

Giới thiệu Cửu Âm Đại Đế Convert

Tinh Vân Đại Lục, võ đạo quyết định hết thảy, chi phối sinh tử.

Vô Mạch khô kiệt Lý Hàm Tuyết, vô pháp tu luyện, lại ngoài ý muốn từ thần bí nhân tay ở bên trong lấy được một bản nghịch thiên bảo điển, từ đó đặt chân võ đạo, áp thiên mới, đấu cường giả, từng bước một bước về phía võ đạo điên phong.

Thiên biến vạn hóa công pháp, quý dị khó lường bí cảnh, vô cùng cường đại võ đạo thiên tài... Đây hết thảy khiêu chiến, đều đang đợi lấy Lý Hàm Tuyết. Vô tận nhiệt huyết cùng hào hùng, đều muốn tại Tinh Vân Đại Lục kịch liệt bắn ra.

Ngày 50c, đã được hơn 1k6 chương

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Lý Hàm Tuyết

Chương 1: Lý Hàm Tuyết

Thời gian tháng sáu, liệt dương giữa trời. Tinh vân đại lục, la nhã đế quốc hạo nguyệt thành Lí phủ trong đại viện.

Thiếu niên hai tay để trần, mồ hôi rơi như mưa, đối một khóa thương thiên đại thụ thân cây không ngừng huy quyền, mỗi vung nhất quyền, đều ở đây trên cành cây lưu lại một đạo nhìn thấy mà giặt mình vết máu.

Thiếu niên chau mày, giống như là không cảm giác được trên nhục thể thống khổ một dạng, nhất quyền tiếp lấy nhất quyền, phảng phất vĩnh viễn không biết mệt mỏi.

"Vì cái gì vẫn chưa được! Chẳng lẽ ta thật cả một đời đều không thể luyện thêm võ sao?" Thiếu niên ánh mắt kiên định, nhưng này kiên định lại không che giấu được trên mặt hấn thống khổ cùng vẻ bất đắc dĩ.

"Vói, Hàm Tuyết, không cần khó xử chính mình!"

Lý Tề nhíu mày, nhìn lấy nhi tử thống khổ như vậy, trong lòng của hắn cũng mười phần khó chịu, một trương uy nghiêm trên mặt lộ ra nồng đậm thương tiếc về.

Lý Hàm Tuyết thuở nhỏ tại võ đạo một đường ngộ tính kinh người, vô sự tự thông. Hai năm trước, mười hai tuổi Lý Hàm Tuyết tham gia phi hỏa hành tinh tối cao học phủ, Thương lam học viện thứ hai mươi ba giới nhập học khảo thí, dùng võ thử nhất thành tích bị thương lam đặc biệt trúng tuyển, được người xưng là Thương lam học viện từ trước tới nay có được mạnh nhất thiên phú yêu nghiệt.

Tiến vào Thương lam học viện, Lý Hàm Tuyết tu hành càng là hát vang tiến mạnh, ngắn ngủi thời gian một năm, liên tục đột phá, từ Đoan võ cảnh cửu giai tấn thăng đến nhược vũ cảnh ngũ giai, thể nội ngưng luyện ra võ đạo chân khí, trở thành Lý thị gia tộc từ trước tới nay trẻ tuổi nhất nhược vũ người.

Lý Tề vốn cũng định tốt, chỉ cần Lý Hàm Tuyết một khi đột phá đến huyền võ cảnh, liền ở trong tộc trực tiếp tuyên bố Lý Hàm Tuyết vì Lý thị gia tộc người thừa kế kế tiếp.

Nhưng mà trời không toại lòng người, một năm trước Lý Hàm Tuyết đột nhiên từ Thương lam học viện tạm nghỉ học, trở lại trong tộc sau tu vi giảm lớn, trực tiếp từ nhược vũ cảnh nhất giai rơi xuống đến Đoan võ cảnh nhất giai.

Trong gia tộc địa vị cũng đi theo rớt xuống ngàn trượng, từ trước đó được vạn người ngưỡng mộ thiên tài thiếu niên, luân lạc tới hiện tại nhận hết tộc nhân đối xử lạnh nhạt trào phúng phế nhân.

"Cha, người tới."

Lý Hàm Tuyết nhìn Lý Tề đến, vội vàng mặc xong quần áo. Xa xa nhìn qua phụ thân, phụ thân này từ ái bên trong mang theo tiếc hận ánh mắt thật sâu nhói nhói tâm hấn, Lý Hàm Tuyết biết Lý Tề vẫn đối với hắn ôm lấy cực lớn chờ mong, hi vọng hắn đem tới nhận chức tộc trưởng vị trí, đem Lý thị gia tộc phát dương quang đại.

Có thể là bởi vì một năm trước, hắn vô mạch đột nhiên khô kiệt, vô pháp tu luyện, đẩy hết thảy hi vọng đều sụp đổ, trở thành ảo tưởng.

Vô mạch đối với tinh vân đại lục võ giả tới nói, là tu hành căn bản, không có vô mạch liền vô pháp tu luyện.

Mỗi người trong thân thể đều có chín đầu vô mạch, phân biệt là đoan vũ mạch, nhược vũ mạch, huyền vũ mạch, minh vũ mạch, hoang vũ mạch, quý vũ

mạch, long vũ mạch, thiên vũ mạch, hoàng vũ mạch. Võ giả thông qua hấp thụ thiên địa nguyên khí, đã thông tự thân võ mạch, mỗi đã thông một đầu võ mạch, liền có thể khai phá thân thể tiềm năng, tấn thăng đến đối ứng võ đạo cảnh giới, võ đạo cảnh giới cao thâm người, trong lúc giờ tay nhắc chân có được phá diệt son hà cường đại uy năng.

Lý Tề dày đặc đại thủ sờ sờ Lý Hàm Tuyết tóc, ngữ khí trầm trọng nói: "Hàm Tuyết, phụ thân không muốn nhìn thấy ngươi còn như vậy tra tấn chính mình, trong cơ thể ngươi võ mạch đã chẩn đoán chính xác khô kiệt, vô pháp tu hành. Vô luận ngươi như thế nào kiên trì, đều khó có khả năng nghịch thiên mà đi, không cần tra tấn chính mình, nhìn thấy ngươi mỗi ngày rầu rĩ không vui, là cha trong lòng cũng mười phần khổ sở. Hàm Tuyết, từ bỏ luyện võ đi."

Lý Hàm Tuyết nắm thật chặt quyền đầu, trên tay máu tươi chảy ròng, có thể thống khổ này kém xa trong lòng của hán buồn khổ một phần vạn, hán không cam tâm cứ như vậy nhận mệnh, không cam tâm cả một đời vô pháp luyện võ.

Võ mạch là võ giả căn bản, võ mạch khô kiệt tuyên án võ giả tử hình, nhất định cả một đời vô pháp luyện võ.

Lý Hàm Tuyết trong lòng của hán cũng minh bạch đạo lý này, thế nhưng là hán thực chất bên trong trời sinh có cổ nghịch ý, cũng là không muốn nhận mệnh.

Lý Tề lại nói: "Hàm Tuyết, người không phải chỉ có võ đạo một đầu đường có thể đi, đã ngươi đã không thể luyện võ, liền theo Triệu quân gia học tập buôn bán đi, ngày sau chuẩn bị gia tộc sự vụ."

"Không, phụ thân, mời lại để cho ta thử một năm!"

Nhìn lấy Lý Hàm Tuyết quật cường ánh mắt, Lý Tề trầm ngâm nửa ngày, không nói gì, chỉ là thật sâu thở dài một hơi, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Nhìn qua phụ thân đi xa bóng lưng, Lý Hàm Tuyết trầm mồi lo, trong lòng tư vị vạn thiên, từ khi biết được Lý Hàm Tuyết võ mạch khô kiệt về sau, Lý Tề tiêu hết gia tộc hơn phân nửa tích súc, không ngừng mà phái người đi tìm thiên tài địa bảo, hi vọng thông qua thực vật bồi bổ để đền bù võ mạch không đủ, thế nhưng là cái này chung quy là phí công một trận, võ mạch khô kiệt đối với võ giả tới nói cũng là bệnh nan y, gần như không có khả năng trị thật tốt.

Một năm qua này, Lý Tề không để ý tộc nhân phản đối, hao hết gia tài trị liệu Lý Hàm Tuyết, chẳng những không có kết quả, ngược lại nhảm trùng trong tộc tiếng oán than dậy đất. Tộc nhân tuy nhiên ngay trước Lý Tề mặt sẽ không loạn tước đầu lưỡi, thế nhưng là sau lưng tất cả mọi người đem Lý Hàm Tuyết xem như Lý thị gia tộc u ác tính.

Lý Hàm Tuyết ra đại viện, chậm rãi bước đi đến Lý thị gia tộc hậu sơn, xoáy đỉnh núi.

Xoáy đỉnh núi trên đỉnh núi lâm mộc thanh thúy tươi tốt, không khí trong lành, ít ai lui tới, ngày bình thường Lý Hàm Tuyết một có cái gì phiền lòng sự tình, liền thích đến nơi này giải sầu thông khí.

Lý Hàm Tuyết nằm ở một khối trên đồng cỏ, hai tay gối đầu, nhìn trên trời lưu vân, trước mắt không khỏi hiển hiện một trương xinh xắn đáng yêu khuôn mặt nhỏ.

Lý Hàm Tuyết thể nội võ mạch khô kiệt cũng không phải là đột phát tình huống, thực là có nguyên nhân, đó là bởi vì một nữ tử.

Nữ tử tên là Tô Tiểu Nhã, cùng Lý Hàm Tuyết là cùng kỳ học viên, sinh được đáng yêu mỹ lệ, giống như rung động lòng người tinh linh, làm cho người thương tiếc. Tiến vào Thương lam học viện, Lý Hàm Tuyết kết bạn Tô Tiểu Nhã, đi qua một tháng ở chung, Tô Tiểu Nhã đối với hán sinh ra mãnh liệt ý lại cảm giác, từ nay về sau, Tô Tiểu Nhã vẫn nương theo Lý Hàm Tuyết khoảng chừng.

Lý Hàm Tuyết đối Tô Tiểu Nhã dần dần sinh ra một loại khó nói lên lời tình cảm, xem nàng vì thân muội muội một dạng che chở.

Một ngày, Tô Tiểu Nhã tiến về huyền minh núi chấp hành lập sát trung giai huyền thú nhiệm vụ, vô ý rơi vào huyền thú trong sào huyệt, bị mấy chục con trung giai huyền thú vây công.

Lý Hàm Tuyết lúc chạy đến đợi, Tô Tiểu Nhã đã trọng thương ngã gục, hấp hối. Lý Hàm Tuyết cứu ra Tô Tiểu Nhã về sau, phát hiện trong cơ thể nàng võ mạch đã bị chẩn nát. Tô Tiểu Nhã thể nội võ mạch là hỏa thuộc tính võ mạch, muốn cứu sống nàng lời nói, nhất định phải tại sinh hoạt trên thân người rút ra đến hỏa thuộc tính võ mạch, sau đó đánh vào trong cơ thể nàng.

Thế nhưng là huyền minh núi ít ai lui tới, từ huyền minh núi chạy về Thương lam học viện cầu cứu nhanh nhất cũng cần hai canh giờ, mà lại hỏa thuộc tính võ mạch cực kỳ hi hữu, tại trong một vạn người đều không nhất định tìm được một cái. Dù cho tìm tới, cũng không có khả năng có người hội ngộ đến nguyện ý quyền ra võ mạch.

Lý Hàm Tuyết không nguyện ý trơ mắt nhìn lấy Tô Tiểu Nhã chết đi, cắn răng một cái quả thực là đem trong cơ thể mình Không Không Võ Mạch rút ra lấy ra, đánh vào Tô Tiểu Nhã thể nội, cứu Tô Tiểu Nhã nhất mệnh.

Võ giả thể nội chia làm rất nhiều loại thuộc tính, có kim mộc thủy hỏa thổ, phong, lôi, ánh sáng, hắc ám này một ít liệt thuộc tính, mỗi một loại thuộc tính võ mạch đều cực kỳ trân quý, bởi vì làm một cái thuộc tính võ mạch sở hữu giả, tại tu hành đối ứng lĩnh vực vũ kỹ lúc, hội hiện ra đặc biệt thiên phú, so với bình thường người phải nhanh hơn mấy chục lần.

Thay đổi võ mạch, liền cùng loại hiện trên cơ thể người hoán huyết, nhân loại hoán huyết chỉ có nhóm máu xứng đôi tài năng đôi. Mà võ giả thay đổi võ

mạch cũng chỉ có võ mạch xứng đôi tài năng thay đổi, mà Không Không Võ Mạch thì là vạn năng võ mạch, xứng đôi bất luận cái gì thuộc tính võ mạch, có thể cắm vào bất luận kẻ nào thể nội.

Loại này võ mạch bởi vậy bị mọi người xưng là thiên chi võ mạch, trong lịch sử mỗi một cái có được loại này võ mạch người, chỉ cần không xảy ra bất trắc, đều có thể trở thành giữa thiên địa tuyệt đỉnh cường giả, xưng bá nhất phương.

Lý Hàm Tuyết có được Không Không Võ Mạch, thế nhưng là tính vận đại lực tất cả mọi người tha thiết ước mơ chí cường võ mạch, nhưng mà hắn lại đem võ mạch cho Tô Tiểu Nhã, dẫn đến chính mình biến thành một cái phế vật, trong gia tộc nhận hết tộc nhân đối xử lạnh nhạt, nhưng hắn chưa từng có bởi vì chính mình quyết định mà hối hận qua.

"Một năm, không biết nàng hiện tại thế nào."

Trong lúc bất tri bất giác sắc trời đã tối xuống, Lý Hàm Tuyết đứng dậy chính phải xuống núi, lại nghe từ thăm thẳm trong rừng truyền ra một nữ tử tiếng thở gấp cùng một người nam tử to khỏe tiếng hít thở, Lý Hàm Tuyết nhất thời mặt lộ vẻ dị sắc, tuy nói hắn chỉ có mười bốn tuổi, nhưng cũng minh bạch trong rừng này chính đang phát sinh như thế nào sự tình.

"Thụy ca, mau dừng lại, ta thấy có người."

Nam tử ngữ khí không kiên nhẫn: "Đến là ai, tại thời gian này điểm còn sẽ tới nơi này?"

"Tựa như là chúng ta người Lý gia."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Cửu Âm Tu Thần quyết

Chương 2: Cửu Âm Tu Thần Quyết

"Là chúng ta người Lý gia."

"Người xác định là người Lý gia?" Nam tử trong giọng nói có một tia khủng hoảng.

"Không sai, hắn ăn mặc chúng ta Lý thị gia tộc áo xanh, không có sai."

"Hồngбет, được nhanh điểm ngăn lại hắn, nếu không xảy ra đại sự."

Đôi nam nữ này vội vàng mặc xong quần áo, chạy ra lâm tử, xa xa liền thấy Lý Hàm Tuyết bóng lưng.

"Đứng lại cho ta!" Nam tử hô to.

Lý Hàm Tuyết xoay người nhìn lại, nam tử kiểm mắt sáng, tướng mạo bất phàm, nhưng là hai đầu lông mày một cổ âm lãnh chi khí cùng mỏng mà tái nhợt bờ môi, lại phá hư hắn hình tượng, khiến cho hắn nhìn lộ ra âm trầm tàn nhẫn.

Nữ tử này sinh được thiên kiều bách mị, môi đỏ khê mở, sóng mắt dập dờn, xinh đẹp kinh người. Nàng quần áo không chỉnh tề, bạch ngọc giống như vai trần trụi bên ngoài, nhìn càng thêm kiều diễm rung động lòng người.

Hai người này Lý Hàm Tuyết đều biết, nam tử gọi Lý Thụy, nữ tử gọi Lý Nghiên, hai người là Lý thị trong gia tộc đệ tử kiệt xuất, tu vi đã đến đoạn võ thất giai, Lý Hàm Tuyết đã từng chỉ đạo qua bọn họ tu hành.

Lý Thụy cùng Lý Nghiên hai người nhìn thấy Lý Hàm Tuyết trong nháy mắt, trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hoảng thất thố chi sắc.

Lý Nghiên gấp đến độ giơ chân, tại Lý Thụy bên tai thấp giọng nói thầm: "Thụy ca, vậy phải làm sao bây giờ mới tốt? Vấn đề này nếu là truyền đi, chúng ta chẳng những không mặt mũi gặp người, càng phải bị gia pháp nghiêm khắc xử trí."

Họ hàng gần tăng tị với nhau chi tội, vô luận đặt ở gia tộc nào, đều sẽ nhận lớn nhất trừng phạt nghiêm khắc, Lý Nghiên lộ ra nhưng đã hoảng hốt.

Lee seo jin định tình tự, lạnh mặt nói: "Câm miệng cho ta, người vợ cái gì? Người coi Lý Hàm Tuyết còn là năm đó cái kia có được khủng bố võ đạo

thiên phú thiên chi kiều từ sao? Hắn hiện tại bất quá chỉ là cái tay trời gà không chặt phế vật, đối mặt một cái phế vật người sợ cái gì?"

Nghe Lý Thụy lời nói, Lý Hàm Tuyết trong mắt lóe lên một tia hàn quang, gắt gao nắm chặt quyền đầu, đối với dạng này vũ nhục nếu là lúc trước, hắn tất nhiên còn lấy nhan sắc, nhưng là bây giờ. . . Hắn căn bản không có tư cách nói không phải hai chữ.

Lý Thụy quay đầu hướng Lý Hàm Tuyết lạnh lùng nói: "Lý Hàm Tuyết, người ở nơi này làm gì?"

Lý Hàm Tuyết mỉm cười, nói: "Ta luyện xong võ vừa muốn trở về, các người dạng này bối rối, có phải hay không gặp được nguy hiểm gì?"

Lý Thụy thần sắc bất thiện nói: "Lý Hàm Tuyết, người đừng giả ngây giả dại, người khẳng định nhìn thấy đi."

"Ta thấy cái gì?" Lý Hàm Tuyết một mặt mù tịt không biết thần sắc để Lý Thụy trong lòng nhất thời đoán đo bất định.

"Nếu là không có chuyện gì, ta liền đi trước."

Lý Hàm Tuyết thấp thòm trong lòng, hắn tại Lý Thụy trong ánh mắt cảm nhận được một tia sát ý, lấy hắn hiện tại tu vi, căn bản không phải Lý Thụy đối thủ, huống chi bên cạnh hắn còn có một thực lực không tầm thường Lý Nghiên.

Ngay tại Lý Hàm Tuyết quay người thời khắc đó, Lý Nghiên đột nhiên nghĩ tư bên trong địa quất to lên.

"Thụy ca, không thể để cho Lý Hàm Tuyết đi, hắn nhất định nhìn thấy giữa chúng ta sự tình, để hắn đi chúng ta muốn hết xong đời!"

Lý Hàm Tuyết nghe xong, nhất thời tê cả da đầu, toàn thân nổi da gà đứng lên, không chút nghĩ ngợi, bước nhanh chân hướng dưới núi điên cuồng chạy.

Lý Thụy Lý Nghiên hai người đều là Đoan võ cảnh thất giai thực lực, có được bảy thất liệt mã lực lượng khổng lồ, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đột phá đến Đoan võ cảnh bát giai, ngưng luyện cương khí, cách không đánh vật. Lý Hàm Tuyết Đoan võ cảnh nhất giai thực lực, tại trước mặt hai người Lý Hàm Tuyết không có sức chống cự, chỉ có mặc cho thịt cá vận mệnh, hắn chỉ có thể co cẳng phi nước đại, chỉ cản trở lại Lý phủ liền an toàn.

"Chỉ bằng người Đoan võ cảnh nhất giai tu vi, cũng muốn từ trong tay của ta đào thoát? Quả thực là nói chuyện viển vông." Lý Thụy thân thể lóe lên, trong nháy mắt liền bắt kịp Lý Hàm Tuyết, ngăn lại Lý Hàm Tuyết đường đi, đem Lý Hàm Tuyết từng bước một bức đến xoáy đỉnh núi trên vách đá.

"Người quả nhiên muốn trở về mặt báo, đáng tiếc người trốn không thoát chúng ta lòng bàn tay, đi chết đi." Lý Thụy nhất chương hướng Lý Hàm Tuyết ở ngực đánh tới, Lý Hàm Tuyết tránh cũng không thể tránh, chịu Lý Thụy nhất chương, oa nôn một ngụm máu tươi, từ trên vách núi lăn xuống qua.

"Thụy ca, người đem hắn đánh xuống vách núi, nếu là hắn không có ngã chết làm sao bây giờ?" Lý Nghiên lo lắng, sợ Lý Hàm Tuyết không chết.

Lý Thụy cười nói: "Xoáy đỉnh núi vách núi có một cao trăm trượng, chân núi đều là núi đá, huyền vũ giả rơi xuống cũng phải chết, chớ nói chi là hắn chỉ là một nhất giai đoan võ người."

Lý Nghiên tâm tư kín đáo, lại nói: "Cần phải là Lý Tề phát hiện con của hắn không thấy, phái người điều tra, tại chân núi phát hiện hắn hài cốt, nếu là hắn trước khi chết lưu lại đầu mối gì, bị người tìm tới lời nói, như chúng ta muốn xong đời."

Lý Thụy nghe, trong lòng giật mình, hoảng hốt vội nói: "Vậy thì người nghĩ đến chu đáo, chúng ta nhất định phải tìm tới hắn thi thể, đem hắn hủy thi diệt tích mới được."

Lý Hàm Tuyết rơi xuống vách núi trong nháy mắt, lộ ra một chút bất đắc dĩ cười khổ, vì sao xui xẻo như vậy? Hắn vốn là tuyệt thế thiên tài, có được Không Không Vô Mịch, có cơ hội thành vi thiên địa ở giữa tuyệt đỉnh cường giả, nhưng bây giờ lại muốn chết tại hai cái vô sỉ hạng giả áo túi com trên tay.

Lý Hàm Tuyết hai mắt nhắm lại, thân thể phi tốc lên núi chân rơi xuống, mắt thấy là phải quảng thành bánh thịt, đột nhiên một tiếng ầm vang, Lý Hàm Tuyết bỗng nhiên mở hai mắt ra, chỉ thấy thiên biến thành u ám một mảnh, thời gian là chỉ dừng lại, hắn thân thể lơ lửng giữa không trung.

Giữa thiên địa bỗng nhiên quanh quẩn một trận giã nua một mồi thờ dài âm thanh.

Một cái hắc sắc cổ ngọc từ trên vách đá kích bắn ra, treo giữa không trung, phóng xuất ra vô tận cuộn cuộn hắc khí, hắc khí áp súc, hóa thành một người áo đen, đem Lý Hàm Tuyết thân thể cuốn một cái, giống như chỉ cự đại hắc sắc phi điều chậm chậm rơi xuống đất.

Lý Hàm Tuyết không thể tin nhìn xem chung quanh, giờ phút này hắn thân ở cốc, hắn chẳng những không có chết, liền thân bên trên thương tổn cũng biến mất, tựa hồ có vô cùng tình lực.

Lý Hàm Tuyết trong lòng chấn kinh, cảnh giác mà nhìn trước mắt người áo đen: "Người là ai?"

Người áo đen thanh âm mười phần tang thương: "Ta giống như người, chỉ là võ giả. Bất quá ta đã coi như là cái người chết, đơn giản là một sợi chấp niệm không chịu tiêu tán, mới ngừng ở lại đây thế gian gần trăm năm. Hôm nay ta người gặp nhau, cũng coi là một loại duyên phận, người đáp ứng ta một cái điều kiện, ta đưa người một trận tạo hóa."

"Điều kiện gì, cái gì tạo hóa?" Lý Hàm Tuyết trên mặt vẻ cảnh giác không giảm, Hắc y nhân kia thần bí như vậy, hắn không thể không cẩn thận đề phòng.

"Người vốn là Không Không Vô Mạch sở hữu giả, trời sinh hoàng vũ chi tư. Nhưng là làm sao tự đoạn sinh lộ, vì cứu người rút ra vô mạch, lúc đầu cũng không còn cách nào tập võ. Nhưng là gặp được ta coi như số người gặp may, người nhược vô dương mạch mặc dù nhưng đã khô kiệt, lại cũng không có nghĩa là người đời này liền vô pháp đặt chân vô đạo."

Lời này tại Lý Hàm Tuyết trong lòng nhắc lên thao thiên cự lãng, Lý Hàm Tuyết không khỏi thất thanh nói: "Chẳng lẽ người có biện pháp?"

Người áo đen cười ha ha một tiếng: "Không sai, thể nhân chỉ nói võ giả thể nội có chín đầu dương vũ mạch, lại không biết thực võ giả thể nội còn có được chín đầu âm vô mạch. Trong cơ thể người dương mạch tuy nói khô kiệt, nhưng là âm vô mạch cũng không ngại, chỉ cần người mở ra âm vô mạch, đồng dạng có thể tu luyện tập võ, mà lại thực lực sẽ còn so trước kia càng mạnh. Hiện tại ta truyền cho người ta suốt đời vô đạo kết tinh, người tốt nhất tập luyện!"

"Chờ một chút, ta người vô thân vô cô, người vì sao vô duyên vô cớ đưa ta tạo hóa? Người nói điều kiện lại là cái gì?" Lý Hàm Tuyết hỏi.

"Ta muốn người tu luyện có thành tựu về sau, thay ta giết một người."

Lý Hàm Tuyết nhú mày, do dự không quyết, nếu như người này muốn hấn lăm sát kẻ vô tội, Lý Hàm Tuyết tự nhiên không có khả năng đáp ứng hấn.

Người áo đen tựa hồ nhìn thấu Lý Hàm Tuyết tâm tư, nói: "Người yên tâm, ta sẽ không để cho người thương hại thiện lương, ta muốn người giết người là trong thiên địa này thứ nhất đại gian đại ác chi đồ."

"Tốt, chỉ cần không vi phạm ta nguyên tắc, ta có thể đáp ứng người. Người kia tên gọi là gì?" Lý Hàm Tuyết hỏi.

"Người bây giờ tu vi quá thấp, căn bản không phải người kia đối thủ. Chờ người tu vi đủ rất cao thâm về sau, tự nhiên sẽ biết được tên người kia."

Người áo đen vừa mới nói xong, liền hóa thành một sợi hắc khí tiêu tán ở trong thiên địa, ngay sau đó rầm rầm một bản hắc sắc bìa sách sách cỏ rơi vào Lý Hàm Tuyết trong tay.

Lý Hàm Tuyết tâm thần run lên, chỉ thấy năm cái cổ tự dưới ánh trăng hoà lẫn, giống như ngũ luân hạo nguyệt đập vào mi mắt, (Cửu Âm Tu Thần Quyết).

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Sát ý

Chương 3: Sát ý

Lướt lướt xem qua đại cương, Lý Hàm Tuyết phát hiện, cái này Cửu Âm Tu Thần Quyết chia làm vô đạo phần cùng khí đạo phần, vô đạo giảng thuật như thế nào khai mở âm vô mạch, mà khí đạo phần làm theo giảng thuật như thế nào luyện chế huyền binh.

Lý Hàm Tuyết chưa có tiếp xúc qua luyện khí, thể là trước đem khí đạo phần vượt qua, lật ra vô đạo phần, cẩn thận một lần.

Ước chừng một khắc đồng hồ thời gian trôi qua, Lý Hàm Tuyết đem vô đạo phần nhìn qua một lần, sau đó khép lại sách vở.

Bản này Cửu Âm Tu Thần Quyết chỉ ghi chép đoạn vô âm mạch, nhược vô âm mạch, huyền vô âm mạch, minh vô âm mạch cùng hoang vô âm mạch 5 cái âm mạch vị trí cùng khai mở phương pháp. Mặt khác bốn cái âm mạch, quý vũ mạch, long vũ mạch, thiên vũ mạch, hoàng vũ mạch vị trí cũng không ghi chép, khai mở phương pháp càng là không nói tới một chữ.

"Đáng tiếc, cái này vẹn vẹn chỉ là một bản khai mở vô mạch công pháp, hơn nữa còn thiếu bốn đầu vô mạch khai mở phương pháp."

Nhưng mà quyền công pháp này mặc dù có thiếu hụt, nhưng là Lý Hàm Tuyết trong lòng đã thỏa mãn, tham thi thâm, hiện tại hấn đã có tập võ thời cơ, so với trước kia vô pháp tu luyện khốn đốn tình trạng, có quan hệ tốt quá nhiều.

"Để cho ta thử trước một chút, khai mở đầu thứ nhất âm vô mạch, đoạn vô âm mạch."

Lý Hàm Tuyết ngồi xếp bằng, nhắm mắt lại thở nạp hô hấp, hấp thu thiên địa nguyên khí, dựa theo Cửu Âm Tu Thần Quyết chỉ đạo, trong đầu nghĩ sáng suốt đoạn vô âm mạch vị trí, dẫn dắt đến thiên địa nguyên khí trùng kích đoạn vô âm mạch.

Nhất thời Lý Hàm Tuyết chung quanh tản mát ra một cỗ âm lãnh hàn khí, từng tia từng tia quán quanh, lưu chuyển không dứt. Lúc này mặc dù là mùa hè, thế nhưng là Lý Hàm Tuyết tóc nhưng dần dần kết xuất một tầng hơi mỏng vụn băng.

Thấu xương lãnh ý để Lý Hàm Tuyết toàn thân run rẩy, nhưng là hần tâm thần lại hoàn toàn đắm chìm đến trong tu luyện, qua một lúc lâu sau hần nội thị xem xét, phát hiện thể nội âm mạch bên trong viên thứ nhất cùng viên thứ hai mạch tinh bắt đầu lấp lánh phát quang.

Căn cứ là nhà để quốc đại học sĩ lạc tinh lão nhân mạch tinh lý luận, mỗi võ giả thể nội mỗi một đầu võ mạch bên trong đều có chín cái tiết điểm, được xưng là mạch tinh, võ giả có thể dẫn đạo khí trời nguyên khí, trùng kích mạch tinh, mỗi thấp sáng một khóa mạch tinh, võ giả liền có thể mượn đột phá này một cái cảnh giới nhỏ. Một bộ này lý luận bị tinh vân đại lục sở hữu học giả công nhận là lớn nhất khoa học lớn nhất quyền uy tu luyện lý luận, một mực tiếp tục sử dụng mấy trăm năm.

Lý Hàm Tuyết thấp sáng đoan võ âm mạch viên thứ hai mạch tinh, liền mang ý nghĩa hần đột phá đến Đoan võ cảnh nhị giai.

Lý Hàm Tuyết trong lòng tuân ra khó nói lên lời vui sướng, cái loại cảm giác này giống như là một đứa bé ném chính mình yêu mến nhất đồ chơi, sau đó tại trong lúc lơ đãng đem đồ chơi kiểm về một dạng.

"Nhất cỗ tác khí, nhìn xem có thể đột phá tới trình độ nào!"

Lý Hàm Tuyết nguyên bản là nhược võ người, đối với khai mở đoan võ dương mạch cùng nhược võ dương mạch đều có được phong phú kinh nghiệm, loại suy, khai mở đoan võ âm mạch cũng là một cái đạo lý, dẫn đạo thiên địa nguyên khí trùng kích võ mạch, Lý Hàm Tuyết có thể nói là xe nhẹ đường quen.

Khai mở âm võ mạch cùng khai mở dương vũ mạch có cái lớn nhất khác nhiều, võ giả khai mở dương vũ mạch lúc, không cần tao ngộ bất luận cái gì kiếp nạn, liền có thể yên ổn đột phá.

Khai mở âm võ mạch lại hoàn toàn khác biệt, võ giả tại khai mở âm mạch lúc sẽ gặp phải thiên âm chi lực xâm nhập, thân thể tựa như đưa thân vào thiên niên huyền băng bên trong một dạng, lạnh lẽo thấu xương.

Nửa canh giờ trôi qua, Lý Hàm Tuyết thể nội đoan võ âm mạch viên thứ ba, viên thứ tư, thứ năm khóa mạch tinh bắt đầu lần lượt lấp lánh tỏa sáng, hần toàn thân cũng bị đông lạnh bên trên một tầng thật dày băng tinh.

"Thứ năm khóa mạch tinh thấp sáng, đột phá Đoan võ cảnh ngũ giai! Thân thể ta đã nhanh đến cực hạn, nhiều nhất chỉ có thể đột phá đến Đoan võ cảnh lục giai, lại tiếp tục ta nhất định phải bị đông cứng không chết có thể."

Lý Hàm Tuyết cắn chặt răng, vì đột phá đến nhược vũ cảnh lục giai làm sau cùng trùng kích, có thể nhưng vào lúc này, trái tim của hần lại mạnh mẽ rút ra, bên tai vang lên Lý Nghiên cùng Lý Thụy thanh âm.

"Thụy ca, chúng ta tìm lâu như vậy đều không có phát hiện Lý Hàm Tuyết thi thể, hần khẳng định không có chết."

"Tiểu tử này muốn thật sự là mạng lớn phúc lớn, cao như vậy ngã xuống đều không chết. Vậy không thể làm gì khác hơn là đem hần nghiền xương thành tro, nếu không chúng ta cũng không được an sinh."

Lý Hàm Tuyết đột phá đến Đoan võ cảnh ngũ giai, trở nên tai thính mắt tinh, nghe được Lý Thụy cùng Lý Nghiên hai người từng bước một tới gần, trong lòng vạn phần lo lắng.

"Hai người này tăng tị với nhau sự tình bại lộ, muốn hại ta tánh mạng, vốn đáng chết. Hiện tại lại tới ảnh hưởng ta tu luyện, hòng ta chuyện tốt, càng là không thể tha thứ. Thế nhưng là ta hiện tại chỉ có Đoan võ cảnh ngũ giai lực lượng, căn bản không phải hai người đối thủ, nên làm thế nào cho phải? Không có cách, chỉ có liều!"

Lý Hàm Tuyết điên cuồng hấp thụ thiên địa nguyên khí, một cỗ nguyên khí lấy mất trần có thể thấy vụ khí hình thái đặt vào Lý Hàm Tuyết thể nội, thứ sáu khóa mạch tinh cũng bắt đầu lấp lánh phát quang.

"Còn chưa đủ, cho ta hút!"

Theo Lý Thụy Lý Nghiên hai người tới gần, Lý Hàm Tuyết mắt lộ ra vẻ điên cuồng, không muốn sống địa hấp thụ lấy thiên địa nguyên khí, đánh thẳng vào âm võ mạch thứ bảy khóa mạch tinh.

Một tiếng ầm vang, Lý Hàm Tuyết thân thể như bị sét đánh, kịch liệt đau đớn để hần không nhận được muốn rống lớn đi ra, nhưng là giờ phút này trong cơ thể hần thứ bảy khóa mạch tinh đã thấp sáng!

Lý Hàm Tuyết từ dưới đất đứng lên, tuy nhiên sắc mặt tái nhợt, khóe miệng còn có một tia tinh hồng máu tươi, nhưng trong lòng tuân ra một trận vui sướng.

"Thành! Đoan võ cảnh thất giai."

Lý Hàm Tuyết toàn thân bốc lên hàn khí, giống như bắc vực đến tuyết ma một dạng, lạnh nhạt vô tình hướng Lý Thụy Lý Nghiên hai người tới gần.

Gặp Lý Hàm Tuyết đi tới, Lý Thụy lộ ra đắc ý vẻ mặt vui cười: "Không ngoài sở liệu của ta, ngươi quả nhiên không chết."

Lý Hàm Tuyết mất lộ ra hàn mang, lạnh lùng nhìn chăm chăm hai người, không nói một lời.

Lý Thụy coi là Lý Hàm Tuyết kinh hãi quá độ, lần nữa cười nhạo nói: "Người vừa rồi thấy chúng ta, giống con chó một dạng chạy trốn chết, làm sao hiện tại không chạy?"

Lý Nghiên cũng cười rộ lên: "Lý Hàm Tuyết, người biết tại trước mặt chúng ta trốn không, cho nên từ bỏ chống lại đúng không? Cái này rất tốt, chúng ta bây giờ liền cho người một thống khoái, đưa người đi cực nhục địa ngục, khỏi bị da thịt nổi khổ."

"Các người quyết tâm muốn giết ta?" Lý Hàm Tuyết ánh mắt phức tạp, Lý Thụy cùng Lý Nghiên hai người tuy nhiên cùng hân không phải họ hàng gần, không có bao nhiêu liên hệ máu mủ, nhưng đầu gì cũng là Lý thị tộc nhân, nếu như có thể hân không muốn giết gia tộc mình người.

"Nói nhảm, người thấy không nên nhìn sự tình, người không chết ta ăn không ngon, ngủ không yên." Lý Nghiên như là xà hạt, trong hai mắt hiện ra ác độc quang mang.

"Tốt, ta đã biết các người ý nghĩ." Lý Hàm Tuyết thần sắc dần dần băng lãnh, trong mắt sát ý dần dần dày, lúc này tại Lý Hàm Tuyết trong lòng, Lý Thụy cùng Lý Nghiên đã không phải là gia tộc người, mà chính là hai bộ thi thể.

"Chịu chết đi!"

Lý Nghiên hét lên một tiếng, làm bộ nhất chương đánh ra, lại bị Lý Thụy giữ chặt.

"Chậm đã! Trước không vội mà giết hân, dù sao hân sớm muộn là một bộ xác chết, chúng ta không bằng trước tiên ở trong miệng hân đào ra một điểm hữu dụng tin tức sau đó là giết hân không muộn." Lý Thụy lộ ra tàn nhẫn ý cười, "Mau đưa người bằng vân chương pháp khẩu quyết nói cho ta biết, ta cam đoan để người được chết một cách thống khoái một số."

Lý Hàm Tuyết lạnh lùng nói: "Bằng vân chương pháp là Mã lão sư truyền cho ta tuyệt học, há là các người loại người này có thể nhúng chàm?"

Lý Nghiên cả giận nói: "Thật sự là không biết tốt xấu, thực ca cho người mặt mũi người lại không muốn, thật đúng là đem mình làm nhân vật. Đã người như thế ngoan cố, chúng ta trước hết đem người giày vò đến đau đến không muốn sống, nhìn người nói hay không."

"Người cho rằng người còn là năm đó cái kia thiên chi kiều tử sao? Hiện tại người chính là một cái từ đầu đến đuôi phế vật, người đã không đánh lại được chúng ta, càng không khả năng có cơ hội đào tẩu. Ta khuyên người vẫn là ngoan ngoãn giao ra bằng vân chương pháp khẩu quyết đi, không muốn làm vô vị giấy dựa." Lý Thụy lộ ra vẻ khinh miệt.

"Muốn? Vậy liền bằng bản sự tới bắt." Lý Hàm Tuyết ánh mắt lạnh lùng.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt." Lý Thụy sắc mặt phát lạnh, nhất quyền hướng Lý Hàm Tuyết bề ngoài đập tới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Lý Thụy hoảng sợ

Chương 4: Lý Thụy hoảng sợ

Lý Thụy bây giờ đã là Đoan võ cảnh thất giai thực lực, một thân lực lượng có thể so với bảy thất liệt mã, không bình thường bá đạo, quyền gió đập vào mặt, cho người ta một loại đao cắt một dạng nhói nhói cảm giác.

"Nghĩ không ra hân lực lượng cũng tăng cường không ít." Lý Hàm Tuyết lúc này cũng nhanh chóng xuất thủ, nhất chương đối Lý Thụy quyền đầu vỗ tới.

Phanh một tiếng!

Tiếng va chạm truyền khắp yên tĩnh cánh đồng bát ngát, quyền chương tương giao, Lý Thụy quyền đầu chính giữa Lý Hàm Tuyết lòng bàn tay, nhưng mà Lý Hàm Tuyết không có nếu như Lý Thụy trong lòng sở liệu như thế bay rót ra ngoài, ngược lại là không nhúc nhích tí nào địa đứng tại chỗ.

"Tiểu tử này có gì đó quái lạ."

Lý Thụy nói thầm một tiếng, lập tức vùng đầu nắm đấm, thân thể dâng lên trên trời, giống như chỉ hùng ung một dạng hướng Lý Hàm Tuyết đánh tới.

"Mưa roi chường pháp!" Lý Thụy hét lớn một tiếng, dày đặc mưa to một dạng quyền đầu hướng Lý Hàm Tuyết trên thân roi xuống.

Lý Hàm Tuyết trên hai tay dưới tung bay, quyền đối quyền, chường đối chường, cự đại tiếng va đập liên tiếp vang lên, Lý Thụy trong lòng hoảng hốt, mở to hai mắt lộ ra vẻ không thể tin được: "Lý Hàm Tuyết ngươi nói cho ta biết đây là vì cái gì, lấy ngươi Đoan võ cảnh nhất giai thực lực, vì cái gì có thể ngăn cản ta sở hữu công kích?"

"Bởi vì không ngừng ngươi là Đoan võ cảnh thất giai, Ta cũng thế."

Lý Hàm Tuyết lập tức nâng tay phải lên, nắm tay phải trực tiếp ném ra, mang theo một trận gào thét cương phong, thiết quyền lấy lực quán sơn hà chỉ thế hướng Lý Thụy ở ngực xông đánh tới.

"Thật nhanh!"

Đối mặt Lý Hàm Tuyết quyền đầu, Lý Thụy lại từ tâm sinh ra một loại khó mà chống cự ý nghĩ, Lý Hàm Tuyết tu vi không mất trước đó, thần uy vô địch, Lý Thụy từ tâm vẫn là vô cùng kiêng kỵ Lý Hàm Tuyết, cho dù là hấn tu vi mất hết cũng đối Lý Hàm Tuyết trong lòng còn có một chút e ngại. Giờ phút này Lý Hàm Tuyết tu vi khôi phục, hấn sao có thể không sợ, thất kinh bên trong nâng lên hai tay đón đỡ Lý Hàm Tuyết quyền đầu.

Răng rắc! Đáng sợ âm thanh vang lên tới.

"A!"

Lý Thụy kêu thảm một tiếng, hai tay xương cốt đều bị Lý Hàm Tuyết đánh nát, quyền đầu thẳng quán Lý Thụy ở ngực, liên tâm tạng cùng một chỗ bị đánh bạo, Lý Thụy nằm trên mặt đất miệng phun máu tươi, hai mắt tan rã, lộ ra nhưng đã không có cứu.

"Thuy ca!" Lý Nghiên nghẹn ngào gào lên đứng lên, ngơ ngác nhìn xem chết đi Lý Thụy, sau đó lại nhìn xem một mặt lạnh lùng thần sắc Lý Hàm Tuyết, tựa hồ không thể tin được trước mắt sự thật.

Thực không ngừng Lý Nghiên chấn kinh, ngay cả Lý Hàm Tuyết cũng bị kinh ngạc, nhìn xem quả đấm mình, cũng là có chút vô pháp tin. Cửu Âm Tu Thần Quyết phía trên nói qua, tu luyện âm mạch võ giả đều so tu luyện dương mạch võ giả muốn mạnh hơn mấy phần, Lý Hàm Tuyết cùng Lý Thụy cùng thuộc tại Đoan võ cảnh thất giai, nhưng hấn lại nhất quyền đem Lý Thụy đánh chết.

"Thế này sao lại là mạnh hơn mấy phần, đây cơ hồ là mạnh gấp đôi! Ta hiện tại lực lượng là trước kia Đoan võ cảnh thất giai gấp hai, nghĩ không ra cái này Cửu Âm Tu Thần Quyết vậy mà như thế cường đại!"

Lý Hàm Tuyết nhất quyền đánh giết Lý Thụy về sau, trên mặt sát khí, dẫn theo quyền đầu, chậm rãi đi đến Lý Nghiên trước mặt.

Lý Nghiên liên lùi lại ba bước, kinh hãi muốn tuyệt, Lý Thụy còn bị Lý Hàm Tuyết một quyền đấm chết, Lý Nghiên thực lực so Lý Thụy còn phải kém hơn ba phần, Lý Nghiên tự biết không phải là đối thủ, hoảng vội xin tha: "Lý Hàm Tuyết, đừng có giết ta, van cầu ngươi đừng có giết ta."

"Nhân không hại hổ tâm, hổ có giết người ý. Các ngươi làm sự tình ta lúc đầu cũng không muốn quản nhiều, nhưng là các ngươi lại nghi thần nghi quỷ, cho là ta hội mật báo, muốn mưu hại tính mạng của ta. Đã ngươi động sát tâm, ta cũng không thể lưu tính mệnh của ngươi, đi chết đi."

Lý Hàm Tuyết không hề cùng Lý Nghiên nhiều lời, nhất chưởng đem Lý Nghiên đánh chết. Lý Hàm Tuyết lúc đầu không nguyện ý giết nữ nhân, thế nhưng là đã nữ nhân này muốn đẩy hấn vào chỗ chết, hấn cũng sẽ không lòng dạ đàn bà nhân từ nương tay.

Nhất chưởng roi xuống, không chút huyền niệm.

Đánh giết Lý Thụy Lý Nghiên hai người về sau, Lý Hàm Tuyết trở lại Lí phủ.

Vừa tiến vào Lí phủ, Lý Hàm Tuyết liền thấy vẻ mặt vội vàng Lý Tề đang trong đình viện bồi hồi.

Lý Tề nói: "Hàm Tuyết, ngươi hôm nay đến đi chỗ nào? Đến bây giờ mới trở về, ta còn tưởng rằng ngươi gặp được cái gì ngoài ý muốn, đang muốn phái người đi tìm ngươi."

Lý Hàm Tuyết hướng về phía Lý Tề lộ ra một tia thật có lỗi mỉm cười, nói: "Phụ thân, để ngươi lo lắng. Ta cùng Lý Thụy Lý Nghiên hai người lên xung đột, bọn họ bị ta đánh chết."

Lý Tề coi là Lý Hàm Tuyết cùng hấn trêu ghẹo, nhất thời cười lên ha ha: "Lý Thụy Lý Nghiên hai người này đều là trong tộc đệ tử kiệt xuất, tuổi còn trẻ đã đến Đoan võ cảnh thất giai cảnh giới, chúng ta trong tộc so hai người bọn họ mạnh chỉ có thể hệ trước cao thủ, ngươi tại sao có thể là đối thủ của bọn họ? Chớ nói chi là giết bọn hấn."

"Phụ thân, ngươi xem, đây là cái gì?"

Lý Hàm Tuyết nhất chưởng bỗng nhiên hướng trong đình viện đồng nhân giống vỗ tới, bang một tiếng, đồng nhân chấn động mãnh liệt, phía trên án cái trước một tác sâu chưởng ấn.

Muốn đánh ra dạng này lực lượng, tối thiểu muốn có được tám thất liệt mã chi lực! Mà tám thất liệt mã chi lực, đã xa siêu việt hơn xa đoạn võ thất giai lực lượng, chỉ có Đoạn võ cảnh bát giai tài năng có được loại lực lượng này.

Lý Tề chấn kinh thất sắc, lập tức biến thành cuồng hì: "Hàm Tuyết, chẳng lẽ ngươi tu vi đã khôi phục hay sao?"

Lý Hàm Tuyết cười nói: "Còn không có hoàn toàn khôi phục, bất quá chắc hẳn sẽ rất nhanh khôi phục."

"Tốt, thật sự là quá tốt." Lý Tề mừng rỡ trong lòng, hẳn một mực ngóng nhìn có kỳ tích có thể phát sinh, hy vọng con trai mình trở lại võ đạo, trở thành tuyệt thế cường giả. Lúc đầu nguyện vọng này theo Lý Hàm Tuyết võ mạch khô kiệt, đã thành không có khả năng, mà bây giờ nhưng lại phong hồi lộ chuyển, thật phát sinh kỳ tích, Lý Tề trong lòng sao có thể không vui.

"Hàm Tuyết, ngươi làm sao lại đột nhiên khôi phục tu vi đâu? Mau nói cho ta biết." Lý Tề kích động nói.

"Thân thể ta tựa hồ phát sinh biến dị, võ mạch lại khôi phục sinh cơ, đến là nguyên nhân gì chính ta cũng không rõ lắm."

Bất cứ chuyện gì cũng có đại giới, Lý Hàm Tuyết không tin trên trời hội vô duyên vô cớ rơi xuống một miếng dụ người như vậy đĩa bánh, người áo đen kia cừu gia tuyệt đối là nhất tôn tuyệt thế cao thủ, nếu là Cửu Âm Tu Thần Quyết tin tức bộc lộ ra qua, này cừu gia tất nhiên sẽ tìm tới cửa, đến lúc đó tất nhiên cho Lý thị gia tộc rước lấy đại họa.

Vì thận trọng lý do, Lý Hàm Tuyết đã hạ quyết tâm, trừ phi mình đến võ đạo điên phong, có năng lực bảo hộ người chung quanh, bằng không hẳn sẽ không nói với bất kỳ ai chuyện này.

"Tốt, ngươi võ mạch khôi phục liền tốt, chỉ bất quá. . ." Lý Tề lộ ra một tia ngưng trọng, "Ngươi giết Lý Thụy Lý Nghiên hai người, hai người này trường lão đoàn thành viên lý tông cùng lý minh hải tử, lý tông cùng lý minh là tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ."

Lý Hàm Tuyết trong lòng âm áp, Lý Tề không có ngay từ đầu trách hỏi mình vì sao giết chết tộc nhân, ngược lại quan tâm Lý Hàm Tuyết tình cảnh.

"Lý Thụy cùng Lý Nghiên hợp mưu giết ta, nếu không phải hải nhi tu vi đột nhiên khôi phục, phụ thân hiện tại chỉ sợ cũng chỉ có thể nhìn thấy hải nhi thi thể."

Lý Hàm Tuyết đem chuyện đã xảy ra nói cho Lý Tề, Lý Tề nghe nhất thời giận dữ.

"Việc này không trách ngươi, ngươi làm không sai. Hai người này làm như thế chẳng biết rõ liêm sỉ sự tình, còn dám mưu hại tính mệnh của ngươi, Hàm Tuyết ngươi yên tâm, ta tuyệt sẽ không để cho người ta lý tông cùng lý minh hai người động tới ngươi một cọng tóc gáy."

Lý Tề che chở cùng yêu mến để Lý Hàm Tuyết trong lòng một ấm, Lý Hàm Tuyết không thể lại trốn ở phụ thân phía sau, từ nay về sau, hẳn muốn trở thành phụ thân kiên cố hữu lực chỗ dựa!

Lý Hàm Tuyết lắc đầu, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định: "Phụ thân, một năm qua này, ta để ngươi cảm toái tâm. Ta sẽ không bao giờ lại để cha ngươi ta lo lắng, vấn đề này ta có thể giải quyết."

Lý Tề sửng sò, trong lòng có chút buồn vô cớ lại có chút vui mừng, vỗ vỗ Lý Hàm Tuyết bả vai nói: "Hàm Tuyết, ngươi thật dài lớn."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 05: Hùng hổ dọa người

Chương 5: Hùng hổ dọa người

Lý Tề sau khi đi, Lý Hàm Tuyết trở lại phòng ngủ, xuất ra hai khóa màu tím trong suốt bảo thạch, loại này bảo thạch tên là tử dương thạch. Trân quý dị thường, là thu từ miệng núi lửa liệt dương thạch, đi qua hỏa võ mạch võ tu tinh luyện, ngưng luyện ra đến bảo thạch. Trong đá ẩn chứa nóng rực liệt Hỏa chi lực, chỉ cần đánh nát, liền sẽ bộc phát ra đáng sợ hỏa diễm trùng kích.

Lý Hàm Tuyết hít sâu một hơi, trực tiếp đem một khóa tử dương thạch nuốt vào trong bụng.

"Cái này một năm đã qua, ta tuy nhiên mỗi ngày chăm chỉ luyện võ, nhưng là võ mạch khô kiệt, thể chất đã thoái hóa quá nhiều. Nếu như lại cưỡng ép khai mở âm võ mạch, ta nhất định sẽ thiên âm chi lực bị đông cứng chết. Phương pháp tốt nhất cũng là phục dụng tử dương thạch, nhất âm nhất dương,

trung hoà cả hai lực lượng."

Cái này thực là cực kỳ mạo hiểm cách làm, một cái sơ sẩy, Lý Hàm Tuyết liền có khả năng trực tiếp nổ thành tro tàn. Lý Hàm Tuyết cũng là bất đắc dĩ, Lý Thụy Lý Nghiên hai người thì thể hai ngày này nhất định sẽ bị người tìm tòi, đến lúc đó trưởng lão đoàn phái người đến tìm phiền toái, cũng không đủ thực lực, nhất định sẽ bị điên cuồng áp bách, không có nửa điểm sức hoàn thủ.

Bóng đêm như nước, Lý Hàm Tuyết vượt qua một cái cực kỳ dài lâu ban đêm, nhất âm nhất dương chi lực ở trong cơ thể hần phát sinh kịch liệt giao phong, đem hần gầy vò đến đau đến không muốn sống.

Giữa trưa ngày thứ hai, Lý Hàm Tuyết chậm rãi mở to mắt, lộ ra mỉm cười, hần hai mắt như là vì sao trên trời một dạng sáng ngời, phát ra nhiếp nhân tâm phách quang mang.

"Đoan võ cảnh bát giai, lại không lâu nữa, ta liền có thể trở lại một năm trước diên phong trạng thái!"

Ngay tại Lý Hàm Tuyết lòng tràn đầy vui sướng thời điểm, bỗng nhiên truyền đến người hầu chu nghị thanh âm.

"Thiếu gia, không tốt, trưởng lão đoàn dẫn người đến tìm làm phiền người." Chu nghị vẻ mặt vội vàng địa chạy vào Lý Hàm Tuyết phòng ngủ.

"Không nghĩ tới bọn họ động tác cư nhiên như thế cấp tốc."

Chu nghị lo lắng nói: "Thiếu gia, bọn họ nói người giết Lý Thụy cùng Lý Nghiên, liền đợi đến người đi qua vân đài quảng trường, sau đó hưng sư vãn tội. Bọn họ không chừng muốn dùng cái gì thủ đoạn hèn hạ thu thập người, người vẫn là nhanh tìm một chỗ tránh một chút đi."

Lý Hàm Tuyết khẽ mỉm cười nói: "Là họa thì tránh không khỏi, có một số việc cuối cùng muốn đối mặt, đi theo ta đi, qua quảng trường."

"Thiếu gia một năm trước tu vi giảm lớn, võ mạch bị chẩn đoán chính xác khô kiệt sự tình, Lý thị trong gia tộc mọi người đều biết. Hắn đã không thể luyện võ, đối mặt khí thế hưng hưng trưởng lão đoàn, hắn có thể dùng thủ đoạn gì để ngăn cản? Chẳng lẽ hành động theo cảm tính, cố ý cậy mạnh đi, muốn thật sự là như thể liền hỏng bét!"

Chu nghị trong lòng khẩn trương, lại phải mở miệng khuyên can, thế nhưng là Lý Hàm Tuyết đã đi xa.

Vân đài quảng trường là Lý thị gia tộc thương thảo trong tộc chuyện quan trọng địa phương, vừa có đại sự, đều sẽ triệu tập tộc nhân, ở chỗ này tiến hành tuyên bố xử lý, lúc này mặc dù đã là buổi trưa, ánh sáng mặt trời nóng rực, có thể vân đài quảng trường bốn phía lại người người nhón nháo, ồn ào âm thanh liên tiếp.

"Nghe nói Lý Hàm Tuyết đem Lý Thụy cùng Lý Nghiên hại chết, buổi sáng hôm nay có người ở xoáy đình sơn nơi chân núi phát xuống hiện hai người thi thể. Ta muốn cho dù hắn là con tộc trưởng, lần này sợ rằng cũng phải nhận trọng phạt đi."

"Sát hại tộc nhân là đại tội, nhẹ thì phế bỏ tu vi, nhốt vào thủy lao cả một đời không thể lại thấy ánh mặt trời, nặng thì trực tiếp xử tử."

"Hắn đã là một phế nhân, lại phế bỏ tu vi chỉ sợ cũng không có ý nghĩa gì. Lần này lý tông lý minh hai vị trưởng lão chỉ sợ là muốn lấy tính mệnh của hắn."

"Nói cũng thế, các người nhìn, Lý Hàm Tuyết hần tới."

Lý Hàm Tuyết cùng chu nghị hai người đi vào vân đài quảng trường, vân đài quảng trường phía tây trên đài cao một loạt ghế dựa thái sư xếp thành một hàng, phân biệt ngồi trưởng lão đoàn mười lăm vị thành viên, cùng ngồi ở trung ương tộc trưởng Lý Tề, đông nam bắc ba mặt làm theo vây quanh Lý thị gia tộc từ đệ.

Giờ phút này Lý Tề ngay mặt bên trên mang theo thần sắc lo lắng, nhìn Lý Hàm Tuyết về sau, gật gật đầu.

"Lý Hàm Tuyết, ngươi còn không quỳ xuống nhận tội?" Lý Thụy phụ thân lý tông từ ghế dựa thái sư đứng lên, dẫn đầu làm khó dễ, thanh âm như là cuộn cuộn lôi âm, toàn bộ trên quảng trường người vì thế mà kinh ngạc.

"Nhi tử ta có tội gì?" Lúc này Lý Tề cũng đứng lên, hai mắt nhìn thẳng lý tông, tới giảng co.

Lý tông lộ ra lòng đầy căm phẫn: "Lý Tề, ngươi đến bây giờ lại còn muốn che chở Lý Hàm Tuyết tiểu súc sinh này, bị giết hại tộc nhân, làm nhiều việc ác, đem Thụy nhi cùng nghiên nhi đều hại chết."

"Ngươi có chứng cứ gì chứng minh hai người bọn họ là Hàm Tuyết giết?" Lý Tề nói ra.

"Đây chính là người muốn chứng cứ!" Lý tông từ trong ngực móc ra một khối máu vãi, sáng cho mọi người xem xét, phía trên thỉnh linh viết ba cái chữ bằng máu: Lý Hàm Tuyết!

"Lần này ngươi có lời gì nói?" Lý tông từng bước ép sát.

Nhất thời quảng trường bốn phía bắt đầu ồn ào đứng lên.

Lý Tề sắc mặt âm trầm, không nói một lời.

Lý tông gặp Lý Tề không nói, quay đầu hướng Lý Hàm Tuyết quát: "Lý Hàm Tuyết, ngươi giết hại tộc nhân, là gia tộc bại loại. Đòn giã tội ác tày trời, không bằng heo chó, lúc đầu nên xử tử! Nhưng là nể tình ngươi là con tộc trưởng, ta không lấy tính mạng ngươi, ngươi tự đoạn hai tay, sau đó trực xuất lee gia, vĩnh viễn không còn là người Lý gia."

Lý Hàm Tuyết trong lòng cười lạnh, cái này lý tông thật sự là đánh tính toán thật hay. Nếu rơi vào tay biếm ra lee gia, như vậy đến lúc đó bọn họ phải người giết chết chính mình, mình đã xem như ngoại tộc người, tử bạch chết. Lý Tề dù cho thân là tộc trưởng, cũng không thể bởi vì công làm việc thiên tư, công nhiên vận dụng gia tộc lực lượng chế tài hai người, hai người dụng tâm ác độc bởi vậy có thể thấy được.

Lúc này Lý Nghiên phụ thân, lý minh cũng cương mặt nổi giận nói: "Lý tông trưởng lão, ngươi không khỏi cũng quá mức nhân từ. Tiểu súc sinh này phát rồ, thế mà hại chết ta nghiến nhĩ, nghiến nhĩ nàng không thể chết vô ích, chỉ là tự đoạn hai tay quá tiện nghi hửn."

Lý tông nhìn một chút lý minh, nói: "Vậy theo lý minh trưởng lão ý kiến, nên xử trí như thế nào hửn?"

"Cắt đứt tứ chi, đánh vào thủy lao, vĩnh thế không được lại thấy ánh mặt trời."

Lý Tề nghe nhất thời giận dữ: "Các ngươi không nên quá phận!"

Lý minh hừ hừ cười lạnh: "Lý Tề, ngươi nói chúng ta quá phận? Lý Nghiên cùng Lý Thụy là chúng ta cốt nhục, mất đi thân nhân thống khổ ngươi có thể minh bạch? Chúng ta không có muốn con của ngươi mệnh đã coi như là mở một mặt lưới."

Lý tông càng là hùng hổ dọa người, chỉ Lý Tề cái mũi nói: "Ngươi tộc trưởng này cũng là nên được không xứng chức, không biết dạy con, cố ý bao che Lý Hàm Tuyết dạng này nghiệt chủng, trị gia ngươi đều không được, ngươi còn có có tài đức gì quản lý nhất tộc người?"

"Lý Tề ngươi như là công nhiên bao che con trai mình, này tộc trưởng này ta xem ngươi cũng không cần thiết làm tiếp." Lý minh quát.

"Vời!"

Một mực trầm mặc không nói Lý Hàm Tuyết lúc này đột nhiên lên tiếng, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung vào trên người hửn.

Lý tông trừng mắt Lý Hàm Tuyết, hai mắt ngậm hỏa: "Tiểu súc sinh, ngươi cảm miệng cho ta, trưởng bối nói chuyện với nhau, ngươi một tên tiểu bối, có tư cách gì xen vào?"

"Ta thân là tộc trưởng chi tử, tộc trưởng người thừa kế, ta đương nhiên có tư cách nói chuyện." Lý Hàm Tuyết cao giọng nói: "Phụ thân nhớ tới tình cũ, vì bận tâm các ngươi mặt mo, mới không đem sự tình vạch trần. Không nghĩ tới các ngươi hùng hổ dọa người, lại còn đòi gấp ghé tộc trưởng vị trí. Đã phụ thân không nói, vậy thì do ta đây cái làm nhĩ tử tới nói."

Mọi người nín thở ngưng thần, chờ đợi lấy Lý Hàm Tuyết đoạn dưới.

Lý Hàm Tuyết đón đến lại nói: "Lý Thụy Lý Nghiên hai người phạm hai đầu đại tội, tội đáng tru!"

"Ngươi đánh rắm!" Lý tông giận nói, "Thụy nhi tâm địa thuần lương, làm sao có thể phạm phải cái gì đại tội?"

"Đầu thứ nhất đại tội, hửn phạm phải họ hàng gần tăng tị với nhau chi tội!"

Lời này vừa ra, toàn trường xôn xao.

"Ngươi đây nên chết xú tiểu tử." Lý tông mặt trong nháy mắt âm trầm tới cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Khiêu chiến

Lúc này trên trận vang lên một trận lúi rúi tiếng nghị luận, Lý Thụy cùng Lý Nghiên giữa hai người chuyện ản ở bên trong tại Lý thị trong gia tộc sớm có nghe đồn, chỉ là một mực không người nào dám xách, giờ phút này Lý Hàm Tuyết kiểu nói này, tất cả mọi người đem lòng sinh nghi.

"Nguyên lai Lý Thụy cùng Lý Nghiên giữa hai người này lại thật có gì đó quái lạ, đã ngoại sát lá cà, cũng thật thua thiệt bọn họ làm ra được." Có người

như là nói.

"Lý Hàm Tuyết cũng coi là có phúc được thấy, như vậy tràng diện hương diễm đều bị hấn nhìn thấy, liền xem như gặp nạn trước qua một thanh nghịen, Ha-Ha. . ."

Trên quảng trường nhất thời vang lên một trận kiêu chế tiếng cười, Lý Tông sắc mặt càng thêm âm trầm, quát lớn: "Cho ta yên lặng!"

Trên quảng trường tất cả mọi người nhất thời im bất, bởi vì không người nào dám công nhiên đắc tội Lý Tông.

Lý Minh tức giận đến ria mép loạn dốc hết ra: "Lý Hàm Tuyết ngươi nói vớ nói vẩn, ngươi không có bằng chứng dựa vào cái gì nói xấu Nghiên nhi trong sạch."

"Ta không cần thiết nói láo." Lý Hàm Tuyết cũng mặc kệ hai người, tiếp tục nói: "Đầu thứ hai đại tội, chủ mưu sát hại tộc nhân!"

Thốt ra lời này lối ra, tất cả mọi người hoàn toàn an tĩnh lại, tại Lý thị gia tộc, nghiêm cấm nội đấu, càng không cho phép sát hại tộc nhân. Sát hại tộc nhân là trừ phần tộc bên ngoài lớn nhất hành vi phạm tội, tội đáng nhận lấy cái chết, tất cả mọi người minh bạch sự tình nghiêm trọng, sắc mặt đều trở nên nghiêm túc.

"Hôm qua ta tại xoáy đỉnh trên núi luyện võ, bóng đêm đã đen, tối, chính phải xuống núi. Chưa từng nghĩ hai người tăng tị với nhau sau gặp được ta, ta bản ý giấu diếm chuyện này, không để bọn hấn ở trong tộc mất mặt. Nhưng không có ngờ tới hai người này tâm hoài quỷ thai, chẳng những không cảm kích ta có hảo ý, ngược lại đem ta đánh xuống vách núi, muốn giết ta diệt khẩu. Nếu không phải ta lão thiên chiếu cố tại ta, ta sớm đã mệnh tang hai người người. May mắn ta tu vi khôi phục, mới lấy bảo toàn tánh mạng. Giống Lý Thụy Lý Nghiên dạng này không biết liêm sỉ, lang tâm cầu phế, có chủ tâm tai họa tộc nhân người, lưu ở trong tộc tất thành tai họa. Ta diệt trừ hai cái này tai họa, là thay Lý thị gia tộc thanh lý môn hộ, ta vô tội!"

"Đon giản nói bậy nói bạ!" Lý Tông dưới thân đến Ghế dựa Thái Sư bị hấn vỗ, trực tiếp nổ vỡ thành hai mảnh, "Lý Hàm Tuyết ngươi tên tiểu súc sinh này, chẳng những không biết hối cải, còn ngậm máu phun người, tội thêm một bậc, Lý gia tuyệt không thể chịu đựng ngươi dạng này bại loại. Hôm nay ta muốn đại Nghĩa diệt Thân, thân thủ diệt trừ ngươi gia tộc này bại loại!"

Lý Tông giận dữ, trực tiếp từ trên đài cao thả người nhảy lên, nhảy đến trong sân rộng, nhất chiêu hướng Lý Hàm Tuyết đỉnh đầu đánh tới.

"Ngươi như dám can đảm làm tổn thương ta hài nhi, ta liền mang ra ngươi bộ xương già này."

Lúc này, Lý Tề cũng nhảy đến trong sân rộng, mặt một kéo căng, hai tay hướng phía trước vung lên, Võ Đạo Chân Khí ngang dọc chấn động, Lý Tông còn chưa tới gần Lý Hàm Tuyết, liền bị Lý Tề phát ra chân khí đánh bay ra ngoài, đặng đặng đặng liền lùi lại ba bước mới đứng vững thân thể.

Lý Tề đã là Nhược Võ Cảnh cao thủ, mà Lý Tông làm theo ở vào Đoan Võ Cảnh Cửu Giai, một chiêu liền lập phẫn cao thấp, Lý Tông căn bản không thể nào là Lý Tề đối thủ.

"Lý Tề, ngươi không thềm nói đạo lý, vậy mà ý vào chính mình tu vi Cao Công nhưng che chở con trai mình." Lý Tông mặt mũi tràn đầy biệt khuất.

"Hừ, ngươi một cái sáu mươi tuổi lão già kia cật già lên mặt, đối nhĩ tử ta như thế một cái non nớt thiếu niên ra tay đánh nhau, là ai không thềm nói đạo lý?" Lý Tề giận nói, "thành như Hàm Tuyết nói, hấn vô tội! Hết thầy đều là Lý Thụy Lý Nghiên hai người gieo gió gặt bão, hai người này tăng tị với nhau sự tình, các ngươi nếu là không phải phải lấy được cá chết rách lưới xấu hổ tràng diện, vậy liền mở quan tài nghiệm thi."

Vừa nghe đến mở quan tài nghiệm thi, Lý Tông cùng Lý Minh hai người đều giống như Người cảm một dạng, nói không ra lời, nếu quả thật nghiệm ra hai người tăng tị với nhau qua, như vậy hai người bọn họ mặt mũi liền Chân Vô chỗ có thể thả.

Lý Tông Lý Minh hai người thần sắc tức giận, một thanh lão răng cơ hồ đem bờ môi của mình cắn nát, qua rất lâu rốt cục mở miệng: "Lý Thụy Lý Nghiên cũng là Lý Hàm Tuyết giết chết, huyết thư làm chứng, tiểu súc sinh này nên gia pháp xử trí!"

"Không sai, Lý Hàm Tuyết không nhận gia pháp xử trí, chúng ta Lý thị tộc trong lòng người không phục."

Hai người bắt đầu cố tình gây sự đứng lên, mấy câu lập lại vài chục lần, Lý Tề đối loại này Lưu Manh vô lại hành động nhứt đầu không thôi.

Song phương tranh chấp không xuống, lúc này, Trưởng Lão Đoàn Lý Hạ mở miệng nói: "Lý Tông Lý Minh hai vị trưởng lão có huyết thư làm chứng, mà Hàm Tuyết nói chuyện cũng không phải không có lý. Vấn đề này ai cũng nói không rõ, thế nhưng là ta có một chút không hiểu, Hàm Tuyết đưa nhỏ này vốn là Võ Mạch khô kiệt, vô pháp luyện võ, Lý Thụy Lý Nghiên hai người tu vi không thấp, Hàm Tuyết làm sao có thể có năng lực giết chết bọn họ đâu? Vấn đề này lộ ra một cổ quỷ dị a, chẳng lẽ có người ngoài. . ."

Lý Hạ lại nói một nửa, bỗng nhiên không nói.

Nghe được Lý Hạ lời nói về sau, Lý Tông tràn ngập oán niệm sắc nhân con người đột nhiên sáng lên, lập tức nói tiếp: "Lý Hạ trưởng lão nói không sai, tiểu súc sinh này Võ Mạch khô kiệt, đây là mọi người đều biết sự tình, nói tu vi gì khôi phục đây không phải là lừa gạt quỷ sao? Tiểu súc sinh rõ ràng là cấu kết ngoại nhân, mượn nhờ ngoại tộc nhân lực lượng sát hại tộc nhân. Lý Tề, đây chính là phản tộc đại tội! Ngươi thân là Nhất Gia Chi Chủ, sẽ không phải không hiểu phản tộc đại tội đến nghiêm trọng đến mức nào a? Ngươi nếu là lại bao che Lý Hàm Tuyết, chúng ta Lý thị nhất tộc mấy trăm người, ai còn phục ngươi?"

Lý Minh phụ họa nói: "Lý Tề, đừng cho tộc lòng người lạnh ngắt, vẫn là đem Lý Hàm Tuyết tên tiểu súc sinh này giao ra đi, đây mới là ngươi thân là Tộc

Trưởng nên làm sự tình."

Lý Hàm Tuyết nhìn Lý Tông liếc một chút, trong lòng cười lạnh, Lý Tông cái này ngu ngốc bị người làm vũ khí sử dụng còn không biết, ngược lại là cái này Lý Hạ trưởng lão bình thường bất hiện sơn bất lộ thủy, không nghĩ tới lại là như thế này âm hiểm xảo trá người.

"Đôi phò bọn hần hai người còn cần cầu kết ngoại tộc người? Quả thực là lời nói vô căn cứ!"

"Hừ, người thực lực gì khó nói chúng ta còn chưa thấy qua?" Lý Tông cười lạnh một tiếng, "Lý gia năm tuổi Ấu Nhi chỉ sợ đều so với người còn mạnh hơn."

"Thật sao? Đã các người một mực chắc chắn ta là mượn ngoại tộc chi lực mới đánh giết Lý Thụy Lý Nghiên hai người, vậy thì tốt, không bằng người xuống tới cùng ta đo sức một phen, nhìn xem ta đến có cần hay không cầu kết ngoại tộc."

Lý Hàm Tuyết mặc dù biết Lý Hạ Lý Tông sớm đã thiết lập tốt cái bẫy, liền đợi đến hần nói ra câu nói này, thế nhưng là chuyện cho tới bây giờ, Lý Hàm Tuyết dù cho biết rõ là cái bẫy, cũng không thể không hướng bên trong nhảy.

Nếu là lại để cho Lý cùng ra tay che chở chính mình, như vậy Lý Tề tại trong tộc tất nhiên muốn mất đi nhân tâm, Lý Hàm Tuyết nếu là lại không ra tay chứng minh chính mình, phản tộc tội danh một khi thành lập, dù cho Lý Tề cũng không có cách nào tại che chở Lý Hàm Tuyết. Lý Hàm Tuyết liền thật muốn bị cắt đứt tứ chi, nhốt vào Thủy Lao vĩnh thế không được siêu sinh.

"Lý Hàm Tuyết muốn khiêu chiến Lý tông trưởng lão? Ta không có nghe lầm chứ, hần có phải hay không vờ ngơ ngẩn a, Lý tông trưởng lão thế nhưng là tại tộc nhân bên trong trừ Tộc Trưởng bên ngoài số một số hai cao thủ, không có Tộc Trưởng áp chế, Lý Tông cơ hồ có thể xưng bá Lý gia, Lý Hàm Tuyết hần một cái Phê Mạch võ giả đối đầu Lý Tông Đoan Võ Cảnh Cửu Giai cường giả, làm sao có thể có phần thắng?"

"Nếu là lúc trước vị thiên tài kia thiếu niên Lý Hàm Tuyết đối đầu Lý tông trưởng lão, phần thắng lớn hơn khẳng định là Lý Hàm Tuyết, thế nhưng là bây giờ hần Võ Mạch khô kiệt, tu vi cơ hồ mất hết, căn bản không có một điểm phần thắng."

"Một trận chiến này không có cái gì đáng xem, Lý Hàm Tuyết tất thua. Ta ngược lại thật ra so sánh quan tâm Lý tông trưởng lão có thể hay không trong con giận dữ, nhất chương đem Lý Hàm Tuyết cho đánh chết, nếu thật đánh chết, vậy thì có trò vui nhìn." Có người cười trên nỗi đau của người khác.

...

Mọi người nghị luận âm ỉ, đều cho rằng Lý Hàm Tuyết chắc chắn thất bại, nhưng mà nhưng không ai chú ý tới Lý Hàm Tuyết này bình tĩnh dưới con mắt kiểm chế cuồng nhiệt chiến ý.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Áp chế Đoan Võ Cảnh Cửu Giai

"Hàm Tuyết, không muốn can thiệp vào, Lý Tông người này thực lực không tầm thường, người tu vi vừa khôi phục một số còn không phải đối thủ của hần. Nếu là bại, tất nhiên bị cái lên cầu kết ngoại tộc tội danh, đến lúc đó liền có lý không nói được. Người đứng đằng sau ta, xem bọn hần có thể đem người thế nào?" Lý Tề đứng tại Lý Hàm Tuyết bên người, thân hình khôi ngô, giống như một tòa núi lớn một dạng, cho Lý Hàm Tuyết dựa vào cùng an toàn.

Lý Hàm Tuyết trong lòng âm áp, nói: "Yên tâm đi, phụ thân, việc này liền có hài nhi đến giải quyết, ta từ có chừng mực."

Lý Tề tuy nhiên không yên lòng, nhưng cuối cùng vẫn là gạt đầu.

"Không biết trời cao đất rộng tiểu tử." Lý Tông lạnh hừ một tiếng, tung người một cái, từ cao cao trên bậc thang nhảy xuống, đứng chấp tay, thần sắc lạnh lẽo, uy phong bát diện.

Lý Tông thân thể chấn động, quanh thân xoáy lên một trận trận gió mãnh liệt, trên quảng trường phong thanh hô hô, trường sam màu xám tại cương

phong chấn động dưới bay phát phối, một đầu tóc xám càng là Cuồng Vũ đứng lên.

"Cương phong quán thân, Lý tông trưởng lão tu vi thật sự là khủng bố, chỉ sợ hán một chân đã rào bước tiến lên Nhược Vô Cảnh, chỉ kém ngưng luyện ra Võ Đạo Chân Khí liền có thể tấn thăng trở thành Nhược Vô Giả." Trong tộc cao thủ trẻ tuổi không khỏi thờ dài.

"Các ngươi nhìn kỹ Lý tông trưởng lão dưới chân Đá Hoa Cương, đều bị hán từng tiếng giảm ra vết nứt. Cái này chỉ sợ đến mười thất liệt mã chi lực mới có thể làm được a?"

Lý Tông hét lớn một tiếng, một cái bước xa vọt tới Lý Hàm Tuyết trước mặt: "Thằng con hoang, nhận lãnh cái chết!"

Lý Hàm Tuyết thần tình nghiêm túc, Lý Tông thực lực không tầm thường, tại Lý thị trong gia tộc sắp xếp tiến lên mười, cũng không phải cái gì a miêu a cầu.

Cương phong phá mặt mà đến, Lý Hàm Tuyết trên mặt một trận đau nhức, nương theo lấy cương phong đánh tới đồng thời, Lý Tông quyền đầu cũng đã đến. Lý Hàm Tuyết thối lui ba bước, không cùng liều mạng, Lý Tông thấy thế, thừa thế truy kích, hóa quyền vì bắt, hướng Lý Hàm Tuyết cổ Chop tới.

Năm cái khô cạn ngón tay như là năm cái đòi mạng lợi kiếm, như bóng với hình, gào thét cương gió đập vào mặt áp bách tâm thần người, chiêu này kêu là Liệt Thạch trào, là Lý Tông thành danh tuyệt kỹ, uy lực bất phàm, dù cho lại kiên cục đá cứng bị bắt một chút cũng phải sụp đổ, chớ nói chi là Lý Hàm Tuyết thân thể máu thịt.

"Cái này Lý Tông rõ ràng là muốn nhử tử ta mệnh!" Lý Tề kìm nén không được, muốn muốn xuất thủ, lại bị Lý Hạ giữ chặt tay áo.

Lý Hàm Tuyết trong lòng biết Lý Tông chiêu này lợi hại, nếu là liều mạng, không chết cũng muốn trọng thương, nếu là né tránh, như vậy khí thế yếu, đợi lát nữa sẽ rất khó thắng hán. Nguy cấp thời khắc, Lý Hàm Tuyết sinh lòng một kế, hán không để ý Lý Tông móng vuốt, nhất quyền từ ống tay áo chui ra, thẳng đến Lý Tông Đan Điền Vị Trí.

Một chiêu này liều cũng là lưỡng bại câu thương, nếu như Lý Tông bị Lý Hàm Tuyết cổ cho bắt mục, như vậy lúc này hán đan điền cũng phải bị đánh nổ, đến lúc đó không có cách nào mở ra Khí Hải, cất giữ Võ Đạo Chân Khí, như vậy liền không còn cách nào tấn thăng trở thành Nhược Vô Giả.

Lý Hàm Tuyết liệu định Lý Tông loại này già nua bảo thủ người, tất nhiên không bình thường tiếc mệnh, suốt ngày nghĩ đến Trường Thọ không già, tuyệt sẽ không cùng hán liều mạng.

Quả nhiên như Lý Hàm Tuyết sở liệu, mắt thấy Lý Tông có thể vô chết Lý Hàm Tuyết thời khắc, tay phải hán lại đột nhiên dừng lại, vội vàng tránh đi ba bước, Lý Tông khí thế một kích mạnh nhất liền bị lợi hại như thế hóa giải.

"Tốt âm ngoan tiểu tử, lại muốn cùng ta lưỡng bại câu thương, lần này để ngươi chiếm một chút lợi lộc, lần sau nhưng liền không có đơn giản như vậy."

Lý Tông hét lớn một tiếng, song quyền run run, như là Mãnh Hổ rời núi, hướng Lý Hàm Tuyết ở ngực đánh tới.

Lý Hàm Tuyết trong mắt lóe lên hàn quang, Đoan Vô Cảnh Bát Giai lực lượng toàn thân điên cuồng vận chuyển, nhất quyền hướng Lý Tông ở ngực đánh tới, đây cũng là lưỡng bại câu thương chiêu thức.

Lý Tông bị ép bất đắc dĩ, đành phải lui ra phía sau, nhưng là Lý Hàm Tuyết lại không lùi, liên tiếp ba bước thực sự tiến lên đây, thân thể bay lên không trung tam xích, nhất quyền đánh xuống, rất nhiều lũ ống vọt xuống, thẳng tiến không lùi chi thế.

"Tiểu tử này. . ." Lý Tông nhất thời quá sợ hãi, Lý Hàm Tuyết một quyền này khí thế quá mạnh, Lý Tông không thể không lui, lấy hán Đoan Vô Cảnh Cửu Giai, có vô số chiến đấu kinh nghiệm lão bối võ giả lại bị Lý Hàm Tuyết sinh sinh bức lui, thật là khiến người thật không thể tin.

Lúc này, đã không ai sẽ tin tưởng, Lý Hàm Tuyết thật chỉ là một phế nhân.

Tất cả mọi người mắt lộ ra kinh hãi, chỉ gặp lúc này Lý Hàm Tuyết lại là số quyền vung xuống, nhất quyền càn so nhất quyền mãnh liệt, Lý Tông né tránh ba quyền, đến quyền thứ tư rốt cục bị buộc đến chết sùng, tránh cũng không thể tránh, Lý Hàm Tuyết quyền đầu phanh một tiếng rơi vào Lý Tông ở ngực, rơi vào đường cùng, Lý Tông chỉ chi có thể phản kích nhất quyền.

Hai người lẫn nhau ăn nhất quyền, đồng thời ngược lại lùi lại mấy bước, hai người đều cảm thấy thể nội khí huyết một trận phù phiếm, sắc mặt tái nhợt vô cùng, hai người lại khó phân sản sản nhau.

"Hiện tại, ngươi cho là ta còn cần cầu kết ngoại tộc người sao?" Lý Hàm Tuyết nói.

Không cần! Không cần Lý Tông trả lời, tất cả mọi người minh bạch, Lý Tông đã là Đoan Vô Cảnh Cửu Giai võ giả, có thể cùng hán đánh hòa nhau, đối phó Lý Thụy Lý Nghiên hai người như là người trưởng thành đánh tiểu hài tử, cần trợ thủ đó mới gọi trò cười.

Phải biết một cái đoan võ giả Cửu Giai võ giả, tối thiểu có thể đối phó năm cái Thất Giai đoan võ giả liên thủ, Lý Hàm Tuyết đối phó Lý Thụy Lý Nghiên tự nhiên không nói chơi.

"Tiểu súc sinh, ta đi thử một chút ngươi tu vi!" Lý Minh gặp Lý Tông không có chiếm được tiện nghi, thừa cơ muốn lấy Lý Hàm Tuyết tánh mạng.

"Những lão gia hỏa này thật sự là không biết xấu hổ." Lý Hàm Tuyết trong lòng giật mình, tối mắng lên.

Lúc này Lý đồng quát lên: "Hết thầy dùng tay cho ta, hôm nay vấn đề này như vậy coi như thôi. Hàm Tuyết không có khả năng cầu kết ngoại tộc, mà Lý Thụy Lý Nghiễn cái chết, bởi vì song phương chứng cứ không đủ, cũng không thể luận ai đúng ai sai, người nào nếu là không phục, nhưng đến sinh tử đường quyết chiến sinh tử!"

Sinh tử đường là khi Lý thị gia tộc vô pháp Tái Quyết một việc lúc, lấy võ đạo đến luận sinh tử đúng sai, song phương lập xuống giấy sinh tử, trong vòng trong một năm, song phương không được Tư Đấu, chỉ có đến sinh tử quyết đấu ngày đó tài năng giao chiến.

Lý Tông Lý Minh hai người nghe xong, nhất thời sắc mặt âm trầm vô cùng, lúc này bọn họ cũng vô pháp nắm lấy Lý Hàm Tuyết giết người một chuyện quấy thị phi, bởi vì ông nói ông có lý bà nói bà có lý, ai cũng phân biệt không đúng sai, thậm chí nhiều hơn người nguyên ý tin tưởng Lý Hàm Tuyết nói tới làm thật.

Một phương diện khác, bọn họ càng là không thể nào cùng Lý Hàm Tuyết lập xuống giấy sinh tử. Lý Hàm Tuyết tu vi khôi phục, trong vòng một năm không biết hội đột phá đến cảnh giới gì, hai người bọn họ đã già nua, không bao giờ còn có thể có thể đột phá, cùng Lý Hàm Tuyết lập xuống giấy sinh tử chẳng khác nào tự tìm đường chết.

Bọn họ cứ việc không cam lòng, lại cũng chỉ có thể cương nghiêm mặt, cưỡng ép nuốt xuống một hơi này, chờ cơ hội báo thù.

"Hừ, chúng ta đi." Lý Tông Lý Minh hai người sau khi rời đi, Vân Đài trên quảng trường đám người cũng dần dần tán đi.

Chuyện này qua đi, Trường Lão Đoàn đối Lý Hàm Tuyết có một phen mới quyết định biện pháp, bọn họ đại đa số đều dự định hoàn toàn đầu nhập vào Lý Tề phương này trận doanh, bây giờ Lý Hàm Tuyết Khôi Phục Tu Vi, hẳn mới mười bốn tuổi, có thể cùng Lý Tông chống lại. Lại tu luyện hai năm chắc chắn lần nữa vượt khỏi, thay thế Lý Tề vị trí, trở thành trong tộc đệ nhất cao thủ, đến lúc đó Tộc Trưởng vị trí trừ hẳn ra không còn có thể là ai khác.

Trường Lão Đoàn Lão Yêu Quái cả đám đều tính khôn rất lợi hại, không đáng tại Lý Tông Lý Minh hai cái võ đạo lại không có thể đột phá người dè xuống thể đánh bạc, đắc tội Lý Hàm Tuyết loại thiên tài này thiếu niên.

Trở lại Lý Hàm Tuyết phòng ngủ, Chu Nghị thần thái phi dương nói: "Thiếu gia, ngươi hôm nay thật đúng là lợi hại, thế mà có thể cùng Lý tông trưởng lão địa vị ngang nhau, nếu là có một ngày ta giống như ngươi uy phong lẫm liệt tốt."

"Chỉ cần ngươi cần tại luyện võ, tương lai cũng chưa chắc lại so với ta kém, ngươi bây giờ ở vào Đoan Võ Cảnh tam giai, việc cấp bách là siêng năng huấn luyện, đề cao thân thể lực lượng cùng sức chịu đựng. Thân thể lực lượng cùng sức chịu đựng nhắc lên cao, đối thiên địa nguyên khí Thân Hòa Độ tự nhiên cũng sẽ cùng theo đề cao, dạng này mới có thể chứa nạp càng nhiều thiên địa nguyên khí, trùng kích Đoan Vũ Mạch viên thứ tư Mạch Tĩnh, thu hoạch được đột phá."

"Đa tạ Thiếu gia chỉ điểm." Chu Nghị đại hỉ.

"Ngươi đi xuống trước đi, ta muốn nghỉ ngơi một hồi."

Lý Hàm Tuyết nhìn qua Hạo Nguyệt thành phía tây nam, trong mắt lóe ra vẻ kích động cùng vẻ chờ mong, Hạo Nguyệt thành Tây Nam phương hướng hai trăm cây số, chính là Thương Lam Học Viện.

Một năm trước, hắn Võ Mạch khô kiệt, biến thành phế nhân, tạm nghỉ học về nhà nội tâm có thụ dày vò.

Bây giờ, hắn lại đứng lên, lấy mới tinh tư thái nghênh đón trên phiên đại lục này không biết khiêu chiến, trong lòng của hắn không có nửa điểm do dự cùng phiến muộn, mà chính là dấy lên trùng thiên đầu chí.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Lâm Huyền Huyền

Đi qua cùng Lý Tông nhất chiến, Lý Hàm Tuyết thu hoạch rất nhiều, màn đêm buông xuống lại nuốt vào một khóa Tử Dương thạch luyện hóa, đột phá đến Đoan Võ Cảnh Cửu Giai, thực lực càng tiến một bước.

Buổi sáng, Lý Hàm Tuyết đang thu thập hành lý, Lý Tề liền tiến đến phòng ngủ.

"Hàm Tuyết, ngươi không ở trong nhà nhiều đợi một thời gian ngắn sao?" Lý Tề tuy nhiên trong lòng nổi buồn, nhưng không có toát ra tới.

Lý Hàm Tuyết cho hắn quá kính hãi vui, chẳng những tu vi khôi phục, mà lại chiến bình Lý Tông, để Trưởng Lão Đoàn tới tấp phản bội đầu nhập vào.

Lý Tề cũng là khôn khéo nhân vật, hắn biết Trưởng Lão Đoàn cử động lần này cũng không phải là vì nịnh bợ chính mình, Trưởng Lão Đoàn sợ dĩ làm như thế, chỉ là bởi vì Lý Hàm Tuyết triển hiện ra mức tiềm lực đến bọn hắn đặt cược.

"Ta trong nhà đợi đến đều nhanh ri sét, phụ thân, ta muốn đi ra ngoài mau chóng qua Thương Lam Học Viện, hoàn thành việc học. Sau đó đến Tinh Vân Đại Lục xông lên ra bản thân tên tuổi."

"Tốt, ngươi có này đại chí, là cha không bình thường vui mừng. Ta liền không lưu ngươi, nhớ kỹ ngẫu nhiên nhìn chút thời gian trở về nhìn xem ta."

"Hài nhi nhất định sẽ."

Lý Hàm Tuyết thu thập xong hành lý, xua tan phụ thân, một thân một mình đạp vào tiến về Thương Lam Học Viện lữ trình.

Thương Lam Học Viện khoảng cách Lí phủ có hai ngày hành trình, là một chỗ xa gần nghe tiếng cao đẳng Học Phủ, hàng năm đều sẽ có vô số học sinh đến Thương Lam Học Viện cầu học, hi vọng thông qua nhập học khảo thí, trở thành Thương Lam Học Viện một viên.

Lý Hàm Tuyết đến Hạo Nguyệt thành Thương Đội tập hợp và phân tán trung tâm, tìm tới một cái đội buôn nhỏ. Ngồi Đại Thương đội xe phải tốn hai cái ngân tệ, có thể bảo đảm thân người an toàn. Mà đội buôn nhỏ làm theo chỉ lấy một ngân tệ, thân người an toàn chính mình phụ trách.

Tại Tinh Vân Đại Lục, một kim tệ có thể đổi lấy một trăm cái ngân tệ, một ngân tệ có thể đổi lấy một trăm cái Đồng Tệ. Một kim tệ đã đầy đủ một cái bình thường nhà ba người một năm chi tiêu.

Lý Hàm Tuyết từ trong nhà mang một kim tệ vòng vo, vì tiết kiệm hắn lựa chọn ngồi đội buôn nhỏ xe.

Cái này đội buôn nhỏ ven ven từ có năm người tạo thành, ba nam hai nữ, ba nam tử tướng mạo tương tự, người mặc vải thô áo mặc, lưng hùm vai gấu, một thân trắng kiện bắp thịt phảng phát muốn nứt vỡ y phục, bạo phát đi ra.

Ba người này huyết khí đều mười phần tràn đầy, Lý Hàm Tuyết tinh tế xem xét, phát hiện ba người bắp thịt cử động tự nhiên, có thể khống chế chính mình bắp thịt vận động, hiển nhiên là Đoan Võ Cảnh Lục Giai tu vi võ giả.

Hai nữ tử, bên trong một cái da thịt lược hắc, người mặc da trâu quần bó sát, trên người mặc áo sơ mi trắng, tóc dài dựng thẳng thành bím tóc đuôi ngựa, lộ ra cực kỳ già dặn.

Một cái khác phi thường trẻ tuổi, niên kỷ cùng Lý Hàm Tuyết tương tự. Khuôn mặt mười phần tinh xảo, da thịt Bạch Tinh như ngọc, là cái chính công mỹ nhân bại hoại, trong lúc giao tay nhắc chân toát ra một cỗ nhân nhạ ngạo khí, xem xét cũng là đại hộ nhân gia tiểu thư.

Lý Hàm Tuyết trong lòng nghi hoặc, đại hộ nhân gia tiểu thư vì sao không đi theo Đại Thương đội, ngược lại ngồi đội buôn nhỏ xe.

"Qua Thương Lam Học Viện cần bao nhiêu tiền?" Lý Hàm Tuyết hỏi.

Hắc phu nữ từ đi đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, cười nhẹ nhàng nói: "Ngươi tốt, ta gọi Triệu Nhị, ngồi chúng ta Thương Đội xe cần một ngân tệ."

"Các ngươi có thể lập tức xuất phát sao? Ta có việc gấp."

Triệu Nhị cười nói: "Cái này không có vấn đề, chúng ta đang muốn xuất phát."

Lên xe ngựa về sau, Lý Hàm Tuyết thông qua mấy người đối thoại, biết ba đại hán nguyên lai đều là Triệu Nhị ca ca, lão đại gọi Triệu Mạnh, lão nhị gọi Triệu Dũng, lão tam gọi Triệu Vũ.

Mà trắng da nữ tử tên gọi Lâm Huyền Huyền, Lâm Huyền Huyền cũng không phải là Thương Đội người, nàng cũng cũng giống như mình, vì tiết kiệm tiền mới ngồi đội buôn nhỏ xe.

Triệu Nhị ở bên ngoài lái xe, Triệu Thị tam huynh đệ phụ trách trông coi hai cái rương bên trong ép hàng.

Lúc này chính vào buổi trưa, mặt trời chói chang, Lý Hàm Tuyết, Lâm Huyền Huyền cùng Triệu Thị tam huynh đệ chen tại một cái không gian thu hẹp bên trong, nam nhân mùi mồ hôi bắn bốn phía tràn ngập, xú khí huân thiên.

Lâm Huyền Huyền chau mày, ngừng thở. Nàng là cái hơi có bệnh thích sạch sẽ nữ tử, đối mặt dạng này ác liệt hoàn cảnh, trong nội tâm nàng mười phần hối hận không nên vì ham một điểm nhỏ tiền, mà ngồi đội buôn nhỏ xe.

Đang nâng buồn rầu thời khắc, bên người nàng bỗng nhiên truyền đến một cỗ thanh nhạ như nước khí tức, Lâm Huyền Huyền ghé mắt xem xét, chỉ gặp Lý Hàm Tuyết chính dựa vào thùng xe một bên nhắm mắt dưỡng thần, trời nóng như vậy khí, trên mặt hần vậy mà không có chảy ra một giọt mồ hôi, ngược lại là tản mát ra nhàn nhạ rét lạnh khí tức, cái này thật là khiến người kinh ngạc.

Lý Hàm Tuyết là Đoan Võ Cảnh Cửu Giai võ giả, có thể giảm xuống huyết dịch của mình tuần hoàn, tiến tới khống chế chính mình nhiệt độ cơ thể, làm chính mình nhiệt độ cơ thể bảo trì tại một cái mát mẻ nhiệt độ, trời rất nóng không chảy mồ hôi tự nhiên cũng không kỳ quái.

Lâm Huyền Huyền nhất thời đối Lý Hàm Tuyết sinh lòng một tia hảo cảm, mặt hơi đỏ lên, chuyển chuyển thân thể đem thân thể chậm rãi gần sát Lý Hàm Tuyết, Lý Hàm Tuyết trên thân thanh đạm Nam Tử Khí Tức đem bốn phía dày đặc mùi mồ hôi bản xua tan, Lâm Huyền Huyền rốt cục thấu một hơi, mi đầu buông ra, lộ ra yên ổn thần sắc.

Nhìn thấy Lâm Huyền Huyền bộ dáng này, Triệu Thị tam huynh đệ cũng là lộ ra vẻ xấu hổ, bọn họ đương nhiên minh bạch Lâm Huyền Huyền tại sao lại có động tác này.

Vì làm dịu xấu hổ không khí, lão đại Triệu Mãnh mở miệng nói: "Tiểu huynh đệ, người đi Thương Lam Học Viện tham gia học khảo thí sao?"

"Ta họ Lý, xưng hô ta Tiểu Lý là được, ta là Thương Lam Học Viện học sinh, hiện tại đang muốn đi Thương Lam đến trường." Lý Hàm Tuyết mỉm cười.

"Tiểu Lý tuổi còn trẻ, lại là Thương Lam Học Viện học viên, thật là khiến người không thể tin được a." Triệu Dũng tuy nhiên cười đến chất phác, có thể trên mặt đều là vẻ hoài nghi.

Triệu Dũng hoài nghi Lý Hàm Tuyết không phải là không có đạo lý, Thương Lam Học Viện từ trước lấy khảo hạch nghiêm khắc mà trừ danh, bình thường chỉ có hơn hai mươi tuổi Thiên Tài Vũ Giả, mới có đầy đủ thiên phú cùng tu vi, tại nhập học trong cuộc thi thu hoạch được nhập học danh ngạch. Giống như là Lý Hàm Tuyết trẻ tuổi như vậy học sinh, dù cho thiên phú kinh người, Đại Đô Hội bởi vì tu vi không đủ mà bị đào thải.

Lý Hàm Tuyết chỉ là cười cười, cũng không muốn cùng hần giải thích cái gì.

Lâm Huyền Huyền một đôi mắt đẹp nhìn chăm chú Lý Hàm Tuyết, cười cười, giao hoát trong mắt tràn đầy không tin tưởng: "Người nói người là Thương Lam Học Viện học sinh, vậy người biết Lý Hàm Tuyết người này sao?"

Lý Hàm Tuyết đầu tiên là sững sờ, lập tức sờ mũi một cái, cười nói: "Hơi có nghe thấy."

"Vậy người nói một chút hần là cái thể nào người?" Lâm Huyền Huyền trên mặt ần ần có vẻ kích động cùng vẻ chờ mong.

"Lý Hàm Tuyết người này, trước kia để quan tâm hần người thay hần cảm Toái Tâm, là cái vô dụng gia hỏa." Lý Hàm Tuyết tự giễu nói, một năm qua này, phụ thân ở trên người hần tốn hao quá nhiều tâm huyết, hần một mực không bình thường ấy này.

Đối với Tô Tiểu Nhã, hần càng là không chào mà đi, thời gian một năm bên trong không còn có cùng hần từng có nửa điểm liên hệ, chắc hần nàng nhất định cũng là lòng nóng như lửa đốt, khắp nơi tìm hiểu chính mình tin tức.

Lâm Huyền Huyền trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra một tia phẫn nộ, khuôn mặt nhỏ cứng ngắc nói: "Người nói vớ nói vẩn, Lý Hàm Tuyết hần là Thương Lam Học Viện từ trước tới nay có thiên phú nhất thiên tài, mười hai tuổi liền dùng võ thủ thứ nhất thành tích thi được Thương Lam Học Viện, liên Viện Trường đều nói, kẻ này tương lai tất thành đại khí. Gần gũi thời gian một năm, hần liền từ Đoan Võ Cảnh Cửu Giai đột phá đến Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai, cơ hồ có thể sánh vai trong học viện lão sư. Người thể mà luôn miệng nói hần là vô dụng gia hỏa, thật sự là nói khoác mà không biết ngượng, muốn ta nhìn người mới là vô dụng gia hỏa."

"Mười ba tuổi Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai, đó là dạng gì quái thai mới có được khủng bố như vậy tu luyện tốc độ a."

Triệu Thị tam huynh đệ đều thất kinh, trong mắt đầy vẻ không dám tin, võ giả tầm thường từ Đoan Võ Cảnh Cửu Giai tu luyện tới Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai, bình thường đều cần thời gian mười năm, thế nhưng là Lý Hàm Tuyết thể mà chỉ dùng thời gian một năm, dạng này tu luyện tốc độ đơn giản nghe rợn cả người.

Lâm Huyền Huyền cố ý liếc Lý Hàm Tuyết liếc một chút, sau đó quay đầu hướng Triệu Thị tam huynh đệ đặc ý nói: "Hần nhưng là ta thần tượng, anh tuấn ưu nhã, thực lực cường đại. Năm thứ nhất thi cuối kỳ, càng là lập sát một đầu cao giai Huyền Thú, không giống một ít người, sẽ chỉ nói lại không bỏ ra nổi một điểm bản lĩnh thật sự tới."

Lý Hàm Tuyết da mặt không tính mỏng, thế nhưng là bị một cái kiêu mị như hoa thanh xuân thiếu nữ dạng này không che giấu chút nào địa khoe, hần cũng không nhịn được mặt m đỏ.

Huyền Thú chia làm một đến chín giai, Top 3 giai vì cấp thấp Huyền Thú, bên trong tam giai vì Trung Giai Ma Thú, sau đó tam giai vì Cao Giai Ma Thú. Cao Giai Ma Thú đó là chỉ có Huyền Vũ người mới có thể đối phó sinh vật cường đại, lấy Lý Hàm Tuyết lúc ấy thực lực tự nhiên không có khả năng độc lập hoàn thành, hần khi đó chỉ là theo chân đạo sư của hần đánh trợ thủ mà thôi, chánh thức đánh giết cao giai Huyền Thú cũng không phải là Lý Hàm Tuyết.

Lý Hàm Tuyết liếc liếc một chút Lâm Huyền Huyền, lại cười rộ lên: "Người không hiểu Lý Hàm Tuyết, ta nghe nói một năm trước hần tu vi giảm lớn, biến thành phế nhân, tạm nghỉ học sau khi về nhà liền không gượng dậy nổi, đội trong nhà thế nhưng là liền môn cũng không dám ra ngoài đây."

Lâm Huyền Huyền chăm chú nhìn Lý Hàm Tuyết, trong mắt lửa giận dâng lên mà ra: "Người lại muốn đối với hần nói năng lỗ mãng, ta cần phải đối người

không khách khí."

Lý Hàm Tuyết cố nén ý cười, ra vẻ nghiêm túc nói: "Thật có lỗi, Lâm cô nương, là ta thất ngôn, ta không nên nói Lý Hàm Tuyết nói xấu."

Lâm Huyền Huyền thần sắc hơi hoà hoãn lại, khinh bỉ Lý Hàm Tuyết liếc một chút, trong lòng đối người thiếu niên trước mắt này chán ghét chi tình nhất thời tự nhiên sinh ra, trước đó hảo cảm cũng quét sạch sành sanh.

Nàng nhũn mày, chuyển chuyển thân thể, cách Lý Hàm Tuyết xa xa. Nàng tình nguyện nghe thối nam nhân mùi mồ hôi bản, cũng không nguyện ý cùng cái này đối với mình thần tượng nói năng lỗ mãng gia hỏa dựa chung một chỗ.

Lý Hàm Tuyết cười như không cười nhìn Lâm Huyền Huyền liếc một chút, lại tựa ở thùng xe một bên nhắm mắt dưỡng thần.

Lý Hàm Tuyết vừa nhắm mắt lại, lại nghe một đạo bạo tiếng quát như sấm Quán tai, vang vọng cánh đồng bát ngát.

"Trên xe không muốn chết, cho lão tử nghe kỹ, hạn các ngươi trong vòng ba giây cho lão tử hết thấy lăn xuống tới."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Phí qua đường

Lý Hàm Tuyết bọn người vừa xuống xe, nhìn thấy mười cái thần sắc bất thiện đại hán thân ngực lộ sữa, Hoàng Đồng Sắc Thân thể dưới ánh mặt trời rang rỡ phát quang, lộ ra mười phần dữ dội, mười mấy người đại hán đều không có hảo ý nhìn lấy Lý Hàm Tuyết bọn người.

Tại mười mấy người này bên trong, cầm đầu là một người mặc rộng thùng thình Hoàng Y hán tử, hán tử thân hình cao lớn khôi ngô, so với Triệu Thị tam huynh đệ cao hơn một cái đầu, như là nhất tôn thịt hình tiểu sơn một dạng trấn áp trong đám người, khí thế mười phần, bá khí凛凛 nhiên.

Triệu Nhị bốn người thấy một lần cái này Hoàng Y hán tử, nhất thời trầm nghĩ trong lòng không ổn, cái này Hoàng Y hán tử là xa gần nghe tiếng ác bá, tên là Vương Đại Hổ. Tụ tập phụ cận chơi bời lêu lổng lại có võ nghệ người làm biếng, chuyên môn ngăn cản đường tắt đội buôn nhỏ, thu lấy kén xù phí qua đường, làm hại một phương, không phải tốt gây nhân vật.

"Nguyên lai là Đại Hổ ca nha." Triệu Nhị kéo ra một mặt giả cười.

Wương Đại Hổ cũng hắc hắc cười lạnh: "Ngươi ngược lại là biết ta tên tuổi."

Triệu Nhị ôn nhu nói: "Đại Hổ ca tên tuổi ai không biết a. Không biết Đại Hổ ca gọi ta lại nhóm huynh muội bốn người có chuyện gì khẩn yếu?"

"Nói nhảm, đương nhiên là giao phí qua đường." Vương Đại Hổ lựa chọn hàm răng thịt bặm, cười gằn nói.

"Đại Hổ ca, chúng ta chỉ là một cái đội buôn nhỏ, áp vận một điểm hàng hóa, là vốn nhỏ sinh ý. Đại Hổ ca là làm đại mua bán người, liền không nên làm khó chúng ta những tiểu nhân vật này, thả chúng ta quá khứ như thế nào?"

Wương Đại Hổ hắc hắc cười lạnh nói: "Để nói, chỉ muốn các ngươi giao bảo hộ phí, huynh đệ chúng ta đương nhiên sẽ không làm khó dễ các ngươi."

"Cái này. . ."

"Cái này cái gì cái này, các ngươi không nguyện ý?" Một tiếng ầm vang, Vương Đại Hổ một chân đá nát một tảng đá lớn, hoảng sợ Triệu Nhị nhảy một cái.

Triệu Nhị mặt lộ vẻ khó xử, chậm rãi nói: "Đại Hổ ca, ngươi nói cái giá đi."

Wương Đại Hổ dùng ánh mắt quét quét Lý Hàm Tuyết bọn người, duỗi ra năm ngón tay.

"5 cái ngân tệ. . ." Triệu Nhị trầm ngâm nửa ngày, lập tức cắn răng một cái, "Tốt, chúng ta cho."

Vương Đại Hổ một đám huynh đệ dùng giống như là ngu ngốc một dạng ánh mắt nhìn lấy Triệu Nhị, cười lên ha ha: "5 cái ngân tệ liền không đủ để nhét kẻ rằng nhét, Hồ ca nói thế nhưng là năm cái kim tệ!"

Triệu Thị tam huynh đệ nghe, nhao nhao nắm chặt song quyền, nghiêng răng nghiêng lợi, hai mắt bốc hỏa.

Bọn họ đội buôn nhỏ, chở một vị khách nhân đến mục đích cũng mới một ngân tệ mà thôi, một tháng bọn họ cũng không kiếm được tám mươi cái tiền bạc, mà bây giờ Vương Đại Hổ lại để cho năm cái kim tệ, tương đương với năm trăm cái ngân tệ, cái này cùng công khai cướp bóc đã không có khác nhau lớn bao nhiêu, cũng chỉ là kém không có động thủ mà thôi.

"Đại Hổ ca, năm cái kim tệ chúng ta thật sự là không bỏ ra nổi đến, có thể hay không dần xếp dần xếp." Triệu Nhị ăn nói khép nép nói.

"Bớt nói nhiều lời, ngươi lại lái nhai bên trong đông dài, liền lại thêm gấp đôi!" Vương Đại Hổ gặp Triệu Nhị chịu thua, đắc thế không tha người.

"Hỗn đản, mới mở miệng liền muốn năm cái kim tệ, đây rõ ràng là đoạn chúng ta đường sống. Đòi tiền không, muốn mạng một đầu, có bản lĩnh tự mình tới lấy." Triệu Dũng tính cách nóng nảy, Vương Đại Hổ hùng hổ dọa người đã sớm để trong lòng của hắn khó chịu, chỉ là bởi vì Vương Đại Hổ tại vùng này rất có uy danh, Triệu Dũng mới không dám trước tiên phát tác.

Triệu Nhị hung hăng trừng Triệu Dũng liếc một chút, tâm đạo không ổn, Vương Đại Hổ hai mắt khiếp người, là cái võ đạo cao thủ, mà phía sau hắn mười cái huynh đệ cũng không phải đèn cạn dầu, trên mặt sát khí đằng đằng, một khi khai chiến, chẳng những huynh muội bốn cái toàn phải chết ở chỗ này, còn sẽ liên lụy hai vị khách nhân.

Triệu Vũ ngửa phần điền ưng nói: "Gia hỏa này ý vào người đông thế mạnh, làm mưa làm gió. Chúng ta huynh muội bốn cái cũng không phải ăn chay, sợ bọn họ làm cái gì? Muội tử, nơi này liền giao cho các ca ca đến xử lý."

"Tốt, rất tốt. Ta liền yêu mến bọn người loại này không sợ chết người, các huynh đệ cho ta xem trọng, nay Thiên đại ca cho các người bộc lộ tài năng." Vương Đại Hổ cười áo, lộ ra một thân như là thép như sắt thép cứng rắn chắc chắn bắp thịt.

Triệu Thị tam huynh đệ làm một ánh mắt, đã hiểu ý, bắt giặc phải bắt vua trước, ba người hướng Vương Đại Hổ hạ quá khứ.

"Vậy mà lựa chọn ra tay với ta, xem ra các người thật là sống đến có chút không kiên nhẫn."

Vương Đại Hổ hét lớn một tiếng, hai tay chấn động mạnh mẽ, hai phát nện quyền nện xuống, Vương Đại Hổ thân hình cao lớn, đối mặt ba người có thể nói là ở trên cao nhìn xuống, Quyền Thế như đại sơn đổ sụp, từ Cửu Tiêu phía trên Băng ép mà xuống, âm âm cuộn cuộn, Thế bất khả擋.

Triệu Dũng cùng Triệu Vũ quá sợ hãi, vội vàng giơ hai tay lên kháng trụ Hoàng Y đại hán nện quyền.

Phanh phanh hai tiếng!

Cao to lực lưỡng Triệu Dũng cùng Triệu Vũ lại bị Vương Đại Hổ nhất quyền trực tiếp đánh bay, giống như là phế nhân một dạng, ngã trên mặt đất miệng phun máu tươi.

"Đáng chết!" Triệu Mãnh gặp Triệu Dũng cùng Triệu Vũ hai huynh đệ một chiêu bị thua, trong lòng giận dữ, nhất quyền hướng Vương Đại Hổ ở ngực đánh tới.

Triệu Mãnh nhất quyền rắn chắc chắc địa đánh vào Vương Đại Hổ ở ngực, nhưng mà không có lên đến hiệu quả gì, ngược lại là tay mình nện đến đau nhức. Vương Đại Hổ đứng tại chỗ không nhúc nhích tí nào, nhìn chăm chăm Triệu Mãnh hắc hắc cười lạnh: "Tiểu tử, ngươi là đang cấp ta gãi ngứa sao?"

Triệu Mãnh kinh hãi muốn tuyệt, hắn toàn lực nhất kích thế mà không có đối Vương Đại Hổ tạo thành nửa điểm thương tổn!

"Xong, là chúng ta chủ quan, muội tử ngươi mau trốn, không cần quản chúng ta, nếu không chúng ta toàn phải chết ở chỗ này." Triệu Mãnh hướng Triệu Nhị hô lớn.

"Muốn chạy trốn? Muộn!"

Vương Đại Hổ chân nhấc lên, đạp một cái, trực tiếp đem Triệu Mãnh đá cho trọng thương, giải quyết hết Triệu Thị tam huynh đệ về sau, Vương Đại Hổ chậm rãi đi đến Lâm Huyền Huyền cùng Triệu Nhị trước mặt hai người.

"Đại ca ngài thiên sinh thần lực, nhưng phải lưu ý chút, khác ra tay quá nặng, không cần thận để người ta bờ eo thon cho bẻ gãy. Hai cái Tiểu Nương Bì da mịn thịt mềm, thật sự là hiếm thấy bên trên món hàng tốt, bán được trong thanh lâu tối thiểu có thể kiếm lời không ít tiền. Riêng là cái này da trắng Tiểu Nương Bì, tối thiểu cũng đáng 50 tiền vàng, thương tổn lời nói coi như không đáng tiền."

Một đám hán tử cười vang không ngừng, cực điểm bị ỏi sở trường, từ trong miệng không ngừng mà phun ra hạ lưu bị ỏi từ ngữ.

Vương Đại Hổ cười ha ha: "Cái này còn cần đến các người nhắc nhở, tiểu nương bì này như thế xinh đẹp, ta thoải mái qua đi liền đem nàng bán cho thanh lâu. Còn lại cái kia hắc phu Tiểu Nương Bì, ta liền đem nàng cho các người giải thêm một chút."

Triệu Nhị nhìn qua nằm rạp trên mặt đất đau khổ gãy dựa Triệu Thị tam huynh đệ, thần sắc đau thương, đối Lý Hàm Tuyết Hòa Lâm Huyền Huyền lặng lẽ nói: "Các người hai cái đi nhanh đi."

"Triệu tỷ tỷ, ta không đi, ta muốn lưu lại bảo hộ người, gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, cái này là vô giả cơ bản Vô Đức." Lâm Huyền Huyền nói.

"Ta cùng hán chọn một dạng." Lý Hàm Tuyết còn muốn đi Thương Lam Học Viện, Thương Đội giải tán hán tự nhiên cũng không nguyện ý.

Triệu Nhị nghe xong, gấp: "Các người làm sao như thể hành động theo cảm tính đâu, các người muốn lưu lại giúp ta, ta vô cùng cảm kích. Có thể là các người tuổi còn trẻ, không có khả năng cái này Vương Đại Hồ đối thủ, lưu tại nơi này chỉ có thể không không chịu chết a."

"Tiểu Nương Bì, nhanh đến ta trong ngực đến, để gia hảo hảo thương người." Vương Đại Hồ nhìn chăm chăm Lâm Huyền Huyền, trong mắt thả ra nóng rực quang mang.

Lâm Huyền Huyền đối hán tử ánh mắt cực kỳ phản cảm, sắc mặt lạnh lẽo, bước ra một bước đứng ra, chỉ Vương Đại Hồ nói: "Người còn dám loạn tước đầu lưỡi, cần thận bản cô nương xé nát người miệng thú!"

"Vốn cho rằng người là tiểu thư khuê các, ôn nhu hiền thực. Không nghĩ tới lại là cái mạnh mẽ Tiểu Nương Bì, bắt quá ta liền ưa thích mạnh mẽ nữ nhân."

Vương Đại Hồ như là một tòa núi lớn một dạng, ầm ầm từng bước một hướng Lâm Huyền Huyền đi tới, Lâm Huyền Huyền kéo ra mã bộ, đuổi ra hai tay giữ vững người bên trong dây, cứ việc nâng thần sắc mười phần thông dong trấn định, nhưng là nàng này run nhè nhẹ tay phải vẫn là bán năng.

Lý Hàm Tuyết cũng không vội mà xuất thủ, hán cũng muốn nhìn một chút Lâm Huyền Huyền nâng đến có thể nào thực lực, có lá gan qua đối kháng cái này Hung Uy ngập trời Vương Đại Hồ.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Công nhân bốc vác

Vương Đại Hồ hướng phía trước đạp mạnh một bước, mặt đất oanh một tiếng, một trận cương phong đập vào mặt, bay thẳng Lâm Huyền Huyền mặt mũi.

Lâm Huyền Huyền đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, đầu gối hơi hơi một khúc, dưới thân thể chìm ba tấc, hai tay nghiên cứu ở trước ngực, đã dọn xong ứng đối tư thế.

"Tiểu Nương Bì còn hiểu điểm võ công nha." Vương Đại Hồ cười hắc hắc, thân thể nhất động, hành động mau lẹ Như Phong, giống như là một trận gió một dạng quét đến Lâm Huyền Huyền trước mặt, một cái Trùng Quyên bay thẳng Lâm Huyền Huyền ở ngực.

"Thật là nhanh tốc độ, cái này nhân thân tài cao to như vậy tráng kiện, vốn cho rằng sẽ rất vụng về, không nghĩ tới còn có kinh người như vậy thân thủ." Liên Lý Hàm Tuyết đều thán một tiếng.

Lâm Huyền Huyền cắn răng một cái, dùng nhỏ bé yếu ớt hai tay ngăn trở Vương Đại Hồ Thiết Quyên, Lâm Huyền Huyền bị đẩy lui ba bước, đang đang đang liền lùi lại ba bước, ổn định thân hình.

Lâm Huyền Huyền mắt lộ ra vẻ khổ sở, nàng chỉ có Đoan Võ Cảnh Bát Giai tu vi, đối mặt Cửu Giai Vương Đại Hồ, nàng thật sự là khó mà chống lại, có thể tiếp được nhất quyền mà không bại rơi đã coi như là khó được.

Vương Đại Hồ nhìn Lâm Huyền Huyền liếc một chút, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc: "Tiểu Nương Bì, người dám chính diện cùng ta đón đánh, có đảm lượng. Cũng không biết, người trên giường đảm lượng có phải hay không cũng tốt như vậy đây."

Vương Đại Hồ sau khi nói xong, cười lên ha hả, Lâm Huyền Huyền tức giận đến khuôn mặt nhỏ cứng ngắc, lại lại không thể làm gì.

Vương Đại Hổ thân thể như là tiểu sơn bức tới, hung mãnh như nước thủy triều quyền đầu không chút lưu tình hướng Lâm Huyền Huyền thân thể đập tới, một chút không có thương hương tiếc ngọc ý tứ.

Lâm Huyền Huyền vốn là bị Vương Đại Hổ khí thế chấn nhiếp, giờ phút này Vương Đại Hổ bày ra cường thế áp chế càng làm cho nàng trở tay không kịp.

"Hồngбет, Lâm cô nương chỉ sợ dữ nhiều lành ít." Triệu Nhị mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

Cuồng quít bên trong, Lâm Huyền Huyền mũi chân một điểm, dáng điệu uyển chuyển, đăng nhập giữa không trung, ngọc thủ tại Vương Đại Hổ trên cánh tay phải liên đập hai lần, phát ra như là đánh như sắt thép tiếng leng keng.

Lâm Huyền Huyền cái này hai chương có thể nói là lực đạo mười phần, nàng vốn là Đoan Võ Cảnh Bát Giai cao thủ, thiên tư hơn người. Phá vỡ Văn Thủ đã tu luyện tới tầng thứ ba, nhất chương đánh ra, liên sắt thép đều muốn bị đánh biến hình.

Vương Đại Hổ chịu Lâm Huyền Huyền hai chương, không thể chịu được kịch liệt đau nhức, kêu lên một tiếng đau đớn liền lùi lại ba bước, trên mặt lộ ra tàn nhẫn ý cười: "Tiểu Nương Bì, không nghĩ tới người vẫn là không yếu, ta liền ưa thích không chế như người loại này cường hãn nữ nhân. Tiểu Nương Bì, gia muốn làm thật, tiếp chiêu đi."

Vương Đại Hổ hít sâu một hơi, hai đầu cơ bắp tự động nâng lên, từng đầu gân xanh giống như là Cầu long chui ra bắp thịt mặt ngoài, nhìn như cùng người hình Huyền Thủ một dạng, mười phần khủng bố.

Vương Đại Hổ trong con người hiện ra lãnh quang, như là chuẩn bị liên sát thực vật dã thú một dạng, hướng lên trời quát lên một tiếng lớn, khí lãng trực tiếp nổ vang, hướng từ phía khuấy động mà đi, chung quanh Lâm Từ đều rung động động, khí thế dọa người tới cực điểm.

Ngay sau đó, Vương Đại Hổ ba bước làm bước ra một bước, thân ảnh chớp động ở giữa, một cái cự đại Thiết Quyền hướng Lâm Huyền Huyền đầu đập tới, dị thường hung ác.

Lâm Huyền Huyền kinh hãi, thân thể vội vàng hướng bên trái một bên, Vương Đại Hổ quyền đầu khó khăn lắm từ nàng vô cùng mịn màng gương mặt bên trên sát qua, mang theo một tia chương mất đồ tươi chỉ sắc.

Vương Đại Hổ quyền kinh từ Lâm Huyền Huyền bên tai ầm ầm mà qua, phía sau nàng một loạt đại thụ nhất thời hết lên rồi ngã gục.

Nhất quyền chỉ uy, cường mãnh như vậy!

Lâm Huyền Huyền trực tiếp sững sờ tại nguyên chỗ, không nhúc nhích, liền Vương Đại Hổ từ phía sau lưng hướng nàng tới gần đều không có chút nào phát giác.

Lâm Huyền Huyền tuổi còn trẻ, cứ việc tu vi không tệ, đến Đoan Võ Cảnh Bát Giai, nhưng là nàng dù sao không bằng Lý Hàm Tuyết thân kinh bách chiến, thể nhưng là thiếu khuyết kinh nghiệm đối địch. Đối mặt đồng dạng thể gia đệ tử, luận bản một chút, còn có thể đánh cái ngang tay. Thế nhưng là đối mặt Vương Đại Hổ loại này đao bên trong đến trong kiếm qua, liếm qua máu cường thế đối thủ, liền lộ ra có chút lực bất tòng tâm. Lại thêm nàng vốn là đối Vương Đại Hổ sinh lòng khiếp ý, lúc này Vương Đại Hổ hiện ra khủng bố thủ đoạn càng đem nàng tâm thần trực tiếp chấn nhiếp, để cho nàng trực tiếp sững sờ tại nguyên chỗ.

Vương Đại Hổ thấy thế, cười hắc hắc, xòe năm ngón tay, hướng Lâm Huyền Huyền chộp tới.

"Lâm muội muội, người thất thần làm gì, chạy mau a." Triệu Nhị vội vàng hô to, tình huống vạn phần khẩn cấp, Triệu Nhị cắn răng một cái, muốn liều chết cứu giúp. Thế nhưng là không đợi nàng xuất thủ, bên người nàng một đầu bóng trắng đã tránh khỏi.

Vương Đại Hổ mắt thấy là phải đắc thủ, đang dương dương đắc ý thời khắc, một trận nhói nhói đột nhiên từ ngón tay hấn tựa như tia chớp truyền khắp toàn thân hấn.

Vương Đại Hổ kêu lên một tiếng đau đớn, tập trung nhìn vào, chỉ gặp trước mắt đang đứng một cái mi thanh mục tú tuấn lãng thiếu niên, thiếu niên thần sắc lạnh nhạt, mặt lộ ra ý cười, một cái trắng nõn thủ chương đem Vương Đại Hổ thô to bàn tay một mực nắm chặt.

"Là người?" Lâm Huyền Huyền kinh ngạc nhìn lấy Lý Hàm Tuyết bóng lưng, thần trí khôi phục thư thái.

Lâm Huyền Huyền thở hỗn hển, sống sót sau tai nạn, mừng rỡ, tâm lý Tiểu Lộc phổ thông nhảy loạn. Lý Hàm Tuyết tuy nhiên cứu nàng nhất mệnh, thế nhưng là chẳng biết tại sao, nàng cũng là không nguyện ý lĩnh Lý Hàm Tuyết tình, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên nói: "Hừ, ai muốn người xen vào việc của người khác, ta còn không có thua bởi hấn đây."

Lý Hàm Tuyết mỉm cười, cũng không cùng Lâm Huyền Huyền tranh luận, nói: "Người trước lui sang một bên, người này là cao thủ, dựa vào ta quá gần lời nói sợ rằng sẽ bị tác động đến."

Lâm Huyền Huyền trên mặt tuy nhiên tràn đầy không tình nguyện, nhưng vẫn là chuyển động bước chân, tuân theo Lý Hàm Tuyết nói, tránh ở một bên.

Xa xa nhìn lấy thiếu niên này, cùng Vương Đại Hổ so ra, hấn thân thể gầy yếu đến không đáng giá nhắc tới, thế nhưng là chẳng biết tại sao, nàng phảng phất sinh ra một loại ảo giác, cảm giác bộ này yếu đuối thân thể có thể chống lên chống lên một mảnh bầu trời, cho người ta đầy đủ cảm giác an toàn.

"Tiểu tử này không biết lai lịch gì, thế mà có thể ngăn chặn đại ca một đầu, lần này sự tình không ổn."

Lâm Huyền Huyền cùng Triệu Nhị hai nữ gặp Lý Hàm Tuyết chiếm thượng phong, đều lộ ra vẻ vui mừng.

"Các ngươi cho lão tử hết thấy im miệng, lão tử còn chưa có thua đâu, các ngươi kêu la cái gì?" Vương Đại Hổ hét lớn một tiếng, đối Lý Hàm Tuyết cười lạnh nói: "Ngươi đừng tưởng rằng dựa dẫm vào ta chiếm một chút lợi lộc, liền Thiên thật sự cho rằng có thể đánh bại ta. Vừa rồi ta chỉ sử xuất bảy thành lực lượng, hiện tại ta quyết định, không hề lưu tình. Ta phải vận dụng toàn bộ lực lượng hoàn toàn đánh bại ngươi."

Lý Hàm Tuyết cười cười, cũng không nói chuyện, liền đợi đến Vương Đại Hổ xuất thủ.

Vương Đại Hổ song quyền gắt gao nắm chặt, trán nổi gân xanh lên, mồ hôi như là Đậu nành một dạng một viên tiếp lấy một viên rơi xuống, Vương Đại Hổ đem lực lượng tăng lên tới cực hạn, oanh ra mạnh nhất nhất quyền, cương phong chấn động, bốn phía bụi đất tung bay, tro bụi vàng hoàn toàn mờ mịt, che đầy tầm mắt mọi người.

"Chết đi!"

Vương Đại Hổ xuất quyền thời điểm, Lý Hàm Tuyết cũng xuất quyền.

Oanh! Một tiếng vang thật lớn!

Mông lung hoàng sắc trong bụi đất đột nhiên kích xạ ra một bóng người, người kia từ không trung rớt xuống, như cùng chết gà một dạng, nằm trên mặt đất tóc tai rối bời, thân sắc dữ tợn, máu tươi vậy một chỗ, mọi người ngưng mắt xem xét, lại là Vương Đại Hổ!

Vương Đại Hổ trong miệng cuồng thổ máu tươi, lộ ra cực độ hoảng sợ thần sắc: "Ngươi vậy mà, vậy mà có được gấp đôi. . ."

Còn chưa có nói xong, Vương Đại Hổ liền chết ngất.

Vương Đại Hổ thủ hạ thấy thế, hung hăng trừng mắt Lý Hàm Tuyết, hổ hống: "Các huynh đệ, thay đại ca báo thù!"

"Báo thù! Lên a!"

...

Hồ nửa ngày, lại là không ai dám lên.

Vương Đại Hổ còn bị nghiền ép bị thua, bọn họ cho dù có mười mấy người, chỉ sợ cũng không phải thiếu niên này đối thủ.

Mọi người trong lòng biết tình huống không ổn, vội vàng giơ lên Vương Đại Hổ thân thể, chạy trốn chết.

Còn chưa chạy ra hai bước, lại bị Lý Hàm Tuyết ngăn lại.

"Các ngươi muốn dạng này vừa đi chi sao?"

Mọi người nhìn chằm chằm Lý Hàm Tuyết, thân thể run rẩy, thanh âm cũng run rẩy theo: "Ngươi. . . Ngươi muốn thế nào?"

Lý Hàm Tuyết chỉ chỉ Triệu Dũng ba có người nói: "Ta ba người bằng hữu bị các ngươi đã thương, các ngươi không giao điểm Y Liệu Phí, chỉ sợ không thể nào nói nổi đi."

"Ngươi. . . Ngươi muốn bao nhiêu."

"Muốn giao bao nhiêu, liền phải nhìn Triệu tỷ tỷ."

Mọi người do dự không quyết, Triệu Nhị nhìn Lý Hàm Tuyết liếc một chút, mắt lộ ra vẻ cảm kích.

"Còn không mau giao ra!" Lý Hàm Tuyết hét lớn một tiếng.

Nhất bang tiểu đệ bị Lý Hàm Tuyết hét lớn một tiếng sợ mất mật, rơi vào đường cùng, chỉ có thể đem trên thân sở hữu tiền tài đều giao ra, hết thấy mười năm cái kim tệ, chạy trốn chết.

Lâm Huyền Huyền ánh mắt phức tạp, nhìn lấy Lý Hàm Tuyết ánh mắt cũng thay đổi, có cảm kích có nghi hoặc, càng có kính nể.

"Đi thôi." Lý Hàm Tuyết vỗ vỗ trên thân tro bụi.

Sáu người lại đập vào lỗ trình, Triệu Thị tam huynh đệ thụ không nhẹ nội thương, cũng may ba người thân thể tổ chất không tầm thường, còn có thể chịu đựng được.

Cùng Vương Đại Hổ nhất chiến, để Lý Hàm Tuyết thu hoạch rất nhiều, hẳn không có rơi xuống cảnh giới thời điểm, tu luyện là băng Vân Chương pháp,

đó là chỉ có Nhược Võ Cảnh tài năng Tu Hành Công Pháp, bằng Văn Chương pháp một tổng cộng chia làm ba tầng, đệ nhất trọng gọi là bên ngoài băng, tu luyện tới cực hạn, có thể sụp đổ địch nhân thân thể, phi thường khủng bố.

Lý Hàm Tuyết trong xe, song chương ần ần rung động, một cổ mịt mờ lực lượng ở chung quanh chấn động, đây là bên ngoài băng lực lượng!

Cái này vốn là chỉ có Nhược Võ Cảnh mới có thể sử dụng lực lượng, có thể là bởi vì Lý Hàm Tuyết thể nội giờ phút này đã sinh ra một tia nhân nhạ Võ Đạo Chân Khí, đã có thể vận dụng một tia bên ngoài băng lực lượng.

Đi qua Lạc nhận thành về sau, tiến vào phi Hòa Hành tỉnh Thương Vân thành, Lý Hàm Tuyết Hòa Lâm Huyền Huyền tại Thương Lam cửa học viện xuống xe, xua tan Triệu Thị bốn người.

Lâm Huyền Huyền ánh mắt chớp động, lộ ra một loạt trắng muốt hàm răng, nụ cười chân thành: "Nói cho người một cái bí mật, ta là nhất phẩm các Hội Đồng thành viên Lâm gia độc nữ, người cứu ta nhất mệnh, muốn là lúc sau có chuyện gì có thể cầm cái này tìm ta, xem như tạ lễ."

Lâm Huyền Huyền đem một cái ngân sắc Yêu Bài đưa cho Lý Hàm Tuyết, phía trên khắc lấy một đầu Kim Long, đây là nhất phẩm các vào bàn giấy chứng nhận tư cách, Lý Hàm Tuyết không khỏi vì thế mà choáng váng, lộ ra một tia kinh ngạc.

Nhất phẩm các tại Thương Vân thành có thể nói là đại danh đỉnh đỉnh, là Thương Vân thành lớn nhất Đại Bảo Vật tập hợp và phân tán trung tâm, cung cấp bảo vật đầu giá, giao dịch cùng sẵn đoàn nhiệm vụ phân công các loại phục vụ, là du hí tán lính đánh thuê cùng võ giả yêu nhất căn cứ phương, võ giả có thể thông qua tiếp nhận sẵn đoàn nhiệm vụ, liệp sát Huyền Thú thu hoạch được kén thù lao.

Nhất phẩm các Hội Đồng từ tam đại gia tộc tạo thành, theo thứ tự là Trương gia, Lâm gia, Tôn gia cái này ba nhà, mà Lâm Huyền Huyền lại là Lâm gia độc nữ, bối cảnh này có thể không tầm thường.

Lâm Huyền Huyền bắt được Lý Hàm Tuyết ánh mắt bên trong vẻ kinh ngạc, hẳn luôn là một bộ phong khinh vân đạm bộ dáng, gặp được sự tình gì đều không chút hoang mang, để cho người ta hận đến nghiến răng, hiện tại hẳn rất cực cũng sẽ lộ ra dạng này biểu lộ, Lâm Huyền Huyền không khỏi lộ ra đắc ý vẻ mặt vui cười.

Lý Hàm Tuyết cũng không ra vẻ già mồm, trực tiếp nhận lấy Yêu Bài, cái này Yêu Bài đối với hắn tác dụng rất lớn, ngày sau hội có rất nhiều thời cơ phải dùng đến cái này mai Yêu Bài.

"Đa tạ, như vậy gặp lại!" Lý Hàm Tuyết đối Lâm Huyền Huyền phát phát tay, quay người hướng Thương Lam Học Viện đại môn đi đến.

"Đúng, người còn không có nói cho ta biết tên người đâu!" Lâm Huyền Huyền ở sau lưng hô lớn.

"Ta gọi Lý Hàm Tuyết."

Lâm Huyền Huyền nhất thời sững sờ, hô lớn: "Người gạt ta, người làm sao có thể là Lý Hàm Tuyết."

Từng bức họa tại trong óc nàng hiện lên, hẳn ông cụ non, hẳn bình tĩnh tự tin. Như không phải là bởi vì hắn nói Lý Hàm Tuyết nói xấu, làm được bản thân vào trước là chủ, cho là hắn là cái chỉ nói không luyện giả kỹ năng.

Như vậy thiếu niên này trên thân có điều kiện, không vừa vặn phù hợp chính mình trong suy nghĩ đối Lý Hàm Tuyết chờ mong sao?

"Chẳng lẽ, hẳn thật sự là Lý Hàm Tuyết sao? Không không không, tuyệt sẽ không phát sinh trùng hợp như vậy sự tình. Người này mặt ngoài mây trời nước chảy, thực là tính cách ngang bướng ấu trĩ tiểu tử, hẳn khẳng định là tìm ta vui vẻ, thiết thời ta còn đem Yêu Bài cho hắn. Thế nhưng là hắn họ Lý, lại là Thương Lam Học Viện học sinh. . ." Có thể Lâm Huyền Huyền lại càng nghĩ càng tâm hồng, đến sau cùng chính mình cũng thuyết phục không chính mình.

"Hắn nếu thật là Lý Hàm Tuyết, này thật đúng là mắc cỡ chết người." Lâm Huyền Huyền sắc mặt trong chốc lát ửng đỏ một mảnh, muốn tiến lên cùng Lý Hàm Tuyết xác nhận thân phận, nhưng là đưa mắt nhìn bốn phía, đã không gặp được Lý Hàm Tuyết bóng dáng.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Trở lại Học Viện

Bước vào Thương Lam Học Viện, thu vào Lý Hàm Tuyết trong mắt là bốn phía thành hàng rừng lá phong, cùng bốn phương thông suốt thẳng tắp Đại Đạo, trung ương một tòa xuyên thẳng trời cao Học Viện lâu cao cao đứng vững, tại Học Viện dưới lầu là một cái quảng trường không lồ, trên quảng trường suối phun liên tiếp, trong gió dập dờn, điểm điểm mát lạnh giọt nước vẩy vào người trên mặt, một cỗ nồng đậm mưa hè khí tức đập vào mặt.

Hết thấy đều cùng một năm trước một dạng, một điểm không thay đổi!

"Thương Lam Học Viện, ta Lý Hàm Tuyết lại trở về!" Lý Hàm Tuyết trong lồng ngực dấy lên vô hạn hào hùng.

"Người nhìn, người kia giống hay không Lý học trưởng?" Có một người nữ sinh chỉ Lý Hàm Tuyết, cùng bạn thân xì xào bàn tán.

Bạn thân cười nói: "Lý học trưởng một năm trước Võ Mạch khô kiệt, tu vi mất hết. Hắn này còn có tư cách về Thương Lam Học Viện a, người khẳng định nhìn lầm đi."

"Người tin tưởng ta, ta thật nhìn thấy người kia bên mặt, cùng Lý học trưởng đơn giản trong một cái mô hình khác đi ra."

"Vây khẳng định liền là người khác, Tinh Vân Đại Lục lớn như vậy, nhân khẩu ức vạn, có người cùng Lý Hàm Tuyết mọc ra một dạng mặt cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình."

Lý Hàm Tuyết lỗ tai không bình thường nhạy bén, hai người này nói tới đều một từ không bỏ sót địa truyền đến hắn trong tai, trên thực tế đối thân phận của hắn nắm giữ thái độ hoài nghi người cũng không phải là hai người kia, chỉ cần cùng hắn cùng một giới học sinh, nhìn thấy Lý Hàm Tuyết lúc đều lộ ra vẻ không thể tin được, nhưng cũng là không ai nguyện ý tin tưởng hắn là Lý Hàm Tuyết.

So với tin tưởng hắn là Lý Hàm Tuyết sự thật này, mọi người càng muốn tiếp nhận hắn chỉ là một cái cùng Lý Hàm Tuyết mọc ra khuôn mặt nam nhân. Bởi vì một năm trước Lý Hàm Tuyết Võ Mạch khô kiệt là mọi người đều biết sự tình. Võ Mạch khô kiệt, cái này đối với võ giả tới nói cũng là Bệnh nan y, không có khả năng trị liệu thật tốt, Lý Hàm Tuyết đã là phế nhân, một tên phế nhân là tuyệt đối không có có lá gan bước vào Thương Lam Học Viện.

Có mấy cái lớn mật học sinh thậm chí trực tiếp đối Lý Hàm Tuyết nói: "Học đệ, người là mới tới đi, dung mạo người cũng thật giống Lý Hàm Tuyết, người nhưng phải cẩn thận một chút, gương mặt này có thể sẽ mang cho người đến khó có thể tưởng tượng tai nạn, người tự giải quyết cho tốt đi."

Lý Hàm Tuyết nghe nhất thời dở khóc dở cười, cũng không cách nào cùng bọn hắn giải thích, nói bọn họ cũng không nhất định sẽ tin tưởng.

Mấy phút nữa, Lý Hàm Tuyết đi vào võ đạo viện cửa.

Thương Lam Học Viện chia làm ba cái viện hệ, phân biệt là võ đạo viện, Thiên Công viện cùng Cháp Pháp Viện.

Học sinh tại võ đạo viện học tập Võ Học Hệ Thống tri thức, ma luyện võ nghệ, cường đại bản thân. Ở trên trời công viện học tập luyện khí tri thức, việc học có thành tựu người có thể trở thành một tên xuất sắc Luyện Khí Sư. Mà Cháp Pháp Viện làm theo là phụ trách giữ gìn Học Viện trị an, duy trì học sinh trật tự, đồng thời ứng đối phần ngoài thế lực khiêu khích.

Lý Hàm Tuyết đón đến về sau, trực tiếp hướng võ đạo viện mười ban đi đến, một năm trước hắn là ở chỗ này liền.

Còn chưa đi vào mười ban, Lý Hàm Tuyết xuyên thấu qua cửa sổ, xa xa liền thấy làm hắn hồn khiến mộng nhiều thiếu nữ thân ảnh.

Tô Tiểu Nhã thân thể mặc một thân Tử Y, cùng ngày xưa so ra thân thể hơi có vẻ gầy gò, tóc đen tới eo, mây ngài nhạt quét, mắt ngọc mây ngài, mềm mại bờ môi khê mím môi, trong lúc gió tay nhắc chân có rung động lòng người đẹp. Một năm không thấy, nàng vẫn là không có quá đại biến hóa, chỉ là thần sắc trở nên u buồn một số, này phần u buồn thật sâu giấu ở trên trán, không có đối với bất kỳ người nào tiết lộ qua.

Giờ phút này, một cái mặt chữ quốc nam sinh ngồi tại bên cạnh nàng, một mặt nhìn nọt nụ cười, tho tho bất tuyệt nói chuyện, muốn lấy Tô Tiểu Nhã vui vẻ.

Nam sinh này Lý Hàm Tuyết nhận biết, một năm trước từng cùng hắn tại chung lớp cấp, gọi Đoạn Khải. Một năm trước Lý Hàm Tuyết lúc rời đi đội, hắn đã là Đoàn Võ Cảnh Cửu Giai, có được Phong thuộc tính Võ Mạch, tại Phong thuộc tính vũ kỹ trên việc tu luyện rất có thiên phú.

Trước kia Lý Hàm Tuyết thực lực mạnh mẽ, Đoạn Khải đối Lý Hàm Tuyết người trước Mã Hậu, cung cung kính kính, thế nhưng là một năm không thấy Đoạn Khải lại đem chủ ý đánh tới Tô Tiểu Nhã trên thân.

Đối mặt Đoạn Khải nịnh nọt, Tô Tiểu Nhã lại cúi đầu lâm vào ưu tư bên trong. Đoạn Khải cực lực biểu hiện, nhưng mà Tô Tiểu Nhã chỉ là ngẫu nhiên ngẩng đầu đối Đoạn Khải cười cười, người sáng suốt vừa nhìn liền biết nam sinh này nhận lãnh đậm đối đãi, bị qua loa. Nhưng mà Đoạn Khải lại không có chút nào nản chí, vẫn như cũ không buông tha, càng không ngừng theo Tô Tiểu Nhã kể tự cho là khôi hài tiết mục ngắn.

"Thật xin lỗi, Đoạn Khải. Ta cảm thấy hơi mệt chút, làm cho ta một người đơn độc đội một hồi sao?"

Tô Tiểu Nhã ngữ khí ôn nhu uyển chuyển, nhưng lại để cho người ta có cực mạnh khoảng cách cảm giác. Đoạn Khải âm thầm cắn răng, lại cũng không thể tránh được, Tô Tiểu Nhã một mực cao ngạo giống như một cái Thiên Nga, ở trước mặt bất kỳ người nào đều là loại này lạnh nhạt tự nhiên thân thái, không nóng không lạnh, để cho người ta không hận nói lại không cách nào tiếp cận.

Tuy nhiên nàng một mực đối với người đầu là vẻ mặt ôn hoà, không có giá đỡ, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy nàng là cái bình dị gần gũi nữ sinh, thế nhưng là Đoạn Khải hiểu biết, loại người này thực mới là cao ngạo nhất.

"Tô Tiểu Nhã nàng sẽ chỉ ở người kia trước mặt, lộ ra nàng làm nữ hài tử yếu đuối một mặt, vì cái gì! Đến vì cái gì, ta chỗ nào không bằng hắn. Luận dùng tình, ta đối với người so với hắn đối người có quan hệ tốt một ngàn lần. Luận tư chất, ta cũng không kém hắn, hắn đạt được lập tức Hoa Lang lão sư chỉ điểm, mới có thể trong vòng một năm đột phá đến Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai, nếu là có lập tức Hoa Lang lão sư chỉ đạo, ta cũng như thế có thể làm đạt được. Huống chi hiện tại hắn đã là một cái không thể luyện Võ phế vật, mà ta đã là một tên Nhược Vô Giả, chúng ta một cái trên trời một cái dưới đất, người vì cái gì liền không chịu tiếp nhận ta?"

Đoạn Khải trong lòng nộ hồng, một năm kiên trì không ngừng theo đuổi được đầu tới vẫn là công dã tràng, hắn đã hao hết kiên nhẫn.

Đoạn Khải bỗng nhiên kích động lên, khuôn mặt phun lên một trận Bệch trạng ứng hồng, tay phải hướng Tô Tiểu Nhã trên bờ vai dựng qua, hắn đã cũng không còn cách nào nhẫn nại, muốn cưỡng ép đem ngày nhớ đêm mong nữ tử ôm vào trong ngực, âu yếm.

Đúng vào lúc này, một cái trắng nõn hữu lực tay đem hắn tay tóm chặt lấy, chỉ gặp một cái thần sắc đậm đặc thiếu niên chính lạnh lùng mà nhìn mình.

Đoạn Khải nhìn lấy thiếu niên, thân thể run lên, như rơi vào hầm băng, vội vàng rút về tay phải.

"Lý Hàm Tuyết, là người!"

"Đoạn Khải, đã lâu không gặp a." Lý Hàm Tuyết tuy nhiên mặt lộ vẻ ý cười, có thể ngữ khí lại hết sức rét lạnh.

Nghe được Lý Hàm Tuyết ba chữ, Tô Tiểu Nhã đầu giống như máy móc chậm rãi quay tới, yên lặng nhìn lấy Lý Hàm Tuyết.

Nàng lẳng lẳng nhìn chằm chằm Lý Hàm Tuyết mấy giây, sau đó cái mũi chua chua, trong suốt nước mắt đã tại trong hốc mắt đảo quanh.

"Ngậm Tuyết ca ca, thật là người sao?"

Lý Hàm Tuyết lược mang vẻ áy náy cười cười nói: "Là ta."

Tô Tiểu Nhã ô một tiếng, liều lĩnh bỏ nhào vào Lý Hàm Tuyết trong ngực, khóc lớn lên.

"Ngậm Tuyết ca ca, người vì cái gì không chào mà đi, người cũng đã biết ta một mực tìm người sao?"

Lý Hàm Tuyết sờ sờ Tô Tiểu Nhã mềm mại mà đen bóng tóc, nhẹ nhàng an ủi: "Ta cái này không trở lại sao?"

"Tiểu nhã đã từng đường Hạo Nguyệt thành qua tìm ngậm Tuyết ca ca, có thể người lại đem tiểu nhã cự tuyệt ở ngoài cửa, tiểu nhã còn tưởng rằng ngậm Tuyết ca ca cũng không tiếp tục muốn gặp ta."

Lý Hàm Tuyết sững sờ, Tô Tiểu Nhã qua Hạo Nguyệt thành tìm hắn sự tình, hắn cũng không biết. Trong lòng một suy nghĩ, hắn liền đã đại khái minh bạch, nhất định là Lý Tề cự tuyệt tiếp kiến Tô Tiểu Nhã.

Lý Hàm Tuyết cũng sẽ không trách cứ Lý Tề, lòng cha mẹ trong thiên hạ, Lý Tề khẳng định là bởi vì biết Tô Tiểu Nhã cùng Lý Hàm Tuyết quan hệ không tầm thường, thế nhưng là khi đó Lý Hàm Tuyết Vô Mạch khô kiệt, cùng Tô Tiểu Nhã loại thiên tài này thiếu nữ đã là khác biệt thế giới người, gặp mặt sẽ chỉ tăng con trai của thêm phiền não.

Lý Hàm Tuyết cũng không dễ giải thích, chỉ là nhẹ nhàng địa an ủi trong ngực khóc ròng Tô Tiểu Nhã.

"Tiểu nhã, người đã không nhỏ, lại khóc có thể cũng bị người trò cười." Lý Hàm Tuyết lấy tay thay Tô Tiểu Nhã nhẹ nhàng lau trên mặt nước mắt.

Tô Tiểu Nhã nắm Lý Hàm Tuyết tay, gật đầu nói: "Ừm, ta nghe ngậm Tuyết ca ca, cũng không tiếp tục khóc."

Tô Tiểu Nhã bộ này điềm đạm đáng yêu, y như là chim non nép vào người bộ dáng rơi ở trong mắt Đoạn Khải, trong lòng phảng phất Vạn Tiễn Xuyên Tâm một dạng thống khổ khổ sở, vô biên ghen ghét cùng si nhục cảm giác xông lên đầu.

"Lý Hàm Tuyết, lại là người! Trước kia ta muốn ngưỡng vọng người, người cùng Tô Tiểu Nhã là trời đất tạo nên một đôi, ta không lời nào để nói, tâm phục khẩu phục. Có thể người đều đã biến thành một cái phế vật, còn muốn trở về nhiều loạn ta cùng tiểu nhã chuyện tốt, đã người bất nhân cũng đừng trách ta bất nghĩa."

Đoạn Khải thần sắc dữ tợn, hướng về phía Lý Hàm Tuyết quát lớn: "Lý Hàm Tuyết, người cái phế vật này, vì cái gì còn có mặt mũi về Thương Lam Học Viện?"

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Vượt cảnh bại địch

Chương 13: Vượt cảnh bại địch

Lý Hàm Tuyết nghi ngờ nhìn Đoạn Khải liếc một chút, trong lòng không hiểu, trước kia Đoạn Khải đối với hắn lễ kính có thừa, mà bây giờ lại chỉ cái mũi nể, cái này tương phản thực sự quá cự đại.

"Hắn tại sao phải đối với ta như vậy?" Lý Hàm Tuyết nhớ tới vừa rồi Đoạn Khải vẫn đối với Tô Tiểu Nhã nịnh nọt tình cảnh, trong lòng đã nếu như như gương sáng, lập tức nhìn còn mang nước mắt Tô Tiểu Nhã, nở nụ cười khổ.

"Nha đầu này thật đúng là có thể cho ta gây phiền toái a."

Tô Tiểu Nhã nghe Đoạn Khải lời nói về sau, không khỏi liễu mi dựng thẳng lên, khuôn mặt sinh giận: "Đoạn Khải, ngươi im ngay."

Đoạn Khải cười ha ha một tiếng: "Lý Hàm Tuyết, ngươi thật sự là càng sống càng lùi bước. Hiện tại ngươi cũng sẽ chỉ trốn ở nữ nhân phía sau run lấy bầy, làm một cái nhuyển chân tôm (sợ vãi hã)."

"Đoạn Khải, ngươi nếu là lại đối Hàm Tuyết ca ca nói năng lỗ mãng, ta sẽ không tha thứ ngươi." Tô Tiểu Nhã cả giận nói.

Đoạn Khải không nhìn Tô Tiểu Nhã cảnh cáo, cười ha ha nói: "Lý Hàm Tuyết, ngươi tu vi đánh mất cũng coi như, thế nhưng là liền lá gan cũng bị chó ăn, biến thành một tên hèn nhát. Có bản lĩnh liền đứng ra, đừng cứ mãi để nữ nhân thay ngươi nói chuyện."

Lý Hàm Tuyết sầm mặt lại, lạnh lùng nói: "Đoạn Khải, đừng nói, nể tình chúng ta một năm đồng học chi tình, vừa rồi này lời nói ta coi như không nghe thấy, nhưng là ta không muốn từ trong miệng ngươi được nghe lại cùng loại lời nói."

"Nể tình đồng học chi tình? Thật sự là buồn cười, ngươi đã là một phế nhân, còn có tư cách làm bạn học ta sao? Ta khuyên ngươi mau rút ra Thương lam học viện, chúng ta Thương lam học viện không phải như ngươi loại này phế nhân có thể tới địa phương, ngươi nếu là dừng lại thêm một lát, đừng trách ta không nể mặt mũi." Đoạn Khải trong mắt vẻ oán độc không che giấu chút nào.

"Đoạn Khải, ta để ngươi im ngay, ngươi có nghe hay không?" Tô Tiểu Nhã thần sắc trở nên băng lãnh cùng cực.

Tô Tiểu Nhã càng là che chở, Đoạn Khải càng là lòng như đao cắt, trong lòng đốt đặt tên là ghen ghét trùng thiên lửa giận, chỉ kém một cái chỗ tháo nước, liền sẽ lập tức bạo phát đi ra.

Đoạn Khải không để ý tới Tô Tiểu Nhã, tiếp tục nói: "Lý Hàm Tuyết, xem ra ngươi là thật nghĩ trốn ở nữ nhân phía sau, làm con rùa đen rúc đầu."

Lý Hàm Tuyết liếc Đoạn Khải liếc một chút, cười nói: "Đoạn Khải, ngươi có biết hay không, cóc ghê là vĩnh viễn không có khả năng ăn vào thịt thiên nga."

"Ngươi nói cái gì?" Một câu cóc ghê trực tiếp để Đoạn Khải tâm tính nổ tung, Đoạn Khải đỏ bừng cả khuôn mặt, trán nổi gân xanh lên, "Lý Hàm Tuyết, ngươi đừng sẽ chỉ tranh đua miệng lưỡi, ngươi có thể dám cùng ta tỷ thí một chút, ngươi thua lời nói, liền lăn ra Thương lam học viện, từ nay về sau cũng không tiếp tục bước vào Thương lam học viện nữa bước."

"Ngươi nếu là thua đâu?"

"Ta muốn là thua lời nói, thế từ đó rời khỏi Thương lam học viện, vĩnh viễn không hề bước vào Thương lam học viện đại môn."

"Đây chính là tự ngươi nói."

"Hàm Tuyết ca ca, ngươi đừng đáp ứng hắn." Tô Tiểu Nhã khuyên can nói, "Đoạn Khải giấu đồ bìm leo, biết rất rõ ràng ngươi võ mạch đã khô kiệt, vẫn còn muốn tỷ thí võ công, đây rõ ràng cũng là khi dễ Hàm Tuyết ca ca, ta tuyệt sẽ không đáp ứng loại chuyện này."

Lý Hàm Tuyết đối Tô Tiểu Nhã lộ ra ôn hòa nụ cười, lắc lắc đầu nói: "Tiểu nhã, ngươi yên tâm, ta từ có chừng mực."

"Xem chiêu!"

Đoạn Khải không nói hai lời, nhất quyền đã hướng Lý Hàm Tuyết ở ngực đánh tới, một quyền này tràn ngập trong lòng của hắn vô hạn phần nộ cùng đố kỵ.

Quyền phong gào thét, trong chớp mắt quyền đầu đã xông lại.

Lý Hàm Tuyết nhảy sau một bước, lấy quyền đối quyền, hai khóa quyền đầu phát sinh kịch liệt va chạm mạnh, chỉ trong tích tắc, máu bắn tung tóe.

Hai người trong nháy mắt liền đánh ra chân hòa, đều là dùng hết lực lượng toàn thân, nhất quyền liền đánh cho da tróc thịt bong.

Quyền đầu liên tục va chạm, phát ra âm âm khí bạo âm thanh, trong phòng học cái bàn tất cả đều bị đánh bay, bị khí lăng đầy lên trong góc, xếp tại cùng một chỗ.

"Phát sinh cái gì? Đến chuyện gì phát sinh?"

Mấy cái mười ban học sinh đuổi tới phòng học, gặp Đoạn Khải cùng một cái lạ lẫm thiếu niên đang đánh lộn.

"Là ai sao mà to gan như vậy, dám cùng Đoàn lớp trưởng động thủ?"

"Thiếu niên kia nhìn rất lợi hại quen mặt a, làm sao càng xem càng giống là Lý Hàm Tuyết a."

"Không có khả năng, Lý Hàm Tuyết võ mạch khô kiệt, nhất định cả đời làm một tên phế nhân, hắn này còn có mặt mũi về Thương lam học viện?"

Đám người càng tụ càng nhiều, sau ba phút, mười ban bên ngoài đã kín người hết chỗ.

"Võ mạch khô kiệt còn có thể tập võ? Người là quái vật sao?"

Đoạn Khải nhất quyền đem Lý Hàm Tuyết đánh lui, Lý Hàm Tuyết khoe miệng tràn ra một tia máu tươi, hắn chỉ cần Đoạn võ cảnh cửu giai tu vi, mà Đoạn Khải đã là nhược vũ cảnh nhất giai cao thủ, cảnh giới chênh lệch cự đại.

Mỗi đối bình một lần, Lý Hàm Tuyết thương thế liền trọng thương một phần, thế nhưng là trong cơ thể hắn này một tia chân khí lại càng ngày càng ngưng tụ.

Hai người song quyền va chạm không xuống một trăm lần, Đoạn Khải càng đánh càng kinh hãi, Lý Hàm Tuyết lộ ra nhưng đã khôi phục bộ phận tu vi. Thế nhưng là trong cơ thể hắn rõ ràng không có ngưng luyện ra võ đạo chân khí, cương phong lách thân, bất quá chỉ là Đoạn võ cảnh cửu giai tu vi, có thể lại có thể cùng Đoạn Khải chính diện chống lại.

Đó căn bản là trái ngược lẽ thường sự tình!

Nhược vũ giả cùng đoạn võ người có bản chất khác biệt, đoạn võ người hấp thụ thiên địa nguyên khí, chuyên luyện nhục thân, phát huy là thân thể lực lượng, đây là võ học giai đoạn sơ cấp.

Nhược vũ giả đem thiên địa nguyên khí ngưng luyện trở thành võ đạo chân khí, cất giữ trên cơ thể người trong khí hải, lúc đối địch có thể từ thể nội bắn ra, hóa thành phong hỏa lôi điện các loại tự nhiên chi lực, tiến mà sử xuất các loại thần thông, uy lực vô cùng.

Cả hai lực lượng căn bản không tại một cái cấp độ phía trên, đoạn võ người đối đầu nhược vũ giả, đó là chắc chắn phải chết. Thế nhưng là Lý Hàm Tuyết lại siêu việt thường thức, lấy Đoạn võ cảnh cửu giai tu vi chống lại nhược vũ giả, cái này siêu việt Đoạn Khải nhận biết phạm vi.

Đoạn Khải đã không giữ được bình tĩnh, mỗi cùng Lý Hàm Tuyết va chạm nhất quyền, trong cơ thể hắn huyết khí liền một trận khuấy động, không bình thường khó chịu. Hắn sợ thật bị thua, đến lúc đó không những ở Tô Tiểu Nhã trước mặt thể diện mất hết, còn muốn rời khỏi Thương lam học viện, hắn há có thể dung nhẫn loại chuyện này phát sinh.

"Nếu là lại để cho hắn trở lại học viện tu luyện một năm nửa năm, tu vi lần nữa đề bạt, ta vĩnh viễn không ngày nổi danh."

Đoạn Khải nắm ngón tay một nắm, hắn trên nắm tay phát ra trận trận kịch liệt tiếng rít.

"Lớp trưởng muốn sử xuất hãn tuyệt học, xung linh quyền. Cái này Lý Hàm Tuyết rõ ràng chỉ có Đoạn võ cảnh cửu giai tu vi, một quyền này đánh xuống, Lý Hàm Tuyết muốn chết!"

Đoạn Khải đem trong khí hải toàn bộ võ đạo chân khí điên cuồng rút ra lấy ra, ngưng tụ khi hắn trên nắm tay, như thực chất liệt phong giống như một đạo đường biến hoá thất thường dao nhọn, quán quanh xoay tròn.

"Xung linh quyền!"

Lý Hàm Tuyết đồng tử đột nhiên rút lại, một cỗ cực hạn nguy hiểm lóe lên trong đầu. Hắn thay đổi lạnh nhạt thần sắc, trở nên cực nghiêm túc, thể nội âm võ mạch trung khí máu điên cuồng vận chuyển, hai tay nổi gân xanh, trong nháy mắt đã đem lực lượng tăng lên tới cực hạn, thể nội tích lũy một tia chân khí trong nháy mắt thấu thể ra. Hắn giờ phút này không phải đoạn võ người, mà chính là nửa bước nhược vũ giả, võ đạo chân khí trong nháy mắt chuyển hóa thành Băng vân chương pháp bên ngoài băng chi lực.

Oanh!

Quyền chưởng đối oanh, hai người một kích mạnh nhất tại mọi người kinh ngạc ánh mắt bên trong có kết quả, Đoạn Khải bị đánh bay, ngã trên mặt đất đau khổ giãy dụa, cũng không lực đứng lên. Mà Lý Hàm Tuyết hai tay máu me đầm đìa, mặt không có chút máu, nhưng là hắn không có ngã xuống, chỉ là lui ra phía sau mấy chục bước, sau đó ổn định thân hình.

Không hề nghi ngờ, là Lý Hàm Tuyết thắng!

Lý Hàm Tuyết đi đến Đoạn Khải trước mặt, nói: "Ngươi thua, y theo ước định, ta lưu ngươi đi."

Đoạn Khải gất gao cắn răng, không cam lòng mà cúi thấp đầu nói: "Lý Hàm Tuyết ngươi nhớ kỹ cho ta."

Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã rời đi mười ban, lưu lại một bầy ánh mắt phức tạp học sinh, Lý Hàm Tuyết lại trở về, hơn nữa còn đánh bại Đoạn Khải.

Hai năm trước, hắn từng là thiên chi kiêu tử, dùng võ thủ thứ nhất thực lực tuyệt đối, thành vì tất cả một lần kia sở hữu học sinh hâm mộ người yêu. Sau đó nửa đường vẫn lạc, tạm nghỉ học về nhà, thành vì mọi người đàm tiếu. Nhưng mà hai năm sau, hắn vương giả trở về, cường thế vô cùng, lấy Đoạn võ cảnh cửu giai tu vi chiến thắng nhược vũ cảnh cao thủ, hắn trở về nhất định tại Thương lam học viện nhắc lên mới gọn sóng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14 : Mã Hoa Lang

Chương 14: Mã Hoa Lang

"Hàm Tuyết ca ca, trên tay ngươi chảy thật nhiều máu, ta dẫn ngươi đi phòng y tế băng bó một chút đi."

"Cám ơn ngươi, tiểu nhã."

"Hàm Tuyết ca ca làm gì cùng ta khách khí như vậy, nếu không phải Hàm Tuyết ca ca, hai năm trước ta đã sớm chết." Tô Tiểu Nhã thần sắc ưu thương, "Hàm Tuyết ca ca không trong vòng một năm, ta một mực đang nghĩ, Hàm Tuyết ca ca có phải hay không hối hận đem võ mạch cho ta."

"Ngốc nha đầu, khác nghĩ lung tung, ta làm sao lại hối hận đây."

"Hàm Tuyết ca ca, nếu không ta đem võ mạch trả lại cho ngươi đi, dạng này ta sẽ an tâm một số."

"Đừng làm chuyện điên rồ, một võ giả chỉ có thể đổi một lần võ mạch, ngươi nếu là đem võ mạch cho ta, ngươi liền cả một đời vô pháp luyện võ. Mà lại ta hiện nay tu vi khôi phục một số, không cần ngươi võ mạch. . ."

Lại nói một nửa, Lý Hàm Tuyết đột nhiên biến sắc, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, đã hôn mê.

Đoạn võ cảnh cửu giai đối kháng nhược vũ cảnh cao thủ, vốn là hắn phải chết cục diện, đơn giản là Lý Hàm Tuyết tu luyện Cửu Âm Tu Thần Quyết, gấp hai chiến lực bạo phát đi ra, lại thêm trong cơ thể hắn ngưng luyện ra một tia võ đạo chân khí, để hắn có cơ hội sử xuất Băng vân chương pháp đệ nhất trọng, hắn có thể miễn cưỡng đánh bại Đoạn Khải. Tuy nhiên đánh bại Đoạn Khải, nhưng là Lý Hàm Tuyết chính mình người cũng bị thương nặng, nếu không phải dựa vào một cỗ ý chí kiên định, hắn khả năng tại chỗ liền đã hôn mê.

Hiện tại tỷ thí kết thúc, Lý Hàm Tuyết tâm thần buông lỏng trễ, không thể kiên trì được nữa, con mắt đảo một vòng trực tiếp đã hôn mê.

. . .

Lý Hàm Tuyết khi tỉnh dậy, trông thấy Tô Tiểu Nhã rung rung mang cười địa nhìn lấy chính mình.

"Tiểu nhã, ta đây là ở đâu bên trong?"

"Ngươi trên đường đột nhiên đã hôn mê, ta liền đem ngươi đưa đến Mã lão sư nơi này tới." Tô Tiểu Nhã nói.

Lý Hàm Tuyết ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Tô Tiểu Nhã đứng bên cạnh một cái trung niên gốc râu cằm đại thúc, cái này đại thúc tóc dài buộc thành bím tóc đuôi ngựa, bên trên người mặc một bộ rửa đến phát áo sơ mi trắng, hơi có vẻ gầy yếu thân thể dần lộ ra, nửa người dưới làm theo ăn mặc một đầu màu sắc đại quần cộc, một đôi dép lười lạch cạch cách rung động.

Phóng đăng không bị trói buộc, lời thôi lếch thếch, hết lần này tới lần khác lại có một bộ phong lưu phóng khoáng tuần lẳng dung mạo, người này chính là Lý Hàm Tuyết đạo sư Mã Hoa Lang.

Mã Hoa Lang gặp Lý Hàm Tuyết tỉnh lại, nhường mảy, cả giận nói: "Xú tiểu tử, ngươi tạm nghỉ học cũng không nói với lão tử một tiếng, lén lút chạy về qua, một năm không gặp âm thanh, ngươi có phải muốn chết hay không a."

Lý Hàm Tuyết biết rõ người đạo sư này ác liệt tính cách, hẳn nói chuyện đều là như thế mạnh mẽ đậm tối, tính khí khi thì nóng nảy, khi thì lại như ngang bướng hài đồng, yêu trò đùa quái đản, Lý Hàm Tuyết hoặc nhiều hoặc ít cũng kế thừa hẳn một điểm tính cách.

Vô luận Mã Hoa Lang nói ra cái dạng gì lời nói đến, Lý Hàm Tuyết cũng sẽ không hoài nghi Mã Hoa Lang đối với hắn chân thành tha thiết quan tâm, tại Lý Hàm Tuyết trong lòng, Mã Hoa Lang giống như là cái thứ hai phụ thân một dạng, đánh tâm lý tôn trọng.

Lý Hàm Tuyết lúng túng nói: "Mã lão sư, thật xin lỗi, để ngài lo lắng."

"Nói nói xin lỗi với ta có cái cái rắm dùng? Nói đi, ngươi lần này trở về chuẩn bị ngốc bao lâu? Có phải hay không lại như lần trước một dạng, không nói một tiếng biến mất biệt tích?"

"Lần này trở về, trừ phi tốt nghiệp, nếu không lời nói ta tuyết sẽ không đi."

"Đây chính là ngươi nói." Mã Hoa Lang âm trầm địa cười rộ lên, "Ta còn có một trăm tám mươi loại huấn luyện phương pháp muốn bắt ngươi làm thí nghiệm. Hai năm này chiều tiến đến oát con, không có một cái nào có tiền đồ, ngay từ đầu lời thề son sắt địa đáp ứng ta nói có thể kiên trì một năm, thế nhưng là kết quả là lại ngay cả nửa tháng đều kiên trì không xuống."

Lý Hàm Tuyết thầm cười khổ, nguyên lai Mã Hoa Lang đem mình làm thí nghiệm phẩm.

Nhớ tới lúc trước mỗi sáng sớm 5 điểm rời giường, mười hai giờ khuya nghỉ ngơi, không biết ngày đêm gian khổ huấn luyện, dù cho Lý Hàm Tuyết tính cách kiên định, cũng không nhịn được cảm thấy có chút sợ hãi. Người khác đều coi hắn là thành tuyệt thể thiên tài, coi là Lý Hàm Tuyết chỉ là bởi vì thiên phú quá mức cường đại, tài năng một mực bảo trì thứ nhất, nhưng lại không biết Lý Hàm Tuyết ở sau lưng so với bọn hắn nhiều trả giá gấp mười lần nỗ lực.

"Mã lão sư, Hàm Tuyết ca ca hôm nay vừa tới Thương lam học viện, cùng Đoàn Khải luận võ bản thân bị trọng thương, ngài cũng đừng lại làm khó hắn."

"Ngươi tiểu nha đầu này, còn không trở thành người khác, liền đã "lấy tay bắt cá" a, khắp nơi che chở tiểu tử này, liền lão sư cũng đừng." Mã Hoa Lang cười như không cười nói ra.

Tô Tiểu Nhã tuy nhiên cùng Lý Hàm Tuyết quan hệ thân mật, nhưng là ý lại tâm lý thành phần chiếm đa số, Tô Tiểu Nhã một mực đem Lý Hàm Tuyết xem như thân mật nhất ca ca, không có hướng phương diện kia nghĩ tới.

Giờ phút này Mã Hoa Lang một trêu chọc, Tô Tiểu Nhã mặt xoát một chút ửng đỏ, vụng trộm nhìn một chút Lý Hàm Tuyết, gặp Lý Hàm Tuyết ánh mắt sáng rực, Tô Tiểu Nhã nhất thời tâm hoảng ý loạn.

"Hàm Tuyết ca ca, ngươi nhất định khát nước đi, ta đi cấp ngươi lấy chút băng tuyết hiệu biết giải khát." Tô Tiểu Nhã mơn có, cuống quýt chạy ra phòng y tế.

"Ha-ha, tiểu tử ngốc ngươi xem, nha đầu này tâm hồng."

Mã Hoa Lang ác thú vị lại phát tác, Lý Hàm Tuyết mặt toát mồ hôi nói: "Lão sư, ngươi cũng đừng trêu chọc tiểu nhã."

"Tốt, nói chính sự." Đây ra Tô Tiểu Nhã, Mã Hoa Lang thần sắc bỗng nhiên trở nên nghiêm túc lên, "Hàm Tuyết, ngươi nói cho ta biết, ngươi võ mạch khô kiệt, đến là thể nào khôi phục tu vi?"

"Lão sư, chuyện này ta bây giờ còn vô pháp đối với ngươi nói rõ." Lý Hàm Tuyết ánh mắt lộ ra một tia áy náy, hẳn không là không tin Mã Hoa Lang, thế nhưng là âm vô mạch cái này võ học lý luận, tại tinh văn đại lục bên trên thế nhưng là chưa từng nghe thấy, một khi tiết lộ chắc chắn nhắc lên sóng to gió lớn.

Lý Hàm Tuyết tự nhiên tin tưởng Mã Hoa Lang sẽ không tiết lộ, thế nhưng là Lý Hàm Tuyết sớm đã ở trong lòng hạ quyết tâm, không đến chính mình đủ cường đại thời điểm, tuyệt không thể đem bí mật này nói cho bất luận kẻ nào.

Mã Hoa Lang nhìn Lý Hàm Tuyết liếc một chút, thở dài một hơi nói: "Ngươi không chịu nói cho khẳng định có ngươi nỗi khổ tâm, ta đây cái làm lão sư cũng sẽ không đối với mình học sinh dồn ép không tha. Ngươi bây giờ tu vi khôi phục tới trình độ nào?"

"Đoan võ cảnh cứu giai đi."

Mã Hoa Lang bị kinh ngạc: "Nghe nói ngươi cùng Đoạn Khải luận võ thắng, hẳn đã là nhược võ giả, ngươi lại có thể vượt qua đại cảnh giới đánh bại hắn, không tệ không tệ! Nhưng là ngươi trước đó đã ý, có một việc ta nhất định phải sớm nói cho ngươi, y theo học viện quy củ, phạm là tiến vào học viện học sinh, đều chỉ có thể đợi ba năm. Ba năm về sau, hoặc là thi được Thương lam học viện nội viện, hoặc là nghỉ học."

"Cái gì? Thương lam học viện còn có nội viện?" Lý Hàm Tuyết khẽ giật mình, hẳn nhập học một năm có thể chưa từng có nghe qua Thương lam học viện có nội viện loại địa phương này.

"Nói thật với ngươi đi, nội viện mới là Thương lam học viện chánh thức hạch tâm chỗ, chánh thức yêu nghiệt đều tại nội viện, giống như ngươi người số lượng cũng không ít. Ngươi cho rằng ta nhân rồi không chuyện gì, tại sao phải liều mạng huấn luyện ngươi? Vì cũng là để ngươi tiến nhập nội viện. Chỉ có tiến nhập nội viện, mới xem như chân chính bước vào Thương lam học viện đại môn, trở thành Thương lam học viện một viên, đại biểu Thương lam học viện cùng đế quốc các tỉnh anh cùng các môn phái cao thủ giao lưu võ đạo, thậm chí có thể tiếp xúc đến hắc đế quốc cao thủ trẻ tuổi."

"Thế nhưng là ta tại học viện đợi một năm, vì cái gì từ trước tới nay chưa từng gặp qua nội viện học sinh đâu?" Lý Hàm Tuyết khó hiểu nói.

"Bởi vì Thương lam học viện nội viện không có ở đây thương vân trong thành, mà ở không bình thường xa xôi một tòa thâm sơn bên trong." Mã Hoa Lang ánh mắt xa xăm, xa xa nhìn trời một bên, "Ngươi bây giờ cách ba năm việc học kết thúc, chỉ có thời gian nửa năm. Nội viện hàng năm chỉ tuyển nhận mười lăm tên đệ tử, võ đạo viện, thiên công viện cùng chấp pháp viện các chiêu năm tên. Ngươi là võ đạo viện học sinh, chỉ có thể tham gia võ đạo viện tuyển bạt, nói cách khác ngươi nhất định phải tại võ đạo viện bốn ngàn người trong tinh anh thu hoạch được top 5, độ khó khăn có thể nghĩ."

Lý Hàm Tuyết sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, hai năm trước tuy nhiên hắn là lấy hạng nhất thành tích tiến vào Thương lam học viện, thế nhưng là thời gian hai năm sẽ phát sinh biến hóa quá nhiều, không biết bao nhiêu cao thủ hội xuất hiện, quan trọng hơn là hắn giờ phút này tu vi còn dừng lại tại Đoạn võ cảnh cửu giai, liên một phần mười thực lực đều không có khôi phục.

"Đến lúc đó nội viện sẽ phái người đến nơi đây tổ chức một trận thi đấu, chọn lựa đệ tử. Nếu như ngươi không nhanh chóng xách cao tu vi, cũng chỉ có biến thành pháo hôi vận mệnh."

Lý Hàm Tuyết trái tim co rút lại, cảm giác cấp bách như là một ngọn núi lớn đè xuống, "Lão sư, ta muốn đem tu vi tăng lên tới cảnh giới gì, mới có tư cách thu hoạch được tiến nhập nội viện danh ngạch?"

Mã Hoa Lang đón đến, nói: "Chỉ ít nhược vũ cảnh lục giai!"

Lý Hàm Tuyết trong lòng giật mình, nhược vũ cảnh lục giai, so với chính mình đỉnh phong tu vi cao hơn nhất giai, thời gian nửa năm, thực sự quá gian nan.

Nhưng Lý Hàm Tuyết không phải xem thường từ bỏ người, trong mắt của hắn lập tức lộ ra vẻ kiên định, nắm chặt quyền đầu nói: "Lão sư, ta muốn tiến nhập nội viện, xin ngài cần phải dùng nghiêm khắc nhất phương pháp huấn luyện ta, mặc kệ khó gì ta đều có thể ăn."

"Tốt, ta đợi cũng là ngươi câu nói này!" Mã Hoa Lang cười ha ha, hẳn rất lâu không có cao như thế hưng.

"Lão sư, tiểu nhĩ cũng phải! Tiểu nhĩ muốn cùng Hàm Tuyết ca ca cùng đi nội viện!" Lúc này, Tô Tiểu Nhĩ cầm một cái trong suốt chén nước, ánh mắt đồng dạng kiên định hữu lực.

Mã Hoa Lang nhìn Tô Tiểu Nhĩ liếc một chút, giống như có thâm ý cười cười: "Tốt, các ngươi cần phải có chuẩn bị tâm lý, cái này sẽ là các ngươi từ lúc chào đời tới nay đối mặt lớn nhất tàn khốc huấn luyện!"

Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhĩ nhìn nhau cười một tiếng, gật đầu nói: "Chúng ta không sợ."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tiểu nhĩ vị hôn phu

Chương 15: Tiểu nhĩ vị hôn phu

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian, Lý Hàm Tuyết trở về Thương lam học viện tin tức lập tức truyền khắp toàn bộ học viện, gây nên đại chấn động, lúc đầu người nào cũng không tin hắn hội về học viện, dù sao hắn võ mạch đã khô kiệt, vô pháp tu luyện.

Nhưng khi mọi người nhìn thấy Lý Hàm Tuyết trước mắt bao người đánh bại Đoạn Khải, tin tức liền đã được xác nhận, Lý Hàm Tuyết xác thực xác thực đã trở về, hẳn lần này trở về tất nhiên là vì chiếm lấy nội viện tuyển bạt thi đấu hạng nhất.

Trong lúc nhất thời võ đạo viện sở hữu năm thứ ba không ít học sinh đều mặt ừ mày chau, lúc đầu nội viện phân phối cho võ đạo viện danh ngạch liền mười phần thừa thớt, chỉ có năm cái. Hiện tại lại tới một cái Lý Hàm Tuyết, đối với bọn hắn thiên phú đồng dạng học sinh tới nói, vậy thì thật là tuyệt thượng gia xưng.

Bất quá phần lớn người lại bảo trì lạc quan thái độ, Lý Hàm Tuyết mới Đoan võ cảnh cửu giai, trong khoảng cách viện tuyển bạt thi đấu chỉ có thời gian nửa năm, tại gần như vậy thời gian bên trong, hẳn dù cho trưởng thành lại nhanh, cũng không có khả năng trở lại điển phong trạng thái.

...

Võ đạo viện, lăng hà bên bờ, một khỏa thanh thủy tươi tốt dưới cây liễu, liễu rủ âm trầm.

Một người mặc lam y tuần tú thiếu niên nhũ mày, mãnh liệt giậm chân một cái, lấy hấn hai chân làm trung tâm, từng đoá từng đoá băng hoa tứ phía nở rộ, nửa cái mặt sông đều kết lên một tầng băng hoa, bốn phía phương viên mười trượng trực tiếp từ nóng bức rơi vào trời đông giá rét.

Một cái thiếu niên áo tím phong trần mệt mỏi địa chạy tới, hơi lạnh khiến cho hắn thân thể run rẩy một chút, hơi khẽ rũ xuống đầu cung kính nói: "Thiếu gia, Lý Hàm Tuyết xác thực đã trở về."

Thiếu niên mặc áo lam năm ngón tay một nắm, bốn phía băng hoa càng không ngừng phát ra tiếng tạch tạch, vỡ vụn thành từng mảnh.

"Hắn quá vương đạo, lần này ta sẽ không khinh xuất tha thứ hắn."

"Thiếu gia, tha thứ ta nói thẳng. Tô gia tiểu thư mặc dù là tô công tước nữ nhi, mỹ mạo như hoa, thế nhưng là căn cứ hai năm này quan sát, nàng võ đạo thiên phú vô cùng bình thường, tương lai làm sao quản lý chung nhất tộc, trở thành ngai hiển nội trợ? Theo xem thường, nàng căn bản không xứng với ngài a."

Thiếu niên mặc áo lam thần sắc lạnh lùng, giống như băng sơn một dạng muôn đời không tan, hấn chậm rãi nói: "Ta đối nàng căn bản không có bất cứ tia cảm tình nào có thể nói, phụ thân muốn ta bắt được nàng trái tim, để hắn gả vào chúng ta Hoa gia. Phụ thân nhìn trúng không phải nàng võ đạo thiên phú, mà chính là tô gia cái kia khổng lồ nhân mạch tư nguyên cùng quân sự lực lượng."

"Nguyên lai thiếu gia cũng là bất đắc dĩ, nhưng là cái kia tô gia tiểu thư tựa hồ đối với Lý Hàm Tuyết khẳng khái một mực, chỉ sợ sẽ không ngoan ngoãn đáp ứng thiếu gia ngài truy cầu đi."

"Lý Hàm Tuyết biến mất qua một lần, đã tại Tô Tiểu Nhã tâm lý lưu lại ám ảnh. Nửa năm sau nội viện khảo thí, Lý Hàm Tuyết không có một chút hi vọng, lấy Tô Tiểu Nhã thực lực, tiến nhập nội viện không có vấn đề. Hai người từ đó mỗi người đi một ngã, biến thành người qua đường. Tô Tiểu Nhã đến lúc đó tự nhiên sẽ nhận rõ ai mới là nàng chính xác lựa chọn."

"Thiếu gia nói là."

Cùng Đoan Khai nhất chiến, để Lý Hàm Tuyết thụ không nhẹ thương tổn, hai ngày qua đi, thương thế hắn rốt cục khỏi hẳn.

Lần này luận võ cũng làm cho hắn thu hoạch rất nhiều, thể nội dần dần ngưng luyện ra một tia võ đạo chân khí, nhưng là hắn hiện tại trong tay không có tử dương thạch, còn không có cách nào mở ra nhược võ âm mạch.

Theo Cửu Âm Tu Thần Quyết xâm nhập, khai mở âm võ mạch thời điểm, liền cảm càng mạnh mẽ hơn dương chi lực lại trung hòa âm võ mạch bên trong phát ra thiên âm chi lực, khai mở đoan võ âm mạch thời điểm, bởi vì thiên âm chi lực mười phần mờ nhạt, Lý Hàm Tuyết còn có thể dựa vào tự thân ý chí chịu đựng được, nhưng là muốn khai mở nhược vũ mạch, nhất định phải sử dụng tử dương thạch, dạng này mới không chí thiên âm phế thể, tẩu hỏa nhập ma mà chết.

Không cần tử dương thạch, cưỡng ép khai mở nhược võ âm mạch, kết quả kia nhất định là một con đường chết.

"Lần trước ta dùng hai khối tử dương thạch, mới trấn áp lại thể nội thiên âm chi lực, thuận lợi đột phá đến Đoan võ cảnh cửu giai. Bây giờ nếu muốn trở thành nhược võ giả, tối thiểu cũng phải mười khối tử dương thạch mới được! Thế nhưng là, tử dương thạch là cực kỳ khan hiếm chi vật, một khối giá trị trên trăm tiền vàng, ta tích lũy một năm cũng mới mua được hai khối, hiện tại ta đi nơi nào tìm nhiều như vậy tử dương thạch?"

Lý Hàm Tuyết minh tư khổ tưởng thời khắc, bỗng nhiên linh quang nhất闪, vỗ tay nói: "Đúng nhất phẩm các! Lâm Huyền Huyền lưu cho ta một cái yêu bài, ta có thể đi nơi đó đón lấy liên sát huyền thú nhiệm vụ, sau đó thu hoạch đầy đủ tiền vàng mua sắm tử dương thạch."

"Lão sư, ta muốn đi ra bên ngoài làm một ít chuyện."

"Nhớ kỹ trong bảy ngày nhất định phải trở lại cho ta."

Lý Hàm Tuyết cáo biệt Mã Hoa Lang, một thân một mình đi ra học viện.

Đạp mạnh ra học viện, Lý Hàm Tuyết liền gặp được một người mặc lam y thiếu niên mặc áo lam, thiếu niên anh tuấn bất phàm, như là xuất trần quý công tử, thân thể bên trên tán phát lấy nhân nhạ cao ngạo cùng tôn quý chi khí.

Lý Hàm Tuyết đối thiếu niên này hơi có nghe thấy, thiếu niên này tên là Hoa Lư Vân, là bọn hắn này giới một cái duy nhất không có tham gia tân sinh

nhập học khảo thí, trực tiếp thu hoạch được trúng tuyển tư cách người.

Lý Hàm Tuyết trước kia không có cùng hấn giao thủ qua, người này quá mức điều thấp, ngược lại khiến Lý Hàm Tuyết càng coi trọng hơn, xem hấn vì mạnh mẽ địch thủ. Một năm không thấy, trên người hấn khí tức càng thêm thâm trầm nội liễm, không thể đo lường.

Lý Hàm Tuyết chậm rãi từ Hoa Lư Vân bên người đi qua.

"Lý Hàm Tuyết, ngươi dừng lại! Ta có lời muốn nói với ngươi." Thiếu niên mặc áo lam đưa tay phải ra, nằm ngang ở Lý Hàm Tuyết ở ngực, ngăn lại Lý Hàm Tuyết đường đi.

"Có gì chỉ giáo?" Lý Hàm Tuyết nghiêng đầu, nhìn Hoa Lư Vân liếc một chút.

"Ta hi vọng ngươi có thể thức thời một chút." Hoa Lư Vân nói mà không có biểu cảm gì nói.

Lý Hàm Tuyết cảm nhận được Hoa Lư Vân địch ý, cười nhạt một cái nói: "Lời này của ngươi ta nghe không hiểu."

"Ô Tiểu Nhã nàng là ta vị hôn thê, nhưng là ngươi nhưng vẫn đối nàng dây dưa không rõ, ngươi không khỏi quá không đem ta để vào mắt." Hoa Lư Vân ngữ khí trở nên băng lãnh.

Lý Hàm Tuyết nhất thời trái tim phù phù nhảy một cái, bất quá hấn rất nhanh liền bình phục tâm tình mình.

"Ngươi là tiểu nhã vị hôn phu?" Lý Hàm Tuyết khẽ giật mình, lập tức cười ha ha đứng lên.

Hoa Lư Vân không vui vẻ nói: "Ngươi cười cái gì?"

"Trọng yếu như vậy sự tình, tiểu nhã không có khả năng không nói cho ta."

"Ta cùng tiểu nhã mặc dù không có chính thức đính hôn, bất quá hai nhà hiện tại chính đang thương nghị việc này, không lâu sau đó liền sẽ có kết quả. Ta khuyên ngươi tốt nhất vẫn là cách tiểu nhã xa một chút, thân phận nàng tôn quý, không phải loại người như ngươi có thể đụng vào."

"Ta cũng khuyên ngươi tốt nhất cách tiểu nhã xa một chút, nàng tâm địa thiện lương, cùng ngươi loại lòng dạ này thâm trầm người cùng một chỗ, chỉ sợ không thích hợp."

Hoa Lư Vân nhất thời sắc mặt phát lạnh, cả giận nói: "Ngươi nếu là muốn chết lời nói, ta không ngại sớm một chút tiễn ngươi về tây thiên."

"Khác cảm ngoan thoại làm ta sợ, ta cũng không phải hoảng sợ lớn."

Lý Hàm Tuyết lách qua Hoa Lư Vân, dặm chân hướng phía trước, Hoa Lư Vân con ngươi hiện lên một tia hàn mang, nhất chương đánh ra, hàn khí như là dã thú bỏ náo, một khóa lớn nhỏ cỡ nắm tay khí đoàn nếu như đạn pháo một dạng hướng Lý Hàm Tuyết nửa người dưới bay vút mà đến.

Lý Hàm Tuyết liền lùi lại hai bước, khó khăn lách tránh đi khí đoàn, oanh một tiếng, đã thấy dưới chân hai cái lớn nhỏ cỡ nắm tay động khẩu bị băng tinh lấp đầy, từng tia ý lạnh xuất hiện, Lý Hàm Tuyết ổng quần đều kết lên một tầng hơi mỏng băng tinh.

"Hảo lợi hại băng thuộc tính vũ kỹ, gia hỏa này cùng Đoạn Khải không cùng đẳng cấp! Hiện tại ta chỉ sợ không phải đối thủ của hấn." Lý Hàm Tuyết liền lùi lại mấy trượng, cùng Hoa Lư Vân kéo dài khoảng cách.

Hoa Lư Vân cũng không truy, chỉ là cười lạnh nói: "Lý Hàm Tuyết, nửa năm sau, ngươi cuối cùng muốn tại nội viện tuyển bạt thi đấu bên trên bị đào thải. Mà tiểu nhã làm theo sẽ cùng ta cùng một chỗ trở thành nội viện học sinh, đến lúc đó chúng ta cũng là khác biệt thế giới người, mặc kệ ngươi gây giụa như thế nào, đều là tổn công vô ích, ngươi nếu là chấp mê bất ngộ, đến lúc đó liền từ ném quả đáng đi."

Lý Hàm Tuyết nói: "Thế sự khó liệu, một năm trước ta vẫn là cái tu vi mất hết người, mà bây giờ ta lại trở về Thương lam học viện. Nửa năm sau, ta chưa hấn không thể vào Thương lam học viện nội viện, mà ngươi cũng chưa chắc phải nhất định có thể tiến nhập nội viện."

"Này chúng ta đi nhìn đi, đến lúc đó nhìn xem ngươi còn có hay không hiện tại phần tự tin này."

Hoa Lư Vân sau khi nói xong liền quay người rời đi, Lý Hàm Tuyết nhìn qua Hoa Lư Vân bóng lưng, gắt gao nắm chặt song quyền, bại bởi người nào cũng không thể bại bởi nam nhân này.

Chương 16: Nhất phẩm các

Nhất phẩm các ở vào Thương Vân thành Thành Bắc, khoảng cách Thương Lam Học Viện có bốn dặm xa, nửa canh giờ sau về sau, Lý Hàm Tuyết đi vào nhất phẩm các cửa.

Nhất phẩm các có tầng mười, cao đến bốn mươi mét. Cả tòa lâu toàn thân tông màu nâu, dùng đều là kết Vân Mộc, loại này vật liệu gỗ vững như sắt thép, mà lại không dễ ăn mòn, dù cho gió táp mưa sa cũng có thể duy trì một trăm năm lâu.

Chính là bởi vì kết Vân Mộc cao phẩm chất, cho nên đáng giá nó trở nên không bình thường trân quý, mỗi một khóa kết Vân Mộc đều giá trị một trăm tiền vàng, tương đương với một trăm cái phổ thông nhà ba người một năm thu nhập.

Nhất phẩm các cả tòa lâu đều dùng kết Vân Mộc kiến tạo, phú quý đại khí, thủ bút có thể thấy được lóm đóm.

"Xem ra ta là tới đối địa phương." Lý Hàm Tuyết ánh mắt lộ ra mỉm cười, đi vào nhất phẩm các.

Nhất phẩm trong các mười phần rộng rãi, nhân nhạ Cổ Mộc đặc biệt hương khí tràn ngập toàn bộ không gian, mấy cái cái trẻ tuổi diện mạo mỹ thiếu nữ thân mang chế phục, chế phục phác hoạ ra các thiếu nữ mê người đường cong, vai trần trụi, mang trên mặt rung động lòng người nụ cười, đầy nhiệt tình địa chiêu đãi lui tới lính đánh thuê cùng võ giả.

"Vị công tử này, xin hỏi ngài cần cần giúp một tay không?" Đám đầu đi tới một cái vóc người cao gầy thanh xuân thiếu nữ, thiếu nữ tóc đen hơi cuộn, môi son hồng, nồng đậm hương khí đập vào mặt.

Lý Hàm Tuyết nhìn thiếu nữ liếc một chút, mỉm cười nói: "Xin hỏi Lâm cô nương có ở đây không? Ta là tới tìm nàng."

"Ngài nói Lâm cô nương tên gọi là gì?" Thiếu nữ cười nói.

"Nàng gọi Lâm Huyền Huyền."

"Nguyên lai người là tìm đến Huyền Huyền tiểu thư." Trên mặt thiếu nữ ý cười biến mất, kinh ngạc nhìn Lý Hàm Tuyết liếc một chút, "Xin hỏi ngài có hẹn trước không?"

"Còn muốn hẹn trước?" Lý Hàm Tuyết thản nhiên cười khở, Lâm Huyền Huyền thân phận xem ra là thật không đơn giản, đơn giản giống như đại nhân vật, muốn gặp nàng một lần thể mà còn muốn hẹn trước.

Thiếu nữ giải thích nói: "Công tử có chỗ không biết, chúng ta Huyền Huyền tiểu thư thân phận tôn quý, theo đuổi nàng nhiều người như cá diếc sang sông. Nhưng là tiểu thư nhất tâm hướng Võ, cần tại tu luyện, không có thời gian ứng phó, cho nên đặc địa phân phó chúng ta, không có hẹn trước người một mực không thấy."

"Cái này. . ." Lý Hàm Tuyết nguy nan thời khắc, bỗng nhiên linh cơ nhất động, từ trong ngực móc ra Lâm Huyền Huyền cho hắn nhất phẩm các Yêu Bài, đưa cho thiếu nữ.

"Đây là Lâm cô nương ngày đó cho ta Yêu Bài."

Thiếu nữ tiếp nhận Yêu Bài, gấp ngân sắc Yêu Bài phía trên khắc hoạ một đầu kim sắc Long, giặt tẩy cả mình, bởi vì chỉ có nhất phẩm các Hội Đồng tam đại trưởng lão con cháu đích tôn Yêu Bài mới là Kim Long, mà đồng dạng khách nhân Yêu Bài đều là Ngân Long, bởi vậy có thể thấy được thiếu niên này xác thực là tiểu thư bằng hữu, hơn nữa còn là hảo bằng hữu, nếu không tuyệt không đến mức đem chính mình Yêu Bài cho hắn.

"Công tử, mời đi theo ta."

Thiếu nữ dẫn Lý Hàm Tuyết đang muốn lên lầu hai, lại nghe phía sau truyền đến một tiếng hét lớn: "Chờ một chút."

Chỉ gặp một người mặc hắc sắc trang phục thiếu niên bước nhanh hướng Lý Hàm Tuyết cái này vừa đi tới, thiếu niên này da thịt trắng, diện mạo tuấn tú, trong lúc giờ tay nhắc chân tự có một cỗ ngạo khí, cho dù hắn không mở miệng nói chuyện, Lý Hàm Tuyết cũng biết thiếu niên này tất nhiên là cái có ngạo khí người.

Thiếu nữ gặp thiếu niên đến, mặt lộ vẻ cung kính, hơi hơi gấp cong hành lễ, nàng đang muốn mở miệng, lại bị thiếu niên khoát khoát tay, chỉ đi.

Thiếu niên liếc Lý Hàm Tuyết liếc một chút, tự nhủ: "Các người những người này có thể thực đáng ghét, mỗi ngày đều làm lấy cóc ghẻ muốn thịt thiên nga mộng đẹp."

"Trong này có phải hay không có hiểu lầm gì đó?" Lý Hàm Tuyết nói.

"Có hiểu lầm hay không, trước trong tay ta đi trước qua hai chiêu lại nói."

Vừa mới nói xong, thiếu niên liền ra tay đánh nhau, chân trái xoay lên, như là chuồn chuồn lướt nước, chân phải theo người uốn éo nửa vòng, kinh phong

hồ hồ, phong thanh mới ra, thiếu niên chân liền đã dán tại Lý Hàm Tuyết phần eo.

Thiếu niên chân cực nhanh, ngay lúc sắp đá trúng Lý Hàm Tuyết, thiếu niên mặt lộ vẻ vẻ khinh thường, phát ra hừ lạnh: "Ngay cả ta một chiêu đều không tiếp nổi, còn dám tới nhất phẩm các mắt mặt xấu hổ."

Nói lúc gấp khi đó thì nhanh, Lý Hàm Tuyết cổ tay rung lên, tay áo trở nên đường cong rõ ràng, như cùng một đóa Đại Hoa một dạng đánh ra, đẩy ra thiếu niên một chân.

Thiếu niên nhìn Lý Hàm Tuyết liếc một chút, có chút giật mình: "Không nghĩ tới người còn có chút bản sự, đón thêm ta mấy chiêu, Đạp Lăng Bát Trọng Kính!"

Thiếu niên hít sâu một hơi, trong tiếng hít thở, theo hết lớn một tiếng đem khí thể tăng lên tới cực điểm. Một chân tiếp lấy một chân, như là như hạt mưa dày đặc, so Phi Tiễn còn nhanh chóng hơn, rầm rầm hạ xuống Lý Hàm Tuyết đầu, cổ, bụng, hạ bản đập tới, động tĩnh cực lớn, kinh động đám người chung quanh, không ít lính đánh thuê vô giả đều nhao nhao hướng thiếu niên nhìn bên này tới.

"Lâm thiếu gia thật đúng là không chịu ngồi yên a, lại cùng người đánh nhau, hần tu luyện lướt sóng chín tầng kinh thật không đơn giản, kinh lực như là sóng triều, một lần sóng xếp một lần sóng, hết sức lợi hại, thiếu niên này tám thành chống đỡ không được."

"Nghe nói cái này mấy ngày đã có bốn cái cao thủ trẻ tuổi thua ở Lâm thiếu gia trên tay, thiếu niên này một bộ yếu đuối bộ dáng, đoán chừng ba chiêu đều nhận không được."

"Không có thực lực liền muốn theo đuổi Huyền Huyền tiểu thư, cũng là ngu xuẩn."

Lúc này, chỉ gặp Lý Hàm Tuyết động tác không nhanh không chậm, tay run như hoa, thiếu niên công kích cứ việc nhanh như mưa nặng hạt, thế nhưng là Lý Hàm Tuyết phòng ngự càng là kín không kẽ hở, phanh phanh phanh phanh, hai người không ngừng giao kích, thiếu niên liên tục công ra gần trăm chiêu, cũng không có ở Lý Hàm Tuyết trong tay chiếm được nửa chút lợi lộc.

"Thật nhanh, hai người tốc độ vậy mà tương xứng!" Lý Hàm Tuyết vừa ra tay liền để mọi người cải biến trước đó quan điểm.

"Không nghĩ tới cái này yếu đuối thiếu niên cũng là tên cao thủ, nhìn nhầm."

Thiếu niên cuồng phong bạo vũ thức công kích tại Lý Hàm Tuyết trước mặt không có nửa điểm hiệu quả, mấy chục cái hội hợp về sau, ngược lại chính mình bắt đầu thở, có vẻ hơi chật vật.

"Ta cũng không tin." Trên mặt thiếu niên nổi gân xanh, thần sắc trở nên dữ tợn.

"Dừng tay!" Đúng lúc này, lầ một đột nhiên quanh quần một thiếu nữ khẽ kêu âm thanh.

Lâm Huyền Huyền đang đang đang từ lầu hai chạy xuống, nhìn xem thiếu niên, lộ ra một tia chỉ tiếc rèn sắt không thành thép chi sắc.

"Lâm Hà, người làm sao lại không thể an phận một chút đâu, suốt ngày cho ta gây phiền toái."

"Tỷ, những này vô liêm sỉ người mỗi ngày đến phiền người, ta thay người đuổi hần đi nhóm, người bây giờ thế mà trách ta, tỷ người không có lương tâm" Lâm Hà chỉ Lý Hàm Tuyết, một mặt ủy khuất nói.

Lâm Huyền Huyền quay đầu nhìn lại, gặp Lý Hàm Tuyết mặt mỉm cười mà nhìn mình, trên mặt nổi lên một trận ửng đỏ: "Lý Hàm Tuyết, người tới."

"Ta là tới tìm người hỗ trợ." Lý Hàm Tuyết gãi gãi đầu, may mắn không có thương tổn thiếu niên, không nghĩ tới hần lại là Lâm Huyền Huyền đệ đệ. Nếu là thương tổn hần, vậy thì thật là trên ra Thiên đại phiền toái, thương tổn người khác đệ đệ, lại tìm người ta hỗ trợ, vậy ai sẽ còn nguyện ý.

"Người là Lý Hàm Tuyết?" Lâm Hà mặt lộ ra vẻ kinh dị, nhìn chằm chằm Lý Hàm Tuyết thượng hạ dò xét, "Người chính là tỷ ta thường xuyên treo ở bên miệng Lý Hàm Tuyết?"

Lâm Huyền Huyền oán trách địa trừng Lâm Hà liếc một chút, nói: "Tiểu Hà, chớ có nói hươu nói vượn."

Lý Hàm Tuyết lúng túng nói: "Không biết người là Lâm cô nương đệ đệ, vừa rồi thất lễ."

Lâm Hà không tìm không phối cười rộ lên: "Nguyên lai người chính là Lý Hàm Tuyết, nghe nói người thế nhưng là Thương Lam Học Viện mạnh nhất thiên tài đệ tử, xem ra cũng chả có gì đặc biệt, cũng liền cùng ta khó khăn lắm bắt phần thắng bại."

"Người ta chỉ là tại để người, người lại không tự biết. Tiểu Hà người lần trước luyện chế cấp ba Huyền Binh, lãng phí một khóa Ngũ Giai thượng phẩm Từ Hóa Huyền Thủ hạch cùng mười cái tam giai Mặc sắt Huyền Thủ xương, lại nửa cái Huyền Binh đều không có luyện ra. Phụ thân hiện tại tức giận phi thường, tại lầu ba chờ người, người còn không mau qua."

"Thật giả? Tỷ người không phải đang hù dọa ta đi?"

"Ta lừa gạt người làm gì? Còn không mau qua."

Lâm Hà thân thể khẽ run rẩy, không nói hai lời, vội vàng hướng lầu ba chạy tới.

Huyền Bình cùng Huyền Thú, đều chia làm một đến chín giai, Lý Hàm Tuyết biết, muốn bắt giết một cái Ngũ Giai Từ Hỏa thú, tổn hao đại giới cực lớn. Thường thường cần mấy cái Lục Giai Nhược Võ Giả tạo thành sẵn đoàn, tiến hành vây bắt đánh giết, bình thường Ngũ Giai Từ Hỏa Thú Thể bên trong sinh ra đều là hạ phẩm Thú Hạch, thượng phẩm Thú Hạch rất khó gặp phải. Xuất ra qua buôn bán, tối thiểu giá trị hơn vạn tiền vàng.

"Cái này Lâm gia thật sự là tài đại khí thô a, Lâm Hà còn chưa trở thành Nhược Võ Giả, liền ở trên người hắn làm lớn như thể đầu tư." Nói thật, Lý Hàm Tuyết trong lòng là có chút hâm mộ, nếu là hắn có được dạng này phong phú tài nguyên tu luyện, hắn hiện tại tu vi có lẽ sẽ càng mạnh mấy lần. Bất quá con đường tu luyện thủy chung muốn dựa vào chính mình, nhất thời tư nguyên bối cảnh là không thể cheo chống một võ giả tại võ đạo trên con đường này đi cả một đời, bởi vậy Lý Hàm Tuyết cũng không có quá mức để ý.

Lâm Huyền Huyền nhìn qua Lâm Hà bóng lưng, bắt đầu đi lắt đầu, lập tức quay đầu hướng Lý Hàm Tuyết cười nói: "Tìm ta có chuyện gì không?"

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Thanh Lân thú

Lý Hàm Tuyết nhìn lấy Lâm Huyền Huyền, hôm nay nàng ăn mặc một thân trường sam màu xanh nước biển, sa mòng dưới tinh tế tỉ mỉ da thịt mơ hồ có thể thấy được, một đầu hắc mà mềm mại tóc dài như là thác nước rủ xuống đến, tản ra nhàn nhạt thiếu nữ khí tức, đáng tâm thần người.

"Ta muốn kiếm tiền." Lý Hàm Tuyết nói ngay vào điểm chính.

"Kiếm tiền?" Lâm Huyền Huyền mắt lộ ra ý cười, "Người là thiên tài đệ tử, Học Viện ở trên thân thể người đầu nhập tiền tài hẳn là sẽ không thiếu đi, làm sao cũng sẽ thiếu tiền?"

Võ Mạch khô kiệt trong một năm, Lý Hàm Tuyết vì chữa cho tốt Võ Mạch, đã đem trên người mình sở hữu tích súc đều tiêu hết, trên người bây giờ có thể nói người không có đồng nào.

Lý Hàm Tuyết cười cười nói: "Người luôn có trong tay túi quần thời điểm, người có cái gì kiếm tiền nhanh biện pháp sao?"

"Người cần bao nhiêu tiền?" Lâm Huyền Huyền hỏi.

Lý Hàm Tuyết do dự một chút, nói: "Một ngàn kim tệ."

Một ngàn kim tệ thực sự không phải cái số lượng nhỏ, tương đương với một ngàn cái phổ thông ba miếng một năm thu nhập.

"Một ngàn kim tệ lời nói, ta mượn người thế nào?" Lâm Huyền Huyền cười nói.

Một ngàn kim tệ đối với người khác mà nói có lẽ là một khoản phí thường lớn tiền, nhưng là Lâm Huyền Huyền thân thể làm nhất phẩm các ba Đại Lý Sự hội một thành viên nữ nhi, một ngàn kim tệ cũng không phải là cái gì đồng tiền lớn, nàng trong tay liền có.

Lý Hàm Tuyết tâm tư nhạy bén, nghe Lâm Huyền Huyền lời nói liền minh bạch Lâm Huyền Huyền tâm tư, Lâm Huyền Huyền là nhất phẩm các Hội Đồng Lâm gia Thiên Kim, trời sinh có đầu óc buôn bán, thu nàng một ngàn kim tệ lời nói không chỉ là thiếu nàng một ngàn kim tệ, quan trọng hơn là thiếu một món nợ ân tình của nàng.

Lý Hàm Tuyết cười lắt đầu nói: "Người tốt ý ta xin tâm linh, bất quá ta muốn thông qua chính mình hai tay đến kiếm lấy cái này một ngàn kim tệ."

"Người người này thật đúng là chăm chỉ." Lâm Huyền Huyền che miệng cười khẽ nói, " người muốn tại nhất phẩm các kiếm tiền lời nói, không ở ngoài ba loại phương thức. Thứ nhất, đón lấy khách nhân cắt cử nhiệm vụ, hoàn thành nhiệm vụ liền có thể nhận lấy tương ứng thù lao, loại này kiếm tiền phương thức cực không ổn định, thù lao đều là song phương hiệp định, chúng ta nhất phẩm các một mực không can thiệp. Thứ hai, cũng là đánh giết Huyền Thú, thu thập Luyện Khí Tông cần thiết Huyền Thú tài liệu."

"Luyện Khí Tông?" Lý Hàm Tuyết kinh ngạc nói, Luyện Khí Tông thế nhưng là Tinh Vân Đại Lục Siêu Cấp Đại Phái, có được toàn bộ đại lục tối cường binh khí chế tạo đoàn đội, các triều đại đổi thay trong chiến tranh đều có bọn họ bóng dáng, bọn họ trong bóng tối chọn phát động chiến tranh, sau đó hướng cường đại đế quốc chuyển vận lấy lượng lớn cao phẩm chất binh khí, mỗi đánh một trận đại chiến bọn họ liền từ bên trong thu hoạch được đếm không hết tài phú, trải qua hơn ngàn năm tích lũy, Luyện Khí Tông tài phú đã nhiều đến vô pháp đánh giá cấp độ, bất luận cái gì Đại Phái, tại Luyện Khí Tông trước mặt, cũng không dám nói chính mình thắng nó một bậc.

Luyện Khí Tông là đại lục này dồi dào nhất tông phái, đây đã là không có có dị nghị sự tình.

"Không sai, chúng ta nhất phẩm các cùng luyện khí tông có hợp tác, chỉ cần võ giả thu thập được Luyện Khí Tông tài liệu cần thiết, cũng có thể thu hoạch kéké xù thù lao, loại thù lao này so loại thứ nhất phương thức thường thường cao hơn ra mấy lần." Lâm Huyền Huyền cười nói.

"Đây loại thứ ba phương thức là cái gì?"

Lâm Huyền Huyền đón đến, trong mắt phát ra vô tận hướng tới chi sắc, "Loại thứ ba phương thức, cái kia chính là trở thành một tên Luyện Khí Sư. Một cái Luyện Khí Sư vô luận ở nơi nào đều có thể hưởng thụ được cực cao đãi ngộ, người chỉ cần trở thành nhất phẩm Luyện Khí Sư, giá trị con người lập tức đề bạt gấp trăm lần, chẳng những một tháng có thể miễn phí nhận lấy một ngàn kim tệ, hơn nữa còn có đại lượng tài liệu tạo điều kiện cho người miễn phí dùng thử. Người chỉ cần một tháng thay nhất phẩm các luyện chế ra một thanh bốn đến Lục Giai trung giai Huyền Binh là đủ."

Lý Hàm Tuyết trầm ngâm nửa ngày, hẳn tuy nhiên người mang Cửu Âm Tu Thần quyết khí đạo phần, mỗi một chữ hẳn đều trong đầu nhớ tình huống, trở thành Luyện Khí Sư tuy nhiên nghe mười phần mê người, thế nhưng là hẳn không biết hẳn là có phải có luyện khí thiên phú, cho nên cái này trước mắt không tại hẳn cân nhắc phạm vi bên trong.

Lý Hàm Tuyết cười nói: "Ta muốn thay Luyện Khí Tông thu thập tài liệu, có hay không thù lao giá trị một ngàn kim tệ nhiệm vụ?"

Lâm Huyền Huyền trong lòng thầm than một tiếng, không có người so với nàng rõ ràng hơn trở thành một tên Luyện Khí Sư có bao nhiêu khó khăn, trở thành một tên Luyện Khí Sư không chỉ cần có trí tuệ, càng cần hơn là thiên phú và lượng lớn tư nguyên. Phụ thân tại đệ đệ Lâm Hà đập lên người Hạ Hải lượng tư nguyên, cũng là bởi vì một năm trước Luyện Khí Tông một vị nhị phẩm Luyện Khí Sư nói hẳn có rất cao luyện khí thiên phú, thế nhưng là bây giờ một năm qua đi, Lâm Hà cũng chỉ có thể luyện chế một số cấp thấp Huyền Binh, chỉ có thể coi là cái học đồ, căn bản không đạt được nhất cấp Luyện Khí Sư yêu cầu.

Một người võ đạo thiên phú hơn người, thế nhưng là cũng không có nghĩa là hẳn luyện khí thiên phú cũng siêu phẩm nổi bật, chắc hẳn Lý Hàm Tuyết cũng không ngoại lệ.

Lâm Huyền Huyền trong lòng tuy nhiên có một tia nhàn nhạt thất vọng, nhưng lại cũng cấp tốc thoải mái, như Lý Hàm Tuyết võ đạo thiên phú và luyện khí thiên phú đều tài năng xuất chúng, vậy còn gọi người sống thể nào?

"Thù lao giá trị một ngàn kim tệ nhiệm vụ. . ." Lâm Huyền Huyền ánh mắt chớp động, cẩn thận một suy tư, "Có! Trước đó vài ngày tam phẩm Luyện Khí Sư chương Đại Sư tới qua chúng ta nhất phẩm các, nói là muốn một mảnh Thanh Lân thú tử lân, người nếu là có thể từ Thanh Lân Thú Thần bên trên lột bỏ một mảnh tử lân, vẹn vẹn mảnh này tử lân liền đáng giá ngàn vàng!"

Trưởng thành Thanh Lân thú tương đương với tam giai Nhược Võ Giả, phi thường cường hoành, nhưng là Vị Thành Niên Thanh Lân thú làm theo thực lực, Lý Hàm Tuyết có thể nhẹ nhõm đối phó, chỉ muốn bắt hòa trưởng thành Thanh Lân thú phát sinh xung đột, hẳn không có vấn đề quá lớn. Trong lòng một suy nghĩ, Lý Hàm Tuyết quyết định đón lấy nhiệm vụ này.

"Ta muốn đón lấy nhiệm vụ này, không biết mục đích ở đâu?" Lý Hàm Tuyết hỏi.

"Người chờ một lát."

Lâm Huyền Huyền thân thể uốn éo, nhẹ nhàng tốc độ đi lên lầu hai, không bao lâu trong tay cầm một trương tấm da dê, phía trên tinh tường ghi chép Thanh Lân thú căn cứ.

Lý Hàm Tuyết cầm trong tay bản vẽ, mỉm cười nói: "Cảm ơn người, Lâm cô nương."

"Người mới bao nhiêu lớn niên kỷ a, liền lộ ra dạng này lão khí hoành thu, người về sau đừng gọi ta Lâm cô nương, tự ta Huyền Huyền đi."

Lý Hàm Tuyết gãi gãi đầu, cười nói: "Cảm ơn người, Huyền Huyền."

Lâm Huyền Huyền bị Lý Hàm Tuyết dạng này thân mật xưng hô, không khỏi trái tim rung động, khuôn mặt ửng đỏ, hơi hơi cúi đầu xuống, một đôi mắt to ngập nước lặng lẽ liếc trộm Lý Hàm Tuyết, Lý Hàm Tuyết cũng không phát giác Lâm Huyền Huyền dị dạng, tâm hẳn nghĩ đã bay tới phương xa Thanh Lân thú trên người.

Lâm Huyền Huyền gặp Lý Hàm Tuyết sắc mặt như thường, nàng cũng dần dần khôi phục thường sắc, nói: "Đừng, trước khi chuẩn bị đi, ta phải nhắc nhở người một chút, Thanh Lân thú tử lân không bình thường trân quý, lần này đón lấy nhiệm vụ này người số lượng cũng không ít, đến lúc đó cạnh tranh tất nhiên kịch liệt, người vạn sự cẩn thận một chút."

"Ừm, ta hiểu được."

Lý Hàm Tuyết từ Lâm Huyền Huyền trong tay tiếp nhận địa đồ, nhét vào trong ngực, xoay người liền ra nhất phẩm các, ngựa không dừng vô địa hướng

Đại Thanh ban đầu lao tới mà đi.

Đại Thanh nguyên là Thương Vân thành bên ngoài năm mươi dặm, một cái bồn địa bên trong một mảnh đồng cỏ nhỏ, bốn bề toàn núi, giống như một cái cự đại cái bát, muốn muốn đi vào chỉ có hai loại phương pháp, thứ nhất phương pháp là từ trên vách núi chậm rãi bò xuống qua. Mà loại phương pháp thứ hai thì là theo bồn địa dưới đến dòng sông gọn sóng, bơi vào qua.

Dòng sông gọn sóng không bình thường chảy xiết, mà lại địa hình quỷ dị phức tạp, Huyền Vũ người có đôi khi cũng phải lạc đường, chớ nói chi là Nhược Vô Già cùng Đoan vô già, cho nên loại phương pháp này không tại Lý Hàm Tuyết cân nhắc bên trong, Lý Hàm Tuyết chỉ lựa chọn tốt từ trên vách núi xuống dưới.

Một đường giục ngựa bên đường, qua hai canh giờ, Lý Hàm Tuyết đến Đại Thanh ban đầu Đại Thanh Sơn bên trên, đứng tại cao cao đỉnh núi, nhìn xuống xem xét, cảm thấy thiên nhiên điều luyện sắc sảo, chỉ gặp bồn địa bên trong cỏ xanh Nhân Nhân, Phồn Hoa Tự Cẩm, từ phía dòng nước quần quanh, vạch ra một cái quy tắc hình tròn.

Bỗng nhiên, bồn trong đất truyền ra gầm lên giận dữ âm thanh, từng đầu tron mượt bốn chân thanh sắc Huyền Thú điên cuồng giãy dựa thân thể, mở ra huyết bồn đại khẩu hướng lên trời phát ra ngao ngao rống lên một tiếng.

Những này Thanh Lân thú chung quanh, mấy chục cái mảnh chấm đen nhỏ lấy cực nhanh tần suất đang nhảy nhót lấy, những này điểm đen hiển nhiên là võ giả. Thanh Lân thú hoặc xé hoặc cắn, hoặc đục hoặc dúc sức, thủy chung vô pháp đánh giết những này thân thủ nhanh nhẹn võ giả.

"Xem ra có người so ta còn muốn chào buổi sáng, ta cũng không thể lạc hậu."

Lý Hàm Tuyết thân thể nhảy lên, một tia chân khí thấu thể mà ra, hóa thành khí lưu tại quanh thân phun trào, hình thành một đạo hơi mỏng Vũ Dực, nâng thân thể, nhanh chóng hướng bồn trong đất lướt đi hạ xuống.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Lấy được tử lân

Bồn trong đất.

"Thiếu gia, có người tới."

Mấy cái thân thể mặc màu đen trang phục đáng người khỏi ngũ trung niên nhân, đối mặt bên đang cùng Thanh Lân thú phản chiến Lục y thiếu niên nói ra.

Lục y thiếu niên từ một đầu Thanh Lân thú trong thân thể móc ra một khoả trái tim, trực tiếp vỗ nát, máu tươi ở tại trên mặt hắn. Thiếu niên dùng đầu lưỡi liếm liếm, cả giận nói: "Đáng chết! Vẫn là không có tử lân. Các ngươi những thứ vô dụng này phế vật, có thời gian quản người khác nhân sự, còn không mau cho ta qua tìm Thanh Lân thú tử lân."

Mấy cái cái hạ nhân bị Lục y thiếu niên một châu thóa mạ, tự đòi không thú vị, trong lòng phiền muộn.

Lục y thiếu niên lúc này trong lòng lo lắng vạn phần: "Chỉ cần tìm được tử lân, ta là có thể đem nó xem như lễ vật hiến cho chương Đại Sư, đến lúc đó hắn một cao hứng, hơi chỉ điểm ta một chút, trở thành một tên nhất phẩm Luyện Khí Sư đó là vững vàng vàng vàng sự tình. Cũng sẽ không cần tại Trần cung phụng lão già thủ hạ suốt ngày bị mắng, nén giận. Thế nhưng là vì cái gì, ta giết đều không xuống năm mươi cái Thanh Lân thú, vẫn là tìm không thấy một mảnh tử lân, thật là đáng chết!"

Lý Hàm Tuyết chậm rãi rơi vào Đại Thanh ban đầu trung ương, chỉ gặp dưới chân đều là Thanh Lân Thú Thi thể, huyết nhục văng tung tóe, gân cốt nội tạng rơi là tả trên đất, có chút thi thể thậm chí còn bốc lên nóng hôi bạch khí, tản mát ra một cỗ mùi hôi thối, để cho người ta nhìn cảm thấy mùi phản buồn nôn.

Lý Hàm Tuyết qua không ít Long Tộc điển tịch, hắn biết Thanh Lân thú vốn là Viễn Cổ cấp Hung Thú Thanh Giáp giác ma Long Hậu duệ, bởi vì vài vạn năm phồn diễn sinh sống, Thanh Lân Thú Thể bên trong Long Tộc Huyết Mạch dần dần mờ nhạt, mất đi tổ tiên cường đại huyết mạch chi lực, lưu lạc trở

thành bên trong cấp thấp Huyền Thú, Vị Thành Niên Thanh Lân thú thực lực còn so ra kém một cái thất giai tu vi Đoan võ giả.

Lý Hàm Tuyết rơi vào một mảnh trên đồng cỏ, nhìn lấy một đám võ giả tại lung tung đồ sát Thanh Lân thú, lắc đầu, tự lẩm bẩm "Long có tử lân, Thanh Lân thú tuy nhiên Long Tộc Huyết Mạch mờ nhạt, nhưng dù sao cũng là Long Tộc hậu nhân, y nguyên lấy tổ tiên đặc tính, đang bị hoàn toàn chọc giận thời điểm, trên thân mới hiện ra một mảnh độc nhất vô nhị tử lân. Các người dạng này đồ sát những năm này ầu Thanh Lân thú, chúng nó sẽ chỉ cảm thấy hoảng sợ, đương nhiên không có khả năng tìm tới tử lân. Mà lại, mấu chốt nhất là , bình thường tử lân chỉ có tại trưởng thành Thanh Lân Thú Thân bên trên mới có thể xuất hiện, coi như đánh giết lại nhiều còn nhỏ Thanh Lân thú cũng là không làm nên chuyện gì."

Lý Hàm Tuyết thân thể giống như con mèo, tại bên trong vùng bình nguyên khoảng chừng nhảy lên, xuyên tới xuyên lui, tìm kiếm lấy trưởng thành Thanh Lân thú khí hơi thở. Tại từng đợt Thanh Lân thú tiếng kêu thảm thiết cùng võ giả tiếng la giết bên trong, Lý Hàm Tuyết phát giác một trận ần núp hùng hậu khí tức, như là ần núp trong bóng tối Mãnh Hổ, tùy thời chuẩn bị đập ra đến tướng sở hữu mạo phạm người khác hết thấy giết chết.

"Nó đang tức giận!" Lý Hàm Tuyết mừng rỡ trong lòng, "Rất tốt, những võ giả này thành công chọc giận một đầu trưởng thành Thanh Lân thú, cứ như vậy ta sẽ có cực đại cơ hội thu hoạch được tử lân, nhưng là nhất định phải phá lệ cẩn thận, trưởng thành Thanh Lân thú phi thường khủng bố."

Lần theo này hùng hậu khí tức, Lý Hàm Tuyết tìm tới một cái bí ẩn động khẩu, bốn phía cỏ dại rậm rạp, Bụi gai trải rộng, nếu là không nhìn kỹ căn bản sẽ không phát hiện nơi này có một cái cửa hang.

Lý Hàm Tuyết thân thể co rút lại, như là Hắc Tử đồng dạng nhảy bén mau lẹ, trực tiếp chui vào trong động.

Cái này trong động có một phen đặc biệt thiên địa, hoàn toàn khác với Đại Thanh ban đầu, tứ phía đá xanh loạn chồng chất, thanh tịnh suối nước ừng ực rung động, đầy tràn toàn bộ mặt đất, trập trập thanh lương chỉ khí đập vào mặt.

Ở trung ương bên trong cái ao lớn bờ lởm chởm một đầu thanh sắc bốn chân Huyền Thú, nó thân thể so với bên ngoài Thanh Lân chân con thú đủ phải lớn hơn gấp ba, không hề nghi ngờ nó cũng là trưởng thành Thanh Lân thú. Nó mở to hai mắt màu đỏ, mở to huyết bồn đại khẩu, trong miệng phun ra nóng rực khí tức, nó nhìn chăm chú Lý Hàm Tuyết.

Lý Hàm Tuyết cẩn thận nhìn lên, chỉ gặp trưởng thành Thanh Lân Thú Thân bên trên này một mảnh tử sắc lân phiến lấp loé phát quang, Lý Hàm Tuyết mừng rỡ trong lòng, nhẹ chân nhẹ tay, cẩn thận từng li từng tí tiếp cận Thanh Lân thú.

Thanh Lân thú cảm nhận được Lý Hàm Tuyết khí tức, nhất thời con mắt tròn to, thân thể bỗng nhiên cuốn một cái, kích thích đầy trời bọt nước, dài đến ba trượng thô to thân thể ba một tiếng bỏ nhào xuống tới, đối Lý Hàm Tuyết đầu đánh tới, thanh thể cực dọa người.

Lý Hàm Tuyết biết cái này Thanh Lân thú lợi hại, trưởng thành Thanh Lân thú thế nhưng là trung giai Huyền Thú, thực lực có thể so với một cái đỉnh phong tam giai Nhược Võ Giả, không bình thường đáng sợ, hiện tại nếu như cùng nó liều mạng cái kia chính là thuận tủy tìm chết!

"Ta phải nghĩ biện pháp vào tay tử lân."

Lý Hàm Tuyết thân thể nhảy lên, bỗng nhiên hướng bên cạnh lăn đi, theo đầy trời bọt nước nhào xuống, Lý Hàm Tuyết bóng dáng cũng không thấy.

Thanh Lân thú tại trong ao điên cuồng đập, trong động nhất thời loạn thạch bay vút, nước như bay tiễn, ầm ầm rung động. Thời gian một nén nhang qua đi, Thanh Lân thú nhìn chung quanh, vẫn là không thấy Lý Hàm Tuyết thân ảnh, ánh mắt lộ ra một tia mờ mịt, trong miệng phát ra ô ô gọi tiếng.

Tìm không thấy Lý Hàm Tuyết, nó trở nên càng thêm cuồng bạo, cự đại thân thể trong động cuồng quẫy, không ít hòn đá bị đụng nát, ầm ầm vỡ vụn một chỗ, trong ao suối nước càng là đầy trời kích xạ, đem trong động toàn bộ ướt nhẹp.

Mà lúc này Lý Hàm Tuyết lại nín hơi chui vào ao chỗ sâu nhất, không nhúc nhích, Nhâm Thành trẻ tuổi vậy thú như thế nào làm ầm ĩ, hẳn đều không hề có động tĩnh gì.

Một lúc lâu sau, trưởng thành Thanh Lân thú rốt cục yên tĩnh, nó nằm xuống lại trong ao, nhắm mắt dưỡng thần.

Lý Hàm Tuyết thấy phía trên không hề có động tĩnh gì, nói thầm một tiếng: "Xem ra nó đã buông lỏng cảnh giác, cơ hội tốt."

Lý Hàm Tuyết tại ao ngẩng đầu nhìn Thanh Lân thú thân thể khổng lồ, chằm chằm chuẩn bị tử lân, cấp tốc xuất thủ.

Chính đang nhắm mắt dưỡng thần Thanh Lân thú bỗng bên trên đột nhiên truyền đến một trận tê tâm liệt phế kịch liệt đau nhức, Thanh Lân thú nhất thời phản nộ, điên cuồng địa giăng co.

Bỗng nhiên quay người lại, đã thấy một cái đáng giận nhân loại, trong tay cầm một mảnh máu me đầm đìa lân phiến, này rõ ràng chính là mình trên thân tử lân!

"Rống!"

Trưởng thành Thanh Lân thú nổi giận, bắp thịt cả người từng đầu như cùng nhân loại gân xanh một dạng, khủng bố bành trướng, ánh mắt đỏ như máu bên trong phát ra vô tận sát ý.

"Đắc thủ, nổi giận Thanh Lân thú ta còn không thể trêu vào, đi trước thì tốt hơn!" Lý Hàm Tuyết không chút nào ham chiến, quay người phi tốc chui ra động khẩu, trưởng thành Thanh Lân thú nhào tới, lại đụng đầu vào động khẩu, nó thân thể thực sự quá to lớn, muốn lập tức chui ra căn bản không có

khả năng, vậy mà kẹt tại động khẩu.

Lý Hàm Tuyết xuất động miệng, đi đến Đại Thanh ban đầu trung ương.

Lúc này, Đại Thanh ban đầu thượng vũ giả đã đem sở hữu Thanh Lâm thú toàn bộ đồ sát hầu như không còn, lại sừng sốt không có nhìn thấy nửa mảnh Thanh Lâm thú từ lân bóng dáng.

Lục y thiếu niên mặt đều lục, cảm âm lãnh ánh mắt nhìn mọi người, quát to: "Các người có ai phát hiện từ lân, giao ra, bản thiếu gia trùng điệp có thưởng."

"Không biết trời cao đất rộng mao đầu tiểu tử, dùng loại này khẩu khí nói chuyện, người cho rằng người là ai? Cũng không sợ tránh đầu lưỡi." Một cái râu tóc nồng đậm trung niên võ giả nhìn Lục y thiếu niên liếc một chút, hừ hừ cười lạnh.

Lục y thiếu niên nhướng mày, bỗng nhiên vung quá mức trừng mắt trung niên võ giả, trong mắt sát ý dạt dào: "Người là có chủ tâm sống mái với ta đúng không, đánh cho ta."

Lục y thiếu niên sau lưng hết thấy có mười võ giả, bên trong bốn người trong triều năm võ giả bao quá khứ.

"Thiếu niên, làm người lưu hý nhất. Vị huynh đệ kia bắt quá là nói câu không dễ nghe, người liền động thủ đánh người, không khỏi quá bá đạo đi." Một cái tóc ngắn võ giả đi ra khuyên can.

"Ta chính là bá đạo, làm sao? Người còn dám lẩm miệng, liền người cùng một chỗ đánh." Lục y thiếu niên mắt nhú lại, hàn mang lấp lóe.

Tóc ngắn võ giả nhìn một chút mọi người, chỉ thấy mọi người thần sắc lạnh lùng, không có chút nào xuất thủ cứu giúp ý tứ, cũng đành phải chậm rãi lui ra.

Trung niên võ giả tại mấy cái võ giả bao vây phía dưới, không hề có lực hoàn thủ, mặt mũi bầm dập, nằm trên mặt đất đau khổ rên rỉ.

Lục y thiếu niên phách lối địa cười, đồng thời tại trung niên võ giả trên mặt dùng chân hung hăng chà đạp: "Để người hỗn đản dám đối ta nói năng lỗ mãng, đây chính là không phân trường hợp loạn há mồm hạ tràng!"

Lục y thiếu niên nhìn lại mọi người, thấy mọi người trầm mặc không nói gì, biết đã lập uy thành công, liền lại cao giọng đại uống: "Tất cả mọi người, đều gỡ xuống các người kiện hàng, để ta tự mình kiểm tra đến có hay không tư tàng từ lân, hiện tại giao ra còn kịp, chờ một lúc bị ta phát hiện, đến lúc đó nghiêm trị không tha!"

Lục y thiếu niên tìm không thấy từ lân, đành phải từ trên người võ giả bắt chặt một điểm bảo vật, để bù đắp tổn thất.

Chúng võ giả nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng giận dữ lại không dám nói ra, bọn họ tu vi tuy nhiên đều là Đoan Võ Cảnh Cửu Giai, thế nhưng là tại Lục y trước mặt thiếu niên căn bản không đáng chú ý.

Lục y thiếu niên sau lưng có mười võ giả, mỗi một cái đều là Đoan Võ Cảnh Cửu Giai thực lực, mà lại thiếu niên bản thân cũng là Đoan Võ Cảnh Cửu Giai cao thủ, cùng bọn hắn chống lại, vậy thì thật là sống được không kiên nhẫn.

Cho nên, dù cho Lục y thiếu niên rõ ràng muốn xảo trá bắt chặt, bọn họ cũng chỉ có thể yên lặng tiếp nhận, đây chính là người yếu vận mệnh, tại cường giả trước mặt, chỉ có bị bài bố phần.

Lục y thiếu niên lần lượt từng cái địa đã kiểm tra qua, nhìn thấy hơi vừa lòng một điểm bảo bối, liền bỏ vào trong túi, cười hi hi mỹ danh nói thay bảo quản, thực ai cũng biết đây là dê vào miệng cọp, đã đi là không thể trở về.

Lục y thiếu niên kiểm tra đến một người mặc trang phục màu xanh thiếu niên, thiếu niên kia ánh mắt thanh tịnh như nước, đã không có kinh hoàng, càng không có hoảng sợ, có chỉ là như nước bình tĩnh, còn một tia nhàn nhạt khinh thường.

"Người! Vì cái gì không giao ra kiện hàng?" Lục y thiếu niên đối Lý Hàm Tuyết hét lớn.

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Nhất quyền

"Chính ta đồ, vật tại sao phải giao cho ngươi?" Lý Hàm Tuyết lạnh nhạt nói.

"Đừng nói nhảm, nhanh giao ra đây cho ta, nếu không mặt đất tên phế vật kia cũng là ngươi hạ tràng. Ngươi đến giao không giao?" Lục y thiếu niên chỉ trên mặt đất rên thốt khổ vô gia quất to.

Từ lân là tuyết không có khả năng giao ra, điểm ấy không có thương lượng.

"Không có khả năng."

"Ánh mắt ngươi có phải hay không mù, không thấy được đằng sau ta có bao nhiêu người sao?" Lục y thiếu niên cười lạnh một tiếng, lập tức sắc mặt trở nên âm trầm vô cùng, "Ta cho ngươi thêm một cơ hội, giao ra."

Lý Hàm Tuyết mày nhăn lại đến: "Ta đồ, vật là không thể bị chó đung, đặc biệt là một đầu ý thể hiệp người chó."

Lời này vừa ra, tất cả mọi người thay Lý Hàm Tuyết mướt mồ hôi.

"Hồn trưởng, ngươi lại dám nói ta là chó, ngươi có phải hay không sống được không kiên nhẫn?" Lục y thiếu niên sắc mặt dữ tợn vô cùng.

"Cái này có thể đều là chính ngươi nói." Lý Hàm Tuyết thân nhiên nói.

Lục y thiếu niên sắc mặt tái xanh: "Quy xuống cho ta, ta tha cho ngươi khỏi chết!"

"Ngươi muốn quy xuống cho ta? Còn muốn ta tha cho ngươi khỏi chết? Có thể, đương nhiên không có vấn đề." Lý Hàm Tuyết cười ha ha nói.

"Ngươi muốn chết!" Lục y thiếu niên nhất thời nổi giận, vung tay lên, điên cuồng rống to: "Đánh cho ta, cho ta đánh cho đến chết!"

Lục y thiếu niên ra lệnh một tiếng, phía sau hắn mười đầu thân ảnh nhất thời nhanh chóng chớp động, đem Lý Hàm Tuyết vây chặt như nêm cối.

Lý Hàm Tuyết một phen tuy nhiên khiến chúng võ giả trong lòng lớn tiếng gọi thoải mái, thế nhưng là cây mạnh là cần muốn trả giá đắt, tất cả mọi người âm thầm lo lắng, lấy cái này Lục y thiếu niên tính khí, Lý Hàm Tuyết chỉ sợ là chết chắc.

"Thiếu niên này vẫn là không hiểu đến ẩn nhẫn a, chỉ sợ muốn chết tại cái này Lục y thiếu niên trên tay."

"Tính mạng người mới là căn bản, thay người can thiệp vào đây là nhiều ngu xuẩn cách làm. Có mệnh tài năng vinh diệu cả đời, tánh mạng nếu là không, hết thảy đều là nói suông."

Trong lòng mọi người cảm thán, trong lòng bọn họ, Lý Hàm Tuyết đã đứng trước hẳn phải chết cục diện, vì kế hoạch hôm nay chỉ có đập đầu nhận làm, quy xuống đất cầu xin tha thứ mới có một tia mạng sống thời cơ.

Nhưng là bọn họ nhưng không có phát giác Lý Hàm Tuyết trên mặt có một vẻ hoảng sợ thần sắc, một trương hơi có vẻ non nớt mặt vẫn như cũ không hề bận tâm, có không thuộc về hẳn cái tuổi này ôn trọng cùng trấn định, phảng phất một cái Đại Tông Sư đối mặt các lộ cao thủ, lâm nguy không sợ.

Mười cái Cửu Giai Đoan võ giả, mang trên mặt âm lãnh ý cười, không nói hai lời, quyền đầu mũi chân hướng Lý Hàm Tuyết ở ngực bụng đầu chào hỏi tới.

Lý Hàm Tuyết mặt không đổi sắc, trái tay nắm chặt một cái Đoan võ giả tay phải, cổ tay hướng ra ngoài một phen, nắm tay phải đâm ra một quyền, trực tiếp đem người kia đánh lui ba trượng, người kia ăn vào Lý Hàm Tuyết nhất quyền, sắc mặt kịch biến, phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp tê liệt trên mặt đất, mất đi chiến đấu lực.

Ngay sau đó, sau lưng một cái Đoan võ giả ý đồ đánh lên Lý Hàm Tuyết cái ót, Lý Hàm Tuyết lại giống như là phía sau mọc ra mắt một dạng, sớm đã xem thấu cái này người ý đồ, tay phải bỗng nhiên sau này vung mạnh, cùi chỏ đập mạnh tại người này trên cằm, răng rắc một tiếng, cái cảm trực tiếp bị nện nát, người này kêu thảm một tiếng, cũng lui ra khỏi chiến trường.

Thoáng qua ở giữa, đánh ngã hai người. Loại này thân thủ, để ở đây tất cả mọi người đều thất kinh, Lục y thiếu niên thần sắc âm trầm như nước, hét lớn: "Phế vật, thật sự là phế vật, nuôi các ngươi làm gì dùng?"

"Thiếu gia, ngươi yên tâm, tiểu tử này phách lối không bao lâu. Các huynh đệ, đều lấy ra chút tinh thần đến, đừng cho thiếu gia mất mặt."

Đại hán này còn chưa hô xong, chỉ gặp một khóa Thiết Quyền đã hướng hẳn mặt mũi đập tới, phanh một tiếng, xương mũi vỡ vụn, máu tươi chảy ròng, bụng còn bị một đá, sức lực toàn thân giống như là bị rút khô một dạng, khó mà động đậy.

Lại là một chiêu, đánh ngã một người!

Lý Hàm Tuyết càng đánh càng hăng, trong mắt quang mang càng đánh càng sáng ngời, hẳn xuất thủ Như Phong, lực lớn như núi, khản thiết vào thịt, hung ác vô cùng, mọi người thấy đến hải hùng khiếp vía, bọn họ đều là võ giả, có thể chưa từng gặp qua hung ác như thế đầu pháp, đơn giản nghiêng về một

bên ngược sát, bề gãy nghiền nát, như là thể mạnh như chẻ tre đồng dạng quét ngang sở hữu địch nhân.

Mỗi một quyền vùng ra, tất nhiên có một võ giả thuận thể ngã xuống, căn bản không có bất luận cái gì phản kháng chỗ trống, phản ứng trì hoãn, còn không biết phát sinh cái gì, liền đã ngã xuống. Mà phản ứng nhạy bén, vội vàng duỗi ra hai tay đón đỡ, nhưng người thiếu niên trước mắt này cũng là một cái nhân hình hung thú, dốc hết toàn lực, nhất quyền oanh mở hai tay, đánh vào người như là đại sơn đập tới, trực tiếp chấn choáng.

Lý Hàm Tuyết chỉ dùng mười chiêu, không đến một phút đồng hồ thời gian, liền giải quyết mười cái Cửu Giai Đoan võ giả, mọi người thấy đến thẳng hút hơi lạnh, khủng bố, biến thái loại hình từ ngữ tại bọn họ trong đầu không ngừng mà đảo quanh.

"Quá tàn bạo, thiếu niên này quả thực là một cái nhân hình hung thú, trong chớp mắt đánh bại mười cao thủ, như là uống nước một dạng đơn giản!"

"Cái này còn là người sao?"

"Hắn nhất định là Nhược Võ Giả, khó trách lúc trước có thể trấn định như vậy thong dong, đối mặt mười một cái Cửu Giai Đoan Võ Cảnh cao thủ đều hồn nhiên không sợ. Lợi hại lợi hại!"

Chúng võ giả đều hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra nồng đậm vẻ sợ hãi.

Lý Hàm Tuyết cũng không phải là Nhược Võ Giả, chỉ là hẩn tu luyện Cửu Âm Tu Thần quyết, có được gấp đôi chiến lực, giống loại tư chất này bình thường Cửu Giai Đoan võ giả căn bản không phải hẩn địch.

Chánh thức để Lý Hàm Tuyết coi trọng, là cái này Lục y thiếu niên, cái này Lục y thiếu niên khí tức mịt mờ, cũng giống như mình, đã sờ đến Nhược Võ Giả cánh cửa, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đăng đường nhập thất, thành là chân chính Nhược Võ Giả.

Lục y thiếu niên gặp Lý Hàm Tuyết như thể Sinh môn, cũng là mắt lộ ra kinh hãi, lập tức cười ha ha: "Ha ha ha ha. . . Tốt, tiểu tử ngươi có khí phách. Đám đánh ta người, ngươi lúc này là chết chắc, ta quyết định tự mình xuất thủ xử lý ngươi."

Lục y thiếu niên chân vừa bước, bốn phía bãi cỏ như gió lốc quá cảnh, nhao nhao đổ rạp.

"Chấn Sơn quyền!"

Lục y thiếu niên quyền đầu nhất động, liền ầm ầm có loại lôi kéo khí lưu cảm giác, từng tầng từng tầng khủng bố nội kinh tại khớp xương chỗ kịch liệt rung động, không khí cũng đi theo ông ông tác hưởng đứng lên.

"Lại là Chấn Sơn quyền! Ta nghe qua môn võ kỹ này, năm đó có người từng đem lấy môn vũ kỹ tu luyện đến đại thành cảnh giới, lấy chiêu này trực tiếp đem một tòa núi nhỏ nửa bên cho rung sụp, uy lực vô biên." Một cái mặt đầy râu gốc rạ võ giả mắt lộ ra kinh hãi.

Lý Hàm Tuyết không dám trong lòng còn có nửa điểm khinh thị, hẩn cảm giác được, cái này Lục y thiếu niên thực lực mạnh mẽ, không phải kẻ đơn giản.

Lục y thiếu niên bóng xanh lóe lên, gió thổi người động, như cùng một cái Mãnh Hổ đồng dạng hướng Lý Hàm Tuyết nhào tới, mà hẩn một quyền kia chính là Mãnh Hổ móng vuốt, muốn tính mạng người.

Lý Hàm Tuyết thân pháp cực nhanh, mũi chân hơi hơi xoay tròn, nghiêng người né qua Lục y thiếu niên Chấn Sơn quyền.

Quyền kinh cách không oanh trên mặt đất, ầm ra một cái thật sâu Đại Động.

Lục y thiếu niên giơ lên khoe miệng, cười lạnh nói: "Làm sao? Nhìn thấy ta vũ kỹ về sau, sợ sao? Ngươi bây giờ quỳ xuống dập đầu cầu xin tha thứ, ta là ái tài người, có lẽ sẽ cân nhắc ngươi làm tiểu đệ của ta, dù sao ngươi so mặt đất nằm mấy cái kia phế vật muốn càng hữu dụng một điểm."

"Như mặt đất nằm liền xem như phế vật lời nói, này làm không cẩn thận ngươi cũng lại biến thành một cái phế vật."

Vừa mới nói xong, Lý Hàm Tuyết con ngươi hàn quang lóe lên, đã lôi đình xuất thủ.

Lực lượng tăng lên tới cực hạn, gấp hai chiến lực bắn ra, một khóa trắng nõn quyền đầu nhìn như yếu đuối, thực bao hàm ngoại nhân khó có thể tượng tượng lực lượng kinh khủng, bởi vì liên liền Lý Hàm Tuyết đều bởi vì quyền này mà cảm thấy bắp thịt trận trận như tê liệt đau đớn.

Lục y thiếu niên mắt lộ vẻ một tia kinh ngạc, lập tức hắc hắc cười lạnh: "Biết ta quyền pháp lấy cương mãnh lấy xung, còn dám đối ta dụng quyền, ta liền để ngươi nửa đời sau biến thành một cái Độc Tí Nhân, như thế ngươi mới sẽ biết ta đáng sợ."

Lục y thiếu niên cũng không chút do dự oanh ra nhất quyền, một quyền này tràn ngập cái kia không gì không phá tự tin.

Quyền còn chưa va nhau, đã cuồng phong tuôn ra đằng, mọi người nhao nhao ghé mắt ngưng thần, cẩn thận nhìn lấy một trận chiến này, sợ bỏ qua một tia chi tiết.

Hai quyền đâm nhau.

"A!"

Một tiếng hét thảm thuyên hoàn toàn Đại Thanh ban đầu, Lục y thiếu niên bị đẩy lui một trượng, buông thông cánh tay quỳ trên mặt đất, Lý Hàm Tuyết nhất quyền thế mà trực tiếp đem hán tay cho đánh trật khớp, trái lại Lý Hàm Tuyết, thì là một mặt bình tĩnh đứng tại chỗ, không nhúc nhích, tốt giống sự tình gì đều chưa từng xảy ra một dạng.

"Nhất quyền, chỉ dùng nhất quyền!" Chúng võ giả quá sợ hãi.

"Khó có thể tin, ta Chấn Sơn quyền thế mà không bằng hán!" Lục y thiếu niên đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng.

Lý Hàm Tuyết đi đến Lục y trước mặt thiếu niên, nói: "Lưu lại ngươi vợ vết đỏ, vật, lẫn."

Lục y thiếu niên hung hăng trừng mắt Lý Hàm Tuyết, tại không cam bên trong rồi đi Đại Thanh ban đầu.

Lục y thiếu niên sau khi đi, Lý Hàm Tuyết đem đồ, vật trả lại chúng võ giả, tuy nhiên hán hiện tại rất lợi hại thiếu tiền, nhưng là không phải vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, cũng không cần thiết qua trắng trợn cướp đoạt người khác đồ, vật.

Chúng võ giả vì đáp tạ Lý Hàm Tuyết, đem sở hữu Thanh Lâm thú trong thi thể lột lấy ra Thú Hạch toàn bộ đưa cho Lý Hàm Tuyết, không phải sở hữu Thanh Lâm Thú Thể bên trong đều có thể ngưng tụ Thú Hạch, mỗi một đầu Huyền Thú thể nội sinh ra Thú Hạch tỷ lệ chỉ có mười phần trăm khoảng chừng, cho nên giết gần trăm con Thanh Lâm thú, hết thấy cũng mới lột vào tay mười hai khóa Thú Hạch.

Những này Thú Hạch đều là nhất cấp Thủy thuộc tính Thú Hạch, giá thị trường đại khái 50 tiền vàng khoảng chừng, mười hai khóa Thú Hạch thì tương đương với sáu trăm tiền vàng, cái này thật là một khoản có thể nhìn thu nhập, Lý Hàm Tuyết cũng không giả mồm, trực tiếp nhận lấy.

"Không nghĩ tới sự tình thế mà lại thuận lợi như vậy, chờ một lúc về nhất phẩm các, mua sắm đầy đủ Tử Dương thạch, đem tu vi tăng lên tới Nhược Võ Cảnh, thành là chân chính Nhược Võ Giả."

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đản

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Nhất phẩm Luyện Khí Sư

"Ngươi làm sao cái này mau trở về đến?" Lâm Huyền Huyền vừa cùng khách nhân nói xong một cuộc làm ăn, đảo mắt liền thấy Lý Hàm Tuyết từ nhất phẩm các đại môn phong trần mệt mỏi đi tới, không khỏi lộ ra vẻ kinh dị.

Lý Hàm Tuyết cười cười nói: "Sự tình tiến triển được so sánh thuận lợi, cho nên cũng nhanh chút."

"Ngươi cảm tới Thanh Lâm thú từ lân?" Lâm Huyền Huyền vẫn có chút không quá tin tưởng, Thanh Lâm thú tuy nhiên không phải cái gì cao giai Huyền Thú, nhưng là muốn vào tay nó từ lân cũng không phải chuyện dễ dàng, trước đó có thật nhiều Nhược Võ Giả liên hợp hành động, đều thất bại, không nghĩ tới Lý Hàm Tuyết thế mà thành công.

Lý Hàm Tuyết thủ chương mở ra, một mảnh Vô trướng lớn nhỏ sâu từ sắc lân hiển hiện ra bóng loáng sung mãn lộng lẫy, cẩn trọng mà thần bí.

Lâm Huyền Huyền từ Lý Hàm Tuyết trong tay tiếp nhận từ lân, cười nhẹ nhàng: "Nguyên lai đây chính là Thanh Lâm thú từ lân, chương Đại Sư lần này khẳng định thật cao hứng."

"Có thể trước tiên đem thù lao thanh toán cho ta không? Ta cần dùng gấp." Lý Hàm Tuyết cắt ngang Lâm Huyền Huyền suy tư.

Lâm Huyền Huyền oán trách xem Lý Hàm Tuyết liếc một chút, cười nói: "Ngươi thật đúng là nóng vội, ngươi trước chờ một lát một lát, ta đi cấp ngươi đổi lấy thù lao."

"Đúng, những này cũng cùng nhau giúp ta đổi lấy đi." Lý Hàm Tuyết từ trong ngực lấy ra mười hai khóa nhất giai Thú Hạch.

Không bao lâu, Lâm Huyền Huyền liền mang theo một cái túi, bên trong đầy ánh vàng rực rỡ tiền tệ.

Lý Hàm Tuyết tiếp nhận cái túi, nhẹ nhàng ước lượng đo một cái, liền trực tiếp nhét vào trong ngực.

"Người không đếm xem sao? Người liền không sợ ta hỏ người, thiếu tính người thù lao." Lâm Huyền Huyền mắt lộ ra giảo hoạt ý cười.

"Ta tin tưởng người." Lý Hàm Tuyết cười ha ha nói, lấy Lâm Huyền Huyền thông minh cùng giàu có, đương nhiên sẽ không làm chuyện ngu xuẩn như thế.

"Hết biết kể một ít lời dễ nghe hổng người, người vừa rồi ước lượng cái túi thời điểm, thực đã sớm đoán chừng tốt trong túi tiền vàng trọng lượng, trong lòng đều nắm chắc, còn có ý nói láo tin tưởng ta." Lâm Huyền Huyền cau giận nói.

"Cái này đều không thể gạt được người, người có thể thật thông minh." Lý Hàm Tuyết mặt lộ vẻ một tia xấu hổ, xác thực, vừa rồi này một ước lượng mới là hẳn tin tưởng Lâm Huyền Huyền lớn nhất lý do, không nghĩ tới Lâm Huyền Huyền thế mà có thể liếc một chút khám phá, Lý Hàm Tuyết biết Lâm Huyền Huyền thông minh, hiện tại càng là đối với Lâm Huyền Huyền lau mắt mà nhìn.

"Các người nơi này có Tử Dương thạch bán ra sao?" Lý Hàm Tuyết lại nói.

"Tử Dương thạch. . ." Lâm Huyền Huyền trầm tư nửa ngày, "Tử Dương thạch là khan hiếm hàng, cần Hỏa Mạch vỡ giả đổi Liệt Dương Thạch Tiến được đề thuần, mới có thể thu được, bởi vậy mười phần trân quý. Nghe nói Tử Dương thạch có một đến chín phẩm, phẩm cấp càng cao, giá cả càng quý. Mà phẩm chất thấp nhất chất Tử Dương thạch, mỗi một khối đều giá trị một trăm tiền vàng. Chúng ta nhất phẩm các gần nhất là tiền một nhóm nhất phẩm Tử Dương thạch, người cần bao nhiêu?"

"Mười khối!"

"Mười khối cần một ngàn kim tệ, như vậy đi, người cho ta tám trăm tiền vàng là được." Lâm Huyền Huyền cười nói.

"Vì sao thiếu thu hai ta Bách Kim tệ?" Lý Hàm Tuyết nghi ngờ nói.

"Ta muốn cho người tại Lâm gia chúng ta làm một tên cung phụng, hai trăm tiền vàng xem như chúng ta nhất phẩm các thành ý, ý của người như nào?"

"Cái này không ổn đâu, muốn làm các người Lâm gia cung phụng, chẳng những cần rất mạnh thực lực, chắc hẳn cũng phải vào ở các người Lâm gia. Thế nhưng là ta hiện tại không có có nhiều thời gian như vậy." Lý Hàm Tuyết từ chối nhã nhặn.

"Người yên tâm, ta sẽ không đem người ép ở lại tại Lâm gia chúng ta. Người chỉ cần tại nhất phẩm các treo cái tên, ngày sau Lâm gia chúng ta có khó khăn thời điểm, người có thể ra tay trợ giúp chúng ta là được, về sau người có thể mỗi tháng lĩnh một ngàn cung phụng." Lâm Huyền Huyền trong lòng có chút tâm thần bất định, nàng lo lắng Lý Hàm Tuyết hội không đáp ứng, dù sao hẳn là đã từng Thiên Tài Thiếu Niên, trong lòng chỉ sợ sẽ có ngạo khí.

Vấn đề này có phong hiểm cũng có ích lợi, Lý Hàm Tuyết lần này tới nhất phẩm các xin giúp đỡ Lâm Huyền Huyền, mới có cơ hội thu hoạch được này một ngàn sáu trăm tiền vàng. Tính toán thiếu một món nợ ân tình của nàng, đã nàng thành tâm mời, vậy không bằng đáp ứng trước nàng. Mà lại một tháng một ngàn kim tệ, đối với Lý Hàm Tuyết tới nói xác thực rất có sức hấp dẫn.

"Đã người đều nói như vậy, ta nếu là cự tuyệt dạng này mỹ soa, há không phải người ngu." Lý Hàm Tuyết cười nói.

"Nói như vậy người là đáp ứng?" Lâm Huyền Huyền cao hứng bừng bừng nói, cứ như vậy thay Lâm gia tìm tới một cái tiềm lực cự đại Thiên Tài Thiếu Niên, ngày sau thiếu niên này nếu là tu luyện có thành tựu, trở thành Nhất Phương Cự Phách, tất nhiên sẽ che chở Lâm gia. Quan trọng hơn là, nàng có thêm cơ hội nữa cùng Lý Hàm Tuyết gặp mặt.

Lý Hàm Tuyết hơi hơi gật gật đầu.

"Ta không đáp ứng."

Lúc này, một cái mũi ưng ông lão tóc xám nện bước nhanh chân, lạnh lấy một gương mặt mo, nổi giận đùng đùng đi tới.

Lão già tên là Trần Chí, là nhất phẩm các một tên nhất phẩm Luyện Khí Sư, xa gần nghe tiếng, hai năm trước thành làm nhất phẩm các cung phụng, thay Nhược Võ Cảnh tam giai phía dưới võ giả cung cấp đại lượng Huyền Binh, hàng năm làm nhất phẩm các mang đến khó có thể tưởng tượng lời.

Trần Chí tại nhất phẩm các đợi năm năm, mới trở thành nhất phẩm các một tên cung phụng, nhưng hôm nay Lâm Huyền Huyền mang đến một tên mao đầu tiểu tử, lòng còn chưa mọc đủ, thế mà cũng muốn trở thành một tên cung phụng? Trần Chí vô luận như thế nào cũng không thể đáp ứng.

Trần Chí lạnh lùng nhìn Lý Hàm Tuyết liếc một chút, ngữ khí bất thiện: "Chỉ bằng người cũng muốn trở thành nhất phẩm các cung phụng? Tuổi còn trẻ, ấu trĩ vô tri, lão phu thử hỏi, người có thể làm nhất phẩm các làm cái gì công hiến?"

"Người làm được nhất phẩm các cung phụng, vì cái gì ta lại không làm được?" Lý Hàm Tuyết không kiêu ngạo không tự ti nói.

Trần Chí tay áo hất lên, cá giận nói: "Nhất phẩm các có nhất phẩm các quy củ, muốn trở thành nhất phẩm các cung phụng, hoặc là thực lực đạt tới Nhược Võ Giả Lục Giai. Hoặc là trở thành một tên nhất phẩm Luyện Khí Sư, có thể luyện chế ra tứ giai Huyền Binh, liền giống như lão phu, tiểu tử người hiểu không?"

Trần Chí tới lui bên hông hẳn một cái Tử Thủy Tinh lệnh bài, Lý Hàm Tuyết xem xét, phía trên khắc lấy "Nhất phẩm" hai chữ, xuyên thấu qua Krystal, Lý Hàm Tuyết nhìn thấy một số tinh mịn mạch kín giống như là cây kim một dạng chui vào ánh mắt hẳn, có chút khó chịu.

Nhất phẩm Luyện Khí Sư lệnh bài là từ Luyện Khí Tông thống vừa ban hành, đại biểu cho đổi một tên Luyện Khí Sư tán thành, chỉ cần có cái này mai lệnh bài, ở đâu đều là ăn ngon uống sướng.

Phải biết, một tên Luyện Khí Sư, có thể mang đến lợi nhuận cực lớn. Luyện chế nhất giai Huyền Binh, tài liệu phí chỉ cần 20 tiền vàng, thành phẩm lại có thể bán đi một trăm tiền vàng. Nhị Giai Huyền Binh, tài liệu phí chỉ cần 40 tiền vàng, mà ích lợi lại cao đến hai trăm tiền vàng. Tam giai Huyền Binh, tài liệu phí tám mươi, được lợi lại cao đến bốn trăm tiền vàng. Mà lại theo Huyền Binh đẳng cấp đề cao, được lợi sẽ càng lúc càng lớn, đây quả thực là Tỉnh Vân Đại Lục giàu có nhất chức nghiệp.

Đương nhiên, muốn trở thành một tên Luyện Khí Sư, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản. Không ít thiếu niên mang mộng tưởng, muốn đầu nhập Luyện Khí Tông môn hạ, hi vọng nhất triều có thành tựu, trong nháy mắt phát nhanh, nhưng đều bị đào thải.

Bởi vì muốn trở thành một tên Luyện Khí Sư, đầu tiên cần luyện khí thiên phú, cái gọi là luyện khí thiên phú cũng là khác hẳn với thường nhân mạnh đại tinh thần lực, dạng này tài năng đang câu siết Huyền Binh bằng mạch năng lượng không xuất hiện sai lầm, dẫn đến luyện khí thất bại.

Lần, còn cần có lượng lớn tư nguyên, mỗi một cái Luyện Khí Sư đều là dùng tài phú tích tụ ra đến, không có tiền, trừ phi người thiên phú tài năng xuất chúng, ngạo thị quần hùng, nếu không cũng rất khó có đại thành tựu.

Trần Chí thân là một tên nhất phẩm Luyện Khí Sư, có thể luyện chế ra tứ giai Huyền Binh, tài liệu phí bốn trăm tiền vàng, ích lợi lại cao đến 2000 kim tệ. Nói cách khác, hẳn tùy tiện luyện chế một thanh Huyền Binh, liền có thể kiếm được một ngàn sáu trăm tiền vàng thuần lợi nhuận, đơn giản cũng là một khóa Cây rưng tiền, hẳn có cuồng ngạo tư bản.

Trần Chí tiếp tục nói: "Nhìn người cũng không giống là có luyện khí thiên phú người, mau rút đi, nhất phẩm các không phải như người loại này hạng người vô năng có thể đến chỗ này phương."

"Trần cung phụng, vị này là bằng hữu ta, còn mời nói chuyện khách khí một chút." Lâm Huyền Huyền nhú mày, không vui vẻ nói.

"Huyền Huyền tiểu thư, kết giao bằng hữu nên giao ra dáng một điểm bằng hữu, như loại này năm không có thực lực, tuổi còn trẻ không nghĩ tiến tới, lại nghĩ đến ngồi hưởng thành gia bại sản, về sau có thể tuyệt đối đừng lại đến hướng, để tránh sai lầm." Trần Chí cười lạnh nói.

"Mau rút, muốn làm nhất phẩm các cung phụng, người còn quá non." Trần Chí tiếp lấy lại đối Lý Hàm Tuyết quát to.

"Nếu như ta có thể luyện chế ra một thanh tứ giai Huyền Binh, vậy có phải hay không cũng không cần lăn?"

Lời này vừa ra, mọi người đều kinh hãi, có thể luyện chế một thanh tứ giai Huyền Binh, vậy liền mang ý nghĩa có nhất phẩm Luyện Khí Sư thực lực. Có thể nhất phẩm Luyện Khí Sư cỡ nào khó được, mọi người là rõ như ban ngày, nhất phẩm các kinh doanh mấy chục năm, đều chỉ có một tên nhất phẩm Luyện Khí Sư cung phụng, toàn bộ Thương Vân nội thành nhất phẩm Luyện Khí Sư cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, vèn vèn chỉ có năm người mà thôi, mỗi một cái đều là trải qua ma luyện, đã tuổi đã cao.

Mà bây giờ thiếu niên này niên kỷ nhiều nhất bất quá mười lăm, hẳn thế mà luôn miệng nói có thể luyện chế một thanh tứ giai Huyền Binh, cái này gọi người làm sao tin tưởng?

Nếu có ý kiến hay lỗi về tên hãy báo ngay cho mình /tra để mình sửa gấp vì do làm hơi nhanh nên có 1 số nhân vật quần chúng tên bị sai ngại mong thông cảm !!!

Truyện được convert bởi Đan

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tiến giai Nhược Võ Cảnh

"Tiểu tử người không phải tức hỏn hỏn, tại nói mạnh miệng a?" Trần Chí cười ha ha, hẳn trở thành một tên nhất phẩm Luyện Khí Sư, thế nhưng là hoa trọn vẹn thời gian mười năm, hẳn tuyệt không tin trẻ tuổi như vậy Lý Hàm Tuyết có thể luyện chế ra tứ giai Huyền Binh.

Mà lúc này nhất phẩm trong các tiếp phân ra vụ võ giả cũng nhao nhao vây quanh, xem náo nhiệt.

"Tiểu gia hỏa này nếu có thể luyện chế ra tứ giai Huyền Binh, tên của ta liền viết ngược lại."

"Trần cung phụng hoa thời gian mười năm, mới trở thành một tên nhất phẩm Luyện Khí Sư. Tiểu tử này nếu là cũng có thể luyện chế ra tứ giai Huyền Binh, ta liền đem cái bộ khiếm nước dùng."

"Tuổi trẻ khinh cuồng, không biết sâu cạn. Luyện Khí Sư yêu cầu là cỡ nào hà khắc, chỉ có chúng ta những người từng trải này mới sẽ minh bạch." Một võ giả giận dữ nói, hắn đã từng cũng là giấu trong lòng mộng tưởng, Luyện Khí Tông một viên, kết quả lại tại vòng thứ nhất trong khảo nghiệm bị thảm đào thải.

Lâm Huyền Huyền mất lộ ra thần sắc lo lắng, muốn nói cái gì, nhưng là bây giờ cục thế, đã là tên đã trên dây, không phát không được. Hoặc là Lý Hàm Tuyết luyện chế ra một thanh tứ giai Huyền Binh, khiến cái này hoài nghi người khác ngoan ngoãn im miệng, hoặc là luyện khí thất bại, thể diện mất hết, thành vì mọi người trò cười.

Cho dù là Lâm Huyền Huyền, trong lòng cũng không tin Lý Hàm Tuyết có thể luyện chế ra một thanh tứ giai Huyền Binh, dù sao luyện khí thực sự quá gian nan.

"Đã ngại muốn cậy mạnh, ta liền thành toàn ngươi. Tiểu tử, đi theo ta."

Mọi người đi theo Trần Chí đến nhất phẩm các Luyện Khí Phòng, Luyện Khí Phòng bên trong mười phần rộng rãi, tứ phía đều là hắc sắc vách đá đúc thành, cân trọng phong cách cổ xưa. Trung ương mấy cái cái lò lửa lớn liệt hỏa hùng hực, ngọn lửa như là tê tê đua tiếng Đại Xà, điên cuồng múa, đập vào mặt nhiệt khí làm cho người cảm thấy ngạt thở.

Tứ phía thì là dùng Tinh Thiết đúc thành giá đỡ, phía trên thả đầy rực rỡ muôn màu các loại tài liệu, Thú Cốt Thú Hạch, kỳ thạch Kỳ Thảo, cái gì cần có đều có.

"Tài liệu tùy ngươi chọn tuyền, chỉ cần ngươi có thể luyện chế ra một thanh tứ giai Huyền Binh, lực lượng tăng phúc không thua kém 5%, coi như ngươi thành công."

"Năm đó Trần cung phụng vừa tới nhất phẩm các thời điểm, luyện chế ra đến Huyền Binh lực lượng tăng phúc đồng dạng cũng mới 5%, bây giờ lại muốn Lý Hàm Tuyết cũng đạt tới hãn yêu cầu, thật sự là quá ép buộc." Lâm Huyền Huyền tiểu tay nắm chặt, trong lòng càng thêm lo lắng.

Huyền Binh sở dĩ quý giá, đó là bởi vì lực lượng tăng phúc cường đại năng lực, mỗi một cái sử dụng Huyền Binh võ giả, Đoan võ giả có thể thông qua thân thể lực lượng, kích phát Huyền Binh bảng mạch năng lượng, thu hoạch được lực lượng cường đại tăng phúc.

Mà Nhược Võ Giả, làm theo có thể thông qua rót vào Võ Đạo Chân Khí, kích phát Huyền Binh bảng mạch năng lượng, thu hoạch được lực lượng tăng phúc. Một đến ba giai Huyền Binh, thích hợp Đoan võ giả sử dụng, lực lượng tăng phúc tại 5% khoảng chừng. Mà bốn đến Lục Giai Huyền Binh, thích hợp Nhược Võ Giả sử dụng, lực lượng tăng phúc tại mười phần trăm khoảng chừng.

Thử nghĩ một cái Nhược Võ Giả đối đầu cùng giai địch nhân, lực lượng tăng phúc đạt tới mười phần trăm, đó nhất định là càng đánh càng hăng, đem đối phương áp chế đến sứt sứt sao.

Lúc này, một cái che mặt võ giả cười nói: "Thiếu niên này tuổi còn trẻ, hai tay da thịt trắng nõn Như Tuyết, hiển nhiên không có khả năng tiếp xúc qua luyện khí. Mà Huyền Binh lực lượng tăng phúc muốn đạt tới 5%, chỉ có nhập môn ba năm học đồ mới có thể làm được, huống chi tứ giai Huyền Binh, có thể hay không luyện chế ra Khí Phôi đã trở thành vấn đề, muốn thành công khai mở khí mạch, vẽ phác thảo ra bảng mạch năng lượng càng là cái không thể biết được, còn muốn đạt tới 5% năng lượng tăng phúc, đối với thiếu niên này tới nói . . . Chỉ sợ khó như lên trời."

Một phen trực tiếp để Lâm Huyền Huyền tâm chìm vào cốc, năng vốn cũng không quá tin tưởng Lý Hàm Tuyết có thể luyện chế ra tứ giai Huyền Binh, lúc này một cái người trong nghề nói ra lời như vậy đến, không khác là tuyệt thượng gia sương, tuyên án Lý Hàm Tuyết tử hình.

Nhưng là Lý Hàm Tuyết trên mặt lại không một chút vẻ kinh hoàng, đầu hắn đang cấp tốc vận chuyển, cẩn thận nhớ lại Cửu Âm Tu Thần quyết khí đạo phần.

Người có Võ Mạch, mà Huyền Binh có khí mạch, Võ Mạch quy tắc chung võ đạo thành, khí mạch quy tắc chung Huyền Binh thành. Luyện chế một thanh Huyền Binh, đầu tiên dùng tài liệu dung hợp, luyện chế Khí Phôi, Khí Phôi sau khi hoàn thành, thông qua Tinh Thần Lực đến tìm kiếm Khí Phôi khí mạch, lấy Võ Đạo Chân Khí đã thông khí mạch.

Đã thông khí mạch về sau, cần lấy đặc chế tinh thể năng lượng, như Hóa thạch tính Thú Hạch, hóa thành năng lượng dịch thể, vẽ phác thảo ra bảng mạch năng lượng.

Khí mạch phẩm chất, năng lượng dịch thể phẩm chất, cùng mạch kín hợp lý bố cục cùng vẽ phác thảo, trực tiếp ảnh hưởng Huyền Binh lực lượng tăng phúc.

Mà đã thông khí mạch, cùng vẽ phác thảo bảng mạch năng lượng đều cần luyện khí thiên phú, cái gọi là luyện khí thiên phú chính là mệnh đại tinh thần lực, cường đại đến đủ để xem thấu Huyền Binh bên trong sở hữu mạch kín, chỉ có dạng này mới có tư cách trở thành Luyện Khí Sư.

Thực khi Lý Hàm Tuyết nhìn thấy Trần Chí Krystal lệnh bài lúc, này vô số bảng mạch năng lượng hiện lên hiện ở trước mặt hắn lúc, hắn liền đã phát giác được, chính mình chỉ sợ đã giác tỉnh luyện khí thiên phú, cho nên mới có nắm chắc đáp ứng Trần Chí.

Nhưng là chỉ là giác tỉnh thiên phú còn thiếu rất nhiều, luyện khí không bình thường phức tạp, nhất định phải tiến hành thực tế mới được.

"Đã thông khí mạch cần Võ Đạo Chân Khí, ta trước hết đột phá đến Nhược Võ Cảnh mới được."

Trần Chí gặp Lý Hàm Tuyết thật lâu trầm mặc, ha ha cười nói: "Làm sao? Sự đảo lâm đầu sợ hãi sao?"

Lý Hàm Tuyết trong lòng một suy nghĩ nói: "Hôm nay ta còn không thể luyện khí, ta cần một ngày thời gian. Ngày mai lúc này, ta lại muốn tới nơi này."

"Người không phải là cố ý trì hoãn thời gian à? Lão phu cũng không sợ người điếm này tiểu thủ đoạn, ngày mai liền ngày mai, lão phu liền nhìn xem người có bản lĩnh gì."

"Tiểu tử này khẳng định là sợ, cố ý kiếm cớ, sau đó chạy trốn." Mọi người cười ha ha.

"Ta có phải hay không sợ, ngày mai liền sẽ thấy rõ ràng."

Mọi người nhao nhao tán đi, che mặt võ giả nhiều hứng thú nhìn Lý Hàm Tuyết liếc một chút, sau đó cũng đi theo mọi người đi ra ngoài.

Lâm Huyền Huyền đi theo Lý Hàm Tuyết ra Luyện Khí Phòng, lo lắng nói: "Chẳng lẽ người thật có nắm chắc?"

"Không có." Lý Hàm Tuyết mắt nhìn phía trước, thản nhiên nói.

Lâm Huyền Huyền làm chán nản: "Không có nắm chắc người còn dám đáp ứng Trần cung phụng, người phải biết, nếu như luyện khí thất bại, không chỉ là tiếp nhận mọi người châm chọc khiêu khích đơn giản như vậy. Còn phải bồi thường Trần cung phụng tài liệu tổn thất phí dùng, lấy hấn tính cách, tất nhiên sẽ để người táng gia bại sản, cả một đời đều tại Mặc nợ bên trong sinh hoạt."

"Người không cần lo lắng, ta từ có chứng mực, sẽ không mù quáng làm loạn." Lý Hàm Tuyết mỉm cười, "Người có thể an bài cho ta một gian khách phòng sao? Tiễn liền theo các người nơi này giá cả tính toán, đêm nay ta muốn ở ở chỗ này."

Lâm Huyền Huyền nói: "Đi theo ta."

Hai người đến một gian tao nhã hào phóng trong phòng khách, đây là chiêu đãi khách quý chỗ dùng thượng đẳng khách phòng, đồ dùng trong nhà đều tinh xảo độc đáo, nhân nhật hương khí tập kích người, khiến cho người tâm thần thanh thản.

"Đúng, này mười khóa Tử Dương thạch, ta đêm nay liền muốn, người có thể lập tức cho ta không?"

"Không có vấn đề."

Không bao lâu, Lâm Huyền Huyền trong tay dẫn theo một cái túi, bên trong chứa từng khóa như là trứng ngỗng đồng dạng Tử Dương thạch, trong suốt sáng long lanh, bên trong lưu chuyển lên tia sáng màu vàng.

Lý Hàm Tuyết tiếp nhận cái túi, đem một ngàn kim tệ giao cho Lâm Huyền Huyền, lộ ra mỉm cười: ""

"Người nghỉ ngơi thật tốt đi, ta liền không đã quấy rầy người. Ngày mai nếu là thực sự không được, cũng đừng đáp ứng. Có ta ở đây, Trần cung phụng cũng không thể bắt người thế nào."

Đưa mắt nhìn Lâm Huyền Huyền bóng lưng, Lý Hàm Tuyết trong lòng có một tia ấm áp.

Lý Hàm Tuyết hít một hơi, từ trong túi xuất ra mười khóa Tử Dương thạch, lóe ra quang mang đảo dạt cả phòng.

"Có cái này mười khóa Tử Dương thạch, ta hẳn là có thể đột phá đến Nhược Võ Cảnh đi, toàn bộ nhờ cái này đánh cược một lần, nếu là thất bại, ngày mai luyện khí cũng không có chút nào hi vọng."

Không rảnh suy nghĩ nhiều, Lý Hàm Tuyết khoanh chân ngồi xuống, khai phát toàn thân lỗ chân lông, điên cuồng địa rút ra thiên địa nguyên khí trùng kích Nhược Võ Âm Mạch viên thứ nhất Mạch Tinh.

Nhược Võ Âm Mạch viên thứ nhất Mạch Tinh rung động kịch liệt, một cỗ băng lãnh thấu xương thiên âm chi lực từ Võ Mạch bên trong phát ra, từng tầng từng tầng vụn băng răng rắc rắc địa kết lên, từ hai chân một mực lan tràn đến Lý Hàm Tuyết bụng, ở ngực, cổ, không có qua ba phút, liền liên hạ ba đều đồng cứng.

Lý Hàm Tuyết không nói hai lời, từ trong túi cầm ra một khóa Tử Dương thạch, nuốt vào trong bụng, trong thân thể nóng rực như là Luyện Ngục, mà mặt ngoài thân thể lạnh như Băng quật, thật sự là Băng Hỏa Luân Trọng Thiên, thực sự quá dày vò người, Lý Hàm Tuyết kém chút nhịn không được kêu thành tiếng.

Mạch Tinh tựa hồ cảm nhận được khiêu khích, càng thêm cuồng dã bá đạo hàn khí từ thể nội dũng mãnh tiến ra, tra tấn Lý Hàm Tuyết nhục thể cùng tinh thần. Lý Hàm Tuyết cố nén kịch liệt đau nhức, một viên tiếp lấy một viên, không ngừng mà nuốt vào Tử Dương thạch, trung hoà thể nội thiên âm chi lực.

Như thế không ngừng lặp đi lặp lại, Mạch Tinh càng ngày càng sáng, chờ đến sắc trời trắng bạch thời điểm, oanh một tiếng, Mạch Tinh bị hoàn toàn thấp sáng, Võ Đạo Chân Khí từ thể nội mãnh liệt mà ra.

Lý Hàm Tuyết mở ra sáng ngời có thần hai mắt, lẩm bẩm nói: "Nhược Vô Cảnh nhất giai, thành."

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha, mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Luyện khí

Nhược Vô Giả cùng Đoan vô giả có một cái lớn nhất khác nhiều, Đoan vô giả vận dụng là thuần túy thân thể lực lượng, mà Nhược Vô Giả làm theo thông qua khai mở Khí Hải, hấp thu thiên địa nguyên khí, đem chuyển đổi thành Võ Đạo Chân Khí, ngưng luyện chân khí hình thành Khí Đan, lúc đối địch đem Khí Đan phóng thích chân khí, thi triển thân thông.

Bình thường nhất giai Nhược Vô Giả ngưng luyện một khóa Khí Đan cần một canh giờ thời gian, Khí Đan hao hết về sau, liền sẽ ở vào không còn chút sức lực nào chân không kỳ, hấp thu thiên địa nguyên khí có thể lực lớn bức yếu bớt, nếu như lúc này cưỡng ép đem nguyên khí chuyển đổi thành Khí Đan, như vậy không chỉ có hao tổn kinh mạch, tốc độ còn kỳ chậm.

Một cái nhất giai Nhược Vô Giả thể nội một lần chỉ có thể ngưng luyện một cái Khí Đan.

"Đây là có chuyện gì?" Khi Lý Hàm Tuyết nội thị thời điểm, nhất thời giật nảy cả mình, hần phát hiện mình trong khí hải lại có hai khóa Khí Đan!

Trầm tư một lát, Lý Hàm Tuyết lẩm bẩm nói: "Cái này chỉ sợ là Cửu Âm Tu Thần quyết quan hệ, ta vậy mà có thể một lần ngưng luyện hai khóa Khí Đan, lượng chân khí có thể so với Nhị Giai Nhược Vô Giả!"

Lý Hàm Tuyết kiểm chế lại vui sướng trong lòng, hiện tại còn không phải cao hứng thời điểm, việc cấp bách là luyện chế ra cấp bốn Huyền Binh.

Lý Hàm Tuyết cẩn thận nhớ lại một lần Cửu Âm Tu Thần quyết bên trong, khí đạo phần thuật mỗi một bước, xác nhận hoàn mỹ không sai sau liền hướng Luyện Khí Phòng đi đến.

Thực Lý Hàm Tuyết dám chủ động luyện khí, lớn nhất dựa vào có hai cái, một cái cũng là Cửu Âm Tu Thần quyết khí đạo phần bên trong ghi chép từ Huyền Binh đến Hoang binh hoàn mỹ luyện chế chỉ pháp, mỗi một bước đều vô cùng rõ ràng, đơn giản như là một tên cao thủ nơi tay nắm tay, không giữ lại chút nào dạy người như thế nào luyện khí.

Phải biết, Minh Binh tại Huyền Binh phía trên, mà Hoang binh càng tại Minh Binh phía trên. Hoang binh các loại luyện chế chỉ pháp đều có ghi chép, luyện chế một coi Huyền Binh là nhưng liền dễ như trở bàn tay.

Đương nhiên, chỉ dựa vào quyền công pháp này, còn chưa đủ cấp cho Lý Hàm Tuyết đầy đủ tự tin. Hôm qua, Lý Hàm Tuyết nhìn thấy Trần Chí xuất ra Yêu Bài trong nháy mắt kia, ánh mắt hần nhìn thấy toàn thân thể giới, hần phát hiện này Yêu Bài bên trong có Bốn đầu khí mạch cùng vô số băng mạch năng lượng. Bốn đầu khí mạch đại biểu cho là tứ giai Huyền Khí, ở đây trừ Trần Chí bên ngoài, người khác căn bản nhìn không ra bên trong ảo diệu, nhưng mà Lý Hàm Tuyết lại nhìn thấy.

Mỗi một đầu khí mạch đều rõ ràng đến như là nhịp đập mạch máu, tựa hồ tại hô hấp, phảng phất có sinh mệnh đồng dạng luật động. Mà dụng cụ kết nối mạch mỗi một đầu băng mạch năng lượng, đều thanh thanh sở sở thu vào hần tâm mắt, đây chính là cái gọi là luyện khí thiên phú, chỉ có có được cường đại cảm tri năng lực người, tài năng nhìn thấy Huyền Binh Trung Mạch lạc.

Kết hợp Cửu Âm Tu Thần quyết Luyện Khí Thiên bên trong ghi chép, Lý Hàm Tuyết mặc dù không có luyện chế qua Huyền Binh, nhưng là lý luận đã ở trong ngực hần thành hình, cho nên hần mới có dám lượng thử một lần.

Đến Luyện Khí Phòng, bên ngoài sớm đã người đông tấp nập, mà bên trong cũng là kín người hết chỗ. Cứ việc Luyện Khí Phòng bên trong mười phần oi bức, thế nhưng là tất cả mọi người muốn nhìn một chút, một thiếu niên vì sao dám khẩu xuất cuồng ngôn, luyện chế tứ giai Huyền Binh.

"Các người nhìn, thiếu niên kia tới."

Lý Hàm Tuyết đi vào Luyện Khí Phòng, chỉ gặp Trần Chí một mặt cười lạnh nhìn lấy hần, mà Lâm Huyền Huyền từ lâu chờ đã lâu, thần sắc có chút nặng nề.

Ngày hôm qua cái che mặt võ giả cũng ở tại chỗ, một đôi sáng ngời như đuốc con mắt nhiều hứng thú nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, giữ im lặng.

"Bắt đầu đi, lão phu ngược lại muốn xem xem ngươi như thế nào luyện chế tứ giai Huyền Binh." Trần Chí cười nói.

"Bước đầu tiên, hòa tan tài liệu, hình thành Khí Phôi."

Tại mọi người nhìn soi mói, Lý Hàm Tuyết vén tay áo lên, tại một đồng rực rỡ muôn màu trong tài liệu tìm tòi một phen, từ đó chọn lựa ra hai cái hắc sắc Thú Cốt.

Che mặt võ giả nói: "Đây là Mặc Cốt Thú Thú Cốt, Mặc Cốt Thú vốn là cứng rắn như sắt, thiếu niên chọn lựa hai cây Mặc xương, chỉ sợ là muốn luyện chế cấp bốn Huyền Binh Mặc răng đao, đối với một tân thủ tới nói, luyện chế Mặc răng đao thật là lựa chọn tốt nhất, khí mạch cùng mạch kín đều thành thẳng tắp, dễ dàng cho về phác thảo."

Trần Chí nghe che mặt võ giả lời nói, mắt lộ ra dị sắc: "Các hạ am hiểu sâu khí lý, không biết là cái nào phân bộ cao thủ?"

Luyện Khí Tông tại Tinh Vân Đại Lục phổ biến vì phân bố, tổng bộ thập phần thần bí, có rất ít người biết được, mà phân bộ lại như trên trời đầy sao, trải rộng toàn bộ đại lục Đông Bộ.

Che mặt võ giả cười nói: "Ta chỉ là một tên phổ thông Luyện Khí Sư, không có ý nghĩa."

Trần Chí trái tim roi da, cẩn thận từng li từng tí thử dò xét nói: "Các hạ mấy cái phẩm?"

"Nhất phẩm" Che mặt võ giả thản nhiên nói.

"Nguyên lai chỉ là nhất phẩm." Trần Chí âm thầm buông lỏng một hơi, cười nói: "Các hạ chắc hẳn cũng là vì quan sát cái này cuồng vọng tiểu tử luyện khí mà đến đây đi?"

Che mặt võ giả lặng im không nói, chỉ là lẳng lẳng mà nhìn xem Lý Hàm Tuyết, Trần Chí gặp hẳn không đáp lời, trong lòng giận dữ nhưng lại không thể phát tác, dù sao đối phó cũng là nhất phẩm Luyện Khí Sư, cùng hắn bình khởi bình tọa.

Lúc này, chỉ gặp Lý Hàm Tuyết lấy một cái khí mô hình, đem hai cây Mặc xương để vào khí mô hình, hai khóa Kim Sa hoa, cùng hai khóa Hòa dây leo lan, sau đó đẩy vào Hòa Lò chờ đợi Mặc xương hòa tan thành hình.

"Ha-Ha, tiểu tử này quả nhiên là người ngoài ngành, Mặc xương là Mộc thuộc tính, Kim Sa hoa tăng cường nó cứng rắn độ vẫn được, thế nhưng là cùng Hòa dây leo lan trộn lẫn cùng một chỗ, vậy đơn giản cũng là ngu không ai bằng. Hòa dây leo lan Hòa thuộc tính cùng Mặc xương Mộc thuộc tính lẫn nhau xung đột, trộn lẫn cùng một chỗ hình thành Khí Phôi lời nói, Khí Phôi vừa hình thành, mạch kín liền đã tiêu hủy." Trần Chí cười ha ha.

Mọi người nghe Trần Chí lời nói, tuy nhiên kiến thức nửa vơi, cũng không coi trọng Lý Hàm Tuyết.

Lý Hàm Tuyết bất vì sở động, thần sắc chuyên chú nhìn chăm chăm Hòa Lò, thỉnh thoảng lại lôi kéo Phong Tương, điều chỉnh nhiệt độ cao thấp.

"Luyện khí yếu quyết, bảo đảm Khí Phôi hình thành trong lúc đó, mỗi thời mỗi khắc đều ở vào tối lý tương nhiệt độ."

Cửu Âm Tu Thần quyết khí đạo phần bên trong ghi chép Mặc răng đao luyện chế phương pháp, là vô số tiền bối tổng kết tâm huyết, dù cho không có tiếp cận hoàn mỹ, cũng chênh lệch không xa, đối với nhiệt độ nắm chắc, đương nhiên không kém chút nào.

Hai canh giờ qua đi, dựa theo khí đạo phần ghi chép, Khí Phôi đã hình thành, đã có thể lấy đi ra. Lý Hàm Tuyết cẩn thận từng li từng tí đem khí mô hình lấy ra, Mặc xương đã cùng Kim Sa hoa, Hòa dây leo lan hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, biến thành một cái đơn giản Dao Hình Khí Phôi, toàn thân đen bóng, lóe ra màu đỏ nhàn nhạt kim loại sáng bóng.

"Luyện ra Khí Phôi chỉ là mới bắt đầu, cái này Khí Phôi bên trong băng mạch năng lượng đã bị phá hư hầu như không còn, lão phu ngược lại muốn xem xem ngươi muốn làm sao?"

Trần Chí vừa mới dứt lời, tức thì đột nhiên biến sắc, nhìn chăm chú Lý Hàm Tuyết trong tay Khí Phôi, chỉ gặp màu nâu cùng hỏa hồng hai màu mạch kín có thể thấy rõ ràng, tuy nhiên tinh mịn như tơ, nhiều vô số kể, nhưng là mỗi một cây tơ mỏng ở giữa lại phân biệt rõ ràng, không có chút nào dây dưa.

Trần Chí kinh hãi nói: "Cái gì, một cái Khí Phôi bên trong có thể chứa đựng hai loại thuộc tính băng mạch năng lượng, lại có loại chuyện này?"

Che mặt võ giả thấy thế, thì là cười ha ha nói: "Tiểu tử này thật sự là ngoài dự liệu."

"Bước thứ hai, rèn luyện Khí Phôi, làm cho thành hình."

Lý Hàm Tuyết xuất ra Khí Phôi, lại dùng hai canh giờ, đem Khí Phôi chậm rãi rèn luyện thành hình, Mặc răng Dao Hình hình dáng đã hoàn chỉnh hiện ra, mọi người tròn vện đứng bốn giờ, cũng không có cảm thấy mệt mỏi, ngược lại thấy say sưa ngon lành, Lý Hàm Tuyết động tác cũng không lưu loát, tương phản có vẻ hơi vụng về, cùng tân thủ không có nửa điểm khác nhau, nhưng lại chuẩn xác không sai, tại hẳn vụng về thủ pháp dưới, Khí Phôi cuối cùng hiện ra hoàn mỹ hình dáng.

Mặc rằng đao hàn mang lấp lóe, uy phong lẫm liệt.

"Luyện khí bước thứ ba, khai mở khí mạch."

Lý Hàm Tuyết điều động thể nội Võ Đạo Chân Khí, chậm rãi xông vào Mặc rằng Đao Khí mạch bên trong, quá trình này nhất định phải cẩn thận từng li từng tí, cẩn thận tỉ mỉ.

Luyện Khí Sư nhất định phải thông qua Tinh Thần Lực cảm giác khí mạch chỗ, đồng thời khống chế Võ Đạo Chân Khí, làm Võ Đạo Chân Khí ngưng tụ thành dao nhọn, chậm rãi khai mở khí mạch, trung gian có một tia sai lầm, nhẹ thì tổn thương khí mạch, khiến cho Huyền Binh phẩm chất hạ xuống, nặng thì vọt thẳng Phá Khí mạch, toàn bộ Khí Phôi trực tiếp báo hỏng.

Bởi vậy quá trình này đòi Luyện Khí Sư lực khống chế yêu cầu cực cao, Lý Hàm Tuyết cẩn thận từng li từng tí khống chế Võ Đạo Chân Khí trùng kích khí mạch, cho dù hần tu luyện Cửu Âm Tu Thần quyết, thể nội Võ Đạo Chân Khí lượng đã có thể so với Nhị Giai Nhược Võ Giả, cũng vẫn cảm thấy có hết sức.

Mà kịch liệt tinh thần tiêu hao, càng làm cho hần hai mắt có chút bắt đầu mờ lung.

Năm canh giờ qua đi, Lý Hàm Tuyết mồ hôi đầm đìa, mới khai mở hai đầu khí mạch, không ít người đều thấy không kiên nhẫn.

"Làm sao chậm như vậy, đến có khỏe hay không a, lẽ mà lẽ mề."

Che mặt võ giả không vui vẻ nói: "Các người đừng âm ỉ, ảnh hưởng thiếu niên phát huy. Khai mở khí mạch là một kiện cực kỳ khảo nghiệm sức chịu đựng cùng kiên quyết sự tình, thiếu niên này lần thứ nhất luyện khí, dùng năm canh giờ khai mở hai đầu khí mạch, đã có thể cùng một số tư chất bình thường nhất phẩm Luyện Khí Sư đánh đồng, muốn làm một tên Luyện Khí Sư, hàng đầu cũng là kiên nhẫn."

Lại là năm canh giờ qua đi, Lý Hàm Tuyết đã sắc mặt trắng bệch, hần rốt cục buông lỏng một hơi, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng: "Khí mạch đã toàn bộ thành công mở ra, tiếp xuống cũng là vẽ phác thảo bảng mạch năng lượng."

Trần Chí hừ hừ cười lạnh: "Hỏa Mộc bất tương dung, người muốn cưỡng ép vẽ phác thảo hai loại thuộc tính bảng mạch năng lượng, một cái sơ sẩy chơi với lửa có ngày chết cháy, đem chính mình thiêu chết."

Trần Chí lời nói không phải là không có đạo lý, đã từng có một cái Luyện Khí Sư, bởi vì Hỏa thuộc tính bảng mạch năng lượng vẽ phác thảo phạm sai lầm, hỏa diễm vọt thẳng tiến thể nội trong khí hải, nhóm lửa Võ Đạo Chân Khí, đem chính mình cho thiêu chết.

Trần Chí tin tưởng, Lý Hàm Tuyết hạ tràng tuyệt sẽ không so người luyện khí sư kia tốt hơn chỗ nào.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Mười phần trăm lực lượng tăng phúc

Lúc này Lý Hàm Tuyết đã hoàn toàn chìm vào luyện khí thế giới, cơ hồ quên mình.

"Luyện khí bước thứ tư, vẽ phác thảo bảng mạch năng lượng, khiến cho khí mạch cùng bảng mạch năng lượng đồng điệu."

Lý Hàm Tuyết chà chà khỏe mắt mồ hôi, lúc đầu Đoan Võ Cảnh Cửu Giai liền có thể khống chế chính mình nhiệt độ cơ thể, dù cho ở tại lồng hấp bên trong, cũng sẽ không xuất mồ hôi, thế nhưng là lúc này thân là Nhược Võ Giả Lý Hàm Tuyết, thế mà mồ hôi đầm đìa, càng không ngừng lau mồ hôi, có thể thấy được luyện khí đối với võ giả tinh thần gánh vác cùng nhục thể gánh vác lớn đến bao nhiêu.

Lý Hàm Tuyết đưa ngón trỏ ra, dùng Tinh Thần Lực cảm giác Mặc rằng trong đao bảng mạch năng lượng, thành như che mặt võ giả nói, cái này Mặc rằng trong đao bảng mạch năng lượng cực kỳ đơn giản, tất cả đều là thẳng tắp. Có thể là bởi vì Lý Hàm Tuyết tăng thêm Hỏa dây leo lan, tăng thêm Hỏa thuộc tính, cho nên vẽ phác thảo mạch kín thời điểm, trở nên cực kỳ nguy hiểm.

Chỉ cần có chút sai lầm, hai loại mạch kín tiếp xúc đụng nhau, thuộc tính bất hòa, cái này Mặc rằng đao trực tiếp nổ nát vụn, đốt thành tro bụi, Lý Hàm

Tuyết mười mấy canh giờ nỗ lực liền tất cả đều ngâm nước nóng.

Lâm Huyền Huyền đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt trước ngực, không chớp mắt nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, từ trên mặt hần nghiêm túc trong thần sắc, nàng minh bạch, luyện khí chỉ sợ đã đến khản yếu quan đầu.

Lý Hàm Tuyết tâm cũng nhấc lên, trên ngón trở Võ Đạo Chân Khí ngưng tụ thành cây kim hình, đâm vào Mặc rằng Dao Khí phôi bên trong, cẩn thận từng li từng tí vẽ phác thảo lấy bằng mạch năng lượng.

Lại là ba canh giờ quá khứ, Lý Hàm Tuyết vẫn chưa hoàn thành bằng mạch năng lượng vẽ phác thảo.

Bởi vì quá trình thực sự quá dài đằng đặc, không ít xem chừng võ giả đều nhao nhao rời đi, đến đêm khuya Luyện Khí Phường bên trong đã chỉ còn lại có Lý Hàm Tuyết, Lâm Huyền Huyền, Trần Chí cùng che mặt võ giả ba người.

Lúc này, Lý Hàm Tuyết chỉ hoàn thành một nửa bằng mạch năng lượng vẽ phác thảo, tuy nhiên tiến độ chậm chạp, thế nhưng là trung gian chưa từng xuất hiện nửa một chút lằm lổ.

Che mặt võ giả đối Trần Chí cười nói: "Các hạ cảm thấy thiếu niên này có thể thành công hay không?"

Trần Chí sắc mặt nghiêm túc nói: "Tiểu tử này thật có điểm thiên phú, điểm ấy ta thừa nhận. Có thể là muốn vẽ phác thảo bằng mạch năng lượng không ra bất kỳ sai lầm, dù cho ta đều rất khó làm được, thanh này Mặc rằng trong dao hai loại mạch kín lẫn nhau giao nhau, rất khó không đi công tác sai, một khi không may xuất hiện, Mặc rằng dao lập tức biến thành phế phẩm. Cho nên tiểu tử này khẳng định không đùa."

Che mặt võ giả quay đầu, cũng không nói chuyện, như cùng một căn mộc đầu đồng dạng đứng sừng sững ở chỗ nào, nhìn lấy Lý Hàm Tuyết, chỉ là trong mắt của hần về chờ mong càng ngày càng đậm.

Dài đằng đặc một ngày đi qua, đến giữa trưa ngày thứ hai, Luyện Khí Phường lại tụ tập đại lượng võ giả.

"Trần cung phụng, lâu như vậy thời gian trôi qua, khẳng định đã luyện chế thất bại đi. Tiểu tử này cũng thật sự là quật cường, một ngày một đêm còn không chịu thua."

"Ráng chống đỡ lấy cũng không làm nên chuyện gì, nếu là ánh sáng kiên trì liền có thể thành công, vậy chúng ta đã sớm đều thành Luyện Khí Sư."

"Trần cung phụng, tiểu tử này nhìn lấy liền muốn hư thoát, rõ ràng cũng là tư chất không được a. Ngài giúp ta xem một chút nhà ta tiểu tử, giúp ta trắc thí trắc thí hần tư chất như thế nào."

"Các ngươi hết thảy câm miệng cho ta."

Theo thời gian từng giờ từng phút địa trôi qua, Trần Chí sắc mặt càng ngày càng khó coi, hần thanh thanh sở sở cảm giác đạt được, Mặc rằng trong dao bằng mạch năng lượng đã vẽ phác thảo thành công chín mươi phần trăm.

"Chẳng lẽ cả đời anh danh, thật muốn tổn hại tại trên tay tiểu tử này?" Trần Chí mất lộ ra ngoan sắc, "Không được, ta nhất định phải làm chút gì, nếu thật để hần luyện chế thành công, ta gương mặt này còn để vào đâu?"

Trần Chí trong cửa tay áo cất giấu một thanh phá không đao, cũng là tứ giai Huyền Binh, chỉ cần dùng Võ Đạo Chân Khí một kích phát, tốc độ không gì sánh kịp, tam giai phía dưới Nhược Võ Giả, hần phải chết không nghi ngờ. Mà tứ giai Nhược Võ Giả dù cho có đề phòng, cũng phải bản thân bị trọng thương.

Cái này phá không đao xuyên thấu Lý Hàm Tuyết thân thể, đánh vào Mặc rằng trên dao, tất nhiên phát sinh đại bạo tạc. Đến lúc đó Trần Chí chỉ cần nói là Lý Hàm Tuyết luyện khí thất bại, khí bạo người vong, hết thảy đều có thể bỏ qua, không ai dám lăm miệng.

Trần Chí thần sắc hung ác, ống tay áo đã bắt đầu ần ần run run, một cỗ sát khí đang nổi lên. Trần Chí đang muốn động thủ, che mặt võ giả đột nhiên nhìn về phía Trần Chí, hung hăng trừng Trần Chí liếc một chút, Trần Chí hai mắt chạm tới che mặt võ giả ánh mắt, nhất thời toàn thân phát lạnh, như rơi vào hầm băng.

Đó là thượng vị giả đối với Hạ Vị Giả uy hiếp, chỉ có vượt qua đại cảnh giới võ giả mới có thể đối với hần có dạng này thực chất tính áp bách.

Trần Chí nhất thời kinh hãi thất sắc, tay bắt đầu không tự chủ được run rẩy lên: "Đáng chết, người này lại là Huyền Vũ người! Ta còn chưa xuất thủ đã bị hần nhìn thấu, nếu là cưỡng ép động thủ, chỉ sợ có nguy hiểm tính mạng. Không nghĩ tới tiểu tử này địa vị to lớn như thế, lại có Huyền Vũ người che chở."

Trần Chí hận đến thẳng cắn răng, tuy nhiên lại không dám vọng động, nếu là hần dám cưỡng ép đánh giết Lý Hàm Tuyết, như vậy chỉ sợ không đợi hần xuất thủ, chính mình liền đã bị che mặt võ giả cho đánh chết. Trần Chí rơi vào đường cùng, chỉ có thể án binh bất động.

Lại là một canh giờ trôi qua, Lý Hàm Tuyết vẽ phác thảo xong bằng mạch năng lượng sau cùng một khoản, treo lấy tâm rốt cục rơi xuống đất. Trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, dài thở phào một hơi: "Rốt cục hoàn thành."

"Thật giả? Một cái hơn mười tuổi thiếu niên, thế mà luyện chế ra tứ giai Huyền Binh! Ta không tin." Mấy cái võ giả la hét kêu to lên.

Trần Chí sắc mặt âm hàn, cười lạnh nói: "Xú tiểu tử, ngươi tuy nhiên hoàn thành bằng mạch năng lượng vẽ phác thảo, thế nhưng là ngươi Mặc rằng dao

còn không có đi qua ta trắc thí đây. Tứ giai Huyền Bình ít nhất phải 5% lực lượng tăng phúc, nếu như ngươi chỉ là làm ra cái bộ dáng đến, mà không có lực lượng tăng phúc, này cũng coi là ngươi thất bại. Sờ hữu tài liệu phí, hết thấy gấp mười lần giả cả bồi thường."

"Không sai, chỉ là hoàn thành mô hình ai sẽ không, ngươi đến để cho chúng ta nhìn xem, đến lớn bao nhiêu lực lượng tăng phúc." Một cái nâng Trần Chí chân võ giả đi theo kêu to lên.

"Cho ta đi, để cho ta qua kiểm tra một chút cây đao này lực lượng tăng phúc đến lớn đến bao nhiêu."

Lâm Huyền Huyền cầm qua Lý Hàm Tuyết trong tay Mặc rằng đao, cầm tới một khối trong suốt bàn đá bên trên, khối này bàn đá tên là hời khí thạch, là Luyện Khí Tông đặc chế đo đạc máy móc, có thể chuẩn xác đo đạc các loại Huyền Bình lực lượng tăng phúc, phía trên có một trăm đầu màu trắng vết khắc, mỗi một đầu đại biểu cho một phần trăm lực lượng tăng phúc.

Lâm Huyền Huyền nắm chặt trong tay Mặc rằng đao, tâm thần bất định bất an đem Mặc rằng đao thả tại đá cứng bên trên, nhất thời bàn đá kim quang mãnh liệt.

Đầu thứ nhất vết khắc lấp lóe tỏa sáng!

Đầu thứ hai vết khắc lấp lóe tỏa sáng!

Đầu thứ ba vết khắc lấp lóe tỏa sáng!

...

Mỗi sáng lên một đầu vết khắc, Trần Chí sắc mặt liền âm trầm một điểm, đến đầu thứ năm lúc, sắc mặt hắn đã tái nhợt, muốn nhiều khó coi có bao nhiêu khó coi.

"Lực lượng tăng phúc 5%, thiếu niên này thế mà làm đến!"

"Không, vẫn chưa xong! Các ngươi thấy rõ ràng một điểm."

Chỉ gặp thứ sáu đầu, thứ bảy đầu, đầu thứ tám, đầu thứ chín thậm chí thứ mười đầu vết khắc đều phát ra kim quang.

Trần Chí mặt một chút già nua mười tuổi: "Đây là cái gì quái vật, nhìn hắn thủ pháp, rõ ràng liền là lần đầu tiên luyện khí. Thế nhưng là vì cái gì, hắn chẳng những thành công hoàn thành tứ giai Huyền Bình luyện chế, còn đem lực lượng tăng phúc tăng lên tới mười phần trăm, cái này sao có thể là thật?"

Trần Chí cơ hồ cả một đời cùng luyện khí liên hệ, luyện chế không xuống một ngàn đem tứ giai Huyền Bình, bên trong lực lượng tăng phúc đạt tới mười phần trăm không đến mười chuỗi, biết rõ muốn đạt tới mười phần trăm lực lượng tăng phúc là cần nhiều điều kiện hà khắc, nhưng mà thiếu niên này lần thứ nhất luyện khí liền đạt tới đáng sợ như vậy thành tựu, một cổ đổ kị cùng cảm giác bất lực như Dòng nước lũ một dạng đánh thẳng vào Trần Chí già nua tâm, Trần Chí trong nháy mắt phảng phất lão mấy tuổi.

"Tuổi còn nhỏ, thế mà luyện chế ra tứ giai Huyền Bình, thật là một cái Tiểu Quái Vật, xem ra Thương Vân thành lại thêm một tên nhất phẩm Luyện Khí Sư." Che mặt võ giả ha ha cười nói.

Lâm Huyền Huyền cầm Mặc rằng đao, chân kinh thất sắc, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy Lý Hàm Tuyết.

Lý Hàm Tuyết bị Lâm Huyền Huyền ánh mắt nhìn đến không được tự nhiên, lúng túng khụ khụ, Lâm Huyền Huyền mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần.

"Vậy mà lại có mười phần trăm tăng phúc, ta không tin!" Trần Chí nắm lấy tóc, có chút điên cuồng lên, muốn cướp đi Lâm Huyền Huyền trong tay Mặc rằng đao, lại bị che mặt võ giả chặn đứng.

"Thanh này Mặc rằng đao xa không chỉ các ngươi tưởng tượng đơn giản." Lúc này che mặt võ giả đứng ra, không biết từ chỗ nào xuất ra hai khóa Thú Hạch, bên trong một khóa lộ ra nồng đậm sinh cơ, xem xét cũng là Mộc thuộc tính Thú Hạch. Mặt khác một khóa tản mát ra nồng đậm hỏa diễm khí tức, là Hỏa thuộc tính Thú Hạch.

"Thanh này Mặc rằng đao vốn là tứ giai Huyền Bình bên trong tương đối kém Huyền Bình, nhiều nhất chỉ có 5% lực lượng tăng phúc, sờ dĩ hội mười phần trăm, đó là bởi vì nó có được song trọng thuộc tính."

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha, mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đàn bê

Chương 24: Che mặt võ giả biểu tặng

"Song trọng thuộc tính!" Mọi người chưa từng có nghe qua, cái gì Huyền Binh sẽ có song trọng thuộc tính, bình thường một thanh Huyền Binh liền chỉ có một loại thuộc tính, tỷ như Lôi thuộc tính Huyền Binh, khảm nam Lôi thuộc tính Thủ Hạch, võ giả hướng Huyền Binh bên trong rót vào Võ Đạo Chân Khí, Võ Đạo Chân Khí thông qua khí mạch chuyển đổi thành Lôi có thể, tiến tới cất giữ tại Lôi thuộc tính Thủ Hạch bên trong, chờ đến lúc đối địch, kích phát Thủ Hạch phóng thích Lôi Điện Chi Lực.

Song thuộc tính Huyền Binh, đây quả thực là chưa từng nghe thấy.

"Đây là Mộc thuộc tính!" Che mặt võ giả đem một khóa Mộc thuộc tính Thủ Hạch theo nhập Mặc rằng trong đao, cánh tay chấn động, Mặc rằng đao nhất thời đột đột đột xông ra vô số cây cứng rắn như thép gai gổ.

Mọi người ngừng thở, hết sức chăm chú mà nhìn xem Mặc rằng đao biến hóa, sợ lọt mắt bắt luận cái gì chi tiết.

"Đây là Hỏa thuộc tính!" Nói che mặt võ giả lại đem một khóa Hỏa thuộc tính Thủ Hạch khảm nam tiến Mặc rằng đao lỗ khảm bên trong, Mặc rằng đao nhất thời hồ hồ rung động, từng đột liệt điểm lao ra, che mặt võ giả vung tay lên, đem liệt điểm dập tắt.

"Song thuộc tính Huyền Binh!" Trần Chí nhìn qua Mặc rằng đao, lộ ra vẻ tham lam, ngoài nghề khả năng không hiểu song thuộc tính Huyền Binh đến là đến cỡ nào hiếm thấy, hần nhưng là không bình thường rõ ràng, liền liền năm đó truyền thụ cho hần kỹ nghệ sư phụ, cả một đời cũng không có luyện ra ba thanh song thuộc tính Huyền Binh.

Trần Chí ở vào bình cảnh đã mười năm gần đây, khổ vì vô pháp đột phá trở thành nhị phẩm Luyện Khí Sư. Hiện tại chỉ cần đem thanh này Mặc rằng đao chiếm thành của mình, nghiên cứu triệt để bên trong bí mật, trở thành nhị phẩm Luyện Khí Sư có lẽ liền có một chút hi vọng.

"Trần cung phụng, nhìn như vậy mà tính là ta thắng đi." Lý Hàm Tuyết nói.

Trần Chí lạnh hừ một tiếng: "Không nên quá đắc ý, người chỉ là miễn cưỡng hợp cách mà thôi, nếu muốn trở thành lão phu dạng này nhất phẩm Luyện Khí Sư, người còn nộn đây."

Lý Hàm Tuyết cười nói: "Vậy sau này vẫn phải mời Trần cung phụng chỉ giáo nhiều hơn."

Trần Chí ánh mắt lóe lên, cười lạnh nói: "Người cùng Huyền Huyền tiểu thư ở giữa sự tình, ta liền không lại can thiệp. Nhưng là cái này Mặc rằng đao, người dùng là ta tài liệu, nhưng phải quy ta."

"Ta đền bù tổn thất người tài liệu phí, đồ, vật ta muốn dẫn đi." Lý Hàm Tuyết nói.

Trần Chí một nói từ chối: "Cái này không thể được, những tài liệu này có thể là cực kỳ quý giá, người đền bù tổn thất được tốt hay sao hả?"

"Một cây Mặc xương một trăm tiền vàng, Hỏa dây leo lan cùng Kim Sa hoa các 50 tiền vàng, lại thêm năng lượng dịch tám mươi tiền vàng, hết thảy ba trăm tám mươi tiền vàng. Chút tiền ấy ta vẫn là có." Lý Hàm Tuyết hoa một ngàn kim tệ mua sắm Từ Dương thạch, còn dư lại trên người sáu trăm tiền vàng.

Trần Chí cười ha ha: "Tiểu tử, lão phu tài liệu cũng không so với bình thường, đều là đi qua tuyển chọn tỉ mỉ, phẩm chất cao hơn bên trên một cái cấp bậc, giá cả tối thiểu muốn lật gấp ba. Người giao nôi sao?"

Lý Hàm Tuyết sắc mặt lạnh lẽo, trong lòng giận dữ. Gấp ba giá cả, nói cách khác phải tốn 1,140 tiền vàng, hần lúc này trên thân tiền căn bản không đủ thanh toán, coi như Lý Hàm Tuyết trên người có tiền, cũng sẽ không xảy ra. Bởi vì Trần Chí nói rõ liền là muốn đe dọa hần Mặc rằng đao, nếu là giờ phút này Lý Hàm Tuyết xuất ra 1,140 tiền vàng, Trần Chí sẽ còn đem giá cả nhắc đến cao hơn.

"Lão gia hỏa này xem ra là rõ ràng không biết xấu hổ." Lý Hàm Tuyết lạnh lùng nhìn chăm chăm Trần Chí, trong lòng không vui, "Xảo trá ta đồ, vật, là muốn trả giá đắt, ta về sau sẽ để cho người toàn đều phun ra."

"Cái này Trần cung phụng cử động lần này khó tránh khỏi có chút quá phận đi." Có võ giả thay Lý Hàm Tuyết cảm thấy không đáng. Bọn họ một mực nhìn lấy Lý Hàm Tuyết luyện chế Mặc rằng đao, bên trong vất vả thường nhân khó có thể tưởng tượng.

Trần Chí thân thể làm nhất phẩm Luyện Khí Sư, không có nửa điểm phong phạm. Tận lực nâng lên tài liệu giá cả, ý đồ nhúng chàm Mặc rằng đao, đơn giản tựa như cái vô lại, khiến cho người khinh thường.

Mọi người ở đây khe khẽ bàn luận thời khắc, che mặt võ giả lại mở miệng: "Trần cung phụng, thanh này Mặc rằng đao về vị thiếu niên này, tài liệu phí để ta tới ra."

Trần Chí lạnh hừ một tiếng: "Các hạ tốt nhất khác lợi cái này tranh vào vùng nước đục."

Che mặt võ giả cười nói: "Ta lại muốn lợi cái này tranh vào vũng nước đục."

Trần Chí nhất thời lộ ra một tia xem thường chi sắc, nói: "Ngươi giao nổi giá sao?"

Trần Chí biết người này Võ Đạo Tu Vi cực cao, thế nhưng là Võ Đạo Tu Vi cao cũng không có nghĩa là có tiền, hắn đã từng thấy qua một số cao giai Huyền Vũ người đều còn không bằng hắn có tiền, hắn tin tưởng Luyện Khí Sư mới là dồi dào nhất người, trước mắt cái này che mặt võ giả, nghe thanh âm tuổi không lớn lắm, hiển nhiên hắn là vừa thành làm nhất phẩm Luyện Khí Sư không lâu, còn chưa tích lũy lên tài phú, hắn thấy, giao nổi giá cả không ra ba nghìn kim tệ.

"1,140 tiền vàng, ta có thể hiện tại trả cho ngươi." Che mặt võ giả chậm rãi nói.

"Không, ngươi đừng sai lầm, giá tiền là 5 nghìn kim tệ." Trần Chí cười nói.

"Lão gia hỏa này thật là với vô liêm sỉ, 5 nghìn kim tệ đều có thể gọi được đi ra." Trong lòng mọi người oán thán, 5 nghìn kim tệ đã đầy đủ mua một thanh cấp năm Huyền Binh, một thanh Mặc răng đao tài liệu phí gọi vào 5 nghìn kim tệ, chỉ sợ cũng chỉ có Trần Chí gọi được đi ra.

"Thế nào? Ngươi giao nổi sao?" Trần Chí cười lạnh liên tục.

"Đây là một trương 5 nghìn kim tệ Ngân Phiếu, Mặc răng đao ta lấy đi."

Ngân Phiếu cũng là Tinh Vân Đại Lục bên trên Lưu Thông Hóa Tệ, bởi vì đại lượng tiền vàng mang theo ở trên người, quá nặng nề. Cho nên mọi người phát minh Ngân Phiếu, thay thế tiền vàng. Ngân Phiếu có 50, một trăm, năm trăm, một ngàn, năm ngàn cùng một vạn tiền vàng sáu loại mệnh giá, dùng không bình thường thuận tiện.

Cái này che mặt võ giả vừa ra tay cũng là giá trị một trương 5 nghìn kim tệ Ngân Phiếu, xuất thủ sự xa hoa, khiến cho ở đây người đều chấn kinh.

Trần Chí trầm mặt nói: "Ta thay đổi chủ ý, một vạn tiền vàng!"

Một vạn tiền vàng đã là giá trên trời, đầy đủ mua được một thanh Lục Giai Huyền Binh, là đỉnh phong Nhược Võ Giả mới có tư cách sử dụng thần binh lợi khí, Trần Chí lại dám mở lớn như vậy miệng.

Che mặt võ giả trong mắt hàn mang lóe lên, "Người không nên quá tham lam, có chừng có mực đi."

Vừa mới nói xong, một cỗ băng lãnh khí tức bao phủ toàn bộ Luyện Khí Phường, nóng rực Luyện Khí Phường nhất thời phảng phất rơi vào trời đông giá rét.

"Huyền Vũ người!" Trong lòng mọi người chỉ có ba chữ này.

Trần Chí sắc mặt khó coi, lại cũng không dám làm lần nữa.

Đây chính là Huyền Vũ người, Trần Chí trước đó còn vênh vang đắc ý, không có sợ hãi. Hiện tại che mặt võ giả biểu hiện ra thực lực chân chính một góc của băng sơn, cái này Trần Chí chỉ có thể nhận sợ, cụp đuôi làm người, hừ một tiếng phát tay áo rời đi.

"Cái này chính là cao thủ." Lý Hàm Tuyết trầm than một tiếng.

"Thiếu niên, đây là ngươi Mặc răng đao, hảo hảo cầm đi." Che mặt võ giả đi tới, đem Mặc răng đao trả lại Lý Hàm Tuyết.

Lý Hàm Tuyết nhất thời sững sờ, nhìn lấy che mặt võ giả, có chút thụ sủng nhược kinh nói: "Tiền bối, cái này chỉ sợ không ổn đâu."

"Có gì không ổn, thu cất đi." Che mặt võ giả trong giọng nói lộ ra nồng đậm quan tâm chi ý.

"Đa tạ tiền bối, chút tình ý này, ta ngày sau nhất định sẽ báo đáp." Lý Hàm Tuyết ánh mắt kiên định nói.

Che mặt võ giả cười ha ha: "Đây coi như là ta tặng cho ngươi Lễ gặp mặt, ngày sau hữu duyên gặp lại đi."

Che mặt võ giả thân thể lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa, sau đó Luyện Khí Phường bên trong chúng võ giả cũng đi theo chậm rãi tán đi.

Hôm nay, nhất phẩm trong các lại ra một tên thần bí thiên tài luyện khí thiếu niên, tuổi còn trẻ lại có thể luyện chế ra tứ giai Huyền Binh, lực lượng tăng phúc đạt tới mười phần trăm. Cái tin tức này tại Thương Vân trong thành lan truyền nhanh chóng, tại Thương Vân thành luyện khí giới nhắc lên sóng to gió lớn, mà đương sự người Lý Hàm Tuyết đối với cái này lại cũng không hiểu biết, hắn nhất tâm tại vì nửa năm sau nội viện tuyển bạt thi đấu chuẩn bị.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha, mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Trèo lên vân bảng bài danh

"Người thật là một cái để người không tưởng tượng được người, không nghĩ tới người còn có Luyện Khí Sư thiên phú. Cứ như vậy, ta có thể càng phải đem người một mực bỏ tại Lâm gia chúng ta, người hôm qua thể nhưng là đã đáp ứng ta, làm nhà chúng ta trên danh nghĩa cung phụng, hiện tại sẽ không lật lọng a?" Lâm Huyền Huyền đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, ánh mắt lộ ra một tia giảo hoạt ý cười.

"Người coi ta là thành người nào." Lý Hàm Tuyết xấu hổ cười một tiếng, "Ta đã đáp ứng sự tình, liền nhất định sẽ làm được."

"Đây chính là người nói a, không cho phép đổi ý."

"Ừm, tuyệt không đổi ý."

Cáo biệt Lâm Huyền Huyền, Lý Hàm Tuyết trở lại Thương Lam Học Viện.

Lần này hắn thu hoạch khá lớn, không chỉ có đem tu vi tăng lên tới Nhược Võ Cảnh, trên thân còn nhiều ra sáu trăm tiền vàng tích súc, quan trọng hơn là, hắn còn giác tỉnh luyện khí thiên phú, tự mình luyện chế ra một thanh tứ giai Huyền Binh, thanh này Mặc rằng đao có được song thuộc tính tăng phúc, bán đi lời nói, giá trị so với bình thường tứ giai Huyền Binh cao hơn ra một nửa giá cả, tối thiểu giá trị ba nghìn kim tệ.

Ngày sau chỉ cần Lý Hàm Tuyết có thời gian, thu thập được đầy đủ tài liệu, luyện chế thành Huyền Binh, như vậy tiền vàng sẽ cuộn cuộn không tuyệt tiền vào hắn túi, cũng sẽ không cần vì tiền sự tình phát sầu.

Lý Hàm Tuyết cước bộ không nhanh không chậm, đi vào Thương Lam Học Viện. Vừa mới đi vào Học Viện, Lý Hàm Tuyết bên tai liền truyền đến học viên tiếng nghị luận.

"Nghe nói sao? Lần này trèo lên vân bảng công bố."

Hàng năm Thương Lam Học Viện cũng sẽ ở nội viện tuyển bạt thi đấu bắt đầu trước sáu tháng, công bố trèo lên vân bảng. Trèo lên vân bảng là Ngoại Viện võ đạo viện các đệ tử tổng hợp thực lực bài danh Bảng danh sách, trên bảng chỉ có năm cái danh ngạch, đại biểu cho năm nay có khả năng nhất tiến nhập nội viện năm cái hạt giống tuyển thủ, lịch năm đến nay trèo lên vân bảng trên bảng có học viên, không có gì bất ngờ xảy ra, trên cơ bản đều tiến nội viện.

Cho nên trèo lên vân bảng cũng thành căn nhắc một một học sinh tổng hợp thực lực tiêu chuẩn, sở hữu năm thứ ba học viên đều thời khắc chú ý trèo lên vân bảng biến hóa, chỉ cần có chút biến động, liền sẽ dẫn tới mọi người nghị luận.

"Nghe nói lần này trèo lên vân bảng có đại biến hóa."

"Biến hóa gì?"

"Nguyên bản năm ngoài phân loại thứ nhất cùng thứ hai Vương Long, Lục Triển bằng hai người, đã rút xuống thứ ba hạng tư."

"Cái này sao có thể? Lục Triển bằng thực lực ta lại quá là rõ ràng, hắn năm ngoài cuối kỳ trắc thí thời điểm, cầm tới thứ hai thành tích. Tu luyện Huyền Cấp thượng phẩm công pháp Lăng Vân quyền, đã tu luyện tới tầng thứ tư, nhất quyền đánh ra, khí thế Lăng Vân, phi thường khủng bố. Vương Long người này càng là thâm bất khả trắc, đem Huyền Cấp thượng phẩm công pháp Giao Long kinh tu luyện tới tầng thứ năm, so Lục Triển bằng còn phải mạnh hơn không ít. Hai người này thể mà lại rơi xuống thứ tư? Thật gọi người không thể tin được. Đến là ai, so hai người này còn cường hãn hơn?"

Tinh Vân Đại Lục, công pháp chia làm Huyền Cấp, Thiên Cấp, Thánh Cấp, Viễn Cổ cấp cùng Đế Hoàng cấp năm cái cấp bậc, trừ Đế Hoàng cấp bên ngoài, mỗi một cái cấp bậc công pháp đều chia làm hạ, trung, thượng, tuyệt tứ phẩm.

Công pháp phẩm chất cao thấp, ảnh hưởng Võ Đạo Chân Khí lợi dụng hiệu suất, một người tu luyện Huyền Cấp thượng phẩm công pháp võ giả, Võ Đạo Chân Khí tỉ lệ lợi dụng so tu luyện Huyền Cấp hạ phẩm cao hơn bên trên bốn lần, nói cách khác đồng dạng cảnh giới, phát huy đồng dạng lực lượng, cái trước Võ Đạo Chân Khí tiêu hao là cái sau một phần tư, đầu đến sau cùng khẳng định là cái sau kiệt lực mà chết.

Quan trọng hơn là, trên việc tu luyện phẩm Huyền Cấp công pháp, Võ Đạo Chân Khí ngưng luyện độ đem cao hơn Hạ Phẩm Công Pháp mấy lần, trong đoạn thời gian bạo phát đi ra lực lượng, có thể trực tiếp nghiền ép tu luyện hạ phẩm Huyền Cấp công pháp võ giả, đây cũng là vì sao võ giả đều phí hết tâm tư tìm kiếm cao giai công pháp nguyên nhân.

"Ngày xếp hàng thứ nhất thứ hai là ai?"

"Xếp hàng thứ nhất, người này lợi hại, họ Hoa nhân vật nổi tiếng vãn. Người này bụng dạ cực sâu, ẩn tàng nhiều năm như vậy, hiện tại gây một tiếng ai nấy đều kinh ngạc, không bình thường đáng sợ. Nghe nói Vương Long giao thủ với hắn, chỉ một hiệp, Vương Long liền bị thiệt thòi, không còn dám cùng Hoa Lư Vãn giao thủ."

"Một hiệp?" Thiếu niên tròn mắt hốc mồm.

"Không sai, cũng là một hiệp."

"Nếu như việc này làm thật, vậy cái này Hoa Lư Vãn cũng quá kinh khủng. Không nghĩ đến người này bình thường không có tiếng tăm gì, lại là cái lợi hại như thế nhân vật. Như vậy xếp hạng thứ hai là ai?"

"Người này tất cả mọi người nhận biết, chính là chúng ta võ đạo viện công nhận thứ nhất đại mỹ nhân, Tô Tiểu Nhã học tỷ."

"Lại là Tô học tỷ. Nghe nói hai năm trước Tô học tỷ ngộ nhập Huyền minh Sơn thú tổ kém chút mất mạng, theo nói đi cũng phải nói lại sau tu vi sụt giảm, vấn đề này tại võ đạo viện bên trong truyền đi xôn xao. Nghĩ không ra hai năm sau, nàng thế mà có thể dưới một người, lực áp quần hùng, thật sự là thật không thể tin."

"Tô học tỷ một mực không bình thường ưu tú, điểm ấy là mọi người công nhận."

"Bất quá nói lên tu vi sụt giảm, ta nhớ tới một người."

"Người nào?"

"Học viện chúng ta đã từng mạnh nhất thiên tài, đạt được đặc cấp đạo sư lập tức Hoa Lang ưu ái người. Sau đó theo trời mới biến thành phế nhân, học viện chúng ta bên trong trừ hắn bên ngoài còn có thể là ai?"

"Người nói là Lý Hàm Tuyết?"

"Không tệ! Năm đó hắn nhập học năm thứ nhất, liền đã xếp hạng trên vãn bảng Đệ Tứ, nghe nói hắn đã trở về, mà lại mục tiêu trực chỉ lần này nội viện tuyển bạt thi đấu."

"Vậy thì có cái gì dùng? Hắn thực lực tuy nhiên khôi phục một số, nhưng hoàn toàn không phải Vương Long, Lục Triển bằng đối thủ, chớ nói chi là Hoa Lư Vãn."

"Người ta ngoài ý muốn gặp giống nhau, hắn khi trở về tuy nhiên khôi phục một điểm tu vi, nhưng liền Nhược Vô Già đều không phải là, theo ta thấy không đùa!"

Hai người vui đầu nghị luận, căn bản không có chú ý tới Lý Hàm Tuyết đã chậm rãi hướng bọn họ đi tới.

"Hồngбет, hắn tại sao lại ở chỗ này? Đi mau." Hai người gặp Lý Hàm Tuyết, nhất thời quá sợ hãi, cúi đầu xuống bước nhanh chạy đi. Bọn họ tuy nhiên ngoài miệng khinh thị Lý Hàm Tuyết, thế nhưng là trong lòng cũng biết, dù cho Lý Hàm Tuyết đầu gì, cũng không phải bọn họ có thể tùy tiện đắc tội.

"Hoa Lư Vãn quả nhiên rất mạnh, ngăn ngừa mấy ngày bên trong, liền đã chinh phục võ đạo viện sở hữu cường giả, đứng hàng thứ nhất." Lý Hàm Tuyết nắm chặt song quyền, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ kiên định, "Nhưng là ta cũng sẽ không yếu thế, ta còn có thời gian nửa năm, Hoa Lư Vãn, nửa năm sau chúng ta một quyết thắng thua!"

Lý Hàm Tuyết đi vào lập tức Hoa Lang gian phòng bên trong, cửa phòng mở rộng, lập tức Hoa Lang chính bắt chéo hai chân, trên tay cầm lấy một bản sách nhỏ, phía trên kiều mị cô nàng làm điệu làm bộ, yêu điểm rung động lòng người.

Lý Hàm Tuyết không khỏi hơi đỏ mặt, gấp vội vàng cúi đầu.

Lập tức Hoa Lang phát giác được có người đến, cuống quýt thu hồi Tiểu Hoàng Thư, tăng hắng một cái, nghiêm trang nói ra: "Hàm Tuyết, là người a, tiến đến làm sao cũng không gõ cửa đâu?"

Lý Hàm Tuyết nhất thời xấu hổ, môn là rộng mở, làm sao gõ?

Lập tức Hoa Lang nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, khẽ đi một tiếng: "Người đột phá?"

"Ừm, hôm nay vừa đột phá đến Nhược Vô Cảnh." Lý Hàm Tuyết không kịp chờ đợi nói, "lão sư, chuyện của ta đã xong xuôi, mời mang ta đi huấn luyện đi."

"Đừng nóng vội, lần này huấn luyện khác biệt dĩ vãng, ta sẽ vì ngươi chuẩn bị đặc biệt nhất phương thức huấn luyện. Ta lần này sẽ không lại dùng trước kia phương thức huấn luyện ngươi, bởi vì thân thể ngươi cùng đại não đều đối những huấn luyện đó phương thức có trí nhớ, dù cho ngươi cố gắng nữa lại nghiêm túc, cũng không có khả năng siêu việt trước kia mức độ, thậm chí ngay cả ngang hàng đều trở thành một vấn đề, cho nên ta phải dùng hoàn toàn mới phương pháp huấn luyện ngươi. Người chỉ có tại lớn nhất thời khắc nguy cấp, mới có thể bộc phát ra chính mình tiềm năng, ta muốn ngươi làm, cũng là qua thể nghiệm sinh cùng tử."

"Đó là cái gì huấn luyện?" Lý Hàm Tuyết trong lòng đã khẩn trương lại chờ mong.

"Đến lúc đó ngươi liền biết." Lập tức Hoa Lang bán một cái cái nút, "Ngày mai ngươi tới nơi này, ta mang ngươi đi."

"Tiểu nhãi không phải cũng phải cùng đi sao?"

"Nha đầu kia năm ngoái đã Nhược Võ Cảnh tứ giai, hai tháng trước lại đột phá đến Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai, lấy năng thực lực, nội viện tuyển bạt danh ngạch bên trong nhất định có năng một cái. Năng đi theo ngươi cùng đi lời nói, khắp nơi che chở ngươi, vừa có nguy cơ sinh tử liền xuất thủ tương trợ, thực lực ngươi liền không chiếm được đoán luyện, qua ngược lại chuyện xấu." Lập tức Hoa Lang cười ha ha một tiếng, "Chúng ta gạt năng đi, hậu quả từ chính ngươi gánh chịu."

Lý Hàm Tuyết đầu đầu, bắt đầu đi gượng cười hai tiếng, trở lại chỗ mình ở, nghỉ ngơi một đêm về sau, sáng sớm hôm sau, đi theo lập tức Hoa Lang, ra Thương Lam Học Viện về sau, liền hướng một mảnh Thâm Lâm bên trong chạy như điên.

Lập tức Hoa Lang tốc độ cực nhanh, trong rừng giống như một đầu mau lẹ Liệp Báo, thân ảnh ở trong rừng rậm không ngừng chớp động, chỉ nháy mắt, là được tiến mấy chục mét.

"Lão sư không hổ là Huyền Vũ người, thật là nhanh tốc độ!"

Lý Hàm Tuyết đem chính mình tu luyện Huyền Cấp Trung Phẩm Công Pháp nhẹ nhàng bước thôi động đến cực hạn, mới miễn cưỡng đuổi theo lập tức Hoa Lang tốc độ.

Hai sư đồ phi nước đại một ngày, rốt cục tại Nhật Lạc Tây Sơn thời khắc, đi vào một tòa núi cao đỉnh núi.

Trời chiều tây chiếu, đầy trời ánh sáng vậy xuống đỉnh núi, rực rỡ màu sắc.

Lý Hàm Tuyết có chút thở hổn hển, đầu đầy là mồ hôi, mà lập tức Hoa Lang làm theo giống như là đi bộ nhàn nhã đi tới một dạng, trên thân không có nửa điểm mồ hôi.

"Kia chính là ta muốn dẫn ngươi đi địa phương." Lập tức Hoa Lang chỉ chân núi một tòa cổ thành, màu xanh sẫm là Cổ thành chủ nhạc đạo, tại trời chiều chiếu rọi, lộ ra vô tận thâm lương cùng tức sát chí ý.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Lạc huyền thành

"Lão sư, làm sao? Vì sao không tiếp tục đi lên phía trước?" Lý Hàm Tuyết nghi ngờ nói.

Lập tức Hoa Lang ngừng chân tại không trước, ánh mắt lộ ra một cổ nồng đậm vẻ kiên dè: "Nơi đây gọi Lạc huyền sơn mạch, ngươi tu vi còn chưa đủ, vô pháp cảm nhận được cái này trong dãy núi tràn ngập khủng bố sát cơ. Cái này Lạc huyền bên trong dãy núi ở một Tôn lão quái, tu vi thâm bất khả trắc, mấy chục năm trước từng ở chỗ này bố trí xuống đại trận, phạm là tu vi cao hơn Nhược Võ Cảnh võ giả, tự tiện xông vào người đều phải chết, Nhược Võ Cảnh phía dưới võ giả hẳn làm theo không có mấy may can thiệp. Ta tuy nhiên không e ngại người này, nhưng là cũng không muốn cùng hắn phát sinh xung đột, tiếp xuống đường liền từ chính ngươi qua đi thôi."

Lý Hàm Tuyết gật gật đầu.

"Ngươi nhớ kỹ, muốn sáu tháng đột phá đến Nhược Võ Cảnh Lục Giai, chỉ dựa vào tự thân tu luyện là còn thiếu rất nhiều, nhất định phải tại nguy cơ sinh tử bên trong ma luyện chính mình, không ngừng mà khiêu chiến cực hạn, thu hoạch được đột phá mới được, nhất định phải nhớ lấy. Lần này ta bảo ngươi đến Lạc huyền sơn mạch, thực còn có một nguyên nhân, cái kia chính là trống trơn Huyền Thủ."

"Trống trơn Huyền Thủ?" Lý Hàm Tuyết trong lòng giật mình, ần ần cảm thấy cái này trống trơn Huyền Thủ tuyệt không đơn giản, chỉ sợ cùng trên người mình trống trơn Võ Mạch có chỗ quan hệ.

"Bây giờ trước, có tin tức truyền đến, Lạc huyền trong núi xâm nhập một cái trống tròn Huyền Thủ. Cái này trống tròn Huyền Thủ là giữa thiên địa khó gặp thượng cổ Kỳ Thủ, thể nội có được thập phần thần bí lực lượng, có thể trợ giúp võ giả cấp tốc đột phá cảnh giới. Người nếu có thể bắt được cái này trống tròn Huyền Thủ, như vậy người trong vòng nửa năm đột phá đến Nhục Vô Cảnh Lục Giai nắm chắc sẽ từ một thành tăng lên đến cửu thành."

"Cửu thành! Lợi hại như vậy?" Lý Hàm Tuyết thần phục một tiếng.

"Đương nhiên lợi hại, tục truyền mấy chục năm trước có một cái nhất giai Nhục Vô Giả thôn phệ một khối trống tròn Huyền Thủ huyết nhục, trực tiếp trở thành Huyền Vũ người. Nếu không phải Lạc huyền sơn mạch này Tôn lão quái trấn thủ trung ương, lần này chỉ sợ không ít Huyền Vô Cảnh cao thủ đều muốn nhin không được xuất thủ." Lập tức Hoa Lang chỉ phía trước này tòa hùng thành nói, "phía trước cũng là Lạc huyền thành, lần này các môn các phái cao thủ trẻ tuổi khẳng định đều sẽ tụ tập ở nơi đó, tìm cơ hội bắt trống tròn Huyền Thủ, người phải thật tốt nắm chắc thời cơ, nếu là có cơ duyên bắt được trống tròn Huyền Thủ tốt nhất, nếu như chuyện không thể làm, cũng không cần quá miễn cưỡng."

"Vâng, lão sư lời nói Hàm Tuyết ghi nhớ trong lòng."

"Như vậy nửa năm sau, hy vọng có thể nhìn thấy một cái Nhục Vô Cảnh Lục Giai cao thủ trở lại bên cạnh ta, tại nội viện tuyển bạt thi đấu bên trên thay ta làm về vang." Lập tức Hoa Lang cười ha ha một tiếng, thân thể lóe lên, liền biến mất không thấy gì nữa.

Lập tức Hoa Lang sau khi đi, Lý Hàm Tuyết đem ánh mắt dừng lại tại tòa kia tòa thành lớn màu xanh bên trên, trong mắt tinh quang lóe lên, thân thể trốn vào Thâm Lâm bên trong.

Nửa khắc đồng hồ về sau, Lý Hàm Tuyết đi vào Lạc huyền thành trước cổng chính.

Lạc huyền thành lấy màu xanh đen vì chủ cơ điều, một đầu đá xanh Đại Đạo từ ngoài thành nổi thẳng nội thành, trải qua tuế nguyệt tang thương tẩy lễ, đường mấp mô, gập ghềnh, lộ ra một cỗ thể lương phong cách cổ xưa chi khí.

Mặt trời lặn ánh chiều tà dưới, trên đường lui tới võ giả có một mặt mỗi mặt, hiển nhiên hôm nay không có thu hoạch gì. Có tinh thần sáng láng, cùng người bên ngoài thần thái phi dương địa trò chuyện với nhau. Có thì là thần sắc lạnh lùng, một thân một mình chậm rãi bước đi vào Lạc huyền thành bên trong.

Lý Hàm Tuyết phát hiện những người này đều có một cái cộng đồng đặc thù, ánh mắt sắc bén, sắc bén bên trong có đối với sinh mạng lạnh lùng, đây là chỉ có trên tay nhiệm qua máu người mới sẽ có mất Thần.

"Những người này đều không phải là hạng đơn giản, mỗi người trên tay chỉ sợ đều có mấy cái cái nhân mạng."

Lý Hàm Tuyết bình tĩnh nổi lòng, mặt không đổi sắc hướng nội thành đi đến.

"Dừng lại!" Ngoài cửa thành hai cái giữ cửa đại hán gặp người tới là một cái niên kỷ nhiều nhất không đến mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên đi tới, tay quét ngang, ngăn lại Lý Hàm Tuyết, đại uống, "Nơi này là Lạc huyền thành, muốn vào thành trước giao nộp một trăm kim lệ phí vào thành."

Hai cái này đại hán thần sắc bất thiện địa cười, hai người dáng người hiện lên lưu tuyến hình, bắp thịt rắn chắc, màu đồng cổ dưới làn da ẩn giấu đi mạnh đại bạo phát lực, người sáng suốt vừa nhìn liền biết hai người là thực lực không tầm thường võ giả.

"Cái này hai huynh đệ thực lực rất mạnh, đã đạt tới Đoan Vô Cảnh Cửu Giai, chỉ thiếu chút nữa liền trở thành Nhục Vô Giả, chuyên môn tìm một số tuổi còn nhỏ tu vi thấp tân nhân khi dễ, thu lấy lệ phí vào thành, thiếu niên này chỉ sợ phải tao ương."

"Thực lực không đủ, liền chú nhất định phải trở thành cái này hai huynh đệ xâm lược người yếu, đây đã là bắt thành văn quy củ. Mà lại thành chủ đối với cái này cũng chẳng quan tâm, chỉ sợ cũng là ngầm đồng ý. Thử nghĩ nếu như ngay cả Thủ Môn Nhân cũng không là đối thủ, tiến đến Lạc huyền thành còn có ý nghĩa gì?"

Bên trong một cái đại hán gặp Lý Hàm Tuyết trầm mặc không nói, coi là Lý Hàm Tuyết là bởi vì sợ mà không dám động, dù sao thiếu niên này niên kỷ còn nhẹ, gặp được loại tình huống này bị chấn nhiếp cũng là thường tình, đại hán nắm tay khoác lên Lý Hàm Tuyết đầu vai, cười nói: "Tiểu huynh đệ, người cũng không cần khẩn trương, chỉ cần giao lệ phí vào thành, huynh đệ chúng ta tuyệt sẽ không làm khó người."

"Buông ra!" Lý Hàm Tuyết chỉ là lạnh lùng phun ra hai chữ.

"Người nói cái gì?" Đại hán nhíu mày.

"Ta để người buông tay ra!" Lý Hàm Tuyết thái độ cường ngạnh, Lạc huyền thành là cái mạnh được yếu thua địa phương, nếu như yếu thế, liền hội bị người nhạo báng.

"Thật lớn mật, lại dám đối hai huynh đệ chúng ta hô to gọi nhỏ."

Đại hán nhất thời giận dữ, nhất quyền hướng Lý Hàm Tuyết bụng đánh tới, một quyền này lực lượng phi thường to lớn, đủ để đánh chết một đầu trâu đực. Chung quanh võ giả thần sắc lạnh lùng, không có chút nào xuất thủ cứu giúp ý tứ.

Nơi này là Lạc huyền thành, sinh tử từ mệnh, thực lực không đủ này là mình vấn đề, liền xem như bị người đánh đến tàn phế chết, cũng là đáng đời, sẽ không có người lại bởi vì sinh lòng thương hại mà xen vào việc của người khác, rước họa vào thân.

"Thiếu niên này xem như xong, một quyền này xuống dưới, không chết cũng tàn phế."

Đã thấy quyền đầu đã đến Lý Hàm Tuyết bụng một tác khoảng cách, Lý Hàm Tuyết xoay tay, hơi hốt đem đại hán quyền đầu hướng xuống võ, đại hán lập tức mất đi thăng bằng, cả người như là nặng ngàn cân vật ép thân thể, thân thể theo quyền đầu hướng mặt đất rơi đập.

Một cái khác đại hán gặp huynh đệ ăn thiệt thòi, vội vàng xuất thủ công kích Lý Hàm Tuyết.

Quyền đầu hướng Lý Hàm Tuyết bề ngoài đập tới, Lý Hàm Tuyết cước bộ nhẹ nhàng một chuyển, liền tránh đi đại hán quyền đầu, cùng lúc đó, hữu chưởng nhẹ nhàng đẩy, một cỗ cự lực từ Lý Hàm Tuyết nhìn như cực kỳ yếu đuối trắng nõn trong lòng bàn tay truyền ra.

Đại hán kêu lên một tiếng đau đớn, phanh một tiếng đụng ở trên tường, sắc mặt một trận ửng hồng.

"Huynh đệ chúng ta hôm nay có mắt không trông, tiểu huynh đệ trẻ tuổi như vậy, lại là Nhược Võ Cảnh cao thủ, huynh đệ chúng ta cam bái hạ phong." Hai đại hán nhìn lấy Lý Hàm Tuyết, trong mắt đều có vẻ kính sợ, "Nếu là không chê lời nói, hai huynh đệ chúng ta mời tiểu huynh đệ uống cái ít rượu, coi như là chịu nhận lỗi."

Người yếu tôn kính cường giả, hai huynh đệ thái độ chuyển biến nhanh chóng, khiến cho người kinh ngạc. Nhưng tất cả mọi người cảm giác đến đương nhiên, bởi vì nơi này là Lạc huyện thành.

Lý Hàm Tuyết mỉm cười, nói: "Trắc thí vào thành người thực lực, cái này là các ngươi chỗ chức trách, cũng không trách các ngươi. Còn uống rượu coi như, ta còn có chuyện quan trọng tại thân, ngày khác lại uống đi."

Lý Hàm Tuyết đi vào Lạc huyện thành bên trong, mặt trời lặn tà dương, hai bên gạch xanh ngói xanh đắp thành phòng trọ nhỉnh lên một tầng màu vô quýt, lộ ra một cỗ nồng đậm ban đầu khí tức. Đưa mắt mà trông, trung ương một tòa cao đến mười trượng Thành Chủ Phủ trấn thủ trung ương, mười phần to lớn.

Lý Hàm Tuyết xuyên toa tại trong người đi đường, đột nhiên bả vai cảm giác có không biết vật áp xuống tới, còn chưa áp xuống tới thời điểm, Lý Hàm Tuyết bả vai một bên, né tránh không biết vật.

Lý Hàm Tuyết nghiêng đầu xem xét, chỉ gặp một năm cấp cùng hán tương tự thiếu niên, người mặc thụng trường sam màu trắng, gánh vác trường kiếm, khí khái anh hùng hùng hực, tay phải hấn đập khoảng không, mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, cười ha ha đứng lên.

"Huynh đệ, thật là nhạy cảm trực giác, bội phục bội phục. Không biết huynh đệ xưng hô như thế nào?"

"Lý Thạch." Lý Hàm Tuyết báo cáo sai một cái tên, ở chỗ này đem chính mình thân phận chân chính để lộ ra qua, không phải cừu chi sáng suốt.

"Lý huynh, cùng ta làm một cốc đại mua bán như thế nào?" Thiếu niên cười nói.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha, mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Mã Long Chí mời

"Ngươi vì cái gì tìm tới ta?" Lý Hàm Tuyết cảm thụ được trên người thiếu niên tán phát khí tức, trên người đối phương Võ Đạo Chân Khí còn chưa đủ ngưng luyện, hơi có vẻ lỏng lẻo, hiển nhiên cũng là Nhược Võ Cảnh nhất giai tu vi.

"Huynh đệ ngươi vừa rồi vào thành lúc bộc lộ tài năng, ta thấy rất rõ ràng. Thực lực ngươi rất mạnh, là cái đáng tin đồng bọn, cho nên ta lựa chọn ngươi."

"Nhưng ta còn không biết thân phận của ngươi, ta không cùng thân phận không rõ người liên hệ." Lý Hàm Tuyết nói.

Thiếu niên cười nói: "Ta là cửu phẩm tông môn Thiên Phương môn đệ tử hạch tâm Mã Long Chí."

Tinh Vân Đại Lục, tông môn san sát, võ giả đem những tông môn này chia làm một đến chín phẩm, cửu phẩm vì Mạt Lưu, nhất phẩm thì là Siêu Cấp Đại

Phái, nhưng là nhất phẩm tông môn cũng không phải là mạnh nhất, tại nhất phẩm tông trên cửa, còn có 5 đại cự đầu, Luyện Khí Tông, Táng Kiếm các, chống trời môn, Thiên Vũ tông cùng Nguyệt Hoàng Thánh Địa.

Cửu phẩm tông môn nếu như đặt ở Thương Vân thành phụ cận lời nói, không tính quá yếu nhưng cũng không tính được mạnh, là bình thường nhất lưu môn phái.

"Người mời ta cùng một chỗ, muốn làm cái gì mua bán?" Lý Hàm Tuyết lại hỏi.

"Ta muốn mời người cùng đi Lạc huyền sơn mạch trung ương nội địa, liên sát Từ Kim Giác Nha thú. Sư tôn phái ta đến Lạc huyền núi, một là vì này trông tròn Huyền Thú, nhưng là này trông tròn Huyền Thú, chính là có thể ngộ nhưng không thể cầu Thần Thú, ta là không hy vọng xa vời có thể bắt được nó. Hai là vì Từ Kim Giác Nha thú, thực không dám giấu giếm, chỉ cần có thể thu hoạch được một cây Từ Kim Giác Nha sừng thú răng, hiến cho phía trên, làm trao đổi, chúng ta Thiên Phương môn liền có thể đạt được bát phẩm tông môn một vị trưởng lão giúp đỡ, trong vòng mười năm có hi vọng tấn thăng trở thành bát phẩm tông môn." Mã Long Chí nói.

Từ Kim Giác Nha thú, trên thân quý giá nhất cũng là trên đầu hai cây sừng răng, có thể dùng cho luyện chế Cửu Giai Huyền Binh, luyện chế ra đến Huyền Binh chất lượng cực cao, cơ hồ có thể so với một số hạ phẩm Minh Binh, cho nên Từ Kim Giác Nha sừng thú răng cũng liền thành Luyện Khí Sư trong mắt hàng bán chạy.

Lý Hàm Tuyết trong lòng cũng là có chút lửa nóng, nếu là có thể cầm tới một cái sừng răng, vậy coi như kiếm lời lật, thuận tiện làm làm tài liệu bán, liền có thể bán ra năm vạn tiền vàng, chớ nói chi là luyện chế thành Huyền Binh.

Đối mặt dạng này dụ hoặc, Lý Hàm Tuyết cường ép kềm chế trong lòng xúc động, trong lòng một suy nghĩ, tình táo lại nói: "Trưởng thành Từ Kim Giác Nha thú là cao giai Huyền Thú, đây chính là có thể so với đỉnh phong Huyền Vũ người khủng bố Hung Thú, nếu như ta không có đoán sai, thực lực người cũng là Nhược Vô Cảnh nhất giai, lấy hai người chúng ta thực lực, muốn liên sát Từ Kim Giác Nha thú, không khác con kiến ăn con voi, ý nghĩ hảo huyền."

Mã Chí Long lắc đầu cười nói: "Huynh đệ người có chỗ không biết, chúng ta lần này mục tiêu không phải Từ Kim Giác Nha thú, mà chính là Từ Kim Giác Nha thú ấu tể, trên đầu nó hai cây sừng răng giá trị cùng trưởng thành so sánh có vẻ không bằng, nhưng là cũng là đáng giá ngàn vàng."

"Thì ra là thế, Từ Kim Giác Nha thú ấu tể hai chúng ta liên thủ ngược lại là hẳn là có thể với đối phó." Từ Kim Giác Nha ấu tể thực lực thấp, không thể so với tam giai Nhược Vô Giả mạnh, mà lại ấu tể linh trí chưa mở, dễ dàng dụng kế đánh giết.

"Thế nào, có làm hay không?" Mã Long Chí trong lòng có chút tâm thần bất định, sợ Lý Hàm Tuyết cự tuyệt, hần sở dĩ mời Lý Hàm Tuyết, một là bởi vì Lý Hàm Tuyết thực lực, Lý Hàm Tuyết thực lực không yếu, sẽ không kéo hần chân sau, có thể tại liên sát Từ Kim Giác Nha thú ấu tể lúc xuất lực. Thứ hai, cũng là bởi vì Lý Hàm Tuyết thực lực, Lý Hàm Tuyết là Nhược Vô Cảnh nhất giai, cùng mình không phân sản sản nhau, Mã Long Chí không lo lắng Lý Hàm Tuyết thấy hơi tiền nổi máu tham, một lời không hợp sát nhân đoạt bảo.

Lý Hàm Tuyết trầm ngâm nửa ngày, Mã Long Chí tự báo tông môn, thân phận sẽ không có giả, hần lại đem chuyện này mục đích nói thẳng ra, Lý Hàm Tuyết lòng nghi ngờ đã bỏ đi hơn phân nửa, tối thiểu liên sát Từ Kim Giác Nha thú ấu tể chuyện này không có giả, Lý Hàm Tuyết trong lòng một suy nghĩ liền có chủ ý.

"Có thể, ta đáp ứng người." Lý Hàm Tuyết nói.

"Quá tốt." Mã Long Chí mặt lộ vẻ vui mừng, "Chúng ta tu chính một đêm, sáng mai còn ở chỗ này sẽ cùng."

Lý Hàm Tuyết tại Lạc huyền thành Thành Đông phong mộc trong khách sạn tạm ở một đêm, sáng sớm hôm sau, cùng Mã Long Chí sẽ cùng, ra Lạc huyền thành, hướng Lạc huyền sơn mạch trung ương nội địa bước nhanh chạy tới.

Hai người đường tắt Tam Tọa Đại Sơn, vượt qua một con sông lớn, lấy hai người Nhược Vô Cảnh nhất giai thực lực cước trình, cũng đi gần nửa ngày thời gian.

Lạc huyền sơn mạch trung ương nội địa, Lâm Mộc thanh thúy tươi tốt, thương thiên Cổ thụ trực chỉ Vân Tiêu, quyền trên mặt đất Lão Căn như cùng một cái đầu Cầu Long, bên đây dưa, mười phần trắng kiện. Trong rừng không bình thường yên tĩnh, ngẫu nhiên truyền đến vài tiếng thú minh, giữa khu rừng quanh quẩn không dứt, khiến cho người không rét mà run.

"Sư tôn nói, kẻ bên này Từ Kim Giác Nha thú sẽ xuất hiện tỷ lệ có bảy thành." Mã Long Chí bốn phía xem chừng, tìm kiếm lấy Từ Kim Giác Nha Thú Thân ảnh.

Hai người cẩn thận từng li từng tí tại bốn phía tìm kiếm mấy canh giờ, sắc trời đã dần dần trầm thấp xuống, vẫn không thu hoạch được gì.

"Chúng ta trước ở chỗ này chờ bên trên một đêm, nghe nói cái này Từ Kim Giác Nha thú ưa thích ban đêm ẩn hiện, có lẽ chúng ta đêm nay liền có thu hoạch."

Vào đêm, Lạc huyền sơn mạch trung ương khí ẩm dày đặc, Mã Long Chí đốt lên đồng lửa, xua tan khí ẩm. Tinh không như nước, trăng sáng lên cao, chấm chấm đầy sao lấp lóe, làm theo như là ném vào trong ao Dạ Minh Châu, kích thích tầng tầng gợn sóng.

"Rống. . ."

Ngay tại Mã Long Chí gây động lửa thời điểm, Lý Hàm Tuyết bên tai ả ả truyền đến trầm thấp thú minh thanh.

"Người nghe, đó là cái gì?" Lý Hàm Tuyết thấp giọng nói.

Mã Long Chí nghiêng tai nghe xong, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên: "Đây là Tử Kim Giác Nha thú gọi tiếng, mà lại nghe thanh âm này, nó ngay tại chúng ta phía đông bên ngoài ba dặm, việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ liền đi!"

"Được."

Hướng phía đông cuống chạy tới, không bao lâu, hai người tại một cái tiểu trên đỉnh núi nhìn thấy một cái cự đại Huyền Thú, Huyền Thú ước chừng cao một trượng, tròn trịa thân thể, cả thân thể đều bị Tử vẩy màu vàng kim bao trùm, sáu đầu thô chân ngắn trên mặt đất ấn ra từng cái thật sâu dấu chân, trên đầu hai cây trong suốt sáng long lanh từ sắc sừng răng dưới ánh trăng chiếu sáng rạng rỡ.

"Xem ra chúng ta vận khí không tệ, cái này Tử Kim Giác Nha thú ấu tử cùng phụ mẫu chạy thoát, chúng ta vừa vận nhân cơ hội này đánh giết nó." Mã Long Chí trên mặt tràn đầy vẻ hưng phấn.

So với Mã Long Chí, Lý Hàm Tuyết thì là lộ ra tinh táo rất nhiều, dù sao cũng là Tử Kim Giác Nha thú, cho dù là ấu tử cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy.

Mã Long Chí thân thể nhảy lên, nhảy đến Tử Kim Giác Nha thú trước mặt, rút ra phía sau trường kiếm, một kiếm chặt đứt Tử Kim Giác Nha thú ấu tử một cái chân, máu tươi từ trong mạch máu nổ bắn ra đến, mùi tanh xông vào mũi.

Tử Kim Giác Nha thú bị đau, bỗng nhiên xoay đầu lại, hét lớn một tiếng, hai cây trong suốt sừng răng hướng Mã Long Chí đỉnh tới.

Cái này sừng răng vô cùng sắc bén, có thể so với Ngũ Giai Huyền Binh, Mã Chí Long không dám ngạnh kháng, vội vàng trên mặt đất lăn một vòng, hiện lên Tử Kim Giác Nha thú công kích.

Lại là một kiếm, đem Tử Kim Giác Nha thú một cái chân chém xuống đến, Tử Kim Giác Nha thú bị chém đứt hai cái đùi, con mắt hiện ra hồng quang, hoàn toàn giận.

Ổ vào nỗi giận bên trong Tử Kim Giác Nha thú tốc độ nhanh chóng vô cùng, Mã Long Chí vừa tránh đi, Tử Kim Giác Nha thú lại đỉnh lấy sừng răng, hướng bộ ngực hấn đột nhiên tới, căn bản không cho Mã Long Chí thời dắc thời cơ, Mã Long Chí trong lòng kêu khổ, vốn cho rằng có thể tùy tiện cầm xuống, nhưng là cái này Tử Kim Giác Nha thú xa so với hắn tưởng tượng muốn khó giải quyết.

Hắn liên tiếp né tránh mấy chục lần, đã dần dần lộ ra chật vật, khí tức hơi loạn, thân hình cũng xuất hiện một số sơ hở.

Phốc phốc!

Mã Long Chí một cái sơ sẩy, bị Tử Kim Giác Nha sừng thú răng vạch một cái, cánh tay bị mở ra một cái lỗ hồng, máu me đầm đìa.

Mã Long Chí chau mày, vội vàng vận khí cầm máu.

"Súc sinh này cư nhiên như thế hung ác!" Mã Long Chí trầm ngâm một chút, hướng Lý Hàm Tuyết hô to nói, "Lý huynh mau tới giúp ta một chút sức lực, lúc này không xuất thủ, còn chờ khi nào?"

"Mã huynh đừng nóng vội, ta tới."

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Kiếm một chén canh

Lý Hàm Tuyết dẫn theo quyền đầu, nhắm ngay thời cơ đâm ra một quyền, quyền kinh chấn động, lực lượng kinh khủng vọt thẳng nhập Tử Kim Giác Nha Thú Thể bên trong, Tử Kim Giác Nha thú như là một toà núi nhỏ, ầm ầm sụp đổ, Bốn đầu chân trên mặt đất bò loạn, mảng lớn mảng lớn Hắc Thổ

tung tóc bắn ra.

Từ Kim Giác Nha thú đau đến điên cuồng rống to, trên thân Từ Kim lân phiến bị đánh nát một chỗ, máu tươi từ trên người nó từng tia từng tia tràn ra.

Nhất quyền đem Từ Kim Giác Nha thú đánh sập, dạng này lực lượng dù cho so với một số như Vô Nhị Giai cao thủ, cũng không chút thua kém.

Mã Long Chí trong lòng giật mình: "Xem ra ta vẫn là đánh giá thấp người này, cái này Lý Thạch thực lực chỉ sợ muốn so ta tưởng tượng mạnh không ít!"

Từ Kim Giác Nha thú từ dưới đất giăng co, toàn thân lân phiến rung động run run, phát ra kim loại tính chất tiếng ông ông, hai cây sừng răng cũng biến hóa nhan sắc, trong suốt sáng long lanh từ sắc bên trong hiện hàng một đoàn thanh sắc quang mang, một cổ đáng sợ khí tức ầm ầm phát ra.

Mã Long Chí nhất thời sắc mặt kịch biến, cả kinh kêu lên: "Không tốt, cái này Từ Kim Giác Nha thú đã ở vào phần nộ trạng thái, lực lượng tăng cường mấy lần."

Lý Hàm Tuyết cũng mặt sắc mặt ngưng trọng, tại cái này Từ Kim Giác Nha Thú Thân bên trên, hần ần cảm nhận được một tia tử vong khí tức.

Từ Kim Giác Nha thú bốn chân ở trên mặt đất đập mạnh, sơn lâm chấn động, bạo rống một tiếng, sóng âm kích thích phong bạo tứ phía bao phủ, bốn phía Lâm Mộc hiện lên cánh hoa hình dáng đồ rập xuống dưới, ần núp tại giữa cánh rừng một số cấp thấp Huyền Thú thấy thế, nhao nhao kinh hãi gọi bầy, điên cuồng chạy trốn.

Lý Hàm Tuyết cùng Mã Long Chí hai người đứng tại chỗ, khiêng phong bạo, liên lùi mấy bước mới đứng vững thân thể.

Từ Kim Giác Nha Thú Đầu nhếch lên, một đường thanh sắc quang mang từ hai cây sừng răng bên trên đối Lý Hàm Tuyết nổ bắn ra mà đến.

Lý Hàm Tuyết vội vàng tránh ra, thanh quang khó khăn lăm từ cánh tay hần thối qua, nhất thời máu thịt be bét, thanh quang đánh vào một cái trên đá lớn, cự thạch lập tức ầm ầm sụp đổ.

"Thật là cường lực lượng." Lý Hàm Tuyết kéo xuống góc áo, cấp tốc băng bó kỹ vết thương, trong lòng thâm than.

Một đạo khác thanh quang hướng phía Mã Long Chí kích bắn đi, Mã Long Chí lấy phát ra một đường kiếm khí màu trắng, cùng thanh quang chống lại.

Hai đoàn quang mang kịch liệt va chạm, xanh bạch sắc quang mang lập loè toàn bộ Lâm Từ, hai đoàn quang mang tiêu tán, răng rắc một tiếng, Mã Long Chí trong tay tứ giai Huyền Binh kiếm vỡ vụn một lỗ hồng.

Mã Long Chí lộ ra một tia đau lòng chỉ sắc, đây chính là hần nể trọng nhất bảo vật, nương tựa theo thanh kiếm này, hần chiến thắng qua không ít cao thủ, bây giờ bảo kiếm này cứ như vậy tổn hại trong lòng của hần không bình thường thương tiếc.

Từ Kim Giác Nha thú gấp nhất kích không thành, càng thêm phần nộ, toàn thân lân phiến loạn chiến, phát ra Sa Thiết ma sát thanh âm chói tai, ngay sau đó một đạo lại một đạo khủng bố thanh quang hướng hai người kích xạ mà đến.

Không chỉ có Mã Long Chí sắc mặt đại biến, liên liên Lý Hàm Tuyết sắc mặt cũng thay đổi, hai người liên liên tục né tránh, tránh né thanh quang công kích, thế nhưng là đối mặt đầy trời mà đến thanh quang, dù cho hai người thân pháp tinh diệu, cũng không có khả năng toàn bộ tránh đi.

Lý Hàm Tuyết bả vai ăn nhất kích, bị đánh ra một cái đáng sợ huyết động, mà Mã Long Chí so Lý Hàm Tuyết còn thể thảm hơn một số, phần eo phía bên phải cùng bắp đùi phân biệt bên trong một chiều, đều bị đánh đến máu me đầm đìa.

"Xem ra là ta chủ quan, chưa từng nghĩ cái này Từ Kim Giác Nha thú hung mãnh như vậy, là ta liên lụy người." Mã Long Chí khổ sở nói.

"Ừ rồi rồi nói đừng nói trước, chúng ta bây giờ nhất định phải nghĩ biện pháp mau chóng chế phục nó, nếu không tiếp tục như vậy, chúng ta cũng chống đỡ không bao lâu." Lý Hàm Tuyết cau mày nói, đối mặt khốn cảnh, Lý Hàm Tuyết ý niệm đầu tiên tổng là như thế nào thoát khỏi khốn cảnh, sau đó mới đi cân nhắc hần.

"Lý huynh có biện pháp gì tốt?"

"Một người qua hấp dẫn sức sinh này chú ý lực, một người khác tìm cơ hội chọc mù ánh mắt nó, chỉ cần ánh mắt nó một mù, tự nhiên không làm gì được chúng ta."

"Ý kiến hay, như vậy do ai qua hấp dẫn nó chú ý lực?" Mã Long Chí động lòng dạ hẹp hòi, hấp dẫn hỏa lực, có khả năng cái thứ nhất trở thành pháo hôi, hần đương nhiên không muốn.

"Ta qua, người bắp đùi thụ thương, hành động bất tiện, từ ta qua thích hợp nhất. Mà trong tay người có Huyền Binh, chỉ cần đâm vào Từ Kim Giác Nha Thú Nhân bên trong, nó nhất định mất mù, cho nên từ người hoàn thành ám sát thích hợp nhất." Lý Hàm Tuyết không phải người ngu, cam nguyện làm pháo hôi, nhưng là bây giờ tình huống này, cái này có an bài như vậy mới là lớn nhất lý trí, nếu không hai cái người đều phải chết.

"Tốt, theo ý người nói." Mã Long Chí gật đầu nói.

Lý Hàm Tuyết nhảy đến Từ Kim Giác Nha thú trước mặt, cùng nó quần đấu, phần nộ Từ Kim Giác Nha thú lực lượng cùng tốc độ đều tăng cường mấy lần, Lý Hàm Tuyết thôi động trong khí hải hai khóa Khí Đan, toàn lực ứng phó, mới miễn cưỡng cùng Từ Kim Giác Nha thú chống lại.

Lý Hàm Tuyết tu vì chưa tán trước đó, tu luyện là Huyền Cấp Tuyệt Phẩm công pháp, bằng Văn Chương pháp, cái này chương pháp chỉ có Nhược Võ Cảnh võ giả tài năng tu luyện.

Bằng Văn Chương pháp hết thấy tam trọng, đệ nhất trọng bên ngoài bằng, bên ngoài bằng vì cương mãnh chương pháp, chỉ cần Võ Đạo Chân Khí đầy đủ ngưng luyện, nhất chương xuống dưới, có thể sụp đổ Huyền Bình. Đệ nhị trọng, bên trong bằng, bên trong bằng thì là đem kinh lực hóa vừa vì nhu, chui vào võ giả thể nội, đối nội bộ tiến hành phá hư, phi thường khủng bố.

Lý Hàm Tuyết trước kia từng sắp sụp Văn Chương pháp tu luyện tới đệ nhị trọng, giờ phút này hần tu vì tuy nhiên không bằng trước kia, nhưng là cảm ngộ vẫn còn, chương Chương Kịch ra, ần ần có bên trong bằng vị đạo, từng đột xảo trá quý dị lực lượng chui vào Từ Kim Giác Nha Thú Thể bên trong Từ Kim Giác Nha thú bị đau, nội khí càng tăng lên, phương thức công kích cũng biến thành càng thêm buông thả tàn phá bừa bãi.

Thương thiên Cỗ Mộc hàng hàng ngã xuống, đất trống cuộn lên, Hắc Thổ bị đào lên trên trời, như mưa to đồng dạng rơi xuống từ trên không.

Lý Hàm Tuyết hai chương đập vào Từ Kim Giác Nha thú hai cây sừng răng bên trên, hai cổ lực lượng khổng lồ đụng vào nhau, một cổ cự lực xuyên vào Lý Hàm Tuyết thân thể, Lý Hàm Tuyết khí tức một trận phù phiếm, bỗng cảm giác đầu vầng mắt hoa. Mà Từ Kim Giác Nha thú cũng là đầu chân động, phát sinh trong nháy mắt dừng lại.

Lý Hàm Tuyết thấy thế, hô to: "Mã huynh, là thời cơ, nhanh chóng xuất thủ!"

Mã Long Chí nghe xong, dẫn theo kiếm thanh thạch hai lần hướng Từ Kim Giác Nha Thú Nhãn con ngơoi đâm tới, Từ Kim Giác Nha thú bởi vì đầu chân động, sững sờ một lát, chờ đến kịp phản ứng, đã né tránh không kịp, phốc một tiếng, máu tươi bay vút, hai con mắt trực tiếp bị đâm mù.

Mù sau Từ Kim Giác Nha thú, mất đi hơn phân nửa chiến đấu lực, tự nhiên không phải Lý Hàm Tuyết cùng Mã Long Chí đối thủ, đối không khí loạn oanh thanh quang, thể lực hao hết sau bị hai người chém giết.

Mã Long Chí dùng bảo kiếm đem Từ Kim Giác Nha thú giải phẫu sạch sẽ, đạt được hai cây sừng răng.

Mã Long Chí đem một cây lớn hơn sừng răng đưa cho Lý Hàm Tuyết, lộ ra một nụ cười khổ: "Còn tốt có Lý huynh, nếu là ta một người lời nói, chỉ sợ muốn nằm tại chỗ này. Làm nhiều có nhiều, Lý huynh cam nguyện bóc lột nguy hiểm tính mạng, căn này lớn hơn sừng răng liền về Lý huynh. Đáng tiếc không có Thú Hạch, nếu là có Thú Hạch lời nói, vậy cũng về Lý huynh."

"Những này Thú Cốt, ta thu một nửa. Một nửa kia, ta muốn từ Mã huynh trong tay mua lại."

Mã Long Chí mất lộ ra dị sắc, cái này Thú Cốt nhiều nhất cũng chỉ giá trị mấy cái mươi cái kim tệ, hần dù sao cũng là cứu phẩm tông môn đệ tử hạch tâm, mấy cái mươi cái kim tệ đối với hần mà nói chỉ là món tiền nhỏ, Lý Thạch thực lực mạnh hơn hần, theo lý mà nói cũng không trở thành luân lạc tới buôn bán Thú Cốt cấp độ, xem ra cái này Lý Thạch là thật trong tay túng quẫn.

Mã Chí Long cười nói: "Lý huynh muốn, sao phải nói mua chứ, ta chỉ lấy đi một cái sừng răng, khác đồ, vật tất cả thuộc về Lý huynh."

Đối tại bình thường người mà nói, Từ Kim Giác Nha thú trân quý nhất cũng là hai cây sừng răng, nhưng cái này Thú Cốt đối với Lý Hàm Tuyết tới nói, có thể nói là không kém cỏi chút nào sừng răng bảo vật.

Hần đã là một tên Luyện Khí Sư, chỉ cần có tài liệu nơi tay, liền có thể biến thành cuộn cuộn tài phú. Khí đạo phần đã nói qua, phần nộ sau Huyền Thú, Thú Cốt sẽ trở nên giàu có dẻo dai, luyện chế ra đến Huyền Bình muốn so bình thường cao cái trước phẩm chất! Cái này Từ Kim Giác Nha thú ấu tể vốn là tứ giai Huyền Thú, nói cách khác dùng cái này Thú Cốt, Lý Hàm Tuyết có thể luyện chế ra Ngũ Giai Huyền Bình, như vậy giá trị sẽ tại bốn nghìn kim tệ trở lên, giá trị gần trăm lần!

Lý Hàm Tuyết về sau đột phá cảnh giới, sẽ cần lượng lớn Từ Dương thạch, mà lại theo tu vì đề bạt, cần thiết Từ Dương thạch phẩm chất cũng sẽ cùng theo đề bạt, đến lúc đó rất cần tiền cũng sẽ cùng theo nổ tung tăng trưởng, Lý Hàm Tuyết phòng ngừa chu đáo, nhất định phải thời khắc trừ tiền.

"Đa tạ." Lý Hàm Tuyết cũng sẽ không khách khí, đem Thú Cốt toàn bộ bỏ vào trong túi.

Cùng Từ Kim Giác Nha thú chiến đấu tiêu hao hai không ít người thể lực cùng Võ Đạo Chân Khí, hai người riêng phần mình cắt xuống một miếng huyết nhục, dấy lên đồng lửa nướng, liệt hỏa tại khối thịt bên trên đốt ra một tầng vàng rực dầu trơn, nê người mùi thịt dẫn tới hai người bụng đói kêu vang.

Hai người đang muốn ăn như hổ đói thời khắc, sau lưng đột nhiên truyền đến thanh âm

"Tục ngữ nói, người gặp có phần, sư huynh đệ chúng ta cũng muốn kiếm một chén canh, hai vị ý như thế nào?"

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha, mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Chương 29: Phùng Việt Sơn mưu đồ

Chỉ gặp hai người thiếu niên thân thể mặc màu đen đại bào, ống tay áo thêu lên tam điều viền bạc, bên trong một cái mặt tai to rộng rãi, dáng người cồng kềnh. Khác một cái vóc người dài nhỏ, tóc dài xõa vai, trên thân âm khí dày đặc.

Hai người thiếu niên đi theo phía sau mười cái đồng dạng ăn mặc võ giả, những võ giả này có là thiếu niên, có thì là thanh niên, nhắm mắt theo đuôi, lấy hai cái này thiếu niên cầm đầu.

"Hồng bát, là bát phẩm tông môn ngân xà môn nhân, cái này mặt to thiếu niên tên là Trương Kỳ, gầy tên là Phùng Việt Sơn, hai người đều là ngân xà môn nội môn đệ tử, thực lực đã đạt tới Nhược Võ Cảnh Nhị Giai, cực kỳ mạnh mẽ." Mã Long Chí biến sắc, đang muốn đứng dậy, lại bị Lý Hàm Tuyết đè lại bả vai.

"Đừng hoảng hốt." Lý Hàm Tuyết nhẹ nhàng lắc đầu, đứng dậy mỉm cười: "Các vị muốn kiếm một chén canh, để nói. Mặt đất khối thịt còn có không ít, các người có thể thỏa thích hưởng dụng, nhưng là đến làm phiền các người tự mình động thủ đồ nướng."

"Tiểu tử, người biết không? Ta ghét nhất người khác coi ta là thành ngu ngốc đến xem, ở trước mặt ta giả ngây giả dại người, không có một cái nào là có kết cục tốt, không tin người có thể hỏi một chút đằng sau ta bọn này sự đệ." Trương Kỳ sắc mặt nhất thời phát lạnh, hét lớn một tiếng, "Mau đưa Từ Kim Giác Nha sừng thú răng giao ra, ta tha các người một cái mạng chó."

"Ta khuyên các người vẫn là nhanh đem đồ vật giao ra, ta người sư đệ này nếu là điên lên, ta đều không dám hứa chắc hẳn sẽ làm ra cái gì tới." Một bên Phùng Việt Sơn nhìn có chút hả hê cười rộ lên.

Mã Long Chí giận dữ, đây là hẳn cùng Lý Hàm Tuyết tổn sức tâm huyết mới đến bảo vật, đối với hắn mà nói, căn này sừng hàm răng hệ đến bọn họ phải tiền đồ vận mệnh, cái này Trương Kỳ lại để cho trắng trợn cướp đoạt, Mã Long Chí tự nhiên không có khả năng đáp ứng.

"Tại hạ là Thiên Phụng môn đệ tử hạch tâm Mã Long Chí, cái này sừng răng đối với ta mà nói phi thường trọng yếu, còn mời hai vị cho ta một số chút tình mọn, không muốn cùng chúng ta khó xử."

Trương Kỳ nghe cười ha ha, lập tức lộ ra một tia vẻ khinh miệt: "Thiên Phụng môn không phải liền là một cái cửu phẩm tông môn sao? Cũng không cảm thấy ngại lấy ra khoe khoang? Người coi người một cái cửu phẩm tông môn đệ tử hạch tâm tính là gì? Tại ta chỗ này, người chính là con chó, ta tại sao phải cho chó mặt mũi."

Xác thực, cửu phẩm tông môn cùng bát phẩm tông môn chênh lệch cự đại, một cái cửu phẩm tông môn đệ tử hạch tâm, đặt ở bát phẩm tông môn, cái kia chính là trong nội môn đệ tử Mạt Lưu, chênh lệch to lớn, khó mà đong đếm.

Đối mặt dạng này vũ nhục, Mã Long Chí chỉ có thể nén giận, không dám phát tác.

Trương Kỳ thấy thế, trong lòng mừng thầm. Nghiêng đầu nhìn một cái Lý Hàm Tuyết, Lý Hàm Tuyết lại sắc mặt bình thản, không có chút nào vẻ kinh hoảng. Trương Kỳ cười lạnh một tiếng nói: "Tiểu tử, người lại là môn phái kia đệ tử, xưng tên ra."

"Không môn không phái." Thương Lam Học Viện không tính là môn phái, thế nhưng là so với ngân xà cửa tuyết không tính toán kém, như tính cả nội viện lời nói, ngân xà môn chỉ sợ còn không bằng Thương Lam Học Viện.

"Nguyên lai người không môn không phái, nói cách khác người liền con chó cũng không bằng ằng?" Trương Kỳ cười ha ha.

Lý Hàm Tuyết mặt không đổi sắc, chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm Trương Kỳ, giờ phút này phải nhìn, Trương Kỳ đã là Nhược Võ Cảnh Nhị Giai cao thủ, đối đầu hẳn một người lời nói, Lý Hàm Tuyết còn có năm điểm phần thắng. Nhưng bên cạnh hắn còn có mười cái đồng môn, càng hồng bát là còn có một cái làm cho người kiêng kỵ Phùng Việt Sơn, cái này Phùng Việt Sơn thực lực chỉ sợ so Trương Kỳ cao hơn bên trên không ít.

Đối đầu những người này, Lý Hàm Tuyết chắc chắn phải chết, giờ phút này nếu là làm to chuyện, không khác tự tìm đường chết.

"Mau đưa sừng răng giao ra!" Trương Kỳ lần nữa điệu võ dương oai Địa Đại uống.

Sừng răng là hai người trăm cay nghìn đắng được đến, có giá trị không nhỏ, tuyệt không có giao ra đạo lý.

Lý Hàm Tuyết đối Mã Long Chí làm một cái ánh mắt, thấp giọng nói: "Bọn họ người đồng thể mạnh, sừng răng có hai cây, chúng ta chia ra đào tẩu, bọn họ tất nhiên muốn phân tán lực lượng phân biệt truy kích chúng ta, dạng này chúng ta mới có cơ hội đào tẩu."

"Được." Mã Long Chí tán thành, nếu là hai người cùng một chỗ chạy, vậy tuyệt đối chạy không thoát, mà tách ra chạy trốn tỷ lệ thành công đem gia tăng

thật lớn.

"Chạy!" Lý Hàm Tuyết gầm nhẹ một tiếng, hai người đồng thời hướng hai cái tướng phượng hướng ngược cuồng chạy ra ngoài.

"Hỗn trưởng, lại dám chạy?" Tường Kỳ giận dữ.

"Sư đệ, cái này Mã Long Chí liền giao cho ngươi. Một cái khác từ ta một thân một mình đuổi theo là được." Phùng Việt Sơn không vội không chậm nói.

"Liền theo sư huynh nói tới." Tường Kỳ mang người hướng Mã Long Chí phượng hướng đuổi theo, "Cùng ta truy!"

Tường Kỳ sau khi rời đi, Phùng Việt Sơn trong mắt tinh quang lóe lên, hướng Lý Hàm Tuyết đào tẩu phượng hướng đuổi theo.

Phùng Việt Sơn thân thể như là Linh Hầu đồng dạng thoăn thoắt, chỉ gặp dưới ánh trăng hai cái bóng đen đang không ngừng lấp lóe, như là Quỷ Ảnh đồng dạng xuất quỷ nhập thần, một hồi xuất hiện tại đầu cành, một hồi rơi xuống mặt đất.

Lý Hàm Tuyết tốc độ cực nhanh, nhưng là bởi vì lúc trước chiến đấu tiêu hao không ít chân khí, thể lực có chút thiếu thốn, hành động trì độn không ít. Qua nửa canh giờ, Phùng Việt Sơn đã đuổi theo.

Phùng Việt Sơn ngăn ở Lý Hàm Tuyết trước mặt, khẽ mỉm cười nói: "Lý Hàm Tuyết, đừng trốn, ngươi trốn không thoát lòng bàn tay ta."

Lý Hàm Tuyết trong lòng run lên, kinh ngạc nói: "Làm sao ngươi biết tên của ta?"

"Thương Lam Học Viện đệ nhất thiên tài tên tuổi ai không biết? Ngươi có lẽ không biết ta, nhưng ta nhận ra ngươi. Ngươi hai năm trước đoạt được Thương Lam nhập học thứ nhất thành tích, năm đó ta cũng từng tham gia khảo hạch, nhưng là bất hạnh không được tuyển, sau đó mới ngân xà môn." Phùng Việt Sơn cười nói.

"Ngươi đã sớm biết thân phận ta, truy ta lâu như vậy, chắc hẳn sẽ không vền vẹn vì một cái sừng răng a?" Lý Hàm Tuyết mày nhãn lại.

"Người thông minh, một cái sừng răng tuy nhiên giá trị mấy ngàn kim tệ, đối với Luyện Khí Sư tới nói càng là diệu dụng vô cùng. Nhưng là đối với ta mà nói, nó giá trị kém xa tất tập ngươi."

"Nguyên lai ngươi mục tiêu là ta, ngươi muốn làm cái gì?" Lý Hàm Tuyết lạnh lùng nói.

"Làm cái gì?" Phùng Việt Sơn đè nén trong lòng kích động, cười to nói: "Ngươi nhập học một năm, liền trở thành Ngũ Giai Nhược Võ Giả, tu luyện tốc độ đơn giản làm cho người lưu luyến. Nhưng lại không khỏi diệu địa tu vi giảm lớn. Mấy ngày trước, ta phải biết rõ tin tức, ngươi khôi phục thực lực đến Nhược Võ Cảnh nhất giai khoảng chừng, vốn cho là ngươi hội ở trong học viện lần nữa khổ tu, lại lên đỉnh phong. Không nghĩ tới thể mà để cho ta ở chỗ này gặp được ngươi, đây thật là ý trời à. Ta bắt ngươi, đem ngươi tu luyện bí mật toàn bộ khảo vấn đi ra, ta liền có thể trong khoảng thời gian ngắn đột phá đến Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai, trở thành ngân xà môn chân truyền đệ tử."

"Nguyên lai ngươi đánh là cái này bàn tính." Lý Hàm Tuyết cười lạnh nói, " này chỉ sợ muốn làm ngươi thất vọng, ta tu luyện bí mật chỉ có hai chữ, nỗ lực. Như ngươi loại này mơ ước một bước lên trời người, vĩnh viễn chỉ có thể đi theo người khác cước bộ, lại mãi mãi cũng không đạt được người khác cảnh giới."

Phùng Việt Sơn lạnh hừ một tiếng: "Ngươi liền thừa dịp hiện tại nhiều tranh đua miệng lưỡi đi, chờ ta đem ngươi bắt sống, nghiêm hình bức cung, nhìn ngươi có khai hay không."

"Vậy cũng phải ngươi cũng có bản sự này mới được."

"Bớt nói nhiều lời, xem chiêu!"

Phùng Việt Sơn năm ngón tay khẽ chụp, một cánh tay linh hoạt vô cùng, run run ở giữa năm ngón tay như là năm đầu nhỏ bé ngân xà hướng Lý Hàm Tuyết cổ tay cắn tới.

Đây là ngân xà môn độc môn tuyệt kỹ một trong, ngân xà tay. Tu luyện tiểu thành, năm ngón tay cứng rắn như sắt, lại như là bạc như rắn linh hoạt, càng đáng sợ là bạo phát lực kinh người, chỉ cần bị ngân xà thủ trào đến, như vậy nhất định muốn thấy máu chảy, tâm thường Nhược Võ Giả bị bắt được một chút, tất nhiên huyết nhục bay tán loạn.

Lý Hàm Tuyết không dám khinh địch, băng Vân Chương pháp luân phiên đánh ra, chương cùng năm ngón tay va nhau, phát ra như là đánh như sắt thép tiếng leng keng.

Lý Hàm Tuyết hữu chương bị bắt ra một đạo vết máu, Phùng Việt Sơn chiếm tiện nghi, cười hắc hắc, "Như là năm đó ngươi ta tự nhiên không nói hai lời, gặp mặt liền đi, nhưng là ngươi đã không được, nhanh nhận thua đi, khỏi bị da thịt nổi khổ."

"Lúc này mới vừa mới bắt đầu mà thôi, ngươi liền liệu định ta muốn thua? Mù quáng tự đại có thể là võ giả tới kỳ."

Băng Vân Chương đệ nhị trọng, cần đại lượng Võ Đạo Chân Khí làm cơ sở, Võ Đạo Chân Khí không đủ, có hình dạng vô thần, uy lực còn thiếu rất nhiều, không đạt được bên trong băng tình trạng.

Trước kia, Lý Hàm Tuyết ở vào Nhược Võ Cảnh tứ giai đỉnh phong, thể nội có được bốn khóa Khí Đan mới có thể miễn cưỡng thôi động, hiện tại Lý Hàm Tuyết tu luyện Cửu Âm Tu Thần quyết, dù cho thể nội sinh ra Khí Đan so với bình thường võ giả nhiều gấp đôi, vậy cũng tối thiểu muốn tới Nhược Võ Cảnh Nhị Giai tài năng thôi động, thể nhưng là Lý Hàm Tuyết hiện tại bất quá Nhược Võ Cảnh nhất giai thực lực, còn quá xa xôi.

"Nên làm cái gì?" Lý Hàm Tuyết lâm vào trong khốn cảnh.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Khủng bố nhất chương

Phùng Việt Sơn đặc thể không tha người, mười ngón như là đòi mạng lợi kiếm, đột đột đột đột nhiên hướng Lý Hàm Tuyết bộ vị yếu hại chộp tới, chung quanh Mộc Thạch đều bị đầu ngón tay chạm đến, đều nhao nhao nổ tung, mười phần dọa người.

Lý Hàm Tuyết lại chịu ba chiêu, ở ngực cánh tay trái cùng bụng đều bị bắt ra từng đầu vết máu, nhìn thấy mà giật mình.

Lý Hàm Tuyết hiện tại không có bất kỳ cái gì thủ đoạn có thể chống lại Phùng Việt Sơn, lâu dài chiến đấu tiếp, hẳn chắc chắn thất bại.

"Không có cách, liều!"

Lý Hàm Tuyết sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt vô cùng, mái tóc màu đen không gió mà bay, thể nội hai khóa Khí Đan đang nhanh chóng bay hơi, hóa thành một cỗ nồng đậm Võ Đạo Chân Khí, Võ Đạo Chân Khí tụ tập tại trong bàn tay hắc, hình thành khủng bố hình xoắn ốc.

"Còn chưa đủ."

Lý Hàm Tuyết chau mày, cho dù hắc thể nội hai khóa Khí Đan tiêu hao hầu như không còn, còn là chưa đủ lấy thôi động băng Vân Chương đệ nhị trọng bên trong băng.

Một võ giả trong thời gian ngắn Khí Đan hao hết, liền cần một cái khôi phục quá trình. Muốn hấp thu thiên địa nguyên khí chuyển đổi thành Võ Đạo Chân Khí, đó là cái cực kỳ chậm chạp quá trình, nếu là muốn tốc độ tăng lên, cưỡng ép chuyển đổi, sẽ cho thân thể mang cực lớn tác dụng phụ, nhẹ thì kinh mạch tổn thương, nặng thì Võ Mạch báo hỏng.

Lý Hàm Tuyết bây giờ cũng không đoái hoài nhiều như vậy, nếu là bị Phùng Việt Sơn bắt sống, này người tuyệt đối sẽ đem hắn nhốt lại, đem chính mình tra tấn đến chết đi sống lại, vậy đời này Từ Toán là xong. Cùng tiếp nhận dạng này kết quả, còn không bằng đừng một cái.

"Ta cần càng nhiều chân khí!"

Lý Hàm Tuyết mãnh liệt hít một hơi, gia tốc thiên địa nguyên khí chuyển đổi thành Võ Đạo Chân Khí quá trình, nhục thể như tê liệt kịch liệt đau nhức tại Lý Hàm Tuyết thể nội tùy ý cuồng loạn, như dao cắt, như búa bô, như kiếm chặt, kịch liệt đau nhức lan tràn ra, chỉ là một lát, Lý Hàm Tuyết đã đầu đầy mồ hôi lạnh, khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy.

"Khác làm không sợ gãy dựa, Lý Hàm Tuyết, ngươi tu vi quá thấp, không thể nào thắng ta."

Phùng Việt Sơn năm ngón tay lần nữa chộp tới.

"Cút!"

Hét lớn một tiếng, Lý Hàm Tuyết chân khí ngưng luyện đến cực hạn, hữu chương vũ tới một chương, ầm ầm như phong ba vỗ bờ.

Một mảnh lá rụng bay xuống, chạm đến Lý Hàm Tuyết đầu ngón tay, tại vô thanh vô tức ở giữa nát thành bụi phấn, một chương này nhìn như vô cùng chậm rãi, kì thực nhanh đến kinh người, lời đình đồng dạng đánh phía Phùng Việt Sơn năm ngón tay.

Phùng Việt Sơn trong lòng nhất thời dâng lên một cỗ tội đình hàn ý, phảng phất muốn đem cả người hắn đóng băng một dạng, cái này là võ giả đối với nguy cơ trời sinh trực giác.

"Không thể tiếp, Lý Hàm Tuyết bàn tay này bên trong có Đại Khinh Khủng, tiếp có thể sẽ chết! Đáng giận, hừ vì sao còn có có dạng này lực lượng?"

Phùng Việt Sơn cực lực tránh né, thế nhưng là Lý Hàm Tuyết cái này chương thực sự quá nhanh, hừ vừa muốn trốn tránh, chương đã đến.

Chương Chi va nhau, một cổ băng liệt lực lượng xuyên vào Phùng Việt Sơn cánh tay phải, Phùng Việt Sơn kêu thảm một tiếng, cánh tay phát sinh vận vẹo, phanh một tiếng, từng đầu bắp thịt như là ống nước bạo liệt đồng dạng trực tiếp nổ tung, cánh tay hoàn toàn sụp đổ.

"Thật ác độc chương pháp, không được, ta phải đi!" Phùng Việt Sơn không thể chịu được kịch liệt đau nhức, thân thể nghiêng một cái, ngã xuống, roi kẻ tiếp hắc sắc cái túi về sau, điền một dạng địa chạy trốn.

Lý Hàm Tuyết cũng không dám đuổi theo, lúc này Phùng Việt Sơn chỉ là tâm thấy sợ hãi, không dám ứng chiến. Một khi hừ quay đầu đánh Lý Hàm Tuyết, Lý Hàm Tuyết tuyệt không có khả năng là đối thủ của hừ.

Lý Hàm Tuyết từ dưới đất nhấc lên hắc sắc, mở ra xem, chỉ gặp bên trong không có vật gì, nhưng lại tự thành một vùng không gian, ước chừng tam xích lớn nhỏ.

"Điều này chẳng lẽ cũng là Túi Trữ Vật sao? Có vật này, về sau liền không chắc chắn tất cả mọi thứ đều thăm dò ở trên người."

Lý Hàm Tuyết đánh bại Phùng Việt Sơn, cả người khí tức cũng đôi phần xuống dưới, một chương này lực lượng tuy nhiên cự đại, thế nhưng là tổn hao đại giới thực sự quá lớn, bởi vì cưỡng ép chuyển đổi Võ Đạo Chân Khí, đối thân thể của hừ tạo thành cực nặng tổn thương, trong vòng ba ngày hừ không thể lại sử dụng nửa điểm Võ Đạo Chân Khí, một khi vận dụng chân khí, như vậy kinh mạch liền sẽ trực tiếp báo hỏng.

Lý Hàm Tuyết kéo lấy mỗi một không chịu nổi thân thể, trốn đến một cái sơn động bên trong, lực lượng còn chưa khôi phục trước đó, hừ không thể gấp lấy về Lạc huyền thành.

Trong sơn động ngốc hai ngày, Lý Hàm Tuyết thân thể đã dần dần khôi phục, cùng Phùng Việt Sơn khổ chiến, để hừ cảm nhận được Nhược Võ Âm Mạch viên thứ hai Mạch Tĩnh có chỗ buông lỏng, hừ thử nghiệm dẫn đạo Võ Đạo Chân Khí trùng kích viên thứ hai Mạch Tĩnh, nhàn nhạt thiên âm chi lực tại chung quanh thân thể hừ từng tia từng tia quán quanh.

Lý Hàm Tuyết trong lòng vui vẻ: "Xem ra không bao lâu nữa, ta liền có thể đột phá đến Nhược Võ Cảnh Nhị Giai, ta cần một số Từ Dương thạch."

Lại tu dưỡng một ngày, Lý Hàm Tuyết lực lượng đã hoàn toàn khôi phục, thể nội Khí Hải cũng khuếch trương lớn hơn một chút, có thể tồn trữ càng nhiều Võ Đạo Chân Khí. Hừ hiện tại nếu là tái sử dụng băng Vân Chương đệ nhị trọng bên trong băng, chỉ sợ đòi hỏi Khí Hải nổ tung, lập tức tử vong. Nhưng là chỉ cần hừ tu luyện tới Nhược Võ Cảnh Nhị Giai, hừ liền có đầy đủ Võ Đạo Chân Khí số lượng dự trữ, có thể một ngày sử dụng một lần bên trong băng, mà lại không có bất kỳ nguy hại gì.

"Là thời điểm nên trở về qua."

Lý Hàm Tuyết thân thể lóe lên, chui vào trong rừng, qua sau năm canh giờ, Lý Hàm Tuyết trở lại Lạc huyền thành bên trong.

Lạc huyền thành bên trong, một gian khách sạn bên trong.

Bảy cái hắc bào võ giả, vây quanh một cái mặt tai to Cậu ấm năm, thiếu niên này không phải Tường Kỳ là ai?

Tường Kỳ dưới chân giẫm lên một cái thiếu niên áo trắng, thiếu niên toàn thân bị xích sắt cột, hấp hối, trên thân ba bốn Đạo Kiếm ngắn nhìn thấy mà giật mình.

"Hừ, Mã Long Chí nguoi là gan thật là không nhỏ, thế mà gan dám phản kháng, đã thương ta hai cái sư đệ." Tường Kỳ tại Mã Long Chí ở ngực đập mạnh một chân, Mã Long Chí nhất thời miệng nôn một ngụm máu tươi, khí tức càng thêm sệt yếu.

"Còn có một cái sừng răng khểnh định là tại một người khác trên thân, nói! Hừ là ai."

Mã Long Chí giãy giụa nói: "Ta không biết hừ là ai, coi như biết cũng sẽ không nói cho nguoi."

"Nguoi còn dám mạnh miệng." Tường Kỳ một bàn tay lách tại Mã Long Chí trên mặt, nhất thời một cái hồng sắc chương ẩn nổi lên, "Hiện tại ta hỏi nguoi một câu, nguoi đáp một câu, nếu để cho ta không hài lòng, ta liền chặt rơi nguoi một ngón tay."

"Thiếu niên kia tên gọi là gì?"

"Ta không biết."

"A!"

Một tiếng hét thảm nhớ tới, một ngón tay thật bị chặt đứt, tràng diện huyết tinh vô cùng.

"Ta hỏi lại nguoi một câu, thiếu niên kia tên gọi là gì?"

Mã Long Chí khỏ sở nói: "Hắn gọi Lý Thạch."

"Hắn là nơi nào người, môn phái nào?"

"Ta không biết."

"Người không biết còn hợp tác với hắn?" Tường Kỳ thần sắc phát lạnh, chùy thủ trong tay vung lên, đem Mã Long Chí lại một ngón tay cắt đi.

"Người bây giờ biết không?"

"Ta thật không biết." Mã Long Chí hét thảm lên, "Ta thật không biết hắn là nơi nào người, ta chỉ biết là hắn gọi Lý Thạch."

"Đến bây giờ người còn dám nói láo, xem ra bất động điểm thật sự, người là không chịu nói lời nói thật."

Tường Kỳ vung tay lên, lại là ba cái tươi sống ngón tay bay nhào đi ra, mười phần huyết tinh. Mã Long Chí tiếng kêu rên liên hồi, trên mặt đất lăn lộn, dù cho Tường Kỳ sau lưng bảy cái sư đệ nhìn, đều có chút không đành lòng.

"Người nói hay không, nếu là lại không từ thực đưa tới, người cánh tay phải này cũng đừng hòng."

"Người giết ta đi." Mã Long Chí khóc không ra nước mắt, một cánh tay bị trảm, hắn liền không còn cách nào dùng kiếm, hắn luyện kiếm hơn mười năm, đoạn cánh tay hắn chẳng khác nào hủy hấn cả đời, cái kia thật gọi sống không bằng chết.

Tường Kỳ cười hắc hắc, tay liền muốn vung xuống qua.

"Sư huynh, người ta mang đến." Đứng vào lúc này, một cái hắc bào thiếu niên mang theo Lý Hàm Tuyết từ ngoài cửa phòng xông tới.

Lý Hàm Tuyết vừa tiến vào Lạc huyện thành, cái này gặp được cái này hắc bào thiếu niên, hắc bào thiếu niên nói Mã Long Chí trên tay bọn họ, muốn hắn ngoan ngoãn đem sừng răng giao ra, Lý Hàm Tuyết nghĩ thầm Mã Long Chí khẳng định là gặp nạn, không thể thấy chết không cứu, thế là liền theo hắc bào thiếu niên đi vào khách sạn.

"Người thật sự là ăn gan báo, thế mà còn dám qua đi tìm cái chết, người biết không? Đây chính là người hạ trảm." Tường Kỳ chỉ trên mặt đất Mã Long Chí, cười lạnh liên tục.

Lý Hàm Tuyết tiến đến Mã Long Chí trước mặt, gặp hắn khí tức hỗn loạn, hiển nhiên bị thương nặng, mà lại tay trái năm ngón tay đã bị tận gốc chặt đứt.

"Mã huynh, người còn tốt đó chứ?"

Mã Long Chí cười khỏ nói: "Người nếu là đến chậm một bước nữa, ta cánh tay phải này cũng phải khó giữ được, người đi nhanh đi, đừng có lại đến lợi cái này tranh vào vũng nước đục, cái này Tường Kỳ thủ đoạn độc ác, người giao ra sừng răng về sau, ăn nói khép nép một điểm, để hắn hài lòng, hắn mới sẽ bỏ qua người."

Mã Long Chí tốt xấu cùng hắn kẻ vai chiến đấu qua, tuy nói không tính là bạn tri kỉ, lại cũng coi là người bằng hữu, nhìn thấy Mã Long Chí bị thương thành dạng này, Lý Hàm Tuyết sắc mặt biến đến âm trầm xuống: "Ta sẽ để cho hắn trả giá đắt."

Mã Long Chí mở to hai mắt, ánh mắt bên trong tràn đầy hoang mang cùng không hiểu: "Lý huynh, người có hảo ý ta xin tâm lĩnh, đi nhanh đi, người này không dễ trên chọc."

"Người vận khí cảm máu, nghi ngại thật tốt, thù này ta thay người báo."

"Người muốn báo thù?" Tường Kỳ phăng phắt nghe được một cái thiên đại tiểu thoại, ôm bụng cười lên ha ha, "Ta không có nghe lầm chứ? Người có phải hay không điên, ta thế nhưng là ngân xà môn nội môn đệ tử, trừ Phùng sư huynh cùng đệ tử hạch tâm bên ngoài, tại ngân xà môn một ngàn trong các đệ tử, duy ngã độc tôn! Người một cái không môn không phái chó hoang, cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn, tuyên bố báo thù?"

"Bình thường làm cho lớn nhất cuồng, làm cho lớn tiếng nhất mới là chó hoang, người cho mình lấy được ngoại hiệu thật đúng là chuẩn xác cực kì." Lý Hàm Tuyết cười như là băng khối một dạng lạnh.

"Người muốn chết!" Tường Kỳ nhất thời nổi giận, hai mắt trừng trừng, cầm Mã Long Chí bảo kiếm một kiếm hướng Lý Hàm Tuyết cổ chém tới.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Chương 31: Quế bạch thạch

"Tướng sư huynh nổi giận thời điểm, có thể là phi thường đáng sợ, khu trong nội môn trừ Phùng sư huynh bên ngoài, không ai ngăn được."

"Không tệ, tiểu tử này không biết tốt xấu, chọc giận Tướng sư huynh, đã không phải là một cánh tay liền có thể giải quyết sự tình."

"Muốn ta nhìn, tiểu tử này tu vi có thể sẽ bị phế sạch."

"Đây là nhẹ, Tướng Kỳ sư huynh nếu là ra tay trọng chút, tiểu tử này mạng nhỏ nếu không bảo đảm."

Tướng Kỳ Tung Kiếm đâm tới, trường kiếm ong ong rung động, giống như rắn ra khỏi hang, giáo hoạt sắc bén, không bình thường âm ngoan.

Lý Hàm Tuyết tay vừa lộn, băng vân chương pháp đánh ra, tuy nhiên đánh không ra bên trong băng lực lượng, nhưng là giờ phút này hấn bên ngoài băng đã đạt tới thuần thực không rãnh tình trạng, một chương vô tại bảo kiếm trên thân kiếm, bảo kiếm leng keng một tiếng, thân kiếm cúi xuống qua, vừa đi vừa về rung động.

Một cổ cự lực từ chuôi kiếm truyền vào Tướng Kỳ cánh tay bên trong, chấn động đến cánh tay hấn run lên.

Tướng Kỳ biến sắc, đã biết Lý Hàm Tuyết không phải cái yếu ớt, trong lòng không dám khinh thường.

Một đôi ngân xà tay linh hoạt như rắn, xùy một tiếng như mãnh liệt rắn xuất động, ngón giữa ngón trỏ như là rắn hai khỏa răng độc, hướng Lý Hàm Tuyết cổ cùng ở ngực phân biệt tấp tới.

Chiều này gọi Song Long xuất uyên, chú trọng ra bất ngờ, công không sẵn sàng bất tự, không bình thường âm ngoan độc ác, dù cho tránh đi cổ này một trào, ở ngực bên trong nhất kích, cũng phải bị bắt roi một lớp da thịt.

Nhưng mà Lý Hàm Tuyết cùng Phùng Việt Sơn chiến đấu qua, Tướng Kỳ ngân xà tay cùng Phùng Việt Sơn so sánh, này là tiểu vu gặp đại vu, cả hai vô luận từ lực lượng cùng phương diện tốc độ đều chênh lệch gấp đôi, không tại một cái cấp bậc.

Lý Hàm Tuyết sớm có phòng bị, ngay tại Tướng Kỳ xuất thủ trong nháy mắt, hấn liền xuất chương ngăn cản, Tướng Kỳ hai tay còn giữa không trung liền bị cắt đứt thế đi, lực lượng còn chưa toàn bộ phát huy đến cực hạn, liền cùng Lý Hàm Tuyết thủ chương va nhau, Tướng Kỳ phiền muộn đến muốn thổ huyết.

Lý Hàm Tuyết băng vân chương lực lượng thì là vừa đúng, cả hai giao thủ một cái, một cái lực lượng đến cực hạn, một cái còn chưa hoàn toàn phát huy, tự nhiên lập phán cao thấp.

Tướng Kỳ kêu lên một tiếng đau đớn, mười ngón tay mềm xuống tới, bên trong ba ngón tay phát sinh vận vẹo, kém chút bị đánh gãy.

Bị thiệt thòi, Tướng Kỳ thần sắc trầm xuống, quát to: "Các người còn thất thần làm gì? Xem nào nhiệt sao? Nhanh bắt lại cho ta tiểu tử này."

Tướng Kỳ bên người tám cái sư đệ nhao nhao xuất thủ, nhưng là bọn họ nơi nào sẽ là Lý Hàm Tuyết đối thủ, Tướng Kỳ là Nhược Vô Cảnh Nhị Giai thực lực, đối đầu Lý Hàm Tuyết còn ăn thiệt thòi, bên cạnh hấn một đám sư đệ tối đa cũng mới mới vào Nhược Vô Cảnh nhất giai thực lực, căn bản không phải Lý Hàm Tuyết địch.

Bê gãy nghiền nát ở giữa, tám người đã nằm trên mặt đất, mất đi chiến đấu lực.

"Hỗn đản này, vì cái gì mạnh như vậy, lấy hấn tám người chi lực, cho dù ở Phùng Việt Sơn sư huynh trong tay, đều có thể đi qua mấy hiệp. Thế nhưng là hấn vậy mà nhất chương một cái, trực tiếp đập ngã! Hỗn đản này đến tốt cùng thần thánh phương nào." Tướng Kỳ trong lòng dâng lên một tia ý sợ hãi, hấn bỗng nhiên nghĩ đến một việc, trong lòng càng kinh hãi.

"Phùng sư huynh đuổi theo người, vì sao không thấy hấn trở về?"

"Người đoán xem."

"Ta đoán mẹ người, người mau nói." Tướng Kỳ đột nhiên giống như là nghĩ đến cái gì, biến sắc, "Chẳng lẽ hấn bị người cho. . ."

Lý Hàm Tuyết cười lạnh nói: "Người đoán được không sai."

Tướng Kỳ kêu to lên: "Người nói vậy, Phùng sư huynh Nhược Vô Cảnh Nhị Giai đỉnh phong thực lực, sang năm có hy vọng đột phá tam giai, thi đấu đệ tử hạch tâm danh hào. Hấn làm sao có thể bị người đánh bại?"

"Người nếu không tin, có thể gọi người qua Lạc huyền sơn mạch nội địa tìm hân, bắt quá đi trước đó, người trước phải đem thiếu nợ trả hết nợ mới được."

Nhìn thấy Lý Hàm Tuyết một mặt bình tĩnh thần sắc, Tường Kỳ nhất thời mất lộ ra vẻ kinh hãi, trong lòng của hân đã tin tám thành, lấy Phùng Việt Sơn tính cách, hân coi trọng con mồi, là không thể nào chạy ra bàn tay hân, hiện tại Lý Hàm Tuyết trở về, Phùng Việt Sơn nhưng không thấy, kết quả kia liền chỉ có một khả năng. . . Phùng Việt Sơn bại!

"Chẳng lẽ là thật hay sao?" Tường Kỳ liên tục rút lui, trong lòng ý sợ hãi tràn ngập toàn thân.

Lý Hàm Tuyết mắt sáng lên, nhất chương đánh vào Tường Kỳ bụng, Tường Kỳ muốn né tránh, nhưng là hân thực sự quá chậm. Lý Hàm Tuyết mạnh đại Võ Đạo Chân Khí xuyên vào hân trong khí hải, phong bế trong cơ thể hân Võ Đạo Chân Khí vận chuyển, cứ như vậy hân liền như là một cái không biết võ công ấu trĩ nhĩ đồng một dạng, không có chút nào uy hiếp.

"Người vậy mà phong ta khí hải? Nhanh cho ta giải khai!" Tường Kỳ hoảng hốt nói.

Lý Hàm Tuyết không để ý đến Tường Kỳ, mà chính là từ dưới đất đỡ dậy Mã Long Chí, nói: "Mã huynh, người này liền giao cho người xử trí."

Mã Long Chí khí sắc suy yếu nói ra: "Ta chỉ cần cầm lại cây kia sừng răng là được."

"Hân đoạn người năm ngón tay, còn muốn người một cánh tay, nếu không phải ta kịp thời đuổi tới, hân chỉ sợ sẽ còn đối người làm càng quá phận sự tình, người cứ như vậy khinh xuất tha thứ hân?" Lý Hàm Tuyết trong lòng không thích Mã Long Chí bảo thủ.

"Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng."

Mã Long Chí đáng chất cười một tiếng, hân là cửu phẩm tông môn đệ tử hạch tâm, làm ra hết thảy đều muốn vì tông môn cân nhắc, hân sợ Tường Kỳ tìm tới cửa trả thù, bát phẩm tông môn lửa giận cũng không phải dễ dàng như vậy tiếp nhận, nếu là hân giống như Lý Hàm Tuyết vô câu vô thúc, thực lực mạnh mẽ, tự nhiên có thù tất báo.

"Này tùy người vậy." Nếu là Mã Long Chí tự mình lựa chọn, Lý Hàm Tuyết cũng sẽ không đi qua phân can thiệp ý hân chí.

Tường Kỳ sự tình sau khi kết thúc, Mã Long Chí trở lại tông môn của mình, mà Lý Hàm Tuyết làm theo tiếp tục lưu lại Lạc huyền thành bên trong.

Lúc chạng vạng tối, Lý Hàm Tuyết đi vào Lạc huyền thành bên trong thị trường giao dịch, Lạc huyền thành thị trường giao dịch mặc dù so với Thương Vân thành nhất phẩm các muốn đơn sơ không ít, thế nhưng là lui tới vô giả lại số lượng cũng không ít, bên trong các loại phục vụ cũng là đầy đủ chu đáo, bảo vật Huyền Binh công pháp, võ giả cần thiết tài nguyên tu luyện, rực rỡ muôn màu, cái gì cần có đều có.

Lý Hàm Tuyết đi vào thị trường giao dịch, người đi đường nói liền không dứt, hỏi hà.

Lý Hàm Tuyết tại một cái buôn bán bảo thạch Sạp hàng trước mặt dừng lại, chủ quán là một năm gần thất tuần lão nhân, tóc trắng xoá, hồng quang đầy mặt, tinh thần quắc thước.

Sạp hàng bên trên có một đồng các loại bảo thạch, bên trong liền có Lý Hàm Tuyết cần Tử Dương thạch, hơn nữa nhìn phẩm chất, hồng mang tràn ra, so trước kia hấp thu Tử Dương thạch cao hơn bên trên một cái cấp bậc.

"Xin hỏi Tử Dương thạch bán thế nào?"

Lão nhân nhìn Lý Hàm Tuyết liếc một chút, cười nói: "Tiểu huynh đệ, cái này là thượng hạng nhị phẩm Tử Dương thạch, thế nhưng là đi qua Huyền Võ Cảnh Hóa Mạch võ giả dễ luyện ra đồ tốt, năm trăm tiền vàng một khóa, người có muốn hay không?"

Tại nhất phẩm các, Lý Hàm Tuyết một trăm tiền vàng mua sắm một khóa Tử Dương thạch, đến nơi đây lại để cho năm trăm tiền vàng, dù cho nơi này Tử Dương thạch phẩm chất tương đối cao, có thể cũng không trở thành trực tiếp lật gấp năm lần giá cả, đây rõ ràng là ngay tại chỗ lên giá, quả nhiên vô thương bất gian, cái này nhìn như hiền lành lão đầu vậy mà cũng là Gian Thương.

Lý Hàm Tuyết đã sờ đến Nhược Võ Cảnh Nhị Giai cánh cửa, chỉ cần có đầy đủ Tử Dương thạch, lập tức tấn thăng. Trên người hân chỉ có sáu trăm tiền vàng, chính đang do dự muốn hay không mua, bỗng nhiên Sạp hàng bên trên một đồng phế thạch bên trong một khóa màu trắng thạch đầu thu vào hân tầm mắt.

Khí đạo phân bên trên ghi chép, loại này thạch đầu gọi Quế bạch thạch, dùng liệt hỏa dung luyện, làm năng lượng dịch, có thể về phác thảo bất luận cái gì phẩm cấp Huyền Binh bằng mạch năng lượng, là hiếm có bảo bối, một khóa tối thiểu giá trị ba vạn tiền vàng trở lên.

Bởi vì Quế bạch thạch dung luyện ra năng lượng dịch, thời gian cold-down rất ngắn, yêu cầu Luyện Khí Sư tại cực trong thời gian ngắn cấp tốc về phác thảo bằng mạch năng lượng, yêu cầu thủ pháp cực cao, bình thường Luyện Khí Sư căn bản không chế không được, dần dà cái này Quế bạch thạch liền phai nhạt ra khỏi luyện khí sân khấu.

Nhưng mà thủ pháp đối với Lý Hàm Tuyết tới nói, căn bản không thành vấn đề, khí đạo phân ghi chép cho tới Huyền Binh, từ Hoang khí luyện chế phương pháp, các loại tinh diệu thủ pháp đều có kỹ càng ghi chép, đối với Quế bạch thạch cụ thể dụng pháp, càng là phân loại ra mấy chục loại, không bình thường kỹ càng.

"Đồ tốt, có thứ này, về sau luyện khí ta cũng không cần hao tổn sức lực tìm kiếm năng lượng dịch. Mà lại năng lượng dịch cực đắt đỏ, động một chút lại mấy ngàn kim tệ, ta hiện tại nào có tiền này mua năng lượng dịch."

Lý Hàm Tuyết kèm chế trong lòng kích động, ngược lại trên mặt lộ ra mùi phần vẻ bất đắc dĩ: "Lão gia gia, có thể hay không rẻ hơn một chút bán cho ta? Trên người của ta chỉ có sáu trăm tiền vàng, hai trăm một khóa, ta mua ba khóa."

Lão nhân cười ha ha, nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi thật đúng là có thể trả giá a, ta năm trăm một khóa tốt nhất nhị phẩm Tử Dương thạch, ngươi lại muốn hai ta trăm một khóa bán đồ bán tháo, cái này có thể liền vốn đều thu không trở lại."

"Lão gia gia, ngài xem ở ta tuổi không lớn lắm, kiếm tiền không dễ phần bên trên, liền hai trăm một khóa bán cho ta đi." Lý Hàm Tuyết cố ý khoe mẽ nói.

", thật sự là bán không được a, ba trăm một khóa như thế nào, đây là ta có thể cho ngươi lớn nhất giá ưu đãi nghiên cứu."

Lý Hàm Tuyết đau khổ trầm tư, tại Sạp hàng trước mặt bồi hồi một vòng, một bộ do dự không quyết bộ dáng, "Không thể ít hơn nữa sao?"

"Không thể ít hơn nữa."

"Đã dạng này, vậy cũng không có cách, ba trăm một khóa liền ba trăm một khóa đi." Lý Hàm Tuyết lộ ra một tia đau lòng chi sắc, lập tức từ phế thạch trong đồng nhặt ra viên kia Quế bạch thạch, "Viên này màu trắng Tiểu Thạch Đầu thật là tốt nhìn a, lão gia gia ngươi có thể hay không cùng nhau đưa cho ta, xem như là lễ vật."

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Không Không Huyền Thú xuất thế

Lão nhân nhìn chằm chằm Lý Hàm Tuyết trong tay Quế bạch thạch, mắt lộ ra vẻ nghi hoặc, trong lúc nhất thời lâm vào trầm mặc.

Lý Hàm Tuyết lòng đang bịch bịch địa nhảy, sợ lão nhân cự tuyệt, "Có phải hay không ta đem chính mình ý đồ bại lộ, bị hấn xem thấu? Không, không có khả năng, hấn nếu là nhận ra Quế bạch thạch, liền tuyệt sẽ không coi nó là làm phế thạch ném vào phế thạch trong đồng."

Trầm mặc một lúc lâu sau, lão giả rốt cục mở miệng nói: "Đây chỉ là khóa vô dụng phế thạch, tiểu huynh đệ ngươi vì sao như thế nào coi trọng viên này thạch đầu?"

Lý Hàm Tuyết cười ha ha nói: "Bởi vì ta muội muội là cái thu thập thạch đầu cuồng nhiệt kẻ yêu thích, ta muốn muội muội gặp lời nói, nhất định sẽ thích vô cùng."

Lão giả trầm ngâm nửa ngày, rốt cục chậm rãi mở miệng nói: "Tiểu huynh đệ có phần này tâm, muội muội của ngươi nhất định sẽ cao hứng phi thường, ta liền giúp ngươi hoàn thành ước vọng, đem tảng đá kia tặng cho ngươi đi."

"Thật cảm tạ lão gia gia."

Lý Hàm Tuyết kèm chế trong lòng một trận vui sướng, thần sắc bình tĩnh xoay người sang chỗ khác, trở lại phong mộc khách sạn.

Ngay tại Lý Hàm Tuyết trở lại phong mộc khách sạn thời điểm, tại Lạc huyền thành một bên khác, một cái khách sạn bên trong, một cái ước chừng hai mươi lăm năm tuổi thanh niên, tóc đen áo choàng, một trương gãy gò trên mặt lộ ra một cổ nông đậm sát khí.

Nam tử này tên là Từ Côn, là ngân xà môn đệ tử hạch tâm, thực lực đạt tới Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai, phụ trách chỉ huy ngân xà môn đệ tử, tới Lạc huyền son mạch tìm kiếm kỳ ngộ, bắt được Không Không Huyền Thú, nhưng lại không nghĩ tới, tới nơi này không đến mười ngày, hai cái nội môn đệ tử liền bị người đã thương, bên trong một cái khí hải bị khóa, vô pháp động võ, khí hải bị khóa đối với võ giả tới nói quả thực là vô cùng nhục nhã. Mà một cái khác thậm hại hơn, cánh tay báo hồng một đầu, phế một nửa.

"Các ngươi đám rác rưởi này, lại bị một cái Nhược Võ Cảnh nhất giai người biến thành bộ này đức hạnh? Còn có mặt mũi tới gặp ta, ở trước mặt ta

khóc lóc kể lể?" Từ Côn sắc mặt âm trầm vô cùng.

Phùng Việt Sơn cùng Trương Kỳ hai người cùng mười cái sư đệ, đều cúi đầu không dám nói nửa câu không phải.

"Sư huynh, tiểu tử kia quá quý dị, rõ ràng là Nhược Võ Cảnh nhất giai thực lực, lại mạnh mẽ đến giống như quái vật." Trương Kỳ mắt lộ ra không cam lòng.

Phùng Việt Sơn nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Sư huynh, không nói gạt ngươi, tên kia từng là Thương Lam Học Viện đệ nhất thiên tài Lý Hàm Tuyết."

Từ Côn trong mắt tinh quang chớp động, không biết tại suy nghĩ cái gì, trầm mặc một hồi về sau, nói: "Nguyên lai là hắn, Thương Lam Học Viện thế nhưng là không kém gì chúng ta ngân xà môn Học Viện, nội viện càng là thâm bất khả trắc. Nghe nói người này một năm trước tu vi mất hết, hắn tại sao lại ở chỗ này xuất hiện?"

Phùng Việt Sơn nói: "Hắn đã khôi phục bộ phận thực lực, tới nơi này chỉ sợ cũng là vì tìm kiếm Không Không Huyền Thú."

"Thì ra là thế, các ngươi thua vào tay hắn, cũng không tính mất mặt sự tình. Các ngươi đi xuống đi, vấn đề này ta từ có sắp xếp."

Mọi người lui ra về sau, gian phòng bên trong lóe ra tam điều hắc ảnh, ba người này đều là Từ Côn bí mật bồi dưỡng tâm phúc.

"Cho ta tại Lạc huyền thành trong tìm ra Lý Hàm Tuyết ở chỗ đó, một có tin tức lập tức trở về đến bẩm báo ta, đến lúc đó ta tự mình đi chiêu cố hắn, thương tổn ta sư đệ cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình."

"Đúng."

Lý Hàm Tuyết trở lại phong mộc khách sạn về sau, xuất ra Quế bạch thạch, lấy tay cẩn thận vuốt ve, đây chính là giá trị mấy vạn tiền vàng bảo thạch, vậy mà không tốn một phân tiền liền đến tay, thật có loại nằm mơ cảm giác.

Bất quá Lý Hàm Tuyết biết, cho dù tốt bảo vật, cũng phải vật chỉ dùng mới được, cái này bảo thạch tốt nhất là dùng tại luyện chế Thất Giai trở lên cao giai Huyền Binh bên trên, bất quá muốn luyện chế cao giai Huyền Binh, hắn thực lực bây giờ xa xa còn chưa đủ.

"Vô luận luyện chế Huyền Binh, vẫn là nội viện tuyển bạt thi đấu, đều cần Cường Đại Tu Vi, ta vô cùng cần thiết tăng thực lực lên."

Lý Hàm Tuyết thu hồi Quế bạch thạch, sau đó lấy ra Từ Dương thạch, hai mắt nhắm lại, đem hai khóa to bằng trứng thiên nga Từ Dương thạch nuốt vào trong bụng, một cỗ chí nhiệt Thiên Dương chi lực tại thể nội bạo phát đi ra, như là một khóa tiểu thái dương đồng dạng nóng rực đốt người.

Lý Hàm Tuyết vội vàng dẫn động Võ Đạo Chân Khí, trùng kích viên thứ hai Mạch Tĩnh, Mạch Tĩnh tại Võ Đạo Chân Khí trùng kích vào, không ngừng mà rung động, màu xám tro Mạch Tĩnh dần dần bắt đầu tỏa sáng.

Cùng lúc đó, từng đợt to lớn thiên âm chi lực buông xuống đến Lý Hàm Tuyết trên thân, đem Lý Hàm Tuyết toàn thân cao thấp bị đông, nhưng là Lý Hàm Tuyết sắc mặt lại không bình thường hồng diễn, như cùng một cái Hòa Lò một dạng, một cỗ to lớn Chí Nhiệt Chi Khí muốn trùng kích ra.

Nhấn nhịn được Hàn Nhiệt hai cỗ lực lượng trùng kích, Lý Hàm Tuyết viên thứ hai Mạch Tĩnh rốt cục tại lúc sáng sớm, oanh một tiếng, loé lên kịch liệt quang mang.

Vô cùng Võ Đạo Chân Khí rót vào Lý Hàm Tuyết thể nội, trong cơ thể hắn khí hải lại mở rộng một điểm, lượng lớn Võ Đạo Chân Khí ở trong cơ thể hắn tuần ra. Bốn khóa Khí Đan ở trong khí hải lơ lửng, Lý Hàm Tuyết cảm giác giống hữu dụng không tận lực lượng một dạng, mỗi mùa nhất quyền, đều giống như có chân khí lượn lờ một dạng, hồ hồ sinh phong.

"Cứ như vậy, ta liền có thể sử dụng băng vân chương pháp đệ nhị trọng. . . Bên trong băng. Băng vào ta hiện tại tu vi, một ngày cũng chỉ có thể sử dụng một lần, bất quá dùng làm bài, đối đầu một số Nhược Võ Cảnh tam giai cao thủ, ta cũng không trở thành ăn thiệt thòi."

Lý Hàm Tuyết đuổi người một cái, mở cửa phòng, sắc trời đã sáng rõ.

Đi ra phong mộc khách sạn, Lý Hàm Tuyết liền phát giác không thích hợp, như gai nhọn tại thân, đến Nhược Võ Cảnh Nhị Giai, đối với Võ Đạo Chân Khí cảm tri năng lực có tăng lên trên diện rộng, thêm nữa Lý Hàm Tuyết võ đạo tu luyện Cửu Âm Tu Thần quyết, đối với Võ Đạo Chân Khí cảm trình độ viễn siêu người bình thường, vừa ra khỏi cửa Lý Hàm Tuyết liền phát hiện có người dùng Võ Đạo Chân Khí khóa chặt hắn.

Lý Hàm Tuyết trực tiếp hành tẩu tại trên đường cái, nhìn không chớp mắt, cho nên làm cái gì cũng không biết, tại đường tắt một cái hẻm nhỏ thời điểm, Lý Hàm Tuyết đột nhiên thân thể lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Từ Côn ba cái tâm phúc mắt thấy muốn đem Lý Hàm Tuyết bắt đầu, vội vàng cũng đi theo chạy vào trong hẻm nhỏ.

Lý Hàm Tuyết xuất quỷ nhập thần đồng dạng vọt đến ba người trước mặt, cười nói: "Ba vị vừa sáng sớm lên lên lút lút đi theo ta, có gì muốn làm?"

"Chúng ta. . ." Ba người giật mình.

"Các ngươi không nói ta cũng biết, tại cái này Lạc huyền thành, biết thân phận ta chỉ có Phùng Việt Sơn một người, các ngươi khẳng định là ngân xà môn nhân a?" Lý Hàm Tuyết cười nói.

"Không sai, chúng ta thật là ngân xà môn nhân, thủ lĩnh chúng ta muốn gặp người một mặt."

"Các người đầu lĩnh là ai?"

"Thủ lĩnh chúng ta là Từ Côn, ngân xà môn đệ tử hạch tâm. Người có thể tuyệt đối đừng làm loạn, người nếu là đối với chúng ta động thủ, thủ lĩnh chúng ta có thể mạnh hơn Phùng Việt Sơn hơn trăm lần."

Lý Hàm Tuyết trong lòng run lên, không nghĩ tới cái này ngân xà môn nhanh như vậy liền tìm tới cửa, nhưng là bây giờ hấn thực lực tăng nhiều, cũng không thể nào e ngại bọn họ.

"Thật có lỗi, ta không rảnh." Lý Hàm Tuyết quay người rồi đi, "Các người tốt nhất đừng có lại theo dõi ta, nếu là lại để cho ta phát hiện, ta liền sẽ không dùng miệng nói chuyện với các người. Còn có, các người đầu lĩnh nếu là muốn gặp ta, liền để chính hấn tới tìm ta."

"Chúng ta đi!" Ba cái tâm phúc chật vật mà chạy.

Ba người sau khi đi, Lý Hàm Tuyết đi vào tụ Võ trong lâu, nơi này là Lạc huyền thành bên trong võ giả căn cứ phương, thường thường có thể ở chỗ này cấp tốc thu hoạch đến một số trọng yếu tin tức.

Lý Hàm Tuyết đi vào tụ Võ lâu thời điểm, bên trong đã kín người hết chỗ, ồn ào âm thanh tiếng hét lớn tràn ngập tại tai, giống như là võ tổ đồng dạng ồn ào.

"Nghe nói Không Không Huyền Thú xuất thế, thật giả."

"Có người tận mắt nhìn thấy, giả không, nghe nói ngay tại Lạc huyền sơn mạch Đông Bộ Địa Khu mấy cái tòa trong núi lớn."

"Đây chính là không ít Nhược Võ Giả tha thiết ước mơ Kỳ Thú a, ăn xuống một miếng huyết nhục đều có thể một bước lên trời, lập tức tấn thăng trở thành Huyền Vũ người. Thu hoạch được toàn bộ lời nói, giá trị càng là vô pháp tưởng tượng. Lần này không biết sẽ có bao nhiêu người tiến đến tranh đoạt, đến lúc đó khẳng định tranh đến đầu rơi máu chảy."

"Lần này tới nơi này tranh đoạt chủ yếu có Tam Đại Thế Lực, theo thứ tự là ngân xà môn, Thất Sát môn, Hỏa Lang giúp, cái này Tam Đại Thế Lực đều là bát phẩm tông môn đỉnh phong tông phái, bên trong đệ tử từng cái tu vi cao thâm, như lang như hổ, Hung Uy ngập trời."

"Không biết cái này Không Không Huyền Thú đến tốt cùng hội rơi xuống trong tay ai." Có võ giả giần dữ nói.

"Dù sao không phải chúng ta, chúng ta tuy nhiên có Nhược Võ Cảnh Nhị Giai thực lực, thế nhưng là đối mặt Tam Đại Thế Lực, còn chưa đủ nhìn a." Một cái khác võ giả cũng đi theo thờ dài đứng lên.

Lý Hàm Tuyết ngồi ở trong góc bất động thanh sắc, nghe chúng võ giả lời nói, đối với lần này Không Không Huyền Thú tranh đoạt mấy cái phe thế lực, đã có đại khái hiểu biết.

Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp thực lực không phân sản sản nhau, mà ngân xà môn kém hơn một chút, căn cứ ba cái người theo dõi lời nói phỏng đoán, ngân xà môn còn có một cái đệ tử hạch tâm Từ Côn, thực đủ sức để nghiền ép Phùng Việt Sơn bờ sông Tường Kỳ hai người, là cái kinh địch. So ngân xà môn còn muốn cường hoành hơn đến Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp, tất nhiên cũng có cực mạnh cao thủ tồn tại, chỉ sợ thực lực còn tại Từ Côn phía trên.

Cho nên đối với Không Không Huyền Thú, Lý Hàm Tuyết trước mắt còn không có bất kỳ cái gì suy nghĩ, bởi vì hấn thực lực còn chưa đủ, tùy tiện cuốn vào Tam Phái tranh đấu, sẽ chỉ luân lạc tới bị thảm sinh tử tuyệt cảnh.

"Chuyến này tất nhiên có đông đảo võ giả tiến đến, ta đi theo đám bọn hấn cùng một chỗ, tùy thời tìm cơ hội." Lý Hàm Tuyết trong lòng đã có chủ ý.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Từ Côn

Ngày thứ hai, Tam Đại Thế Lực mang đám người, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, không hẹn mà cùng hướng Lạc huyền sơn mạch Đông Bộ Địa Khu chạy đi.

Lý Hàm Tuyết theo tại mọi người phía sau, đi qua một ngày lận lộn đường xa, cũng tới đến Lạc huyền sơn mạch Đông Bộ Địa Khu.

Lạc huyền sơn mạch Đông Bộ Địa Khu địa hình quỷ dị, phía tây là cao vút trong mây miệng núi lửa, mà phía tây thì là liếc một chút nhìn không thấy bờ úy hồ lớn màu xanh lam, trung gian thì là rộng lớn Bình Nguyên khắp nơi.

Mọi người đưa mắt nhìn bốn phía, không thấy có cái gì Huyền Thú ẩn hiện, ngược lại là một số hoang dại chim di trú đang lú rú réo lên không ngừng, nhiều đến người tâm phiền ý loạn.

"Nơi nào có cái gì Không Không Huyền Thú, lông đều không có gập một cây!"

"Người biết cái gì, cái này Không Không Huyền Thú cũng không phải thể tích to lớn Cự Thú, theo người chứng kiến xưng, đó là một cái màu trắng Huyền Thú, chỉ có mèo nhà một kích cỡ tương đương, đương nhiên không bình thường khó tìm."

Mọi người vây tại một chỗ, tìm kiếm khắp nơi nửa ngày, vẫn là không thấy Không Không Huyền Thú nửa điểm manh mối.

Có người đề nghị: "Chúng ta tách ra tìm kiếm đi."

Tam Đại Thế Lực đều từng người mang ý xấu riêng, muốn nuốt một mình Không Không Huyền Thú, đều đồng ý đề nghị này. Có thể nghĩ, một cái Nhược Vô Già trước mắt có một cái lập tức trở thành Huyền Vũ người thời cơ, ai không muốn một mình chiếm hữu?

Tam Đại Thế Lực từng người tự chiến, phân ba đường tìm kiếm Không Không Huyền Thú.

Hỏa Lang giúp tại Bình Nguyên Địa Đải tìm kiếm, Thất Sát môn làm theo ôm đồm đại hồ phụ cận mảng lớn khu vực, ngân xà môn Từ Côn thì là mang người hướng miệng núi lửa địa mang đi qua.

"Thật sự là gặp quỷ, chúng ta ngân xà môn vì sao muốn đến loại địa phương này đến, loại này địa phương quỷ quái, như thể nóng rực, vô già cũng không nguyện ý đến, huống chi Không Không Huyền Thú loại này Kỳ Thú." Tường Kỳ khí hải bị khóa, chỉ khôi phục ngũ thành tu vi, Lý Hàm Tuyết Vô Đạo Chân Khí quỷ dị khó lường, xen lẫn một tia thiên âm chi lực, Từ Côn dù cho có được Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai thực lực, thay Tường Kỳ mở ra phong ấn thời điểm, cũng cảm thấy mười phần khó giải quyết.

"Người cầm miệng cho ta! Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp lần này đều phải hai tên đệ tử hạch tâm tới, đối phó một cái ta có tuyệt đối nắm chắc, hai cái lời nói người nào đến đều làm không được. Các người tốt nhất đừng cho ta gây chuyện, nhanh tìm cho ta đến Không Không Huyền Thú, đến lúc đó ta ăn Không Không Huyền Thú, thực lực bạo tăng, không chỉ có muốn đánh ép Hỏa Lang giúp cùng Thất Sát môn mấy cái đệ tử hạch tâm, tìm về cái này tràng tử, sẽ còn cho các người chuyển vận Vô Đạo Chân Khí, thay các người đã thông Vô Mạch, tăng thực lực lên."

"Đa tạ sư huynh!"

Mấy cái ngoại môn đệ tử nhao nhao đại hi, mà Tường Kỳ Phùng Việt Sơn hai người thì là ra vẻ hoan hi, hai người đều không phải là cam nguyện sống hạ nhân người, bọn họ cũng muốn lấy được Không Không Huyền Thú, chính mình trở thành Huyền Vũ người.

Lúc này Lý Hàm Tuyết thoát ly đội ngũ, bước nhanh bước về phía Hòa Sơn đỉnh núi, hần bên tai truyền đến từng đợt êm tai thú mình thanh, thể nội khô kiệt trống trơn Vô Mạch lại có một tia rung động.

"Người nào đang kêu gọi ta?"

Cái này rung động càng ngày càng mãnh liệt.

Lý Hàm Tuyết không chút nghĩ ngợi, dùng tốc độ nhanh nhất, hóa thành một đạo thiểm điện, phi tốc lướt qua sơn lâm, xuyên qua bãi cỏ, dùng gần một canh giờ thời gian, chạy đến miệng núi lửa bên cạnh.

Lý Hàm Tuyết cúi đầu nhìn xuống, miệng núi lửa nội hoàng hồng sắc dung nham như là thủy triều đồng dạng cuộn cuộn nhấp nhô, hỏa hồng sắc quang mang chiếu xạ tại Lý Hàm Tuyết trên mặt, nhất thời một cỗ kích nhiệt khí tức đập vào mặt.

Tại miệng núi lửa bốn phía, có một vòng có thể đặt chân hắc thổ, bất quá người bình thường muốn ở nơi đó dừng chân theo, này là chuyện không có khả năng, nóng rực dung nham đem hắc thổ nứt ra từng đạo từng đạo khe rãnh, giống như là Vô trùng bên trên tinh mịn vết rách một dạng, thỉnh thoảng dâng trào ra đáng sợ dung nham.

"Này tiếng kêu càng ngày càng rõ ràng, giống như liền ở bên tai."

Lý Hàm Tuyết thả người nhảy vào miệng núi lửa bên trong, đứng tại bốn phía hắc thổ bên trên, hần là Nhược Vô Cảnh Nhị Giai vô già, có thể thôi động Vô Đạo Chân Khí hình thành chân khí lựa mỏng, cũng không sợ cái này dung nham xâm nhập.

Lý Hàm Tuyết có thể cảm thụ được, này thần kỳ tiếng kêu truyền lại từ cái này trong núi lửa.

Đột nhiên, oanh một tiếng, Hòa Sơn bên trong dung nham lật lên một trạng độ cao, viêm nhiệt vô cùng dung nham từ miệng núi lửa phun đùng mảnh tiến ra, vắng khắp nơi bay vút.

Lý Hàm Tuyết vội vàng dùng Vô Đạo Chân Khí hình thành lụa mỏng, chống cự lấy đập vào mặt khủng bố dung nham.

Dung nham dốc sức rơi xuống mặt đất, sóng nhiệt cuộn cuộn, tại cái này vô biên trong hơi nóng, một cái màu trắng viên thịt hình dáng tiểu đông tây xuất hiện tại Lý Hàm Tuyết trước mắt.

Tiểu đông tây toàn thân trắng nhưng lông tơ phát, một đầu cái đuôi đung đưa trái phải, hơi có vẻ dài rộng tứ chi ôm ở một đoàn, như cùng một cái Tiểu Nhục Cầu, mười phần đáng yêu.

Nó mở ra hai cái sáng ngời có thần hai mắt, mắt lộ ra vẻ mờ mịt, ngơ ngác nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết.

Lý Hàm Tuyết chưa bao giờ thấy qua khả ái như thế Huyền Thú, sững sờ một chút: "Chẳng lẽ đây chính là Không Không Huyền Thú?"

Tiểu đông tây chớp lấy mắt to, ánh mắt dần dần thanh minh, Lý Hàm Tuyết thân thể bên trên phát ra nhàn nhạt khí tức, biến ảo khôn lường trong suốt, uyển như tinh không, khiến tiểu đông tây cảm thấy một cỗ thân cận cảm giác.

Nó đuổi ra hai cái béo múp míp Tiểu Sí Bàng, phốc phốc bay đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, phù phù một tiếng, thân hình vung về rơi vào Lý Hàm Tuyết đầu vai, mười phần nhân hạ địa nằm xuống, thỏa thích hô hấp lấy Lý Hàm Tuyết trên thân khí tức.

Lý Hàm Tuyết thăm dò tính địa vươn tay, sờ sờ Không Không Huyền Thú đầu, Không Không Huyền Thú chẳng những không kháng cự, ngược lại lộ ra từ từ Lý Hàm Tuyết ngón tay, lộ ra một bộ mười phần thân mật thân thái.

Không Không Huyền Thú đuổi ra phần nộn đầu lưỡi, hướng Lý Hàm Tuyết trên mặt liếm qua.

Một cỗ hủy thiên diệt địa khủng bố nhiệt lực theo nó đầu lưỡi bên trên truyền đến, Lý Hàm Tuyết nhất thời quá sợ hãi, vội vàng đem nó ôm, hai tay cầm nó, không cho nó đem đầu lưỡi đưa qua tới.

Lý Hàm Tuyết nhìn lấy nó đầu lưỡi, lòng còn sợ hãi, cái này đầu lưỡi bên trên ẩn chứa khủng bố nhiệt lực, so Tử Dương thạch muốn nồng đậm vạn lần, nếu là bị nó cho liếm một đầu lưỡi, này chỉ sợ liền xương cốt đều muốn bị tan đến không còn sót lại một chút cặn.

"Cái này Không Không Huyền Thú thật sự là thần kỳ, trên đầu lưỡi thế mà ẩn chứa khủng bố như vậy lực lượng, tiểu đông tây, ngươi tuyệt đối đừng liếm ta, ta có thể chịu không nổi."

Không Không Huyền Thú chớp lấy mắt to, tựa hồ minh bạch Lý Hàm Tuyết nói tới, ngậm miệng lại thân thể cuộn một cái, lại rơi vào Lý Hàm Tuyết đầu vai.

Lý Hàm Tuyết nở nụ cười khổ: "Khủng bố như vậy Huyền Thú, muốn ăn người khác đều là kẻ ngu đi, nó không ăn thịt người thế là tốt rồi. Bất quá lão sư nói qua, cái này Không Không Huyền Thú đối với tu vi đột phá có cực đại ích lợi, muốn đến là có khác công dụng."

Ngay tại Lý Hàm Tuyết trầm tư thời khắc, Tường Kỳ âm thanh vang lên tới.

"Sư huynh ngươi nhìn, đó là cái gì?"

Từ Côn trong giọng nói có ức chế không nổi kích động, thanh âm đều tại run rẩy kịch liệt lấy: "Là Không Không Huyền Thú, Ha-Ha thật sự là trời cũng giúp ta, vậy mà để cho ta phát hiện ra trước Không Không Huyền Thú, hôm nay ta liền muốn trở thành Huyền Vũ người."

"Sư huynh, ngươi nhìn Không Không Huyền Thú ghé vào một võ giả đầu vai, người kia là ai?"

"Là Lý Hàm Tuyết!" Phùng Việt Sơn liếc một chút nhận ra Lý Hàm Tuyết.

Từ Côn trong mắt hàn quang lóe lên, nói: "Cái này Lý Hàm Tuyết quả nhiên không phải hạng đơn giản, thế mà trước chúng ta một bước tìm tới Không Không Huyền Thú, đi, chúng ta xuống dưới!"

Mọi người đi theo Từ Côn nhảy vào miệng núi lửa bên trong.

"Lý Hàm Tuyết, có thể tính để cho ta đụng phải ngươi!" Từ Côn từ trên trời giáng xuống, hét to âm thanh tại miệng núi lửa bên trong bốn phía quanh quẩn, liền dung nham liền kích thích tới.

Không Không Huyền Thú nghe xong Từ Côn hét to âm thanh, bị kinh sợ, nhất thời cái đầu nhỏ co rút lại, hai mắt nhắm lại, lộc cộc một tiếng chui vào trong nham tương biến mất không thấy gì nữa.

"Đáng chết, cái này Không Không Huyền Thú đào tẩu." Tường Kỳ lo lắng nói.

"Vội cái gì? Cái này Không Không Huyền Thú khẳng định còn ở lại chỗ này miệng núi lửa, chúng ta chỉ cần giữ vững miệng núi lửa, nó liền tuyệt đối chạy

không." Từ Côn nói.

"Thế nhưng là nơi này còn có một cái Lý Hàm Tuyết, nếu để cho hắn đem tin tức tiết lộ cho Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp bọn hắn, đến lúc đó Không Không Huyền Thủ khẳng định phải rơi vào trong tay bọn họ." Phùng Việt Sơn không có hảo ý nói với Từ Côn, "Su huyneh, chúng ta nhất định phải làm tốt sách lược vẹn toàn, để phòng không sẵn sàng a."

Lý Hàm Tuyết Tâm Như Minh Kính, hắn làm sao lại không biết Phùng Việt Sơn thách lời nói này, rõ ràng cũng là muốn đưa mình vào chỗ chết.

Từ Côn không phải người ngu, tương phản hắn rất thông minh, tự nhiên biết Không Không Huyền Thủ tin tức một khi tiết lộ, hắn ngân xà môn chẳng những liền canh đều uống không đến, càng có khả năng đứng trước Hỏa Lang giúp cùng Thất Sát môn vây công, lâm vào vạn kiếp bất phục tình trạng, bởi vậy hắn quyết không cho phép có người đem tin tức tiết lộ.

Từ Côn hét lớn một tiếng: "Lý Hàm Tuyết ngươi thương ta hai cái sư đệ, đã phạm Từ Tội, còn không qua đây nhận lãnh cái chết?"

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Rơi vào Hỏa Sơn

Lý Hàm Tuyết cười lạnh nói: "Các ngươi hai cái sư đệ làm nhiều chuyện bất nghĩa, trước thương tổn bằng hữu của ta, sau lại muốn cướp ta bảo vật, đòi lại là ngươi, ngươi sẽ làm phản hay không kháng?"

Từ Côn lạnh hừ một tiếng, nói: "Vô luận nguyên nhân gì, ngươi thương ta sư đệ đáng chết. Bây giờ còn dám không biết tự lượng sức mình, mưu toan nuốt riêng Không Không Huyền Thủ, càng là tội đáng chết vạn lần."

Lý Hàm Tuyết cười lạnh nói: "Các ngươi bắt quá là sợ ta đem Không Không Huyền Thủ tin tức tiết lộ ra ngoài, dẫn tới Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp tranh đoạt. Các ngươi ngân xà môn quả nhiên đều là cá mè một lứa, nhìn thấy bảo vật liền muốn đoạt, không giành được liền nghĩ sát nhân diệt khẩu. Theo ta thấy, các ngươi ngân xà bằng số phòng biển có thể nện, phủ lên cường đạo giúp ba chữ to ngược lại là càng thêm chuẩn xác."

"Ngươi dám nhục ta tông môn, muốn chết!"

Từ Côn nhất thời giận dữ, cách xa ba trượng, nhất quyền đối Lý Hàm Tuyết oanh tới.

Từ Côn tu luyện là Huyền Cấp thượng phẩm công pháp, Cuồng Đạo trăm Võ Đạo Chân Khí trực tiếp hóa thành ba đạo đao khí, soạt soạt soạt hướng Lý Hàm Tuyết kích xạ mà đến, như là như nguyệt nha đao khí thổi qua hắc thổ, cây ra từng đạo từng đạo sâu đạt một thước khe rãnh.

Đao khí không nhận bất kỳ trở ngại nào, buông thả mà bá đạo, gào thét ở giữa đã bắt chợt tới đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, phân biệt hướng Lý Hàm Tuyết trái tim, hạ âm cùng đầu đánh tới.

Mỗi một đạo đao khí đều là trí mạng sát chiêu, chỉ cần bên trong nhất kích, cái kia chính là hắn phải chết không nghi ngờ.

Lý Hàm Tuyết nguyên địa nhảy một cái, dằng giữa không trung, né tránh hai đạo đao khí, còn có một đạo đao khí thực sự quá nhanh, Lý Hàm Tuyết bắt đắc dĩ dùng tay không ngăn kháng.

Xùy một tiếng!

Lý Hàm Tuyết tay bị cắt một đạo cực sâu lỗ hồng, máu tươi chảy ròng.

"Đao này khí quả nhiên mạnh, ta toàn lực thôi động Võ Đạo Chân Khí chống cự, vậy mà cũng vô pháp triệt tiêu đao khí lực cắt lượng." Lý Hàm Tuyết mặt lộ vẻ mặt ngưng trọng, không thể không thừa nhận, so với Phùng Việt Sơn cùng Tường Kỳ, Phùng Việt Sơn xác thực mạnh quá nhiều.

"Từ Côn chỉ có đối đầu cường địch lúc mới sẽ sử dụng Cuồng Đạo trăm, chết tại chiêu này phía dưới vong hồn nói ít cũng có mấy trăm người, xem ra Từ Côn là thật động sát tâm, Lý Hàm Tuyết lần này chết chắc." Phùng Việt Sơn trong lòng âm thầm cười lạnh, chính mình không chiếm được Không Không Huyền Thủ tuy nhiên tiếc nuối, nhưng là có thể nhìn lấy Lý Hàm Tuyết chết, đó cũng là kiện sáng khoái sự tình.

Tường Kỳ đồng dạng đối Lý Hàm Tuyết hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, hân khí hải bị khóa, bị vô cùng nhục nhã, vấn đề này nếu là tại ngân xà môn lời đồn, hân về sau liền rút cuộc không ngẩng đầu được lên, cho nên Tường Kỳ cũng trông mong không được Lý Hàm Tuyết chết.

Chém ra ba đạo đao khí về sau, Từ Côn không có nửa câu nói nhảm, bay thẳng đến Lý Hàm Tuyết bay chạy tới, trong lòng bàn tay sáu đạo bạch sắc đao khí ngưng tụ thành hình, xoay tròn cấp tốc, lẫn nhau cắt chém, phát ra mài đao đồng dạng khủng bố thanh âm.

Nhất chương hướng Lý Hàm Tuyết cái trán ấn đến, Lý Hàm Tuyết biết Từ Côn trong lòng bàn tay đao khí uy lực kinh khủng, thân thể lóc lên, vội vàng né tránh.

Từ Côn chương không chế không nổi, trực tiếp ấn sau lưng Lý Hàm Tuyết trên vách đá, chỉ chỉ chỉ chỉ cắt chém âm thanh mười phần chói tai, Từ Côn cả cánh tay đều không nhập vách đá bên trong. Dù cho thân ở miệng núi lửa, nóng rực vô cùng, thể nhưng là mọi người lại cảm thấy hàn ý tập kích người, đao này khí lực lượng thực sự quá kinh khủng, nếu là cắt tại thân thể người bên trên, lúc đó là thế nào một bộ dáng?

Từ Côn từ vách đá bên trong rút ra tay phải, hắc hắc cười lạnh: "Tính ngươi chạy nhanh, lần sau liền không có vận khí tốt như vậy."

Lục đạo đao khí cắt chém âm thanh lần nữa chói tai vang lên, Từ Côn hét lớn một tiếng, thủ chương lần nữa tới gần.

Lý Hàm Tuyết tránh mũi nhọn, cước bộ chuyển dời, không ngừng mà biến hóa vị trí, Từ Côn theo đuổi không bỏ, đạo đạo đao khí bắn vào trong nham tương, kích thích đầy trời tia lửa.

Lý Hàm Tuyết bị buộc đến miệng núi lửa biên giới, đã không có đường lui.

"Ngươi lại chạy à?" Từ Côn cười ha ha, "Ngươi làm sao không chạy?"

Bàn tay mang theo Lục đạo đao khí, đối Lý Hàm Tuyết ở ngực mãnh liệt đánh tới.

"Bên trong sụp đổ!"

Lý Hàm Tuyết trong miệng khê nhả hai chữ, trong khí hải bốn khóa Khí Đan toàn bộ vỡ vụn, hóa thành một cỗ nồng đậm Vô Đạo Chân Khí, hội tụ tại Lý Hàm Tuyết hữu chương bên trong.

Hữu chương bốn phía không khí kịch liệt rung động, mọi người nhìn về phía Lý Hàm Tuyết thủ chương ánh mắt đều phát sinh vặn vẹo, Phùng Việt Sơn thấy thế, không khỏi âm thầm kinh hãi, hít một hơi lạnh khí.

"Lý Hàm Tuyết hỗn đản này tu vi lại đề bạt, nếu là ngày đó ta đối mặt là hôm nay hân, chỉ sợ một chương này đủ để cho ta chết đến mười lần."

"Chết!" Từ Côn hét lớn một tiếng.

Oanh một tiếng, hai chương phát sinh kịch liệt va chạm, Lý Hàm Tuyết hữu chương bị cắt chém đến máu thịt be bét, chân khí cơ hồ hao hết, khí sắc lộ ra cực kỳ suy yếu, đang không ngừng thở hổn hển.

Từ Côn sắc mặt có chút âm trầm, tay phải hân mặc dù không có thụ thương, thân thể lại đang không ngừng phát run, toàn bộ tay đều bị chấn động đến tê liệt.

Phải biết, hân nhưng là Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai cao thủ, mà Lý Hàm Tuyết chỉ là cái Nhược Vô Cảnh Nhị Giai võ giả, cả hai chênh lệch ba cái cảnh giới, bị một cái Nhị Giai võ giả đánh cho toàn thân phát run, đây đối với cao ngạo đến không ai bì nổi Từ Côn tới nói, quả thực là vô cùng nhục nhã.

"Ngươi rất tốt, lấy Nhược Vô Cảnh Nhị Giai có thể làm đến nước này, đã coi như là không tệ, ngoan ngoãn đi chết đi!" Từ Côn nhất chương đem Lý Hàm Tuyết đẩy vào miệng núi lửa bên trong.

Roi vào Hỏa Sơn trong nham tương Lý Hàm Tuyết, điên cuồng địa trợn to hai mắt, trong mắt vẫn vện tia máu, sắc mặt mười phần dữ tợn, thể nội kinh mạch đang phát sinh lấy kịch liệt vặn vẹo, vô biên thống khổ tràn ngập toàn thân, trong nham tương dữ dần thiên địa nguyên khí không ngừng mà tại Lý Hàm Tuyết thể nội chuyển đổi thành Vô Đạo Chân Khí, không có ngưng tụ thành Khí Đan, trực tiếp hình thành chân khí lưa mông, chống cự lấy dung nham ăn mòn.

"Từ Côn, Phùng Việt Sơn, như ta không chết, nhất định bắt các ngươi hai cái này cầu vật Tế Thiên!" Lý Hàm Tuyết chết cấn răng đóng, đau khổ kiên trì.

...

Màn đêm buông xuống, mà miệng núi lửa bên trong một ánh lửa thông minh, tỏa ra một đám ngân xà môn đệ tử mặt, trên mặt bọn họ đều lộ ra một tia lo lắng.

Từ Côn cau mày, có vẻ hơi nôn nóng bất an: "Lý Hàm Tuyết đã chết, thể nhưng là cái này Không Không Huyền Thú lại chậm chạp không xuất hiện, thật là đáng chết!"

Phùng Việt Sơn nói: "Sư huynh, không bằng chúng ta về trước Lạc huyền thành bên trong, ngày mai lại đến núi lửa này bên trong tìm kiếm. Chúng ta ở lại đây quá lâu, Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp tại Bình Nguyên cùng bên hồ tìm không thấy Không Không Huyền Thú, tất nhiên sẽ hoài nghi Không

Không Huyền Thú tại trên núi lửa, chúng ta bây giờ về Lạc huyền thành, liền bỏ đi Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp hoài nghi."

Từ Côn nhìn chăm chăm Phùng Việt Sơn, trầm mặc hồi lâu nói: "Không được, cái này Không Không Huyền Thú là Kỳ Thú, hành tung bất định, xuất quỷ nhập thần. Hiện tại còn không dễ dàng phát hiện nó chui vào miệng núi lửa bên trong, nếu là chúng ta bây giờ đi, Không Không Huyền Thú thừa cơ đào tẩu, chúng ta muốn lại tìm đến nó, vậy cơ hồ là chuyện không có khả năng. Chúng ta nhất định phải thủ tại chỗ này, thẳng đến nó xuất hiện mới thôi."

Ngày thứ hai, sắc trời sáng lên, một chùm sắc trời chiếu xạ tiến miệng núi lửa bên trong, ngân xà môn người đã tại miệng núi lửa bên trong thủ một ngày một đêm, vẫn là không nhìn thấy Không Không Huyền Thú bóng dáng, Không Không Huyền Thú phảng phất bốc hơi khỏi nhân gian một dạng.

Mà lúc này, Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp lưỡng đại thế lực đã sinh nghi.

Thất Sát môn đệ tử hạch tâm, Trương Bồ Sam, Lữ Trí hai người mang theo đệ tử tìm khắp bên hồ bốn phía, cũng không có phát hiện nửa điểm liên quan tới Không Không Huyền Thú manh mối.

Trương Bồ Sam nói: "Lữ sư đệ, ta để người phái người qua giám thị Hỏa Lang giúp cùng ngân xà môn động tĩnh, sự tình làm được thế nào?"

Lữ Trí lộ ra cung kính thần sắc nói: "Bẩm sư huynh, Hỏa Lang giúp bên kia cùng chúng ta Thất Sát môn một dạng, không có chút nào tiến triển. Mà ngân xà môn nhân hành tung quỷ dị, hôm qua bọn họ toàn bộ nhảy vào miệng núi lửa bên trong, nơi đó không gian nhỏ hẹp, ta phải quá khứ người không có cách nào đi theo vào, nhưng là ta để cho người ta tại miệng núi lửa một bên nghiêm mật giám thị, bọn họ đã có một ngày một đêm chưa hề đi ra."

Trương Bồ Sam nghe xong, ánh mắt chớp động, đột nhiên nhếch miệng cười một tiếng, vỗ vỗ Lữ Trí bả vai nói: "Chỉ sợ bọn họ đã phát hiện Không Không Huyền Thú tung tích, sở dĩ ngốc tại đó một ngày một đêm, rất có thể là bởi vì bắt Không Không Huyền Thú thời điểm gặp được khó giải quyết vấn đề. Sư đệ, theo ta cùng đi Hỏa Sơn, thành bại khả năng thi ở lần hành động này!"

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Tuyệt xử phùng sinh

Mà ngay tại lúc đó, ở vào Bình Nguyên bên này Hỏa Lang giúp, giúp đỡ Cổ Ninh Hòa đệ đệ của hắc Cổ Phong, tại Trương Bồ Sam cùng Lữ Trí hai người thu hoạch được ngân xà môn dị thường thời điểm, bọn họ cũng được biết ngân xà môn cổ quái.

"Đại ca, ngân xà môn chỉ sợ đã phát hiện Không Không Huyền Thú tung tích, Thất Sát môn đệ tử hạch tâm Trương Bồ Sam cùng Lữ Trí hai người, đã bỏ đi bên hồ, chính mang người hướng Hỏa Sơn đỉnh núi tiến đến." Cổ Phong mặt lộ vẻ một tia háo sắc nói.

Mà Cổ Ninh trên trán càng là đè nén nồng đậm vẻ lo lắng, hắc bây giờ ba mươi tám tuổi, ở vào Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai đã có mười năm, mười năm trước hắc tuổi trẻ tài cao, thực lực mạnh mẽ, lấy sức một mình trấn áp lại chung quanh bang phái, dựa vào một người liền đem Hỏa Lang giúp làm lớn làm mạnh.

Thế nhưng là bây giờ mười năm trôi qua, tuế nguyệt vô tình, không ít trong bang phái đều ra nhân tài kiệt xuất, thực lực đột nhiên tăng mạnh, nhưng mà Cổ Ninh lại đã hình thành thì không thay đổi. Có chút trong bang phái, thế hệ trẻ tuổi tu vi đã nhanh có thể cùng hắc sánh vai, Hỏa Lang giúp địa vị nhận khiêu chiến, mấy cái bang phái đã dám công nhiên cùng hắc khiêu chiến, thật sự nếu không đột phá, Hỏa Lang giúp nhất định xong đời.

Nghe được Cổ Phong tin tức, Cổ Ninh mặt lộ vẻ vui mừng: "Chúng ta nhanh chóng tiến về Hỏa Sơn đỉnh, lần này cần cùng Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp lưỡng đại thế lực tranh đoạt Không Không Huyền Thú, tất nhiên sẽ có một trận ác chiến, phàm là ngăn cản chúng ta đạt được Không Không Huyền Thú người, toàn đều phải chết!"

Cổ Ninh liếm liếm miệng, trong mắt hiện ra làm cho người sợ hãi sát ý.

...

Lúc này, thân ở trong nham tương Lý Hàm Tuyết, mặt không có chút máu, toàn thân mồ hôi rơi như mưa, giống như là từ trong sông đánh vọt lên một dạng, khuôn mặt tiêu tụy tới cực điểm

Vì chống cự dung nham xâm nhập, Lý Hàm Tuyết không thể không hao phí toàn bộ chân khí, hình thành chân khí lựa mỏng mới miễn cưỡng chống cự ở nóng rực dung nham.

Nhưng mà dung nham chính là giữa thiên địa hung hăng nhất Tự Nhiên Lực Lượng, thuần túy bằng vào chân khí chống cự, thực sự rất khó khăn, Lý Hàm Tuyết chân khí trong cơ thể lập tức liền tiêu hao sạch sẽ, hẳn không thể không điên cuồng hấp thu thiên địa nguyên khí, cấp tốc chuyển đổi trở thành Võ Đạo Chân Khí.

Hấp thu thiên địa nguyên khí chuyển đổi thành Võ Đạo Chân Khí, quá trình này là gấp không được, muốn nhanh không đạt, tốc độ quá nhanh liền sẽ dễ dàng dẫn đến kinh mạch tổn thương. Lý Hàm Tuyết vì mạng sống, đã liều lĩnh, đổ lên hai mắt, lâm vào điên cuồng. Thiên địa nguyên khí cấp tốc chuyển đổi thành chân khí áo ngoài, chống cự lại dung nham ăn mòn, Lý Hàm Tuyết đau khổ chèo chống nửa ngày, cường ép chuyển đổi chân khí để hẳn kinh mạch toàn thân tổn thương hơn phân nửa, thêm nữa Hóa Sơn bên trong thiên địa nguyên khí ẩn chứa Hóa thuộc tính, không bình thường dữ dội, càng là tuyết thượng gia sương, Lý Hàm Tuyết Võ Mạch đứng trước hoàn toàn tổn hại tình trạng.

Ba canh giờ cắn răng kiên trì, đã để Lý Hàm Tuyết hoàn toàn kiệt lực, hẳn thần trí bắt đầu có một tia hoảng hốt, toàn thân cao thấp không có nửa điểm khí lực, hấp thu thiên địa nguyên khí tốc độ cũng dần dần hướng tới chậm chạp, Võ Đạo Chân Khí càng là không đáng kể.

"Ta thật phải chết ở chỗ này hay sao?" Lý Hàm Tuyết bỗng nhiên lắc đầu, "Không, ta không thể chết. Ta đã đáp ứng Mã lão sư, nhất định sẽ tiến nhập nội viện. Mà lại, ta không thể lại để cho tiểu nhũ vi ta thương tâm, không thể để cho phụ thân thất vọng."

Lý Hàm Tuyết con mắt khôi phục một tia thanh minh, cứ việc thể nội đã thủng trăm ngàn lỗ, Võ Mạch cũng đứng trước vỡ vụn tình trạng, nhưng hẳn vẫn cố nén đau nhức, đối kháng dung nham ăn mòn, không đến cuối cùng một khắc, hẳn tuyệt đối không muốn dễ dàng buông tha, bởi vì hẳn còn có quá nhiều chuyện không có làm xong.

"Ta không thể chết!"

Lại là một canh giờ qua đi, Lý Hàm Tuyết dần dần lâm vào thần trí hoảng hốt bước, hẳn đã hoàn toàn lực nghèo, vô kế khả thi.

"Ô ô. . ."

Ngay tại Lý Hàm Tuyết thống khổ vạn phần thời khắc, hẳn bên tai chợt nhớ tới một trận thanh thúy êm tai thú minh thanh.

Một cái trắng nhung nhung tiểu đồng tây tử trong nham tương chui ra hẳn cái đầu nhỏ, nó chung quanh thân thể cùng Lý Hàm Tuyết một dạng, bao vây lấy một tầng trong suốt chân khí lựa mỏng, để dung nham vô pháp tới gần nó. Chỉ bất quá tiểu đồng tây chân khí lựa mỏng so Lý Hàm Tuyết ngưng luyện quá nhiều, liền như là một kiện trong suốt y phục choàng tại trên người nó một dạng, còn như thực chất.

"Tiểu đồng tây, ngươi tốt nhất đừng đi ra, nói không chừng ngươi liền trở thành người khác món ăn trong mâm." Lý Hàm Tuyết sau khi nói xong, nhất thời nở nụ cười khổ, hẳn đã óc còn không mang nổi mình óc, này có tư cách thay Không Không Huyền Thủ quan tâm

Không Không Huyền Thủ tựa hồ nghe hiểu Lý Hàm Tuyết lời nói, hai cái thô kệch móng vuốt nhỏ ở giữa không trung nắm, bắt loạn, lộ ra mười phần phần nộ.

Hai chân nó đạp một cái, bỗng nhiên nhảy đến Lý Hàm Tuyết đầu vai, vật nhỏ này thân thể không nặng, nhưng là nó đạp mạnh, lại giống như là một tòa núi lớn đặt ở Lý Hàm Tuyết trên thân, Lý Hàm Tuyết thân thể nhất thời run lên, mất đi thăng bằng, kịch liệt lay động, kém chút rơi xuống.

Lý Hàm Tuyết dùng sức chín trâu hai hổ, mới đứng vững thân hình.

"Tiểu đồng tây, ngươi không thấy được ta hiện tại tình cảnh sao? Ngươi liền thiếu đi cho ta thêm phiền phức đi."

"Ô ô. . ." Không Không Huyền Thủ dùng đầu từ từ Lý Hàm Tuyết mặt, sau đó thân thể bắt đầu chậm rãi bành trướng, trở nên tròn trịa.

"Ngươi đây là. . ." Lý Hàm Tuyết sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hẳn cảm nhận được một cỗ vô cùng to lớn chân khí cội nguồn cùng hẳn Võ Mạch nối liền cùng một chỗ, đó là Không Không Huyền Thủ thể nội Võ Đạo Chân Khí, vô cùng vô tận, lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn, như là thủy triều đồng dạng hướng Lý Hàm Tuyết thể nội tuôn đi qua, cái này chân khí chất lượng độ cao, khiến cho người không thể tưởng tượng, so Lý Hàm Tuyết chân khí trong cơ thể còn muốn nồng đậm mấy chục lần.

"Ngươi muốn quá độ chân khí cho ta không?" Lý Hàm Tuyết hỏi.

Tiểu đồng tây chớp lấy mắt to, gật gật đầu.

"Vậy ta liền không khách khí." Lý Hàm Tuyết buông ra toàn thân phòng bị, không hề có kỵ địa hấp thu từ Không Không Huyền Thủ thể nội truyền đến Võ Đạo Chân Khí.

Lý Hàm Tuyết Võ Mạch nhất thời như là nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, tại cái này nồng đậm Võ Đạo Chân Khí tắm rửa dưới, toả sáng sinh cơ bùng bùng, thể nội tổn thương kinh mạch bắt đầu cấp tốc chữa trị, khô cạn trong khí hải bốn khóa Khí Đan cấp tốc thành hình, tốc độ quá nhanh, đơn giản làm cho người lú lờ, so với Lý Hàm Tuyết bình thường ngưng luyện Khí Đan trọn vẹn nhanh gấp mấy trăm lần, nếu là bình thường, Lý Hàm Tuyết ngưng luyện bốn khóa Khí Đan, cần hai canh giờ thời gian, nhưng là hiện tại chỉ dùng mấy hơi thở.

Cái này cũng chưa hết, đang giãn đan ngưng luyện về sau, Không Không Huyền Thủ thể nội Võ Đạo Chân Khí vẫn giống như là giam không được van,

càng không ngừng hướng Lý Hàm Tuyết thể nội vọt tới.

"Tiếp tục như vậy, thân thể ta sớm muộn muốn bị no bạo không thể." Lý Hàm Tuyết bỗng nhiên linh quang nhất nhiễm, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, "Thì ra là thể, cái này Không Không Huyền Thú thể nội có được lượng lớn Võ Đạo Chân Khí, cho nên mới có thể giúp võ giả đột phá cảnh giới. Giờ phút này ta thân ở trong nham tương, cũng không sợ thiên âm chi lực ăn mòn, ta liền thỏa thích hấp thu vật nhỏ này thể nội Võ Đạo Chân Khí, một cỗ làm khí, nhìn có thể đột phá tới trình độ nào!"

Lý Hàm Tuyết buông lỏng toàn thân, điên cuồng địa hấp thu Không Không Huyền Thú thể nội truyền đến Võ Đạo Chân Khí, dẫn dắt đến Võ Đạo Chân Khí, trùng kích viên thứ ba Mạch Tĩnh.

Tại to lớn vô biên chân khí trùng kích vào, viên thứ ba Mạch Tĩnh trong nhảy mắt chấn động, loé lên kịch liệt quang mang.

"Rất tốt! Nghĩ không ra vậy mà đơn giản như vậy, đột phá đến Nhược Võ Cảnh tam giai, ta liền có thể ngưng luyện sáu viên Khí Đan, chân khí số lượng dự trữ so với Nhược Võ Cảnh Lục Giai võ giả đều không chút thua kém."

Lý Hàm Tuyết chân khí số lượng dự trữ tuy nhiên có thể so với Nhược Võ Cảnh Lục Giai, nhưng nếu thật đối đầu Nhược Võ Cảnh Lục Giai cao thủ, vẫn là chắc chắn thất bại. Bởi vì cả hai chênh lệch trọng yếu nhất không phải thật sự khí lượng, mà là đối với vận dụng chân khí, cùng đối võ đạo cảm ngộ.

Làm cái tương tự, Nhược Võ Cảnh Lục Giai cao thủ, đối với chân khí sử dụng nếu như nói là Nghiệp Giới tinh anh, như vậy Nhược Võ Cảnh tam giai cũng là nhập môn Gà mờ, cả hai võ đạo nhận biết cùng cảm ngộ chênh lệch quá lớn, không thể đánh đồng. Hiện tại Lý Hàm Tuyết, dù cho đối đầu Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai Từ Côn, cũng vẫn là ở vào tuyệt đối hạ phong.

Nhưng là Lý Hàm Tuyết cũng sẽ không nhụt chí, bởi vì Nhược Võ Cảnh tam giai còn không phải hấn mục tiêu cuối cùng nhất.

"Tam giai đã thành công, như thế vẫn chưa đủ, ta muốn tấn thăng đến tứ giai, dạng này mới có biện pháp đánh bại Từ Côn."

Lý Hàm Tuyết ánh mắt càng thêm kiên định, hết sức chăm chú trùng kích Nhược Võ Cảnh tứ giai.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Nhược Võ Cảnh tứ giai

Chỉ dùng nửa canh giờ, Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp người liền đã đuổi tới Hỏa Sơn đỉnh núi, đem miệng núi lửa bao bọc vây quanh.

"Đáng chết, vì sao lại đến mức như thế cấp tốc!" Từ Côn sắc mặt âm trầm vô cùng, nguyên lai tưởng rằng phong tỏa tin tức, tối thiểu trong vòng ba ngày, Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp người sẽ không sinh nghi, có thể không nghĩ tới bọn họ trong vòng một ngày tất cả đều đuổi tới.

"Từ huynh, có phải hay không nhất được bảo bối gì? Phần mặt mũi, cũng cho chúng ta Thất Sát môn các sư huynh đệ mở mang tầm mắt." Trương Bó Sam cười nói.

Nếu là người khác nói lời nói này, Từ Côn tất nhiên trực tiếp quát lớn, để hấn xéo đi. Nhưng là Trương Bó Sam thân phận khác biệt, hấn cũng là bát phẩm môn phái đệ tử hạch tâm, cùng Từ Côn bình khởi bình tọa. Mà lại Trương Bó Sam bên người còn có một cái thực lực cực mạnh Lữ Trí, hai người cường cường liên thủ, Từ Côn chính diện mạnh đến, tuyệt đối phải nuốt hận.

Từ Côn Thể nhỏ Lực yếu, vì không cho Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp người phát hiện manh mối, vung tay lên, ra hiệu thủ hạ sư huynh đệ. Mọi người hiểu ý, cùng Từ Côn nhảy đến Hỏa Sơn đỉnh.

Từ Côn cười ha ha nói: "Tuồng huynh nói giỡn, chúng ta nơi nào có nhất được bảo bối gì, nếu thật là nhất được đồ tốt, lại há có không cho Tuồng huynh nhìn đạo lý?"

Trương Bó Sam cười lạnh: "Từ Côn, ngươi ít cảm những những lời này lừa gạt ta, ta thể nhưng là nghe nói, các người ngân xà môn nhân ở chỗ này miệng núi lửa bên trong một ngày một đêm, không chịu đi ra, cái này bên trong ta muốn khẳng định có cái gì không thể cho ai biết bí mật đi."

Hỏa Lang bang bang chủ Cổ Ninh cũng đi theo cười rộ lên: "Chẳng lẽ các ngươi ngân xà môn phát hiện Không Không Huyền Thú, muốn nuốt một mình hay sao?"

"Cổ bang chủ chuyện này, ta Từ Côn làm sao có thể là cái loại người này, có đồ tốt tự nhiên là muốn theo mọi người cùng hưởng." Từ Côn ngoài cười nhưng trong không cười, "Thực không dám giấu giếm, ta phái người tại núi lửa này bên trong đóng giữ, là bởi vì có người lời đồn lời đồn, nói núi lửa này trong miệng có Không Không Huyền Thú, nào biết được chúng ta thủ một ngày một đêm, đều không có phát hiện Không Không Huyền Thú bóng dáng cái kia lời đồn lời đồn người, đã bị ta giết chết, đánh vào dung nham, các vị nếu là không tin, các ngươi có thể nhìn, nơi đây còn có chúng ta chiến đấu dấu vết."

Tướng Kỳ Phùng Việt Sơn trong lòng hai người gọi điệu, Từ Côn chiêu này hư hư thực thực, có thể nói cao minh, trong thật có giả, trong giả có thật, để cho người ta không thể phân biệt.

Nhưng mà Trương Bố Sam trong lòng đã chắc chắn, Không Không Huyền Thú ngay tại Hỏa Sơn phụ cận, hơn nữa nhìn bộ dáng ngân xà môn nhân còn chưa đắc thủ, không phải vậy sớm liền rồi đi.

Trương Bố Sam tâm tư nhất chuyển, trong lòng cười lạnh, hần căn bản không ăn Từ Côn một bộ này: "Tàn lời đồn người giết, tự nhiên đại khoái nhân tâm. Nhưng là lời đồn có đôi khi cũng chưa chắc toàn giả, các ngươi ngân xà môn nhân đợi một ngày một đêm, chắc hẳn cũng mệt mỏi đi, không bằng về trước Lạc huyền thành nghỉ ngơi. Nơi này liền từ chúng ta Thất Sát môn trông coi."

"Tướng huynh, chúng ta Hỏa Lang giúp cũng muốn lưu lại nghiệm chứng một chút, cái này lời đồn là có hay không là giả." Cổ Ninh cười nói.

Từ Côn sắc mặt nhất thời âm trầm xuống, nhìn chăm chăm Trương Bố Sam cùng Cổ Ninh hai người, trên tay gân xanh càng ngày càng thô, thật lâu trầm ngâm, không biết suy nghĩ cái gì.

Từ Côn nhếch miệng gượng cười, nói: "Đã hai vị có như thế nhã hứng, như vậy ta Từ Côn hôm nay liều mình bởi quân tử, cũng lưu tại nơi này chờ lâu hai ngày."

Tam Đại Thế Lực lẫn nhau thăm dò, tại Hỏa Sơn đỉnh chu vi thành mấy cái chông chất, bao quanh tọa hạ, chờ đợi lấy Không Không Huyền Thú xuất hiện.

Nhật Mộ Tây Sơn, huyết sắc tà dương chiếu rọi, gió mát phát phơ thổi tới, nhu hòa bên trong lại mang theo nhân nhật mùi tanh, một trận đánh nhau đang đến gần.

Mọi người khổ đợi một ngày, đều không có kết quả, không ít tu vi khá thấp đệ tử đã đuổi tới có chút rã rời, khép hờ mí mắt, buồn ngủ. Từ Côn, Trương Bố Sam, Cổ Ninh bọn người lại là tinh thần sáng láng, hết sức chăm chú, đem chú ý lực toàn đều đặt ở miệng núi lửa bên trong, liền đợi đến kỳ tích xuất hiện.

"Oanh!"

Đột nhiên xảy ra dị biến, một tiếng cự đại tiếng ầm ầm truyền khắp Hỏa Sơn đỉnh, mọi người nhất thời quá sợ hãi.

"Hỏa Sơn bạo phát, chúng ta không vui trốn lời nói, toàn phải chết ở chỗ này!"

"Vội cái gì? Tu vi không đủ người, toàn tất cả lui ra! Lữ Trí, ngươi lưu lại." Trương Bố Sam quát to.

Chỉ gặp nóng rực dung nham mang theo đầy trời nhiệt khí, từ Hỏa Sơn bên trong phun ra đến, trùng thiên dung nham cao đến mười trượng, lần lần xuống, đem Hỏa Sơn đỉnh bốn phía thổ địa cho hết đốt thành một cái biển lửa.

Hỏa Sơn đỉnh lập khắc biến thành một dày đặc nham thạch nóng chảy Luyện Ngục.

Trương Bố Sam, Lữ Trí, Cổ Ninh, Cổ Phong, Từ Côn năm người tu vi cao thâm, có thể sử dụng chân khí chống cự, không sợ dung nham ăn mòn, vẫn như cũ lập tại nguyên chỗ không nhúc nhích.

Tướng Kỳ cùng Phùng Việt Sơn hai người tu vi kém hơn một bậc, đang cắn răng đau khổ kiên trì, bọn họ cũng không muốn sớm như vậy từ bỏ, cũng mong mỏi Không Không Huyền Thú rơi xuống trong tay bọn họ, nuốt vào trong miệng, lập tức một bước lên trời, quét ngang ở đây tất cả cao thủ.

Đệ tử của hần thi là không muốn sống địa hướng dưới núi chạy trốn, sợ chậm nửa bước, bị dung nham tác động đến, chết không toàn thây.

Tại bảy người trong tầm mắt, một bóng người từ trong nham tương chậm rãi đi tới, hần thân trên y phục đã toàn bị thiêu hủy, nhưng là nhục thể lại trơn bóng như mới, màu đồng cổ bắp thịt hiện lên lưu tuyến hình, ẩn chứa khủng bố bạo phát lực, mái tóc dài màu đen rối tung ở đầu vai, hai con mắt bên trong lóe ra lạnh lùng mà sắc bén hần mang, chỉ chống lại tấc một chút, Trương Bố Sam bảy người đều cảm thấy thấy lạnh cả người lóe lên trong đầu.

Thiếu niên đầu vai nằm sắp một mực trắng nhưng tiểu đồng tây, tiểu đồng tây chính nhắm hai mắt, ngáy khò khò, Lý Hàm Tuyết hấp thu nó quá nhiều Võ Đạo Chân Khí, nó lâm vào trong mê ngủ, cần một chút thời gian khôi phục chân khí, mà giấc ngủ cũng là tốt nhất khôi phục phương thức.

"Người này không đơn giản, hần đến là ai?" Trương Bố Sam nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, bỗng nhiên chấn kinh thất sắc nói: "Trên người hần nằm sắp, chẳng lẽ... Chẳng lẽ cũng là Không Không Huyền Thú."

"Không sai, thiếu niên này trên vai nằm sấp Huyền Thủ cũng là Không Không Huyền Thủ." Cổ Ninh ánh mắt lộ ra nóng rực quang mang, hận không thể lập tức đem tiểu đồng tây ăn sống nuốt tươi.

"Từ Côn, ngươi thế mà dám can đảm giấu diếm chúng ta? Bút trưởng này chờ một lúc lại tìm ngươi tính toán!" Trương Bồ Sam âm trầm địa cười một tiếng, chớp động ở giữa, như là một trận gió một dạng quét đến Lý Hàm Tuyết trước mặt.

Lý Hàm Tuyết trong mắt tinh quang lóe lên, thân thể lóe lên, cùng Trương Bồ Sam kéo ra ba trượng khoảng cách, roi xuống đất trong nháy mắt, phải chân vừa bước, Võ Đạo Chân Khí bay thẳng mặt đất dung nham, kích thích một đạo dung nham màn che, như sóng biển cuộn cuộn thượng thiên, che đầy Trương Bồ Sam ánh mắt.

"Thật là nhanh tốc độ!" Trương Bồ Sam giật nảy cả mình, thiếu niên này tốc độ vậy mà không thể so với hắn chậm nửa nhịp.

Cùng lúc đó, Lý Hàm Tuyết lần nữa thân thể nhất động, lăng không bay vọt, trong chớp lát từ Trương Bồ Sam bên người xuyên qua, lách đến Phùng Việt Sơn trước mặt.

Phùng Việt Sơn gặp Lý Hàm Tuyết như là Quỷ Ảnh đồng dạng vọt đến trước mặt, liền lùi lại hai bước, trái tim loạn nhảy dựng lên: "Lý Hàm Tuyết, ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?"

Lý Hàm Tuyết hừ hừ cười lạnh: "Ta muốn làm gì ngươi lòng dạ biết rõ, ngươi đáng chết."

Phùng Việt Sơn cường đề dừng khí, lộ ra một tia vẻ khinh miệt nói: "Lý Hàm Tuyết, ngươi muốn giết ta? Đừng nằm mơ, có Từ Côn sư huynh tại, ngươi muốn giết ta này là tuyệt đối chuyện không có khả năng."

"Có phải là nằm mơ hay không, ngươi lập tức liền biết."

Hiện tại Lý Hàm Tuyết, đã ở vào Nhược Võ Cảnh tứ giai đỉnh phong, thể nội ngưng luyện tám khóa Khí Đan, thể nội Võ Đạo Chân Khí ba đào hung dữ, cuộn cuộn chấn động, vô cùng vô tận.

Không cần bất kỳ cái gì công pháp, chỉ là nương tựa theo đơn thuần Võ Đạo Chân Khí, đâm ra một quyền, bốn phía khí lưu cũng bắt đầu tuôn ra, như sóng to gió lớn khí thể cuộn cuộn đập vào mặt, như là điên cuồng phòng tưng tưng kích, chấn động tâm thần người.

Lý Hàm Tuyết một quyền này lực lượng vượt xa Phùng Việt Sơn tưởng tượng, đối mặt một quyền này, Phùng Việt Sơn có loại Chuột chạy qua đường, không chỗ che thân cảm giác, một quyền này Thượng Khí hơi thở thủy chung khóa chặt hắn, hắn cảm giác mình dù cho lại thế nào né tránh, đều khó có khả năng né tránh.

Càng đáng sợ là, quyền này phía trên ẩn chứa lực lượng kinh khủng, để hắn sinh không nổi bất luận cái gì phản kháng suy nghĩ.

"Xong! Lý Hàm Tuyết vì cái gì tại gần gũi trong vòng một ngày lại mạnh lên nhiều như vậy? Đây khí tức là Nhược Võ Cảnh tứ giai thực lực tài năng có được." Phùng Việt Sơn dọa đến vài cả linh hồn, cũng không đoái hoài tới cái gì mặt mũi, ngay trước một đám cao thủ trước mặt rộng to, "Từ sư huynh, cứu mạng a, nhanh mau cứu ta!"

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Ở trước mặt giết người

"Vô dụng phế vật!" Từ Côn trong lòng thầm mắng một tiếng, tuy nhiên Phùng Việt Sơn không còn dùng được, nhưng hắn sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, dù sao Phùng Việt Sơn là ngân xà môn nhân, hắn là người cầm đầu, Phùng Việt Sơn nếu là chết, hắn đối với môn phái cao tăng không tiện bàn giao.

Từ Côn xông Lý Hàm Tuyết quát to: "Lý Hàm Tuyết, ngươi nếu là dám ta sư đệ một cọng tóc gáy, ta để ngươi chết không có chỗ chôn."

Lý Hàm Tuyết lạnh lùng liếc Từ Côn liếc một chút, không nói hai lời, trực tiếp đưa bàn tay hướng Phùng Việt Sơn đỉnh đầu ấn qua.

"Không biết sống chết ngu xuẩn, vậy mà thật dám động thủ."

Từ Côn gặp Lý Hàm Tuyết không nhìn hấn, nhất thời nổi giận, Lục đạo đao khí ngưng tụ trong lòng bàn tay, hướng Lý Hàm Tuyết bả vai đánh tới.

"Cút!"

Lý Hàm Tuyết một chưởng vỗ ra, cùng Từ Côn đối đầu nhất chưởng.

Oanh một tiếng, chân khí va chạm, Lục đạo đao khí bị đánh tan, Từ Côn liền lùi lại ba bước mới đứng vững thân hình, tay phải một cổ dư chấn để hấn kinh mạch ần ần làm đau, nếu không có chân khí của hấn mạnh mẽ, triệt tiêu lực chấn động, cái tay này chỉ sợ phải lập tức báo hỏng, nhưng mà Lý Hàm Tuyết thì là không nhúc nhích đứng tại chỗ, khí tức đều đều, hữu chưởng lỏng tóc không tồn hao gì.

Lần này đối bình, hiển nhiên Từ Côn rơi vào hạ phong, Lý Hàm Tuyết càng hơn một bậc.

Đi qua Không Không Huyền Thủ chân khí tẩy lễ, Lý Hàm Tuyết đột phá đến Nhược Võ Cảnh tứ giai, thể nội đã có tám khóa Khí Đan, chân khí số lượng dự trữ, đã đầy đủ hấn thỏa thích sử dụng băng vân chưởng pháp đệ nhị trọng bên trong băng. Bên trong băng là băng vân chưởng pháp hạch tâm, vừa ra chưởng kinh lực chấn động, nhẹ thì sụp đổ võ giả thân thể, nặng thì vỡ nát Huyền Bình, lực lượng không bình thường kinh người. Dù cho Từ Côn cao hơn Lý Hàm Tuyết một cảnh giới, đối mặt Lý Hàm Tuyết cũng là rơi vào hạ phong.

"Hỗn đản này, một ngày không thấy, thể mà mạnh nhiều như vậy. Nhất định là bởi vì Không Không Huyền Thủ nguyên nhân, nghe nói cùng Không Không Huyền Thủ thân cận người, tu vi liền có thể cấp tốc đề bạt, ăn lời nói lập tức điên cuồng đột phá, cái này Không Không Huyền Thủ ta nhất định phải đạt được." Từ Côn trầm nghĩ trong lòng.

Lý Hàm Tuyết đánh lui Từ Côn, càng không chần chờ, nhất chưởng rơi vào Phùng Việt Sơn trên đầu.

Phùng Việt Sơn sắc mặt nhất thời đại biến, con mắt mờ so trứng gà còn lớn hơn, kêu thảm một tiếng, máu tươi như sợi tóc một dạng đem hấn mặt mũi bao trùm, lập tức con mắt đảo một vòng liền tắt thở.

Lý Hàm Tuyết ngay trước Từ Côn mặt, giết hấn sư đệ, Từ Côn lại không thể ngăn cản, thể diện mất hết, khuôn mặt đã tái nhợt.

"Ngươi thật có loại, vậy mà ngay trước mặt ta giết ta người, hôm nay ta nếu là không lấy ngươi mạng chó, ta liền lập tức tự vẫn tuyệt thể."

"Phùng Việt Sơn ta muốn giết, ngươi, ta cũng phải giết!"

Từ Côn vì Không Không Huyền Thủ đem Lý Hàm Tuyết đánh rớt trong nham tương, nếu không phải Không Không Huyền Thủ chuyển vận chân khí, Lý Hàm Tuyết sớm đã mất mạng. Đối với Từ Côn loại người này, Lý Hàm Tuyết tuyệt sẽ không nhân từ nương tay, nên giết liền giết.

"Cuồng vọng! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi lấy cái gì giết ta?"

Từ Côn hét lớn một tiếng, huy động cánh tay, mấy chục đạo đao khí từ từ bắn ra, hướng Lý Hàm Tuyết thân thể mỗi cái bộ vị yếu hại kích xạ mà đến.

Phùng Việt Sơn chết, để Trương Kỳ cũng có loại Thô từ Hồ bi cảm giác, hấn cũng rống to: "Từ sư huynh, hỗn đản này giết Phùng sư huynh, ngươi nhất định phải thay Phùng sư huynh báo thù a!"

Trương Bố Sam, Cổ Ninh hai phe thế lực thì là thờ ơ lạnh nhạt, tốt nhất Lý Hàm Tuyết cùng Từ Côn đồng quy vu tận, cứ như vậy tranh đoạt Không Không Huyền Thủ người liền thiếu đi.

Đối mặt Từ Côn Cuồng Đao trăm, Lý Hàm Tuyết mặt không đổi sắc, chân khí vận trong tay bên trong, phanh phanh phanh mấy chưởng đánh ra, trong điện quang hỏa thạch đem không trung phóng tới đao khí toàn bộ đập tan.

Từ Côn giật mình: "Tại sao có thể như vậy? Đồng dạng Nhược Võ Cảnh tứ giai võ giả, đối ta đao khí đều muốn né tránh ba phần, hấn vậy mà đem ta đao khí trực tiếp đập tan!"

"Lý Hàm Tuyết, ngươi là nhân tài, xem ra không lấy ra chút bản lĩnh thật sự, thật đúng là chế phục không ngươi!"

Từ Côn cười lạnh một tiếng, lần này trong lòng bàn tay ngưng luyện ra 12 Đạo đao khí, 12 Đạo đao khí kịch liệt cắt chém va chạm, phát ra cực thanh âm chói tai.

Oanh một tiếng, 12 Đạo đao khí ngưng luyện thành làm một đạo, Từ Côn thủ chưởng máu me đầm đìa, công pháp phản phệ, Từ Côn xem ra là đem hết toàn lực.

Hấn cũng muốn biện pháp dự phòng, thể nhưng là Lý Hàm Tuyết trưởng thành vượt qua hấn tưởng tượng, nếu là không đem hết toàn lực, chỉ sợ rất khó chiến thắng Lý Hàm Tuyết. Chủ yếu hơn là, cho dù hấn biện pháp dự phòng, đối mặt Thất Sát môn cùng Hòa Lang giúp, hấn cũng không có khả năng lấy một địch hai, trong tay bọn hấn cướp được Không Không Huyền Thủ.

Cùng dạng này, còn không bằng buông tay đánh cược một lần, lấy lời đình thủ đoạn đánh giết Lý Hàm Tuyết, sau đó cấp tốc ăn hết Không Không Huyền Thủ, trực tiếp đột phá trở thành Huyền Vũ người, sau đó quân lâm thiên hạ, quét ngang ở đây tất cả cao thủ.

"Chết!" Từ Côn trong lòng hét lớn một tiếng.

Một đạo khủng bố đao khí từ Từ Côn trong lòng bàn tay phi tốc chém ra, như là sát thủ hành thích, góc độ cực kỳ quỷ dị xảo trá, lực lượng vô cùng lớn, tốc độ cực nhanh, kinh khủng hơn là, vô thanh vô tức, khó lòng phòng bị.

Kinh thiên Bạch Mang như là tuyệt thế thích khách, đao quang lóe lên, một cổ nguy cơ sinh tử đánh lên Lý Hàm Tuyết trong lòng.

"Không tốt!"

Đao khí hướng Lý Hàm Tuyết trán phóng tới, Lý Hàm Tuyết sắc mặt kịch biến, năm ngón tay cấp tốc một trương, nồng đậm Võ Đạo Chân Khí hình thành một tầng thật dày Phòng Hộ Trảo, ngăn trở đao khí.

Đao khí cùng chân khí va chạm, từng đợt cực thanh âm chói tai tại Lý Hàm Tuyết trong lòng bàn tay kịch liệt vang lên, Lý Hàm Tuyết tay phải mãnh liệt run, từng đợt cắt chém chỉ lực đem hấn tay cắt đến đau nhức, hấn cắn răng một cái, năm ngón tay khê chụp, cứ thế mà đem đao khí trực tiếp nắm trong tay, bỗng nhiên một nắm, huyết dịch tí tách từ hấn trong lòng bàn tay trôi rơi xuống, thủ chương vỡ ra một đầu dài ba tấc lỗ hồng.

Ầm! Đao khí bị sinh sinh nắm tán.

"Không có khả năng!" Từ Côn chấn kinh thất sắc, rút lui liên tục, "Ta một chiêu này, liền liền Nhược Võ Cảnh Lục Giai cao thủ đều nơi tay bên trên bị thua thiệt, ngươi thể mà đem ta ngưng tụ mạnh nhất đao khí cho bắt tán!"

"Ngươi đã vận dụng chính mình bài, hiện tại giờ đến phiên ta đi?"

Lý Hàm Tuyết thần sắc lạnh lùng đi đến Từ Côn trước mặt, Từ Côn thất kinh, Lý Hàm Tuyết thực lực thực sự vượt quá hấn dự liệu, thật muốn liều người chết ta sống, chết nhất định là hấn.

Mà Lý Hàm Tuyết trong mắt màu lạnh đã minh xác không sai lầm nói cho hấn biết, Lý Hàm Tuyết muốn giết hấn!

"Lưu được núi xanh không lo không có củi đốt, cùng hấn liều mạng không phải cử chỉ sáng suốt, chạy là thượng sách!"

Từ Côn thân hình thoát một cái, muốn muốn chạy trốn, nhưng là Lý Hàm Tuyết tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền đuổi kịp hấn.

"Không muốn vọng muốn chạy trốn, ngươi hôm nay coi như mọc cánh, cũng bay không đi." Lý Hàm Tuyết bình thản như nước ngữ khí để Từ Côn một trận sợ hãi, hấn biết Lý Hàm Tuyết là thật động sát tâm.

"Đừng giết ta, hôm qua ta cũng không phải là thật muốn đưa ngươi vào chỗ chết, là Phùng Việt Sơn tên ngu xuẩn kia giật dây ta giết ngươi. Phùng Việt Sơn hiện tại đã chết, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, ngươi không đáng đối ta hạ từ thủ đi." Từ Côn hoảng hốt.

"Ngươi ra tay với ta thời điểm, liền nên nghĩ đến một ngày nào đó, chính ngươi cũng gặp phải bị người đuổi giết cục diện. Đây là ngươi tự tìm, đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt."

Lý Hàm Tuyết nhất chương hướng Từ Côn ở ngực đánh tới.

"Không muốn!"

Từ Côn Loạn Tâm Thần, Võ Đạo Chân Khí tán loạn như nha, căn bản ngưng luyện không nổi, toàn thân không sử dụng ra được nửa điểm lực lượng, chỉ có thể ở trong kinh hãi, tiếp nhận Từ Thần buông xuống.

Ngay tại Lý Hàm Tuyết nhất chương muốn rơi xuống thời điểm, Trương Bố Sam xuất thủ.

Hấn thân thể lóe lên, liền đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, nhất chương hướng Lý Hàm Tuyết ở ngực đánh tới.

Lý Hàm Tuyết bất đắc dĩ, bị ép phòng thủ, cùng Trương Bố Sam đối nhất chương, một cổ lực lượng khổng lồ tuôn ra nhập thể nội, Lý Hàm Tuyết đăng đăng rút lui ba bước, Trương Bố Sam cũng đồng dạng liền lùi lại ba bước.

"Tại hạ bát phẩm tông môn Thất Sát môn đệ tử hạch tâm Trương Bố Sam, còn mời các hạ cho chút thể diện, thả Từ huynh một ngựa như thế nào?" Trương Bố Sam khẽ cười nói.

Lý Hàm Tuyết nhìn Trương Bố Sam liếc một chút, lại xem hấn sau lưng Lữ Trí, Trương Bố Sam thực lực cực mạnh, cùng mình không phân sản sản nhau, tăng thêm Lữ Trí, hai người liền thủ lời nói, Lý Hàm Tuyết chỉ sợ cực khó chống đỡ.

Lý Hàm Tuyết tâm tư nhanh quay ngược trở lại, đã có chủ ý, Thất Sát môn cùng Hòa Lang giúp đều là hướng về phía trên vai hấn Không Không Huyền Thủ mà đến, Từ Côn chết sống bọn họ căn bản sẽ không quan tâm, lúc này nếu là giết Từ Côn, bọn họ liền sẽ đánh lấy thay Từ Côn mình bất bình chiêu bài, cùng một chỗ đối phó chính mình.

Tuy nhiên giờ phút này giết chết Từ Côn cũng không cái gì cử chỉ sáng suốt, nhưng nếu là ủy khuất cầu toàn, buông tha Từ Côn, Trương Bố Sam bọn người sẽ còn tìm các loại lý do, liền hợp đối phó hấn.

Cho nên nói, giết cùng không giết kết quả, đều là giống nhau, Thất Sát môn cùng Hòa Lang giúp lưỡng đại thể lực tất nhiên sẽ đối Lý Hàm Tuyết động thủ.

Lý Hàm Tuyết ánh mắt nhìn thẳng Trương Bố Sam, trên mặt bất động thanh sắc, nhưng là trong tay một đạo chân khí đã bắt chợt tới một tiếng bắn vào Từ Côn thể nội, Từ Côn con mắt nhất thời mở cực lớn, phốc một tiếng, thổ huyết mà chết.

Từ Côn tử vong, Trương Bố Sam nhất thời sắc mặt âm hàn xuống tới.

"Xem ra ngươi là không nguyện ý cho ta Trương bố Sam quay đầu đối Cổ Ninh nói, "Cổ huynh, ngươi cũng nhìn thấy, người này sát tâm cực nặng, giết chóc quen tay, là cái thủ đoạn độc ác không từ thủ đoạn người. Hắn thực lực hiện tại đã không thua tại ta, Không Không Huyền Thủ bây giờ cùng hắn thân cận, nếu là lại để cho hắn đột phá cảnh giới, chúng ta khả năng muốn hết nằm tại chỗ này."

"Vậy theo Trương huynh nói, phải làm như thế nào?" Cổ Ninh nói.

"Không bằng chúng ta cường cường liên thủ, cộng đồng bắt này liêu, bắt lấy hắn trên thân Không Không Huyền Thủ, sau đó lại cân nhắc Không Không Huyền Thủ thuộc về vấn đề." Trương Bố Sam đề nghị.

Cổ Ninh cười hắc hắc: "Ta cũng đang có ý này."

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đần bẻ

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Biến đổi bất ngờ

"Các ngươi đối ta còn thực sự là khách khí, lại muốn bốn người liên thủ đối phó ta?" Lý Hàm Tuyết cười nói, "chẳng lẽ nói các ngươi Thất Sát môn cùng Hòa Lang giúp liền chút tiền đồ này, chỉ có thể lấy nhiều khi ít, bốn cái Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai võ giả, vậy mà làm sao không biết xấu hổ, bao vây một cái Nhược Vô Cảnh tứ giai võ giả?"

Lý Hàm Tuyết cố ý dùng lời nói kích Thất Sát môn cùng Hòa Lang giúp, bọn họ nếu là thật sự liên thủ lại, Lý Hàm Tuyết tình cảnh đem sẽ trở nên cực không ổn.

Lữ Trí nghe xong, quả nhiên không giữ được bình tĩnh, đối Lý Hàm Tuyết trợn mắt nhìn thẳng: "Đối phó ngươi còn cần đến bao vây? Ngươi không khỏi cũng quá để ý mình, một mình ta đủ để đánh tới ngươi kêu cha gọi mẹ."

Lý Hàm Tuyết trong lòng vui vẻ, mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường, hắn muốn cũng là loại hiệu quả này, để bốn người bận tâm mặt mũi, sẽ không liên thủ vây công.

Nhưng mà lúc này, Trương Bố Sam lại ngăn lại Lữ Trí: "Su đệ, không muốn khí phách làm việc, Lý Hàm Tuyết tu vi tuy nhiên chỉ có Nhược Vô Cảnh tứ giai, nhưng là người này Thiên Sinh Kỳ Tài, chân khí trong cơ thể ngang dọc như rồng, ngươi không phải đối thủ của hắn."

"Ta không tin!" Lữ Trí không phục, khẩn cầu Trương Bố Sam, "Su huynh, để cho ta đi chiêu cố hắn."

"Vớ , ần ta nói làm." Trương Bố Sam đối Lý Hàm Tuyết cười rộ lên, "Lý Hàm Tuyết, ngươi sát hại Từ huynh, Từ Tội khó thoát. Chúng ta bát phẩm tông môn như thế chân tay, nhất định phải thay bọn họ lấy lại công đạo, Cổ huynh động thủ!"

Vừa dứt lời, bốn người như là bốn cái mãnh thú, y phục soạt rung động, tàn ảnh trập trập, tốc độ mau lẹ vô cùng, trong nháy mắt liền đem Lý Hàm Tuyết bao bọc vây quanh.

Bốn chưởng đều xuất hiện, phân biệt đối ở ngực, bụng, thái dương huyệt, cùng bả vai bốn bộ phận, mỗi một chưởng đều là tàn nhẫn cùng cực, muốn tính mạng người.

Lý Hàm Tuyết chau mày, trong lòng biết không ổn, song quyền nan địch tứ thủ, hắn không có khả năng lấy sức một mình đối kháng bốn người.

"Làm sao bây giờ?"

Lý Hàm Tuyết tâm tư nhanh quay ngược trở lại, trong chốc lát có quyết định.

Hắn lui về sau một bước, né tránh Trương Bồ Sam cùng Lữ Trí nhất chương, đối mặt Cổ Ninh đối bả vai đánh tới nhất chương, hắn đã không có ý định tránh né, hắn lựa chọn là ngạnh kháng.

Cổ Ninh thực lực không chút nào bại bởi Trương Bồ Sam, thậm chí so Trương Bồ Sam còn mạnh hơn một chút, Lý Hàm Tuyết cứng rắn chịu nhất chương, trả giá đắt tuyệt không thoải mái, phốc một tiếng, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

"Phong đệ, nắm lấy cơ hội!" Cổ Ninh hét lớn một tiếng.

Lý Hàm Tuyết chịu Cổ Ninh nhất chương đồng thời, Cổ Phong nhất chương cũng đã đến, hắn hướng Lý Hàm Tuyết đầu vai vỗ tới, bỗng nhiên biến chương vì quyền, ý không ở trong lời, nếu là hắn Lý Hàm Tuyết trên đầu vai nắm sấp Không Không Huyền Thủ.

Cổ Phong hiển nhiên tay, nhất thời lộ ra vẻ mặt vui cười, mừng rỡ trong lòng: "Tiểu tử này chịu đại ca nhất chương, nhất định chân khí tan rã, thực lực giảm lớn, bất lực phản kháng, Không Không Huyền Thủ liền muốn trở thành chúng ta Hỏa Lang giúp chi vật."

Lý Hàm Tuyết thấy thế cười lạnh một tiếng, trong mắt tinh quang lóe lên, trong miệng nhẹ nhàng phun ra hai chữ: "Bên trong sụp đổ!"

Nhất chương nhìn như cực kỳ yếu đuối, nhưng tốc độ lại mau đến kinh người, qua trong giây lát đã cùng Cổ Phong hữu chương đối đầu.

"Còn dám cản ta chuyện tốt? Ta trước phê nguoi cái này không chịu ngồi yên tay!"

Cổ Phong nhất chương đẩy ra, chính dương dương đắc ý thời khắc, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, một cổ quỷ dị nhưng lại cực bá đạo lực lượng từ hắn hữu chương điên cuồng tràn vào, như là âm tình bất định đại hải, thủy triều lẫn lộn, từ phía trùng kích, khắp nơi bao phủ, ở trong cơ thể hắn tùy ý cuồng loạn, xé rách, phá tan, sụp đổ. . . Loại loại sức mạnh trong nháy mắt đem tay phải hắn nổ huyết nhục bay tán loạn, từ ngón tay một đường nát đến cánh tay, thậm chí ngay cả xương bả vai đều vỡ vụn.

Cổ Phong bụng bít lấy bả vai, như giết heo hét thảm lên, lập tức mất lạt một cái, đã hôn mê.

Trương Bồ Sam cùng Lữ Trí hai người thấy thế, sắc mặt đều hơi trắng bệch, Lý Hàm Tuyết một chương này đơn giản giống như từ thần chi thủ, khủng bố vô biên, nếu là chịu một chương này là bọn họ, không có phòng bị tình huống dưới, hạ trảng so với Cổ Phong chỉ sợ cũng không khá hơn chút nào.

Cổ Ninh nhìn chăm chú Lý Hàm Tuyết, thần sắc âm hàn tới cực điểm, nhưng là hắn cũng không dám động thủ.

Lý Hàm Tuyết đương nhiên biết Cổ Ninh vì cái gì không dám động, không phải là bởi vì hắn thực lực không đủ, Cổ Ninh thực lực tuyệt không thua bởi Lý Hàm Tuyết, nhưng là bởi vì Cổ Phong hôn mê bất tỉnh, hắn hiện tại không dám tùy tiện cùng Lý Hàm Tuyết động thủ.

Cổ Phong tại trong bốn người này là yếu nhất, Lý Hàm Tuyết liều mạng cứng rắn chịu Cổ Ninh nhất chương nguy hiểm, nhất kích phế bỏ Cổ Phong, mục đích chính là vì đề Thất Sát môn cùng Hỏa Lang giúp song phe thế lực liền mất đi thăng bằng.

Giờ phút này nếu là Cổ Ninh đối Lý Hàm Tuyết động thủ, như vậy cục diện nhất định lưỡng bại câu thương, Thất Sát môn ngư ông đắc lợi, ngồi hưởng thành, không chỉ phí một chút khí lực liền có thể thu hoạch được Không Không Huyền Thủ.

Nếu như Cổ Ninh Hòa Trương Bồ Sam, Lữ Trí ba người liên thủ đánh giết Lý Hàm Tuyết, một khi Lý Hàm Tuyết tử vong, như vậy Thất Sát môn nhất định đối Cổ Ninh phản chiến tương hướng, hướng Cổ Ninh xuất thủ. Cứ như vậy, Cổ Ninh lấy một địch hai, chẳng những không có thời cơ thu hoạch được Không Không Huyền Thủ, ngược lại muốn đem mạng già bồi đi vào.

Lý Hàm Tuyết tin tưởng, Cổ Ninh niên kỷ không đến 40, liền có thể ngồi lên Hỏa Lang giúp vị trí, tuyệt đối không phải cái chỉ hiệu võ công lỗ mãng võ phu, hắn tất nhiên minh bạch giờ phút này cực đối mặt hắn có tính áp đảo bất lợi.

Trương Bồ Sam lộ ra vẻ trầm thống, đối Cổ Ninh nói: "Người này thủ đoạn thật sự là tàn nhẫn cùng cực, đem lệnh đệ bị thương thành bộ dáng này, cùng điên cuồng khác nhau ở chỗ nào? Cổ huynh, nếu như không nhanh chóng diệt trừ hắn, hậu hoạn vô cùng!"

Cổ Ninh nghe Trương Bồ Sam lời nói, lại không có động thủ, ngược lại là đứng tại chỗ thật lâu trầm mặc, thần sắc âm tình bất định.

Lúc này, Lý Hàm Tuyết nói: "Cổ bang chủ, ta thương tổn lệnh đệ cũng chỉ là vì tự vệ, bị bắt đắc dĩ. Ta tin tưởng, dù cho Cổ bang chủ nếu như ở ta nơi này loại tình cảnh phía dưới, cũng sẽ làm ra dạng này lựa chọn. Cổ bang chủ nếu là chịu đáp ứng hợp tác với ta đối phó Thất Sát môn, ta không nhưng có thể từ bỏ lệnh đệ thương tổn, còn có thể cùng ngươi chia sẻ Không Không Huyền Thủ bí mật, ngươi xem coi thế nào?"

Nghe Lý Hàm Tuyết lời nói, Lữ Trí cười lên ha ha: "Lý Hàm Tuyết, ngươi không phải điên đi, ngươi đã thương người khác đệ đệ, hiện tại còn muốn hợp tác với người ta? Chỉ có ngu ngốc mới chịu đáp ứng ngươi."

Cổ Ninh trầm ngâm sau một lúc lâu, rốt cục mở miệng nói: "Tiểu tử, ngươi tốt nhất khác lừa gạt ta."

"Cổ bang chủ ngươi có thể yên tâm, ta là coi trọng thành tín người, nói được thì làm được, quyết không nuốt lời." Lý Hàm Tuyết trong lòng cười rộ lên, xem ra kẻ sách không sai, thành công đem Cổ Ninh kéo đến hắn bên này trong trận doanh tới.

Nghe được Cổ Ninh lời nói, Lữ Trí kinh ngạc đến cái cảm đều muốn đến rơi xuống, hần vô luận như thế nào đều nghĩ mãi mà không rõ, Lý Hàm Tuyết đem cổ Ninh đệ đệ đánh thành trọng thương, vốn là cừ địch quan hệ, qua trong giây lát lại thành minh hữu, thế giới này đến làm sao?

Lữ Trí kêu to liên tục: "Cái này không hợp lý! Cổ bang chủ người tại sao phải đáp ứng tiểu tử này?"

Tương Bố Sam là người thông minh, tâm tư nhất chuyển, liền minh bạch bên trong lợi hại quan hệ, thần sắc hần nhất thời trầm xuống, trong lòng biết bị Lý Hàm Tuyết bày một đạo, trong lòng giận dữ: "Tốt một cái Lý Hàm Tuyết, xem ra ta vẫn là đánh giá thấp người, cái này vốn là là người tình thế chắc chắn phải chết, nhưng nhưng bởi vì người đánh bất tỉnh Cổ Phong, bị người cho phá giải. Người tuy nhiên đã thương Cổ Phong, thế nhưng là Cổ Ninh muốn có được Không Không Huyền Thủ, cũng chỉ có thể nhìn xuống sát ý không cùng người động thủ, chẳng những không sẽ cùng người động thủ, ngược lại muốn hợp tác với người. Thông minh, quả nhiên là cái tuyệt đỉnh thông minh gia hỏa. Ta thích nhất đánh bại cũng là người thông minh, Không Không Huyền Thủ là ta nhất định phải được chi vật, người bất luận giây giụa như thế nào, người hôm nay chủ định muốn đưa tại ta Tướng mồ nhân thủ lên!"

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Liên thủ

"Cổ huynh, tiểu tử này bụng dạ cực sâu, người không nên bị tiểu tử này dùng ngôn ngữ cho mê hoặc." Tương Bố Sam mưu toan vẫn hồi cực diện.

Cổ Ninh cười lạnh nói: "Hừ, người cũng không cần coi ta là thành ngu ngốc, ngao cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi đạo lý ai sẽ không biết? Các người Thất Sát môn tâm hoài quỷ thai, cũng không phải vật gì tốt, ta một khi liên thủ với các người đối phó tiểu huynh đệ, tiểu huynh đệ vừa chết, đến lúc đó các người sư huynh đệ hai người nhất định liên thủ giết ta, ta nói đúng hay không?"

Tương Bố Sam lạnh lùng nhìn lấy Cổ Ninh, trong mắt hàn mang lấp lóe, ngữ khí trầm xuống: "Xem ra Cổ huynh là quyết tâm muốn cùng chúng ta Thất Sát môn đối nghịch?"

Lý Hàm Tuyết cười nói: "Chuyện cho tới bây giờ, không cần nhiều lời? Cổ bang chủ sớm đã nhìn thấu các người bộ mặt thật sự. Cổ bang chủ, việc này không nên chậm trễ, mau ra tay!"

Lý Hàm Tuyết hét lớn một tiếng, đối Lữ Trí vỗ tới một chưởng, cùng lúc đó, Cổ Ninh nghe tiếng hậu thân tử lóe lên, cùng Tương Bố Sam quần đấu.

Lữ Trí được chứng kiến Lý Hàm Tuyết chưởng pháp khủng bố, gặp Lý Hàm Tuyết nhất chưởng đánh tới, cũng không dám cứng đối cứng, đành phải quất ra phía sau xích sắt, cùng Lý Hàm Tuyết đối kháng.

Cái này xích sắt tên là Trụy thiên xích, Ngũ Giai Huyền Binh, toàn thân màu nâu, dài ba xích, trọng một ngàn cân, quơ múa như là múa một tòa núi nhỏ, hồ hồ sinh phong.

"Trụy Thiên Xích Pháp!"

Lữ Trí múa Trụy thiên xích, tốc độ cực nhanh, hình thành một đạo màu nâu màn hình, giọt nước không lọt, hướng Lý Hàm Tuyết bức tới.

Lý Hàm Tuyết mặt không đổi sắc, Võ Đạo Chân Khí vận trong tay bên trong, lấy thân thể máu thịt cùng Trụy thiên xích ngạnh kháng.

"Thật là muốn chết, cái này Trụy thiên xích múa động, tứ giai Huyền Binh đều muốn bị xoắn nát, người lại muốn cùng ta liều mạng? Thật không biết người từ đâu tới dũng khí!"

Lý Hàm Tuyết thủ chưởng tung bay, trong nháy mắt đánh ra mấy trăm chưởng, không kém chút nào địa đập vào Trụy thiên xích xích trên lưng, nhất thời phát ra loảng xoảng bang như là đánh như sắt thép thanh âm.

Lý Hàm Tuyết chẳng những yên ổn vô sự, ngược lại áp chế Lữ Trí.

Một cổ sụp đổ chỉ lực tại Trụy thiên xích bên trong vừa đi vừa về chấn động, dư chấn truyền vào Lữ Trí cánh tay bên trong, Lữ Trí vận khí hóa giải, nhưng là vẫn bị chấn động hai tay run lên.

Lữ Trí kinh hãi: "Gia hỏa này là quái vật sao? Thế mà có thể lấy thân thể máu thịt đối kháng ta Trụ thiên xích!"

Lữ Trí gặp Lý Hàm Tuyết hung mãnh như vậy, trong lòng sinh ra một tia vẻ sợ hãi.

Lý Hàm Tuyết thừa thế truy kích, thể nội tám khóa Khí Đan cấp tốc vận chuyển, nồng đậm Vô Đạo Chân Khí tuôn ra, vận tại song chưởng bên trong, băng vân chưởng pháp đệ nhị trọng bên trong băng chỉ lực liên tục đánh ra.

Mấy chục Chưởng Phách đánh đi ra, Lữ Trí một mồi né tránh, càng đánh càng là kinh hãi không thôi, đối phương chân khí tựa hồ vô cùng vô tận, càng đánh càng mạnh, như bài sơn đảo hải kinh lực không ngừng mà xuyên vào Lữ Trí thể nội, bức bách hắn không thể không lấy hao phí đại lượng chân khí đại giới hóa giải cổ này kinh lực. Hơi không cẩn thận, này kinh lực hóa giải đến chậm một chút, liền sẽ xé rách lấy nhục thể, để Lữ Trí đau đến không muốn sống.

Hai người chiến nửa canh giờ, mặt ngoài tuy nhiên song phương thể lực ngang nhau, nhưng là Lữ Trí biết, hắn đã ở vào xu hướng suy tàn, Lý Hàm Tuyết chân khí trong cơ thể lượng thực sự quá kinh khủng, đơn giản giống như là thâm bất khả trắc đại hải, lấy chi không hết dùng mãi không cạn.

"Đáng chết, ta lại bị một cái Nhược Vô Cảnh tứ giai người đè đánh!" Lữ Trí không có cam lòng, lại không thể làm gì.

Mà cùng lúc đó, Cổ Ninh Hòa Trương Bố Sam giữa hai người chiến đấu, cũng đến gay cấn trình độ.

Hai người quyền chưởng tương giao, tiếng oanh minh như là nổi trống một dạng, truyền hoàn toàn khắp nơi, mỗi một kích đều là muốn tính mạng người tàn nhẫn chiêu thức, không lưu nửa điểm đường lui.

Trương Bố Sam là tám ngựa tông môn đệ tử hạch tâm, thiên phú hơn người, thực lực mạnh mẽ, mà Cổ Ninh thân là đứng đầu một bang, đồng dạng tu vi không tầm thường, thực lực kinh người. Hai người sinh tử kịch đấu nửa canh giờ, vậy mà chiến thành thế hoà không phân thắng bại, khó phân cao thấp.

"Chết!"

Trương Bố Sam đột nhiên phát lực, ba bước bước ra, năm ngón tay thành kiếm, hướng Cổ Ninh bụng đâm tới, đây là Trương Bố Sam dựa vào thành danh công pháp tuyệt học, Ngũ Kiếm chỉ. Năm ngón tay bén nhọn vô cùng, có thể so với Huyền Binh, càng đáng sợ là chỉ nhọn ẩn chứa Vô Đạo Chân Khí bắn ra, có thể cách không đánh tan nhân khí biến, là cực kỳ khủng bố thủ đoạn.

Cổ Ninh nhướng mày, không thể không toàn lực ứng đối.

Lữ Trí thấy thế, trong lòng âm hiểm địa cười rộ lên, "Sư huynh động thủ bài, tất nhiên sẽ cho Cổ Ninh áp lực cực lớn, cái này Cổ Ninh có khả năng không có phòng bị người chung quanh. Ta hiện đang đánh lên Cổ Ninh lời nói, hai người giáp công, Cổ Ninh hẳn phải chết, chỉ cần cổ thà chết, Lý Hàm Tuyết dù cho lợi hại hơn nữa, cũng không phải sư huynh đệ chúng ta hai người đối thủ."

"Sư huynh, ta đến giúp ngươi!"

Lữ Trí hét lớn một tiếng, tay phải chấn động, nổi gân xanh, nồng đậm Vô Đạo Chân Khí từ thể nội tuôn ra, đi qua tay phải cuộn cuộn không tuyệt rót vào Trụ thiên xích bên trong, Trụ thiên xích kịch liệt rung động, oanh một tiếng như là một khóa đạn pháo một dạng, tốc độ nhanh đến cực hạn, trực tiếp Văng Cổ thà phần lưng đánh tới.

"Cổ bang chủ, cẩn thận!" Lý Hàm Tuyết muốn muốn xuất thủ ngăn cản, nhưng là Huyền Binh tốc độ phi hành quá nhanh, hắn không kịp xuất thủ, này Trụ thiên xích liền đã bay ra.

Cổ Ninh đang toàn lực ứng đối Trương Bố Sam Ngũ Kiếm chỉ, nơi nào sẽ ngờ tới phía sau bay tới Trụ thiên xích, chờ nghe được Lý Hàm Tuyết nhắc nhở, kịp phản ứng lúc đó, hắn đã không tránh né, Trụ thiên xích phanh một tiếng đánh vào hắn phần lưng.

Nặng một ngàn cân xích thêm cái trước Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai cao thủ Vô Đạo Chân Khí gia trì, cái này Trụ thiên xích đã thành vô cùng hung mãnh sát khí, Cổ Ninh dù cho thân là Nhược Vô Cảnh Lục Giai cao thủ, chịu như thế nhất kích, cũng không chịu nổi, thân thể bị đánh bằng nửa bên, thể nội kinh mạch càng là như là liệt hỏa thiêu đốt một dạng thống khổ, Vô Đạo Chân Khí bắt đầu bạo loạn, không cách nào khống chế.

Cổ Ninh kêu thảm một tiếng, máu tươi mưa một dạng phun ra, sắc mặt trắng bệch vô cùng.

Trương Bố Sam thấy thế, cười lạnh một tiếng, ngón tay búng một cái, năm đạo chân khí như là lợi kiếm một dạng vụt một tiếng, bắn vào Cổ Ninh bụng, khí hải bị trực tiếp đánh tan, chân khí tiết ra ngoài, Cổ Ninh như cùng một cái nhút chí bóng da một dạng, xụi lơ trên mặt đất.

"Các ngươi những này tiểu nhân hèn hạ." Cổ Ninh điên cuồng nộ hồng, mắt lộ ra vẻ không cam lòng.

Lữ Trí cười ha ha: "Được làm vua thua làm giặc, mệnh đều không, còn nói gì bỉ ổi không bỉ ổi, cái này có ý nghĩa sao?"

Trương Bố Sam cũng cười lạnh: "Sư đệ nói không sai, được làm vua thua làm giặc, ngươi liền không nên cùng chúng ta đối nghịch, chết cũng là cùng chúng ta Thất Sát môn đối nghịch hạ tràng, hiện tại ta ban thưởng ngươi vừa chết."

Trương Bố Sam thủ đao vung xuống, chân khí vạch ra, hóa thành lưỡi dao sắc bén trực tiếp đem Cổ Ninh chém giết.

"Hồng bát!" Lý Hàm Tuyết thầm nghĩ trong lòng.

Cổ thà chết, Trương Bó Sam cùng Lữ Trí đối với sư huynh đệ liền sẽ liên thủ vây công hắn, cục đối mặt hắn có tính áp đảo bất lợi.

Lý Hàm Tuyết quyết định thật nhanh, cánh tay mạnh mẽ bày, băng vân trường pháp hướng Lữ Trí ở ngực đánh tới, muốn lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể đánh trước tàn Lữ Trí, nhưng mà Lữ Trí lại giống như là sớm có đề phòng, cười ha ha, nhảy thoát đến Trương Bó Sam bên người: "Lý Hàm Tuyết, ta thừa nhận ta tuy nhiên không phải đối thủ của ngươi, nhưng ta cũng sẽ không ngốc đến để ngươi thành linh giết chết ta."

"Lý Hàm Tuyết, ngươi phí hết tâm tư, nhưng là cuối cùng phí công, đem Không Không Huyền Thủ giao ra đi." Trương Bó Sam đi đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, mà Lữ Trí thì là đứng sau lưng hắn, không có hảo ý cười lạnh.

Lý Hàm Tuyết nhìn một chút còn ở đầu vai ngủ say Không Không Huyền Thủ, cái này Không Không Huyền Thủ đã cứu hắn nhất mệnh, đối với hắn có ân cứu mạng, tuyệt đối không thể có thể giao cho bất luận kẻ nào.

"Không có khả năng." Lý Hàm Tuyết một nói từ chối.

"Không biết tốt xấu, sư đệ, giết!"

Trương Bó Sam cũng không nói nhảm nữa, cùng Lữ Trí hai người liên thủ vây công Lý Hàm Tuyết.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đần bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Chạy trốn

Trương Bó Sam thực lực cùng Lý Hàm Tuyết khó phân trên dưới, mà Trương Bó Sam sư đệ, Lữ Trí thực lực cũng không thể so với Trương Bó Sam kém bao nhiêu.

Lý Hàm Tuyết đối phó bên trong một cái vẫn được, thế nhưng là hai đại cao thủ liên thủ vây công Lý Hàm Tuyết một người, Lý Hàm Tuyết liền khó mà chống đỡ. Lại thêm Trương Bó Sam sư huynh đệ hai người chiêu thức vừa nhanh vừa độc, phối hợp không bình thường ăn ý, Trương Bó Sam một chiêu để Lý Hàm Tuyết bề bộn nhiều việc ứng phó thời khắc, Lữ Trí liền từ Lý Hàm Tuyết khó đề phòng bị địa phương công tới, Lý Hàm Tuyết càng là luống cuống tay chân.

Lý Hàm Tuyết một môi ứng đối, khô không thể tả, vẫn phải bận tâm trên đầu vai ngủ say Không Không Huyền Thủ, không cho nó bị người cho bắt đi. Nếu không có Lý Hàm Tuyết thể nội có được tám khóa Khí Đan, chân khí trong cơ thể hùng hậu, giờ phút này sớm đã bại trận.

Ba người hỗn chiến gần một canh giờ, Trương Bó Sam cùng Lữ Trí hai người càng đánh càng là kinh hãi, đối phó rõ ràng chỉ có Nhược Vô Cảnh tứ giai khí tức, nhưng thực lực lại giống như là một cái Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai đỉnh cấp thiên tài đệ tử, vậy mà có thể cùng hai người bọn họ khổ chiến một canh giờ, còn chưa bại trận.

Thực Lý Hàm Tuyết cũng không chịu nổi, lấy một địch hai, vốn là không bình thường khó khăn, Trương Bó Sam sư huynh đệ phối hợp thân mật vô gian, giọt nước không lọt, không có một chút sơ hở, Lý Hàm Tuyết không thể làm gì, không thể nào phá cục.

Lý Hàm Tuyết vết thương trên người càng ngày càng nhiều, máu tươi đem ở ngực y phục nhuộm đỏ bừng.

Ba người thân ảnh như là ba cái linh hoạt phi điều, trên không trung lẫn nhau truy đuổi, khi thì tách rời, không trung giăng co. Khi thì đụng vào nhau, dây dưa cùng nhau, kích thích không ngừng tiếng vang.

Chiến đấu còn đang tiếp tục, chung quanh dung nham bị bạo phát đi ra chân khí thổi, cấp tốc ngưng kết thành là màu đen Hỏa Sơn nham, ba người chân khí bốn phía tuôn ra, sau nửa canh giờ, đỉnh núi đại dãy đặc nham thạch nóng chảy đã hoàn toàn ngưng kết thành là màu đen thổ địa, chỉ có một phần nhỏ vẫn là xích hồng sắc.

Đột nhiên xoẹt một tiếng!

Một đạo máu tươi bay thấp!

Tương Bó Sam nhất chương đầu Lý Hàm Tuyết bên tai sát qua, Lý Hàm Tuyết trong lòng giật mình, lộ ra sơ hở, Tương Bó Sam nắm lấy cơ hội, trong tay một đạo chân khí từ Lý Hàm Tuyết phần eo bắn qua, đánh ra một cái tiểu lớn chừng ngón cái huyết động.

Lý Hàm Tuyết kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể một nghiêng, lao đảo hai bước, sắc mặt tái nhợt.

Lữ Trí hắc hắc cười lạnh một tiếng, Truy thiên xích hướng Lý Hàm Tuyết phần lưng mãnh liệt đập tới, Lý Hàm Tuyết giật nảy cả mình, tránh đã là không kịp, chỉ có thể đem sơ hữu chân khí tụ tập ở lưng bộ, vận khí ngạnh kháng.

Chỉ nghe phanh một tiếng, Truy thiên xích đánh vỡ chân khí phòng ngự, đánh vào Lý Hàm Tuyết trên lưng, Lý Hàm Tuyết phần lưng bị đánh ra một đạo nửa thước bao quát vết máu, da tróc thịt bong, máu me đầm đìa, Lý Hàm Tuyết nửa ngồi lấy thân thể, trong miệng thở hổn hển, nóng bỏng thống khổ từ phần lưng truyền khắp toàn thân.

"Lý Hàm Tuyết, ngươi đã đến cùng đồ mặt lộ, ngươi dù cho lại nghịch thiên, cũng không có khả năng lấy Nhược Vô Cảnh tứ giai tu vi chiến thắng sư huynh đệ chúng ta, nhanh giao ra Không Không Huyền Thủ." Tương Bó Sam cười nói.

"Nằm mơ!" Lý Hàm Tuyết từ trong miệng lạnh lùng phun ra hai chữ.

"Sư huynh, cùng hần nói nhảm nhiều như vậy làm gì? Đem hần trực tiếp giết, Không Không Huyền Thủ chính là chúng ta." Lữ Trí nhìn chăm chăm vào Lý Hàm Tuyết đầu vai Không Không Huyền Thủ, trong mắt lộ ra lấy không che giấu chút nào vẻ tham lam.

"Nói không sai." Tương Bó Sam cười lạnh hướng Lý Hàm Tuyết chậm rãi đi tới.

Lý Hàm Tuyết nhìn chăm chăm Tương Bó Sam hai người, chau mày, trong lòng suy nghĩ đứng lên: "Lấy một địch hai vẫn là quá miễn cưỡng, còn như vậy tiếp tục đánh, ta sớm muộn muốn bại trên tay bọn họ. Vì kế hoạch hôm nay, đi trước thì tốt hơn."

Lý Hàm Tuyết chân vừa bước, mặt đất dung nham như là sóng lớn đồng dạng kích thích, hướng Tương Bó Sam hai người dừng mãnh lao tới, tại dung nham kích thích đồng thời, Lý Hàm Tuyết cấp tốc khởi hành, không thể có nửa điểm do dự, trực tiếp từ trên đỉnh núi nhảy xuống.

"Đáng chết, tiểu tử này muốn chạy trốn!" Lữ Trí lấy chân khí xông mờ dung nham, nhìn thấy Lý Hàm Tuyết hướng đỉnh núi nhảy xuống, nhất thời gấp đến độ giờ chân.

"Truy!" Tương Bó Sam không chút do dự, thân thể nhảy lên, đi theo Lý Hàm Tuyết từ đỉnh núi nhảy xuống.

Lý Hàm Tuyết thôi động chân khí, chân khí hóa thành Vũ Dực, chèo chống Lý Hàm Tuyết thân thể, như cùng một con chim lớn một dạng hướng đại hồ lướt đi mà đi.

Không có qua một lát, Lý Hàm Tuyết thân thể đã tới gần mặt hồ, phù phù một tiếng, Lý Hàm Tuyết chui vào trong hồ, chìm vào đen nhánh hồ.

Tương Bó Sam cùng Lữ Trí hai người cũng đi theo chui vào trong hồ, vừa tiến vào trong hồ, trước mắt bụi hoàn toàn mờ mịt, cây rong dây dưa, Du Ngư thành đàn, chỗ nào tìm được Lý Hàm Tuyết bóng dáng.

"Đáng chết, Lý Hàm Tuyết hần ở đâu?" Lữ Trí tứ phía nhìn quanh, ý đồ dùng chân khí dò xét Lý Hàm Tuyết vị trí, nhưng là sau một hồi lâu vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

Võ giả thân ở trong nước, Võ Đạo Chân Khí cảm ứng lại nhận cực lớn quấy nhiễu, cảm tri năng lực đem nhận cực lớn suy yếu, chỉ cần đối phương có ý ẩn tàng khí tức, vậy liền căn bản không cảm giác được đối phương chân khí.

Tương Bó Sam cùng Lữ Trí hai người muốn tại rộng lớn như vậy hồ bằng vào mắt thường tìm tới Lý Hàm Tuyết, càng là như là biển vô vết chân, gần như không có khả năng.

Sư huynh đệ hai người tại hồ mờ mịt không căn cứ tìm năm canh giờ, vẫn như cũ không thu được gì, bắt đầu đi lên bờ.

Tương Bó Sam thần sắc âm trầm: "Đáng chết, đến miệng thịt bay. Cái này Lý Hàm Tuyết người này Giáo Trá như Hồ, tâm cơ cực sâu, là cái có thù tất báo người. Ngày sau nếu là hần đột phá đến cảnh giới cao hơn, sư huynh đệ chúng ta chỉ sợ phải có đại họa lâm đầu, chúng ta nhất định phải nhanh tìm tới hần."

Lữ Trí đột nhiên lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Sư huynh, ngươi đừng vội, sư đệ ta có biện pháp."

"Ngươi có biện pháp nào?" Tương Bó Sam lộ ra nghi hoặc thần sắc.

"Vừa rồi chúng ta cùng hần giao chiến thời điểm, ta vốn định bắt đi trên người hần Không Không Huyền Thủ, tiểu tử này phòng thủ quá nghiêm mật, ta không có đắc thủ. Nhưng là ta lại đụng phải một chút Không Không Huyền Thủ, tại trên người nó lưu lại một tia bí ẩn chân khí, chỉ cần hần vừa lên bờ, ta lập tức có thể cảm ứng được vị trí hần."

Tương Bó Sam nhất thời đại hi: "Tốt, sư đệ, làm tốt. Lần này cần là có thể bắt được Không Không Huyền Thủ, giết chết Lý Hàm Tuyết, sư đệ ngươi không thể bỏ qua công lao!"

Lúc này Lý Hàm Tuyết, giấu ở hồ chỗ sâu San Hồ bụi bên trong, dùng Võ Đạo Chân Khí kiện hàng toàn thân, không nhúc nhích, đem khí tức áp chế đến mức thấp nhất.

Lý Hàm Tuyết đầu vai Không Không Huyền Thú thì là một mực ở vào trạng thái ngủ say, trên thân phát ra nhu hòa màu trắng ánh sáng, nhàn nhạt chân khí tuôn ra, hình thành một cái hình tròn Phòng Hộ Trảo, dù cho không cần Lý Hàm Tuyết dùng Võ Đạo Chân Khí bảo hộ, nó cũng có thể tự thân bảo hộ.

"Nếu không phải vật nhỏ này, ta cũng không trở thành bị người dạng này truy sát." Lý Hàm Tuyết sờ sờ Không Không Huyền Thú lông xù lỗ tai, Không Không Huyền Thú giống như có cảm giác, lỗ tai lạch cạch một chút động động, Lý Hàm Tuyết cười cười, "Xem như họa phúc tương y đi, nếu không phải vật nhỏ này, ta cũng không có khả năng trực tiếp từ Nhược Võ Cảnh Nhị Giai đột phá đến tứ giai, vật nhỏ này đối ta có ân cứu mạng, vô luận như thế nào ta cũng không thể giao nó cho người khác."

Lý Hàm Tuyết tại hồ giấu một ngày một đêm, cũng không có lên bờ dự định. Trong cơ thể hần tám khóa Khí Đan đủ để cho hần trong hồ dừng lại nửa tháng.

Lý Hàm Tuyết sợ Trương Bố Sam cùng Lữ Trí hai người chưa từ bỏ ý định, vẫn lưu lại ở bên hồ không chịu rời đi, thế là trốn ven tại hồ lại đợi ba ngày ba đêm, vận dùng Võ Đạo Chân Khí đem thân thể thương thể chữa trị một số về sau, từ hồ phía đông bơi tới phía tây, mới chui vào mặt hồ.

Lý Hàm Tuyết vừa lên bờ, đau khổ chờ Lữ Trí thân thể run lên, vui vẻ nói: "Sur huynh, Lý Hàm Tuyết lên bờ, hần hiện tại chính hướng Lạc huyền thành phương hướng đi đến."

"Tốt, chúng ta truy! Lần này quyết không thể để hần đào tẩu." Trương Bố Sam mừng lớn nói.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Chánh thức khủng bố

"Trương Bố Sam hai người cũng đã rời đi đi." Lý Hàm Tuyết liếc mắt một cái bầu trời, hít nấc lại đến, "Ta hiện tại tu vi là Nhược Võ Cảnh tứ giai, đã có thể cùng Trương Bố Sam chống lại, đối đầu Hoa Lưu Vân chỉ sợ còn hơi có vẻ không đủ, nhưng là chỉ cần để cho ta đột phá đến Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai, ta cùng Hoa Lưu Vân liền có lực đánh một trận. Không Không Huyền Thú đã tới tay, hiện tại việc cấp bách là trở lại Thương Lam Học Viện."

Lý Hàm Tuyết bước nhanh xuyên toa ở trong rừng rậm, hần nhất định phải cấp tốc thoát đi Lạc huyền sơn mạch, trở lại Thương Lam Học Viện. Lý Hàm Tuyết biết Trương Bố Sam, Lữ Trí bọn người muốn nuốt một mình Không Không Huyền Thú, nhất định sẽ không đem Không Không Huyền Thú tin tức tiết lộ ra ngoài.

Thế nhưng là Lý Hàm Tuyết có thể không dám hứa chắc, ngân xà môn còn chưa chết Trương Kỳ sẽ không đem tin tức tiết lộ ra ngoài, ngân xà môn đã vô vọng thu hoạch được Không Không Huyền Thú, lấy Trương Kỳ tàn nhẫn tính cách, nhất định sẽ đem tin tức lan rộng ra ngoài, tìm kiếm nghĩ cách làm Lý Hàm Tuyết trở thành chúng mũi tên chí.

Trở lại Lạc huyền thành, chỉ sợ muốn đối mặt cũng là hàng thành hàng dài võ giả, Lý Hàm Tuyết cũng sẽ không tự đại đến coi là có thể đối phó nhiều người như vậy, cho nên trở lại Thương Lam Học Viện mới là thượng sách, dù sao Thương Lam Học Viện thanh danh truyền xa, cao tầng bên trong cao thủ như mây, bình thường tổng môn không có lý do chính đáng cũng không dám đến cửa kiểm chuyện.

Lý Hàm Tuyết chạy đi một lúc lâu sau, phát giác phía sau hai cái cao thấp không đều tiếng bước chân trện trện rung động, hơn nữa cách hần càng ngày càng gần.

"Nhìn tình huống này, đối phương rõ ràng là xông ta tới, chẳng lẽ là Trương Bố Sam cùng Lữ Trí hai người?" Lý Hàm Tuyết chau mày, trong lòng buồn bực, "Thế nhưng là bọn họ là làm sao biết ta hành tung?"

Lý Hàm Tuyết tốc độ càng lúc càng nhanh, sau lưng tiếng bước chân cũng đi theo càng ngày càng nhanh, Lý Hàm Tuyết trong lòng giật mình, nghe được phía sau truyền đến quen thuộc tiếng la, là Trương Bố Sam!

"Lý Hàm Tuyết, người cũng đứng lại làm vô vị gãy dựa, người trốn không thoát."

Tương Bố Sam từ khía cạnh lóe ra đến, ngăn ở Lý Hàm Tuyết trước mặt, mà sau lưng Lữ Trí cũng đi theo đuổi theo.

"Thật sự là âm hồn bất tán!" Lý Hàm Tuyết trong lòng thầm mắng một tiếng.

Hiện tại cục diện, trừ chiến bên ngoài, đã không có lựa chọn nào khác, lại chạy cũng không phải biện pháp. Lý Hàm Tuyết đứng thẳng người lên, lạnh lùng nhìn lấy hai người, hít một hơi thật sâu.

"Người rút cục khai khiếu, biết chạy là vô dụng, Không Không Huyền Thú ta liền nhận lấy."

Lữ Trí dữ tợn cười một tiếng, vươn tay hướng Lý Hàm Tuyết đầu vai chụp tới, chân khí bổ thành một cái lưới lớn, trực tiếp hướng Không Không Huyền Thú Internet qua.

Lý Hàm Tuyết vừa muốn động thủ, lúc này một mực ngủ say Không Không Huyền Thú ừng ực một tiếng, nó động! Tiểu đồng tây mở to mắt, một đôi Viên Viên mắt to, mờ mịt nhìn xem Lý Hàm Tuyết, lộ ra một tia thân mật chỉ ý.

Khi nó nhìn thấy nhe răng cười Lữ Trí lúc, nhất thời lông dựng đứng lên, phát ra xì xì tiếng thét chói tai, miệng há ra, phần nộn đầu lưỡi phun ra.

Lữ Trí bị kinh ngạc, nhưng là trên mặt nhe răng cười bất biến: "Tiểu đồng tây, chẳng lẽ người cũng muốn cùng ta đo sức sao?"

Lữ Trí không có nửa điểm chần chờ, đối Không Không Huyền Thú mập mạp thân thể hung hăng chụp tới, vô chét càng tốt hơn, cùng Tương Bố Sam hai người phân mà ăn chỉ, trực tiếp trở thành Huyền Vũ người, cũng lười nộn lên tổng môn.

"Người dám xem nhẹ vật nhỏ này, nhất định sẽ bị chết không bình thường thảm." Lý Hàm Tuyết trong lòng tối cười rộ lên, liền đội đến xem kịch vui, hân nhưng là không bình thường mình bạch Không Không Huyền Thú vật nhỏ này đáng sợ.

Không Không Huyền Thú Viên Viên con mắt tròn to, phốc một tiếng, trong miệng thốt ra một đạo thuần ngon lửa màu đỏ, giống như một đạo nước chảy hướng Lữ Trí thủ chương vọt tới, không có khí tức khủng bố, cũng không có bất kỳ cái gì nóng rực khí tức phát ra, tựa như là phổ thông hồng sắc nước trái cây một dạng bắn ra. Nhưng mà, cái này phổ thông bên trong ẩn chứa loại nào khủng bố, Lý Hàm Tuyết căn bản không dám tưởng tượng.

"A!"

Quả nhiên, như giết heo tiếng kêu thảm thiết vang lên, hỏa diễm vọt tới Lữ Trí trong lòng bàn tay, như là dung luyện vạn vật Thần như lửa, trực tiếp đem Lữ Trí trong tay chân khí lưới lớn tan rã hầu như không còn, Lữ Trí muốn vận khí chống cự lại khủng bố hỏa diễm, nhưng là chân khí vừa gặp phải ngọn lửa này, liền như là củi khô đụng phải liệt hỏa, cháy bùng hực đứng lên, dẫn lửa thiêu thân, chân khí nhóm lửa sau trong nháy mắt đem hân nửa người đều đốt cháy khét.

Lữ Trí thần sắc trở nên cực dữ tợn đáng sợ, kịch liệt thống khổ để hân mặt cùng thân thể đều vạn vạn biến hình.

"Sự đệ, người làm sao?" Đối mặt cái này bất chợt tới biến hóa, Tương Bố Sam cũng là quá sợ hãi.

"Sự huynh, cái này Không Không Huyền Thú là quái vật, phải cẩn thận!" Sau khi nói xong, Lữ Trí trực tiếp tắt thở.

"Cứ như vậy chết?" Lý Hàm Tuyết tròn mắt hóc mồm, đây cũng quá dọa người. Lữ Trí tốt xấu cũng cùng hân đại chiến nửa canh giờ không có suy tàn, nhưng mà Không Không Huyền Thú lại một thanh hỏa diễm đem hân cho nôn chết, Lý Hàm Tuyết đã không biết nên nói cái gì cho tốt.

"Vật nhỏ này thật đúng là biến thái. Lữ Trí, người cũng là đáng đời có này vừa chết, ai bảo người xem nhẹ vật nhỏ này." Lý Hàm Tuyết lạnh lùng nhìn lấy Lữ Trí thi thể, hân không có bất luận cái gì thương hại, lòng mang giết người chí tâm người, bị giết cũng là đáng đời.

Gặp Lữ Trí bị giết, Tương Bố Sam phần lưng hàn khí ứa ra, vốn là bọn họ Thất Sát môn chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, Lý Hàm Tuyết là con mồi. Bây giờ tình thế phát sinh đại nghịch chuyển, Không Không Huyền Thú mới thật sự là nhân vật đáng sợ, nhất kích giết chết Lữ Trí!

Lý Hàm Tuyết thực lực vốn là không thua bởi hân, lại thêm một đầu khủng bố như vậy Không Không Huyền Thú đứng tại Lý Hàm Tuyết bên người, Tương Bố Sam cơ hồ là 0 thắng tính toán, Tương Bố Sam lại mù quáng, cũng sẽ không tự đại đến thấy không rõ tình thế trước mắt.

Lý Hàm Tuyết thần sắc lạnh lùng nhìn chăm chăm Tương Bố Sam, nói: "Người bây giờ còn muốn Không Không Huyền Thú sao?"

Tương Bố Sam ngoài cười nhưng trong không cười: "Không, cái này Không Không Huyền Thú là thuộc về Lý huynh đồ, vật, ta sao dám mưu toan nhúng chàm."

"Người khi đó không phải tuyên bố, muốn giết ta à, hiện tại thế nào?" Lý Hàm Tuyết cười lạnh nói.

"Giết người chỉ là câu nói đùa, Lý huynh làm gì coi là thật." Tương Bố Sam Ha-Ha gượng cười.

"Nhưng là ta người này lại yêu trò xiếc nói coi là thật, tiểu đồng tây, qua liếm hân!" Lý Hàm Tuyết khé miệng hơi hơi giương lên, lộ ra làm xấu nụ cười.

Không Không Huyền Thú vỗ vôi cánh, toàn thân lông dựng đứng lên, nổi giận dùng dùng bay về phía Trương Bố Sam, đầu lưỡi bên trên khùng bố năng lượng tựa hồ có thể dùng luyện hết thấy.

Trương Bố Sam thấy thế, thân thể run rẩy dữ dội, Lữ Trí khùng bố từ trạng hấn là tận mắt chứng kiến đến, Không Không Huyền Thú giết Lữ Trí chỉ cần nhất kích, giết hấn cũng tương tự sẽ không quá tổn sức.

Trương Bố Sam nhất thời dọa đến vài cả linh hồn, thất kinh nói: "Tiểu đồng tây dùng tới đây, ngươi dùng tới đây! Lý huynh, đây là hiểu lầm a, ngươi nhanh để Không Không Huyền Thú đi ra, mọi chuyện đều tốt thương lượng."

Lý Hàm Tuyết mỉm cười, đối Không Không Huyền Thú vẫy tay, nói: "Tiểu đồng tây, trở về đi."

Không Không Huyền Thú ngơ một tiếng, tựa hồ cực không tình nguyện, Lý Hàm Tuyết đành phải đem nó ôm trở về tới.

"Đối phó ngươi, không cần đến tiểu đồng tây, ta một người đã đủ. Ngươi muốn muốn giết ta, chiếm lấy Không Không Huyền Thú, liền muốn làm tốt bị giết giác ngộ, tiếp chiêu đi."

Băng vân chưởng pháp liên tục đánh ra, nhất chưởng tiếp lấy nhất chưởng, chưởng chưởng sụp đổ thân thể, vỡ nát Huyền Binh, lực lượng cuộn cuộn không tuyệt hướng Trương Bố Sam dùng mãnh lao tới.

Trương Bố Sam trong lòng cười lạnh, "Rõ ràng có thể dựa vào Không Không Huyền Thú đem ta đánh giết, lại muốn cuồng vọng tự đại, ta sẽ để cho ngươi nỗ lực trầm thông đại giới."

Trương Bố Sam năm ngón tay thành kiếm, từng đạo từng đạo chân khí bắn ra.

Không thể không nói, Trương Bố Sam thực lực vẫn là mạnh hơn Lữ Trí, mỗi một đạo chân khí đều như là lợi kiếm, phá tại Lý Hàm Tuyết trên lòng bàn tay, cắt ra từng đạo từng đạo vết máu.

Nhưng là Lý Hàm Tuyết thụ chi là vết thương da thịt, cũng không lo ngại.

Tử chi giao kích, quyền chưởng đối oanh, đang kịch liệt giao phong bên trong, Lý Hàm Tuyết dần dần chiếm cứ đến ưu thế, tuy nhiên trên thân thêm ra mấy cái đáng sợ huyết động, máu tươi chảy xuôi, thế nhưng là hấn càng đánh càng hăng, ánh mắt lại càng ngày càng sáng ngời, chân khí tràn ngập toàn thân, một cổ bên trong Băng Kinh lực đánh ra.

Không trung phát ra rầm rầm rầm buồn bực thanh âm, không khí tại Lý Hàm Tuyết chưởng pháp dưới, đè ép va chạm bạo phát, phát sinh nổ đùng.

Khí lãng tứ phía trùng kích, bốn phía Lâm Mộc toàn bộ đổ rạp, Lý Hàm Tuyết chưởng pháp quá cảnh chỗ, Lâm Mộc toàn bộ vỡ nát thành cặn bã, đầy trời mảnh vụn kích xạ, rơi xuống.

Trương Bố Sam thấy kinh hãi, đánh cho càng là sợ hãi.

Hắn năm ngón tay kiếm tuy nhiên thương tổn Lý Hàm Tuyết, nhưng là cũng không lấy được ưu thế áp đảo, ngược lại là mình tại Lý Hàm Tuyết áp chế xuống, thể nội Võ Đạo Chân Khí đã bắt đầu dần dần chống đỡ hết nổi, thân pháp cũng biến thành chậm lụt.

"Nên kết thúc."

Trương Bố Sam thở hồng hộc, lộ ra một cái đại phá phun, Lý Hàm Tuyết xem thời cơ, nhất chưởng đối bụng phía bên phải đánh tới.

Trương Bố Sam cắn răng một cái, năm ngón tay kiếm hướng Lý Hàm Tuyết hai mắt đâm tới.

Lý Hàm Tuyết hữu chưởng quét qua, đập tan năm đạo chân khí, tay trái không lưu tình chút nào, trực tiếp hướng Trương Bố Sam thân thể đè xuống.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Trở lại Lạc huyền thành

Tương Bó Sam chịu Lý Hàm Tuyết nhất chưởng, kêu lên một tiếng đau đớn, bụng phía bên phải trực tiếp bị đánh xuyên, máu tươi chảy ròng, quỳ một chân trên đất, tư thế cực kỳ khuất nhục.

Lý Hàm Tuyết nâng tay phải lên, đối Tương Bó Sam bả vai lại là nhất chưởng, Tương Bó Sam một tiếng hét thảm, một cánh tay trực tiếp cho phé.

Đối mặt nghiền ép mà đến Lý Hàm Tuyết, Tương Bó Sam thần sắc biệt khuất, ánh mắt âm trầm, "Đáng chết, hiện tại không trốn, chỉ sợ thật muốn bị Lý Hàm Tuyết giết chết, lưu được núi xanh, không sợ không có củi đốt, ngày sau lại đến báo thù này!"

Tương Bó Sam cắn răng một cái, đem trong ngực một trương Phù Ấn nhóm lửa, một đạo bạch mang lóe lên, Tương Bó Sam giống như là bỗng dưng một dạng biến mất không thấy gì nữa.

"Tương Bó Sam đào tẩu?" Lý Hàm Tuyết chậm chậm lấy trước mắt đất trống, mắt lộ ra vẻ trầm tư, "Nghe nói có chút bảo bối cùng loại với Truyền Tống Trận, có thể dùng cho ngăn chặn đào vong, Tương Bó Sam chỉ sợ dùng cũng là loại bảo bối này."

Nguyên lai, mỗi một cái Thất Sát môn nội môn đệ tử tại tấn thăng đệ tử hạch tâm thời điểm, môn phái đều sẽ ban thưởng một trương Truyền Tống Phù, có thể cự ly ngăn truyền tống ra hai dặm địa ngoại, dùng cho đào mệnh cùng truy người đều không bình thường thuận tiện.

Chạy ra hai dặm, Tương Bó Sam một bên trốn, vừa mắng, "Đáng chết Lý Hàm Tuyết, vậy mà để cho ta được này Đại Nhục, ta từ khi sinh ra tới chưa bao giờ nhận qua dạng này khí. Không Không Huyền Thủ ta không lấy được, người cũng đừng hòng đạt được, hừ hừ, ta tuy nhiên đánh không lại người, nhưng là ta có là biện pháp để người chết không có chỗ chôn, đây là người tự tìm."

Tương Bó Sam chịu Lý Hàm Tuyết nhất chưởng, nội tạng bị hao tổn, tinh khí xói mòn, tu vi sụt giảm, một cánh tay tức thì bị Lý Hàm Tuyết phé bỏ đi, trong lòng đối Lý Hàm Tuyết hận đã ngập trời, không chết không thôi.

Lý Hàm Tuyết không có vội vã trở lại Lạc huyền thành, mà chính là lưu tại Lạc huyền sơn mạch phụ cận, tu chỉnh một đêm, vận chuyển chân khí cảm máu, vết thương da thịt cơ bản khôi phục hoàn toàn về sau, hẩn đi vào bờ sông, thu thập một số Thiên Diện cỏ.

Đây là lập tức Hoa Lang giao cho Lý Hàm Tuyết kỹ xảo, vận dùng Võ Đạo Chân Khí đem Thiên Diện cỏ xoắn nát thành dịch thể hình, một số Huyền Thổ, chờ đến trình độ làm về sau, liền có thể làm thành bộ mặt mô hình, muốn cái gì bộ dáng, đều có thể bóp thành.

Lập tức Hoa Lang phong lưu thành tính đây là Thương Lam Học Viện mọi người đều biết sự tình, Lý Hàm Tuyết ở bên cạnh hẩn đợi một năm, trong một tháng ít thì có bốn cái tuyệt đẹp cô nàng tìm tới cửa, nhiều thì mười cái, khiến cho người ghen hòng nhìn trần trối.

Lý Hàm Tuyết một bên giành vinh quang mô hình, một bên cười thầm, đây nhất định là lập tức Hoa Lang khắp nơi treo hoa ghẹo nguyệt, sợ bị chính mình thành quần kết đội nhân tình khắp nơi truy sát, mới đoán luyến ra loại kỹ thuật này.

Dùng hai canh giờ, Lý Hàm Tuyết đối mặt sông đem mặt bộ mô hình bóp thành hình, hoàn toàn cải biến chính mình hình dạng, mảy rậm mặt to, cái mũi thẳng tắp, từ một cái mang theo ngây thơ thiếu niên biến thành một cái thành thực ôn trọng người thanh niên, bộ dáng này cho dù là Lý Tề đến chỉ sợ cũng không nhận ra hẩn tới.

Lý Hàm Tuyết sờ sờ Không Không Huyền Thủ đầu, đem Không Không Huyền Thủ để vào trong túi trữ vật, nói: "Tiểu đồng tây, đến lúc đó người có thể tuyệt đối đừng phát ra động tĩnh, cho ta gây phiền toái a."

Không Không Huyền Thủ đầu chui ra cái túi, một đôi minh mắt sáng nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, phát ra ô ô bất mãn âm thanh.

Lý Hàm Tuyết đem nó đầu nhẹ nhàng theo trở về, chờ đến Lý Hàm Tuyết ánh mắt dòm một cái mở, nó liền lập tức từ trong túi chui ra.

Lý Hàm Tuyết tuy nhiên nhìn không thấy, nhưng là Võ Đạo Chân Khí có thể nhạy bén cảm giác được Không Không Huyền Thủ động tác, Lý Hàm Tuyết không nhin được cười khổ lên, nói: "Tiểu đồng tây, coi như ta cầu người được hay không, hảo hảo ở lại, đừng có lại chui ra."

Không Không Huyền Thủ lại bất vi sở động, vẫn như cũ chui ra, thân thể đang không ngừng vận vẹo, dạ dày phát ra ục ục thanh âm.

Nó cái mũi ngửi ngửi, từ trong túi cầm ra một khóa màu trắng thạch đầu, tảng đá kia chính là lúc trước Lý Hàm Tuyết từ Sạp hàng bên trên lấy tới Quế bạch thạch.

"Khác cần!" Lý Hàm Tuyết gấp vội vờn tay ngăn cản.

Nhưng là Không Không Huyền Thủ đã đem Quế bạch thạch cắn roi nửa bên, răng rắc rắc rắc địa nhai đứng lên, ánh mắt lộ ra một tia thỏa mãn thần sắc.

"Người thật đúng là cái bại gia tử, người biết người đây cái này một thanh giá trị bao nhiêu tiền không?" Lý Hàm Tuyết có chút đau lòng, từ Không Không Huyền Thủ móng vuốt dưới đoạt lại Quế bạch thạch.

"Bất quá vật nhỏ này thực vật thật đúng là cái vấn đề, nó đến ăn thứ gì đâu? Các loại trở về lại mời dạy Mã lão sư đi."

Ăn xong một nửa Quế bạch thạch về sau, Không Không Huyền Thú rốt cục không nháo đặng, chui vào trong túi an tĩnh ngủ dậy tới.

Trở lại Lạc huyền thành, Lạc huyền thành y nguyên cùng ngày xưa một dạng, ồn ào phồn hoa, lui tới vô già nói liền không dứt.

Lý Hàm Tuyết trực giác không bình thường nhạy bén, trong nháy mắt liền phát hiện không tầm thường, hần vừa tiến vào Lạc huyền thành, liền phát hiện có vài chục Đạo Chân khí khóa chặt chính mình.

Lý Hàm Tuyết cũng không kinh hoảng, bởi vì hần hiện tại dung mạo đã đại biến, người nào đều khó có khả năng biết hần thân phận chân thật. Hần bốn phía xem xét, chỉ gặp không ít vô già đều thần sắc cảnh giác, bọn họ chỉ sợ cũng phát giác mình bị người để mắt tới.

Tiến vào phong mộc khách sạn, trong khách sạn mấy trương bàn lớn một bên hạng đầy vô già, đang cao đàm khoát luận.

"Lần này ngân xà môn, Hóa Lang giúp cùng Thất Sát môn nhân đều qua tranh đoạt Không Không Huyền Thú, nghe nói người nào đều không có đạt được Không Không Huyền Thú, ngược lại là bị một cái không có danh tiếng gì mao đầu tiểu tử cho đoạt."

"Nghe nói Hóa Lang giúp đã toàn quân bị diệt, Thất Sát môn người sinh tử chưa biết. Ngân xà môn đệ tử hạch tâm Từ Côn, cùng ngoại môn tinh anh đệ tử Phùng Việt Sơn đều đã xác nhận chết thảm, chỉ có một cái Tường Kỳ trở về, theo Tường Kỳ nói cái này đều là một người làm, đến là ai sẽ có lớn như vậy năng lượng, có thể lấy sức một mình quấy Phong Vân, đem Tam Đại Thế Lực làm cho chật vật như thế không chịu nổi?"

"Bất kể là ai, hần đều khó thoát khỏi cái chết, đắc tội ngân xà môn cũng không phải đùa giỡn."

"Các ngươi nói người kia, ta biết, hần gọi Lý Hàm Tuyết." Một cái tuổi trẻ vô già cầm một trang giấy, phía trên vẽ lấy một thiếu niên mặt, mặt mũi thanh tú, khí khái anh hùng hùng lực, đây không phải Lý Hàm Tuyết mặt là ai mặt?

Lý Hàm Tuyết trong lòng giật mình, thầm than một tiếng hạnh tốt chính mình cẩn thận, cái biến dung mạo, nếu không lời nói còn không có vào thành chỉ sợ đã bị người bắt lại.

"Ta nhìn thiếu niên này cũng bất quá mười lăm mười sáu tuổi đi, ta còn tưởng rằng lại là cái niên kỷ trên trăm lão quái, lại không nghĩ tới lại là dạng này một người trẻ tuổi."

"Tiểu tử này cũng thật sự là không đơn giản, thế mà lượn vòng tại Tam Đại Thế Lực bên trong, đoạt được Không Không Huyền Thú. Bất quá mặc hần lợi hại hơn nữa, cũng lật không Thiên. Ngân xà môn cao tăng đã biết được tin tức, rất là tức giận, liền trưởng lão đều phái tới điều tra việc này. Tiểu tử này nếu là không có trở thành Huyền Vũ người, như vậy nghênh đón hần nhất định là một con đường chết. Coi như đột phá đến Huyền Võ Cảnh, đối mặt ngân xà môn lửa giận, chỉ sợ cũng quá sức. Các ngươi có phát hiện hay không, từ hôm qua bắt đầu, phạm là tiến vào Lạc huyền thành người xa lạ, đều bị người cho để mắt tới sao? Những cái kia theo dõi đều là ngân xà môn nhân."

Không ít vô già bừng tỉnh đại ngộ: "Thì ra là thế."

"Hóa Lang giúp toàn quân bị diệt, ngân xà môn đã phái ra Trường Lão cấp bậc chiến lực, ta muốn không bao lâu nữa, Thất Sát môn cũng sẽ phái người đến đây đi, đến lúc đó nhưng có náo nhiệt nhìn."

Lại có vô già có nghi vấn: "Ngân xà môn cùng Thất Sát môn đều thuộc về đỉnh cấp bát phẩm tông môn, trưởng lão tu vi chỉ sợ đều tại Huyền Võ Cảnh đi, cái này Lạc huyền thành sở dĩ đặt tên là Lạc huyền, cũng là ngụ ý Huyền Vũ nhất định vẫn lạc. Mấy trăm năm qua, chưa từng có Huyền Vũ người dám xông vào tiến Lạc huyền thành, phạm là tiến đến đều hần phải chết không nghi ngờ, không có ngoại lệ. Chẳng lẽ bọn họ muốn khiêu chiến Lạc huyền thành uy nghiêm sao? Bọn họ dù cho to gan, cũng không dám công nhiên tại Lạc huyền thành bên trong nháo sự a?"

"Này chúng ta liền không biết, bọn họ đều là cao cao tại thượng đại nhân vật, bọn họ tâm tư không phải chúng ta những này nhất nhị giai tu vi Nhược Võ Giả có thể phỏng đoán."

"Nói cũng thế."

Lý Hàm Tuyết lắng lắng nghe, sau đó bất động thanh sắc hướng phong mộc khách sạn lầu hai đi đến, ngay tại hần muốn lên lầu hai thời điểm, đột nhiên sau lưng vang lên một trận âm trầm tiếng cười lạnh.

"Lý Hàm Tuyết, hai ngày không thấy, ngươi sẽ không như thế nhanh liền đem ta quên a?"

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Vương Hồng

Lý Hàm Tuyết trong lòng giật mình, thanh âm này không phải Trương Bồ Sam lại có thể là ai?

"Hắn là thế nào nhận được ta?" Lý Hàm Tuyết tâm tư nhanh quay ngược trở lại, "Trước đó ta từ trên hồ bờ thời điểm, bọn họ tại gần gũi trong vài canh giờ tìm đến ta, hiện tại ta vừa về tới Lạc huyền thành, Trương Bồ Sam lại tìm đến ta, đây cũng không phải là ngẫu nhiên!"

Lý Hàm Tuyết vận chuyển chân khí toàn thân, kiểm tra thân thể mỗi khắp ngõ ngách, đều không có phát hiện khả nghi dấu vết.

"Chẳng lẽ bọn họ tại tiểu đông tây trên thân làm tay chân?" Lý Hàm Tuyết trong lòng kinh hãi, vội vàng vận dùng Võ Đạo Chân Khí tại Không Không Huyền Thủ trên thân kiểm tra một lần, quả nhiên phát hiện hai đạo cực kỳ mịn mờ chân khí, một đạo là Lữ Trí, bởi vì Lữ Trí từ vong, cái kia đạo chân khí cũng dần dần tiêu tán, cơ hồ không phát hiện được, một đạo khác làm theo tản ra cùng Trương Bồ Sam trên thân một dạng khí tức, rõ ràng cũng là Trương Bồ Sam lưu lại.

"Là ta chủ quan!"

Lý Hàm Tuyết một mực coi Không Không Huyền Thủ là thành thực lực mạnh mẽ cao thủ, lại xem nhẹ nó hiện tại cũng vẹn vẹn chỉ là cái linh trí chưa mở Huyền Thủ, cùng tâm tư nhảy bên nhân loại so ra, nó vẫn là khuyết thiếu tự thân bảo hộ năng lực, Trương Bồ Sam cùng Lữ Trí tại trên người nó lưu lại chân khí mạnh mẽ, nó lại không biết chút nào.

Lý Hàm Tuyết lặng yên không một tiếng động đem hai đạo chân khí xóa đi, quay đầu mờ mờ nói: "Huynh Đài nhận lầm người đi, ta tên thật Trần giống, làm sao thành Lý Hàm Tuyết?"

Nhất thời chúng võ giả ánh mắt tụ tập tại Lý Hàm Tuyết trên mặt, nhìn một chút đều cười lắc đầu: "Hắn tuổi tác, đều có thể làm Lý Hàm Tuyết cha, làm sao có thể là Lý Hàm Tuyết."

Sau lưng Trương Bồ Sam hét lớn: "Lý Hàm Tuyết, khác giả ngây giả dại, đừng tưởng rằng dịch dung ta cũng không nhận ra người, vừa rồi Không Không Huyền Thủ trên thân này một tia Võ Đạo Chân Khí cùng ta mất đi liên hệ, ta liền biết người nhất định là Lý Hàm Tuyết."

"Huynh Đài, người thật nhận lầm người." Lý Hàm Tuyết trấn định tâm tình, không vội không chậm đi lên lầu hai.

"Đã người nói người không phải Lý Hàm Tuyết, vậy liền để mọi người nhìn xem người bộ mặt thật sự."

Trương Bồ Sam Lôi nhanh ném ra hai khóa bạo viêm đạn, bạo viêm đạn nổ vang, lầu hai bị tác mở một mảnh, thang lầu từng khúc vỡ nát, Lý Hàm Tuyết mặt phát sinh vận vận.

Bạo viêm đạn là tứ phẩm Huyền Binh, chỉ có thể sử dụng một lần, nổ tung thời điểm có thể bộc phát ra nhiệt độ cực kỳ cao độ, Lý Hàm Tuyết chế thành mặt mô hình sợ nhất gặp được nhiệt độ cao, vừa gặp phải nhiệt độ cao liền sẽ phát sinh biến hình, hòa tan.

Không có qua một lát, Lý Hàm Tuyết tầm kia mặt mũi thanh tú, khí khái anh hùng hùng hực mặt liền triển lộ ra.

Chúng võ giả nhao nhao kinh hãi, trợn mắt hốc mồm nói: "Người này nguyên lai thật sự là Lý Hàm Tuyết!"

Chuyện cho tới bây giờ, Lý Hàm Tuyết giấu diếm nữa cũng không có ý nghĩa, hắn nhìn chăm chăm Trương Bồ Sam, lạnh lùng nói: "Người chẳng lẽ còn không hết hi vọng?"

"Ta đã dám tới tìm người, liền sẽ không không có chuẩn bị." Trương Bồ Sam cười hắc hắc, cao giọng đại uống, "Cho mời Vương trưởng lão."

Trương Bồ Sam sau lưng bỗng nhiên lóe ra một thân ảnh, cái này nhân thân mặc áo xám, tóc xám trắng. Một gương mặt mo như là khô mộc vô cây, nhăn ba ba, lộ ra nhưng đã già nua. Nhưng là hắn một đôi mắt lại phá lệ sáng ngời sắc bén, phảng phất một con báo săn tại nhìn mình chăm chăm con mồi, tinh táo mà tràn ngập sát cơ, người này chính là ngân xà môn trưởng lão, Vương Hồng.

Nguy hiểm! Cực kỳ nguy hiểm!

Lý Hàm Tuyết lần đầu tiên nhìn thấy Vương Hồng thời điểm, trong lòng liền dâng lên dạng này dự cảm.

Vương Hồng nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, mặt không biểu tình, duỗi ra một cây như là gỗ mục đồng dạng khô cạn màu nâu ngón trỏ, đối Lý Hàm Tuyết câu cầu.

Lý Hàm Tuyết cổ căng một cái, phần lưng phảng phất bị vô số người đưa đẩy một dạng, muốn hướng Vương Hồng bên kia bay đi.

Lý Hàm Tuyết thể nội tám khóa khí đan điên cuồng vận chuyển, Võ Đạo Chân Khí tràn ngập toàn thân, mới triệt tiêu cỗ này áp lực, trong lòng buông lỏng một hơi.

Vương Hồng thấy thế, mắt lộ ra một tia thú sắc, mở miệng nói: "Có chút ý tứ, lão phu liền chơi với ngươi chơi."

"Lão quý, ngươi muốn cùng ta chơi, ta cũng không muốn cùng ngươi chơi. Tha thứ không phụng bồi, ta có thể đi trước."

Lý Hàm Tuyết cước bộ trên mặt đất đạp mạnh một bước, sàn gác rầm rắc một tiếng, bị giẫm ra một cái dấu chân, Lý Hàm Tuyết tiếp thế từ khách sạn bay ra, cũng không quay đầu lại hướng Lạc huyền thành bên ngoài phi tốc thoát đi.

Lý Hàm Tuyết tại nhìn thấy Vương Hồng trong nháy mắt, liền đã sinh lòng vô số suy nghĩ, bất luận dùng biện pháp gì, hần đều khó có khả năng đánh bại Vương Hồng, ra kết luận chỉ có một chữ: Trốn!

Đó là cảnh giới bên trên tuyệt đối áp chế, đã không phải là nhân lực đảo ngược.

Nếu là tính cả Không Không Huyền Thủ, Lý Hàm Tuyết khả năng còn có một tia phần thắng, thế nhưng là Không Không Huyền Thủ thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu, Lý Hàm Tuyết cũng không đủ hiểu biết, hần không thể đem tính mạng mình cùng Không Không Huyền Thủ tánh mạng, đặt ở ản số phía trên, như thế quá mức mạo hiểm.

Lý Hàm Tuyết tám khóa khí đan điên cuồng thôi động, hình thành chân khí Vũ Dục, tại Lâm Từ phía trên cuồng vút đi, nhấc lên trận trận cuồng phong, không đến nửa canh giờ liền đã chạy ra ba mươi dặm.

Gặp đằng sau không ai đuổi theo, Lý Hàm Tuyết buông lỏng một hơi, một đầu chui vào Thâm Lâm bên trong, chuẩn bị dọc theo lục địa đi đường, ở trên không phi hành sớm muộn sẽ bị Vương Hồng đuổi kịp, mà lục địa địa hình phức tạp, muốn đuổi theo cũng không phải là dễ dàng như vậy sự tình, dạng này Lý Hàm Tuyết đào tẩu tỷ lệ sẽ lớn hơn một chút.

Lý Hàm Tuyết trong rừng bốn tẩu mấy canh giờ, một đường cẩn thận từng li từng tí, sợ lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Đi vào một mảnh Phong Thụ Lâm bên trong, Lý Hàm Tuyết xa xa nhìn qua Lạc huyền thành, trong lòng nỉ non: "Chỉ nửa canh giờ nữa, ta liền có thể rời đi Lạc huyền thành khu vực."

Nhưng vào đúng lúc này, Lý Hàm Tuyết phía sau lại đột nhiên lóe ra một thân ảnh, khô cạn mặt, khô cạn móng vuốt, ngay cả âm thanh đều là khô cạn.

"Tiểu tử, ta cho ngươi nửa ngày thời gian chạy trốn, không nghĩ tới ngươi còn không có chạy ra Lạc huyền thành khu vực." Vương Hồng không chớp mắt nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết.

Lý Hàm Tuyết nhất thời quá sợ hãi, quay đầu trông thấy đứng chấp tay Vương Hồng, thân thể nhất thời không rét mà run.

Vương Hồng cười nói: "Tiểu tử, đem Không Không Huyền Thủ giao ra đi, ta có thể không cùng người so đo Lữ Trí sự tình, tha cho ngươi một cái mạng."

"Tiểu đồng tây đồi ta có ân cứu mạng, muốn ta giao nó cho ngươi, nằm mơ!" Không Không Huyền Thủ nếu là rơi vào Vương Hồng trong tay, vậy khẳng định chỉ có một con đường chết, hần tuyệt không thể nhìn dạng này sự tình phát sinh.

"Ta đã cho ngươi thời cơ, không muốn không biết tốt xấu, tự tìm đường chết. Mau đưa Không Không Huyền Thủ giao ra, lão phu kiên nhẫn hữu hạn." Vương Hồng từ trên cao nhìn xuống đại uống, như là cuộn cuộn Lôi Âm, chấn nhiếp tâm thần.

Lý Hàm Tuyết cắn răng nói: "Muốn Không Không Huyền Thủ, chính mình tới lấy."

Vương Hồng cười lạnh nói: "Hiện tại người trẻ tuổi thật sự là càng ngày càng không biết trời cao đất rộng. Lão phu Nhược Vô Cảnh Cửu Giai tu vi, ngươi bắt quả mới Nhược Vô Cảnh tứ giai, liền dám cùng lão phu khiêu chiến?"

"Hừ, ngươi lấy lớn hiếp nhỏ, ta đương nhiên không phục." Lý Hàm Tuyết cố ý dùng lời nói kích Vương Hồng.

Vương Hồng cười ha ha: "Tiểu tử, ngươi vậy mà nói ta lấy lớn hiếp nhỏ? Tốt, vậy lão phu liền cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi có thể đỡ được ta ba chiêu, ta tha ngươi đi, cái này Không Không Huyền Thủ lão phu cũng không cần, dạng này không tính là lấy lớn hiếp nhỏ a?"

Vương Hồng có thể nói ra những lời ấy, đã đủ để chứng minh, hần thực lực mạnh cùng hần tự tin, tự tin có thể vững vàng ăn Lý Hàm Tuyết.

"Tới đi!"

Lý Hàm Tuyết hít sâu một hơi, lần này chỉ sợ là hần từ trước tới nay đối mặt lớn nhất Đại Khảo Nghiệm, đối mặt Cửu Giai Nhược Vô Giả, bất luận cái gì tính kế cùng chạy trốn sách lược đều là phí công, cảnh giới Thượng Sứ cách đã quyết định hết thảy, hiện tại chỉ có lấy đối đầu lực, kiên trì bên trên.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Băng vân chương pháp đệ tam trọng cảnh giới

Lý Hàm Tuyết đem trên thân Túi Trữ Vật buông ra.

"Tiểu đồng tây, ngươi đừng có chạy lung tung, ngoan ngoãn ở lại đây. Ngươi nếu là đi ra ngoài gặp được người xấu, nói không chừng bọn họ liền đem ngươi cho làm thịt ăn."

Không Không Huyền Thú giờ lên cái đầu nhỏ, con mắt chớp chớp mà nhìn xem Lý Hàm Tuyết.

Lý Hàm Tuyết xoa xoa tiểu đồng tây đầu, thân thể lóc lên, đến Vương Hồng trước mặt.

"Lúc đối địch, tu vi có thể không tốt, nhưng là quyết không thể sợ hãi, càng không thể yếu thế! Một khi yếu thế khiếp đảm, khí thể liền yếu, đối mặt cường địch lại càng không có một điểm phản kháng." Đây là lập tức Hoa Lang dạy cho Lý Hàm Tuyết chiến đấu yếu quyết, Lý Hàm Tuyết ghi nhớ trong lòng, tuy nhiên trong lòng của hắn tuy nhiên vô cùng gấp gáp, nhưng lại không để cho chính mình sinh ra sợ hãi tâm tình tới.

"Tiếp ta thứ nhất chương, lần này ta chỉ dùng hai thành công lực."

Vương Hồng một cái khò càn thủ chương đánh ra, Lý Hàm Tuyết phảng phất giống như là đối mặt một cái Cự Nhân một dạng, nồng đậm Vô Đạo Chân Khí đập vào mặt, đơn giản ngưng luyện, trực kích yếu hại.

"Bên trong băng chỉ lực!"

Lý Hàm Tuyết đồng dạng nhất chương đánh ra, cùng Vương Hồng liều mạng nhất chương.

Phanh một tiếng! Song chương giao kích!

Lý Hàm Tuyết rút lui một trượng, toàn thân rung động, Vương Hồng một chương kia tuy nhiên chỉ có hai thành công lực, thế nhưng là cũng đủ mạnh hoành, Lý Hàm Tuyết bị chấn động đến cánh tay run lên. Trái lại Vương Hồng, thì là mây trời nước chảy, không nhúc nhích, nhưng là trong mắt của hắn lại là lộ ra vẻ khác lạ.

"Ngươi tiểu tử này thật đúng là có chút môn đạo, Nhược Vô Cảnh tứ giai thế mà có thể như thế thành thạo sử dụng Băng Kính, không tệ không tệ!" Vương Hồng ha ha giọng cười, lại nâng lên hữu chương, "Chuẩn bị kỹ càng, tiếp ta thứ hai chương, lần này ta sẽ dùng năm thành công lực, cũng sẽ không giống bên trên nhất chương đơn giản như vậy."

Vương Hồng lại là một chương vỗ ra, một chương này đánh ra trong nháy mắt, bốn phía bắt đầu phát ra trận trận quái dị tiếng rít, giống như là cùng trong bàn tay hắn chân khí phát sinh cộng minh một dạng, vô cùng áp lực giống như là sóng biển một dạng hướng Lý Hàm Tuyết cuốn cuộn vọt tới, kiểm chế nặng nề, trùng kích tâm thần người, Lý Hàm Tuyết hô hấp cũng không khỏi lâm trì trệ.

Lý Hàm Tuyết mặt sắc mặt ngưng trọng, vẫn là lấy băng vân chương pháp đối kháng, trừ Không Không Huyền Thú, bộ chương pháp này là hắn hàng hiệu nhất, cùng Trương Bồ Sam bọn người giao chiến thời điểm, hắn còn chưa phát giác chính mình không đủ, bây giờ cùng Vương Hồng giao thủ, Lý Hàm Tuyết phát hiện, chính mình thật sự là thiếu khuyết bảo mệnh bài.

Hai chương tương đối, Lý Hàm Tuyết bị đánh bay mấy trượng, thân thể cuốn ngược ra ngoài, nửa ngời chồm hóm trên mặt đất trong miệng tràn ra một tia máu tươi, Vương Hồng ngũ thành lực lượng nhất chương quả nhiên khủng bố, Lý Hàm Tuyết cánh tay bị chấn động đến kém chút mất đi tri giác, thể nội khí huyết phù phiếm, chân khí bắt đầu có chút hỗn loạn, tại thể nội tán loạn, cực kỳ khó chịu.

Vương Hồng ồ một tiếng, nói: "Không nghĩ tới ngươi còn có thể chịu đựng được thứ hai chương, ngươi xem như lão phu gặp qua lớn nhất ương ngành hậu bối. Tiếp xuống lão phu muốn làm thật, lần này lão phu đem dùng bảy thành công lực, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Vừa mới nói xong, Vương Hồng duỗi ra khò càn tay phải, thứ ba chương Lôi nhanh đánh ra.

Một chương này đánh tới, Lý Hàm Tuyết phảng phất giống như là đối mặt một tòa cao không thể chạm đại sơn một dạng, vô biên chân khí như là bốn phương tám hướng đè ép mà đến tường cao, kín không kê hở, để cho người ta không chỗ che thân.

Tại loại này đáng sợ chân khí bức bách dưới, Lý Hàm Tuyết hai mắt trong nháy mắt đỏ bừng như máu, sắc mặt cũng biến thành dữ tợn, thôi động toàn thân tu vi, đem sở hữu chân khí vận dụng tại hữu chương bên trong, hữu chương tại chân khí đè xuống, biến đến đỏ bừng đỏ bừng, trận trận huyết khí phảng phất muốn từ trong lòng bàn tay bốc hơi đi ra một dạng.

Ầm ầm!

Hai người lòng bàn tay va nhau, Lý Hàm Tuyết oa một tiếng, cuồn phún một ngum máu tươi, thân thể cuồn ngược mười trượng, trực tiếp đâm vào trên đại thụ, liên tiếp một loạt cây cối toàn bộ rã rời áp đảo, đem Lý Hàm Tuyết thân thể vùi sâu vào mộc trong đồng.

Vương Hồng nhướng mày, nhìn lấy xê dịch một tắc chân phải dấu chân, trong lòng giận dữ, lấy hấn Nhược Vô Cảnh Cửu Giai tu vi lại bị một cái Nhược Vô Cảnh tứ giai tiểu tử bức lui một tắc khoảng cách, dù cho chỉ là một tắc, cũng là loại nhục nhả.

"Không biết tự lượng sức mình tiểu tử, lần này hấn là chết đi." Vương Hồng chậm rãi hướng Túi Trữ Vật đi qua, Không Không Huyền Thủ đối với hấn mà nói, tựa như là cây cỏ cứu mạng một dạng, hấn dừng lại tại Nhược Vô Cảnh Cửu Giai đã quá lâu, trăm năm thọ mệnh đối với một cái Nhược Vô Già tới nói đã coi như là cực hạn, nếu như còn chưa đột phá, tiếp qua mấy năm, hấn chỉ sợ cũng muốn bị hấp nhập quan tài, trở thành người chết. Lúc này trên trời rơi xuống Không Không Huyền Thủ, với hấn mà nói quả thực là trời ban chỉ ân.

"Không Không Huyền Thủ, ta bảo bối! Ngươi là ta. . ."

Vương Hồng thần sắc kích động không thôi, đuổi ra hai cái khô cạn ngón tay, hướng túi da bò bên trong tìm kiếm, nhưng lại bị một cái trắng nõn tay vững vàng bắt lấy.

"Lão quỷ, đừng bảo là loại này câu buồn nôn đến buồn nôn tiểu đồng tây." Lý Hàm Tuyết trước ngực trần đầy vết máu, khí sắc đã suy yếu tới cực điểm, tóc đen nhuộm máu, tán loạn địa bao trùm tại trên mặt hấn, sắc mặt hấn tuy nhiên trắng bệch như tờ giấy, nhưng là một đôi mắt lại sắc bén như đao.

Lý Hàm Tuyết hấn còn đứng lấy, cũng không ngã xuống.

Vương Hồng thứ ba chương tuy nhiên khủng bố, có thể Lý Hàm Tuyết thể nội có được tám khóa khí đan, chân khí cực vi hùng hậu, so với Vương Hồng cũng chỉ là thiếu một khóa khí đan mà thôi, Vương Hồng một chương kia cũng không vận dụng toàn lực, cho nên còn vô pháp trực tiếp muốn đi Lý Hàm Tuyết tánh mạng.

"Ta đã tiếp ngươi ba chương, y theo trước đó ước định, ta tiếp ngươi ba chương không chết, ngươi thả ta cùng Không Không Huyền Thủ đi!"

Vương Hồng nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, hung ác nham hiểm trong ánh mắt tuôn ra kinh thiên hàn mang, hấn đột nhiên cười lên ha ha: "Người trẻ tuổi, cái này Không Không Huyền Thủ là lão phu nhất định phải được chi vật, ngươi cho rằng ta hội dễ dàng như vậy chấp tay nhường cho? Ngươi không khỏi quá ngây thơ."

"Lão quỷ, ngươi vậy mà lật lọng!" Lý Hàm Tuyết trong lòng giận dữ.

"Lật lọng lại như thế nào? Chỉ cần có thể kéo dài sinh mệnh, leo lên võ đạo điên phong, bội bạc đều là bình thường, chớ nói chi là lật lọng." Vương Hồng mất lộ ra vẻ điên cuồng chi sắc, đột nhiên bạo khởi, nhất chương đem Lý Hàm Tuyết đánh bay, Lý Hàm Tuyết bên trong nhất chương, xương sườn nhất thời đứt gãy ba cái, toàn tâm đau đớn lan tràn toàn thân, đau đến mồ hôi lạnh như thác nước.

"Lão phu chẳng những lật lọng, càng phải làm thịt ngươi tiểu tử này."

Vương Hồng lại là nhất trào Chop tới, thẳng đến Lý Hàm Tuyết cổ, một trào này tử nếu là bất thực, Lý Hàm Tuyết lập tức khí quản bạo liệt, khí tuyệt thân vong.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lý Hàm Tuyết chân phải cấp tốc một chuyển, nghiêng người, khó khăn lăm né tránh Vương Hồng cái này một cái trí mạng công kích, thể nhưng là Lý Hàm Tuyết biết hấn trốn được một lần, cũng tuyệt đối tránh không khỏi lần thứ hai.

"Hiện tại nếu như không liều mạng, vậy cũng chỉ có thể mất mạng!"

Không đến tuyệt cảnh, Lý Hàm Tuyết là tuyệt không nguyện ý vận dụng hấn sau cùng thủ đoạn, hấn sau cùng bài cũng là băng vân chương pháp đệ tam trọng, khí băng.

Cái này một trọng cảnh giới không quan hệ tu vi, chỉ liên quan đến tu luyện giả ý chí cùng dũng khí, nói trắng ra, một chiêu này cũng là lưỡng bại câu thương chiêu thức.

Tu luyện giả lúc đối địch, lấy thân thể lực lượng chế trụ đối phương, sau đó đem thể nội Võ Đạo Chân Khí độ nhập đối phương thể nội, tại độ nhập trong nháy mắt, lấy trong cơ thể mình khí đan làm dẫn, tiến hành mất xích thức khí bạo, cứ như vậy song phương thể nội khí đan đều sẽ phát sinh đại bạo tạc.

Khí đan nổ tung hậu quả chính là, khí hải nổ nát, kinh mạch nổ nát vụn, tu vi mất hết, chỉ cần là Nhược Vô Già, mặc cho thực lực ngươi có mạnh mẽ hơn nữa, khí đan một khi nổ tung, này liền chỉ có một con đường chết, không có người có thể may mắn thoát khỏi.

"Lão gia hòa, đây chính là ngươi bức ta."

Lý Hàm Tuyết âm thầm cắn răng, hấn thật không muốn dùng chiêu này, thể nhưng là chuyện cho tới bây giờ, lửa cháy đến nơi, cục diện vô pháp vẫn hồi, đã đến ngươi không chết thì là ta vong cấp độ.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Bị ép thể

Lý Hàm Tuyết thân thể nhảy lên, nhào về phía Vương Hồng. Vương Hồng vốn cho rằng Lý Hàm Tuyết bản thân bị trọng thương, tất nhiên tâm thấy sợ hãi, không nghĩ tới hắn còn dám nhào lên, dưới sự kinh hãi, bị Lý Hàm Tuyết bắt được sơ hở, Lý Hàm Tuyết từ phía sau dùng hai tay ôm chặt lấy Vương Hồng.

Nếu bàn về thân thể lực lượng, Lý Hàm Tuyết có được mười tám thất liệt mã chi lực, so với Vương Hồng muốn mạnh hơn không ít, Vương Hồng lấy thân thể lực lượng căn bản không tránh thoát, chỉ có thể nương tựa theo Võ Đạo Chân Khí xông mở Lý Hàm Tuyết buộc chặt.

Vương Hồng muốn vận khí trùng kích Lý Hàm Tuyết thân thể thời điểm, lại đột nhiên giật mình, phát giác Lý Hàm Tuyết chân khí trong cơ thể đang cuộn cuộn không tuyệt hướng trong cơ thể hắn thua đưa tới.

Vương Hồng hơi hơi mở to hai mắt, kinh dị nói: "Tiểu tử, ngươi muốn làm gì? Ngươi có phải hay không nhược trí, dám đem chân khí độ nhập lão phu thể nội, lão phu tu vi cao hơn ngươi sâu, hai người chúng ta chân khí một tương dung, ta có thể lập tức tiếp quản ngươi chân khí trong cơ thể, biến hoá để cho bản thân sử dụng, đưa ngươi toàn thân chân khí rút khô, tiểu tử ngươi đây không phải tự tìm đường chết sao?"

Lý Hàm Tuyết lộ ra một tia có chút quỷ dị ý cười, "Có phải hay không tự tìm đường chết, ngươi lập tức liền sẽ biết."

Lý Hàm Tuyết hai tay nổi gân xanh, dùng hết lực lượng toàn thân đem Vương Hồng thân thể trôi đến rần rần chắc chắn, thể nội Võ Đạo Chân Khí sôi trào mãnh liệt địa hướng Vương Hồng thể nội quán thấu đi vào.

Vương Hồng lạnh hừ một tiếng, Võ Mạch mở ra, điên cuồng hấp thu Lý Hàm Tuyết thể nội vọt tới chân khí, cùng lúc đó càng là vận dụng trong cơ thể mình chân khí trùng kích, muốn hoàn toàn khống chế Lý Hàm Tuyết chân khí.

Nhưng là không có qua một lát, Vương Hồng liền phát giác không thích hợp, Lý Hàm Tuyết chân khí giống như là Ngựa chứng mất dây trời, không phục quản thúc. Vương Hồng chân khí một khi ý đồ hàng phục, Lý Hàm Tuyết chân khí liền bắt đầu phát sinh liên tiếp nổ tung.

Vương Hồng ha ha cười nói: "Nguyên lai ngươi tiểu tử này là đánh đồng quy vu tận chủ ý, muốn dùng khí bạo nổ nát lão phu khí hải? Ý nghĩ không tệ, nhưng là ta nói thật cho ngươi biết, cái này là căn bản chuyện không có khả năng. Khí bạo loại thủ đoạn này, chỉ có cảnh giới không kém nhiều võ giả sử dụng mới có hiệu, ngươi cùng ta chênh lệch năm cái cảnh giới, ngươi khí bạo với ta mà nói không khác gãi ngứa ngựa."

Lý Hàm Tuyết cười lạnh một tiếng: "Thật sao?"

Vừa mới nói xong, Lý Hàm Tuyết thể nội tám khóa khí đan điên cuồng vận chuyển, toàn bộ chuyển hóa thành Võ Đạo Chân Khí, Võ Đạo Chân Khí dọc theo hai tay nhất cổ tác khí địa xông vào Vương Hồng thể nội.

"Vô tri tiểu nhi!" Vương Hồng cười lạnh không thôi.

Lý Hàm Tuyết càng không ngừng hướng Vương Hồng thể nội rót vào chân khí, theo thời gian chuyển dời, Vương Hồng thần sắc trên mặt đầu tiên là khinh thường, sau đó có biến hóa, trở nên kinh nghi bất định, qua hai mươi cái hô hấp thời gian, Vương Hồng thần sắc càng là đột nhiên kịch biến, khô cạn da mặt căng thẳng, đôi mắt già nua lộ ra một tia kinh dị: "Tiểu tử, ngươi chân khí trong cơ thể làm sao sẽ nhiều như thế? Ngươi rõ ràng chỉ có Nhược Võ Cảnh tứ giai tu vi, lại có được tám khóa khí đan lực lượng chân khí, ngươi đến là cái gì quái thai!"

Nhược Võ Cảnh tứ giai có được tám khóa khí đan, cái này thật sự là làm cho người không thể tưởng tượng, dù cho Vương Hồng Tu Vũ trăm năm, cũng chưa từng gặp qua quý dị như vậy võ giả.

"Ngươi bây giờ còn cảm thấy ta là đang cấp ngươi gãi ngứa ngựa sao?" Lý Hàm Tuyết thần sắc lạnh lùng, chân khí trong cơ thể vẫn như cũ càng không ngừng hướng Vương Hồng thể nội tràn vào, "Ngươi tốt nhất cho ta minh bạch, ta là có cơ hội giết ngươi."

Vương Hồng sắc mặt tái xanh, thân thể run rẩy kịch liệt, chân khí trong cơ thể càng không ngừng trùng kích, muốn phá vỡ ra ngoài, nhưng lại bị Lý Hàm Tuyết thể nội truyền đến chân khí cho chặn đến sít sao, căn bản xông không ra.

Vương Hồng cuối cùng không có trước đó bình tĩnh cùng kinh thường, trong mắt xuất hiện một tia kinh hoàng, tám khóa khí đan lượng chân khí một khi dẫn bạo, như vậy dù cho Vương Hồng có được Nhược Vô Cảnh Cửu Giai tu vi, không chết cũng muốn lột một tầng da, đời này tấn thăng Huyền Vũ người lại không hi vọng, đây cũng không phải là Vương Hồng nguyện ý nhìn thấy cục diện.

Vương Hồng ngữ khí có một chút rung động: "Tiểu tử, ngươi thật nghĩ cùng lão phu đồng quy vu tận hay sao?"

"Đây không phải ta có muốn hay không vấn đề, mà chính là ngươi bức ta." Lý Hàm Tuyết vừa nói chuyện, đồng thời không quên chuyển vận chân khí, giờ phút này trong cơ thể hắn đã có sáu viên khí đan toàn bộ hóa thành chân khí, xông vào Vương Hồng thể nội.

Vương Hồng cảm thấy thể nội càng ngày càng nhiều dị dạng chân khí xung đột kịch liệt, quá sợ hãi nói: "Mau dừng tay! Lại không dừng tay hai chúng ta đều phải chết!"

Lý Hàm Tuyết mặc kệ Vương Hồng gọi tiếng, vẫn như cũ càng không ngừng hướng Vương Hồng thể nội chuyển vận chân khí.

Vương Hồng thật hoảng, hiện ở trong cơ thể hắn có được Lý Hàm Tuyết sáu viên khí đan lượng chân khí, đủ để tạo thành uy hiếp đối với hắn, một khi Lý Hàm Tuyết dẫn bạo tràn vào hắn chân khí trong cơ thể, như vậy kết cục chắc chắn là trọng thương, thậm chí là chết.

Vương Hồng nghẹn ngào gào lên đứng lên: "Tiểu quỷ, ngươi đến muốn thể nào mới bằng lòng dừng tay?"

Lý Hàm Tuyết mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng thì vui vẻ, lão quỷ này rốt cục chịu chịu thua.

Lý Hàm Tuyết nói: "Ngươi lấy tự thân võ đạo vận mệnh đối võ đạo chi thần Thiên Vũ Đại Đế thể, thả ta rời đi Lạc huyền thành khu vực, không thể truy sát ta, cũng không thể phái người truy sát ta, như tuân này thể, ngàn đao bảm thây, đoạn tử tuyệt tôn."

Vương Hồng nghe, sắc mặt âm trầm vô cùng, Thiên Vũ Đại Đế đại biểu cho Tinh Vân Đại Lục võ đạo điển phong, tám trăm năm trước Dĩ Vũ Chứng Đạo, thành tựu Đế Vị, là Cận Cổ đại đế mạnh nhất. Phạm là hướng về phía Thiên Vũ Đại Đế thể võ giả, trong cõi u minh đều có ngày Võ Đại Đế nhân quả lực lượng kiểm chế lấy, nếu là vi phạm lời thể, hạ tràng tất nhiên thể thảm.

Dù cho Vương Hồng trời sinh tính xảo trá, xem tín nghĩa tại không có gì, cũng không dám vi phạm nhìn trời Võ Đại Đế lập xuống lời thể, cho nên hắn mới do dự, một khi lập xuống cái này lời thể, liền mang ý nghĩa hắn cũng đã không thể truy sát Lý Hàm Tuyết, như vậy Không Không Huyền Thú cũng đem cùng hắn hoàn toàn vô duyên.

"Thể nào, không muốn thể? Ngươi nếu không thể, vậy cũng chỉ có ngọc đá cùng vỡ." Lý Hàm Tuyết chân khí trong cơ thể vẫn liên tục không ngừng mà tuôn ra.

Lý Hàm Tuyết thẳng tiến không lùi khí thể chấn nhiếp Vương Hồng, Vương Hồng biết người thiếu niên trước mắt này, thật là một cái không sợ chết nhân vật hung ác.

Gan lớn tàn nhẫn, không chỉ có đối với địch nhân hung ác, đối với mình cũng hung ác, dạng này võ giả là nhất làm cho người đau đầu, lệch ngày hôm nay liền để Vương Hồng gặp được.

Vương Hồng sắc mặt âm trầm, trầm mặc nửa ngày, rốt cục chậm rãi mở miệng nói: "Tốt, ta đáp ứng ngươi. Lão phu Thất Sát môn trưởng lão Vương Hồng, hôm nay lấy tự thân võ đạo đối võ đạo chi thần Thiên Vũ Đại Đế thể, tuyệt không làm tiếp gây bất lợi cho Lý Hàm Tuyết sự tình, như tuân này thể, nhân thân chung tru!"

Nghe được Vương Hồng lời thể về sau, Lý Hàm Tuyết mới chậm rãi buông hai tay ra.

Vương Hồng nhìn chăm chú Lý Hàm Tuyết, trong lòng cơ hồ kìm nén không được muốn đánh giết tiểu tử này mãnh liệt xúc động, thể nhưng là cuối cùng vẫn nhìn xuống.

"Tiểu tử, ngươi rất không tệ, dám đem lão phu bức bách đến loại tình trạng này!"

Lý Hàm Tuyết khí sắc suy yếu cười rộ lên: "Quá khen."

Vương Hồng lạnh hừ một tiếng: "Ta hôm nay sẽ không ra tay với ngươi, nhưng là ngày sau tuyệt đối đừng lại để cho ta gặp được ngươi, nếu không định đưa ngươi nghiền xương thành tro."

Sau khi nói xong, Vương Hồng thân thể lóe lên rời đi nơi đây, Lý Hàm Tuyết rốt cục buông lỏng một hơi, co quắp ngồi dưới đất há mồm thờ đốc.

Lúc này, Không Không Huyền Thú từ trong túi trữ vật chui ra, leo đến Lý Hàm Tuyết đầu vai, một đôi mắt to chớp linh động, mùi phần đáng yêu, Lý Hàm Tuyết sờ sờ nó đầu.

"Tiểu đồng tây, cùng ta về Thương Lam Học Viện đi."

Không Không Huyền Thú giống như là nghe hiểu Lý Hàm Tuyết lời nói một dạng, một đôi sáng ngời mắt to nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết sau một lúc lâu, mãnh liệt gật đầu.

Lý Hàm Tuyết cười ha ha một tiếng, từ dưới đất đứng lên, chính muốn rời khỏi thời điểm, không trung đột nhiên quanh quẩn lên một trận mờ đầu tiếng

cuồng tiếu.

"Ha ha ha ha. . . Tốt một cái Lý Hàm Tuyết, bắt quả Nhược Vô Cảnh tứ giai tu vi, vậy mà lấy sức một mình bức lui Thất Sát môn vương Hồng trường lão, thật sự là hậu sinh khả úy a. Không biết ngươi là có hay không cũng có thể đem ta bức cho lui đâu?"

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Thiếu nữ thần bí

Lý Hàm Tuyết trong lòng giật mình, ngẩng nhìn bốn phía, gió nhẹ phơ phất, lá rụng Sa Sa, mùi hương yên tĩnh, chỗ nào gặp được bóng người?

"Ngươi là ai? Đi ra! Khác giả thần giả quỷ." Lý Hàm Tuyết quát to.

Không trung truyền đến một trận khắc khắc tiếng cười, đột nhiên Lý Hàm Tuyết bên trái lóe ra một thân ảnh, một cái trắng nõn thủ chương như là Hạo Nguyệt một dạng lóe sáng, đối Lý Hàm Tuyết bên hông đánh tới.

Lý Hàm Tuyết trừng lớn hai mắt, nguy cơ sinh tử tràn ngập trong lòng, cho dù hấn trong lòng sớm có phòng bị, nhưng là đối mặt cái này phổ phổ thông thông nhất chương, lại cũng không có cách nào né tránh, một chương này thực sự quá nhanh, tốc độ căn bản không kém cỏi Vương Hồng, thậm chí còn tại Vương Hồng phía trên.

Lý Hàm Tuyết chịu nhất chương, thân thể bay ngược ba trượng nằm rạp trên mặt đất, trong miệng cuồng thổ máu tươi. Lý Hàm Tuyết cắn chặt răng, từ dưới đất gầy dựa lấy đứng lên, rốt cục thấy rõ người đến bộ dáng.

Đó là một cái hai mươi tuổi thanh niên, người mặc thụng trường sam màu trắng, môi đỏ mặt ngọc, tóc dài phất phới, tài trí bất phàm, người này chính là ngân xà môn trưởng lão Phương Kỳ, niên kỷ không đến ba mươi tuổi niên kỷ, cũng đã là một phái trưởng lão, tư chất độ cao, thực lực mạnh, có thể thấy được lóm đóm.

Phương Kỳ thân thể lóe lên, giống như quỷ mị vọt đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, vươn tay một thanh từ Lý Hàm Tuyết trong tay túm lấy Túi Trữ Vật, đem Không Không Huyền Thú cầm ra đến, xách ở giữa không trung.

"Đây chính là Không Không Huyền Thú sao? Nguyên lai lại là dạng này một cái Tiểu Mao Cầu." Phương Kỳ cười ha ha.

Không Không Huyền Thú toàn thân lông dựng đứng lên, dùng sức gầy dựa, lại bị Phương Kỳ tóm chặt lấy, căn bản không tránh thoát.

Không Không Huyền Thú nhất thời giật dử, đại nhảy mất một cái, trong miệng thốt ra một đạo cực đáng sợ hỏa diễm, Phương Kỳ biến sắc, đem Không Không Huyền Thú thân thể uốn éo, ngọn lửa kia đối trong rừng cây phun quá khứ, từ phía nhất thời biến thành một cái biển lửa.

Phương Kỳ cười ha ha nói: "Quả nhiên không hổ là Không Không Huyền Thú, lợi hại, lợi hại, bất quá là Áu Nhi kỳ liền đã có thể uy hiếp được ta! Nếu là đối người khác, có thể có thể làm sao không ngươi, nhưng là hôm nay ngươi hết lần này tới lần khác không khéo rơi vào trong tay ta, ngươi cũng lật không nổi sóng gió gì."

Không Không Huyền Thú còn chưa hoàn toàn trưởng thành, trước đó trợ giúp Lý Hàm Tuyết đánh giết Lữ Trí, đã hao tổn mất không ít thể lực, giờ phút này nhất kích tất sát bị Phương Kỳ tránh thoát, đã hoàn toàn mất đi lực lượng, tròn trịa thân thể thu nhỏ một vòng, lông tóc lóng lẩy cũng âm thầm một số.

"Ngươi buông ra tiểu đồng tây!" Lý Hàm Tuyết hét lớn.

"Im miệng!" Phương Kỳ cách không quét qua, một đạo kinh phong như là đao nhọn một dạng bay thẳng Lý Hàm Tuyết bề ngoài, Lý Hàm Tuyết dưới sự kinh hãi vội vàng nghiêng người tránh thoát, kinh phong những nơi đi qua, mặt đất một đạo sâu dạt hai thước khe rãnh vỡ ra, một loạt đại thụ từ giữa đó bị liên tiếp chém ra, cái này kinh phong đơn giản giống như từ thần chi lâm, quá mức dọa người.

Lý Hàm Tuyết hít một hơi lãnh khí, người này tiện tay vùng lên, lại có dạng này uy năng, hoàn toàn không phải Vương Hồng nhưng so sánh, Vương Hồng đã là Nhược Vô Cảnh Cửu Giai tu vi, chẳng lẽ người này là Huyền Vũ người hay sao?

Phương Kỳ càng không ngừng vuốt vuốt Không Không Huyền Thú, Không Không Huyền Thú dùng móng vuốt dùng sức địa nắm, bắt loạn, lại trong lúc vô hình bị một cỗ lực lượng cách ở, căn bản không đụng tới Phương Kỳ.

"Không Không Huyền Thú ta liền mang đi, Từ Côn cùng Phùng Việt Sơn hai cái phế vật tuy nhiên thực lực không đủ, bị người đánh giết. Nhưng dù sao cũng là ta ngân xà môn đệ tử, ta thân là ngân xà môn trưởng lão, cũng không thể tùy tiện buông tha người, cho nên người đi theo chôn cùng đi."

Vừa dứt lời, không vương vấn kỹ như thế nào động tác, Phương Kỳ thủ chương liền đã đập lên Lý Hàm Tuyết trên trán, giống như là trống rỗng xuất hiện, căn bản không cho Lý Hàm Tuyết bất kỳ phản ứng nào thời gian, một cỗ thật sâu cảm giác bắt lực xông lên đầu, thủ chương khoảng cách trán chỉ có một tấc khoảng cách, một chương này đánh xuống, Lý Hàm Tuyết hẳn phải chết không nghi ngờ.

Nhưng vào lúc này, Lâm Tử chung quanh quanh quần một đạo thanh thúy như linh, lạnh lùng như băng đồng dạng thanh âm cô gái: "Người dám động hấn một cọng tóc gáy, hôm nay ngân xà môn một môn toàn diệt."

Lý Hàm Tuyết không có thấy rõ người này là thế nào xuất hiện, giống như là một trận gió, lại so phong càng quý dị, đến vô ảnh, cũng im ắng, phảng phất năng nguyên bản liền tồn tại ở nơi đó.

Đây là một cái thanh xuân thiếu nữ, thân thể mặc một thân hắc sa Trường Sam, đôi mắt đẹp hẹp dài, cơ trắng Như Tuyết, dài nhỏ cổ đẹp như nga cái cổ, gót rể hành đồng dạng mười ngón trong suốt sáng long lanh. Niên kỷ cùng Lý Hàm Tuyết tương tự, nhưng là trên mặt lại mang theo một loại phảng phất coi nhẹ sinh từ một dạng lạnh lùng, cùng này khó tả nhân nhạt sâu bi.

Phương Kỳ thủ chương định giữa không trung, đem roi chưa roi, hấn nhìn lấy thiếu nữ, ánh mắt lộ ra một vòng kinh diễm chi sắc, lập tức khẽ cười nói: "Cô nương không chỉ có mỹ mạo kinh người, không nghĩ tới vẫn là cái hài hước người, như thế thích nói giỡn. Ta ngân xà môn một môn thượng hạ nhưng có ba ngân người, nhất đạo một cái lời nói, cũng phải chặt ba ngân đao đầu, cô nương như thế nào giết đến tới?"

Thiếu nữ đối phương kỳ trên chọc thờ ơ, thần sắc lạnh lùng như cũ: "Ta không phải tại nói đùa với người."

Thiếu nữ không có nhìn Phương Kỳ, ngược lại là đem ánh mắt nhìn về phía Không Không Huyền Thú, ánh mắt lộ ra một tia oán trách chi ý, phần này băng lãnh bên trong kiêu diễm chi sắc như là trong trời đông giá rét nở rộ Bì Ngạn Hoa, rung động lòng người, khiến cho Phương Kỳ trong chốc lát cảm xúc bành trướng, hô hấp đều trở nên dồn dập lên.

"Như thế người tuyệt vời, ta không thu vào trong các chẳng phải là đáng tiếc?"

Phương Kỳ khẽ cười nói: "Chắc hẳn cô nương đối tại hạ Không Không Huyền Thú cảm thấy rất hứng thú đi, nếu là cô nương có ý, tại hạ bỏ những thứ yêu thích tặng cho cô nương cũng chưa chắc không thể."

Phương Kỳ vì thu hoạch thiếu nữ phương tâm, thả dây dài câu cá lớn, hấn thấy, phạm là nữ nhân, chỉ cần thể đánh bạc đủ nặng, bất luận cái gì nữ đều sẽ bái phục tại dưới người hấn, đơn giản như vậy vô não, nhưng lại thực sự dụng thủ đoạn hấn dùng không biết bao nhiêu lần, lần nào cũng đúng.

Thiếu nữ khẽ chau mày, lộ ra một tia vẻ không kiên nhẫn, lạnh giọng quát: "Lăn, người lại muốn ồn ào, cũng liền chó đi."

"Đàn bà thú, trả lại cho ta giả bộ lạnh lùng, đến lúc đó ta muốn để người trên giường biết gia lợi hại." Phương Kỳ trong lòng thầm mắng, lại lộ ra một bộ mây trôi nước chảy biểu lộ, "Cô nương như còn không hài lòng, có thể cùng ta cùng nhau trở lại ngân xà môn, ngân xà môn bất phẩm tông môn, ta là ngân xà môn trưởng lão, có dùng không hết tư nguyên cung cấp ta sử dụng, đến lúc đó cô nương cũng có thể cùng ta cùng nhau hưởng thụ đồng dạng đãi ngộ, người xem coi thế nào?"

Không có như Phương Kỳ sở liệu như thế, thiếu nữ tâm hoa nộ phóng, hoặc là thẹn thùng ôm ấp yêu thương, hoặc là giả mồm nhún nhó theo sát chính mình đi, hai loại tình huống đều chưa từng xuất hiện.

Nghênh đón hấn ngược lại là một cái lạnh như băng thủ chương, thiếu nữ trong suốt sáng long lanh ngón tay đối Phương Kỳ ở ngực phi tốc đánh tới, Phương Kỳ lộ ra một tia nụ cười tự tin, hấn mới hai mươi lăm tuổi, ở vào tuổi của hấn Huyền Vũ người thật đúng là không thấy nhiều, hấn có tuyệt đối tự tin, không ai có thể ở vào tuổi của hấn siêu việt hấn, huống chi trước mắt thiếu nữ này liền hai mươi tuổi cũng chưa tới.

Phương Kỳ thần sắc lỗ mãng, hướng thiếu nữ thủ chương Chop tới, muốn phải bắt được thiếu nữ ngọc thủ, nắm trong tay nhẹ nhàng nhào nặn, nhưng là hấn vẻ mặt vui cười trong nháy mắt biến ngưng kết, thay vào đó là cực độ chấn kinh cùng khủng hoảng.

Thiếu nữ xuất thủ cực nhanh, thu tay lại càng nhanh, Lý Hàm Tuyết căn bản thấy không rõ thiếu nữ động tác, càng không biết phát sinh cái gì, chỉ gặp nàng đứng tại Phương Kỳ trước mặt, hai tay buông thõng, thần sắc lạnh lùng.

Mà Phương Kỳ thì là giống khúc gỗ một dạng lập tại nguyên chỗ, trên mặt dâng lên một trận bệnh trạng ửng hồng, ngay sau đó một ngụm máu tươi phun ra ngoài, ngã trên mặt đất sống chết không rõ.

Lý Hàm Tuyết trong lòng không khỏi diệu, căn bản không có thấy rõ hai người là như thế nào chiến đấu, cái này thiếu nữ thần bí thật sự là mạnh đến mức khủng bố, một chiêu xử lý liền Không Không Huyền Thú đều không làm gì được Phương Kỳ. Lý Hàm Tuyết vốn đang cảm thấy mình thiên phú không kém, thế nhưng là cùng thiếu nữ này so ra, chênh lệch thật đúng là không phải bình thường tiêu.

Bất quá Lý Hàm Tuyết cũng không tự ti, mỗi người đều có chính mình tế ngộ, bắt lấy tế ngộ, mỗi thời mỗi khắc đều nỗ lực đến cực hạn, tiếp tục không ngừng địa truy cầu võ đạo điên phong, hấn tin tưởng cuối cùng có một ngày, hấn sẽ không kém hơn bất luận kẻ nào.

Thiếu nữ nhất chương đánh bại Phương Kỳ về sau, đối Không Không Huyền Thú vẫy tay, "Tiểu Không, vẫn chưa tới ta bên này đến?"

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai

Không Không Huyền Thú nhìn thiếu nữ liếc một chút, thân thể vọt tới lại hướng Lý Hàm Tuyết bên người ngang nhiên xông qua.

Thiếu nữ nhú mày, lộ ra một tia không thích chỉ sắc, vung tay lên, một cỗ kỳ dị lực lượng trực tiếp đem Không Không Huyền Thú cách không câu quá khứ.

Không Không Huyền Thú phù lên trên trời, rơi vào thiếu nữ trong ngực, ô ô địa gọi hai tiếng, một đôi mắt to điểm đậm đáng yêu nhìn qua thiếu nữ, thiếu nữ sờ lấy Không Không Huyền Thú trên thân lông tơ, đi đến Lý Hàm Tuyết trước mặt.

Một cái mịn màng như bàn tay nhỏ như ngọc dán tại Lý Hàm Tuyết ở ngực, một cỗ cực mạnh chân khí xông vào Lý Hàm Tuyết thể nội, du hí chạy một vòng sau trở lại thiếu nữ thể nội, Lý Hàm Tuyết cảm giác toàn thân ấm áp, thể nội thương thể đang lấy tốc độ kinh người khôi phục.

"Người là ai?" Lý Hàm Tuyết cả kinh nói.

"Ta gọi Cổ Tích Vũ, là Lạc huyền thành thành chủ, cũng là đương nhiệm Lạc huyền sơn mạch chủ nhân."

Lý Hàm Tuyết nghe nhất thời giật nảy cả mình, Lạc huyền sơn mạch chủ nhân lại là dạng này một cái thanh xuân thiếu nữ.

Nhìn lấy Lý Hàm Tuyết trong mắt vẻ nghi hoặc, thiếu nữ không vui vẻ nói: "Người không tin?"

Lý Hàm Tuyết nói: "Không, Ta tin tưởng, nơi này trừ Lạc huyền sơn mạch chủ nhân bên ngoài, chỉ sợ cũng không ai có thể một chiêu đánh bại ngân xà môn trưởng lão. Ta chỉ là kỳ quái, người tại sao phải giúp ta?"

"Tiểu Không bình thường không yêu cùng người tiếp cận, liên liên ta cũng là hoa thời gian ba năm, mới khiến cho nó không đối ta phản cảm, nhưng nó lại vẫn không nguyện ý cùng ta thân cận. Có thể nó vừa thấy được người, liền thích vô cùng người. Ta thay người giải vây, làm trao đổi, người nói cho ta biết cùng Tiểu Không thân cận bí mật." Cổ Tích Vũ lãnh đạm trên gương mặt xinh đẹp vậy mà xuất hiện vẻ mong đợi chỉ sắc, ngữ khí có một chút gọn sòng.

Lý Hàm Tuyết không khỏi lộ ra một nụ cười khổ, nguyên lai Cổ Tích Vũ xuất thủ nguyên nhân lại là bởi vì cái này, thực lực cao cường người ý nghĩ thật đúng là làm cho người khó mà nắm lấy.

"Ban đầu ở Hòa Sơn đỉnh núi thời điểm, ta nghe được Không Không Huyền Thú đang kêu gọi ta, sau đó liền gặp được nó, không nghĩ tới nó nguyên lai sớm có chủ nhân, hơn nữa còn là Lạc huyền sơn mạch chủ nhân, thực ta cũng không biết tiểu đồng tây vì cái gì thích cùng ta thân cận."

Cổ Tích Vũ sắc mặt có một chút mất mát, ngữ khí cũng biến thành rét lạnh: "Đã người không muốn nói, cái kia coi như, người đi đi."

"Ồ. . ." Không Không Huyền Thú nằm tại Cổ Tích Vũ trong ngực, hai mắt nhắm lệ gấu gấu mà nhìn xem Lý Hàm Tuyết.

"Tiểu đồng tây, ta đi." Lý Hàm Tuyết sờ sờ Không Không Huyền Thú đầu, dẫn theo Túi Trữ Vật hướng Thương Lam Học Viện phương hướng đi đến.

Trong lòng của hắn tuy nhiên đối tiểu đồng tây có chút nổi buồn, nhưng là nó đã có chủ nhân, Lý Hàm Tuyết luôn không khả năng qua cùng một cái một chiêu đánh bại Huyền Vũ người mãnh nhân qua tranh đoạt Không Không Huyền Thú, mà lại Cổ Tích Vũ cứu hắn nhất mệnh, nếu không phải nàng, hôm nay hắn tuyệt đối không thể từ Phương Kỳ trong tay đào tẩu, cho nên dù cho Lý Hàm Tuyết tu vi cao hơn Cổ Tích Vũ, cũng sẽ không làm loại sự tình này.

Lý Hàm Tuyết quay người rời đi.

"Chờ một chút." Cổ Tích Vũ ở sau lưng kêu lên.

Lý Hàm Tuyết quay đầu nhìn Cố Tích Vũ liếc một chút, nói: "Còn có chuyện gì sao?"

Cố Tích Vũ nhìn xem trong ngực Không Không Huyền Thú, thở dài một hơi nói: "Tiểu Không nói nó muốn đi cùng ngươi."

"Thế nhưng là, tiểu đồng tây là ngươi."

"Nó một mực không quá ưa thích ta, ngược lại nguyên ý cùng ngươi thân cận. Ta ép ở lại nó, nó cũng sẽ không cao hứng, ta không muốn nhìn thấy nó suốt ngày rầu rĩ không vui." Cố Tích Vũ lộ ra một tia thần sắc không muốn, "Ta có thể cho nó đi theo ngươi đi, nhưng là ngươi nhất định phải đáp ứng ta, nhất định phải chiều cố thật tốt nó, không thể để cho nó thụ ủy khuất. Không thể để cho nó đói bụng, nó mỗi tháng đều muốn ăn hết đại lượng Huyền Bình cùng Thiên Tài Địa Bảo, cách mỗi một năm, ngươi nhất định phải đem nó đưa đến Lạc huyền trong dãy núi, cho ta xem một chút. Nếu để cho ta nhìn thấy nó gây bệnh, ta lấy ngươi là hỏi."

Lý Hàm Tuyết thầm cười khở, vật nhỏ này đãi ngộ nhưng so sánh hẳn tốt hơn một ngàn lần a, có cường giả như vậy như thế chiều cố, thật không rõ nó vì cái gì còn muốn đi theo hắn, nhưng là tiểu đồng tây đã muốn đi theo hắn, Lý Hàm Tuyết cũng không thể vứt bỏ.

"Tốt, ta đáp ứng ngươi."

"Đi thôi, Tiểu Không."

Không Không Huyền Thú bỏ nhào Lý Hàm Tuyết trong ngực, tham lam hô hấp lấy trên người hắn khí tức, nằm xuống đầu nhắm mắt lại mê đầu ngủ say.

"Sau này còn gặp lại."

Lý Hàm Tuyết cũng không có trực tiếp rời đi Lạc huyền thành, ngược lại tại Lạc huyền trong dãy núi lưu lại hai tháng, Lạc huyền sơn mạch cực kì bao la, cho dù là Cố Tích Vũ cũng không biết nó đến lớn bao nhiêu, biên giới ở nơi nào.

Lý Hàm Tuyết đi tại Lạc huyền trong dãy núi, lấy hắn hiện tại tu vi, đánh giết tứ giai Huyền Thú đã không nói chơi, liền xem như một số Ngũ Giai Huyền Thú hẳn đều có thể ném thử khiêu chiến một chút, cần biết Ngũ Giai Huyền Thú thực lực so Nhược Vô Cảnh Lục Giai cao thủ còn mạnh hơn, không bình thường đáng sợ.

Đương nhiên, Lý Hàm Tuyết cũng sẽ không qua tận lực tìm đường chết, khiêu chiến một số thực lực cường đại Ngũ Giai Huyền Thú, hắn chỉ là chọn lựa một số thực lực yếu kém Ngũ Giai Huyền Thú làm đá mài đao, mà luyện tự thân võ đạo, thực sự không được, đánh không lại còn có thể chạy.

Hai tháng bên trong, Lý Hàm Tuyết hết thấy đánh giết tám đầu tứ giai Huyền Thú, tứ giai phía dưới Huyền Thú không tính toán, lột vào tay hai mươi cái tam giai Thú Hạch, tám cái tứ giai Thú Hạch cùng hai cái Ngũ Giai Thú Hạch.

Vén vén những này Thú Hạch, liền có thể bán đi một vạn tiền vàng trở lên, cái này cũng chưa tính Tử Kim Giác Nha sừng thú răng, nếu là đem sừng răng luyện thành Huyền Bình lời nói, giá trị sẽ còn cao hơn, hiện tại Lý Hàm Tuyết cũng coi là cái Tiểu Phú.

Lý Hàm Tuyết hai tháng này thu hoạch không chỉ là tiền vàng, quan trọng hơn là võ đạo tiến bộ.

Từ lần trước cùng Vương Hồng cùng Phương Kỳ giao thủ về sau, Lý Hàm Tuyết đã đụng chạm đến Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai cảnh cửa, đi qua hai tháng mà luyện, trong cơ thể hắn thứ năm khóa Mạch Tĩnh càng là ẩn ẩn rung động, đi trên đường thảnh thơi toát ra một luồng hơi lạnh, đây rõ ràng thiên âm chi lực tràn ra biểu hiện.

"Xem ra Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai đã cách ta không xa."

Lý Hàm Tuyết lần nữa đi vào miệng núi lửa, chui vào trong nham tương, hiện ở trong cơ thể hắn chân khí nồng đậm, hình thành chân khí áo ngoài vạn pháp khó xâm, dung nham căn bản gần không hấn thân thể.

Lý Hàm Tuyết toàn thân lỏng xuống, hết sức chăm chú địa trùng kích thứ năm khóa Mạch Tĩnh, tại liên tục không ngừng địa Võ Đạo Chân Khí trùng kích vào, Mạch Tĩnh bắt đầu lấp lánh phát quang, cùng lúc đó, một cỗ to lớn thiên âm chi lực cũng buông xuống.

Lần này thiên âm chi lực so với trước kia to lớn hơn, liền liền Lý Hàm Tuyết chung quanh dung nham liền bắt đầu hiện ra màu xám đen, giống như là bị đông cứng, Âm Dương va chạm, tia lửa văng khắp nơi.

Tại hai cỗ lực lượng đây vò bên trong, Lý Hàm Tuyết trọn vẹn kiên trì một ngày một đêm, mới hoàn toàn đem thứ năm khóa Mạch Tĩnh thấp sáng.

Theo thứ năm khóa Mạch Tĩnh hoàn toàn thấp sáng, Lý Hàm Tuyết rốt cục bước vào Nhược Vô Cảnh Ngũ Giai, thể nội khí đan đạt tới mười khóa số lượng, chín là cực hạn, dù cho thiên tài Nhược Vô Giả đều khó có khả năng đột phá cái số này, nhưng là Lý Hàm Tuyết tu luyện Cửu Âm Tu Thần quyết, thể nội khí đan số lượng phát sinh biến dị, có được gấp hai lượng chân khí, có thể nói kinh hãi thế tục.

Hiện tại Lý Hàm Tuyết, liền lượng chân khí mà nói, đã có thể vượt trên Nhược Vô Cảnh Cửu Giai võ giả, nhưng là chống lại Nhược Vô Cảnh Cửu Giai võ giả, nếu như không phải sử dụng khí băng loại này đoạn tuyệt đường lui thủ đoạn, hẳn vẫn là không có biện pháp chính diện chống lại bọn họ.

"Không biết ta hiện tại cùng Hoa Lưu Vân giao thủ, phần thắng có mấy thành."

Lý Hàm Tuyết hít mắt lại đến, hần có kỳ ngộ, đồng dạng Hoa Lư Vân cũng có thể là có kỳ ngộ, không có tuyệt đối nắm chắc, hần là tuyệt đối sẽ không khinh địch, mà lại hần ần ần cảm giác, Hoa Lư Vân so với người bình thường tưởng tượng phải cường đại hơn nhiều, tại nội viện tuyển bạt thi đấu bên trong Hoa Lư Vân chắc chắn là hần địch nhân lớn nhất.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha, mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Tạ Hào

Tên uyển hồ, một người mặc tử sắc váy dài thiếu nữ, cung cấp thân thể tựa ở dưới cây liễu, bưng lấy một bản cổ tịch hết sức chuyên chú địa lấy.

Nàng chính là Thương Lam Học Viện bây giờ trèo lên vân bảng xếp hạng thứ hai thiên tài thiếu nữ, Tô Tiểu Nhã.

Tô Tiểu Nhã để quyển sách xuống, xoa xoa hơi khô chất chất con mắt, ngẩng đầu nhìn trời xanh, trước mắt không khỏi hiển hiện một thiếu niên âm thanh dung mạo, trong lòng thở dài: "Hàm Tuyết ca ca, ngươi vì cái gì vẫn chưa trở lại?"

"Tô học tỷ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

Đột nhiên từ cây liễu sau đi ra một thiếu niên, thiếu niên thân thể mặc cẩm y, ngẩng đầu ưỡn ngực, nói nói cười cười.

Tô Tiểu Nhã khẽ chau mày: "Ngươi là ai?"

"Tại hạ Tạ Hào."

"Trèo lên vân bảng xếp hạng thứ năm Tạ Hào, nguyên lai là ngươi." Tô Tiểu Nhã nói.

"Thật sự là thụ sủng nhược kinh a, nguyên lai Tô học tỷ vậy mà cũng biết ta Tạ Hào danh hào." Tạ Hào trên mặt lộ ra vẻ đắc ý nụ cười.

Tạ Hào năm ngoái dùng võ thử thứ nhất thành tích bị Thương Lam Học Viện trúng tuyển, vẹn vẹn dùng sáu tháng, một đường hát vang tiến mạnh, từ Nhược Võ Cảnh Nhị Giai đột phá đến Nhược Võ Cảnh Lục Giai, lực áp võ đạo viện mấy ngàn tinh anh, trở thành sau đó Lý Hàm Tuyết đến nay, càng thêm biến thái một nhân vật thiên tài.

Tạ Hào sau đó càng là xâm nhập trèo lên vân bảng Đệ Ngũ Danh, thành vì lần này nội viện tuyển bạt thi đấu mạnh mẽ nhất người dự bị, ở trong học viện muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, cơ hồ không ai dám đắc tội hần. Trong bóng tối bị mọi người trở thành thi đấu Hàm Tuyết, ý tứ cũng là so Lý Hàm Tuyết còn mạnh hơn nhân vật thiên tài, hần xác thực có đặc ý tư bản.

"Ngươi tìm ta có chuyện gì?" Tô Tiểu Nhã hỏi.

"Ta lần này tìm đến học tỷ, chính là vì mời học tỷ Lưu Vân tổ." Tạ Hào cười nói.

Tô Tiểu Nhã khó hiểu nói: "Cái gì là Lưu Vân tổ?"

"Lưu Vân tổ là Lưu Vân học trưởng tổ kiến thiết lực, trước mắt đã có bốn cái thành viên, đều là trèo lên vân bảng trên bảng nổi danh hạng người, Lưu Vân học trưởng, Vương Long, Lục Triển bằng cùng ta, hiện tại còn kém Tô học tỷ một cái."

"Các ngươi tại sao phải mời ta Lưu Vân tổ?" Tô Tiểu Nhã ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc.

Tạ Hào cười nói: "Bởi vì chúng ta Lưu Vân tổ muốn ôm đồm võ đạo viện tiến nhập nội viện chỗ có danh ngạch, Tô học tỷ thực lực mạnh mẽ, chỉ cần Lưu Vân tổ, như vậy chúng ta Lưu Vân tổ năm người tiến nhập nội viện cái kia chính là ván đã đóng thuyền, vạn vô nhất thất."

"Thật có lỗi, ta đối lưu vân tổ không có hứng thú, ta cũng không muốn." Tô Tiểu Nhã ngậm lại, mở miệng cự tuyệt.

"Tô học tỷ, vì chính mình tiền đồ nghĩ, ta khuyên ngươi vẫn là nhiều suy nghĩ một chút." Tạ Hào cười cười, "Học tỷ thực lực ngươi tuy nói cường hãn, bài danh trèo lên vân bảng thứ hai. Nhưng nội viện này tuyển bạt thi đấu thế nhưng là có ba lượt, chẳng những cần thực lực, còn cần một chút may mắn,

người nào cũng không biết vòng thứ nhất gặp được cái gì đối thủ? Nếu như Tô Học Viện vòng thứ nhất liền gặp được Lưu Vân học trưởng, như vậy dù cho học tử tu vi lại cao hơn, chỉ sợ cũng không có duyên với nội viện. Chỉ cần học tử đáp ứng Lưu Vân tổ, chúng ta liền có thể cam đoan không hội xảy ra chuyện như vậy."

Tạ Hào lời nói rõ ràng cũng là tại nói cho Tô Tiểu Nhã, bọn họ có thể khống chế nội viện tuyển bạt thi đấu đối chiến thứ tự.

Xác thực như Tạ Hào nói, lần này nội viện tuyển bạt thi đấu chẳng những cần thực lực, cũng cần vận khí. Nếu như vòng thứ nhất liền gặp được thế lực ngang nhau cao thủ, dù cho thắng, như vậy tiếp xuống chiến đấu cũng sẽ trở nên vô cùng gian nan.

Chiến đấu đến sau cùng, căn bản không có đầy đủ lực lượng qua tranh đoạt tiến nhập nội viện năm cái danh ngạch.

"Thật có lỗi, mời người trở về đi, ta không muốn bắt luận cái gì tổ chức." Tô Tiểu Nhã cự tuyệt Tạ Hào, nếu như không có thiếu niên kia, dù cho tiến nhập nội viện cũng là không có ý nghĩa, Tô Tiểu Nhã biết, lấy Lý Hàm Tuyết tính cách, hẳn là tuyệt đối sẽ không Lưu Vân tổ.

"Xem ra ta là phí lời, đã học tử như thế không biết điều, đến lúc đó cũng đừng trách chúng ta không khách khí." Tạ Hào cả giận nói.

"Người muốn làm sao không khách khí?" Lúc này, Lý Hàm Tuyết đi đến Tô Tiểu Nhã bên người.

Lúc này đã là mùa xuân, Lý Hàm Tuyết biết lúc này, Tô Tiểu Nhã có cái thói quen, ưa thích tại Học Viện tên uyển hồ phía Tây đọc sách tập võ, Lý Hàm Tuyết đi vào tên uyển bên hồ, quả nhiên tìm đến nàng.

"Hàm Tuyết ca ca, người trở về!" Tô Tiểu Nhã sóng mắt hơi đỏ, nhìn chằm chằm Lý Hàm Tuyết, một trương như bạch ngọc khuôn mặt có nói không hết vui sướng cùng vẻ kích động.

"Ừm, ta trở về." Lý Hàm Tuyết ánh mắt lộ ra vẻ cưng chiều chi sắc, thiếu nữ này vẫn như cũ như cùng đi ngày, một bộ tóc dài hắc như mực đậm, thân thể mềm mại giống như liễu, thân thể bên trên tán phát lấy nhân nhạ mùi thơm ngát, để cho người ta thân thể lòng không khỏi làm buong lỏng rất nhiều.

"Người là ai?" Tạ Hào gặp Lý Hàm Tuyết đi tới, lộ ra một tia cảnh giác.

"Lý Hàm Tuyết."

"Nguyên lai người chính là Lý Hàm Tuyết." Tạ Hào thượng hạ dò xét Lý Hàm Tuyết một lần, cười nói: "Đã sớm kính đã lâu Lý học trưởng đại danh, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không phải bình thường."

Lý Hàm Tuyết nhú mày, Tạ Hào thái độ đột nhiên đại biến, cái này rất lợi hại quỷ dị.

Tạ Hào còn chưa có nói xong, hắn tiếp lấy còn nói thêm: "Bất quá học đệ có một chuyện không rõ, còn muốn thỉnh giáo một chút học trưởng, không biết học trưởng có thể nguyên chỉ giáo?"

"Chuyện gì?"

"Ta nhớ được năm đó học trưởng tiến vào Thương Lam Học Viện, dùng thời gian một năm tấn thăng đến Nhục Vô Cảnh Ngũ Giai, thành công chen vào tào lên văn bảng thứ năm. Mà ta Tạ Hào, tiến vào Thương Lam Học Viện, chỉ dùng thời gian nửa năm liền hoàn thành học trưởng năm đó làm ra hết thầy, có thể nói là chỉ có hơn chứ không kém, bây giờ ta đã là Lục Giai Nhục Vô Giả, so với năm đó học trưởng, càng hơn một bậc!" Tạ Hào lộ ra một tia khinh thường thần sắc, "Người khác ở sau lưng đều nói ta là thi đấu Hàm Tuyết, nhưng là ta lại xem thường. Dùng võ mạnh vi tôn, hai năm trước ta có lẽ có thể miễn cưỡng tiếp nhận thuyết pháp này, nhưng là hôm nay học trưởng, chỉ sợ căn vốn không có tư cách cùng ta đánh đồng đi, ta Tạ Hào mạnh hơn người Lý Hàm Tuyết gấp trăm lần, thi đấu Hàm Tuyết thật đúng là cái thiên đại tiểu thoại, như vậy cũng tốt so Thần Long cùng con giun, cả hai một trời một vực, căn bản không có bắt luận cái gì khả năng so sánh, lấy ra so sánh không phải muốn cười rơi nhân đại răng sao? Học trưởng, người nói có đúng hay không đạo lý này?"

Tạ Hào những lời này nói ra, liền liền luôn luôn tính tình ôn hòa Tô Tiểu Nhã nghe, trong mắt đều nổi lên lãnh mang, cả giận nói: "Tạ Hào, người đừng quá mức!"

Tạ Hào căn bản không đem hai người để vào mắt, Tô Tiểu Nhã tuy nhiên xếp hạng ở trên hắn, nhưng nếu là Đạo thật Kiếm thật địa làm, trừ Hoa Lưu Vân, Thương Lam trong học viện hẳn người nào cũng sẽ không e ngại.

Mà Lý Hàm Tuyết, Tạ Hào liền càng sẽ không đem hắn để ở trong lòng, nửa năm trước hắn trở về Thương Lam Học Viện, chỉ có Nhục Vô Cảnh nhất giai khoảng chừng tu vi, thời gian nửa năm hắn có thể có cái gì làm?

"Học tử, ta nói là lời nói thật, chỗ nào quá phận?" Tạ Hào cười lên ha hả.

"Người nếu là lại khẩu xuất cuồng ngôn, ta cũng không khách khí với người." Tô Tiểu Nhã sẽ không cho phép người khác dạng này gièm pha nhục nhã Lý Hàm Tuyết, đôi bàn tay trắng như phấn một nắm, một cổ hùng lực hòa diễm khí tức tại Tô Tiểu Nhã chung quanh thân thể bao phủ ra.

"Xem ra tiểu nhã nửa năm này cũng rất lợi hại nỗ lực a, đốt mình quyết cũng đã tu luyện tới tầng cảnh giới thứ ba."

Tô Tiểu Nhã tu luyện đốt mình quyết là Huyền Cấp thượng phẩm công pháp, tổng cộng chia làm ba tầng, cảnh giới càng cao, Hòa Diễm chi lực liền càng phát ra nồng đậm, còn chưa xuất thủ, liền để người chung quanh có liệt hỏa cận thân cảm giác.

Tô Tiểu Nhã thân thể hơi hơi lắc một cái, liền muốn xuất thủ, Lý Hàm Tuyết lại bắt lấy Tô Tiểu Nhã tay nhỏ, lắc lắc đầu nói: "Tiểu nhã, không muốn theo chó chấp nhặt, đánh hấn sẽ chỉ bẩn tay người."

"Thế nhưng là, Tạ Hào hấn thực sự quá phận, hấn nói như vậy Hàm Tuyết ca ca, người chẳng lẽ không tức giận sao?" Tô Tiểu Nhã tức giận bất bình nói.

"Chớ cần người một thanh, người né tránh liền tốt, chẳng lẽ còn không phải qua cần hấn một cái hay sao? Tiểu nhã người nói có đúng hay không đạo lý này?" Lý Hàm Tuyết cười nói.

Tô Tiểu Nhã đôi giận thành vui, đi theo cười rộ lên: "Hàm Tuyết ca ca nói không sai."

"Chúng ta đi thôi, không muốn vì loại người này ý xấu tình." Lý Hàm Tuyết mang theo Tô Tiểu Nhã quay người rời đi.

Tạ Hào sắc mặt tái nhợt, Lý Hàm Tuyết không chỉ có nói hấn là chó, ghê tởm hơn là hấn dám không nhìn chính mình, tại Thương Lam Học Viện Tạ Hào thụ mọi người truy phủng, mà Lý Hàm Tuyết nhưng căn bản không để hấn vào trong mắt, xem như không khí.

Loại này tương phản để Tạ Hào cực độ khó chịu, Tạ Hào nhất thời liền giận dữ, Tô Tiểu Nhã tại Lý Hàm Tuyết bên người, Tạ Hào xuất thủ lời nói, Tô Tiểu Nhã nhất định ngang ngược cản trở, Tạ Hào khẳng định không chiếm được tiện nghi. Tạ Hào thần sắc âm trầm, đột nhiên linh quang nhất thiểm, nghĩ đến chủ ý, thế là quát lớn: "Lý Hàm Tuyết, người khác Cáo mượn oai Hổ. Trốn ở nữ nhân phía sau có gì tài ba? Không có Tô học tỷ che chở, người chính là cái rắm. Người nếu là có lá gan, ngày mai lúc này, võ đạo viện mười tám trên đỉnh gặp, người nào nếu không đến người đó là đồ con rùa."

Tạ Hào sau khi nói xong, cũng không quay đầu lại đi.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Mười tám phong

"Hàm Tuyết ca ca, ngày mai người thật muốn cùng Tạ Hào tại mười tám trên đỉnh tỷ thí sao?" Tô Tiểu Nhã mặt có thần sắc lo lắng.

"Không sai. Đã hấn chủ động khiêu khích, chúng ta quyết không thể yếu thế." Lý Hàm Tuyết thái độ kiên quyết.

"Ừm, Hàm Tuyết ca ca, người phải cẩn thận một chút." Tô Tiểu Nhã gật gật đầu.

Mười tám phong là Thương Lam Học Viện võ đạo viện bên trong một ngọn núi cao, thông hướng đỉnh núi cùng sở hữu mười tám cái đại bạc thang, mỗi một bậc thang cao đến mười mét, võ đạo viện thành lập sơ kỳ, từng có vài chục tên cao thủ liên thủ kiến tạo cái này mười tám cái bậc thang, mỗi một bậc thang bên trên bố trí xuống trận pháp, phạm là đạp lên bậc thang võ giả, thể nội Võ Đạo Chân Khí đều sẽ bị áp chế.

Bậc thang càng cao, Võ Đạo Chân Khí bị áp chế đến càng lợi hại, cho nên càng cao liền đại biểu võ giả chân khí trong cơ thể càng thêm mạnh mẽ, cũng liền có thể cân nhắc một cái thực lực võ giả, cho nên cái này mười tám phong thường thường làm Ngoại Viện Đệ Tử ma luyện tự thân Võ Đạo Chân Khí một loại thủ đoạn.

Tạ Hào mời Lý Hàm Tuyết tham gia treo núi chi chiến, chính là vì muốn tại trước mặt mọi người đánh bại Lý Hàm Tuyết, để Lý Hàm Tuyết thể diện mất hết, ý nghĩ thế này Lý Hàm Tuyết liếc thấy mặc.

Theo lý mà nói, nội viện tuyển bạt thi đấu lửa sém lông mày, vốn hấn nên tu sinh dương tức hảo hảo chuẩn bị chiến đấu, hiện tại cùng người lên xung đột không phải chuyện gì tốt, thế nhưng là cái này Tạ Hào là địch nhân, tại nội viện tuyển bạt thi đấu bên trên rất có thể gặp được hấn, hiện tại đem hấn thất bại, đến lúc đó lại giao chiến, Tạ Hào trong lòng có thất bại bóng dáng, lại cùng Lý Hàm Tuyết giao thủ, cũng chỉ có thất bại vận mệnh, Lý Hàm Tuyết chỉ là tại tiêu trừ một cái tai họa ngầm.

"Hàm Tuyết ca ca, người tu vì khôi phục mấy thành?" Hai người vừa đi vừa nói, Tô Tiểu Nhã nửa năm không thấy Lý Hàm Tuyết, trong lòng sở hữu tư niệm đều hóa thành trên mặt ý cười, như nước trong veo hai mắt yên lặng nhìn lấy Lý Hàm Tuyết, giống như sợ hấn lần nữa từ bên người nàng biến mất một dạng.

"Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai, khoảng cách Mã lão sư yêu cầu còn kém một cảnh giới." Lý Hàm Tuyết nói, tại Tô Tiểu Nhã trước mặt không cần giấu diếm chính mình tu vi.

Tô Tiểu Nhã hơi hơi mở to hai mắt, lập tức cười nói: "Ngươi đã làm được thật tốt."

Lúc này, Lý Hàm Tuyết trong Túi Trữ Vật Không Không Huyền Thú bắt đầu không đứng yên, tại trong Túi Trữ Vật tả hữu xung đột, phát ra thông thông tiếng va đập.

"Vật nhỏ này làm sao?" Lý Hàm Tuyết âm thầm buồn bực.

"Ồ. . ." Không Không Huyền Thú hét lên một tiếng, từ trong Túi Trữ Vật xông tới.

Không Không Huyền Thú ghé vào Lý Hàm Tuyết đầu vai, rướn cổ lên, dùng cái mũi dùng sức địa trên không trung ngửi ngửi, tựa hồ tại Tầm tìm cái gì.

Một bên Tô Tiểu Nhã bị kinh ngạc, nhìn lấy lông xù Không Không Huyền Thú, hỏi: "Hàm Tuyết ca ca, đây là. . ."

Lý Hàm Tuyết cười nói: "Đây chính là Không Không Huyền Thú, ta lúc đầu muốn cho ngươi xem, thế nhưng là vật nhỏ này không thích cùng người sống tiếp cận, mà lại nó có thể từ trong miệng phun ra không bình thường đáng sợ hỏa diễm, ta sợ hãi nó sẽ làm bị thương đến ngươi."

Tô Tiểu Nhã nhìn lấy Không Không Huyền Thú, thiếu nữ phương tâm phù phù trực nhảy, vật nhỏ này Viên Viên thân thể, chớp hai mắt, lắc một cái lắc một cái lỗ tai nhỏ, thực sự quá đáng yêu.

Tô Tiểu Nhã nhìn không được đưa tay muốn qua kiểm tra Không Không Huyền Thú, lại lại bởi vì Lý Hàm Tuyết lời nói, mà không dám đi đụng vào.

Lúc này, Không Không Huyền Thú lại từ chi đập một cái, từ Lý Hàm Tuyết đầu vai thẳng hướng Tô Tiểu Nhã trên thân đánh tới, nó hé miệng, là lưỡi.

Động tác này để Lý Hàm Tuyết tâm nhắc đến cổ họng, kinh hô lên: "Tiểu nhã nguy hiểm!"

Không Không Huyền Thú uy lực Lý Hàm Tuyết sớm đã lĩnh giáo qua, cho dù là hiện tại hấn, cũng không phải Không Không Huyền Thú địch, nếu là Không Không Huyền Thú thật hướng Tô Tiểu Nhã phun ra hỏa diễm, như vậy Tô Tiểu Nhã nhất định chắc chắn phải chết.

Nhưng mà Lý Hàm Tuyết lại là sợ bóng sợ gió một trận, Không Không Huyền Thú cũng không thương tổn Tô Tiểu Nhã, là lưỡi chỉ là vì liếm Tô Tiểu Nhã tay.

Tô Tiểu Nhã bị liếm lấy có chút ngứa, ôm tiểu đồng tây cười khanh khách.

Lý Hàm Tuyết nhất thời buông lỏng một hơi, nguyên lai Không Không Huyền Thú không phải muốn đi thương tổn Tô Tiểu Nhã, mà chính là vì cùng Tô Tiểu Nhã thân cận.

"Vật nhỏ này vì sao lại cùng tiểu nhã như thế thân cận?" Lý Hàm Tuyết trong lòng buồn bực, "Liên Cố Tịch Vũ cao như vậy tay, tiểu đồng tây đều nguyện ý cùng với nàng thân cận, cái này đến là vì cái gì?"

Không Không Huyền Thú nằm tại Tô Tiểu Nhã trong ngực, chỉ chốc lát sau, thế mà nằm ngáy o o đứng lên, thần thái kia tựa hồ so tại Lý Hàm Tuyết bên người còn muốn an tường tự tại.

Lý Hàm Tuyết bất đắc dĩ, cười lắc đầu.

"Hàm Tuyết ca ca, nó tên gọi là gì?" Tô Tiểu Nhã giống như là nhặt được yêu mến nhất bảo bối một dạng, cẩn thận từng li từng tí ôm Không Không Huyền Thú, trên mặt đều là cưng chiều chi sắc.

"Tiểu Không, nó chỉ chủ nhân trước là gọi như vậy nó."

"Tiểu Không, từ nay về sau ta liền gọi ngươi Tiểu Không."

Sau đó, Tô Tiểu Nhã cùng Lý Hàm Tuyết một mực ở chung một chỗ, trao đổi nửa năm qua này võ đạo tâm đắc, cùng kiến thức kinh lịch, thẳng đến màn đêm buông xuống, hai người mới tách ra.

Lý Hàm Tuyết nghỉ ngơi một đêm, giữa trưa ngày thứ hai thời gian, Lý Hàm Tuyết đi vào võ đạo viện mười tám phong.

Mười tám phong cao đến 180m, mỗi một bậc thang mười mét, cùng sở hữu mười tám cái bậc thang, mỗi một bậc thang đều là dùng đặc chất Thú Cốt trải thành, trong suốt sáng long lanh, nhan sắc khác nhau, nhắc mắt nhìn đi, dưới ánh mặt trời tựa như là trong suốt lấp lóe mỹ lệ bảo thạch một dạng, khảm nạm tại xanh biếc sơn phong Lâm Mộc ở giữa, lộ ra phá lệ mỹ lệ.

Lý Hàm Tuyết đi vào mười tám phong thời điểm, chân núi tụ tập không ít Ngoại Viện học sinh.

Trong bọn họ, không ít người là tới nơi này ma luyện chân khí, mặt khác không ít đệ tử làm theo thuần túy hơn là đến quan chiến.

Lý Hàm Tuyết trong đám người liếc mắt liền thấy Tô Tiểu Nhã, nàng hôm nay mặc một đầu quần dài màu lam nhạt, dài nhỏ trắng như tuyết trên cổ treo

một khóa Kaguya thạch, tuy nhiên màn đêm vừa xuống liền sẽ phát ra thanh quang, nhưng cũng không phải gì đó quý giá thạch đầu, cái này là năm đó Lý Hàm Tuyết đưa cho nàng, Lý Hàm Tuyết không nghĩ tới nàng lại còn một mực đeo ở trên người.

Tô Tiểu Nhã hạc giữa bày gà một dạng, đứng trong chúng nhân van xin, mọi cử động dặt dẹo nhân tâm.

Nhất gan nam học sinh đứng ở một bên, len lén nhìn chăm chăm Tô Tiểu Nhã, gan lớn làm theo càng không ngừng tìm đề tài cùng Tô Tiểu Nhã bắt chuyện, Tô Tiểu Nhã dù chưa cảm thấy phiền chán, lại cũng không có biểu hiện ra quá nhiều nhiệt tình, chỉ là lễ phép tính địa cùng mọi người nói chuyện với nhau nói chuyện phiếm.

Mặt khác, còn có một người gây nên Lý Hàm Tuyết chú ý, hắn cũng là Tạ Hào, hắn cao cao tại thượng địa đứng tại đệ một bậc thang bên trên, nhúu mày, tựa hồ tại bộn người, hắn mi đầu bỗng nhiên buông ra đến, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh: "Lý Hàm Tuyết, ngươi quả nhiên tới."

"Các ngươi nhìn, là Lý Hàm Tuyết!" Mọi người nhao nhao ghé mắt.

"Hàm Tuyết ca ca." Tô Tiểu Nhã gặp Lý Hàm Tuyết đến, trên mặt tươi cười, bước nhanh đi đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, lộ ra một bộ y như là chim non nép vào người thân thái.

Chúng nam sinh thấy thế, nhất thời sắc mặt khó coi.

Tô Tiểu Nhã là không thiếu nam sinh tình nhân trong mộng, có thể là tình nhân trong mộng lại đối khác nam sinh dạng này thân mật ý lại, không có so cái này để người ta càng khó chịu hơn sự tình.

Không thiếu nam sinh trong lòng tức giận bất bình nói: "Hắn thật đúng là dám đến a, Tạ Hào thế nhưng là bây giờ Thương Lam Học Viện đệ nhất thiên tài, so với năm đó Lý Hàm Tuyết cũng mạnh hơn ba phần. Chớ nói chi là hiện tại Lý Hàm Tuyết tu vi rơi xuống, kia liền càng không phải Tạ Hào đối thủ. Hắn đây là tới mất mặt xấu hổ đi."

"Tạ Hào đã tại võ đạo viện tân tin tức, hắn muốn cùng Lý Hàm Tuyết hôm nay tại mười tám phong nhất chiến quyết sống mái. Lý Hàm Tuyết đến muốn thua, hội mất mặt xấu hổ. Nếu là hắn không đến, cũng là rùa đen rút đầu, càng là mất mặt, Lý Hàm Tuyết đây là tiến thoái lưỡng nan, đâm lao phải theo lao, không đến vậy được đến."

"Tạ Hào trèo lên vân bảng danh liệt thứ năm, là Nhược Vô Cảnh Lục Giai cao thủ, mà Lý Hàm Tuyết tu vi rơi xuống, trèo lên vân bảng lại hàng một trăm cái danh ngạch, đoán chừng đều hàng không đến hắn. Tạ Hào cái này nói rõ cũng là trước mặt mọi người khi nhục Lý Hàm Tuyết, ta nếu là Lý Hàm Tuyết, liền cự không đành lòng chiến, đây mới là cử chỉ sáng suốt."

Tại mọi người nghị luận thời khắc, Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã chạy tới mười tám phong đệ một bậc thang trước.

Tạ Hào từ trên cao nhìn xuống nhìn lấy Lý Hàm Tuyết, cười nói: "Lý Hàm Tuyết, hôm nay ta sẽ để cho mọi người thấy, ngươi tồn tại, cũng là một chuyện cười, mà ta mới là Thương Lam Học Viện chân chân chính chính đệ nhất thiên tài."

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Trèo núi chi chiến

"Cao thủ không phải bùng ra đến, mà thiên tài cũng không phải kêu đi ra, ngươi ở chỗ này nói những lời nhảm nhí này vô dụng!" Lý Hàm Tuyết nói.

Tạ Hào sắc mặt trầm xuống, quát: "Ngươi bây giờ trước dùng sức địa phách lối, có ngươi khóc thời điểm. Lên, đánh với ta một trận!"

"Tiểu nhã, ngươi ở chỗ này chờ ta." Lý Hàm Tuyết quay đầu nhìn xem Tô Tiểu Nhã.

"Ừm, ta chờ ngươi." Tô Tiểu Nhã gật gật đầu.

Lý Hàm Tuyết thả người nhảy lên, nhảy lên cao mười mét bậc thang, đệ một bậc thang toàn thân trắng nõn không tí vết, dài mười trượng, bao quát sáu trượng, không bình thường vuông vức bóng loáng, phảng phất một khối cự đại trong suốt mỹ ngọc.

Lý Hàm Tuyết vừa bước lên bậc thang, liền cảm nhận được một cỗ ùn ùn kéo đến mà đến áp lực khổng lồ, chỉ gặp bậc thang bốn phía khắc hoạ lấy nòng nọc hình dáng kỳ dị văn tự, đây dựa sai tiết, tàn ra trợn trợn quỷ dị khí tức, đối với võ giả thể nội Võ Đạo Chân Khí sinh ra cực lớn áp chế.

Tạ Hào gặp Lý Hàm Tuyết sắc mặt có chút nghiêm túc, nâng lên hai tay cười nói: "Chắc hẳn ngươi cũng phát hiện đi, bốn phía Trần Văn cũng là sinh ra chung quanh uy áp nơi phát ra, cũng không đủ tu vi, không có sung túc Võ Đạo Chân Khí, liền vô pháp đối kháng đến từ đại trận uy áp. Hiện tại chỉ là cấp thứ nhất, áp lực không có ý nghĩa, đến đằng sau bậc thang, này uy áp coi như rất lợi hại, ngươi có thể đi theo bên trên ta tốc độ sao?"

Tạ Hào cười ha ha một tiếng, hướng cái thứ hai đại bậc thang thực sự qua, mỗi một cái đại bậc thang chia làm chín cái bậc thang nhỏ, Tạ Hào nhanh chân hướng về phía trước, liền đạp mấy bước, đặng đặng đặng đặng vậy mà trực tiếp nhảy lên cái thứ hai đại bậc thang.

"Háo lợi hại, Tạ Hào khí tức vậy mà không loạn chút nào, liền đi trên cái thứ hai bậc thang." Có người thờ dài.

"Cái này có cái gì kỳ quái, đi trên cái thứ hai bậc thang chỉ cần Nhược Võ Cảnh Nhị Giai tu vi, đi tạ hào Nhược Võ Cảnh Lục Giai tu vi, đạp vào cái thứ hai đại bậc thang liền như là ăn cơm uống nước một dạng, dễ như trở bàn tay."

Tạ Hào đứng tại cái thứ hai trên bậc thang lớn, quay đầu liếc Lý Hàm Tuyết liếc một chút, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh: "Thực lực của ta có thể xa không chỉ như thế."

Tạ Hào thân thể nhất động, vậy mà lại hướng cái thứ ba đại bậc thang bước qua, mây bay nước chảy đồng dạng bước qua chín cái bậc thang nhỏ, bên trên cái thứ ba đại bậc thang.

Đây hết thấy đều phát sinh trong nháy mắt, dưới đài không ít học viên đều biết rõ trèo lên Vân Thập tám phong lợi hại, mỗi bên trên một bậc thang, chung quanh trận pháp uy áp liền sẽ càng ngày càng mạnh, muốn làm đến như là Tạ Hào dạng này hơi hợt, nhất định phải ỷ có Siêu Việt Thường Nhân Võ Đạo Chân Khí.

Có người thờ dài: "Tạ Hào quả nhiên vẫn là lợi hại, tam giai đối với hắn mà nói quá đơn giản."

Nói chuyện người này dừng lại tại Nhược Võ Cảnh tam giai, lúc trước hắn đạp vào cái thứ ba đại bậc thang, chính một chút hoa thời gian nửa năm, bên trong gian khổ khó có thể tưởng tượng, nhưng mà đặt ở Tạ Hào nơi này, lại đơn giản như vậy nhẹ nhõm, trong lòng của hắn gọn sóng rất lớn, vô pháp thắng bằng.

"Lý Hàm Tuyết muốn khó, vừa mới cất bước, liền bị người kéo ra hai cái đại bậc thang, phía dưới tỷ thí còn như thế nào tiến hành tiếp đầu? Không nói đến hắn có thể hay không đạp vào cái thứ ba đại bậc thang, coi như hắn cùng Tạ Hào ỷ có một dạng thực lực, muốn chiến thắng Tạ Hào cũng là khó hơn gian nan."

Mọi người kiểu nói này, liền liền Tô Tiểu Nhã trong lòng cũng hơi khẩn trương lên, một đôi mắt đẹp nhìn chăm chú vào trên bậc thang cái kia hơi có vẻ đơn bạc bóng lưng, khi thấy Lý Hàm Tuyết thời khắc đó, trong lòng lại không hiểu yên tâm lại, Lý Hàm Tuyết từng cùng hắn nói qua, hắn thực lực đã khôi phục hơn phân nửa, Tô Tiểu Nhã tin tưởng, Lý Hàm Tuyết tuyệt sẽ không thua Tạ Hào, không có nắm chắc sự tình, hắn là sẽ không đi làm.

Tạ Hào đứng tại cái thứ ba trên bậc thang lớn Lý Hàm Tuyết, cười nói: "Học trưởng, ta có thể không quen bọn người, người nếu là không đuổi theo ta cước bộ, ta có thể đi trước một bước."

Tạ Hào cười ha ha, thân thể nhất động, vậy mà lại hướng cái thứ tư đại bậc thang bước qua!

Cạch cạch cạch. . .

"Cái gì? Cái này sao có thể!" Không ít người kinh hô lên.

Chỉ nghe liên tiếp chín tiếng, vững vàng mà hùng hồn đậm chân âm thanh liên tiếp vang lên, Tạ Hào như là một trận gió một dạng leo lên cái thứ tư đại bậc thang.

"Các người nhìn, hắn còn muốn đi lên!"

Tạ Hào thân hình không có chút nào chậm chạp, cước bộ khê dòi đi ở giữa, vậy mà lại lên đạp vào cái thứ năm đại bậc thang, đứng tại cái thứ năm trên bậc thang, uy phong凛冽.

Cần biết cái thứ năm đại bậc thang cũng không so trước bốn cái đại bậc thang đơn giản, phía trên uy áp đối Nhược Võ Cảnh Ngũ Giai thậm chí Lục Giai đều có ảnh hưởng, nếu như nói trước bốn giai uy áp đối Tạ Hào tới nói tương đương với một con kiến gia thân, như vậy tầng thứ năm thì tương đương với hai cái Thiết Cầu cột vào trên chân, dù cho Tạ Hào có được Nhược Võ Cảnh Lục Giai tu vi, muốn leo lên cái thứ năm đại bậc thang, theo lý mà nói cũng hội có vẻ hơi có hết sức, thể nhưng là loại tình huống này cũng không tại Tạ Hào trên thân phát sinh.

"Cái này Tạ Hào thực lực coi là thật thâm bất khả trắc, đạp vào tầng thứ năm vậy mà đều dễ dàng như vậy, khó trách hắn có thể đi vào trèo lên vân bảng Top 5." Một người thần sắc có chút ngưng trọng, hắn nhìn một chút Lý Hàm Tuyết, thầm nghĩ: "Cái này Lý Hàm Tuyết lúc trước cũng là Thiên Chi Kiều Tử, bây giờ bị người dạng này áp chế, chắc hẳn trong lòng tất nhiên phiền muộn khó chịu, không biết hắn hội làm ra văn bản dạng cử động đến, ngược lại là có trò vui nhìn."

Tạ Hào leo lên tầng thứ năm, bởi vì quá cao, ánh mắt có chút mơ hồ, mọi người ngược lại đem toàn bộ ánh mắt đặt ở Lý Hàm Tuyết trên thân, chỉ gặp

Lý Hàm Tuyết vẫn đứng tại cái thứ nhất trên bậc thang lớn, không nhúc nhích, giống như căn bản không có muốn động ý từ một dạng, không ít người đã bắt đầu bắt nắn, nhao nhao nhỏ giọng bĩu lắm bầm đứng lên.

"Gia hỏa này hấn đến so không thể so với a, vẫn đứng tại đệ một bậc thang bên trên là có ý gì?"

"Có thể có ý gì? Đơn giản hai loại tình huống, một là sợ, sợ thua mất mặt, dù sao lúc trước hấn cũng là phong quang vô hạn nhân vật, bây giờ bại bởi một cái vừa tiến vào học viện không lâu Tân Tú, mặt mo sợ không nhìn được chứ sao. Cái này thứ hai nha, cái kia chính là hối hận, hấn thực lực bây giờ tại Học Viện cũng chỉ có thể tại Mạt Lưu bồi hồi, căn bản không có đầy đủ thực lực chống lại Tạ Hào, cho nên Lý Hàm Tuyết hấn hối hận tới tham gia cuộc tỷ thí này."

"Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế đâu? Không biết rõ thực lực đối phương, liền dám tùy tiện nghênh chiến, Lý Hàm Tuyết lúc trước cũng không phải loại này người ngu xuẩn a, nghĩ không ra thời gian một năm quá khứ, biến hóa thật to lớn, không chỉ tu vi rơi xuống, người cũng thay đổi xuẩn."

Mọi người tiếng nghị luận từ vừa mới bắt đầu nhỏ giọng cẩn thận, đến đằng sau bắt đầu có chút không chút kiêng kỵ, liền liền luôn luôn tính cách hiền lành Tô Tiểu Nhã nghe, trên mặt đều hiện lên một vẻ tức giận.

Lý Hàm Tuyết mặt không đổi sắc, nhìn qua trên đài cao uy phong凛冽 Tạ Hào, Lý Hàm Tuyết trong lòng cười lạnh một tiếng, hấn động!

Hấn bước ra bước đầu tiên, cước bộ không vội không chậm, duy trì một loại kỳ dị tiết tấu, nhẹ nhõm tùy ý, không có chút nào chế tạo, tựa như bình thường đang tản bộ một dạng.

Hấn chậm rãi đạp vào đệ một bậc thang, ngay sau đó cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư. . . Mãi cho đến thứ chín, tuy nhiên không vui, lại cũng không chậm, Lý Hàm Tuyết leo lên cái thứ nhất đại bậc thang.

Cái này cũng không cho mọi người mang đến bao lớn rung động, bởi vì ở đây học viện cơ hồ đều có thể làm được, hướng chỉ năm mười mét phía trên, còn có một cái cao cao tại thượng Tạ Hào.

"Chẳng lẽ người cũng chỉ có chút bản lĩnh này?" Tạ Hào ở trên cao nhìn xuống nói, " xem ra ta đánh giá quá cao người."

Lý Hàm Tuyết cũng không để ý tới Tạ Hào, hấn lại bước ra một bước, hướng cái thứ hai đại bậc thang xuất phát.

Mấy bác nhớ vote điểm chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Tâm tính nổ tung

"Các người nhìn, Lý Hàm Tuyết hấn lại đi lên."

Lý Hàm Tuyết cước bộ không nhanh không chậm, cùng leo lên cái thứ nhất đại bậc thang một dạng, duy trì một dạng tiết tấu cùng vận luật, từ chương một bậc thang đến thứ chín bậc thang, tiêu hết thời gian cùng lúc trước giống như đúc, không sai chút nào.

"Xem ra nửa năm qua này, Lý Hàm Tuyết khôi phục thực lực không ít, nửa năm trước hấn trở lại học viện cùng trâu khai đánh cái lưỡng bại câu thương, nhiều lắm là nhược vũ cảnh nhất giai tu vi, nhưng hôm nay hấn dễ dàng như thế leo lên mười tám phong cấp thứ hai, thực lực chỉ sợ đã tại nhược vũ cảnh nhị giai đỉnh phong." Một người học viên nói ra.

"Thì tính sao? Nhược vũ cảnh nhị giai thực lực đặt ở học viện mấy ngàn trong các đệ tử cũng chỉ có thể coi là trung hạ chầy, Tạ Hào thiên chi kiêu tử, một cái tay liền có thể ép tới hấn lật không thân thể." Ủng hộ Tạ Hào học viên cao giọng nói.

Mọi người lời mặc dù đều rơi vào Lý Hàm Tuyết trong tai, nhưng là tâm hấn tự không bình thường bình tĩnh, sẽ không bị những chuyện nhỏ nhặt này ảnh hưởng, ngay tại đạp vào cái thứ hai đại bậc thang trong nháy mắt, hấn lại mở ra tốc độ, đạp vào cái thứ ba đại bậc thang cái thứ nhất bậc thang nhỏ.

Một bước, hai bước, ba bước. . . Cửu bộ!

Lại là một dạng thời gian, một dạng tiết tấu, Lý Hàm Tuyết leo lên cái thứ ba đại bậc thang.

Tò Tiểu Nhã yên lặng đếm lấy Lý Hàm Tuyết bước số, nằng tâm tình theo Lý Hàm Tuyết bình ổn mà hữu lực tốc độ âm thanh, trở nên bình tĩnh trở lại, khóe miệng nổi lên một tia nhàn nhạt mỉm cười.

Khi Lý Hàm Tuyết lại lấy đồng dạng tiết tấu đập vào cái thứ tư đại bậc thang thời điểm, Tò Tiểu Nhã trên mặt nở rộ nụ cười.

"Hàm Tuyết ca ca tu vi xem ra đã hoàn toàn khôi phục, thậm chí so trước kia còn phải mạnh hơn một chút, nếu không có như thế, là không thể nào lấy đồng dạng tiết tấu leo lên cái thứ tư đại bậc thang."

Leo lên cái thứ tư đại bậc thang dễ dàng, nhưng là muốn làm đến từ đầu tới cuối duy trì đồng dạng tiết tấu, nhất định phải thể nội có được cực kỳ hùng hậu chân khí, cùng đối chân khí cẩn thận nhập vì chương không mới được.

Đối với Lý Hàm Tuyết leo lên tầng thứ tư, Tạ Hào trong lòng mặc dù có chút giật mình, nguyên lai tưởng rằng Lý Hàm Tuyết nhiều nhất bất quá tam giai thực lực, thể nhưng là Lý Hàm Tuyết biểu hiện lại vượt quá hẳn dự liệu, nhưng là cái này còn tại Tạ Hào trong không chế, hẳn cũng không kinh hoảng.

Tạ Hào cười nói: "Đây chính là người toàn bộ thực lực sao? Nếu như là lời nói, cái này có thể còn thiếu rất nhiều."

Lý Hàm Tuyết chỉ hơi hơi cười lạnh một tiếng, cũng không nói lời nào. Thân thể nhất động, lại hướng cái thứ năm đại bậc thang đi đến, Lý Hàm Tuyết vừa bước ra một bước, chung quanh hồng sắc trận văn liền bắt đầu lóe ra nóng rực quang mang, chung quanh một cỗ hùng hồn áp lực như là thủy triều một dạng hướng Lý Hàm Tuyết đánh tới.

Lý Hàm Tuyết thể nội năm viên khí đan khẽ run lên, hùng hậu chân khí phòng ra ngoài, cùng tứ phía đánh tới uy áp triệt tiêu lẫn nhau.

"Cỗ uy áp này so trước đó mạnh lên không ít, cần năm viên khí đan lượng chân khí tiến hành triệt tiêu, trong vòng một canh giờ năm viên khí đan sẽ toàn bộ hao hết, cho nên liền xem như ta, tối đa cũng chỉ có thể nghỉ ngơi hai canh giờ."

Tạ Hào là thiên chi kiêu tử, tâm cao khí ngạo, đối Lý Hàm Tuyết rất là khinh thường, cho rằng Lý Hàm Tuyết chỉ là hư danh, thể nhưng là theo Lý Hàm Tuyết từng bước từng bước hướng cái thứ năm trên bậc thang lớn rào bước tiến lên, Tạ Hào đã không thể không bắt đầu coi trọng Lý Hàm Tuyết.

Tạ Hào quan sát đến Lý Hàm Tuyết tốc độ, càng là quan sát, hẳn càng là kinh hãi, bởi vì Lý Hàm Tuyết tốc độ thủy chung không thay đổi, không nhanh không chậm, duy trì đồng dạng tiết tấu cùng vận luật, leo lên mỗi một cái bậc thang nhỏ sở dụng thời gian đều là giống như đúc, tuyệt sẽ không nhanh, càng sẽ không chậm.

"Điều đó không có khả năng, muốn làm đến như cái kia dạng, nhất định phải có nhược vũ cảnh lực giai tu vi. Hắn trở lại Thương lam học viện vẹn vẹn mới thời gian nửa năm mà thôi, hẳn không có khả năng từ nhược vũ cảnh nhất giai trực tiếp nhảy đến nhược vũ cảnh lục giai, cùng ta bình khởi bình tọa."

Tại Tạ Hào trong hoài nghi, Lý Hàm Tuyết đã leo lên cái thứ năm đại bậc thang, ánh mắt cùng Tạ Hào phát sinh va chạm.

Tạ Hào ngăn chặn trong lòng vẻ kinh hoảng cùng nghi hoặc, cười ha ha nói: "Lý học trưởng, không nghĩ tới thực lực người vậy mà khôi phục nhiều như vậy, thú vị thú vị. Nếu không dạng này liền không có ý nghĩa, ta muốn đánh bại ở vào đỉnh phong người, chỉ có dạng này mới có thể để người tâm phục khẩu phục, biết người nào mới thật sự là thiên tài."

"Ta thiên tài, còn mời tiếp tục trèo núi đi, quyết cái cao thấp, sau bốn ngày cũng là viện thi đấu, ta cũng không muốn đem thời gian lãng phí ở nơi này." Lý Hàm Tuyết nói.

Tạ Hào nghe ra Lý Hàm Tuyết trong giọng nói trào phúng ý vị, cố nén trong lòng nộ khí, cười nói: "Lý học trưởng, viện biến cố chuyện không vội, nếu là hôm nay học trưởng nếu là thua với ta, tha thứ ta nói thẳng, sau bốn ngày viện thi đấu, học trưởng cũng chỉ có bị đào thải mệnh."

"Nói như vậy, ta hôm nay còn không phải thắng người không thể lạc?"

"Không tệ!" Tạ Hào cười hắc hắc, "Bất quá người không có cơ hội này."

Vừa mới nói xong, Tạ Hào liền hướng cái thứ sáu bậc thang phóng ra cước bộ.

Chung quanh lục sắc trận văn bắt đầu lấp lóe phát quang, dù cho Lý Hàm Tuyết đứng ở cái thứ năm trên bậc thang lớn, cũng cảm nhận được đến từ chung quanh áp lực khổng lồ.

Muốn leo lên cái thứ sáu đại bậc thang, nhất định phải có sáu viên khí đan lượng chân khí, mới có thể triệt tiêu mất trận pháp mang đến áp lực khổng lồ, Tạ Hào dù sao không phải Lý Hàm Tuyết dạng này kỳ hoa, thể nội cũng chỉ có sáu viên khí đan, trận pháp gây áp lực cho hắn vẫn là vô cùng lớn, cho dù hắn là thiên chi kiêu tử, tại khổng lồ như vậy áp lực dưới, cũng cảm thấy cổ hết sức, hai chân giống như là bị mấy chục cái đại thiết cầu trời chặt một dạng, động tác lộ ra cồng kềnh mà chậm chạp.

"Hô. . ."

Tạ Hào phun một ngụm khí, đập vào cái thứ nhất bậc thang nhỏ, hắn nhìn lại, nhưng không có phát hiện cái thứ năm trên bậc thang lớn Lý Hàm Tuyết bóng dáng, khía cạnh xem xét, nguyên lai hắn vậy mà trong lúc bất tri bất giác cũng cũng giống như mình, đập vào cái thứ nhất bậc thang nhỏ.

"Hồn đàn này, thực lực so ta tưởng tượng còn mạnh hơn, bất quá ngươi đừng tưởng rằng leo lên cái thứ nhất bậc thang nhỏ liền cho rằng có thể thắng ta."

Tạ Hào cắn răng một cái, thôi động thể nội võ đạo chân khí, cách một tiếng, hung hăng đạp vào cái thứ hai bậc thang nhỏ, bởi vì chung quanh bàn đại uy áp, Tạ Hào cái trán dần dần bốc lên xuất mồ hôi hột, khí tức bắt đầu có một tia hỗn loạn.

Tạ Hào vừa đạp vào thứ hai bậc thang nhỏ, muốn nhìn một chút Lý Hàm Tuyết phải chăng có thể theo kịp thời điểm, lại phát hiện Lý Hàm Tuyết đã đứng ở cái thứ hai trên bậc thang nhỏ.

"Hắn vì cái gì có thể theo kịp ta?" Tạ Hào trong lòng kinh hoàng như là cơn trùng một dạng, chậm rãi tư sinh ra, càng ngày càng nhiều, xuất hiện trong lòng, làm cho hắn bắt đầu nôn nóng bất an.

"Không được, ta phải nhanh lên một chút hất ra hắn."

Tạ Hào thể nội sáu viên khí đan điên cuồng vận chuyển, chân khí hình thành thấu màu vàng sáng áo ngoài, bảo hộ lấy thân thể không nhận uy áp quá nhiều, tiếp lấy cổ khí thể này, Tạ Hào tốc độ trở nên nhẹ nhàng rất nhiều, từng bước từng bước hướng cái thứ sáu bậc thang bước qua.

Tạ Hào mỗi bước ra một bước, Lý Hàm Tuyết nhất định đi theo bước ra một bước, như bóng với hình.

Qua mười phút đồng hồ thời gian, Tạ Hào rốt cục leo lên cái thứ sáu đại bậc thang, trên thân đã mồ hôi đầm đìa, thở hồng hộc.

So với Tạ Hào chật vật, Lý Hàm Tuyết lại có vẻ mây trời nước chảy, trên thân không có một tia mồ hôi, khí tức cực kỳ đều đều, giống như là tại nhân nhả tản bộ một dạng.

Tạ Hào nhìn chằm chằm Lý Hàm Tuyết, trong mắt trực phẫn lửa giận, Lý Hàm Tuyết bình tĩnh để hắn lòng tự trọng trực tiếp nổ tung, hoàn toàn sụp đổ. Trước đó tự tin cùng hiện trạng chật vật trò hề cự đại tương phản, càng là đối với Tạ Hào lớn nhất nhục nhã.

Lý Hàm Tuyết nói: "Ta thiên tài, ta xem ngươi bộ dáng này, đã bắt lực lại trèo núi, có thể nhận thua."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha, mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đần bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Tạ Hào điên cuồng

Tạ Hào trong miệng thở hổn hển, mắt lộ ra vẻ không cam lòng, hắn vô luận như thế nào đều nghĩ mãi mà không rõ, Lý Hàm Tuyết tại sao lại mạnh như vậy?

"Trong vòng nửa năm, ngươi không có khả năng khôi phục được nhanh như vậy. . ." Tạ Hào rống giận, hắn bỗng nhiên linh quang nhất闪, cười lên ha hả, "Không sai, ta minh bạch, Lý Hàm Tuyết, uống ngươi vẫn là học trưởng, làm người làm gương mẫu. Vậy mà vì thắng lợi như thế không từ thủ đoạn, đơn giản là một người cặn bã, hạ lưu. Ngươi nhất định là làm dùng đan dược gì đúng không? Nếu không lấy ngươi tu vi, đừng nói là cái này cấp sáu, liền xem như tăng thứ tư ngươi chỉ sợ đều lên không nổi!"

"Thắng ngươi cũng cần dùng đan dược?" Lý Hàm Tuyết nhướn mày, đối với loại này cổ tình gây sự, dây dưa không rõ người rất là phản cảm.

"Đã ngươi đều sử dụng đan dược, ta Tạ Hào cũng không phải ăn chay, hội mặc cho ngươi khi dễ." Tạ Hào không để ý Lý Hàm Tuyết thái độ, trực tiếp từ trong ngực lấy ra một khóa màu trắng tầng khí đan, trực tiếp ăn vào.

Cái này tầng khí đan thuộc về huyền đan, căn cứ trắng, vàng, lục, hồng tứ sắc phân là hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm cùng tuyệt phẩm, phẩm cấp càng cao, hiệu dụng lại càng tốt, sau khi phục dụng có thể ở trong vòng nửa canh giờ đại lượng gia tăng võ giả chân khí trong cơ thể lượng, đề bạt võ giả chính thể thực lực, nhưng phạm là trận đấu, tầng khí đan cấm đoán phục dụng.

Tạ Hào kiếm cơ ăn vào tầng khí đan, hiển nhiên là hoàn toàn không biết xấu hổ, vì chiến thắng Lý Hàm Tuyết, không từ thủ đoạn.

Tạ Hào hần không thể thua, chiến bại thiên tài không bằng chó, đạo lý này hần sẽ không không hiểu.

Đan được ăn vào, Tạ Hào sắc mặt biến đến đỏ bừng, ngay sau đó hần y phục trên người bắt đầu hơi hơi bành trướng, quanh thân tản mát ra một cỗ cực sắc bén khí thế.

Lý Hàm Tuyết có thể cảm thụ được, Tạ Hào giờ phút này chân khí trong cơ thể lượng tại lấy cực kỳ đáng sợ tốc độ tại bạo tăng.

Không đến 5 cái hô hấp thời gian, Tạ Hào liền khôi phục bình thường, sau khi hít sâu một hơi, bắt đầu lộ ra mỉm cười.

"Lý Hàm Tuyết, lần này xem ngươi làm sao thắng ta?"

Lý Hàm Tuyết trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng, Tạ Hào phục dụng tăng khí đan về sau, hần lực lượng đến trường thành tới trình độ nào, Lý Hàm Tuyết cũng vô pháp đoán chừng.

Tạ Hào thét dài một tiếng, chạy như bay, một bước làm hai bước đi, trong nháy mắt đạp vào hai cái bậc thang nhỏ.

Thông hướng cái thứ bảy đại bậc thang, phía trên trận pháp chỗ sinh ra uy áp muốn lớn xa hơn cái thứ sáu đại bậc thang, căn bản không thể so sánh nổi, nhưng mà Tạ Hào lại như thể nhẹ nhõm, tăng khí đan lực lượng xác thực khủng bố.

Tạ Hào giống như tốc điện địa mãnh trâu một dạng, hướng cái thứ bảy đại bậc thang xông đi lên, tốc độ cực nhanh, tăng khí đan mang đến khoái cảm khiến cho Tạ Hào càng phát ra can rở đứng lên, cười ha ha: "Lý Hàm Tuyết, ngươi cái này rác rưởi, ngươi theo kịp ta cước bộ sao?"

Lý Hàm Tuyết cước bộ liền thực sự, theo sát Tạ Hào phía sau.

Tạ Hào chau mày, trong lòng cực khó chịu, vì chiến thắng Lý Hàm Tuyết, đã không muốn sống. Tại đạp vào cái thứ bảy đại bậc thang thời điểm, lại điên cuồng hướng cái thứ tám trên bậc thang lớn chạy đi.

"Ta cũng không tin, ngươi còn có thể đuổi theo! Cái thứ tám đại bậc thang, cũng phải cần trọn vẹn tám khóa khí đan lượng chân khí đến chèo chống, tài năng chống cự chung quanh uy áp. Dù cho ta phục dụng tăng khí đan, cũng là bốc lên cực đại phong hiểm, thân thể có khả năng không chịu nổi uy áp, bị trực tiếp ép tới máu thịt be bét. Lý Hàm Tuyết, ngươi nếu là dám cùng lên đến đó là một con đường chết."

Tạ Hào sắc mặt cực kỳ dữ tợn, bành đại uy áp khiến cho thân thể của hần bên trên một số tiểu huyết quản bắt đầu vỡ vụn, phốc một tiếng, cánh tay trái vậy mà vỡ ra một đạo tiểu khâu tử, máu tươi phun ra ngoài, đem hần xiêm y màu trắng đều nhuộm đỏ.

Tạ Hào nghĩ thầm lần này Lý Hàm Tuyết cũng không dám lại đuổi theo, thế là hắc hắc cười lạnh, nhưng khi hần nhìn lại, đã thấy Lý Hàm Tuyết liền đứng sau lưng hần, đi sát đằng sau, Lý Hàm Tuyết còn là một bộ mây trời nước chảy bộ dáng, chung quanh uy áp tựa hồ căn bản đối với hần tạo thành không bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Không có khả năng!"

Tạ Hào trừng lớn lấy hai mắt, gầm lên giận dữ, tiếng vang cực lớn chấn động toàn bộ mười tám phong, thanh âm lời đồn đến chân núi, chân núi học viên nhao nhao kinh hãi: "Đến phát sinh cái gì?"

Tạ Hào mặt lộ vẻ vẻ điên cuồng, hướng phía cái thứ tám đại bậc thang chạy như điên, theo bậc thang càng cao, sắc mặt hần càng ngày càng dữ tợn, y phục bên trên nhuộm càng ngày càng nhiều máu tươi, từ cái thứ hai bậc thang nhỏ đến thứ chín bậc thang nhỏ, mỗi đi một bước, Tạ Hào trên thân là hơn một đạo đáng sợ vết thương, máu tươi chảy ròng, đến sau cùng phảng phất một cái huyết nhân một dạng, hình dạng có nói không nên lời dữ tợn khủng bố.

Bịch một tiếng, Tạ Hào rốt cục leo lên cái thứ tám đại bậc thang, hai tay chống ở bắp đùi, một bên thở một bên cười lên ha ha: "Lý Hàm Tuyết, ngươi cuối cùng vẫn là quá non. Ngươi cho rằng ngươi có thể thắng ta sao? Nói cho ngươi, không có khả năng! Thế hệ trẻ tuổi bên trong có thể leo lên cấp thứ tám võ giả, ở nơi này Thương lam học viện trong học viện, sẽ không vượt qua mười cái, ngươi nếu là có thể cùng lên đến, ta học viện đệ nhất thiên tài tên tuổi chẳng phải là chỉ là hư danh? Ha ha ha ha. . ."

Tạ Hào nói lời này không phải là không có đạo lý, leo lên cấp thứ tám cần chỉ ít tám khóa khí đan lượng chân khí, nói cách khác ít nhất phải có nhược vũ cảnh bát giai tu vi mới có đầy đủ tu vi leo lên cấp thứ tám, Tạ Hào mặc dù là mượn nhờ tăng khí đan leo lên cấp thứ tám, thế nhưng là cũng đủ để khoe , bình thường nhược vũ cảnh lục giai võ giả, liền xem như phục dụng tăng khí đan, muốn leo lên cấp thứ tám đây tuyệt đối là cửu tử nhất sinh. Tạ Hào đã coi như là cực kỳ xuất sắc, nhưng là không khéo là, hần gặp được là Lý Hàm Tuyết.

"Thật sao?"

Lúc này Lý Hàm Tuyết thanh âm lại tại Tạ Hào bên tai vang lên, một tiếng này 'Có đúng không' để Tạ Hào trực tiếp sụp đổ, cả người hần cũng bắt đầu mộng, co quắp ngồi dưới đất, ngây ngốc nhìn lấy Lý Hàm Tuyết, Lý Hàm Tuyết y nguyên mặt không đổi sắc, trên mặt không có nửa giọt mồ hôi, khí tức vẫn như cũ đều đều dài nhỏ.

Tạ Hào run run rẩy rẩy nói: "Ngươi. . . Ngươi là ai? Ngươi không phải Lý Hàm Tuyết, ngươi đến là ai?"

Tạ Hào đã bắt đầu hoài nghi mình con mắt, tên trước mắt này, leo lên bát giai vậy mà có thể nhẹ nhàng như vậy, tại Tạ Hào biết thế hệ trẻ tuổi bên trong, có được loại thực lực này người cũng chỉ có một, cái kia chính là Hoa Lưu Vân.

Nửa năm trước Lý Hàm Tuyết mới nhục vũ cảnh nhất giai, nửa năm sau hẳn lại có thể sánh vai Hoa Lư Vân, đánh chết Tạ Hào hẳn cũng sẽ không tin tưởng, bởi vì không có người so với hẳn hiểu hơn Hoa Lư Vân khủng bố.

"Ta chính là Lý Hàm Tuyết, hàng thật giá thật." Lý Hàm Tuyết mỉm cười nói, "Tạ thiên tài, ta xem ngươi chỉ sợ cũng bắt lực tái chiến đi, một trận chiến này như vậy kết thúc đi."

"Ngươi về sau nếu là muốn giao thủ với ta, ta tùy thời xin đợi." Lý Hàm Tuyết ý cười đột nhiên biến mất, thay vào đó là một cỗ băng lãnh thần sắc, "Nhưng là ngươi nhớ kỹ, về sau không cần đối tiểu nhũ uy bức lợi dụ, ta rất chán ghét người khác làm loại chuyện này."

Sau khi nói xong, Lý Hàm Tuyết quay người rời đi, lưu lại máu me khắp người, nghiêng răng nghiêng lợi Tạ Hào.

"Lý Hàm Tuyết, lần này là ta thua, ta nhận thua. Nhưng là ngươi chớ đắc ý, ngươi chờ đó cho ta, nội viện tuyển bạt thi đấu ta nhất định sẽ đánh bại ngươi. Hắc hắc, đã ngươi như thế giữ gìn Tô Tiểu Nhã cái này tự cho là thanh cao tiểu tiện nhân, vậy ta càng muốn trêu chọc nàng, ta chẳng những muốn đánh bại ngươi, còn muốn nàng cũng sẽ cùng theo ngươi cùng một chỗ chịu tội, ta muốn để ngươi biết đắc tội ta Tạ Hào là dạng gì hạ tràng." Tạ Hào trong mắt tràn lan lấy âm ngoan cùng vẻ oán độc.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Viện thi đấu bắt đầu

"Các ngươi nhìn, Lý Hàm Tuyết hẳn xuống tới."

Lý Hàm Tuyết từ cấp thứ tám xuống tới chậm rãi đi xuống, mọi người thấy thế, giống như thủy triều nhao nhao hướng phía Lý Hàm Tuyết hơi đi tới.

"Ai thua ai thắng?" Một người học viên thần sắc có chút khẩn trương, cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Cái này còn phải nói sao? Ngươi xem Lý Hàm Tuyết hẳn liền mồ hôi đều không ra một giọt, nhất định là nửa đường mặc cảm, đầu hàng nhận thua." Ủng hộ Tạ Hào học viên cười nói.

"Đi tạ hào thực lực, dùng não tư ngẫm lại cũng phải biết, hẳn có khả năng thua sao?" Một cái khác người cao học viên đi theo phụ họa nói.

"Tạ Hào cường hẳn các ngươi lại không phải là không có được chứng kiến, nhục vũ cảnh lực giai tu vị, học viện này bên trong có thể có mấy người là đối thủ của hẳn? Các ngươi hiện tại thể mà còn đang hoài nghi, Tạ Hào hẳn thất bại? Thật sự là quá buồn cười."

Mọi người nghị luận, cơ hồ thuần một sắc đảo hướng Tạ Hào.

"Đây có phải hay không là thật? Tạ Hào hẳn cuối cùng leo lên bậc thứ mấy, ngươi leo lên bậc thứ mấy?" Lại có người hỏi.

Lý Hàm Tuyết cười lắc đầu, nói: "Chính các ngươi hỏi Tạ Hào đi thôi."

Nếu là nói mình thắng Tạ Hào, chỉ sợ ở đây không ít người đều sẽ khịt mũi coi thường, sẽ không tin tưởng. Lý Hàm Tuyết cũng không muốn quá phận bại lộ thực lực mình, sau bốn ngày cũng là viện thi đấu, nếu như bị người biết thực lực mình khôi phục, như vậy sẽ gặp phải một số có ý khác người nhắm vào, với hẳn mà nói chỉ có chỗ xấu không có chỗ tốt.

Lý Hàm Tuyết xuyên qua đám người, Tô Tiểu Nhã vẫn như cũ lập tại nguyên chỗ chờ đã lâu, Lý Hàm Tuyết chỉ là hướng về phía Tô Tiểu Nhã gật gật đầu, Tô Tiểu Nhã liền lộ ra hiểu ý nụ cười, nàng biết Lý Hàm Tuyết thắng.

Hai người dạo bước ở bên hồ trong rừng cây nhỏ, Lý Hàm Tuyết thân thể phát dục đến càng ngày càng cao lớn tinh kiện, từ lúc trước giống như Tô Tiểu Nhã cao, cho tới bây giờ đã cao hơn Tô Tiểu Nhã hơn nửa cái đầu.

Tô Tiểu Nhã nhìn xem Lý Hàm Tuyết bên mặt, quay đầu nói: "Hàm Tuyết ca ca, hôm nay tỷ thí ngươi không có bị thương chứ?"

"Ta không sao, ngươi không cần lo lắng."

"Các ngươi sau cùng tại bậc thứ mấy quyết ra thắng bại?" Tô Tiểu Nhã nói.

Lý Hàm Tuyết nhìn lấy Tô Tiểu Nhã vô cùng mịn màng khuôn mặt, ánh mắt lộ ra một tia giảo hoạt ý cười: "Tiểu nhã nguyên lai cũng giống như bọn họ, cũng muốn biết kết quả không?"

"Đương nhiên muốn biết rồi. Ở trước mặt mọi người, Hàm Tuyết ca ca nhất định là sợ bại lộ thực lực, cho nên mới cố ý không nói. Hiện tại chỉ có hai người chúng ta, liền nói cho ta biết nha."

Lý Hàm Tuyết cười khò nói: "Xem ra sự tình gì đều không thể gạt được ngươi, ta cùng Tạ Hào là ở cấp thứ tám quyết ra thắng bại."

Tô Tiểu Nhã một mực tin tưởng Lý Hàm Tuyết có thể hoàn toàn khôi phục tu vi, nhưng là muốn leo lên cấp thứ tám, cần nhược vũ cảnh bát giai tu vi, cái này không khỏi quá nghe rộn cả người.

Tô Tiểu Nhã không khỏi trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, "Hàm Tuyết ca ca, ngươi tu vi chẳng lẽ đã đạt tới nhược vũ cảnh bát giai?"

"Làm sao có thể đột phá đến nhanh như vậy, ta hiện tại tu vi là nhược vũ cảnh ngũ giai, cái này vẫn phải nhờ có tiểu không, ta tài năng trong vòng nửa năm có dạng này thành tựu."

"Nhược vũ cảnh ngũ giai?" Tô Tiểu Nhã vẻ kinh ngạc càng đậm, "Nhược vũ cảnh ngũ giai làm sao có thể leo lên cấp thứ tám?"

"Từ khi trở lại Thương lam học viện, ta liền phát hiện thân thể ta phát sinh một số biến dị, chân khí trong cơ thể so với thường nhân muốn cường hoành hùng hậu."

Tô Tiểu Nhã khuôn mặt nhỏ đột nhiên nổi lên một tia đỏ ửng, nguyên lai Lý Hàm Tuyết tay phải đột nhiên bắt lấy tay nàng, Tô Tiểu Nhã sắc mặt đột nhiên biến đổi, một cổ cực kỳ cường hãn chân khí chậm rãi truyền vào trong cơ thể nàng, cuộn cuộn bùng bùng, giống như ba đào hung dũng sóng biển một dạng.

"Hàm Tuyết ca ca, trong cơ thể ngươi võ đạo chân khí đã có thể có thể so với nhược vũ cảnh bát giai trở lên cao thủ, khó trách có thể leo lên cấp thứ tám. Nếu là nội viện tuyển bạt thi đấu tiểu nhã gặp được Hàm Tuyết ca ca, Hàm Tuyết ca ca cần phải để cho ta nha."

"Tiểu nha đầu nghĩ gì thế? Ta làm sao lại ra tay với ngươi."

"Ta cũng sẽ không ra tay với Hàm Tuyết ca ca." Tô Tiểu Nhã cười hi hi, "Bất quá, có một chuyện ta không hiểu, Tạ Hào thực lực hẳn là tại nhược vũ cảnh lục giai, hẳn làm sao có thể leo lên cấp thứ tám đâu?"

"Hắn phục dụng tăng khí đan."

Tô Tiểu Nhã nhất thời mục đích ngậm vẻ giận, cả giận nói: "Phục dụng tăng khí đan là phạm quy, Tạ Hào hẳn vì thắng Hàm Tuyết ca ca, vậy mà dạng này không từ thủ đoạn."

"Tạ Hào thua, tâm lý khẳng định không phục. Viện thi đấu bên trên hẳn nhất định sẽ ngóc đầu trở lại, đến lúc đó chúng ta nhất định phải cẩn thận nhiều hơn."

"Ừm, ta sẽ đề phòng."

...

Bốn ngày thời gian đảo mắt liền đi qua, hôm nay cũng là mỗi năm một lần nội viện tuyển bạt thi đấu, đối với Thương lam học viện ngoại viện học sinh tới nói, cực kỳ trọng yếu, có thể nói vận mệnh cuộc chiến.

Riêng là sinh viên năm thứ ba, hôm nay nhất chiến, có thể nói là quyết định bọn họ tương lai tiền đồ, thắng liền có thể tiến nhập nội viện, ở nơi đó học tập tu luyện, từ đó đăng vãn vi long, từ trong viện sau khi ra ngoài, hoặc là trở thành một tên võ đạo cao thủ, được người kính ngưỡng, hoặc là cũng là một phương tướng lãnh, thống lĩnh thiên quân vạn mã, nhân sinh từ đó không hề tầm thường, trần đầy không giống nhau đặc sắc.

Nếu là bại, này kết cục chắc chắn thê lương ảm đạm, từ ở nơi nào tới thì về nơi đó, rời khỏi Thương lam học viện, không có có danh sư chỉ đạo, không có lượng lớn tư nguyên ủng hộ tu luyện, nếu không có thiên đại kỳ ngộ, như vậy tại võ đạo một đường bên trên, cơ hồ liền sẽ vĩnh viễn ngừng bước, khó mà tiến thêm. Võ đạo không có tiến bộ, tại tinh vân đại lục bên trên, liền không khả năng có cái gì đại thành tựu, chỉ có thể biến thành một đầu giấy dựa tại tầm thường trong nhân thế mao mao trùng.

Quyết định vì long vì trùng, cũng là hôm nay nội viện tuyển bạt thi đấu năm cái danh ngạch. Mấy ngàn tinh anh đệ tử đồng thời tranh đoạt năm cái danh ngạch, cạnh tranh tàn khốc cùng kịch liệt, có thể nghĩ.

Bởi vậy chỉ có thể thắng, không thể bại!

Lúc này chính là mùa xuân, không trung có chút trầm thấp, tung bay mịn mờ mưa phùn, mưa bụi dốc sức mặt người, ý lạnh tập kích người. Lý Hàm Tuyết đi đến tinh võ quảng trường thời điểm, trên quảng trường sớm đã người người nhón nháo, tinh võ quảng trường mười phần to lớn, hiện lên dạng cái bát,

trung ương là rộng lớn quảng trường, bốn phía là mười bậc mà lên thêm đá, tại học viện an bài bố trí, bị chia làm mấy ngàn vị trí, cung cấp người xem ngồi xuống.

Lý Hàm Tuyết tiến vào quảng trường không lâu, xa xa liền nghe được có người đang hô hoán tên hắn.

"Hàm Tuyết ca ca, nơi này!" Tô Tiểu Nhã mặt lộ vẻ mỉm cười, đối Lý Hàm Tuyết xa xa ngoắc.

Lý Hàm Tuyết hiểu ý cười một tiếng, hướng Tô Tiểu Nhã đi qua.

"Mã lão sư còn chưa tới sao?" Lý Hàm Tuyết hỏi.

"Còn không có đâu, Mã lão sư bảo hôm nay sẽ đến xem chúng ta trận đấu, nhưng là bây giờ trận đấu đều nhanh bắt đầu, cũng còn nhìn không thấy bóng người hắn."

Lý Hàm Tuyết cười khổ một tiếng: "Mã lão sư luôn luôn dạng này, yên tâm đi, hắn sẽ đến."

Nhưng phạm là nội viện tuyển bạt thi đấu, Thương lam học viện bên trong không có bất kỳ người nào hội không chú ý, ngay cả học viên đạo sư đều sẽ đích thân tới, thay học viên cổ lên động viên, dù sao học viên nếu là không chịu thua kém, tiến nhập nội viện, như vậy đạo sư trên mặt cũng sẽ có ánh sáng, mà lại còn có cơ hội lấy được lên chức, có ích nhiều hơn.

Trong học viện cơ hồ sở hữu đạo sư đều đến đông đủ, duy chỉ có Mã Hoa Lang còn không có đến, Lý Hàm Tuyết sớm thành thói quen Mã Hoa Lang tác phong, không đến cuối cùng một khắc, hắn là sẽ không xuất hiện.

Giờ phút này, học viện đạo sư chính tốp năm tốp ba địa nghị luận nội trong năm nay viện tuyển bạt thi đấu, tại Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã bên người thì có ba cái đạo sư tại cao giọng nghị luận, thao thao bất tuyệt.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Xung đột

Một người mặc cảm y mũi ưng đạo sư cười nói: "Lần này nội viện tuyển bạt thi đấu, học viên tố chất phổ biến muốn so giới trước cao hơn không ít a. Trèo lên vân bảng top 5 nhân tài, tu vi tất cả đều tại nhược vũ cảnh lục giai trở lên, đơn thuần thực lực này, so với một số lão sư đều không thua bao nhiêu."

Người này thật sự là Tạ Hào đạo sư Ngô Vinh An, là ngoại viện không bình thường nổi danh đạo sư, không ít học viên đều chèn phá đầu muốn trở thành hắn học sinh, bởi vì mỗi một lần trèo lên vân trên bảng, nhất định có hắn học sinh tên.

"Ngô lão sư nói không sai, giới này học sinh tố chất xác thực rất cao, Ngô lão sư thủ hạ này họ Tạ tiểu oa nhi, này phần tư chất thật là không đơn giản a, tiến vào Thương lam học viện gần gũi nửa năm liền xâm nhập trèo lên vân bảng thứ năm." Cái này nhân thân mặc trường sam màu đỏ, là trèo lên vân bảng thứ ba vương long đạo sư Cao Kiệt.

"Cao lão sư quá khen, tiểu tử kia mặc dù có điểm thiên phú, nhưng là còn cần ma luyện."

"Ngô lão sư liền đừng khiêm nhường, cái đứa bé kia thiên phú ngay cả ta đều mất nhìn đỏ, năm ngoài không có cướp được đứa bé này thật sự là kiện nhân sinh việc đáng tiếc a." Cao Kiệt không ngừng thờ dài.

Ngô Vinh An trong lòng mặc dù đắc ý có phải hay không, nhưng là trên mặt lại mang theo tông sư đồng dạng khiêm tốn thần sắc, nói: "Lần này nội viện tuyển bạt thi đấu, cao thủ như mây, Cao lão sư thủ hạ vương long cái đứa bé kia càng là trong đó cường thủ, Tạ Hào nếu là gặp được vương long đứa bé kia, Cao lão sư có thể ngàn vạn căn dặn cái đứa bé kia, không muốn dưới nặng tay a."

Hai người lẫn nhau thổi phồng một phen, đều cười lên ha ha.

"Cao lão sư, theo ý kiến của ngươi, lần này năm 5 một học sinh có thể tiến nhập nội viện?" Ngô Vinh An hỏi.

Cao Kiệt hơi suy nghĩ một chút, nói: "Tạ Hào cái đứa bé kia thiên tư như rồng, nhất định có thể tiến. Lục triển bằng nửa năm qua này tiến bộ thần tốc, tu vi tiến triển cực nhanh, hẳn tiến nhập nội viện, đó cũng là vấn đề đáng mừng. Vương long cái đứa bé kia, nếu là không có tại đệ nhất đệ nhị vòng sớm gặp được cường địch, tiến vào khả năng cũng có bảy thành."

"Như vậy hai người khác là ai?" Ngô Vinh An nói.

"Hai người khác, một cái họ Hoa, một cái khác họ Tô."

"Người nói là trèo lên vân trên bảng thứ nhất cùng thứ hai Hoa Lư Vân cùng Tô Tiểu Nhã?"

"Đúng vậy. Hoa Lư Vân người này, ta nhìn không thấu." Cao Kiệt một câu nhìn không thấu cũng đủ để cho thấy hắn khủng bố, liên thân vì lão sư Cao Kiệt đều nhìn không thấu, cái này đến cần gì dạng thực lực kinh khủng.

Ngô Vinh An sắc mặt cũng có chút ngưng trọng, hẳn muốn cho Tạ Hào đoạt được thứ nhất, vương long cùng lục triển bằng tuy nhiên bài danh so Tạ Hào gần phía trước, có thể luận đạo thật thật kiện, Tạ Hào chưa chắc sẽ bại bởi hai người, về phần Tô Tiểu Nhã, Ngô Vinh An một mực liên không có đem nàng để ở trong lòng, Tô Tiểu Nhã tiến vào Thương lam học viện ba năm, căn bản không có cái gì cường thế biểu hiện, nàng có thể leo lên trèo lên vân bảng thứ hai, cũng chỉ là bởi vì so Tạ Hào ăn nhiều hai năm ăn cơm xong.

Nhưng mà Hoa Lư Vân người này lại hoàn toàn khác biệt, hẳn là thiên tài trong thiên tài, trong tình anh quái vật, là sở hữu học sinh một đạo khó mà vượt qua tường cao, muốn ý đồ giẫm đạp Hoa Lư Vân người, đều không ngoại lệ đều bại.

"Nói lên Tô Tiểu Nhã, ngược lại để ta muốn đến gia hỏa kia." Ngô Vinh An cười nói.

"Người nói là người nào?" Cao Kiệt lộ ra một tia nghi hoặc.

"Còn có thể là ai?" Ngô Vinh An lộ ra một nụ cười quỷ dị, Cao Kiệt nhất thời bưng tỉnh đại ngộ.

"Người nói là Mã Hoa Lang?"

"Không tệ! Tên kia từ khi Lý Hàm Tuyết nghỉ học về nhà, đã có hai năm chưa từng xuất hiện tại nội viện tuyển bạt thi đấu bên trên, lúc trước còn tuyên bố nói ta giáo học sinh, nhất định sẽ tiến nhập nội viện, kết quả một năm qua đi, chính mình học sinh tự động nghỉ học, mặt kia là đánh cho rung động đúng đúng a, thật sự là đại khoái nhân tâm." Ngô Vinh An cười ha ha.

Mã Hoa Lang vốn không phải Thương lam học viện giáo sư, năm năm trước mới tiến vào Thương lam học viện, một tiến vào học viện liền hưởng thụ lấy đặc cấp đạo sư đãi ngộ, cái này khiến không ít đạo sư đỏ mắt không thôi, bên ngoài viện, một cái giáo sư chỉ có dạy dỗ ba cái nội viện học sinh mới có tư cách định giá đặc cấp đạo sư, tiền lương là cấp trên đạo sư mấy chục lần, hưởng thụ lấy tiến nhập nội viện học tập cơ hội, cùng ngoại viện phân phối lương lớn tư nguyên, Mã Hoa Lang cái này nhếch nhác không chịu nổi người trẻ tuổi, vừa tiến đến liền hưởng thụ lấy dạng đãi ngộ, Ngô Vinh An những này già đời trên đường cấp đạo sư trong lòng sao có thể thăng bằng?

"Từ khi Lý Hàm Tuyết rời đi học viện về sau, Tô Tiểu Nhã giống như một mực là hán mạt, lần này nội viện tuyển bạt thi đấu, hẳn hẳn là sẽ tới." Cao Kiệt nói.

"Hừ, thì tính sao?" Ngô Vinh An lộ ra một tia đùa cợt chi ý, "Ba năm trước đây, Tô Tiểu Nhã tiến vào học viện, không phải về khi hán danh nghĩa, hẳn lúc ấy cũng chỉ lựa chọn Lý Hàm Tuyết một người, cho nên lần này coi như Tô Tiểu Nhã cảm tới nội viện tuyển bạt thi đấu danh ngạch, cũng cùng hắn không có một chút quan hệ."

"Hắc hắc, lần này Mã Hoa Lang nếu là lại không thành tích, ta muốn học viện cũng sẽ không lại khư khư cố chấp, tận lực bao che Mã Hoa Lang, cái kia đặc cấp đạo sư tư cách đến lúc đó miễn không muốn hoa rơi nhà hắn."

"Đây là sớm muộn sự tình, lần này Mã Hoa Lang không bỏ ra nổi cái gì thành tích đến, chúng ta liền ký một lá thư, để học viện triệt tiêu hắn đặc cấp đạo sư tư cách."

"Bất quá ta nghe nói, Lý Hàm Tuyết giống như trở về." Cao Kiệt lộ ra một vết sầu lo.

"Cái kia vô dụng đồ, vật liền không cần thiết xách, một năm trước tu vi sụt giảm, chủ động nghỉ học, quả thực là thương lam sỉ nhục, hẳn bây giờ trở về đến có thể nào xảy ra sóng gió gì đến?" Ngô Vinh An khịt mũi coi thường.

Những lời này đều rơi vào một bên Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã trong tai, lấy Ngô Vinh An cùng Cao Kiệt tu vi, chung quanh một tia gió thổi cỏ lay đều khó có khả năng giấu diếm được bọn họ, bọn họ tự nhiên chỉ đạo Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã liền ở bên cạnh, thế nhưng là thân là đạo sư thế mà dạng này nói năng lỗ mãng, nói rõ liền là có ý.

Tô Tiểu Nhã nghe, nhất thời khuôn mặt nhỏ hiện ra lãnh ý: "Hàm Tuyết ca ca, bọn họ quá phẫn."

Lý Hàm Tuyết nắm Tô Tiểu Nhã tay nhỏ, nói: "Tiểu nhã khác xúc động, bọn họ muốn nói tùy bọn hắn qua, đến lúc đó chúng ta cảm ra bản thân thành tích đến để bọn hắn ngoan ngoãn im miệng liền tốt."

"Bọn họ không những đối với Mã lão sư bất kính, còn vũ nhục Hàm Tuyết ca ca, tiểu nhã tuyệt không đáp ứng."

Tô Tiểu Nhã đi đến Ngô Vinh An cùng Cao Kiệt trước mặt, trợn mày nói: "Hai vị lão sư, các người làm gương sáng cho người khác, vì sao muốn trước mặt mọi người vũ nhục học sinh, đây là một lão sư nên có hành vi sao?"

Ngô Vinh An nhất thời sững sờ, không nghĩ tới Tô Tiểu Nhã dám tiến lên chống đối hắn, cười lạnh nói: "Tốt một cái linh răng khéo mồm khéo miệng nữa oa, người này Mã lão sư liền dạy hội người công phu miệng, chỉ biết là chống đối lão sư, liền một điểm đối lão sư cơ bản lễ phép đối không có sao?"

"Người ta nếu là lấy lễ đãi người, tiểu nhã đương nhiên cũng sẽ lấy lễ còn người, là Ngô lão sư nói năng lỗ mồm trước đây."

"Mã Hoa Lang dạy bảo không đúng, ba năm dạy không ra một cái hảo học sinh, lại muốn chiếm lấy đặc cấp đạo sư tư cách, hắn đây là vô sỉ. Lý Hàm Tuyết tu vi rơi xuống, thực lực không đủ, đã trở thành phế vật, ta nói hắn vô dụng, cái này cũng là sự thật. Ta chỉ là ăn ngay nói thật a." Ngô Vinh An đối Lý Hàm Tuyết cười hắc hắc, nói: "Người nói ta nói có đúng hay không?"

"Người. . ." Tô Tiểu Nhã tức giận đến khuôn mặt nhỏ đỏ bừng.

Lý Hàm Tuyết đi đến Tô Tiểu Nhã trước mặt, đem nàng kéo về đến bên người, cười ha ha một tiếng, nói: "Ngô lão sư nói đến quá đúng, quả thực là chỉ lý danh ngôn, thực lực không đủ cái kia chính là phế vật, phế vật bị người vũ nhục này cũng là chuyện đương nhiên sự tình."

Vốn cho rằng Lý Hàm Tuyết hội là một bộ giận mà không dám nói gì sắc mặt, nhưng là hắn lại cười ha ha đứng lên, cái này thực sự quá khác thường. Ngô Vinh An không biết Lý Hàm Tuyết lại đùa nghịch cái gì tâm cơ, không khỏi chau mày đứng lên.

"Như vậy ta xin hỏi Ngô lão sư, dạy dỗ phế vật đạo sư, vậy hắn có phải hay không cũng là phế vật đâu?"

"Cái này đương nhiên, chỉ có phế vật mới có thể dạy dỗ phế vật, khó được người có cái này tự mình hiểu lấy." Ngô Vinh An cười nói.

Lý Hàm Tuyết không hồn không giận, lại nói: "Ta muốn đã Ngô lão sư cho là ta là cái phế vật, như vậy ta học đệ nhất định không có nói cho người biết một việc a? Đã ta học đệ không chịu nói cho người, vậy thì do ta đến nói cho người. Ngô lão sư, người hảo đồ đệ bốn ngày trước từng tại mười tám trên đỉnh bất hạnh thua với ta. Y theo Ngô lão sư logic, thực lực không đủ cũng là phế vật, dạy dỗ phế vật đạo sư, hắn cũng là phế vật, vậy ta muốn hỏi, Ngô lão sư đến là cái gì?"

Lời này vừa ra, chung quanh nhất thời một mảnh xôn xao, Lý Hàm Tuyết những lời này rõ ràng là đem sư đồ hai người cùng một chỗ mắng mấy lần, Ngô Vinh An là nổi danh bạo tính khí, chỉ sợ không có tốt như vậy kết thúc.

"Nói vậy nói bậy, Tạ Hào làm sao có thể thua người." Ngô Vinh An mặt mũi tràn đầy không tin.

"Người có thể tự mình đi hỏi người đồ nhi ngoan, hỏi một chút liền biết rõ." Ngô Vinh An ức hiếp đến cùng lên, Lý Hàm Tuyết tuyệt sẽ không mặc người áp bách.

Hồi tưởng lại hai ngày này Tạ Hào trạng thái, Ngô Vinh An xác thực cảm thấy có chút không đúng, chẳng lẽ Tạ Hào thật thua? Ngô Vinh An sắc mặt dần dần âm trầm xuống: "Người tên khốn này tiểu tử yêu ngôn hoặc chúng, không coi bệ trên ra gì, càn rỡ vô biên, xem ra ta không thay Mã Hoa Lang giáo huấn người một chút, người còn thật không biết trời cao đất rộng."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Cường thế Mã Hoa Lang

Ngô Vinh An đối Lý Hàm Tuyết ở ngực, đưa tay cũng là nhất chương đánh tới, chương phong sắc bén cùng cực, thủ chương đánh ra một khắc này, Lý Hàm Tuyết liền cảm giác mình không khí chung quanh giống như là ngưng trệ một dạng, bị một mực khóa chặt, cả người giống như thân thể hãm đảm lầy, khó mà tự kèm chế, liền liền hô hấp đều trở nên trở nên không trôi chảy.

"Thật mạnh!" Lý Hàm Tuyết trong lòng run lên, trong cơ thể hắn đã có được mười khóa khí đan, thế nhưng là đối mặt Ngô Vinh An lại còn hội có một loại khó mà chống cự cảm giác, loại cảm giác này thực sự quá kém cỏi.

"Hàm Tuyết ca ca, cẩn thận, hấn muốn đổi ngươi dưới nặng tay." Đứng ở một bên Tô Tiểu Nhã cảm động lây, lập tức bày ra nghênh chiến tư thế.

Lý Hàm Tuyết run lên trong lòng, thể nội mười khóa khí đan điên cuồng vận chuyển, chân khí áo ngoài trong nháy mắt thành hình.

Ngô Vinh An tu vi đã đạt tới nhược vũ cảnh đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền đi vào huyền vũ cảnh, đối mặt dạng này cao thủ, Lý Hàm Tuyết không dám có chút chủ quan, đành phải toàn lực đối mặt.

Ngô Vinh An nhất chiêu đánh xuống, chân khí như là một tòa núi nhỏ áp bách xuống, Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã đồng thời xuất thủ, bốn tay đối Ngô Vinh An đánh tới, chỉ nghe oanh một tiếng, Ngô Vinh An nguy nhưng bất động, Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã hai người rút lui ba bước.

"Không nghĩ tới các ngươi còn có chút năng lực, lại tiếp ta một chiêu!" Ngô Vinh An hét lớn một tiếng, lại phải hướng Lý Hàm Tuyết đánh tới.

Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã hai người mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, một trận cang hung hiểm hơn chiêu phong giống như một đạo sóng lớn, áp bách mà đến.

"Còn muốn đổi đồ đệ của ta đánh sao? Ngươi hỏi trước một chút ta đây cái làm lão sư có đáp ứng hay không!"

Sau đó một cái trắng nõn tay vững vàng nắm chặt Ngô Vinh An hữu chiêu, Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã bên cạnh hai người áp lực nhất thời tan thành mây khói.

Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã nhìn lấy người tới, đồng thời buông lỏng một hơi, mặt lộ vẻ vui mừng, là Mã Hoa Lang tới.

Chỉ thấy Mã Hoa Lang tay phải nắm lấy Ngô Vinh An, giống như là điều hầu bắt tiểu kê một dạng, nhẹ nhàng nắm ở trong tay, không phể mảy may khi lực, nhưng mà Ngô Vinh An liều mạng giãy dụa nhưng căn bản không thể động đậy.

Ngô Vinh An trán nổi gân xanh lên, phát ra trầm thấp tiếng rống giận dữ: "Mã Hoa Lang, ngươi thả ta ra!"

Mã Hoa Lang cười lạnh nói: "Đuổi lý liền muốn đổi đồ đệ của ta động thủ. Ta muốn là đến chậm một bước, ta hảo đồ đệ có phải hay không liền bị ngươi cho đánh cho tàn phế? Ngươi một cái nhược vũ cảnh cửu giai lão gia hỏa, vậy mà dùng cửu thành lực lượng khi dễ hai cái niên cấp còn tiểu học sinh, ngươi thật đúng là càng sống càng trở về, một điểm không xấu hổ."

"Đó là ngươi học sinh chống đối ta, học sinh chống đối lão sư, lão sư xuất thủ giáo huấn học sinh, dạy hấn đạo lý làm người, làm sai chỗ nào?" Ngô Vinh An giận dữ hét.

"Học trò ta chỉ có thể để ta tới quản giáo, người khác người nào đều không được! Nếu là lại để cho ta nhìn thấy ngươi đối với ta học sinh động thủ, ngươi động là cái tay nào, cái tay kia liền có thể cầm cho chó ăn. Cút!"

Mã Hoa Lang vô cùng đơn giản kéo một phát đẩy, Ngô Vinh An thân thể giống như là nộ hải bên trong một chiếc thuyền con một dạng, mặc cho người định đoạt, căn bản không có chút sức chống cự nào, hấn đặt mông đụng trên sàn nhà, ở trước mặt mọi người xuất tẩn làm trò cười cho thiên hạ.

Người chung quanh gặp, cười lên ha hả, Ngô Vinh An sắc mặt tái nhợt, "Mã Hoa Lang, ngươi chờ đó cho ta, thù này không báo không phải quân tử!"

Ngô Vinh An đứng lên đứng lên, chặt vật rời đi.

Mã Hoa Lang đi đến Lý Hàm Tuyết bên người, vỗ vỗ Lý Hàm Tuyết bả vai, cười nói: "Tiểu tử, vừa rồi ngươi không có cho ta mặt, cái này rất tốt. Đối phó loại người này liền không cần thiết khách khí với hấn, ngươi càng là khách khí hấn liền vượt qua phân."

"Vâng." Lý Hàm Tuyết nói.

"Lần này nội viện tuyển bạt thi đấu, có thể thật tốt cho ta tranh một hơi a, nếu không lão sư bát com liền muốn khó giữ được." Mã Hoa Lang tự giễu nói.

"Yên tâm đi, ta nhất định chỉ ta cố gắng lớn nhất." Tại Lý Hàm Tuyết trong ấn tượng, Mã Hoa Lang đại biểu cho thần bí, phóng đảng, cường đại, Lý Hàm Tuyết đã từng nhiều lần hỏi qua Mã Hoa Lang thân thể lai lịch, nhưng là Mã Hoa Lang luôn luôn không chịu trả lời, Lý Hàm Tuyết ần ần cảm thấy Mã Hoa Lang cũng không phải cái tầm Thường lão sư, thể nhưng là ở đâu không tầm thường, hấn lại không nói ra được.

"Thời gian không còn sớm, các ngươi nhanh đi rút thăm đi." Mã Hoa Lang vỗ vỗ Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã bả vai.

Hai người tới trong sân rộng, các học viên nhao nhao xếp hàng tiến lên rút thăm.

Mỗi lần nội viện tuyển bạt thi đấu, cái thứ nhất khâu cũng là rút thăm. Rút thăm quyết định mỗi cái học viên tiến hành trận đấu trình tự, cùng tiếp xuống có khả năng gặp được đối thủ, đối với mỗi một người học viên tới nói cực kỳ trọng yếu.

Vòng thứ nhất nếu là gặp được cường địch, tiếp xuống trận đấu đem sẽ trở nên dị thường gian khổ, tương phản, nếu là đến sau cùng mới gặp được cường địch, như vậy dù cho thực lực có chút không tốt, cũng có thể lấy được rất lợi hại tốt danh thứ.

Đi qua gần nửa giờ xếp hàng, Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã rốt cục đi vào rút thăm đài vương bên cạnh.

Lúc này, hai đạo âm ngoan độc ác nhân quang khóa chặt lý tô hai người.

Ngô Vinh An chính ở một bên đạo sư chuyên dụng ngồi vào bên trên đối một người trung niên nhỏ giọng thăm thỉ: "Còn lão sư, đem tiểu tử kia an bài tại tổ thứ nhất, tại hạ tất có thâm tạ."

Trung niên nhân gật gật đầu, Ngô Vinh An hắc hắc cười lạnh.

Một tòa cao một thước đài vuông bên trên, một cái hồng sắc chường ấn lấp lánh phát quang, học viên chỉ cần để bàn tay theo ở phía trên, liền sẽ tại đài vuông phía trên hiện ra chính mình thứ tự đi ra.

Lý Hàm Tuyết thủ chương đề xuống, trận trận rét lạnh cảm giác truyền đến trong lòng bàn tay, đúng lúc này, Lý Hàm Tuyết trước mắt đột nhiên hiện ra mấy cái chữ lớn màu trắng: Tổ 1 số 18.

"Tiểu nhã, đến lượt ngươi."

Tô Tiểu Nhã tiến lên, tay nhỏ nhấn một cái, đài vuông bữa nay lúc cũng hiện ra vài cái chữ to: Tổ 2 một trăm sáu mươi chín hào.

Lại qua nửa giờ, sở hữu học viên đều đã rút thăm hoàn tất, tại tinh võ trên quảng trường phương, hiện ra một cái màn ảnh khổng lồ, phía trên thanh thanh sở sở viết kê dự thi tên, cùng đối chiến thứ tự.

Mọi người nhìn kỹ một hồi, đã có người bắt đầu thở dài: "Các ngươi nhìn, tổ 1 cùng tổ 2 đơn giản liền là từ vong chi tổ a."

"Thật đúng là, trèo lên vân bảng đệ tứ lục triển bằng ngay tại tổ thứ nhất, người nào gặp được hấn người nào gặp nạn. Hơn nữa còn có một cái gần nhất thanh danh vang dội giang lâm, tên kia cũng là kỳ tài a, nghe nói thực lực của hấn không thua bởi trèo lên vân trên bảng mấy người kia."

"Tổ thứ hai có thể nói là càng khủng bố hơn a, có trèo lên vân bảng trên bảng nổi danh thì có ba cái, Tô Tiểu Nhã, vương long, Tạ Hào."

"Cái này ba người đã đại biểu cho giới này viện thi đấu đỉnh phong chiến lực, bọn họ vậy mà bị phân phối đến cùng một tổ, cũng là vận khí kém. Xem ra sẽ có trò vui nhìn."

"Ngươi phát hiện không có một cái thú vị sự tình, tổ thứ nhất lại có cá nhân gọi Lý Hàm Tuyết."

"Hấn tuy nhiên đã từng phong quang vô hạn, nhưng là có câu nói gọi giờ, đại chưa hấn tốt, hiện tại hấn đã không được, mạnh hơn hấn quá nhiều người."

Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã hiển nhiên cũng biết mình vận khí không tốt, sắc mặt đều trở nên có chút ngưng trọng lên.

"Tiểu nhã, ngươi nếu là gặp được Tạ Hào, nhất định phải cẩn thận người này, người này âm ngoan狡 trá, không phải kẻ đơn giản." Lý Hàm Tuyết dặn dò.

Lý Hàm Tuyết vẻ ân cần lộ rõ trên mặt, Tô Tiểu Nhã nhìn tâm lý mười phần hoan hỉ, "Ừm, ta sẽ cẩn thận."

"Yên tĩnh!" Một người mặc tử sam trung niên nhân đứng ở trong sân rộng, hai mắt như là điện hỏa lôi rấn, hồng chung đại lữ thanh âm để ồn ào quảng trường nhất thời trở nên tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Người này chính là Ngô Vinh An trong niệnng còn lão sư, hấn tên là Thượng Vi Lâm, là lần này nội viện tuyển bạt thi đấu người phụ trách toàn quyền.

Thượng Vi Lâm rút ra bên hông thước đo, chỉ thiên đâm một cái, mấy chục đạo lưu quang như là lưới lớn một dạng từ trên trời giáng xuống, đem quảng trường chia cắt thành mười tám khối, bởi vì hết thấy mười tám tiểu tổ, nếu là mấy ngàn học viên một người một người địa tỷ thí, như vậy so đến tháng sau đoán chừng đều không về không.

Mười tám tiểu tổ đồng thời tiến hành, tốc độ liền sẽ trên diện rộng tăng tốc.

Thượng Vi Lâm hét lớn một tiếng: "Trận đấu vòng thứ nhất, hiện tại bắt đầu!"

Quảng trường bốn phía người xem nhất thời lửa nóng.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đàn bê

Chương 56: Đồi chiến Giang Lâm

Ra lệnh một tiếng, dự thi các học viên nhao nhao xông vào trong sân rộng, đao quang kiếm ảnh, chân khí bay tứ tung, bởi vì học viên bên trong chính thể thực lực cao thấp không đều, cảnh giới khá thấp học viên nếu là không có bài gì, gặp được cảnh giới cao học viên, trên cơ bản không có bao nhiêu lo lắng, chắc chắn thất bại, chiến đấu bắt đầu được nhanh, kết thúc cũng nhanh.

Một lúc lâu sau, hơn ba ngàn người bên trong đã có mấy trăm người bị thương bị thua, lúc này, Lý Hàm Tuyết ngẩng đầu nhìn một chút trên quảng trường phương trên màn hình lớn đối chiến đồng hồ, tổ thứ nhất bên trong số 18 đằng sau ba chữ to đang lóe lên tỏa sáng, đại biểu cho chính mình muốn xuất chiến.

Mà lúc này, Lý Hàm Tuyết đối thủ Giang Lâm đã đứng ở tổ thứ nhất chiến đấu khu vực, nhắm mắt mà đứng, chờ đợi lấy đối thủ mình.

"Là Giang Lâm, Giang Lâm ra sân!"

"Hắn trận đấu có thể nhất định phải xem thật kỹ một chút, nghe nói hắn nhưng là có thể so với trên vân bảng top 5 cao thủ. Đối thủ của hắn cũng đừng quá yếu, nếu là quá yếu lời nói, vậy liền nhìn không ra Giang Lâm thực lực."

"Đối thủ của hắn tựa như là Lý Hàm Tuyết."

"Người nói là cái kia nửa năm trước về Thương lam học viện Lý Hàm Tuyết? Trận đấu này có chút ý tứ."

Lý Hàm Tuyết không nhanh không chậm đi vào tổ thứ nhất chiến đấu khu vực, Lý Hàm Tuyết vừa một bước vào chiến khu vực này, Giang Lâm liền mở hai mắt ra, điện quang hỏa như rần ánh mắt đối Lý Hàm Tuyết thẳng bắn tới.

Lý Hàm Tuyết có loại ảo giác, đối phương ánh mắt có như thực chất một dạng, không bình thường chừng mắt.

"Người chính là Lý Hàm Tuyết à?" Giang Lâm bình tĩnh nói.

"Ta chính là Lý Hàm Tuyết." Lý Hàm Tuyết nói.

"Tại hạ Giang Lâm, các hạ đại danh ta sớm có nghe thấy. Thế nhưng là hôm nay gặp mặt, mới khiến cho ta minh bạch, cổ nhân nói chuyện thật sự là câu không giả, có ít người thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt, người chính là bên trong một cái." Giang Lâm cười lạnh, hắn từ Lý Hàm Tuyết trên thân không nhìn thấy một tia có thể uy hiếp được hắn năng lượng.

Lý Hàm Tuyết mỉm cười: "Cổ nhân nói chuyện xác thực không giả, nhưng ánh mắt người cũng rất có vấn đề, quá tin tưởng mình trước mắt nhìn thấy đồ, vật."

Lý Hàm Tuyết thực từ trở lại học viện, vẫn áp chế thể nội võ đạo chân khí, nếu không mười khóa khí đan chân khí một khi tiết ra ngoài, bị người cảm giác được, này không khỏi quá nghe rộn cả người, cho nên hắn một mực để cho mình khí tức bảo trì tại nhược vũ cảnh tứ giai khoảng chừng, cổ khí tức này theo Giang Lâm, thật sự là quá mức nhỏ yếu.

Giang Lâm cười lạnh nói: "Này liền lấy ra thực lực người đến, để ta nhìn người đến có bao nhiêu cân lượng!"

Lý Hàm Tuyết ánh mắt lóe lên, thân thể như bay yến, bước ra một bước, chỉ nghe trên sàn nhà trầm đục một tiếng, Giang Lâm cảm tri năng lực cẩn thận nhập vi, cái này trầm đục âm thanh vừa mới vang lên, hắn đồng tử trong nháy mắt liền thít chặt đứng lên, bởi vì hắn trước mặt vậy mà tự dưng lóe ra một thân ảnh, thành linh chính là Lý Hàm Tuyết!

"Thật nhanh!" Giang Lâm trong lòng kinh hãi, Lý Hàm Tuyết tốc độ cơ hồ siêu việt ánh mắt của hắn tốc độ di chuyển, nhưng Giang Lâm dù sao cũng là cái tinh anh, trong nháy mắt liền điều chỉnh tâm tính, "Người nhanh, ta cũng không chậm!"

Giang Lâm nhất quyền vung ra, võ đạo chân khí trong nháy mắt hình thành chân khí áo ngoài, cùng Lý Hàm Tuyết hữu chưởng phát sinh va chạm, hai loại chân khí lẫn nhau giao phong.

Giang Lâm chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, một cổ đại lực từ đối phương thể nội vọt tới, hướng về Giang Lâm cánh tay một mực chấn động khuếch tán, chấn động đến Giang Lâm thể nội huyết khí một trận phù phiếm, nói không nên lời khó chịu cùng phiền muộn.

Giang Lâm liền lùi lại ba bước, ổn định thân hình.

"Giang Lâm vậy mà rơi vào hạ phong!"

"Cái này sao có thể? Lấy Lý Hàm Tuyết thực lực, căn bản không có thể có thể thắng được Giang Lâm, nhất định là Giang Lâm tại để hắn. Dù sao Lý Hàm Tuyết cũng coi là sông Lâm tiên bối, cho tiên bối một chút mặt mũi đây cũng là hậu bối nên hữu lễ số."

Ở đây không ít người đều coi là Giang Lâm không có nghiêm túc, nhưng mà Giang Lâm sắc mặt lại dị thường khó coi.

"Hắn làm sao sẽ mạnh như vậy, vừa rồi hắn khí tức bất quá mới nhược vũ cảnh tứ giai mà thôi, hiện tại chân khí độ cường hoành lập tức tăng lên tới nhược vũ cảnh lục giai đỉnh phong, gia hỏa này nguyên lai ẩn giấu thực lực."

Giang Lâm cũng không dám lại xem thường Lý Hàm Tuyết, xem thường một cái nhược vũ cảnh lục giai cao thủ tuyệt đối không có kết cục tốt, nhưng mà Giang Lâm nhưng lại không biết Lý Hàm Tuyết tu vi thật sự, thực chỉ có nhược vũ cảnh ngũ giai mà thôi.

Hai người đối bình mấy chục chương, ầm ầm tiếng như cùng nổi trống, Giang Lâm càng đánh càng kinh ngạc, càng đánh càng khiếp đảm, Lý Hàm Tuyết giống như là một tôn chiến thần một dạng, lực lượng vô cùng vô tận, đại đến kinh người, chân khí càng là như là biển hạo hạo vô biên, vô pháp suy đoán.

Phốc!

Tiếp tục chiến đấu rất cực để Giang Lâm không chịu đựng nổi, một chân đạp không lộ ra sơ hở, Lý Hàm Tuyết quyết định thật nhanh, nhất quyền đánh vào Giang Lâm ở ngực, Giang Lâm ngược lại bay mấy trượng, ngược lại ở phía xa, một ngụm máu tươi phun tại màu xám trắng trên mặt đất.

Giang Lâm mặt lau khòe miệng máu tươi, lộ ra vẻ do dự, sau đó cắn răng một cái, từ trong ngực lấy ra một cái vòng tròn nhỏ, song tay nắm chặt mâm tròn, cuồng loạn khí lưu từ thân thể của hắn truyền tổng đi ra, cả người hắn hơi hơi lảo không trôi nổi đứng lên, võ đạo chân khí hình thành áo ngoài đang nhanh chóng biến mỏng, lấy mất trần có thể thấy tốc độ rút vào cái này vòng tròn nhỏ bên trong.

Vòng tròn nhỏ hấp thu Giang Lâm thể nội võ đạo chân khí về sau, bắt đầu xoay tròn cấp tốc đứng lên, ngay sau đó, một cỗ quỷ dị mà lực lượng khổng lồ từ mâm tròn bên trong truyền tới, giống như là vòng xoáy một dạng, hấp dẫn lấy chung quanh hết thảy, hướng mâm tròn bên trong chui.

"Lý Hàm Tuyết, ta đây mâm tròn tên là kỳ lực bàn, là đạo sư ban cho ta ngũ giai huyền binh, thần uy mạc trắc, ngươi làm tốt thua chuẩn bị đi."

Nội viện tuyển bạt thi đấu tuy nói không có vũ sử dụng huyền binh, thế nhưng là huyền binh tính toán là một loại vũ khí, thôi động huyền binh cũng cần tương ứng tu vi, đại biểu cho võ giả tổng hợp thực lực, cho nên dù cho dùng huyền binh, cũng không ai hội nói cái gì. Trên quy tắc là cho phép.

"Một cái ngũ giai huyền binh giá trị tại bốn nghìn kim tệ khoảng chừng, hơn nữa nhìn ngươi cái này huyền binh, khí mạch cực kỳ yếu ớt, hẳn là dùng không mấy lần liền sẽ báo hỏng. Đạo sư của ngươi vì ngươi, thật đúng là chịu dốc hết vốn liếng đây." Lý Hàm Tuyết tinh thần lực phát tán ra, đem mâm tròn cấu tạo thấy nhất thanh nhị sở.

"Ngươi biết là ngũ giai huyền binh liền tốt, đầu hàng đi, ta không muốn trọng thương ngươi, ngươi nếu là kháng kháng muốn chiến, cũng đừng trách ta không khách khí."

"Không thừa một chút, làm sao biết thắng thua, nhiều lời vô ích, đến đánh đi."

"Chưa thấy quan tài chưa rơi lệ."

Giang Lâm tại kỳ lực bàn bên trên mạnh mẽ đập, kỳ lực bàn nổi bồng bềnh giữa không trung, hai đạo màu xám đen nồng vụ từ kỳ lực bàn bên trong chui ra, quấn lấy Lý Hàm Tuyết thân thể, giống như là ngàn năm lão thụ một dạng, gắt gao dây dưa kéo lại.

Giang Lâm gặp Lý Hàm Tuyết không giãy dụa, cười hắc hắc một tiếng, lập tức nhất chương hướng Lý Hàm Tuyết đánh tới.

"Ngã xuống đi!"

Lý Hàm Tuyết bỗng nhiên ngẩng đầu, khòe miệng nổi lên một tia cười lạnh, hắn y phục bỗng nhiên run lấy bầy, một cỗ buông thả võ đạo chân khí tùy ý tuôn ra, lấy Lý Hàm Tuyết làm trung tâm, hướng tứ phía trùng kích ra ngoài.

Hai đạo hắc vụ ở nơi này võ đạo chân khí trùng kích vào, bắt đầu biến hình lác lác, này kỳ lực bàn cũng đi theo không bị khống chế, kịch liệt lay động.

Lý Hàm Tuyết cánh tay vung lên, một đạo hình bán nguyệt chân khí trực tiếp đem hai đạo hắc vụ trăm phá, kỳ lực bàn phanh một tiếng đến rơi xuống, rơi vào Lý Hàm Tuyết trong tay.

Cái này kỳ lực bàn đối phó đồng dạng nhược vũ cảnh lục giai thậm chí là thất giai cao thủ, đều có cực lớn kiềm chế tác dụng, nếu như đối phó chân khí trong cơ thể không đủ tám khóa khí đan, cũng sẽ bị kỳ lực bàn phát ra quái lực áp chế gắt gao, hành động chậm chạp, để cho địch nhân có thời cơ lợi dụng, nhưng mà Giang Lâm lại là tính sai người yêu, Lý Hàm Tuyết thể nội mười khóa khí đan đủ để quét ngang hết thảy, kỳ lực bàn với hắn mà nói căn bản không có nửa điểm hiệu quả.

Giang Lâm gặp kỳ lực bàn rơi vào Lý Hàm Tuyết trong tay, nhất thời sắc mặt kịch biến: "Đem kỳ lực bàn trả lại cho ta."

Lý Hàm Tuyết cười nói: "Cái này thật đúng là cái thứ tốt đâu, cho ngươi dùng không khỏi quá phung phí của trời, ta thay ngươi thu cất đi."

Lý Hàm Tuyết trực tiếp đem đồ vật thu vào trữ vật đại, đồ vật bị cướp, Giang Lâm nhất thời thẹn quá hoá giận, nhất chương hướng Lý Hàm Tuyết đầu đánh tới.

Lý Hàm Tuyết đuổi ra hữu chương, trong điện quang hỏa thạch đánh trúng Giang Lâm bụng, Giang Lâm kêu thảm một tiếng, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể đã bay ra tới 1 chiến đấu khu vực, mất đi tư cách tranh tài, hoàn toàn bị thua.

Giang Lâm đối Lý Hàm Tuyết, Lý Hàm Tuyết thắng!

"Giang Lâm vậy mà thua!" Chỗ có chú ý tổ 1 trận đấu người, đều tròn mắt hốc mồm, chỉ có trên khán đài Tạ Hào một người, trong mắt phun lửa giận, hẳn biết Lý Hàm Tuyết thực lực, Giang Lâm thua rất bình thường.

"Hắc hắc, Lý Hàm Tuyết, Ngô lão sư không để cho ta với người phân phối đến cùng một tổ là người gặp may mắn, bất quá Tô Tiểu Nhã liền không có may mắn như vậy."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Tô Tiểu Nhã đối chiến Tạ Hào

Lý Hàm Tuyết chiến thắng Giang Lâm về sau, trở lại Tô Tiểu Nhã bên người, lúc này Mã Hoa Lang sớm đã không thấy bóng dáng.

"Hàm Tuyết ca ca, trận đầu rất nhẹ nhàng nha." Tô Tiểu Nhã cười nói.

"Giang Lâm thực lực vẫn là rất mạnh, bất quá hẳn quá khinh địch, cho nên hẳn mới thua." Lý Hàm Tuyết nói, " người cũng nhanh lắm chuẩn bị đi, nhanh đến phiên người."

"Ừm" Tô Tiểu Nhã gật gật đầu.

"Tổ thứ hai, Tô Tiểu Nhã, Tạ Hào. Hai vị chuẩn bị sẵn sàng, trận đấu sắp bắt đầu!"

Đây là một trận vận chúng chú mục trận đấu, so với Lý Hàm Tuyết cùng Giang Lâm trận đấu, trận đấu này có bao nhiêu hơn trăm lần người đang chăm chú.

Vừa đến, Tô Tiểu Nhã là Thương lam học viện nổi danh mỹ nhân, có mỹ nhân ở địa phương tổng sẽ không khuyết thiếu nam người chú ý ánh mắt. Thứ hai, Tô Tiểu Nhã cùng Tạ Hào, một người trèo lên vân bảng thứ hai, một cái khác là trèo lên vân bảng thứ năm, hai người đều là học viên bên trong đỉnh tiêm cao thủ, đại biểu cho lần này nội viện tuyển bạt thi đấu lớn nhất cao cấp, không ít người đều muốn thông qua trận đấu này, nhìn xem trèo lên vân trên bảng người thực lực đến mạnh bao nhiêu.

Đây là một trận long tranh hổ đấu, trong lúc nhất thời ở đây cơ hồ tất cả mọi người ánh mắt đều đầu quân đến tổ 2 chiến đấu khu vực, hẳn mười bảy cái tiểu tổ, giờ phút này cơ hồ không người chú ý.

"Tô học tỷ, cố lên a!" Cố lên âm thanh một mảnh, đại bộ phận đều là nam sinh lại thay Tô Tiểu Nhã cố lên động viên.

Tạ Hào nhìn chăm chăm Tô Tiểu Nhã, mặt lộ vẻ mỉm cười: "Học tỷ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a. Không nghĩ tới trận đầu liền gặp được học tỷ, cái này với ta mà nói thật đúng là một tràng tai nạn a."

Tạ Hào lời nói tuy nhiên cung kính có thừa, nhưng là ngữ khí cùng thần sắc lại là khiêu khích ngông cuồng, mười phần lỗ mãng.

Tạ Hào nói vừa xong, hẳn tự ra tay, hai tay bãi xuống, bày ra một cái đại bằng triển sí tư thế, từ không trung đáp xuống, giống như là một cái muốn xé nát con mồi hùng ưng.

Tô Tiểu Nhã mũi chân một điểm, thân thể xoáy lên nửa vòng, một đôi ngọc thủ múa động, như là hoa sen tinh khiết ở giữa không trung nở rộ.

Tạ Hào cười hắc hắc, hướng Tô Tiểu Nhã ngọc thủ bỗng nhiên chớp tới.

Tô Tiểu Nhã lật bàn tay một cái, đẩy ra Tạ Hào chớp tới hai tay, Tạ Hào bị đau, trong lòng thầm mắng: "Hào lợi hại đàn bà thú!" Hắn mắt sáng lên, hai ngón tay thành kiếm đâm hình, hướng ngay Tô Tiểu Nhã cổ bắt chợt tới qua.

Chỉ thấy một đạo lục quang tại Tạ Hào đầu ngón tay lấp lóe, xoát một tiếng hướng Tô Tiểu Nhã cổ vọt tới.

Tô Tiểu Nhã tay mất lạnh lẽo, nghiêng đầu một cái, né tránh đao này lục quang đột phá.

Tạ Hào chiếm tiên cơ thượng phong, liền ngay cả công kích, mười chiêu bên trong có tám chiêu đều là đối với lấy nữ tử cầm chế bộ vị.

Tô Tiểu Nhã một bên phòng thủ, nhũu chặt mày lên, Tạ Hào loại phương thức công kích này mặc dù đối với nàng không có không tạo được cái gì thực chất tính thương tổn, tuy nhiên lại để trong nội tâm nàng cực kỳ phản cảm.

"Tô học tử, tiếp xuống cũng phải cẩn thận rồi."

Tạ Hào biến sắc, toàn thân chân khí bắt đầu ngoại phóng, không khí chung quanh bắt đầu chấn động tuôn ra, như là đại phong quá cảnh, liền sát vách trận đấu học viên đều chịu ảnh hưởng, bị tức ép một chút bách, không thể không xa xa né tránh Tạ Hào.

"Tạ Hào thật sự là danh bất hư truyền, thể nội võ đạo chân khí vậy mà như thế mạnh mẽ, nhìn điệu bộ này, hẳn là đến nhuộc vũ cảnh lục giai đỉnh phong đi."

"Tạ Hào không hổ là Thương lam học viện nhân vật thiên tài, vậy mà như thế cường thế, liền tô học tử đều muốn bị hấn áp chế."

"Tô Tiểu Nhã dù sao cũng là trèo lên vân bảng thứ hai, sẽ không cam lòng bị Tạ Hào như thế ức hiếp, trò vui muốn bắt đầu."

Tạ Hào ngửa mặt lên trời dài rống một tiếng, đưa tay chop một cái, cả thân thể lướt ngang quá khứ, 5 đường lục sắc quang mang tại đầu ngón tay hấn kịch liệt lóe lên, đột đột đột vài tiếng, năm cái quang cầu từ đầu ngón tay bay ra ngoài, trôi nổi ở giữa không trung.

"Qua!" Năm cái quang cầu tại Tạ Hào khổng chế dưới, lấy cực nhanh tốc độ hướng Tô Tiểu Nhã các bộ phận chui vào.

Tô Tiểu Nhã bước liên tục nhẹ nhàng, y phục phiêu động ở giữa cùng quang cầu kéo dài khoảng cách, nhưng là cái này năm cái quang cầu lại như là như giòi trong xương, như bóng với hình theo sát Tô Tiểu Nhã.

"Bạo!"

Tô Tiểu Nhã biến sắc, chỉ thấy cái này năm cái đột nhiên kịch liệt lấp lóe, năm cái quang cầu riêng phần mình bắn ra hai đạo quang mang, năm cái quang cầu đem Tô Tiểu Nhã bao bọc vây quanh, oanh một tiếng, năm cái quang cầu nổ tung lên.

Lục mang diệu thiên, che đầy tầm mắt mọi người, tất cả mọi người thấy không rõ tổ 2 tình hình chiến đấu đến như thế nào.

Lý Hàm Tuyết tâm nhắc đến cổ họng, hẳn là biết Tô Tiểu Nhã cùng Tạ Hào thực lực, nếu bàn về tổng hợp thực lực, Tạ Hào khẳng định không bằng Tô Tiểu Nhã, thế nhưng là Tạ Hào người này âm hiểm độc ác, thủ đoạn rất nhiều, Tô Tiểu Nhã tính cách âm cùng thiện lương, đối với bất kỳ người nào cũng sẽ không hạ từ thủ.

Hai người này tính cách trong chiến đấu có thể quyết định rất nhiều chuyện, Tô Tiểu Nhã vô cùng có khả năng tại Tạ Hào trên tay ăn thiệt thòi.

Đạo sư trên ghế Thượng Vi Lâm lộ ra mỉm cười, "Tạ Hào đứa nhỏ này, vậy mà đem tam nguyên bạo tự quyết tu luyện được như thế thành thạo."

Ngô Vinh An mặt có vẻ đắc ý, cười nói: "Đứa nhỏ này cũng là ngộ tính cao, học cái gì cũng nhanh."

"Ngô lão sư, người xem Tạ Hào có mấy thành phần thắng?" Thượng Vi Lâm cười nói.

Ngô Vinh An trầm ngâm nói: "Thắng bại tại năm năm ở giữa đi." Mà ở Ngô Vinh An trong lòng, Tạ Hào tất thắng.

Lục mang dần dần tiêu tán, mọi người nhao nhao ngừng thở, chỉ thấy trong con mắt lung, một người đứng trên mặt đất, một cái khác thì là quỳ một chân trên đất, thấy không rõ đến là ai quỳ, người nào đứng đấy.

"Có kết quả sao? Là ai thắng?"

Lục mang hoàn toàn tán đi, quỳ người kia là người nam tử.

Nguyên lai quỳ người kia lại là Tạ Hào! Mà đứng lấy tự nhiên là Tô Tiểu Nhã, Tô Tiểu Nhã khuôn mặt nghiêm túc, khoác trên người lấy màu đỏ nhạt hỏa sắc chân khí áo ngoài, giống là một trong lửa tiên tử, phiêu nhiên độc lập, chân khí nóng rực, ánh mắt băng lãnh hình thành so sánh rõ ràng, nếu như mùa đông Hòa Liên Hoa, lãnh điểm mà nóng rực, khiến cho người điên cuồng.

Tô Tiểu Nhã thể nội lúc đầu có được là hỏa thuộc tính võ mạch, từ khi tại Lý Hàm Tuyết nơi đó kế thừa Không Không Vô Mạch về sau, Không Không Vô Mạch cũng chưa hoàn toàn giác tỉnh, chỉ là giác tỉnh một phần rất nhỏ lực lượng. Không Không Vô Mạch có thể tu vạn pháp, Tô Tiểu Nhã y nguyên lựa chọn hỏa chi nhất đạo tu luyện, năng tu luyện huyền cấp tuyệt phẩm công pháp đốt mình quyết, chân khí phòng ra ngoài, hóa thành chân hỏa, liền như là dục hỏa trọng sinh phương hoàng.

Lý Hàm Tuyết buông lỏng một hơi, nhìn bộ dạng này, Tô Tiểu Nhã hẳn không có thụ cái gì trọng thương.

Quỳ một chân trên đất Tạ Hào quần áo tả tơi, trên thân mấy đạo bị liệt hỏa thiêu đốt đến thương tổn, khủng bố dữ tợn, hẳn gắt gao nhìn chăm chăm Tô

Tiểu Nhã, ánh mắt giống như là một con rắn độc một dạng, tùy thời chuẩn bị cắn người, hần phun ra một ngụm máu, cười lên ha ha: "Không hổ là tổ học tỷ, quả nhiên lợi hại."

"Người thụ thương, cuộc tỷ thí này cứ như vậy kết thúc đi." Tô Tiểu Nhã nhìn lấy Tạ Hào thăm trạng, động một chút lòng trắc ẩn, đã thương người không phải nàng bản ý, thế nhưng là Tạ Hào vừa rồi một chiêu kia quá dữ dằn, Tô Tiểu Nhã nếu không phải thôi động võ mạch, như vậy thụ thương nhất định là chính nằng.

"Tô học tỷ lời này liền sai, ta còn không có nhận thua đâu? Làm sao lại cứ như vậy kết thúc đâu?" Tạ Hào lộ ra một ngụm máu nguyên thần sắc mười phần dữ tợn.

"Người chẳng lẽ còn muốn tái chiến?" Tô Tiểu Nhã cau mày nói.

"Không sai, ta còn muốn chiến, ta còn không có thua."

Tạ Hào đột nhiên kêu thảm một tiếng, trong miệng cuồng phun ra một ngụm máu tươi, hần dùng tay che miệng, hầu kết lại ừng ực một chút, động.

Mọi người đều đem chú ý lực đặt ở Tạ Hào thăm trạng bên trên, cho là hần che miệng chỉ là thói quen động tác, bởi vậy cũng không chú ý tới chi tiết này, nhưng mà một mực không chớp mắt nhìn chăm chăm Tạ Hào Lý Hàm Tuyết, nhìn thấy Tạ Hào động tác này thời điểm, tâm đột nhiên phù phù nhảy một chút, cái này theo trước đó cùng Tạ Hào tại mười tám trên đỉnh tỷ thí tình hình không phải giống như đúc sao?

Lý Hàm Tuyết lừa giận trong lòng xen lẫn lo lắng, ánh mắt của hần trở nên lạnh lẽo, không nói hai lời, bay thẳng đến tổ 2 chiến đấu khu vực đi qua.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Gian lận

"Chờ một chút, vị bạn học này, người muốn làm gì?" Một cái phiên trực học sinh ngăn lại Lý Hàm Tuyết, "Không phải tổ 2 học viên, không thể tự tiện tiến vào tổ 2 chiến đấu khu vực."

"Người đi ra, ta hiện tại không có rảnh giải thích với người." Lý Hàm Tuyết vội la lên.

Phiên trực học sinh kiên trì: "Không được, Tạ Hào cùng tổ học tỷ trận đấu còn không có kết thúc, người không thể đi vào, đây là quy định."

Lý Hàm Tuyết lộ ra một tia vẻ không kiên nhẫn, tay dựng tại chấp cần học sinh trên bờ vai, nhẹ nhàng đẩy, này phiên trực học sinh thân thể liền mất đi không chế, phù phù một tiếng, trực tiếp ngã ngửa ở bên cạnh trên ghế.

Phiên trực học sinh quá sợ hãi, hần dù sao cũng là nhược vũ cảnh ngũ giai cao thủ, trong học viện cơ hồ là ít có đối thủ, người học sinh này thế mà nhẹ nhàng đẩy liền dễ hần không có lực phản kháng chút nào, cái này phải cần rất cường hoành chân khí?

"Đồng học, người không thể đi vào."

Phiên trực học sinh lớn tiếng cảnh cáo, nhưng là Lý Hàm Tuyết đã tại trước mắt bao người đi vào tổ 2 chiến đấu khu vực.

Trên khán đài vang lên một trận nghi vấn, "Đây không phải là Lý Hàm Tuyết sao? Hần là tổ thứ nhất người, vì cái gì chạy đến tổ thứ hai đến?"

"Chuyện gì xảy ra? Trận đấu còn không có kết thúc, tổ 2 bên kia vì cái gì thêm ra một người đến?" Thượng Vi Lâm cũng chú ý tới.

Ngô Vinh An thấy là Lý Hàm Tuyết, hơi biến sắc mặt, nói: "Ta đi xem một chút."

Lý Hàm Tuyết đi đến Tô Tiểu Nhã bên người, Tô Tiểu Nhã cũng không rõ ràng cho lắm, nói: "Hàm Tuyết ca ca, trận đấu còn không có kết thúc đâu, làm sao người tới?"

"Tiểu nhã, trận đấu này không có tiếp tục nữa tất yếu, nơi này giao cho ta là được." Lý Hàm Tuyết quay đầu nhìn lấy Tạ Hào, lạnh lùng nói: "Chính người

nhận thua đi, nếu không lời nói ta liền đem ngươi làm sự tình tất cả đều tung ra."

Tạ Hào cười ha ha: "Muốn ta nhận thua, ta không nghe lắm chứ lý học trưởng, ta cho ngươi biết ba chữ, không. . . Có thể. . . Có thể!"

Lý Hàm Tuyết biết Tạ Hào nhất định vùng trộm phục dụng tăng khí đan, nhưng là hiển nhiên hắn còn tại dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, không chịu nhận thua.

"Xem ra ngươi là không đến hoàng hà chưa từ bỏ ý định, vậy cũng đừng trách ta làm việc quá tuyệt." Lý Hàm Tuyết kêu lớn, "Trọng tài, Tạ Hào phục dụng cấm được tăng khí đan, ta thỉnh cầu tạm dừng trận đấu, triệt tiêu Tạ Hào tư cách dự thi."

Một viên đá dấy lên ngàn con sóng, câu nói này để khán đài lập tức vỡ tổ, phải biết ở trong trận đấu phục dụng tăng khí đan là vì người chỗ khinh thường sự tình, chịu lấy chỉ mọi người phi nhỏ, nếu là chứng cứ vô cùng xác thực, như vậy Tạ Hào đừng nói tiền không nội viện, ngay cả ngoại viện chỉ sợ cũng sẽ không lưu hắn.

"Nội viện thế nhưng là nghiêm cấm dự thi nhân viên phục dụng tăng khí đan, một khi phát hiện, dù cho ngươi thiên tài đi nữa, cũng vĩnh không mướn người." Có minh bạch tình huống học sinh giải thích nói.

"Tạ Hào phục dụng tăng khí đan, điều đó không có khả năng đi. Hắn mới năm nhất, thực lực đã là học viện đỉnh phong chiến lực, dù cho năm nay tiến không nội viện, sang năm khẳng định cũng có thể tiến. Nội viện tuyển bạt thi đấu khẳng định có hắn một cái danh ngạch, hắn không đáng vì đánh bại Tô Tiểu Nhã, bốc lên vĩnh viễn không bị nội viện trúng tuyển mạo hiểm, phục dụng tăng khí đan đi."

"Theo ta thấy, Lý Hàm Tuyết cũng là ghen ghét Tạ Hào, nói vớ nói vẩn. Hắn trước kia liền cùng Tô Tiểu Nhã quan hệ thân mật, hắn là sợ Tô Tiểu Nhã bị Tạ Hào đánh bại, cho nên mới cố ý quấy rối."

Tạ Hào trong lòng tuy nhiên kinh hoàng không thôi, nhưng là nghe được trên khán đài đa số người vẫn là nâng đỡ hắn, trên mặt này một tia kinh hoàng cũng biến mất không thấy gì nữa, hắn miết cười nói: "Học trưởng, ngươi cũng đừng ngấm máu phun người, ta chỗ nào phục dụng tăng khí đan? Ngươi nói chuyện nhưng phải có chứng cứ, không có chứng cứ liền tùy tiện vu hãm người khác, ngươi dù cho thân là học trưởng, cũng không thể dạng này lấy lớn hiếp nhỏ. Bất quá chắc hẳn học trưởng nếu không phải tra cái rõ ràng, nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, không bằng dạng này, ta để ngươi soát người, nếu là học trưởng tìm ra nửa viên tăng khí đan, ta Tạ Hào lập tức tự vẫn tạ tội, nhưng nếu là học trưởng lục soát không ra đến, người học trưởng kia ngươi nhưng phải ngay trước mặt mọi người hướng ta chịu nhận lỗi."

"Cái này Tạ Hào lòng dạ cũng quá rộng, Lý Hàm Tuyết dạng này hùng hổ dọa người, hắn cũng chỉ là yêu cầu Lý Hàm Tuyết chịu nhận lỗi, nếu là ta lời nói, liền để Lý Hàm Tuyết quỳ xuống nói xin lỗi."

"Cao thủ luôn có cao thủ khí độ, không là chúng ta những người này có thể ước đoán."

Ngu ngốc đều biết, Tạ Hào trên thân khẳng định không có tăng khí đan, tăng khí đan thứ này mang một khóa liền đầy đủ, mang nhiều cũng vô ích, viên kia đã bị hắn ăn vào, làm sao có thể lại từ trên người hắn lục soát tăng khí đan.

"Thế nào, học trưởng, ngươi không dám lục soát sao?" Tạ Hào gặp Lý Hàm Tuyết trầm mặc không nói, ha ha cười nói.

Lý Hàm Tuyết trong mắt hàn mang lóe lên: "Không cần lục soát, dùng ta quyền đầu liền có thể để mọi người xem rõ ràng, ngươi đến có hay không phục dụng tăng khí đan."

Lý Hàm Tuyết chân khí vận trong tay bên trong, một chưởng này Lý Hàm Tuyết dùng tám thành lực lượng, Tạ Hào nếu là không đem hết toàn lực, chắc là phải bị đánh thành đầu heo.

"Dừng tay!" Ngô Vinh An đi đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, tròn mắt nhìn, "Nhiều loạn trận đấu trật tự, vốn nên bị phạt, ta niệm ngươi vi phạm lần đầu, còn không mau rút đi!"

"Các ngươi sư đồ thật đúng là cá mè một lứa." Lý Hàm Tuyết nhìn một chút Tô Tiểu Nhã, nói: "Tiểu nhã, ngươi cũng đừng lại ra tay, trận đấu này để ta tới thay ngươi đánh."

"Hỗn trướng, nào có đòi đánh quy củ? Ngươi coi nơi này là tiểu hài tử chơi nhà chòi sao? Muốn làm gì thì làm nha, mau lui lại ra nơi này, nếu không ta cần phải không khách khí."

Ngô Vinh An kiêng kỵ Mã Hoa Lang, bởi vậy không dám đối Lý Hàm Tuyết xuất thủ, nếu là đối trước kia, đã sớm một chân chào hỏi.

"Hàm Tuyết ca ca, yên tâm đi, chính ta có thể làm." Tô Tiểu Nhã mắt lộ ra vẻ kiên định, "Huyền minh núi sự kiện kia về sau, ta liền tự nhủ, nhất định không thể liên lụy Hàm Tuyết ca ca, lần này liền để ta tự mình giải quyết đi."

"Tạ Hào hẳn phục dụng tăng khí đan, chân khí trong cơ thể số lượng nhiều khái tại tám khóa khoảng chừng, tổng hợp thực lực ước là nhược vũ cảnh thất giai đỉnh phong, tiểu nhã ngươi ứng phó được sao?"

Tô Tiểu Nhã gật gật đầu: "Hàm Tuyết ca ca ngươi yên tâm, ta không có yếu ớt như vậy."

"Thế nhưng là. . ." Lý Hàm Tuyết lần nữa khuyên nhủ.

Nhưng mà lại nói một nửa, Tô Tiểu Nhã liền lại mở miệng nói: "Hàm Tuyết ca ca, người phải tin tưởng ta, tựa như ta tin tưởng Hàm Tuyết ca ca một dạng."

Đã Tô Tiểu Nhã một lại kiên trì, Lý Hàm Tuyết cũng chỉ đành theo nàng tâm ý, Tô Tiểu Nhã tuy nhiên đơn thuần ngây thơ, nhưng không có nghĩa là ngốc, tương phản nàng là cái mười phần thông minh nữ hài, tự tìm đường chết loại chuyện này nàng chắc là sẽ không làm, Lý Hàm Tuyết tin tưởng nàng nhất định có nắm chắc, mới dám nghênh chiến.

Lý Hàm Tuyết sau khi rời đi, Tô Tiểu Nhã cùng Tạ Hào chiến đấu lần nữa mở màn.

Chiến đấu khu vực bên trong nhất thời hòa quang diệu thiên, Tô Tiểu Nhã hóa thân trở thành một hỏa sứ giả, võ đạo chân khí tại võ mạch chuyển đổi dưới, biến thành đốt cháy hết thấy đáng sợ hỏa diễm, nóng rực khí tức đập vào mặt, liền chung quanh khán đài tới gần tính vô trận người đều cảm thấy nóng mặt nóng lên.

Mà giữa sân Tạ Hào, bởi vì phục dụng tăng khí đan duyên cố, chân khí trong cơ thể cấp tốc bạo phát, quét qua trước đó xu hướng suy tàn, khí thế cường thịnh tới cực điểm.

Lý Hàm Tuyết trong lòng thầm kêu không ổn: "Hắn lần này chân khí hiển nhiên so với lần trước mạnh hơn, hẳn phục dụng càng cao phẩm chất tăng khí đan."

"Tam nguyên bạo tự quyết!"

Mấy chục cái lục sắc chùm sáng làm thành một mảnh, đem toàn người khoác hỏa diễm áo ngoài Tô Tiểu Nhã bao bọc vây quanh, một tiếng ầm vang, sở hữu chùm sáng hoàn toàn nổ tung, tổ 2 chiến đấu khu vực thành luyện ngục, khủng bố nổ tung liên tiếp không ngừng.

"Tạ Hào đúng là điên cuồng, cái này nguyên lai mới là hắn thực lực chân chính, quả thật là đáng sợ."

"Thực lực này so với Vương Long chỉ sợ cũng không kém cõi bao nhiêu đi."

"Tô Tiểu Nhã, người tiện nhân này, cho ta nằm xuống đi."

Tạ Hào cười ha ha, giữa không trung lục sắc chùm sáng dày đặc như là cá diếc sang sông, để người tê cả da đầu, đem Tô Tiểu Nhã hoàn toàn bao phủ.

Rống!

Một tiếng tiếng rít truyền hoàn toàn quảng trường, một đầu hỏa long từ lục quang bên trong lao ra đến, vọt tới Tạ Hào.

Tạ Hào vùng tay lên, đầy trời lục sắc chùm sáng hướng hỏa long đánh tới, hồng mang cùng lục mang lẫn nhau xung đột, đè ép, như nước với lửa, đâm vào rực rỡ thái quang.

Một tiếng ầm vang, giữa không trung phát sinh đại bạo tạc, tại quang ảnh bên trong, Lý Hàm Tuyết nhìn thấy hai cái bóng người chớp động, hai người này song chưởng giao kích, hỏa diễm cùng lục quang nhao nhao cuốn ngược, tại mọi người kinh hãi dưới ánh mắt, trong sân khôi phục yên tĩnh.

Một thân ảnh từ quang mang bên trong bay ra đến, tóc tai bù xù, máu me khắp người, người này chính là bị Tô Tiểu Nhã nhất chưởng đánh bay Tạ Hào.

Tạ Hào nằm trên mặt đất điên cuồng cười to: "Ha ha ha. . . Ta Tạ Hào vậy mà thua."

Tô Tiểu Nhã thì là đứng tại chỗ, khuôn mặt nhỏ tái nhợt, khóe miệng tràn ra một tia máu tươi.

Một trận chiến này, Tô Tiểu Nhã thảm thắng.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bẻ

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Không cho phép bỏ quyền

"Tại sao có thể như vậy?" Một bên Ngô Vinh An cả kinh loạn phách bấp đui mình, Tạ Hào thực lực hấn lại quá là rõ ràng, nhược vũ cảnh lực giai đỉnh phong, mà lại hấn cũng biết, chính mình đệ tử xác thực xác thực phục dụng tăng khí đan, thế nhưng là hấn thân là Tạ Hào đạo sư, tự nhiên là bao che chính mình học sinh, không có khả năng vạch trần Tạ Hào.

Có thể dù là như thế, Tạ Hào vẫn thua cho Tô Tiểu Nhã, cái này để Ngô Vinh An thế diện mất hết. Mặt mũi bỏ lỡ vẫn là lần, quan trọng hơn là lần này đặc cấp đạo sư tư cách bình chọn, cũng cùng hấn hoàn toàn vô duyên.

"Bất tranh khí phế vật." Ngô Vinh An thấp giọng mắng.

Thượng Vi Lâm cười lắc đầu, "Ngô lão sư, câu nói này coi như nói quá lời. Tạ Hào cái đứa bé kia đã coi như là rất mạnh, nhưng là hấn đối mặt là Tô Tiểu Nhã, ở cái này trong học viện, trừ lưu vân bên ngoài, nàng là mạnh nhất. Tạ Hào bại bởi Tô Tiểu Nhã cũng là bình thường."

Ngô Vinh An sắc mặt khó coi, lại cũng không thể nói cái gì, dù sao Tạ Hào đã bị thua, thất bại người là không có tư cách nói này nói kia.

"Tiểu nhã, ngươi không sao chứ?" Lý Hàm Tuyết phi thân tiến vào tổ 2 chiến đấu khu vực, vịn cước bộ có chút giả thoảng Tô Tiểu Nhã, trong mắt tràn đầy thương tiếc về.

Tô Tiểu Nhã sắc mặt tái nhợt, mỉm cười nói: "Hàm Tuyết ca ca, ngươi yên tâm, ta không sao."

Tô Tiểu Nhã lời tuy như thế, thực nàng bị thương rất nặng, Tạ Hào thực lực là mọi người rõ như ban ngày, dù sao trèo lên vân bảng thứ năm, cũng không phải a miêu a cầu. Mà lại hấn còn phục dụng tăng khí đan, đem thực lực đề bạt một cái cấp bậc, Tô Tiểu Nhã cũng mới nhược vũ cảnh lực giai tu vi, như không phải là bởi vì Không Không Vô Mạch cường đại, nàng rất có thể sẽ bị thua.

Có thể cũng chính bởi vì Không Không Vô Mạch, cắm vào trong cơ thể nàng vẫn chưa tới thời gian hai năm, vẫn chưa ổn định, một khi quá mức liều mạng, kinh mạch toàn thân liền sẽ kịch liệt xé rách, như là đao cắt phù việt một dạng.

Cùng Tạ Hào nhất chiến, Tô Tiểu Nhã tiêu hao quá lớn.

Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã hai người đi qua nằm trên mặt đất Tạ Hào bên người, Tạ Hào mắt lộ ra vẻ điên cuồng, nghĩ tư bên trong địa cười ha ha: "Lý Hàm Tuyết, ngươi đừng tưởng rằng dạng này coi như xong. Ngươi nghĩ bảo hộ nữ nhân, ta lại muốn tra tấn nàng. Tô Tiểu Nhã nàng đánh bại ta, đây chỉ là mới bắt đầu, trò vui còn ở phía sau."

Lý Hàm Tuyết nhú mày, trong lòng đã tức giận, Tạ Hào đối Tô Tiểu Nhã nhiều lần uy hiếp, trắng trợn địa khiêu khích, Lý Hàm Tuyết sẽ không dễ dàng tha thứ hấn còn như vậy làm xằng làm bậy.

Nhưng nơi này là Thương lam học viện, Lý Hàm Tuyết còn sẽ không đối Tạ Hào làm cái gì, nếu như tại ngoài học viện, Tạ Hào cũng là có mười cái mạng cũng không đủ dùng.

"Tiểu nhã chúng ta đi, đừng để ý tới cái này con chó điên."

Hai người đến trong thánh phòng nghỉ ngơi, nội viện tuyển bạt thi đấu còn tại như hỏa như đồ tiến hành, đã có mấy chục cái cao thủ trở hết tài năng, mà ta hơn một ngàn người đã chiến bại, chuẩn bị sang năm lại đến.

Một bên Tô Tiểu Nhã thì là đang không ngừng thở, tuy nhiên rất nhỏ bé, nhưng lại chạy không khỏi Lý Hàm Tuyết con mắt.

"Tiểu nhã, ngươi sắc mặt rất kém cỏi, thật không quan hệ sao?"

"Không có gì đáng ngại."

Nhìn lấy Tô Tiểu Nhã bộ này ráng chống đỡ bộ dáng, Lý Hàm Tuyết trong lòng một trận thương tiếc, không khỏi hồi tưởng lại huyền minh trên núi một màn kia, Lý Hàm Tuyết thực sự không nguyện ý nhìn thấy chuyện như vậy lần nữa phát sinh.

Trong nháy mắt vòng thứ nhất tỷ thí đã kết thúc, tiến vào vòng thứ hai tỷ thí.

"Tổ thứ hai đấu vòng loại, Tô Tiểu Nhã đối Vương Long! Hai vị xin chuẩn bị kỹ lưỡng."

Nhìn thấy Vương Long hai chữ này, Lý Hàm Tuyết trong lòng thì có loại cảm giác không ổn, không nghĩ tới Tô Tiểu Nhã vòng thứ hai xếp tới lại là Vương Long, Tô Tiểu Nhã cùng Tạ Hào chiến đấu mới vừa vận kết thúc một canh giờ, bây giờ lại lại gặp gỡ trèo lên vân bảng thứ ba Vương Long! Lý Hàm Tuyết mắt lộ vẻ thần sắc lo lắng, nhìn chằm chằm Vương Long.

Vương Long người này bài danh trèo lên vân bảng thứ ba, lưng hùm vai gấu, mặt bao quát tai, trời sinh đại lực võ giả hình tượng, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, đừng nói Tô Tiểu Nhã thụ thương, liền xem như không bị thương tổn, cùng hấn đối chiến thắng bại cũng ở đây năm năm ở giữa.

"Lý Hàm Tuyết, Tô Tiểu Nhã, hạnh ngộ!" Vương Long đứng ở hai người bên cạnh, lộ ra vẻ mặt vui cười, "Tạ Hào chưa hoàn thành nhiệm vụ, liền để ta tới thay hấn hoàn thành."

"Vương Long là người, thật là không có nghĩ đến liền người cũng thành Hoa Lư Văn một con chó, hấn đến cho các người chỗ tốt gì, lại muốn liên hợp đối trả cho chúng ta." Lý Hàm Tuyết vỗ mạch không có phé trước đó, từng cùng Vương Long luận bàn qua, không thể tính toán bằng hữu, nhưng cũng tuyệt không phải địch nhân.

Vương Long nói: "Kẻ thức thời là tuân kiệt, Hoa Lư Văn thực lực cường đại, là thiên tuyển người. Đi theo hấn, tiền đồ vô lượng."

Lý Hàm Tuyết nghe Vương Long lời nói, liền minh bạch cùng Vương Long nhiều lời vô ích, quay đầu nhìn lấy Tô Tiểu Nhã nói: "Tiểu nhã người bị thương nặng, vẫn được sao?"

"Ta có thể làm"

"Nếu là thực sự không được, chúng ta. . . Bỏ quyền đi, ta không thể để cho người bị thương nữa."

Tô Tiểu Nhã đôi mắt đẹp tại Lý Hàm Tuyết trên mặt lưu luyến, nhìn lấy Lý Hàm Tuyết này lo lắng thần sắc, trong lòng không khỏi lại là hoan hỉ, lại là khổ sở. Nàng hoan hỉ là Lý Hàm Tuyết đối nàng quan tâm, nhưng mà Lý Hàm Tuyết nhưng thủy chung đối với mình không đủ yên tâm, xem nàng như thành kẻ yếu đến đối đãi.

"Hàm Tuyết ca ca, người yên tâm đi, trong lòng ta từ có chừng mực."

Lúc này Vương Long hắc hắc cười lạnh: "Bỏ quyền? Các người thật đúng là ý nghĩ hảo huyền, các người muốn bỏ quyền hỏi qua ta sao?"

"Tại sao phải hỏi qua người?"

Vương Long cười ha ha nói: "Người chẳng lẽ không biết, chỉ cần đối thủ không đáp ứng, tuyển thủ là không có tư cách bỏ quyền sao?"

"Làm sao có thể có quy củ như vậy?" Lý Hàm Tuyết cả giận nói.

"Lần này học viện quy củ chính là như vậy, chỉ có thể thất bại không thể buông tha." Vương Long cười nói, "người nếu là cầu ta, ta ngược lại thật ra có thể cân nhắc để cho các người bỏ quyền."

"Hàm Tuyết ca ca, khác cầu hấn. Từ khi huyền minh núi chuyện kia về sau, tiểu nhã vẫn tại nghĩ, ta về sau quyết không thể liên lụy Hàm Tuyết ca ca, một trận chiến này ta có thể ứng đối."

"Thế nhưng là người. . ."

Không đợi Lý Hàm Tuyết nói xong, Tô Tiểu Nhã chạy tới tổ 2 chiến đấu khu vực, đây là Tô Tiểu Nhã quyết tâm.

Tô Tiểu Nhã bình thường đối Lý Hàm Tuyết y thuận tuyệt đối, thế nhưng là cũng sẽ có nàng quật cường thời điểm, nàng nhận định sự tình, liền Lý Hàm Tuyết đều rất lợi hại khó sửa đổi.

Lý Hàm Tuyết bất đắc dĩ, chỉ có thể ở một bên thời khắc chú ý Tô Tiểu Nhã, một khi có nguy hiểm gì, trước tiên xuất thủ cứu giúp.

Hai người đi vào chiến đấu khu vực, nhất thời gây nên một trận nhiệt liệt tiếng hoan hô.

"Tô học tỷ cố lên!"

"Vương long tất thắng!"

Hai bên động viên thanh âm liên tiếp, tương xứng.

Bất quá người sáng suốt đều biết, Tô Tiểu Nhã trạng thái cũng không khá lắm.

"Tô học tỷ mới vừa cùng Tạ Hào đại chiến một trận, hiện tại lại gặp được Vương Long, vận khí này cũng là với kém."

"Lần này đoán chừng Vương Long hội thắng, dù sao tô học tỷ mạnh hơn, cũng không có khả năng trong vòng một ngày liền chiến hai tên trèo lên vân trên bảng cao thủ."

Trận đấu lập tức bắt đầu, Vương Long tu luyện là huyền cấp thượng phẩm công pháp giao long kinh, bấp thịt cả người luyện đến như là giao long thân thể một dạng, hùng tráng bá đạo, hai tay vung lên, không sử dụng chân khí liền dẫn phát tiếng gió rít gào, coi là thật như là giao long xuất uyển, thanh thế bất phàm.

Tô Tiểu Nhã thấy thế, vội vàng né tránh, thế nhưng là quá độ chân khí tiêu hao để cho nàng thân hình có một tia ngưng trọng cùng cồng kềnh, cũng là cái này một chút kẻ hở, bị Vương Long bắt lại.

"Cơ hội tốt!"

Vương Long hét lớn một tiếng, tay phải hướng phía trước tìm tòi, thẳng bắt Tô Tiểu Nhã phần lưng, năm cái thép như sắt thép móng vuốt hiện ra một cổ

kim loại sáng bóng, mau lẹ vô cùng.

Móng vuốt trực tiếp phá vỡ Tô Tiểu Nhã hòa sắc chân khí áo ngoài, phốc một tiếng, Tô Tiểu Nhã y phục bị bắt ra năm đầu lỗ hồng, năm đạo vết máu lập tức nhuộm đỏ phá vỡ y phục lỗ hồng.

Vương Long thừa thế truy kích, tại Tô Tiểu Nhã trên lưng liền đập mấy cái, Tô Tiểu Nhã kêu lên một tiếng đau đớn, vội vàng lui sang một bên, cái trán đã tràn đầy mồ hôi lạnh.

"Vói, Vương Long, Ngươi khi dễ một cái đã thụ thương nữ nhân tính là gì?" Lý Hàm Tuyết không khỏi thất thố quát to lên.

"Thi đấu trên trận không nam nữ, chúng ta chỉ là công bằng độ sức, Lý Hàm Tuyết ngươi cũng đừng cho ta lắm mồm, thu thập Tô Tiểu Nhã, ta lại thu thập ngươi."

"Chịu chết đi!" Vương Long hét lớn một tiếng, toàn thân chân khí phòng lên đứng lên, tại sau lưng của hắn một đạo nhân nhạ giao long hư ảnh nổi lên.

"Rống!"

Giao long vọt thẳng ra, tốc độ cực nhanh, trực tiếp hướng Tô Tiểu Nhã ở ngực phóng đi.

"Tiểu nhã, cẩn thận!"

Nguyên bản hiện ra xu hướng suy tàn Tô Tiểu Nhã, lại đột nhiên trọn to hai mắt, nóng rực hỏa quang ở trong mắt nàng cháy hừng hực, nàng kiêu quát một tiếng, vô đạo chân khí trong nháy mắt ngưng tụ trở thành năm đầu ngòi lửa, xen lẫn trở thành một phiến lưới lửa, đối giao long hư ảnh buộc chặt quá khứ.

"Rống!"

Giao long hư ảnh tựa hồ phát ra trận trận nổ hồng, tại hỏa trong lưới liễu mạng tránh thoát, đầu bãi xuống, từ trong lưới lửa lao ra, lao thẳng tới Tô Tiểu Nhã mảnh mai thân thể.

"Chết đi!"

Vương Long hét lên một tiếng, giao long hư ảnh cuồng dốc sức mà đến, Tô Tiểu Nhã đứng tại chỗ không nhúc nhích, giống như là đang ngăn người một dạng, mặt không biểu tình, con mắt cũng dần dần trở nên trống rỗng đứng lên.

"Tiểu nhã, mau tránh ra nha!" Lý Hàm Tuyết hô to.

Nhưng mà Tô Tiểu Nhã nhưng như cũ đứng lạng bất động, nàng một thân từ y nổi lên lên đóa đóa bạch sắc hỏa diễm, ngọn lửa màu trắng này như là liên hoa một dạng nở rộ, phi tốc ngưng tập hợp một chỗ, treo ở Tô Tiểu Nhã đỉnh đầu, dốc sức một tiếng nở rộ ra. Cùng lúc đó, một tiếng bách tâm thần người bén nhọn tiếng kêu to truyền khắp quảng trường, một mực màu trắng đại điều từ liên hoa bên trong lao ra đến, đối giao long hư ảnh tiến lên.

Giao long hư ảnh vừa gặp phải màu trắng đại điều, vậy mà như là băng gặp liệt hỏa một dạng, lập tức băng tiêu tan tuyệt tan.

"Tại sao có thể như vậy?" Vương Long quá sợ hãi.

Mọi người cũng nhìn nhau hăi nhiên, "Cái này đến là chuyện gì xảy ra?"

Rõ ràng là Vương Long chiếm cứ quyết thắng ưu thế, nhưng là bây giờ tình huống vậy mà phát sinh đại nghịch chuyển.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Đáng sợ Hoa Lưu Vân

Màu trắng đại điều giương cánh vùng lên, lưới lửa lần nữa thiêu đốt mà lên, đem Vương Long tính cả giao long hư ảnh cùng nhau chói trật lại, Tô Tiểu Nhã hai tay vùng lên, lưới lửa càng buộc càng chặt.

Vương Long phát ra tiếng kêu trầm âm thanh, phía sau giao long hư ảnh cấp tốc tan thành mây khói, hoàn toàn hóa thành tro tàn.

Theo giao long hư ảnh chôn vùi, Vương Long cũng giống là thất hồn một dạng, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, hai mắt vô thần.

"Vì sao lại dạng này? Ai có thể nói cho ta biết vì cái gì!"

Tô Tiểu Nhã triệt hồi lưới lửa, chung quanh thân thể hòa sắc chân khí áo ngoài cũng biến mất không thấy gì nữa, nàng mặt không có chút máu đi đến Vương Long trước mặt, nói: "Ngươi tu vi không thể so với ta yếu, nhưng là công pháp bị ta khắc chế, nhận thua đi, một trận chiến này ta nhất định phải thắng, ngươi nếu là không nhận thua, cũng đừng trách ta hạ thủ vô tình."

Vương Long từ dưới đất đập một cái, giao long hư ảnh lần nữa hiển hiện, muốn đánh bại Tô Tiểu Nhã.

"Thời gian của ta không nhiều, đây là ngươi bức ta." Tô Tiểu Nhã sắc mặt phát lạnh, vô tận hỏa diễm từ phía sau lưng lao ra, đem Vương Long toàn thân trên dưới vây lại, tê tâm liệt phế tiếng kêu trầm thiết vang lên.

Không có qua một lát, hỏa diễm tán đi, lộ ra một cái đen sì bóng người, Vương Long nằm trên mặt đất y phục cùng tóc đã đốt thành cận bã, may mà Tô Tiểu Nhã không có hạ sát thủ, Vương Long chỉ là ngất đi.

"Thật ác độc cô nàng." Trên khán đài không ít học viên đều thở dài.

Lý Hàm Tuyết đối Tô Tiểu Nhã ảnh hưởng cũng có rất lớn cái biến, không nghĩ tới nàng bình thường ôn hòa, đối đãi địch nhân lại không có chút nào mập mờ.

Tô Tiểu Nhã lao đảo hướng Lý Hàm Tuyết bên này đi tới, lập tức một đầu cảm nhập Lý Hàm Tuyết trong ngực, đã hôn mê.

Lý Hàm Tuyết vội vàng đem Tô Tiểu Nhã đưa đến học viện phòng y tế.

"Đứa nhỏ này cũng quá liều mạng, còn chưa thuần thực vận dụng Phần Minh Quyết đệ tam trọng thể mà một ngày dùng hai lần. Tuy nói tạm thời không có nguy hiểm tính mạng, nhưng là chân khí hao hết, võ mạch nhận một số tổn thương, trong vòng bảy ngày không thể lại cử động võ. Nếu là lại cưỡng ép động võ, võ mạch đem lại nhận không thể nghịch chuyển tổn thương, hậu quả khó mà lường được." Phòng y tế một người nữ lão sư kiểm tra Tô Tiểu Nhã thân thể về sau, đối Lý Hàm Tuyết nói ra.

"Đa tạ lão sư, chúng ta về sau nhất định sẽ chú ý."

Một lúc lâu sau, Tô Tiểu Nhã mơ màng tỉnh lại, mở to mắt liền thấy mặt mang thần sắc lo lắng Lý Hàm Tuyết.

"Ngươi thật sự là quá lỗ mãng"

"Tiểu nhã muốn cùng ngươi cùng một chỗ tiến nhập nội viện, nếu như thua liền đi không được. Hàm Tuyết ca ca, ngươi sẽ không xảy ra tiểu nhã khí a?"

"Ngốc nha đầu, ta làm sao lại giận ngươi. Ta chỉ là hi vọng ngươi không cần làm mạo hiểm như vậy sự tình, trong cơ thể ngươi có được Không Không Võ Mạch, Không Không Võ Mạch là cực kỳ hi hữu cường đại võ mạch, nó còn không có cùng thân thể ngươi hoàn toàn phù hợp, chỉ cần hoàn toàn phù hợp, thực lực ngươi liền sẽ đột nhiên tăng mạnh, tu hành sẽ nhanh hơn người khác bên trên gấp mười lần, ngươi không cần thiết liều mạng như vậy."

"Tiểu nhã sở dĩ đáp ứng cùng Vương Long tác chiến, cũng là có ta ý nghĩ của mình. Vương Long tu luyện giao long kinh, thuộc về âm thuộc tính công pháp, vừa lúc bị ta đốt mình quyết khắc chế, không phải vậy bằng vào ta lúc ấy trạng thái, căn bản không có phản thắng." Tô Tiểu Nhã nói, "đừng, Hàm Tuyết ca ca, ngươi hôm nay không phải còn có một trận đấu sao? Ngươi vào xem lấy chiếu cổ ta, trận đấu làm sao bây giờ?"

"Không có gì đáng ngại, này là một canh giờ về sau sự tình, mà lại đối thủ thực lực, không là cái vấn đề lớn gì."

"Hàm Tuyết ca ca một mực nói với ta không nên khinh địch, hiện tại cũng bắt đầu kiêu ngạo đã dậy rồi." Tô Tiểu Nhã hi hi cười nói.

Lý Hàm Tuyết mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, tăng hắng một cái, nói sang chuyện khác: "Tiểu nhã, ngươi trước ở chỗ này nghỉ ngơi thật tốt, ta đi tỉnh võ quảng trường."

"Hàm Tuyết ca ca, ngươi nhất định đừng thua."

Lý Hàm Tuyết gật gật đầu, ra phòng y tế, đi vào tỉnh võ quảng trường, lúc này đã đem gần lúc chạng vạng tối, gió lạnh mưa lạnh, bầu không khí âm trầm mà kiêu căng.

Nếu như Lý Hàm Tuyết suy nghĩ một dạng, đối thủ của hắn thực lực cũng không mạnh mẽ, tu vi chỉ đạt tới nhược vũ cảnh tứ giai, Lý Hàm Tuyết không có động thủ với hắn, đối thủ một mực sử xuất toàn lực công kích, lại ngay cả Lý Hàm Tuyết góc áo đều không đụng tới, mười mấy hiệp qua đi, đối diện liền nhận rõ đến thực lực sai biệt, chủ động bỏ quyền nhận thua.

Lý Hàm Tuyết sau khi cuộc tranh tài kết thúc, hắn cũng không trực tiếp về tới phòng cứu thương, bởi vì còn có một trận vận chúng chú mục trận đấu

đang mở màn.

"Trận đấu này mới là hôm nay trọng đầu hí."

Lý Hàm Tuyết nhìn chằm chằm tổ thứ tư thi đấu, một thân lam y Hoa Lư Vân đứng ở trung ương, đứng chấp tay. Mây kiếm mất sáng, dáng người cao to, mặt như bạch ngọc, tuấn mỹ bất phàm. Hắn vịn vịn chỉ là đứng ở nơi đó, liền dẫn tới một đám hoa quý thiếu nữ nghen ngào gào lên.

Đây chính là trèo lên vân băng đứng đầu bảng Hoa Lư Vân, nửa năm trước không có tiếng tăm gì, bây giờ lại nhất phi trùng thiên, lực áp quần hùng Hoa Lư Vân.

Mà Hoa Lư Vân thiếu niên đối diện, thì là Lục Triển Bằng, trèo lên vân băng bài danh đệ tứ Lục Triển Bằng, tu luyện huyền cấp thượng phẩm công pháp lãng vân quyền, đã đạt tới tầng thứ tư, thực lực đồng dạng không tầm thường.

Hai người này giao chiến, thắng bại khó liệu.

"Triển bằng, ngươi vậy mà lựa chọn cùng ta tổ 1, thật sự là vượt quá ta ngoài ý muốn tài liệu." Hoa Lư Vân nói.

Lục Triển Bằng lộ ra đáng chết nụ cười: "Ta cũng tuyệt đối không ngờ rằng, vậy mà lại tại vòng thứ hai trong tứ thí gặp được ngươi. Gặp được ngươi coi như ta không may." Nhưng mà Lục Triển Bằng chân thực ý đồ lại là cùng Hoa Lư Vân chân chính đại chiến một trận, bởi vì ở trong học viện, hắn tự nhận là đã không ai có thể cùng hắn chống lại.

Hoa Lư Vân cười nói: "Còn chưa khai chiến, ngươi liền tự nhận là không bằng ta, ngươi có dạng này tâm tính, là không có cơ hội thắng."

"Muốn thắng ngươi dạng này quái vật, thực sự rất khó khăn, bất quá ta cũng vẫn là có cơ hội." Lục Triển Bằng cười hắc hắc.

Vừa mới nói xong, Lục Triển Bằng lãng vân quyền cách không vung ra, phanh một tiếng, không trung sinh ra liên tục khí bạo âm thanh, thanh thế cực kỳ hạo đại, như là kinh lôi nổ vang, trên quảng trường đá cẩm thạch trải thành sàn nhà rung động kịch liệt đứng lên, bốn phía nhất thời vang lên đinh tai nhức óc cự đại tiếng vang, giữa không trung một cái so như từ hơi mờ hình dáng mãnh thú hướng Hoa Lư Vân đánh tới.

Lý Hàm Tuyết thấy thế, thầm nghĩ trong lòng: "Cái này một cái lãng vân quyền, Lục Triển Bằng tối thiểu dùng tám thành lực lượng, nhìn xem Hoa Lư Vân là ứng đối như thế nào."

Hoa Lư Vân tóc đen tính cả này một bộ lam y tại trong cuồng phong loạn vũ cuốn ngược, nhưng là sắc mặt hắn lại một điểm không thay đổi, như cũ là mặt mỉm cười, như thể uy mãnh nhất kích lãng vân quyền, ở trước mặt hắn nhưng thật giống như không có bất kỳ cái gì uy áp một dạng.

Không thấy Hoa Lư Vân như thế nào động tác, hắn chỉ là nhấc lên chân phải, trên mặt đất mũi chân nhẹ nhàng đập mạnh, một cổ màu xanh da trời hàn khí từ chung quanh hắn phốc bắn đi ra, trong nháy mắt đem chung quanh một trượng toàn bộ cho đông lại, mà Lục Triển Bằng này thanh thế hạo đại lãng vân quyền thiết phong cũng ở đây cổ hàn khí kia bên trong tiêu tán thành vô hình.

Chung quanh hàn khí trùng thiên, Lục Triển Bằng không biết là bởi vì sợ, hay là bởi vì lạnh lẽo, thân thể bắt đầu càng không ngừng run rẩy lên.

Hoa Lư Vân mỉm cười, nói: "Lục Triển Bằng, nếu như như lời ngươi nói ngươi không có khả năng có thắng ta thời cơ, bởi vì chúng ta ở giữa thực lực sai biệt, liền như là cách thiên khuyết."

Một đạo tàn ảnh hiện lên, Hoa Lư Vân trong nháy mắt đến Lục Triển Bằng trước mặt, nhất chươngung đẩy ra, Lục Triển Bằng giờ lên hữu chươngung đối kháng, nhưng mà Hoa Lư Vân chươngung lại trực tiếp chấn khai Lục Triển Bằng hai tay, tại Lục Triển Bằng trên lồng ngực đánh cái trước thật sâu chươngung ấn, Lục Triển Bằng kêu thảm một tiếng, bay ra chiến đấu khu vực, trong miệng phun máu tươi tung toé, trực tiếp mất đi tư cách tranh tài.

Mà lúc này, quảng trường bốn phía nhất thời vang lên chấn thiên âm thanh ủng hộ.

"Hoa Lư Vân! Hoa Lư Vân!"

Đối mặt trèo lên vân băng đệ tứ cường địch, Hoa Lư Vân lại chỉ dùng một chiêu, trực tiếp nghiền ép đối thủ, nhẹ nhõm thủ thắng, đây chính là trèo lên vân băng thứ nhất thực lực! Người xem đầu tiên là chấn kinh thất sắc, sau đó liền điên cuồng đứng lên.

"Hoa Lư Vân! Hoa Lư Vân!"

Lý Hàm Tuyết mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, Hoa Lư Vân cường đại có chút vượt qua hắn tưởng tượng, Lục Triển Bằng dù sao cũng là trèo lên vân băng đệ tứ cao thủ, đối mặt Hoa Lư Vân lại không chịu được như thế nhất kích, liền Hoa Lư Vân thực lực chân chính đều không có thăm dò đi ra liền bại.

Lý Hàm Tuyết chính muốn ly khai, quảng trường bốn phía người xem lại đột nhiên an tĩnh lại, đồng loạt nhìn chằm chằm Lý Hàm Tuyết.

Lý Hàm Tuyết trong lòng giật mình, chỉ thấy Hoa Lư Vân ánh mắt như là lôi điện một dạng thẳng bắn tới.

Hoa Lư Vân cao giọng nói: "Lý Hàm Tuyết, mình ngày một trận đấu, cũng là nửa năm này ước hẹn lúc kết thúc."

Nguyên lai Hoa Lư Vân đã sớm biết Lý Hàm Tuyết đang quan sát hắn trận đấu, Hoa Lư Vân đánh bại Lục Triển Bằng nguyên lai chỉ là giết gà dọa

khí.

Lý Hàm Tuyết nhủ mảy, quay người bước nhanh rời đi

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tứ cường chiến

Ngày thứ hai, nội viện tuyển bạt thi đấu tiến hành đến thời khắc mấu chốt nhất, bởi vì hôm nay liền đem quyết ra cuối cùng năm cái danh ngạch.

Cái này năm cái danh ngạch đem quyết định người nào có thể tiến nhập nội viện, phong quang vô hạn, mà người nào lại sẽ trở thành người khác bàn đạp, tiếc nuôi rút lui.

Đi qua hôm qua vòng thứ nhất cùng vòng thứ hai tỷ thí, tám tiểu tổ hết thấy quyết ra riêng phần mình hạng nhất, tám người lại rút thăm, hai hai giao chiến, quyết ra thắng bại, thắng giả tiến vào trước bốn mạnh. Mà bại rơi bốn người, làm theo còn có một thời cơ, tại bốn người trung gian tiến hành bài danh chiến, lấy được đệ nhất nhân thu hoạch được tiến vào top 5 tư cách.

Tại ngày thứ hai trong trận đấu, Lý Hàm Tuyết đối thủ là một cái nhược vũ cảnh lực giai võ giả, ở trong học viện có chút danh tiếng, đã từng một lần còn trúng tuyển qua trèo lên vân bảng, lúc trước đại đa số người đều xem trọng người này, nhưng là Lý Hàm Tuyết lại lấy thực lực trực tiếp nghiền ép đối thủ, thu hoạch được tứ cường danh ngạch, cái này khiến không ít người mở rộng tầm mắt.

Tuy nhiên Tô Tiểu Nhã thương thế còn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng là đối thủ thực lực rất bình thường, Tô Tiểu Nhã nhẹ nhõm thủ thắng.

Hoa Lưu Vân thì là lấy ưu thế tuyệt đối, lại là chỉ dùng một chiêu liền để đối thủ đánh toi bởi, tước vũ khí đầu hàng.

Ngày thứ hai sau khi cuộc tranh tài kết thúc, quyết ra tứ cường cùng từ bại giả tổ thắng được đệ ngũ danh, theo thứ tự là Lý Hàm Tuyết, Tô Tiểu Nhã, Hoa Lưu Vân cùng Trịnh Vũ Thông, triệu thà.

Nội viện tuyển bạt thi đấu danh ngạch đã xác định, nhưng là đây cũng không có nghĩa là tuyển bạt thi đấu kết thúc, tương phản, đây mới là trọng đầu hí bắt đầu, đối với phần lớn người tới nói, bọn họ chánh thức muốn nhìn là nội viện tuyển bạt trước bốn bài danh chiến, phía trước trận đấu chỉ là món ăn khai vị, mà trước đây bốn bài danh chiến mới thật sự là tiệc.

Đối với Lý Hàm Tuyết tới nói, trước bốn bài danh chiến cũng là mới hấn mục đích chỗ, hấn còn chưa cùng Hoa Lưu Vân giao thủ, hấn nhất định phải thân thủ đánh bại Hoa Lưu Vân.

Nội viện tuyển bạt thi đấu ngày thứ ba, trận đấu còn chưa bắt đầu, quảng trường bốn phía đã không còn chỗ ngồi, không chỉ có trong học viện học viên, càng có một ít không biết từ nơi nào đến thanh niên thậm chí là lão giả, phục trang khác nhau, ngồi tại vị trí trước chờ đợi trận đấu bắt đầu.

Lý Hàm Tuyết trong lòng có chỗ lo lắng, hấn sợ hãi Tô Tiểu Nhã trực tiếp rút đến Hoa Lưu Vân, hôm trước cùng Tạ Hào trận đấu thương thế còn chưa khôi phục, cùng Hoa Lưu Vân giao thủ lời nói, không khác là tai nạn.

Tô Tiểu Nhã tựa hồ là minh bạch Lý Hàm Tuyết đắm chiêu suy nghĩ, lôi kéo Lý Hàm Tuyết tay áo, nói: "Hàm Tuyết ca ca, đến phiên chúng ta rút thăm."

Lý Hàm Tuyết lấy lại tinh thần, nói: "Đi thôi."

Bốn người rút thăm hoàn tất.

Tô Tiểu Nhã: Số một.

Lý Hàm Tuyết: Số hai.

Trịnh Vũ Thông: Số một.

Hoa Lưu Vân: Số hai.

Lý Hàm Tuyết đối chiến Hoa Lưu Vân, Tô Tiểu Nhã đối chiến Trịnh Vũ Thông.

Lý Hàm Tuyết trong lòng buồn lòng một hồi, còn tốt Tô Tiểu Nhã rút đến không phải Hoa Lưu Vân.

Hoa Lưu Vân lộ ra vẻ mỉm cười, nói: "Lý Hàm Tuyết, rốt cục để cho ta gặp được ngươi, ngươi biết không? Ta chờ đợi ngày này thật lâu."

Lý Hàm Tuyết nói: "Ta chờ đợi ngày này cũng chờ thật lâu."

Bầu trời âm trầm u ám, mưa phùn đang không ngừng bay xuống, rơi vào trên thân hai người, cũng bị thân thể bên ngoài một tầng chân khí áo ngoài ngăn lại cản, vỡ vụn thành cang thêm nhỏ bé giọt mưa.

Lý Hàm Tuyết không chớp mắt nhìn chằm chằm Hoa Lưu Vân, nửa năm qua này vất vả nỗ lực, rồi huyền nội thành kịch liệt tranh đấu, miệng núi lửa trở về từ cõi chết, ngân xà môn trường lão không bỏ truy sát. . . Đây hết thảy sở thụ khổ, vì cũng là hôm nay có thể thân thủ đánh bại Hoa Lưu Vân.

"Chờ ngày này thật lâu? Xem ra ngươi tương đương có tự tin a. Nửa năm trước lấy thực lực ngươi, ở trước mặt ta đến một con giun dế cũng không tính, ta một đầu ngón tay có thể tùy tiện đè chết ngươi, thật không biết ngươi nửa năm qua này đến lớn bao nhiêu trưởng thành, vậy mà cho ngươi dạng này tự tin, dám can đảm khiêu chiến ta?"

"Tỷ thí trước đó, ta hỏi ngươi một vấn đề." Lý Hàm Tuyết nói.

"Vấn đề gì?" Hoa Lưu Vân cười nói.

"Tạ Hào cùng Vương Long sở tác sở vi, có phải hay không là ngươi bày mưu đặt kế?" Lý Hàm Tuyết ánh mắt có ba phần lãnh ý.

Hoa Lưu Vân liếc Lý Hàm Tuyết, trầm mặc một lát sau cười lên ha hả: "Đúng, đúng ta. Thì tính sao?"

"Ngươi tại sao phải nhường người đi thương tổn tiểu nhã, nàng không phải ngươi muốn truy cầu người sao? Ngươi vì sao còn muốn cho nàng thụ nặng như vậy thương tổn? Thậm chí không tiếc để Tạ Hào phục dụng tăng khí đan."

"Đối với ta mà nói, Tô Tiểu Nhã chỉ là một không thuận theo ta tâm ý phản nghịch, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết. Phàm là ngộ nghịch ta ngoài ý muốn chỉ nhân, ta đều sẽ cho hắn biết ngộ nghịch hạ tràng đến hợp là như thế nào bị thâm thê lương, bất kể là ai. Ta để Tạ Hào, Vương Long cùng Tô Tiểu Nhã giao thủ, chỉ là đối với nàng lược thi tiểu trừng phạt, đã coi như là rất lợi hại nhân tử. Nếu không có xem ở nàng là ta tương lai phụ nhân phân thượng, nàng hiện tại chỉ sợ đã một chân bước vào quỷ môn quan."

Lý Hàm Tuyết lửa giận trong lòng dần dần thiêu đốt, hần ánh mắt lại trở nên càng ngày càng rét lạnh: "Hoa Lưu Vân, ta không biết ngươi đến lớn bao nhiêu bối cảnh, kinh khủng bức nào thiên phú. Nhưng là hôm nay, ta nhất định phải thân thủ thu thập hết ngươi."

Hoa Lưu Vân thu hồi vẻ mặt vui cười, trở nên cực lạnh nhạt vô tình, ánh mắt của hắn sắc bén, lạnh lùng trừng Lý Hàm Tuyết liếc một chút.

"Người yếu luôn luôn mù quáng vô tri, thấy không rõ lắm chung quanh hiện thực, tổng là ưa thích tự tìm đường chết, Lý Hàm Tuyết, lấy thực lực ngươi, ngươi là đối thủ của ta sao?" Hoa Lưu Vân lạnh giọng cười to, lập tức thân thể mạnh mẽ chấn động, một cỗ màu xanh da trời hàn khí từ thân thể của hắn vọt thẳng đi ra.

Lý Hàm Tuyết vội vàng hướng khía cạnh lóe lên, nhưng là hàn khí này quỷ dị khó lường, tới thực sự quá đột nhiên, né tránh không kịp, hàn khí nhập thể, Lý Hàm Tuyết nhất thời cảm giác giống như một vạn cây bện nhọn thiết đâm đâm vào nhục thể một dạng, băng lãnh thấu xương, toàn tâm đau, liên hành động đều trở nên chậm chạp rất nhiều.

Lý Hàm Tuyết một thân hắc sắc trang phục thượng tầng tầng màu lam nhạt băng tinh bao trùm, cái này băng tinh chậm rãi hướng trên mặt bò đi, ngay cả mái tóc màu đen đều bị đông lại, tóc dài phiêu dật trong nháy mắt biến thành cả một đầu băng khối, rũ xuống trên lưng hắn.

Hoa Lưu Vân lộ ra một tia vẻ trào phúng nói: "Lý Hàm Tuyết, nguyên lai tưởng rằng ngươi lại so với Lục Triển Bằng hàng ngũ nhỏ yếu hạng người mạnh lên ba phần, có thể cho ta tiêu khiển một chút thời gian, nhưng là không nghĩ tới ngươi giống như bọn hắn, cuối cùng chỉ là một phế vật."

Hoa Lưu Vân thân thể lóe lên, một đạo tàn ảnh xẹt qua, hần trong nháy mắt đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, nhất chương đối Lý Hàm Tuyết ở ngực vỗ tới.

Cùng đánh bại Lục Triển Bằng một dạng, không có sai biệt chiêu thức.

"Hoa Lưu Vân thật sự là mạnh đến quá phận a, Lục Triển Bằng bị hắn nghiền ép, một chiêu đánh bại. Lý Hàm Tuyết cũng đào thoát không dạng này vận mệnh, cũng phải bị dạng này trực tiếp nghiền ép, đối đầu hắn thật sự là kiện chuyện kinh khủng."

"Hắc hắc, ta đã sớm nói, lần này hạng nhất nhất định sẽ là Hoa Lưu Vân. Hắn cường đại cũng không phải là thổi, sớm tại nửa năm trước ta liền hậu sơn gặp qua hắn cùng người giao thủ, người kia là học viện một cái đạo sư trợ giáo, thực lực đã đạt tới nhược vũ cảnh thất giai đỉnh phong, y nguyên không phải Hoa Lưu Vân đối thủ."

"Cái gì, nhược vũ cảnh thất giai đỉnh phong đều không phải là Hoa Lưu Vân đối thủ? Hoa Lưu Vân biến thái như vậy! May mắn, một trận chiến này có người mở trang, mua Lý Hàm Tuyết thắng, một bồi mười a, may mắn ta chỉ ép một trăm tiền vàng, nếu không liền muốn thiệt thòi lớn."

"Người cũng là đàn, Lý Hàm Tuyết làm sao có thể thắng đây. Mười cái Lý Hàm Tuyết đều chưa hẳn là Hoa Lư Vân đối thủ, lần này ta thể nhưng là ép ba nghìn kim tệ tại Hoa Lư Vân trên thân, tuy nhiên một bởi một, nhưng là kiếm bọn không lỗ a."

Tại mọi người nghị luận âm ỉ thời khắc, Hoa Lư Vân nhất chương đã rơi xuống.

"Người xem, Lý Hàm Tuyết muốn xong đi."

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lý Hàm Tuyết thể nội mười khóa khí đan vận chuyển, mạnh đại chân khí chấn động ra đến, dưới chân hắn băng khối phanh một tiếng rầm rầm vỡ vụn, Lý Hàm Tuyết thân thể lăng không phù phiếm một tấc, bốn phía hàn khí tại chân khí trùng kích vào, bắt đầu nhao nhao cuốn ngược.

Hoa Lư Vân nhất chương đang muốn rơi xuống, kết thúc cuộc chiến đấu này, hắn đột nhiên bị kinh ngạc, chỉ cảm thấy một cỗ mạnh mẽ vô cùng chân khí đập vào mặt.

Hoa Lư Vân vội vàng thu về bàn tay, mũi chân một điểm, lui ra phía sau một trượng khoảng cách, không chớp mắt nhìn chăm chú lên Lý Hàm Tuyết nói: "Xem ra người cùng Lục Triển Bằng vẫn có chút khác nhau, vẫn còn không tính là là cái phế vật."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by dân bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Băng phong lĩnh vực

"Có phải hay không phế vật, không phải chỉ dựa vào ngoài miệng nói."

Lý Hàm Tuyết hai tay chấn động, võ đạo chân khí trực tiếp đem sở hữu màu xanh da trời hàn khí cho tách ra.

Không thể không nói, Hoa Lư Vân công pháp xác thực quý dị lợi hại, nếu không có Lý Hàm Tuyết tu luyện Cửu Âm Tu Thần Quyết, thân thể sớm đã thích ứng hàn khí xâm nhập, vừa rồi trong nháy mắt đó chỉ sợ cũng đã giống như Lục Triển Bằng, bị Hoa Lư Vân hàn khí cho đóng băng, không thể tự do hoạt động, cuối cùng chỉ có thể rơi vào một cái thất bại hạ tràng.

Nhưng là Lý Hàm Tuyết dù sao tu luyện qua Cửu Âm Tu Thần Quyết, Cửu Âm Tu Thần Quyết khai mở âm mạch lúc, thiên âm chi lực nhập thể thời điểm, kinh khủng kia đóng băng lực lượng, so với Hoa Lư Vân cỗ hàn khí kia có thể nói là chỉ có hơn chứ không kém, bởi vậy Lý Hàm Tuyết mới sẽ không giống như Lục Triển Bằng, vô pháp động đây.

"Lý Hàm Tuyết vậy mà trốn qua một kiếp!" Ép ba nghìn kim tệ học viên mất lộ ra kinh hãi, lập tức hắn vừa cười nói: "Bất quá cái này vèn vèn chỉ là Hoa Lư Vân một chiêu mà thôi, đằng sau còn có ngàn vạn chiêu chờ người đây."

"Băng vân chương pháp, Nội băng."

Lý Hàm Tuyết gầm nhẹ một tiếng, sử xuất Băng vân chương pháp. Băng vân chương pháp đệ nhị trọng cảnh giới Nội băng, võ đạo chân khí ngưng tụ vào một điểm, hình thành khủng bố trùng kích, có thể sụp đổ huyền binh, sụp đổ võ giả thân thể.

Lý Hàm Tuyết nhất quyền đánh ra, một tiếng gào thét, quyền đầu đã hướng Hoa Lư Vân ở ngực đánh tới.

Hoa Lư Vân cười lạnh một tiếng: "Người biểu hiện xác thực để ta có chút kinh ngạc, lấy người bây giờ chân khí trong cơ thể lượng, đã đủ để so ra mà vượt nhược vũ cảnh bát giai võ giả. Nhưng là cái này cũng không đại biểu người liền có thể cuồng vọng, có hướng ta xuất thủ tư cách, ta hiện tại liền để người minh bạch, người bây giờ tại làm sự tình đến là đến cỡ nào ngu xuẩn."

"Bạch liên toái ngọc thủ!"

Hoa Lư Vân trong tay nhẹ nhàng thổi một hơi, một cỗ khí lưu màu trắng bao trùm hắn toàn bộ hữu chương, võ đạo chân khí hóa thành màu trắng băng tinh, đem hắn toàn bộ hữu chương biến thành một cái ngọc một dạng tay, trong suốt sáng long lanh.

Hoa Luru Vân lập tức đưa tay vỗ, trực tiếp đập vào Lý Hàm Tuyết trên nắm tay.

Oanh một tiếng!

Trong sân rộng một tiếng vang trầm! Khí bạo âm thanh từ trung ương nổ tung ra, khí lăng cuốn lên, bốn phía hàn khí nhất thời tán loạn, đem quảng trường bốn phía đều cho đóng băng.

Hai người quyền cùng chỉ tay đụng nhau, đứng yên bất động, yên tĩnh ba giây, bốn phía người xem ngừng thở, hoàn toàn tĩnh mịch.

Đột nhiên một tiếng rầm rắc đánh vỡ mảnh này tĩnh mịch, Hoa Luru Vân trên mặt mỉm cười bị nhốt nghi ngờ cùng không hiểu thay thế, hân hữu chương bên trên băng tĩnh vỡ vụn thành từng mảnh, nương theo lấy máu tươi tán loạn trên mặt đất, đỏ trắng giao nhau, nhìn cực kỳ đáng kinh ngạc.

"Tình huống như thế nào, Hoa Luru Vân lại bị Lý Hàm Tuyết đã thương?"

"Hoa Luru Vân rơi vào hạ phong, tình cảnh đáng lo."

"Đánh rầm, cái gì tình cảnh đáng lo. Hoa Luru Vân bất quá là nhất thời vô ý, để Lý Hàm Tuyết có cơ hội để lợi dụng được mà thôi."

"Huynh đệ, người trước nghe ta nói, ta ý là Lý Hàm Tuyết tình cảnh đáng lo, Hoa Luru Vân kể từ cùng người giao chiến đến nay, nghe nói từ không có người để hân nhận qua thương tổn, Lý Hàm Tuyết cử động lần này chỉ sợ đã trực tiếp làm tức giận Hoa Luru Vân, Hoa Luru Vân là sẽ không bỏ qua hân."

"Thì ra là thế."

Trên sân thi đấu, Hoa Luru Vân buông cánh tay xuống, cười lạnh: "Lý Hàm Tuyết, người rất tốt, rất tốt."

Hoa Luru Vân lập tức thần sắc lạnh lẽo, quát: "Bạch liên toái ngọc thủ!"

Hoa Luru Vân động tác trong nháy mắt gần mười lần, chỉ thấy tàn ảnh liên tục lấp lóe, Lý Hàm Tuyết bên người tựa hồ lập tức thêm ra năm cái Hoa Luru Vân, mỗi một cái Hoa Luru Vân đều đối Lý Hàm Tuyết xuất thủ, nhanh đến cực hạn, đến mức ở đây không ít người xem đều nhìn hoa cả mắt.

"Thật nhanh!"

Lý Hàm Tuyết động tác đồng dạng không chậm, trong chớp mắt cùng Hoa Luru Vân giao thủ mấy chục lần, võ đạo chân khí đang không ngừng va chạm, Nội băng lực lượng tại quảng trường bốn phía không ngừng rung động, hai bóng người hiện lên chỗ, đặt chân địa phương đá cảm thạch liên rầm rắc vỡ vụn.

Hoa Luru Vân ngũ trào chớp tới, năm đạo trắng sáng tinh quang đối Lý Hàm Tuyết ở ngực mãnh liệt xé quá khứ, Lý Hàm Tuyết thân thể nhảy lên, tinh quang từ dưới chân hân bay lượn mà qua, vẽ tại đá cảm thạch bên trên, đá cảm thạch nhất thời như tuyết tan rã, lộ ra dưới hắc thổ.

"Hảo lợi hại công pháp, nếu là chịu hân một trào này, còn có mệnh có ở đây không?" Mọi người sợ hãi thán phục.

Hoa Luru Vân cười lạnh một tiếng, ngũ trào lần nữa hướng Lý Hàm Tuyết chớp tới.

Lý Hàm Tuyết trong mắt tinh quang lóe lên, chính diện nghênh tiếp Hoa Luru Vân, hữu chương bỗng nhiên hướng Hoa Luru Vân móng vuốt đẩy đi, phanh một tiếng, hai người đồng thời rút lui ba trượng, không phân thắng thua!

"Vậy mà đánh hòa nhau?"

Trước đó không ít người cũng không coi trọng Lý Hàm Tuyết, cảm thấy Hoa Luru Vân thắng qua Lý Hàm Tuyết quá nhiều, hai người giao chiến cũng là hiện ra nghiêng về một bên nghiêng ép trạng thái, nhưng là bây giờ tình hình chiến đấu đã hoàn toàn cải biến bọn họ ý nghĩ.

Làm cho Hoa Luru Vân lâm vào dạng này khổ chiến, Lý Hàm Tuyết hân tuyệt sẽ không thua Hoa Luru Vân quá nhiều.

Đè xuống ba nghìn kim tệ cái kia học viên, lúc này trong lòng bắt đầu có chút tâm thần bất định bất an, đây chính là hân ba năm tích súc, Lý Hàm Tuyết nếu là thắng lời nói, hết thấy đều xong.

Đang ác chiến Lý Hàm Tuyết cùng Hoa Luru Vân hai người, thân ảnh tại trên quảng trường cấp tốc biến hóa vị trí, mãnh liệt giao phong.

Hoa Luru Vân chương pháp quý dị nhanh chóng, giàu biến hóa, hân võ đạo chân khí cực kỳ âm hàn, có một chút truyền vào nhục thể cũng làm người ta nếu như rơi vào hầm băng, lạnh lẽo thấu xương.

Lý Hàm Tuyết Băng văn chương pháp đồng dạng không kém, Nội băng lực lượng không ngừng oanh kích lấy Hoa Luru Vân thủ chương, mấy chục cái hội hợp quá khứ, Hoa Luru Vân thủ chương đã tràn đầy máu tươi, Nội băng lực lượng càng không ngừng thấu qua bàn tay truyền nhập thể nội, nếu không phải võ đạo chân khí hóa giải, liền trong cơ thể đều phải bị hư hao.

Hoa Luru Vân đột nhiên lui ra phía sau hai bước, thần sắc trở nên lạnh lùng: "Lý Hàm Tuyết, cái này nhằm chán trò chơi, cũng nên kết thúc, ta người cuối cùng không là một cái thể giới người, tại người thể giới, người dù cho đầu lĩnh nhắc đến lại cao hơn, cũng ngừa trông không đến ta bóng dáng, tiếp xuống

ta sẽ chứng minh cho người xem, để người hoàn toàn tuyệt vọng."

Hoa Lư Vãn tại ở ngực lấy cực nhanh tốc độ vũ động, tựa hồ là đang kết lấy kỳ quái nào đó thủ ấn, cùng lúc đó hân thần sắc trở nên trang nghiêm, trong miệng phát ra nhẹ giọng ni non, giống như là tại ngâm xướng thần bí gì khẩu quyết một dạng.

Lý Hàm Tuyết sẽ không cho địch nhân có thở dốc thời cơ, đặc biệt là Hoa Lư Vãn đáng sợ như vậy đối thủ.

Hoa Lư Vãn còn chưa ngâm xướng hoàn tất, Lý Hàm Tuyết liền đâm tới một quyền.

Nhưng là Hoa Lư Vãn ngâm xướng tốc độ cực nhanh, vèn vèn chỉ là hai cái hô hấp thời gian liền đã hoàn thành.

"Băng phong linh vực!"

Khi hân hoàn thành ngâm xướng trong nháy mắt, quảng trường bốn phía phát sinh quỷ dị biến hóa, một cỗ đến từ trái tim băng giá ý lan tràn khắp nơi ra, trên bầu trời bay xuống mưa phùn biến mất không thấy gì nữa, tất cả đều hóa thành từng khỏa băng tinh, rơi trên mặt đất, phát ra như là ngọc châu rơi bàn một dạng thanh âm.

Lý Hàm Tuyết cúi đầu xem xét, nguyên lai dưới chân nước đã tất cả đều hóa thành băng.

Chung quanh quảng trường không ít tu vi khá thấp học viên cũng bị công đến run lấy bầy, hàm răng cang không ngừng đánh lấy run rẩy, mấy cái đạo sư sắc mặt đều biến, Hoa Lư Vãn lúc này tán phát khí tức đã nhanh muốn có thể uy hiếp được bọn họ.

Hoa Lư Vãn toàn thân giống như là bao trùm một tầng sương trắng một dạng, tóc lông mày tất cả đều trở nên trắng như tuyết, hân nổi giữa không trung, giống như nhất tôn ma thần, cười như điên nói: "Lý Hàm Tuyết, ta thực lực chân chính, cũng là mảnh này Băng phong linh vực. Bây giờ Băng phong linh vực đã hiện ra ở trước mặt người, người nếu là có bản sự liền phá nó, chỉ có phá Băng phong linh vực, người mới có cơ hội thắng ta, nếu không lời nói người chỉ có thể ngoan ngoãn tiếp nhận ta chế tài."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Mạnh mẽ chân khí

"Cái gì? Băng phong linh vực!" Ngô Vinh An nghe, giống như là nghe được chính mình lão phụ chết bất đắc kỳ tử tin tức một dạng kinh ngạc, không khỏi đột nhiên biến sắc, kếm chút từ trên ghế nhảy dựng lên, hân quay đầu kinh ngạc nhìn chăm chăm Hoa Lư Vãn đạo sư Thượng Vi Lâm, "Còn lão sư, cái này chẳng lẽ lại là thật hay sao?"

Phải biết, phân biệt một cái nhược võ giả phải chăng có trở thành huyền vũ giả tiềm chất trọng yếu tiêu chí, cái kia chính là đối với linh vực lực lượng linh ngộ. Một cái nhược võ giả, cho dù hân có được mạnh hơn chân khí, hân cũng không có thể đột phá đến huyền vũ cảnh giới. Võ giả chỉ có có được linh ngộ linh vực lực lượng ngộ tính, hân mới có thể chân chính đặt chân huyền vũ giả cảnh giới, nếu không lời nói coi như cho hân dùng mãi không cạn thiên tài địa bảo, hân cũng là không thể nào trở thành huyền vũ giả.

Nhược võ giả, tư chất bình thường, chỉ có tại nhược vũ cảnh cửu giai thời điểm, mới có thể linh ngộ linh vực lực lượng. Mà giống như là Tạ Hào dạng này thiên tài, chỉ sợ tại nhược vũ cảnh bát giai liền có thể linh ngộ linh vực lực lượng, Ngô Vinh An đối với chuyện này là lại quá là rõ ràng, bởi vì hân bản thân liền ở vào nhược vũ cảnh cửu giai, nửa năm trước linh ngộ được linh vực lực lượng, nửa chân đạp đến nhập huyền vũ cảnh.

"Nếu như ta không có nhớ lầm lời nói, Hoa Lư Vãn hân mới nhược vũ cảnh lục giai tu vi đi, hân vậy mà linh ngộ linh vực lực lượng? Nếu như việc này làm thật lời nói, như vậy không khỏi quá gọi người khó có thể tin." Ngô Vinh An lần nữa kinh ngạc sợ hãi thán phục.

Thượng Vi Lâm nhìn Ngô Vinh An liếc một chút, một mặt bình tĩnh nói: "Lư vãn là vạn người không được một thiên chi kiều tử, sớm tại ba tháng trước hân liền đã cảm giác được linh vực tồn tại, đồng thời đưa nó thành công hiển hóa. Hân hiện tại mặc dù mới nhược vũ cảnh lục giai, nhưng là chỉ cần chờ hân đem Băng phong linh vực lại hoàn thiện một số, như vậy hân tùy thời có thể lấy bước vào huyền vũ cảnh."

Trong sân rộng, Hoa Lư Vãn phù giữa không trung, áo khuyết tung bay, ánh mắt lạnh lùng, đối Lý Hàm Tuyết ở trên cao nhìn xuống nói: "Lý Hàm Tuyết, ta nghĩ người sẽ không không hiểu, ta Băng phong linh vực đối với hiện tại người tới nói, đến ý vị như thế nào a?"

"Người vậy mà lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng." Lý Hàm Tuyết lẩm bẩm nói, sắc mặt trở nên trước đó chưa từng có ngưng trọng.

Lý Hàm Tuyết sư tòng Mã Hoa Lang, Mã Hoa Lang là huyền võ cảnh cao thủ, tự nhiên biết bước vào huyền võ cảnh mấu chốt là cái gì, cái kia chính là lĩnh vực, có lĩnh vực cùng không có lĩnh vực, có một trời một vực, chênh lệch to lớn không thể đo lường.

"Người biết liền tốt, chịu chết đi."

Hoa Lư Vân chân phải ở trong hư không bỗng nhiên đập mạnh, một cỗ lạnh lẽo thấu xương sóng xung kích phóng tới tứ phương, trắng xóa hàn khí cuốn cuộn phun trào, cấp tốc đem Lý Hàm Tuyết vây quanh.

Lý Hàm Tuyết thôi động khí đan, chân khí áo ngoài bao trùm bên ngoài thân, hàn khí điên cuồng đánh thẳng tới, đốc sức tại chân khí áo ngoài bên trên, nhao nhao cuốn ngược.

Cùng lúc trước khác biệt, Lý Hàm Tuyết lấy chân khí xông mở Hoa Lư Vân hàn khí lúc, gần như không hao tổn bao nhiêu chân khí, mà bây giờ Lý Hàm Tuyết lại cảm nhận được trong cơ thể mình võ đạo chân khí, đang lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ điên cuồng tiêu hao.

"Vô dụng, ta biết người chân khí hùng hậu, nhưng là lĩnh vực cùng chân khí thuộc về khác biệt không gian hai loại sức mạnh, tại ta Băng phong lĩnh vực trước mặt, dù cho người có được gấp mười lần lượng chân khí, cũng vẫn như cũ đào thoát không bị ta chương không vận mệnh."

Hoa Lư Vân cười ha ha một tiếng, tay phải hất trong hư không một trảo, một cây băng trụ khi hất trong lòng bàn tay cấp tốc thành hình, trong suốt sáng long lanh, bên nhọn đầu cột bên trên lóe ra từ vòng hàn mang.

Băng trụ thành hình nháy mắt, Hoa Lư Vân trong nháy mắt đưa nó ném ra, băng trụ giống như một đạo lưu quang, vạch phá u ám bầu trời, gào thét lên đâm thẳng Lý Hàm Tuyết ở ngực.

Thượng Vi Lâm thấy thế, lộ ra nòng đậm ý cười: "Lý Hàm Tuyết tiểu tử này, xem như xong, lấy hấn lực lượng, không có khả năng đối kháng đến lưu vân Băng phong lĩnh vực."

Băng trụ tại Lý Hàm Tuyết trong con mắt không ngừng phóng đại, sáng lóng lánh như là krystal một dạng đá quý quý giá, lại lại lãnh khốc vô tình.

Lý Hàm Tuyết vội vàng hướng bên cạnh tránh đi, lúc này trong lòng của hắn lại đột nhiên xiết chặt, Lý Hàm Tuyết phát hiện hắn vậy mà không thể tự do hành động.

Nửa người dưới giống như là bị nặng một vạn cân vật ngăn chặn một dạng, hai chân giống như là tê liệt một dạng, căn bản chuyển không ra nửa bước.

"Hồng bét!"

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lý Hàm Tuyết thân thể đã không động đậy, đành phải lấy tay quata tới băng trụ đánh bắt ngờ.

Băng vân chương pháp đánh ra!

Phốc!

Lý Hàm Tuyết trừng lớn lấy hai mắt, cái này băng trụ vậy mà không có bị băng kính chân vỡ, ngược lại là trực tiếp xuyên qua Lý Hàm Tuyết tay trái. Băng trụ lưu tại trong lòng bàn tay, máu tươi theo băng trụ rầm rầm chảy xuôi xuống tới, trên mặt đất đông lạnh thành tuyết hoa.

"Hàm Tuyết ca ca!" Tô Tiểu Nhã hét lên một tiếng, hoa dung thất sắc, kìm nén không được lập tức liền phải chạy đến Lý Hàm Tuyết bên người.

Lúc này Mã Hoa Lang lại xuất hiện, hần nhẹ nhàng đè lại Tô Tiểu Nhã bả vai: "Tiểu nhã, đừng đi."

Tô Tiểu Nhã quay đầu, một mặt lo lắng nhìn lấy Mã Hoa Lang: "Mã lão sư, Hàm Tuyết ca ca hắn không có sao chứ."

Mã Hoa Lang nghiêm túc nói: "Cái này ta cũng nói không chính xác. Nhưng là nha đầu, hiện tại người tuyệt đối đừng để tiểu tử kia phân tâm, cái này với hắn mà nói là một trường kiếp nạn, nhưng cũng là một loại rất tốt ma luyện. Tiểu tử kia thiên phú dị bẩm, tu vũ đến nay, cùng thể hệ bên trong vẫn không có gặp được chánh thức cường địch, Hoa Lư Vân là hắn cái thứ nhất chánh thức trên ý nghĩa cường địch. Hắn chỉ cần thẳng qua cửa ải này, mới sẽ trở nên càng mạnh."

Tô Tiểu Nhã do dự nửa ngày, rốt cục không có chạy về phía Lý Hàm Tuyết, chỉ là ánh mắt vẫn thời khắc chú ý trong tràng Lý Hàm Tuyết.

"Đây chính là Băng phong lĩnh vực lực lượng, khó trách người có dạng này tự tin, lực lượng này xác thực đáng sợ." Lý Hàm Tuyết cắn răng rút ra trong bàn tay trái băng trụ, sắc mặt tuy nhiên trắng bệch như tờ giấy, lại không có nửa điểm về sợ hãi.

Hoa Lư Vân nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, cười nói: "Đã người đều hiểu ta đã lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, vậy người liền hẳn phải biết, người đã không có bất kỳ phần thắng nào, người là sáng suốt người, sẽ không không phân biệt được hiện tại tình huống a? Người chẳng lẽ còn muốn vùng vẫy gẫy chết?"

"Ta cũng không phải là vùng vẫy gẫy chết, tu vũ một đường cũng là nghịch thiên hành sự, đấu với trời đấu với người, nếu là không có nghịch ý, chắc là sẽ

không có thành tựu. Không đến cuối cùng một khắc, ta không cho rằng ta sẽ thua." Lý Hàm Tuyết ngôn từ bên trong tràn đầy một cỗ không sợ khí thế.

"Thật sự là ngu không ai bằng! Đứng trước sức mạnh tuyệt đối, ngươi cái gọi là nghịch ý chỉ là trò cười."

Hoa Lư Vân hai tay triển khai, hắc hai mắt mãnh liệt mở đầu, tại chung quanh thân thể trong nháy mắt hình thành mấy chục căn băng trụ.

Đột đột đột!

Mấy chục cây băng trụ trong nháy mắt tất cả đều động, nhanh chóng hướng Lý Hàm Tuyết thân thể mỗi một cái bộ vị đâm tới, muốn đem Lý Hàm Tuyết đâm thành ong vò vẽ ồ.

Lý Hàm Tuyết thấy thế, mắt lộ ra điên cuồng chí ý.

"A!"

Lý Hàm Tuyết rống to một tiếng, chân khí bắt đầu bắt đầu cuồng bạo, thể nội mười khóa khí đan trong nháy mắt toàn bộ vỡ vụn, hoàn toàn chuyển hóa làm vô đạo chân khí, chân khí tuôn ra, Lý Hàm Tuyết mái tóc màu đen trên không trung dựng thẳng, áo mặc vậy mà cũng bắt đầu từng khúc vỡ nát, lộ ra hắc răn chắc lũng ngực.

"Thật mạnh chân khí!" Quảng trường bốn phía người sợ hãi than nói.

"Gia hỏa này chân khí hùng hậu trình độ, chỉ sợ đã có thể so với huyền vũ giả đi." Một bên quan chiến Tạ Hào, trong lòng tư vị khó hiểu, vừa là hâm mộ lại là hận, càng nhiều lại là khuất nhục cùng không cam lòng. "Nguyên lai đây mới là hắc thực lực chân chính, lúc trước hắc và ta tại mười tám trên đỉnh tỷ thí, cũng không dùng hết toàn lực, hắc lại dám xem thường ta!"

"Hoa Lư Vân là một quái vật, nhục vũ cảnh lực giai lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, cái này Lý Hàm Tuyết cũng là quái thai, nhục vũ cảnh ngũ giai thực lực, vậy mà có được có thể so với huyền vũ giả lực chân khí, đây thật là một trận long tranh hổ đấu a."

"Ngươi lại còn giữ lại thực lực, rất tốt, ngươi không để ta thất vọng. Nhanh xuất ra ngươi toàn bộ thực lực đến, ta muốn hoàn toàn đưa ngươi đánh bại, chỉ có dạng này ngươi mới có thể đối với ta khẳng khẳng một mực địa thần phục!"

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Lĩnh ngộ lĩnh vực

Hoa Lư Vân vung tay lên, giữa không trung mấy chục cây băng trụ phân ra vô số cây tiểu băng trụ, như là đầy trời hoàng kiến, lao thẳng tới Lý Hàm Tuyết mặt mũi.

"Băng vân chương pháp!"

Vô đạo chân khí triệt tiêu một bộ phận Băng phong lĩnh vực lực lượng, Lý Hàm Tuyết động tác cũng biến thành mau lẹ rất nhiều, nhất chương đánh ra, chương kình cách không xuyên qua băng trụ, mấy chục cây băng trụ ở giữa không trung nhao nhao vỡ nát, hóa thành từng khối trong suốt sáng long lanh vụn băng.

"Nghĩ không ra ngươi lại có thể tại ta Băng phong lĩnh vực bên trong hoạt động tự nhiên, Lý Hàm Tuyết, xem ra ta còn thực sự là xem thường ngươi."

Hoa Lư Vân ở giữa không trung một trào, một cây băng tinh hình thành trường kiếm trong tay hắc thành hình.

Hoa Lư Vân thân thể lóc lên, từng cái tàn ảnh tại trong sân rộng chớp động không ngừng, trong chớp mắt Hoa Lư Vân một kiếm đã hướng Lý Hàm Tuyết bả vai bổ tới.

Lý Hàm Tuyết tay nắm lạnh lẽo, một chương vũ tại băng kiếm trên thân kiếm, phanh một tiếng băng kiếm vỡ vụn.

Hoa Luru Vân cười gằn nói: "Ta xem ngươi có thể chống bao lâu!"

Băng kiếm vỡ vụn trong nháy mắt, liền lại thành hình, một kiếm tiếp lấy một kiếm, vĩnh viễn không có điểm dừng hướng Lý Hàm Tuyết công tới.

Lý Hàm Tuyết thể nội võ đạo chân khí tại kịch liệt tiêu hao, cùng Hoa Luru Vân giao chiến mấy chục cái hội hợp, đã tiêu tốn trong cơ thể hẳn hai phần ba lượng chân khí.

Hoa Luru Vân Băng phong lĩnh vực có được phong tỏa đối thủ năng lực hành động, cực hạn âm hàn chi lực để đối thủ hành động trở nên chậm chạp, nếu không dùng chân khí chống cự cỗ này âm hàn chi lực, liền chỉ có thể mặc cho Hoa Luru Vân xâm lược.

Lý Hàm Tuyết đối kháng cỗ này âm hàn chi lực, khó không thể tả.

"Tiếp tục như vậy không phải biện pháp, ta sớm muộn hội hao hết chân khí mà bại vong."

Nửa canh giờ qua đi, Lý Hàm Tuyết chân khí trong cơ thể cơ hồ tiêu hao hầu như không còn, động tác càng ngày càng chậm chạp, phản ứng cũng càng ngày càng trì độn, trên thân cũng bị thương nặng, mười cái huyết động nhìn thấy mà giật mình.

"Ngươi đã đến cùng đồ mặt lợ, để ta đưa ngươi sau cùng đoạn đường đi."

Một cái trường thương tại Hoa Luru Vân trong tay hiển hóa, tiếng long ngâm vang vọng quảng trường, quảng trường bốn phía người xem nhao nhao biến sắc, ngẩng đầu nhìn qua giữa không trung nổi Hoa Luru Vân.

"Đây là cái gì công pháp? Lại có khủng bố như vậy thanh thế cùng uy năng!"

Trường thương uyển như Thần long vào biển, nhấc lên sóng lớn vô biên, thanh trường thương kia bay về phía chỗ, vạn vật né tránh, chúng sinh thần phục.

"Có thể chết ở ta long ma thương pháp dưới, ngươi không uổng công sống qua một trận."

Tiếng rít bén nhọn vô cùng, tựa hồ muốn xé rách bầu trời, xé rách mọi người màng nhĩ, xé rách hết thảy.

Kim quang lấp lóe, trường thương nếu như thiên ngoại đánh rơi lưu tinh một dạng, vội vã rơi xuống.

Oanh!

Lý Hàm Tuyết vừa muốn nâng lên hai tay chống cự, trường thương cũng đã trực tiếp xuyên thấu Lý Hàm Tuyết ở ngực, phanh một tiếng đem hán đóng ở trên mặt đất, Lý Hàm Tuyết mở to hai mắt, trong thân sắc không có bị thương, cũng không có không cam lòng, chỉ có giống như là chết một dạng bình tĩnh.

Bốn phía cũng yên tĩnh như là một đầm nước đọng.

Một hồi lâu, trên khán đài mới có phản ứng.

"Chết? Lý Hàm Tuyết hẳn chết?"

"Nhìn bộ dạng này, là Hoa Luru Vân thắng, mà Lý Hàm Tuyết hẳn bại."

Lập tức dưới đài bạo phát một trận tiếng oanh minh: "Hoa Luru Vân! Hoa Luru Vân!"

"Hàm Tuyết ca ca, ngươi không thể chết, ngươi đã nói sẽ không bao giờ lại bỏ xuống tiểu nhĩ." Tô Tiểu Nhĩ tiếng thét chói tai thê thảm tuyệt luân, tê tâm liệt phế.

Tô Tiểu Nhĩ liều lĩnh hướng trong sân rộng nằm thiếu niên kia chạy gấp tới, ôm Lý Hàm Tuyết thân thể nghẹn ngào khóc rống: "Hàm Tuyết ca ca, ngươi đừng bỏ lại tiểu nhĩ."

"Tô Tiểu Nhĩ, ngươi nên trở về đến tô gia, Lý Hàm Tuyết đã tử vong, ngươi không có lý do gì lưu luyến nữa nơi đây. Trở lại tô gia, cùng ta thành hôn, hoàn thành ngươi sứ mệnh." Hoa Luru Vân lãnh khốc vô tình nói.

Tô Tiểu Nhĩ hai mắt đỏ bừng trừng mắt Hoa Luru Vân, trong đôi mắt tràn ngập hận ý: "Hoa Luru Vân, ta cả một đời cũng sẽ không tha thứ ngươi."

Lúc này, Hoa Luru Vân đạo sư Thượng Vi Lâm đi tới.

"Hắc hắc, hữu kinh vô hiểm. Lý Hàm Tuyết tiểu tử này mặc dù có chút cổ quái, nhưng là cuối cùng không phải lưu vân đối thủ." Thượng Vi Lâm gặp Lý Hàm Tuyết nằm xuống về sau, chậm rãi đi đến trong sân rộng, giờ lên Hoa Luru Vân tay phải, lộ ra vui sướng thần sắc, cao giọng hô: "Hiện tại ta tuyên bố, lần này nội viện tuyển bạt thi đấu hạng nhất phải . . ."

Phù phù! Phù phù!

"Thanh âm gì!" Thượng Vi Lâm kinh ngạc bốn phía nhìn chung quanh.

Phù phù! Phù phù!

Lý Hàm Tuyết thực cũng không từ vong, hấn tuy nhiên bản thân bị trọng thương, lại còn chưa tới nơi từ vong cấp độ, hấn nằm trên mặt đất, lẳng lặng cảm thụ được một thương kia tàn khốc, một thương kia thần uy quý dị, cùng bên trong cái kia thần bí khó dò lực lượng, lực lượng kia tựa hồ cùng thân thể của hấn phát sinh kỳ dị nào đó cộng minh, trái tim phồn vinh mạnh mẽ nhảy lên, càng ngày càng vang, như là nổi trống một dạng, tại mọi người bên tai phù phù rung động, tim đập càng lúc càng nhanh, càng nhảy càng mạnh mẽ, sau cùng oanh một tiếng, Lý Hàm Tuyết hoàn toàn tỉnh táo lại.

"Ta còn chưa có thua đâu, còn lão sư ngươi bây giờ tuyên bố kết quả vì thời gian còn sớm." Lý Hàm Tuyết chậm rãi mở hai mắt ra, càng không ngừng thờ hồn hèn.

Tô Tiểu Nhã thấy thế, quá sợ hãi: "Hàm Tuyết ca ca, ngươi. . ."

Lý Hàm Tuyết cười nói: "Ngốc nha đầu, nhìn ngươi khóc thành dạng này, có phải hay không ước gì ta chết sớm một chút đây."

"Nói vậy, ta chỉ này đây vì. . ."

"Mệnh ta cứng rắn cực kì, sẽ không dễ dàng chết như vậy." Lý Hàm Tuyết chậm rãi chống đỡ khỏi thân thể, ánh mắt trở nên băng lãnh xuống tới, "Tiểu nhã, ngươi về trước khán đài, ta thu thập xong Hoa Lư Vãn liền đi tìm ngươi."

"Thế nhưng là ngươi thương thành dạng này. . ."

"Ta hiện tại mặc dù không có thắng hấn nắm chắc, nhưng là cũng sẽ không thua, ngươi yên tâm đi."

Lý Hàm Tuyết nhẹ nhàng đẩy, một cổ kỳ dị lực lượng đem Tô Tiểu Nhã đưa ra mấy trượng khoảng cách.

Mã Hoa Lang nhìn, trong mắt tuôn ra tinh quang: "Tốt, tốt tiểu tử, tuyệt xử phùng sinh, vậy mà tại như thế khản yếu quan đầu lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, quả nhiên không hổ là có được Không Không Vô Mịch trời sinh vũ tài."

"Hoa Lư Vãn, giữa chúng ta độ sức còn chưa kết thúc." Lý Hàm Tuyết nhìn chăm chăm Hoa Lư Vãn.

Hoa Lư Vãn lộ ra một tia khinh thường ý cười: "Nguyên lai tưởng rằng ngươi là người thông minh, thức thời, hiểu được chiều hướng phát triển đạo lý. Nhưng không nghĩ tới ngươi cư nhiên như thế bảo thủ ngoan cố, ta Băng phong lĩnh vực ngươi cũng phá không, ngươi lấy cái gì đến thắng ta?"

"Xác thực nếu ngươi nói, ta phá không ngươi Băng phong lĩnh vực, này đã là chuyện khi trước. Hiện tại lời nói, ngươi chỉ sợ muốn tính sai."

"Đến bây giờ ngươi còn muốn tranh đua miệng lưỡi, bớt nói nhiều lời, có bao nhiêu bản sự tất cả đều lấy ra, đến phá ta Băng phong lĩnh vực!"

Hoa Lư Vãn nắm ngón tay vò lấy, quang trường bốn phía hàn khí cuộn cuộn, tứ phía miếng băng mỏng ngưng kết, Băng phong lĩnh vực lần nữa buông xuống.

Ngay tại Băng phong lĩnh vực buông xuống trong nháy mắt, một cổ bụi khí lưu màu đen đang từ mặt đất từ từ bay lên, u ám, thần bí, cản trở, trùng điệp khí tức bốn phía tràn ngập, như là nghĩ triệu một dạng bò lên trên mặt băng, phát ra răng rắc răng rắc nhỏ vun vỡ tan âm thanh.

Hoa Lư Vãn như bị sét đánh, sắc mặt tái nhợt địa la hoảng lên: "Đây là cái gì?"

"Uổng cho ngươi lĩnh ngộ Băng phong lĩnh vực, ngươi chẳng lẽ lại không biết đây là cái gì lực lượng?" Lý Hàm Tuyết cười nói.

"Không, sẽ không! Ngươi làm sao có thể lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng! Ta Hoa Lư Vãn là độc nhất vô nhị, tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả, nhược vũ cảnh lực giai lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, ngươi Lý Hàm Tuyết dựa vào cái gì có thể cùng ta bình khởi bình tọa!"

"Không phải bình khởi bình tọa, mà là ta hơi thắng ngươi một bậc." Lý Hàm Tuyết nhàn nhạt nói, "ta là ngũ giai nhược vũ giả."

Hoa Lư Vãn tâm tính nhất thời xuất hiện vết rách, hấn tại Thương lam học viện trong ba năm tuy nhiên điều thấp, trên thực tế hấn là cao ngạo tới cực điểm, hấn là bởi vì hấn xem mọi người làm kiến hôi, khinh thường so sánh cùng, ở trong học viện mới bất hiện sơn bất lộ thủy, dạng này cao ngạo thâm nhập cốt tủy, dung nhập huyết dịch, tột đỉnh.

Bây giờ xuất hiện một cái cùng hấn bình khởi bình tọa, thiên phú thậm chí so với hấn còn cao hơn một chút Lý Hàm Tuyết, bởi vì Lý Hàm Tuyết tu vi mới nhược vũ cảnh ngũ giai, so với hấn còn thấp hơn một cảnh giới, lại giống như hấn lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, một con kiến hôi dám cùng hấn sánh vai? Hoa Lư Vãn trong lòng vô luận như thế nào đều vô pháp tiếp nhận sự thật này.

"Lý Hàm Tuyết, ngươi dám chà đạp ta tôn nghiêm, ngươi đáng chết!"

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Hỗn độn lĩnh vực

"Đừng tưởng rằng ngươi trùng hợp lĩnh ngộ một điểm lĩnh vực lực lượng đa lông, liền có thể ở trước mặt ta khoe khoang. Lấy thực lực của ta, vẫn là có thể nhẹ nhõm nghiền ép ngươi. Xem chiêu, long ma thương pháp!"

Hoa Lưu Vân trong mắt hàn mang lóe lên, một căn cự đại trường thương trong tay hấn thành hình, nhất thương chọc ra, mang theo trận trận bén nhọn tiếng rít.

Xoát!

Mũi thương ma sát ra tia lửa, bao vây lấy thân thương, giống như là một đầu địa ngục kim long một dạng, hướng Lý Hàm Tuyết vồ giết tới.

Trường thương này tốc độ cực nhanh, trường thương giống như đánh rơi lưu tinh, giống này bay xuống vẫn thạch, nhanh đến quá mức, chung quanh người xem nhân cầu muốn đuổi theo trường thương quỹ tích đều cảm thấy tốn sức.

Chỉ thấy trường thương lập tức liền đâm đến Lý Hàm Tuyết trước mặt, Lý Hàm Tuyết ngẩng đầu nhìn chăm chăm gào thét mà dài thương, mặt không biểu tình, không nhúc nhích đứng tại chỗ.

"Lý Hàm Tuyết đây không phải đang tìm cái chết sao? Vừa rồi hấn kém chút chết ở Hoa Lưu Vân thương hạ, hiện tại lại còn không mau tránh."

Tạ Hào một bên cười lạnh: "Gia hỏa này cuối cùng sẽ chết khi hấn phần này cuồng vọng cùng tự đại bên trên."

Tất cả mọi người đang nghi ngờ vì sao Lý Hàm Tuyết không tránh, nhưng không có người chú ý tới, chung quanh màu xám đen nồng vụ chính lấy cực nhanh tốc độ ăn mòn toàn bộ quảng trường, cùng Hoa Lưu Vân Bằng phong lĩnh vực hình thành địa vị ngang nhau cực diện.

Trường thương trực tiếp xuyên qua Lý Hàm Tuyết thân thể, Lý Hàm Tuyết thân thể trong nháy mắt bị trường thương đánh tan, nhưng mà lại không có huyết nhục bay tán loạn tràn diện, tản ra chỉ là thủy mặc một dạng hắc khí, hắc khí kia cuốn một cái, lại lần nữa tạo nên một cái mới Lý Hàm Tuyết.

Mọi người nhìn tròn mắt hốc mồm, bọn họ chưa bao giờ thấy qua quỹ dị như vậy tràn diện.

Ngay cả Tô Tiểu Nhã cũng không nhận được tò mò hỏi thăm Mã Hoa Lang: "Mã lão sư, Hàm Tuyết ca ca đến lĩnh ngộ cái gì lĩnh vực lực lượng? Như thể thần dị."

Mã Hoa Lang ngưng lỏng mày trầm tư, sau một lúc lâu mới nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, tiểu tử này lĩnh ngộ lĩnh vực hấn là hỗn độn lĩnh vực."

"Cái gì là hỗn độn lĩnh vực?" Tô Tiểu Nhã hiếu kỳ nói.

"Hỗn độn lĩnh vực là một loại cực kỳ hiếm thấy lĩnh vực, ta cũng chỉ là trong sách nhìn qua mà thôi, ta sư đệ đối hỗn độn lĩnh vực rất có nghiên cứu, nếu là hỏi hấn hấn có lẽ sẽ biết, bất quá ta cũng có thật nhiều năm không có cùng hấn liên hệ. Cho nên cụ thể vẫn phải đến hỏi tiểu tử kia mới được."

Lý Hàm Tuyết lĩnh vực tên là hỗn độn lĩnh vực, cũng xưng giết chi thánh vực, tại lĩnh vực bên trong, sở hữu giả có thể trên diện rộng đề cao mình tốc độ cùng lực lượng, đồng thời có được quấy nhiễu đối phương ánh mắt cùng cảm tri năng lực, có thể lấy giả tượng mê hoặc đối thủ, ra bất ngờ địa xuất thủ đạt tới ám sát mục đích.

Hoa Lưu Vân chau mày đứng lên: "Ngươi đây là cái gì lĩnh vực?"

"Thật có lỗi, ta nhưng không có gốc đến hợp nói cho đối thủ chính mình lĩnh vực lực lượng." Lý Hàm Tuyết cười lạnh nói, "vừa rồi ngươi đã xuất thủ, hiện tại giờ đến phiên ta."

Võ giả mỗi lĩnh ngộ một loại lĩnh vực lực lượng, từ nơi sâu xa hội có một loại kỳ dị lực lượng, ban thường lĩnh vực ảo nghĩa. Tỉ như Hoa Lưu Vân long ma thương pháp, chính là hấn lĩnh ngộ Bằng phong lĩnh vực lúc, nương theo mà đến một loại ảo nghĩa.

Lý Hàm Tuyết tại lĩnh ngộ hỗn độn lĩnh vực trong nháy mắt, một đoạn khó phân phức tạp kinh văn cũng theo đó thu vào trong đầu hấn, đoạn này kinh văn hết thấy trình bày bốn loại ảo nghĩa, theo thứ tự là dạ ảnh, Thuấn Bộ, thuấn sát, hỗn độn thiên đạo.

Bốn loại ảo nghĩa tầng tầng tiến dần lên, chỉ có tu luyện phía trước ảo nghĩa, mới có thể tiếp tục hướng xuống tu luyện, trung dạ ảnh có thể thông qua chế

tạo hỗn độn giả thân thể, đạt tới mê hoặc đối thủ mục đích.

"Dạ anh!"

Lý Hàm Tuyết thân thể trong nháy mắt hóa thành nước như mực bụi khí lưu màu đen, tản ra sau cấp tốc dung nhập chung quanh một mảnh hỗn độn linh vực bên trong.

"Đáng chết, gia hỏa này vậy mà linh ngộ quý dị như vậy linh vực lực lượng! Hừ, ta tuy nhiên không biết người linh vực đến ủng hộ có cái gì dạng lực lượng, bất quá người vừa linh ngộ linh vực, linh vực tất nhiên cực kỳ yếu ớt, ta dĩ lực phá pháp, trực tiếp đánh nát người linh vực, nhìn người còn có tài năng gì."

Hoa Lưu Vân thét dài một tiếng, thân thể bên trên tán phát ra trận trận đáng sợ hàn khí, hân ở giữa không trung đối Lý Hàm Tuyết hỗn độn linh vực điên cuồng oanh kích, trắng xóa hàn khí cùng hỗn độn linh vực bụi khí lưu màu đen tại dọc theo quảng trường phát sinh kịch liệt va chạm, khí tức tràn ra đến khán đài, không ít tu vi thấp người xem bị liên lụy, oa một tiếng miệng phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

"Đây quả thực giống như là huyền vũ giả ở giữa chiến đấu một dạng, cái này Lý Hàm Tuyết vậy mà có thể cùng lưu vân chống lại, thật sự là không đơn giản." Thương Vi Lâm thâm than một tiếng, hân là lần này nội viện tuyển bạt thi đấu người phụ trách, trong học viện học sinh bị liên lụy, hân cũng không thể ngồi nhìn mặc kệ.

Thương Vi Lâm vung tay lên, tại quảng trường bốn phía hình thành một đạo hơi mỏng màn hình, ngăn cách Lý Hàm Tuyết cùng Hoa Lưu Vân đánh nhau phát ra dư uy, mọi người lúc này mới buông lỏng một hơi.

Hoa Lưu Vân điên cuồng oanh kích vẫn còn tiếp tục, từng khóa băng quyền cách không nện tại hỗn độn linh vực biên giới, băng hoa cùng màu mực cùng bay, trong lúc nhất thời tràng diện hỗn loạn không chịu nổi.

"Khác uổng phí sức lực, ta hỗn độn linh vực không có khả năng bị người đánh vỡ." Lý Hàm Tuyết từ hỗn độn trong linh vực hiện thân, đứng thẳng người lên, "Người cùng ta còn thừa thể lực cũng không nhiều, liền lấy một chiêu cuối cùng này định thư hùng đi!"

Lý Hàm Tuyết hơi hơi cung cấp thân thể, giống như là một cái liệt báo một dạng, song chân vừa đạp, thân thể giống như là một đầu lưu tuyến, nhất quyền đối Hoa Lưu Vân ở ngực đánh tới.

Hỗn độn linh vực tại Lý Hàm Tuyết xông ra trong nháy mắt, lùi về trong cơ thể hân, đang đến gần Hoa Lưu Vân trong nháy mắt lại cấp tốc triển khai, đem Hoa Lưu Vân kien hàng ở chính giữa.

Hoa Lưu Vân cười ha ha: "Người linh vực lực lượng để cho ta rất lợi hại khó giải quyết, người nếu là trốn ở linh vực bên trong, còn có thể kéo dài hơi tàn một hồi. Nhưng là người lại muốn cùng ta nhất kích quyết ra thắng bại, thật sự là ngầy thơ, ta hiện tại liền để người vì người ngầy thơ trả giá đắt!"

Hoa Lưu Vân trong mắt hàn mang lóe lên, trường thương trong tay trong nháy mắt thành hình, nhất thương hung hăng chọc ra, nhất thốn trường nhất thốn cường, Lý Hàm Tuyết quyền đầu còn chưa đụng phải Hoa Lưu Vân thân thể, cũng đã bị Hoa Lưu Vân trực tiếp nhắc lên giữa không trung.

"Chết đi, lấy người máu tươi đến kết thúc trận chiến đấu này!"

Hoa Lưu Vân cánh tay phải chấn động mạnh mẽ, trường thương đi theo cánh tay chấn động, muốn đem Lý Hàm Tuyết thân thể trực tiếp chấn vỡ.

Nhưng vào lúc này, chuyện quý dị phát sinh, Lý Hàm Tuyết thân thể cũng không bị chấn động thành thịt bằm, mà chính là hóa thành đầy trời hắc khí.

Hoa Lưu Vân quá sợ hãi: "Không tốt."

Hân gấp vội cúi đầu xem xét, chỉ thấy một cái sắc mặt trắng nõn thiếu niên đối hân quý dị cười một tiếng, nhất quyền lực quán son hà trọng quyền hướng bộ ngực hân oanh tới.

Hoa Lưu Vân đã tới không kịp đề phòng, sinh sinh chịu Lý Hàm Tuyết một quyền này về sau, toàn thân chân khí nghịch loạn đảo ngược, Băng phong linh vực trong nháy mắt vỡ vụn, thân thể như là bao cát một dạng phanh một tiếng, bay ngược ra quảng trường.

"Lý Hàm Tuyết, người. . ." Hoa Lưu Vân nằm trên mặt đất, ho ra một ngụm máu tươi sau trực tiếp bất tỉnh nhân sự.

"Người quá bất cẩn, thân người hân ta hỗn độn linh vực bên trong còn không tự biết, người đánh trúng chỉ là ta hỗn độn giả thân thể. Đây chính là người nguyên nhân thất bại."

Nhìn trên mặt đất hôn mê bất tỉnh Hoa Lưu Vân, Lý Hàm Tuyết thấp giọng nỉ non: "Tiểu nhâ, ta làm đến."

Đánh bại Hoa Lưu Vân, Lý Hàm Tuyết liền không có cái gì có thể lo lắng. Một trận chiến này có thể nói là Lý Hàm Tuyết gian khổ nhất một trận ác chiến, hân lúc này cũng đã là son cùng thủy tận, toàn thân không có nửa điểm khí lực, tâm thần buông lỏng trễ, cũng té xỉu quá khứ.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Kỳ dị huyền binh

Lý Hàm Tuyết đánh với Hoa Lư Vân một trận, Lý Hàm Tuyết thắng, Hoa Lư Vân bại.

Nhưng là bởi vì một trận chiến này quá mức thảm liệt, dẫn đến Lý Hàm Tuyết vô pháp tham gia phía dưới trận đấu. Tô Tiểu Nhã đánh với Trịnh Vũ Thông một trận, Tô Tiểu Nhã cuối cùng lấy một chiêu thắng hiểm.

Cuối cùng nội viện tuyển bạt thi đấu bài danh chiến kết thúc, hạng nhất Tô Tiểu Nhã, hạng hai Trịnh Vũ Thông, người thứ ba Lý Hàm Tuyết, hạng tư Hoa Lư Vân, đệ ngũ danh thì là bại giả tổ tấn cấp triệu thà.

"Hàm Tuyết ca ca, ngươi tỉnh rồi."

Lý Hàm Tuyết mở hai mắt ra, lần đầu tiên nhìn thấy là Tô Tiểu Nhã, nàng ngồi ngay ngắn ở Lý Hàm Tuyết bên cạnh, mặt mũi tràn đầy nhu sắc.

"Nội viện tuyển bạt thi đấu kết thúc sao?"

"Đã kết thúc ba ngày."

"Ngươi là nói ta đã mê man ba ngày?"

"Cùng Hoa Lư Vân nhất chiến về sau, Hàm Tuyết ca ca ngươi vẫn ở vào trạng thái hôn mê, Mã lão sư nói ngươi là tiêu hao quá lớn, cho nên mới mê man lâu như vậy."

Lý Hàm Tuyết đột nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, đau đến nhe răng trợn mắt, hần nhất động thân thể liền cảm thấy toàn thân đau nhức khó nhịn, mỗi một khối bắp thịt đều giống như tê liệt khó chịu.

"Lão sư nói ngươi còn phải tĩnh dưỡng mấy ngày, tài năng khôi hân, ngươi đói không, ta đi cấp ngươi cảm chút ăn."

"Ta không đói bụng." Lý Hàm Tuyết lắc đầu, "Tỷ thí lần này hạng nhất là ai?"

"Xa tận chân trời." Tô Tiểu Nhã cười đùa nói.

"Tiểu nhã ngươi cảm hạng nhất?" Lý Hàm Tuyết có chút giật mình, bởi vì Tô Tiểu Nhã liền chiến Tạ Hào, Vương Long hai đại cao thủ, thân thể gánh vác đã cực lớn, cuối cùng cùng với Trịnh Vũ Thông giao chiến, ở vào tuyệt đối thể yếu, có thể thắng được thực sự ngoài dự liệu.

Tô Tiểu Nhã tiếp lấy liền cùng Lý Hàm Tuyết đơn giản bàn giao một phen, Lý Hàm Tuyết mới hiểu được, nguyên lai tại thời khắc mấu chốt, Trịnh Vũ Thông phạm trí mạng sai lầm, để một mực ở thể yếu Tô Tiểu Nhã bắt được, kết quả một chiêu bại trận.

"Nội viện tuyển bạt thi đấu đã kết thúc, tiếp xuống cũng là tiến nhập nội viện." Lý Hàm Tuyết trong lòng tràn đầy chờ mong, "Không biết nội viện đến họp là dạng gì một bộ quang cảnh."

"Mặc kệ đi nơi nào, chỉ cần Hàm Tuyết ca ca qua địa phương, tiểu nhã cũng nhất định sẽ qua."

"Tiểu nhã, có một vấn đề ta một mực không hiểu."

"Vấn đề gì?"

"Ta lần đầu tiên nhìn thấy ngươi thời điểm, liền biết ngươi không phải tầm thường nhân gia con gái, thân phận của ngươi đến là cái gì?"

Tô Tiểu Nhã nhìn chằm chằm Lý Hàm Tuyết, do dự nửa ngày, nói: "Hàm Tuyết ca ca, tiểu nhã xác thực có chuyện lên gạt đi ngươi, ta hiện tại không thể nói với ngươi. Nhưng là ngươi nhất định phải tin tưởng tiểu nhã, tiểu nhã chắc là sẽ không làm bất luận cái gì có lỗi với Hàm Tuyết ca ca sự tình."

"Ừm, chờ ngươi ngày nào muốn nói với ta thời điểm, lại nói cũng không muộn." Lý Hàm Tuyết nhìn qua ngoài cửa sổ trời chiều, "Đúng, lần này nội viện tuyển bạt thi đấu top 5, nghe nói có thể đạt được ngoại viện một kiện phần thưởng, tiểu nhã ngươi linh không có?"

"Có a, ngươi xem!" Tô Tiểu Nhã nâng lên nàng cổ tay trắng, phía trên ngọc sắc vòng tay đính linh rung động.

Lý Hàm Tuyết tinh thần lực phát tán ra, xuyên thấu qua ngọc sắc vòng tay mặt ngoài, nhìn thẳng nội bộ năm đầu khí mạch, mỉm cười nói: "Đây cũng là một kiện ngũ giai huyền binh đi."

"Không sai, tay này vòng gọi viêm long vòng, có cái này vòng tay, ta đột minh quyết có thể đề cao gấp đôi uy lực, mà lại ta còn phát hiện, ta giống như Hàm Tuyết ca ca, vậy mà cũng có thể phát huy lĩnh vực lực lượng."

"Thật giả?" Lý Hàm Tuyết giật nảy cả mình, hẳn có thể lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, này hoàn toàn xuất phát từ ngẫu nhiên, nếu không phải Hoa Lưu Vân một thương kia, hẳn đại nạn không chết, sống sót sau tai nạn lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, hiện tại Lý Hàm Tuyết khả năng liên lĩnh vực là cái dạng gì cũng không biết. Mà Tô Tiểu Nhã vậy mà ánh sáng dựa vào chính mình, liên lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, cái này tư chất đã hoàn toàn không thua bởi Hoa Lưu Vân.

"Ta lĩnh vực gọi bạch phượng lĩnh vực."

Tô Tiểu Nhã thân thể tán phát ra trận trận đáng sợ nóng rực khí tức, Lý Hàm Tuyết phảng phất nhìn thấy một cái biển lửa bên trong, một cái màu trắng phượng hoàng đang phóng lên tận trời.

"Tiểu nhã, ngươi có được chính mình lĩnh vực, đến trong nội viện, ta muốn cũng đủ để tự vệ."

Màn đêm buông xuống, ba ngày đảo mắt đã qua, Lý Hàm Tuyết thân thể đã hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu, chân khí trong cơ thể càng càng hùng hậu dồi dào, hẳn hẳn cảm giác được nhược vũ cảnh lực giai đã cách hẳn không xa.

"Là thời điểm đem thuộc về ta phần thưởng cảm về, không biết học viện lần này sẽ cho ta vật gì tốt."

Lý Hàm Tuyết hướng bên trong lầu đi đến, bên trong lầu là võ đạo viện sưu tầm các loại kỳ trân dị bảo địa phương, mỗi lần thiên công viện vừa có chất lượng thượng thừa huyền binh sản xuất, võ đạo viện nhất định dùng nhiều tiền mua sắm một kiện, sưu tầm ở chính giữa trong lầu, bởi vậy cũng liền tạo nên hiện tại bên trong lầu.

Chỉ có đối học viện làm ra công hiến, hoặc là đặc biệt kiệt xuất nhân tài, mới có tư cách tiến vào bên trong lầu, Lý Hàm Tuyết đối bên trong lầu sớm có nghe thấy, chỉ là một mực không có cơ hội tiến vào bên trong lầu, bây giờ tiến vào bên trong lầu, trong lòng cũng có chút kích động tâm tình.

Bên trong lầu là một tòa mười phần phong cách cổ xưa cao ốc, tứ phía đều là màu nâu gỗ cứng xây dựng mà thành, Lý Hàm Tuyết bước vào bên trong lầu, liền thấy một người trung niên, người này hào hoa phong nhã, một bộ yếu đuối bộ dáng.

"Ngươi tốt, ta gọi Lý Hàm Tuyết, tới nơi này nhận lấy nội viện tuyển bạt thi đấu top 5 khen thưởng."

"Ngươi kêu ta lão tiêu liền tốt." Trung niên nhân thượng hạ dò xét Lý Hàm Tuyết liếc một chút, theo rồi nói ra: "Đi theo ta."

Lý Hàm Tuyết đi theo trung niên nhân bên trong lầu lầu 7, chỉ thấy lầu 7 bên trong các loại huyền binh thiết bị rực rỡ muôn màu, giá trị mấy ngàn kim tệ tài liệu khắp nơi có thể thấy được, thậm chí còn có hơn vạn hơn mười vạn tài liệu.

"Đây quả thực là một tòa di động bảo kho a!" Lý Hàm Tuyết hít sâu một hơi.

Trung niên nhân chú ý tới Lý Hàm Tuyết biểu hiện trên mặt biến hóa, không khỏi lộ ra mỉm cười: "Có phải hay không mở rộng tầm mắt?"

"Xác thực, nơi này đồ tốt thực sự quá nhiều."

"Nơi này đồ, vật ngươi có thể tùy ý chọn tuyển, nhưng là chỉ có thể chọn lựa một kiện."

Những tài liệu này tuy nhiên quý giá, nhưng là Lý Hàm Tuyết trước mắt cũng không thiếu khuyết tài liệu, ánh mắt của hắn tại bảy trong lầu vừa đi vừa về liếc nhìn, nhìn thấy trên tường bảy chuỗi huyền binh.

Lý Hàm Tuyết lần đầu tiên nhìn thấy cái này bảy chuỗi huyền binh thời điểm, trong lòng liền sinh ra cự đại nghi vấn.

"Cái này bảy chuỗi huyền binh, mỗi một chiếc đều chỉ có một đầu khí mạch, hiển nhiên chỉ là nhất cấp huyền binh. Theo lý mà nói, nhất cấp huyền binh khắp nơi có thể thấy được, tất nhiên than hóa, thế nhưng là vì sao lại bị trịnh trọng sự tình địa treo trên tường đâu? Đây là đang không đúng lẽ thường."

Lý Hàm Tuyết nhìn chăm chăm cái này bảy chuỗi huyền binh, nhìn chăm chú một hồi lâu, mà một bên lão tiêu thì là nhiều hứng thú nhìn lấy Lý Hàm Tuyết.

"Ngươi tuyển tốt mình muốn đồ, vật sao?"

"Lại cho ta một chút thời gian."

"Thông thả, ngươi có nửa ngày thời gian có thể tự do chọn lựa."

Lý Hàm Tuyết thật lâu nhìn chăm chú lên bảy chuỗi huyền binh, muốn xem thấu bên trong bí ẩn, hắn thử nghiệm dùng võ đạo chân khí câu thông mỗi một chiếc huyền binh khí mạch, đột nhiên Lý Hàm Tuyết tâm thần kịch chấn, hắn đột nhiên cảm giác được bảy đầu khí mạch đang lóe lên tỏa sáng, cái này bảy chuỗi huyền binh lại lấy một loại kỳ lạ phương thức hô ứng lẫn nhau lấy, phát ra từng đợt sóng xung kích tại mãnh liệt lấy Lý Hàm Tuyết tinh thần lực.

"Hào lợi hại sóng xung kích! Thật là kỳ lạ huyền binh!"

Lý Hàm Tuyết mừng rỡ trong lòng, hẳn biết chỉ có cao giai huyền binh mới có thể đối với võ giả tạo thành lớn như vậy trùng kích lực, bảy chuỗi huyền binh đơn độc đến xem, đều là hàng via hè hàng, có thể chúng nó một khi trở thành một chỉnh thể, liền có thể phát huy gấp mấy trăm lần lực lượng.

"Lão tiêu, ta muốn cái này bảy chuỗi huyền binh!"

Lão tiêu cười ha ha: "Cái này lâu 7 bên trong trân quý nhất không phải giả trị hơn vạn tài liệu, mà chính là cái này bảy chuỗi tên là bảy tên trăm nhất cấp huyền binh, không tệ, tiểu huynh đệ ngươi rất tinh mắt. Trước đó Trịnh Vũ Thông, Hoa Lư Vân bọn người đến cái này lâu 7 đến, cũng không có phát hiện cái này bảy chuỗi huyền binh ảo diệu, nghĩ không ra tiểu huynh đệ ngươi vậy mà có thể phát giác. Nếu như ta không có đoán sai lời nói, ngươi hẳn là một tên luyện khí sư a?"

Lý Hàm Tuyết biết lão tiêu là một hiểu công việc người, khẳng định cũng không gạt được, nhân tiện nói: "Ta chỉ là hiểu một số luyện khí da lông mà thôi."

"Tiểu huynh đệ quá quá khiêm tốn hư, ngươi có thể nhìn thấu cái này bảy chuỗi huyền binh huyền bí, chỉ ít cũng có nhất phẩm bên trên luyện khí sư trình độ, dù cho không phải nhị phẩm luyện khí sư, cách nhị phẩm cũng không xa. Đồ tốt liền nên lưu cho có thể thưởng thức người khác, cái này bảy chuỗi huyền binh liền về ngươi. Bất quá ngươi muốn nhất định phải nhớ kỹ, cái này bảy chuỗi huyền binh thất thất quy nhất thời điểm, thần uy mạc trắc, có thể phát huy thất cấp huyền binh uy lực lớn nhất, nhưng là chỉ có thể sử dụng một lần, một lần về sau bảy chuỗi huyền binh bên trong khí mạch sẽ toàn bộ vỡ vụn, biến thành phế phẩm. Nhất định phải cẩn thận sử dụng."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha, mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Lâm gia nguy cơ

Lý Hàm Tuyết đạt được bảy chuỗi huyền binh về sau, lấy võ đạo chân khí rót vào huyền binh khí mạch bên trong, bảy đầu khí mạch nhất thời kéo ra các sắc quang mang, xích chanh hoàng lục thanh lam tử, thất sắc quang mang làm thành một cái kiếm trận, ở giữa không trung xoay tròn cấp tốc, xoát một tiếng bảy chuỗi huyền binh hòa làm một thể, một thanh kim quang vô hạn trường kiếm lơ lửng tại Lý Hàm Tuyết trước ngực, trận trận đáng sợ khí tức như là gọn sóng một dạng sôi trào mãnh liệt.

Lý Hàm Tuyết cảm giác chỉ cần nhẹ nhàng huy động thanh này kim kiếm, bất luận cái gì nhược võ giả đều sẽ trong nháy mắt hồi phi yên diệt, thậm chí ngay cả huyền vũ giả đều có nguy hiểm đến tính mạng. Kim kiếm quang mang thối lui, hóa thành bảy chuỗi, Lý Hàm Tuyết đưa chúng nó thu sạch tốt, đây là hắn hàng hiệu nhất, mà lại chỉ có thể sử dụng một lần, Lý Hàm Tuyết đương nhiên sẽ không tùy ý lãng phí.

Lý Hàm Tuyết ra bên trong lâu, đi ở bóng rùng trong đường nhỏ, đột nhiên nghe được có người tại sau lưng của hắn hô to: "Tỷ phu, tỷ phu. . ."

"Thanh âm này có chút quen thuộc, là ai?" Lý Hàm Tuyết nhìn lại, chỉ thấy đối diện chạy tới một cái mặt mũi tràn đầy hạo sắc thiếu niên, thiếu niên này chính là ngày đó tại nhất phẩm trong các cùng Lý Hàm Tuyết độ sức qua Lâm Hà, cũng chính là Lâm Huyền Huyền đệ đệ.

"Lâm Hà, làm sao ngươi tới Thương lam học viện? Còn có, ngươi làm gì gọi ta tỷ phu?"

"Tỷ phu, lần này ngươi nhất định phải giúp chúng ta một tay, ngươi nếu là không giúp chúng ta, ngươi khả năng liền không làm được tỷ phu của ta." Lâm Hà gấp đến cơ hồ muốn khóc lên.

"Có chuyện gì, ngươi nói đi. Bất quá đừng có lại gọi ta tỷ phu."

"Vâng, tỷ phu." Lâm Hà vội vàng nói: "Gia gia ba ngày trước đột nhiên chết bệnh, trong nhà hai cái thúc thúc ngấp nghé gia chủ vị trí, mượn nhờ nhất phẩm các hắn hai nhà thế lực, liền thủ chèn ép phụ thân, bức bách phụ thân từ bỏ kế thừa gia chủ vị trí. Thế nhưng là phụ thân không làm, cho nên bọn họ liền nói phụ thân sát hại gia gia, đem phụ thân cùng tỷ tỷ đều giam cầm đứng lên, tỷ tỷ nói để cho ta tới tìm ngươi, ngươi nhất định sẽ có biện pháp."

"Tỷ tỷ ngươi không khỏi cũng đánh giá quá cao ta." Lý Hàm Tuyết nở nụ cười khổ, mấy cái gia tộc tranh đấu, hẳn một ngoại nhân thực sự rất khó nhúng tay, bất quá Lâm Huyền Huyền là bạn hữu, bằng hữu gặp nạn cũng không thể ngồi nhìn mặc kệ.

"Tỷ phu, người không thể thấy chết không cứu a." Lâm Hà vội la lên.

"Người khác gọi ta tỷ phu, ta liền đáp ứng người."

"Không có vấn đề, Lý ca."

Lý Hàm Tuyết đi theo Lâm Hà vội vã địa hướng Lâm gia tiến đến, Lâm gia tại thương vân thành phía Nam ngoài ba mươi dặm, hai người ngựa không dừng vó địa đuổi nửa ngày đường, rốt cục đuổi tới Lâm gia.

Lâm gia phủ trạch chiếm diện tích bao la, ngang dọc mấy trăm trượng, cao ốc đình các liên tiếp, huy hoàng bao la hùng vĩ, xa xỉ phồn hoa.

"Không hổ là đại gia tộc!" Lý Hàm Tuyết thàn than một tiếng, Lâm gia so với Lý gia đến, muốn phồn vinh số không chỉ gấp mười lần.

Lúc này, trong Lâm gia bên ngoài đã hạ đầy người mặc trang phục võ giả, mỗi một võ giả đều cầm trong tay lợi khí, thần sắc hung ác, giống là một đám lúc nào cũng có thể sẽ nhào tới ác lang.

"Bọn họ cũng là thúc thúc Lâm Thụ và Lâm Cương mời đến ngoại lai thế lực, theo thứ tự là Trương gia cùng Tôn gia hai đại gia tộc, bọn họ tuy nhiên mặt ngoài nói là chủ trì công đạo, trên thực tế lại là ý thế hiếp người, muốn bức bách phụ thân từ bỏ kế thừa vị trí gia chủ."

Thông qua cùng Lâm Hà nói chuyện với nhau, Lý Hàm Tuyết biết, nguyên lai Lâm Hà phụ thân Lâm Hoành, tính cách cường ngạnh, vì gia tộc lợi ích mà đắc tội mở đầu, tôn hai nhà, lần này Lâm gia gia chủ Lâm lão đầu tử tạ thế, hai nhà vừa vặn mượn cơ hội thâm thấu tiến lâm gia, đến đỡ chính mình thế lực, chỉ cần Lâm Hoành không phải lo liệu việc nhà người, như vậy lấy Lâm Thụ và Lâm Cương hai người cổ tay cùng tài năng, căn bản không đủ mà đối kháng mở đầu, tôn hai nhà, đến lúc đó nhất phẩm các là sẽ trở thành mở đầu, tôn hai nhà cùng sở hữu phẩm, mà Lâm gia làm theo sẽ bị chậm rãi gạt ra nhất phẩm các.

"Lâm Hà, cha người đại nghịch bất đạo, vậy mà sát hại chính mình cha ruột, lúc này, người vẫn chưa tới tông thị từ đường quỳ xuống sám hối, ngược lại cùng một người xa lạ lẫn lộn cùng một chỗ, người có phải hay không cũng muốn phạm thượng làm loạn?" Một cái bụng phệ trung niên nhân vênh mặt hát hàm sai khiến địa quát, người này chính là Lâm Hà thúc thúc Lâm Thụ.

Lâm Hà mặt đỏ tới mang tai địa tranh nói: "Phụ thân không có sát hại gia gia, gia gia là bệnh chết, theo phụ thân không có quan hệ."

"Người còn dám mạnh miệng!"

Lâm Thụ nhanh chân mang theo một đám thần sắc hung ác võ giả, nhanh chân đi đến Lâm Hà trước mặt, đưa tay liền là một bạt tai.

Nhưng là thủ chương còn chưa rơi xuống, liền đã bị Lý Hàm Tuyết cho nghiêng cứu ở giữa không trung.

Lâm Thụ quay đầu hung tợn nhìn chằm chằm Lý Hàm Tuyết: "Người lại là nơi nào xuất hiện?"

"Tại hạ Lý Hàm Tuyết, Lâm Hà bằng hữu. Người là Lâm Hà thúc thúc, ngay trước ngoại nhân mặt, đánh như vậy cháu mình, không tốt a."

"Cái này là gia tộc chúng ta nội sự, người một ngoại nhân quản nhiều cái gì nhân sự, mau tránh ra cho ta!"

Lâm Thụ tay bãi xuống, một cái tát lại hướng Lâm Hà má trái quét tới, một tát này thế đi cực hung.

Một tát này lại bị Lý Hàm Tuyết chặn lại.

"Người quả thực là muốn chết!" Lâm Thụ hai lần giáo huấn Lâm Hà không thành, nhất thời giận dữ, một cái tát hướng Lý Hàm Tuyết trên mặt đánh tới.

Ba một tiếng!

Lâm Thụ nhất thời sắc mặt đại biến, bàn tay hấn cùng Lý Hàm Tuyết thủ chương đối chạm thử, giống như là đánh vào một khối tinh thiết bên trên, nhất thời đau đến nhe răng trợn mắt, hấn là nhục vũ cảnh ngũ giai cao thủ, tự cao không yếu, tuy nhiên lại không nghĩ tới người thiếu niên trước mắt này lại là cái còn mạnh hơn hấn cao thủ.

"Lâm Hà, tiểu tử người thật sự là học được bản sự, chẳng những không chịu nhận làm, còn tìm tới người giúp đỡ." Lâm Thụ giận quá mà cười, thật sâu nhìn Lý Hàm Tuyết liếc một chút, hừ cười nói: "Hi vọng người cái này người trợ giúp có chút tác dụng, chờ một lúc cũng là gia tộc thâm phán thời khắc, cha người tội danh một khi chứng thực, trên cổ đầu người đó là đừng nghĩ bảo trụ, về phần người nha, cũng sẽ bị trục xuất Lâm gia, vĩnh thế không còn là lâm gia con cháu."

Tiến nhập Lâm gia tông thị từ đường, trong đường ngồi vây quanh lấy mấy chục cái uy phong bát diện nhân vật, phía sau bọn họ thì là đứng hầu che mặt sắc nghiêm túc võ giả, Lý Hàm Tuyết nhìn ra được, những người này toàn đều không phải là người yếu, tu vi chỉ ít tại nhục vũ cảnh tứ giai trở lên.

Trong đường hai đại hán đề ép một người trung niên, trung niên nhân tóc tai bù xù, quỳ gối một cái hiến lành lão giả di ảnh trước mặt, thần sắc tràn ngập không cam lòng cùng phẫn nộ, người này chính là Lâm Hoành.

Lâm Hoành bên người một cái thần sắc tiêu tụy thiếu nữ, cũng đi theo Lâm Hoành quỳ trên mặt đất, thần sắc thống khổ, song mắt đỏ bùng.

Mọi người gặp Lâm Hà tiến vào từ đường, đều lộ ra một tia kinh ngạc, bọn họ nguyên lai tưởng rằng Lâm Hà đã đào tẩu, lại không nghĩ tới hắn vẫn còn có đảm lượng trở về.

"Tiểu Hà, ngươi về tới làm gì?" Lâm Hoàn cả giận nói.

"Cha, ta không thể bỏ xuống ngươi."

Lâm Huyền Huyền nhìn thấy Lâm Hà, lại nhìn thấy Lý Hàm Tuyết, thần sắc có một tia biến hóa, nhưng cũng cúi đầu xuống, muốn nói lại thôi.

"Lâm Hà, ngươi rốt cục trở về." Lâm Hà thúc thúc Lâm Cương lạnh lùng nhìn Lâm Hà liếc một chút, lập tức thần nhiên nói: "Qua, cùng cha ngươi cùng một chỗ, cho gia gia ngươi quỳ xuống, thay cha ngươi sám hối phạm phải việc ác."

Lâm Hà cao giọng quát: "Cha ta không sai, chúng ta không sai, gia gia không phải phụ thân giết."

Lâm Cương sắc mặt phát lạnh, quát: "Còn dám lớn tiếng ồn ào, quỳ xuống!"

Tay hắn nhất chỉ, một đạo chân khí từ đầu ngón tay hắn bắn ra đến, hướng Lâm Hà đầu gối đánh tới, Lý Hàm Tuyết trên tay cũng đồng thời phát ra một đạo chân khí.

Phanh một tiếng, hai luồng chân khí trực tiếp đánh vỡ, phát ra một tiếng bén nhọn tiếng kêu to.

Lâm Cương hơi biến sắc mặt, nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết nói: "Vị bằng hữu này, xin hỏi tôn tính đại danh?"

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Tiền bối

"Ta gọi Lý Hàm Tuyết." Lý Hàm Tuyết nói.

"Tiểu huynh đệ là Lâm Hà bằng hữu a?" Lâm Cương nói.

"Không sai."

"Tiểu huynh đệ tuổi còn trẻ liền ỷ có tu vi như thế, tương lai nhất định tiền đồ vô lượng. Nhưng nếu là cuốn vào Lâm gia chúng ta trong tranh đấu, không khỏi liên lụy ra không đủ lý trí. Ta vẫn là xin khuyên tiểu huynh đệ một câu, tốt nhất vẫn là khác lộ cái này tranh vào vùng nước đục, nếu là tiểu huynh đệ khẳng khẳng muốn tham dự việc này, đến lúc đó chỉ sợ khó mà toàn thân trở ra." Lâm Cương chậm rãi nói.

Lý Hàm Tuyết nhìn Lâm Cương liếc một chút, ngữ khí không vội không chậm nói: "Có một số việc là nhất định phải làm, bằng hữu của ta tại gặp nạn, ta không thể trở mặt nhìn lấy bọn hắn bị người chà đạp."

Lâm Thư lúc này nâng cao cái bụng lớn đứng lên, "Nhị ca, ngoại nhân nhúng tay Lâm gia chúng ta sự tình, đây coi là cái gì sự tình? Lâm gia chúng ta khi nào xuống dốc đến từ ngoại nhân chỉ trở cấp độ? Nếu là truyền đi, còn không bị người nhạo báng? Theo ta thấy, trước cho tiểu tử này một chút giáo huấn, như thế mới có thể biểu hiện Lâm gia chúng ta uy nghiêm."

"Việc này ta từ có chừng mực." Lâm Cương sắc mặt dần dần lạnh, quay đầu hướng Lý Hàm Tuyết nói: "Xem ra ngươi là nhất định phải nhúng tay Lâm gia chúng ta sự tình?"

"Ngươi có thể hiểu như vậy, các ngươi trong Lâm gia đến có cái gì ẩn tình, ta không muốn quản. Nhưng là bằng hữu ta không thể thụ đến bất kỳ khuất nhục."

Lý Hàm Tuyết đi đến Lâm Huyền Huyền hòa làm hồng bên người, hai cái đề ép hắn đại hán gặp Lý Hàm Tuyết đi tới, da mặt một kéo căng, quát to: "Ngươi muốn làm gì?"

Lý Hàm Tuyết lạnh lùng nói: "Thả ta ra bằng hữu."

"Mơ tưởng!"

Vừa dứt lời, hai đại hán đồng thời nhất quyền hướng Lý Hàm Tuyết ở ngực cùng đầu đánh tới.

Lý Hàm Tuyết tay phải rung động, tay áo dài run thẳng tắp, giống như đem xích sắt một dạng đập tại hai đại hán trên nắm tay, một cỗ đại lực trực thâu quá khứ, từ quyền đầu chui vào hai đại hán trong thân thể, hai đại hán thân thể một nghiêng, oanh một tiếng bay rót ra ngoài, đụng nát sau lưng chiếc ghế, miệng phun máu tươi, thân sắc uể oải.

Ở đây vô giả nhao nhao biến sắc: "Hai người này đều không phải là yếu ớt, tu vi đã tại nhược vũ cảnh tam giai đỉnh phong, vậy mà bị bại chạt vật như thế, kẻ đến không thiện a!"

"Huyền huyền, đứng lên đi, ngươi không cần trước bất kỳ ai quỳ xuống." Lý Hàm Tuyết nâng đỡ Lâm Huyền Huyền, trong tay một tia chân khí thăm dò vào Lâm Huyền Huyền thể nội, phát hiện nàng đã là một cái nhược vũ cảnh nhị giai cao thủ, nhưng mà nàng tức giận bị một cỗ mạnh mẽ chân khí một mực khóa chặt, đến mức tu vi mất hết, vô pháp vận dụng nửa điểm chân khí.

"Bọn họ phạm đại tội, cũng chỉ có thể quỳ, muốn bọn họ đứng lên, đó là nằm mơ!" Lâm Thu cười to trong lòng, khóa chặt Lâm Hoành cùng Lâm Huyền Huyền khí hải người, là một cực cao thủ mạnh mẽ, thiếu niên này mặc dù có điểm năng lực, nhưng nếu là muốn hóa giải này vị cao thủ thủ đoạn, chỉ sợ vẫn là quá non.

Lý Hàm Tuyết cảm thụ được, Lâm Huyền Huyền thể nội cỗ này chân khí độ cường hoành cùng không thua nhược vũ cảnh bát giai, nếu là thả trước kia, Lý Hàm Tuyết căn bản không có bất luận cái gì khả năng hóa giải cỗ này chân khí, bất quá bây giờ liền không giống nhau. Giờ phút này Lý Hàm Tuyết, chẳng những thể nội có được mười khóa khí đan, càng là linh ngộ hỗn độn linh vực lực lượng, liền có đầy đủ năng lực hóa giải cỗ này dị chủng chân khí.

"" Lâm Huyền Huyền hai mắt càng phát ra đỏ bừng.

"Xem ra các ngươi gia tộc người cũng không có mấy cái đồ tốt, vì lợi ích có thể không tiếc hi sinh chính mình thân nhân." Lý Hàm Tuyết đã từng tận mắt nhìn thấy người trong gia tộc xấu xí sắc mặt, cũng minh bạch lúc này Lâm Huyền Huyền trong lòng khổ sở.

Một tia chân khí chui vào Lâm Huyền Huyền thể nội, hóa giải khóa lại Lâm Huyền Huyền khí hải dị chủng chân khí, Lâm Huyền Huyền nhất thời khôi phục toàn thân tu vi, nhưng là sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ, nàng chậm rãi từ dưới đất đứng lên.

Lâm Thu và Lâm Cương nhất thời sắc mặt đại biến: "Cái gì? Cái này sao có thể!"

"Lâm bá bá, ngươi cũng đứng lên đi."

Lý Hàm Tuyết bắt chước làm theo đem Lâm Hoành thể nội dị chủng chân khí hóa đi, Lâm Hoành tu vi cũng nhận được khôi phục, để Lý Hàm Tuyết có chút giật mình là Lâm Hoành tu vi vậy mà tại nhược vũ cảnh thất giai, so với Hoa Lưu Vân cũng cao hơn bên trên một cảnh giới, dạng này cao thủ bị người dạng này bức bách, thật sự là làm cho người kinh ngạc.

Lâm Hoành đứng lên về sau, Lâm Thu và Lâm Cương sắc mặt hoàn toàn biến, trên mặt bọn họ lộ ra nồng đậm chán kinh chi sắc, cái này trong lúc khiếp sợ xen lẫn một chút sợ hãi.

Nếu là luận tu vi, Lâm Thu và Lâm Cương tuyệt đối không phải Lâm Hoành đối thủ, có thể là bởi vì hắn nhóm phía sau có cao thủ chỗ dựa, phong ấn Lâm Hoành tu vi, cho nên bọn họ mới dám can rờ như vậy.

Thế nhưng là giờ phút này Lý Hàm Tuyết vậy mà hóa giải cao nhân phong ấn, thật sự là vượt qua bọn họ dự kiến.

Lâm Hoành chậm rãi đứng lên, hình dạng tuy nhiên chạt vật, nhưng lại đã khôi phục cường ngạnh cùng bá khí tư thái, hắc lạnh lùng mà nhìn mình hai cái huynh đệ, cắn răng nói: "Lâm Thu, Lâm Cương, uống ta coi các ngươi là huynh đệ, các ngươi lại vì bản thân tư lợi, cấu kết ngoại tộc, tìm kiếm nghĩ cách muốn đẩy ta vào chỗ chết, thực sự quá làm ta thất vọng."

"Ngươi đừng một bộ lấy huynh trưởng tự cho mình là tư thái giáo huấn chúng ta, ngươi là gia tộc bại loại, giết cha vô đạo, như là yêu ma quỷ quái, ngươi còn có mặt mũi kêu gào?" Lâm Cương nói.

"Phụ thân là chết bệnh, các ngươi lại vu hãm ta sát hại phụ thân, coi là thật buồn cười." Lâm Hoành cười lên ha hả, trong mắt lại là tràn ngập nước mắt, phụ thân chết, ba con trai lại tại tự giết lẫn nhau, hắc thân là đại ca sớm đã tâm đều lạnh thấu.

"Đơn giản nói vớ nói vẩn, phụ thân rõ ràng là ngươi hạ độc chết, ngươi vì tranh đoạt vị trí gia chủ không từ thủ đoạn, hạ độc chết phụ thân." Lâm Thu cực lực tranh luận.

Lâm Cương đi theo phụ họa nói: "Nhị ca nói không sai. Lâm Hoành, cái này vị trí gia chủ vốn chính là thuộc về ngươi, nhưng là ngươi lại bị quyền lực choáng váng đầu óc, lòng nghi ngờ trùng điệp, sợ hãi phụ thân không đem vị trí cho ngươi, liền xuống độc hại cha chết cha, thiên lý nan dung."

Lâm Hoành lạnh hừ một tiếng: "Tiểu Hà, đem ngươi túi trữ vật cho ta."

Lâm Hà không rõ ràng cho lắm, nhưng vẫn là đem túi trữ vật cho Lâm Hoành.

Lâm Hoành từ trong túi trữ vật lấy ra một tờ giấy, mở ra cho mọi người xem xét, Lâm Thụ và Lâm Cương nhất thời sắc mặt tái nhợt.

"Đây là phụ thân di chúc, di chúc phía trên rõ ràng, từ ta kế thừa vị trí gia chủ. Sự tình đến phân thượng này, ta xem các ngươi cũng không cần lại cưỡng từ đoạt lý."

Tất cả mọi người biết, này chữ viết tuyệt đối giả không, thật là Lâm gia lão đầu tử di chúc không thể nghi ngờ, Lâm Hoành đều đã có được Lâm lão đầu tử di chúc, liền không đáng hại chết cha mình, Lâm Thụ và Lâm Cương hoang ngôn tự sụp đổ.

Hai người bắt Lâm Hoành cùng Lâm Huyền Huyền, liền là muốn tìm được phần này di chúc, nhưng bọn hắn lại tuyệt đối không ngờ rằng di chúc thể mà tại Lâm Hà trên thân.

Chuyện cho tới bây giờ, ai cũng biết đến là ai muốn phạm thượng làm loạn, Lâm Thụ và Lâm Cương lộ ra vẻ âm tàn, hai tay vung lên nói: "Giết cho ta, một cái đầu người 5 nghìn kim tệ!"

Trong đường nhất thời loạn cả một đoàn, một trận gió tanh mưa máu phiêu khởi, nửa nén hương thời gian trôi qua, Lâm Thụ và Lâm Cương thủ hạ cao thủ toàn bộ bị Lâm Hoành cùng Lý Hàm Tuyết hai người giết chết.

Lâm Hoành vốn là nhược vũ cảnh thất giai cao thủ, tại sở hữu võ giả trung cảnh giới tối cao, Lý Hàm Tuyết tuy nhiên chỉ có nhược vũ cảnh ngũ giai tu vi, thể nhưng là hắn đã sơ khuy lĩnh vực lực lượng, so với Lâm Hoành tới nói, cũng không rơi vào thể hạ phong.

Hai người liên thủ, bề gãy nghiền nát ở giữa, Lâm Thụ Lâm Cương thủ hạ toàn bộ bị đánh bại.

Lâm Thụ và Lâm Cương trên thân hai người bị thương, còn tại ngoan cố chống lại.

"Lâm Thụ, Lâm Cương, các ngươi hai người mang ý xấu, nhưng là nể tình các ngươi là lâm gia con cháu, ta liền tha các ngươi nhất mệnh, sung quân khi đến cấp lâm thị trong gia tộc, hảo hảo tĩnh lại."

"Lâm Hoành, ngươi đừng tiểu nhân đắc chí, ngươi chẳng lẽ quên sao? Ngươi là thể nào bị chúng ta nhốt lại, có tiền bồi tại một ngày, cái này Lâm gia liền sẽ không là ngươi Lâm Hoành một người." Lâm Cương hét lớn một tiếng, "Tiền bồi, ngươi còn phải đợi đến khi nào mới chịu ra tay?"

"Hắc hắc, lần này các ngươi muốn ta xuất thủ, vậy nhưng đến đầu tiên nói trước, ngày sau nhất phẩm các một nửa thu nhập nhưng phải quy ta." Một tiếng âm trầm tiếng cười to truyền khắp Lâm phủ, để cho người ta không rét mà run.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Thanh niên

Tiếng cười tán đi, một người mặc màu đen trường sam thanh niên rơi vào Lâm Thụ Lâm Cương hai người trước mặt, Lâm Thụ và Lâm Cương gặp thanh niên đến, mặt lộ vẻ vẻ cung kính, càng không ngừng xưng hô người này tiền bồi.

Thanh niên thân thể mặc màu đen đại bào, lộ ra một trương như là người chết đồng dạng bạch kiểm, cả người lộ ra âm khí âm u. Nhìn bộ dáng kia của hắn, nhiều nhất bất quá ba mươi tuổi, Lâm Thụ và Lâm Cương cùng thanh niên này tối thiểu có mười mấy tuổi tuổi tác chênh lệch, lại xưng hô đối phương vì tiền bồi, bồi phận điền đảo, để cho người ta cảm thấy mười phần quái dị.

Lâm Thụ và Lâm Cương gặp thanh niên đến, giống như là ăn một viên thuốc an thần một dạng, sắc mặt quết qua trước đó nặng nề, lộ ra nhẹ nhõm mỉm cười.

Mà Lâm Hoành cùng Lâm Huyền Huyền nhìn thấy người thanh niên này về sau, sắc mặt nhất thời kịch biến.

Lý Hàm Tuyết đem Lâm Huyền Huyền kinh hoàng biểu lộ thấy nhất thanh nhị sở, buồn bực nói: "Người này lai lịch gì?"

Lâm Huyền Huyền khuôn mặt nhỏ tái nhợt, thấp giọng nói: "Người này là Lâm Thụ và Lâm Cương mời tới người giúp đỡ, nghe nói là lục phẩm tông môn

cao thủ. Cũng là bởi vì hấn, phụ thân tu vi mới có thể phong ấn, chúng ta mới có thể chịu nhục."

Lý Hàm Tuyết nói: "Nguyên lai là dạng này."

"Lâm Hoành, ngươi hẳn phải biết tiền bối lợi hại, thúc thủ chịu trời đi." Lâm Thu cười to nói.

"Không có khả năng, Lâm gia quyết không thể ở tại nơi này đệ nhất không hạ xuống, ta chính là chết cũng không thể trở mắt nhìn lấy Lâm gia chôn vùi tại trong tay các ngươi." Lâm Hoành chân khí tuôn ra, hình thành một tầng chân khí màu vàng áo ngoài, "Đánh đi, muốn Lâm gia gia nghiệp, liền phải giẫm qua ta thì thể."

"Có cốt khí!"

Thanh niên kia hắc hắc cười lạnh một tiếng, nhất chưởng hướng Lâm Hoành ở ngực đánh tới, năm ngón tay duỗi ra, xuất thủ như phong, giống như một đạo thiểm điện mau lẹ vô cùng, chân khí nơi tay chưởng chung quanh ngưng tụ, hùng hậu trình độ, đã từng từng tại nhục vũ cảnh đỉnh phong.

Oa!

Hai người đối bình nhất chưởng, Lâm Hoành căn bản không phải người thanh niên này đối thủ, bị thanh niên nhất chưởng chấn khai hai tay, thủ chưởng ấn tại Lâm Hoành trên ngực, Lâm Hoành oa địa kêu thảm một tiếng, trong miệng máu tươi như mưa rơi xuống, ngay sau đó hấn thân thể như là rơi dây cánh diều, bay rớt ra ngoài, nện rơi trên mặt đất, khí tức sục yếu tới cực điểm.

"Tiền bối, giết hấn." Lâm Thu một bên giật dây, "Giết hấn!"

"Giết Lâm Hoành, nhất phẩm các trong ba năm thu sạch nhập đều có thể về ngươi." Lâm Cương càng là dốc hết vốn liếng.

Thanh niên kia cười ha ha một tiếng, tay trái ổng tay áo đột nhiên lóc ra hai cái ánh sáng, chỉ nghe thanh thanh hai tiếng, Lâm Thu Lâm Cương hai người hét lên rồi ngã gục.

"Tiền bối, ngươi. . ."

"Ngươi thật là ác độc. . ."

Lâm Thu và Lâm Cương hai người hai mắt tròn lên, khắp khuôn mặt là kinh hãi cùng không hiểu, trên cổ cắm hai cây ngân châm, chết không nhắm mắt.

Một màn này tới quá đột ngột, ngay cả Lý Hàm Tuyết đều bị kinh ngạc.

Thanh niên kia cười ha ha: "Ba năm thu sạch? Ngươi không khỏi cũng quá coi thường ta khẩu vị, ta muốn là cả Lâm gia tại nhất phẩm trong các địa vị."

Thanh niên xì từng ngụm từng ngụm nước, lập tức quay đầu đối Lâm Hoành âm u cười nói: "Lâm Hoành, so với ngươi này hai cái bạc tình bạc nghĩa đệ đệ, ta mời ngươi còn tính là đầu hán tử. Cho nên ta cũng không muốn nhục nhã ngươi, ngươi tự vận đi. Còn con gái của ngươi, ngược lại là có mấy phần tư chất, ta vì nạp nàng làm thiếp, để cho nàng thay ta nối dõi tông đường, cũng không tính toán bạc đãi nàng."

"Ngươi mơ tưởng!" Lâm Hoành từ dưới đất giằng co, tức giận xông hướng thanh niên.

"Không biết tự lượng sức mình lão gia hỏa, cho thể diện mà không cần!"

Thanh niên nhất quyền đánh phía Lâm Hoành thái dương huyệt, một quyền này nếu là đánh xuống, Lâm Hoành lập tức đầu vỡ toang, hồn về tây thiên.

Nhưng vào đúng lúc này, một đạo tàn ảnh hiện lên, giống như là một trận gió một dạng cuốn đi Lâm Hoành.

Lý Hàm Tuyết đem Lâm Hoành kéo đến Lâm Huyền Huyền bên người, nói: "Lâm bá bá, nơi này liền giao cho ta xử lý đi."

"Nhận được tiểu huynh đệ trọng nghĩa tương trợ, ta Lâm mỗ người vô cùng cảm kích, thế nhưng là người trước mắt này quá mạnh, tiểu huynh đệ ngươi không cần vì Lâm gia chúng ta mất mạng, vẫn là đi mau đi."

Lý Hàm Tuyết khẽ cười nói: "Lâm bá bá, ngươi yên tâm, không công đưa xong tánh mạng loại chuyện ngu này ta sẽ không làm"

Người thanh niên liếc Lý Hàm Tuyết liếc một chút, mắt lộ ra một tia nghi hoặc: "Ngươi muốn xen vào việc của người khác?"

Người thanh niên không có trước tiên xuất thủ, hấn tại Lý Hàm Tuyết trên thân ẩn ẩn cảm nhận được một loại khí tức nguy hiểm, hấn không hiểu vì sao một thiếu niên sẽ cho hấn dạng này cảm giác, thế nhưng là hấn luôn luôn tin tưởng mình trực giác, trực giác nói cho hấn biết thiếu niên này không phải một người đơn giản vật, có thể không trêu chọc tận lực không đi trêu chọc.

"Ngươi muốn giết Lâm bá bá, ta đương nhiên không thể ngồi yên không lý đến." Lý Hàm Tuyết nói.

"Ngươi liền không sợ đắc tội ta sao?" Thanh niên mỉm cười nói, "nói thật cho ngươi biết, ta thân phận chân chính là lục phẩm tông môn coran tông đệ tử hạch tâm."

"Lục phẩm tông môn!" Lâm Hoành sắc mặt trắng bệch, "Vì sao lại có lục phẩm tông môn nhúng tay Lâm gia chúng ta sự tình, thật chẳng lẽ là trời muốn diệt ta Lâm gia sao?"

Lục phẩm tông môn tại thương vân thành bên trong, cơ hồ cùng thiên thượng cao cao sừng sững thần minh không có có chênh lệch, lục phẩm tông môn đối với Lâm gia thật sự mà nói quá mức mạnh mẽ và xa xôi, một cái lục phẩm tông môn đệ tử hạch tâm, trên thân vốn có có thể số lượng lớn lấy trong nháy mắt phá hủy Lâm gia.

Lý Hàm Tuyết nghe, sắc mặt cũng có chút ngưng trọng, hần và thất phẩm tông môn nhân gia chiến qua, bên trong bọn họ trường lão cấp chiến lực có thể xưng khủng bố, tỷ như này ngân xà môn phương kỷ, tuổi còn trẻ cũng đã là huyền vũ giả. Mà lục phẩm tông môn đệ tử hạch tâm, chắc hẳn thực lực cũng không thua cho phương kỷ bao nhiêu, như thế đây gỗ, thanh niên này thực lực dù cho không phải huyền vũ giả, chỉ sợ cũng cách không xa.

"Thế nào? Ngươi bây giờ xác định vẫn là muốn cùng ta đối nghịch, khư khư cố chấp địa muốn trợ giúp Lâm gia sao?" Thanh niên lần nữa cười nói.

Lý Hàm Tuyết mặt không đổi sắc nói ra: "Chẳng cần biết ngươi là ai, ta trả lời đều là giống nhau, ta không có khả năng trợ mắt để ngươi đối với ta bằng hữu phụ thân xuất thù."

"Ngươi lập tức liền sẽ hối hận chính mình quyết định."

Thanh niên thân thể uốn éo, như là lò xo một dạng, hướng Lý Hàm Tuyết vọt tới, nhất chương đánh tới khí thế liền như là một tòa núi lớn đè xuống một dạng, hùng hậu chân khí cơ hồ khiến người ngạt thở.

Lâm Hà tu vi thấp, trực tiếp bị chân khí cho xông qua một bên, mà Lâm Huyền Huyền gần nửa năm qua, tu vi có chỗ tiến bộ, đã đến nhược vũ cảnh nhị giai cảnh giới, miễn cưỡng có thể một chút chống cự, nhưng là thanh niên chân khí uy áp thực sự quá mãnh liệt, Lâm Huyền Huyền đến đằng sau, cũng không thể không cùng đệ đệ lui sang một bên.

So với hai tỷ đệ, Lâm Hoành dù sao cũng là nhược vũ cảnh thất giai cao thủ, hần chỉ là cước bộ chuyển động một cái, vẫn là đứng tại chỗ.

Mà Lý Hàm Tuyết vững vàng như son nhạc, không nhúc nhích, thanh niên nhất chương đẩy tới, Lý Hàm Tuyết nhìn cũng không nhìn, trò tay cũng là đẩy.

Oanh!

Chương cùng chương va chạm, phát ra ngọt ngào tiếng vang.

Thanh niên cánh tay tê dại một hồi, đặng đặng đặng liền lùi lại ba bước, trái lại Lý Hàm Tuyết, vững như bàn thạch, không nhúc nhích.

"Tiểu tử này chân khí sự hùng hậu đơn giản thật không thể tin! Thế mà so với ta còn mạnh hơn!" Thanh niên âm trầm mặt, gắt gao nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, tựa hồ muốn tại Lý Hàm Tuyết trên mặt nhìn ra một chút đầu mối, nhưng mà Lý Hàm Tuyết thủy chung bộ kia không buồn không vui biểu lộ, căn bản nhìn cũng không được gì.

Lâm gia ba người gặp Lý Hàm Tuyết thế mà chiếm được thượng phong, chấn kinh thất sắc, nguyên lai tưởng rằng Lý Hàm Tuyết có thể chống đỡ được thanh niên mấy chiêu đã coi như là không tầm thường, thế nhưng là Lý Hàm Tuyết thế mà có thể chiếm thượng phong, cái này quá ngoài dự liệu của bọn họ.

"Nửa năm trước thực lực của hần chỉ mạnh hơn ta một điểm, nhưng là bây giờ ta đã hoàn toàn xem không hiểu hần khắp nơi tại cái dạng gì cảnh giới, chúng ta có lẽ đã không có ở đây một cái thế giới đi." Lâm Huyền Huyền trong lòng cảm khái.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!1

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 70: Thuấn Bộ

Thanh niên không tin tà, lại là công liên tiếp mấy chương, bị Lý Hàm Tuyết đều đón lấy, thanh niên chẳng những không có chiếm được một chút lợi lộc, ngược lại là hai tay máu me đầm đìa, hần rút cuộc minh bạch, thiếu niên này thật là một cái cường địch.

"Thực lực ngươi xác thực không yếu, nhưng là muốn thắng ta, tuyệt đối không có cơ hội." Thanh niên ăn thiệt thòi, trên mặt không có nửa điểm nhục chí chỉ sắc, ngược lại nở rộ càng thêm rực rỡ nụ cười. "Hiện tại ta liền để ngươi mở mang kiến thức một chút, giữa chúng ta chênh lệch."

Thanh niên hai tay giơ cao, chợt quát một tiếng, "Trọng lực lĩnh vực."

Chỉ thấy một cỗ cuốn lên hồng sắc gọn sóng từ trên người thanh niên phát ra, hình thành một cái hình lập phương không gian, trong không gian đó, vật đều phát sinh vận vạo, bàn ghế tất cả đều phát ra thế C-K-Í-T...T thế lên tiếng âm, đột nhiên răng rắc một tiếng, tất cả mọi thứ đều đổ sụp trên mặt đất.

Lý Hàm Tuyết cảm nhận được chung quanh một cỗ lực lượng khổng lồ đang đè xuống thân thể của hắn, tay chân giống như là biến trọng gấp mười lần một dạng, bước đi liên tục khó khăn. Mà Lâm Huyền Huyền bọn người lui sang một bên, không có có nhận đến trọng lực lĩnh vực tác động đến, bởi vì này thân thể không có cảm thấy có bất kỳ khó chịu nào.

Thanh niên cười ha ha: "Ngươi nhất định chưa từng gặp qua đi, đây chính là trọng lực lĩnh vực, thuộc về huyền vũ giả mới có được lĩnh vực lực lượng. Ta đã là nửa bước huyền vũ giả, chỉ thiếu một chút liền bước vào huyền vũ cảnh, ngươi chân khí tuy nhiên mạnh mẽ, nhưng là không thể nào chống lại ta trọng lực lĩnh vực."

"Lại là lĩnh vực lực lượng! Xong, thiếu niên này muốn có nguy hiểm tính mạng, không có lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng vũ giả là không thể nào chống lại có được lĩnh vực lực lượng vũ giả." Lâm Hoành quá sợ hãi, hắn cũng là cao thủ, không bình thường mình bạch lĩnh vực lực lượng đáng ngưỡng mộ cùng khủng bố.

"Phụ thân, vậy phải làm thế nào a?" Lâm Huyền Huyền cũng gấp.

"Đã không có bất kỳ biện pháp nào, lĩnh vực cường giả muốn giết chúng ta, rất dễ dàng." Lâm Hoành lộ ra vẻ uể oải, Lâm Huyền Huyền hòa lâm bờ sông hai người cũng sắc mặt đau thương.

"Tại ta trọng lực lĩnh vực bên trong, tất cả mọi thứ sẽ tăng thêm gấp mười lần, mà ta lại không bị hạn chế, ta hiện tại sẽ đưa ngươi quy thiên!"

Thanh niên hét lớn một tiếng, thân thể hóa thành một đạo quỷ ảnh, nhanh đến cực hạn, vô cùng quỷ dị, giống như là một trận âm phong đảo qua, Lâm gia ba mắt người căn bản theo không ít thanh niên tốc độ.

Lý Hàm Tuyết bị thanh niên trọng lực lĩnh vực áp chế, tốc độ tuy nhiên chậm, nhưng là phản ứng lại cũng không chậm.

Tại thanh niên công tới trong nháy mắt, Lý Hàm Tuyết chung quanh thân thể tản mát ra một trận bụi khí lưu màu đen, khí lưu cấp tốc lan tràn, đem trọn cái từ đường đều bao vây lại.

Thanh niên lộ ra một tia cười lạnh, nhất quyền đánh vào Lý Hàm Tuyết ở ngực, phanh một tiếng, Lý Hàm Tuyết thân thể vỡ vụn, thân thể trong nháy mắt tản ra, hóa thành đầy trời hắc vụ, dung nhập khí lưu bên trong.

Thanh niên nhất thời quá sợ hãi: "Cái này là thứ quỷ gì?"

Hắc vụ cuốn một cái, như là long quyền phong một dạng, Lý Hàm Tuyết từ giữa đó đi tới, thân nhiên nói: "Ngươi có ngươi trọng lực lĩnh vực, ta cũng có ta lĩnh vực."

"Không có khả năng! Ta hai mươi lăm tuổi lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, đã coi như là ít có thiên tài, ngươi làm sao có thể so với ta còn sớm liền có được lĩnh vực chỉ lực!"

"Cái này có cái gì không có khả năng, ngươi bắt quá là giống chi con ếch, tầm nhìn hạn hẹp mà thôi. Giống như ta tại cái tuổi này lĩnh ngộ lĩnh vực chỉ lực người, liền ta biết thì có hai cái." Lý Hàm Tuyết chậm rãi nói.

"Ta không tin." Thanh niên hét lên một tiếng, thân hình nổi lên mà đến, vô luận là tốc độ vẫn là lực lượng đều tăng lên tới cực hạn, đối Lý Hàm Tuyết một hồi tấn công mạnh.

Quyền đầu oanh đến, hắc ảnh tản ra, Lý Hàm Tuyết hỗn độn giả thân thể bị đánh nát, lúc này một cái trắng nõn thủ chương nhưng từ hỗn độn giả sau lưng mặt thình lình chợt vỡ đi ra, như là ẩn núp trong bóng tối thích khách, bí ẩn sắc bén, nhất kích liền muốn mạng người.

Thanh niên bụng cùng ở ngực các chịu nhất chương, thân thể bay ngược hai trượng, sắc mặt cấp tốc đỏ lên, oa một tiếng nhịn không được, máu tươi thẳng bắn ra.

"Đáng giận! Đây là cái gì kỳ quái lĩnh vực lực lượng! Lại có thể mê hoặc đối thủ. Bất quá dù cho ngươi lĩnh vực lại quỷ dị, cũng không chịu nổi ta trọng lực lĩnh vực áp bách." Thanh niên đã động sát tâm, trong mắt hiện ra hồng quang, "Trọng lực lĩnh vực, mười lăm lần!"

Lý Hàm Tuyết hai chân trầm xuống, cảm giác chân giống như là dẫn thủy lợi một dạng.

"Gấp mười lần trọng lực ta còn có thể ứng phó, nhưng cái này mười lăm lần liền có chút phiền phức."

Thanh niên nhất quyền đánh phía Lý Hàm Tuyết, như cũ là hỗn độn giả thân thể bị đánh nát, thế nhưng là cái này hỗn độn giả thân ở cái này đáng sợ trọng lực bên trong, lại khó mà cấp tốc thành hình, Lý Hàm Tuyết chân thân trong nháy mắt liền bại lộ tại thanh niên trước mặt.

"Lần này để cho ta bắt được người đi."

Thanh niên hắc hắc cười lạnh một tiếng, nhất quyền đánh phía Lý Hàm Tuyết, lúc thì trắng mang tại Lý Hàm Tuyết ở ngực nổ tung, Lý Hàm Tuyết kêu lên một tiếng đau đớn, trước ngực y phục bị đánh nát, lồng ngực cũng bị đánh ra một cái thật sâu quyền ấn, sụp đổ một tác.

"Hừ, mười lần trọng lực tư vị như thế nào?" Thanh niên cười ha ha.

Lý Hàm Tuyết cũng đi theo cười ha ha, "Mùi vị không tệ."

"Còn cạy mạnh mạnh miệng, ta hiện tại liền để người cười không nổi."

Lại là liên tục số quyền đả tại Lý Hàm Tuyết trên thân, Lý Hàm Tuyết lấy hỗn độn giả thân thể chịu ba quyền, mặt khác bốn quyền đả tại Lý Hàm Tuyết mỗi cái trên vị trí, da thịt nhất thời màu tím, máu tươi tràn ra tới.

Lâm Huyền Huyền lấy tay che mặt, mục đích không đành lòng xem.

"Chết đi, xuống địa ngục hậu ký có thể sau chớ xen vào việc của người khác!"

Thanh niên tay áo trái lắc một cái, hai cây ngân châm bắn ra, tốc độ nhanh như thiểm điện, chỉ thấy hai đạo nhỏ bé lóe lên ánh bạc, liền bắt chợt tới đến Lý Hàm Tuyết trước mặt.

Thanh niên tuy nhiên chiếm thượng phong, nhưng là hắn biết một lát không giết chết được Lý Hàm Tuyết, muốn muốn giết chết hắn biện pháp nhanh nhất, cũng là dùng ngân châm đánh bất ngờ, có thể sử dụng một đầu ngón tay làm được sự tình, hắn tuyệt sẽ không dùng một cái tay, mau lẹ lãnh khốc, giết người không dấu vết, đây mới là sát nhân chi đạo.

Ngân châm lóe ra trong nháy mắt đó, thanh niên đã quay đầu, nhìn cũng không nhìn Lý Hàm Tuyết liếc một chút, bởi vì trong mắt hắn, Lý Hàm Tuyết nhất định là một cỗ thi thể.

Ngân châm nếu như một đạo lưu quang vạch ra, tốc độ nhanh đến cực hạn, trong nháy mắt đã chạm đến Lý Hàm Tuyết cổ da thịt, Lý Hàm Tuyết quá sợ hãi, vừa muốn trốn tránh thời điểm, ngân châm kia đã đâm vào một li, mắt thấy cổ họng liền bị ngân châm đâm thủng, mệnh về hoàng tuyền.

Ở nơi này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lý Hàm Tuyết thể giới đột nhiên biến thành màu xám, chung quanh sở hữu hắc vụ trong nháy mắt giống như là bị Lý Hàm Tuyết đồng tử hấp thu một dạng, trước mắt hắn tách ra một loại tân thể giới tới.

Lý Hàm Tuyết sở chứng kiến hết thấy đều trở nên chậm lại, hắn nhìn thấy này bay tới ngân châm, khi hắn trong con mắt càng thả càng lớn, chậm rãi hướng hắn trong nhục thể chui, hắn nhìn thấy Lâm Hoành trên mặt một tia áy náy, nhìn thấy Lâm Huyền Huyền trên mặt đáng ghét, hòa làm bờ sông trên mặt bắt đầu đi. . . Chung quanh tất cả mọi thứ, tất cả đều thu vào Lý Hàm Tuyết trong ánh mắt, nhìn rõ mọi việc, một tia không lọt.

Cùng lúc đó, Lý Hàm Tuyết thể nội võ đạo chân khí đang lấy nổ tung thức tốc độ tiêu hao, chân khí tụ tập khi hắn hai chân dưới, hắn cảm giác mình thân thể chính đang phát sinh một loại nào đó quỷ dị biến hóa.

"Đây là. . ."

Đoạn thời gian này nói đến phức tạp, thực lại là cực thời gian ngắn. Này quỷ dị biến hóa sau khi biến mất, Lý Hàm Tuyết thể giới trong nháy mắt khôi phục thư thái, hắn thân thể đột nhiên phát sinh lướt ngang, nếu là có cao thủ tỉ mỉ quan sát, nhất định có thể nhìn thấy, tại Lý Hàm Tuyết lướt ngang phía dưới, này hai cây vốn muốn đâm vào Lý Hàm Tuyết trong cổ họng ngân châm, lúc này lại tại Lý Hàm Tuyết dưới làn da ngang vạch ra hai đạo huyết hoa, nho nhỏ huyết tích vậy ra ra.

Ngân châm dọc đột phá, mà Lý Hàm Tuyết ngang di động, tại trên cổ lại vạch ra huyết tích, bởi vậy có thể thấy được, Lý Hàm Tuyết tốc độ có bao nhanh, so với hai cây ngân châm nhanh không chỉ gấp mười lần.

"Thuần Bộ." Lý Hàm Tuyết khẽ đọc một tiếng, thân thể biến mất.

Thanh niên chính muốn quay đầu giết chết Lâm Hoành, Lý Hàm Tuyết thân thể lại đột nhiên vọt đến trước mặt hắn, thanh niên giật mình: "Người. . ."

Không đợi thanh niên kịp phản ứng, Lý Hàm Tuyết tay phải đột nhiên hướng phía trước duỗi ra, trực tiếp nắm thanh niên cổ, uốn éo kéo một cái, thanh niên ngoe đầu, lập tức tắt thở.

Lý Hàm Tuyết nhìn trên mặt đất nằm thi thể, lòng còn sợ hãi, vừa rồi nếu không phải đột nhiên lĩnh ngộ Thuần Bộ, có khả năng thật bị thanh niên này giết chết.

Thuần Bộ là hỗn độn lĩnh vực đệ nhất trọng ảo nghĩa dựa ảnh một bộ phận, chỉ có lĩnh ngộ Thuần Bộ, mới có thể lĩnh ngộ tiếp xuống thuần sát chi thuật.

Lâm gia ba người gặp thanh niên bị dạng này giết chết, biểu hiện trên mặt đã không phải là dùng kinh ngạc có thể hình dung, này có thể nói là một loại e ngại, đối với cường giả cùng không biết lực lượng e ngại.

Thanh niên tử vong, tuyên cáo Lâm gia tranh đoạt gia chủ cuộc chiến, hoàn toàn kết thúc, Lâm Thư Lâm Cương bỏ mình, Lâm Hoành kế thừa vị trí gia

chủ.

"Lần này nhờ có ngươi, nếu không phải ngươi lời nói, ta cùng phụ thân tại kiếp khó thoát, cảm ơn ngươi." Lâm Huyền Huyền nói.

"Không cần khách khí, ta giết hấn cũng không thuận tủy là cho các ngươi Lâm gia, đối với ma luyện chính mình võ đạo cũng có ích lợi rất lớn. Ta lần này lấy được nội viện tuyển bạt thi đấu danh ngạch, ngày sau lại ở thường ở tại nội viện, có thể có thể hay không thường đến nhất phẩm các." Lý Hàm Tuyết nói.

Lâm Huyền Huyền lộ ra nhàn nhạt vẻ mặt mát: "Ta về sau còn có thể đi tìm ngươi sao?"

"Đương nhiên có thể, chỉ bất quá ngươi phải đi nội viện tìm ta."

"Nội viện cách ta quá xa xôi." Lâm Huyền Huyền nhìn qua Thương lam học viện phương hướng, ánh mắt phức tạp, nàng từ trong ngực móc ra một khóa màu trắng ngọc thạch, nhét vào Lý Hàm Tuyết trong tay.

"Đây là ta lúc sinh ra đòi nung cho ta lễ vật, cha ta nói qua nung là một không tầm thường nhân vật, ta không có có đồ vật gì có thể đáp tạ ngươi, cái này coi như là lễ tiễn biệt đi."

"Đây là ngươi nung lưu cho ngươi đồ, vật, ngươi đưa cho ta không tốt a." Lý Hàm Tuyết nói.

"Ngươi nhận lấy chính là, ngươi nếu là không nhận lấy cũng là không coi ta là bằng hữu."

"Cái này. . ." Lý Hàm Tuyết mặt lộ vẻ về xấu hổ.

"Sau này còn gặp lại đi." Lâm Huyền Huyền khoát khoát tay, trực tiếp đi nhập Lâm gia, mang theo một tia tịch tịch, mang theo một tia nỗi buồn còn có nhàn nhạt bất đắc dĩ.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Nhược vũ cảnh lục giai

Ra Lâm gia, Lý Hàm Tuyết cũng không trực tiếp trở lại Thương lam học viện, mà chính là quay đầu hướng thương vân thành đi đến, Lý Hàm Tuyết tại trong thành một cái khách sạn đặt chân.

Màn đêm buông xuống, Lý Hàm Tuyết đem túi trữ vật miệng túi buông lỏng, lộ ra mình lập loè từ dương thạch. Trước khi đi, Lý Hàm Tuyết tại nhất phẩm các hoa bốn nghìn kim tệ, mua sáu 20 khóa nhị phẩm từ dương thạch. Từ dương thạch tại trong bàn tay hấn chiếu sáng rạng rỡ, lưu chuyển lên trong suốt tia sáng kỳ dị, giống như là sáng ngời hồng tinh.

Lý Hàm Tuyết hít sâu một hơi, đem một khóa nhị phẩm từ dương thạch ném vào bên trong miệng, một thanh nuốt vào trong bụng, lập tức khoanh chân ngồi xuống, hai mắt nhắm lại, chân khí trong cơ thể bắt đầu cấp tốc vận chuyển, trong cơ thể hấn thứ sáu khóa mạch tĩnh bắt đầu buông lỏng!

Theo chân khí ba động, âm mạch bên trong một cỗ rét lạnh nhân tâm băng lãnh tại Lý Hàm Tuyết thân thể bốn phía cấp tốc lan tràn ra, một cỗ âm lãnh cân trọng hắc khí tại Lý Hàm Tuyết trên da thịt quay quanh lấy, chỗ đi qua, nhất định băng tĩnh tầng tầng bao trùm, không đến một lát, Lý Hàm Tuyết đã bị đông thành băng người.

Nhưng mà, cũng chính là vào lúc này, trong cơ thể hấn từ dương thạch khai bắt đầu phi tốc hòa tan, chuyển đổi thành không gì sánh kịp nóng rực chi lực, cùng này cỗ đáng sợ thiên âm chi lực địa vị ngang nhau, một cỗ nóng rực chân khí cũng đang điên cuồng đánh thẳng vào nhược vũ âm mạch thứ sáu khóa mạch tĩnh.

Nhưng mà cái này nóng rực không đến một lát liền biến mất không còn tăm tích, bị thiên âm chi lực tách ra.

"Một khóa từ dương thạch không đủ, vậy liền hai khóa, bốn khóa, sáu viên. . ."

Lý Hàm Tuyết thể nội không ngừng mà luyện hóa tử dương thạch, dương lực cùng trời âm chi lực đụng vào nhau, tan rã, Lý Hàm Tuyết thân thể bị đánh đến đau đớn muốn nứt.

Lý Hàm Tuyết nửa người nếu như đưa lòng hấp, nửa người nếu như rơi vào hầm băng, đối mặt loại này cực hàn cùng cực nhiệt tra tấn, cho dù là tính cách kiên định Lý Hàm Tuyết, cũng không nhịn được thống khổ thấp giọng gào thét.

Chân khí trong cơ thể vẫn một khắc càng không ngừng đánh thẳng vào thứ sáu khóa mạch tinh, Lý Hàm Tuyết đột nhiên nhướng mày, gầm nhẹ nói: "Mở!"

Trong chốc lát, Lý Hàm Tuyết chân khí trong cơ thể thể như chẻ tre, một cỗ khí trùng đánh vào thứ sáu khóa mạch tinh bên trên, oanh một tiếng thứ sáu khóa mạch tinh bị cấp tốc thấp sáng, tiến giai nhược vũ cảnh lục giai!

Lý Hàm Tuyết thở hổn hển, sắc mặt chậm rãi khôi phục bình thường, hần mở hai mắt ra, lộ ra một tia mừng rỡ: "Rốt cục đến nhược vũ cảnh lục giai, không biết ta bây giờ cách người kia yêu cầu vẫn còn rất xa."

Lý Hàm Tuyết không khỏi hồi tưởng lại ban đầu ở bên dưới vách núi gặp được người thần bí kia, bởi vì hần, Lý Hàm Tuyết mới có cơ hội dặm con đường võ đạo, bởi vì hần, Lý Hàm Tuyết mới có cơ hội thủ hộ chính mình trên quý người, cũng là bởi vì hần, Lý Hàm Tuyết mới có hiện tại đồng bậc gần như vô địch tu vi.

Lý Hàm Tuyết không phải cái vong ân phụ nghĩa người, đáp ứng thay người kia chuyện báo cừu, liền nhất định phải đem hết toàn lực đi làm đến.

"Người kia cảnh giới thâm bất khả trắc, còn bị người giết chết, chết không nhắm mắt, lưu lại tàn hồn để hậu nhân báo thù cho hần, hần địch nhân tất nhiên vô cùng cường đại. Ta thực lực bây giờ chỉ sợ còn còn thiếu rất nhiều, hiện đang suy nghĩ những chuyện này không khỏi nóng vội, việc cấp bách hay là trước đề bạt thực lực mình."

Lý Hàm Tuyết bình tĩnh nỗi lòng, ra khách sạn, lúc này thái dương đã treo cao cùng không trung, chính là lúc xế trưa. Lý Hàm Tuyết trực tiếp địa hướng thương vân thành thành tây đi đến, nơi nào là vô số luyện khí sư vùng đất mộng tưởng. . . Luyện khí tông phân bộ.

Sau nửa canh giờ, Lý Hàm Tuyết đi vào thương vân thành thành tây luyện khí tông phân bộ, Lý Hàm Tuyết đứng ở phân bộ môn miệng, chỉ thấy một cái hắc sắc bảng hiệu bên trên khắc lấy năm cái hồng sắc chữ lớn: Luyện khí tông phân bộ. Trang nghiêm phong cách cổ xưa, cẩn trọng chỉ khí đập vào mặt, để cho người ta lần đầu tiên nhìn thấy liền trong lòng sinh ra một loại nghiêm túc cảm giác tới.

Lý Hàm Tuyết đang muốn bước vào luyện khí tông phân bộ, lại bị người cản lại.

"Nơi này là luyện khí tông, xin hỏi ngươi muốn tìm ai?" Đứng hầu ở bên ngoài nam tử áo vàng ngăn lại Lý Hàm Tuyết đường đi.

"Ta không tìm ai, ta chỉ là muốn nhìn xem luyện khí tông bên trong đến là thế nào." Lý Hàm Tuyết nói.

"Nơi này coi không vừa mắt, mau tránh ra." Nam tử đối Lý Hàm Tuyết khoát khoát tay, lộ ra vẻ không kiên nhẫn, giống Lý Hàm Tuyết ít như vậy năm, một ngày thiếu nói không có một trăm cũng có 50, mỗi một cái đều là làm lấy năm mơ ban giữa ngày, muốn trở thành một tên luyện khí sư, thông qua luyện khí đến thăng chức rất nhanh, kiếm nhiều tiền. Nhưng mà một khi trắc thí, lại một cái có chút tư chất đều không có.

Lý Hàm Tuyết gặp luyện khí tông phân bộ một cái thủ môn nhân đều cuồng ngạo như vậy, trong lòng không khỏi không vui, hần cũng không muốn tự đòi không thú vị, thế là quay người muốn rời khỏi luyện khí tông phân bộ.

Vậy mà lúc này, một cái cẩn trọng thủ chương lại khoác lên Lý Hàm Tuyết trên bờ vai.

Lý Hàm Tuyết nhất thời phía sau khí lạnh ứa ra, có thể không có chút nào phòng bị địa tiếp cận người khác, thực lực tuyệt đối không phải nhược võ giả, nhất định là một cái huyền vũ giả.

Lý Hàm Tuyết cứng ngắc thân thể, chậm rãi xoay người sang chỗ khác, chỉ thấy một cái mặc cả Tề đại thúc đối với hần mỉm cười: "Tiểu gia hỏa, chúng ta lại gặp mặt."

Lý Hàm Tuyết kinh hãi xen lẫn nghi hoặc: "Chúng ta quen biết sao?"

Đại thúc cười ha ha nói: "Ta chính là ngày đó tại nhất phẩm các nhìn ngươi luyện khí người kia, ta còn thay ngươi mua xuống cái kia thanh mặc răng đao, ngươi chẳng lẽ quên?"

Lý Hàm Tuyết nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai vị đại thúc này lại là ngày đó che mặt võ giả. Lý Hàm Tuyết nhắc tay thì lễ nói: "Nguyên lai là tiền bối, ngày đó nhận Mông tiền bối xuất thủ tương trợ, Hàm Tuyết vô cùng cảm kích."

"Chuyện này, tiện tay mà thôi a." Đại thúc cười ha ha một tiếng, "Hôm đó nhìn ngươi mới nhược vũ cảnh nhất giai tu vi, mà giờ khắc này ngươi vậy mà đến nhược vũ cảnh lục giai, thật sự là hậu sinh khả ối a. Ngươi cũng đừng gọi ta tiền bối, ta họ chương cái tên kiệt, về sau gọi ta lão chương là được. Có hứng thú hay không cùng ta đi vào luyện khí tông phân bộ nhìn một chút?"

"Ta chính có ý đó, nhưng là luyện khí tông người tựa hồ đối với ngoại nhân không quá hữu hảo." Lý Hàm Tuyết nói.

.Chương Tử Kiệt nhìn một chút ngoài cửa đứng hầu nam tử, trầm mặc xuống, cái này trầm mặc như là ôn dịch một dạng đáng sợ, nam tử nhất thời toàn thân run rẩy, liền lùi lại ba bước: "Chương đại sư, tiểu nhân không biết vị này tiểu công tử là bằng hữu ngài, thật sự là tội đáng chết vạn lần."

.Chương Tử Kiệt thế nhưng là thương vân nội thành một cái duy nhất tam phẩm luyện khí sư, địa vị vô cùng tôn quý, được vạn người ngưỡng mộ, câu nói đầu tiên làm cho nam tử cả đời đều tan thành bọt nước, nam tử giờ phút này trong lòng đương nhiên sợ hãi không thôi.

.Chương Tử Kiệt đối nam tử khoát khoát tay: "Ta niệm ngươi lần thứ nhất phạm, lui ra đi."

"Vâng." Nam tử kinh sợ địa tránh qua một bên, sắc mặt biến đổi không ngừng, dài thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Lý Hàm Tuyết đi theo.Chương Tử Kiệt đi vào luyện khí tông phân bộ, luyện khí tông phân bộ nội bộ to lớn hùng vĩ, khoáng đạt trong đại sảnh vô số tinh thiết chế thành luyện khí đài có thứ tự bày đặt, treo trên tường thì là vô số không biết tên huyền binh lợi khí, mỗi một chiếc đều hình dáng khác nhau, Lý Hàm Tuyết thô thô đoán chừng, chủng loại vậy mà không xuống một ngàn loại.

"Thế nào? Chúng ta cái này luyện khí tông phân bộ còn xem là khá a?".Chương Tử Kiệt cười nói.

"Để cho ta mở rộng tầm mắt." Lý Hàm Tuyết ăn ngay nói thật.

"Ngươi tán thành liền tốt. Có hứng thú hay không thành cho chúng ta luyện khí tông phân bộ một viên, trở thành đệ tử ta?"

Lý Hàm Tuyết lộ ra một tia ngượng ngịu: "Cái này. . . Ta đã có lão sư, ta một mình bá sư, sợ là không tốt."

.Chương Tử Kiệt cười ha ha: "Cái này có cái gì, tinh vân đại lục đi đâu cái cường giả xuất đạo trước đó, không phải bá phóng mấy chục trên trăm cái danh sư? Cường giả cường đại ở chỗ hung hoành rộng lớn, biến chính là bách xuyên, nhìn thấy không đủ liền toàn lực thăm dò, ra sức cầu học, đây mới là cường giả phải có thái độ. Mà không phải giam chân tại chỗ, cực hạn Vu mỗ môn mỗ trong phái, câu nệ tại cái nào đó sư phụ danh nghĩa. Ta nghĩ ngươi lão sư có thể đem ngươi bồi dưỡng thành vì xuất sắc như thế nhân tài, chắc hẳn sẽ không không hiểu đạo lý này."

Lý Hàm Tuyết mặt lộ vẻ khó xử, thật lâu trầm mặc, cũng không nói gì.Chương Tử Kiệt thấy thế, cười ha ha một tiếng lại nói: "Nếu như ngươi không muốn bá bá ta làm thầy, này cũng không có quan hệ. Chúng ta luyện khí tông hoan nghênh giống như ngươi nhân tài, ngươi đại khái có thể tại chúng ta luyện khí tông phân bộ treo cái danh hào, trở thành một tên luyện khí sư, đến lúc đó chỉ cần ngươi đầy đủ ưu tú, ta còn sẽ đem ngươi đẩy đưa đến tông bộ tiến hành huấn luyện, ngươi thấy thế nào?"

.Chương Tử Kiệt vì lôi kéo Lý Hàm Tuyết, cũng là phí hết tâm tư, hẳn biết rõ Lý Hàm Tuyết tại luyện khí phương diện này tư chất, hẳn quyết không cho phép người tài giỏi như thế trong tay hắn chạy mất hết.

Lời nói đều nói đến đây cái phân bên trên, Lý Hàm Tuyết cũng không tiện cự tuyệt nữa, thế là gật đầu đáp ứng.Chương Tử Kiệt.

"Lần trước tại nhất phẩm các, ngươi là nhất phẩm hạ vị luyện khí sư, ta xem ngươi bây giờ tu vi cũng đầy đủ, không bằng liền đến tại chúng ta luyện khí tông khiêu chiến một chút nhất phẩm thượng vị luyện khí sư tư cách đi."

"Dạng này cũng tốt." Lý Hàm Tuyết gật gật đầu.

Hai người tới trong đại sảnh tứ phương trên đài cao, ánh sáng mặt trời theo trời dưới cửa vãi xuống đến, chiếu rọi tại.Chương Tử Kiệt cùng Lý Hàm Tuyết trên thân hai người.

Đang đánh mài dụng cụ luyện khí sư nhóm nhao nhao dừng lại trong tay việc, đem ánh mắt tụ tập tại tứ phương trên đài cao.Chương Tử Kiệt trên thân, bởi vì mỗi đã có chuyện trọng đại tuyên bố thời điểm.Chương Tử Kiệt chung quy đứng ở vị trí này.

"Xem ra có đại sự tuyên bố."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Nhất phẩm thượng vị luyện khí sư

"Chương đại sư lão nhân gia ông ta bình thường đều là ở bên ngoài nhân văn đã hạc, làm sao hôm nay có rãnh rồi trở lại luyện khí tông phân bộ đến?"

"Ai biết được? Bất quá người xem, bên cạnh hắc thiếu niên kia, khí vũ bất phàm, xem tướng diện mạo liền không giống như là kẻ tầm thường. Không biết có phải hay không là lão nhân gia ông ta mới thu đệ tử?"

"Người đây liền muốn nhiều. Người chẳng lẽ quên sao? Chương đại sư thu đệ tử yêu cầu là có bao nhiêu khắc nghiệt, năm năm qua vẫn chưa có người nào vào tới cách khác mất đây. Thiếu niên này muốn trở thành chương đại sư đồ đệ, chỉ sợ không có đơn giản như vậy."

"Nói cũng thể."

...

Mọi người nghị luận âm ỉ thời khắc, Chương Từ Kiệt mở miệng.

"Tốt, tất cả mọi người an tĩnh một chút, hiện tại thiếu niên này muốn tại luyện khí tông bên trong thi đấu nhất phẩm thượng vị luyện khí sư tư cách, còn mời mọi người làm chứng." Chương Từ Kiệt thanh âm to hữu lực, truyền khắp luyện khí tông mỗi khắp ngõ ngách.

Mọi người nghe đều lộ ra khó có thể tin biểu lộ: "Hắn mới mấy tuổi, liền muốn thi đấu nhất phẩm thượng vị luyện khí sư tư cách? Chương đại sư đây không phải tại cùng chúng ta nói đùa sao."

Mấy cái chìm đắm luyện khí mấy chục năm lão luyện khí sư, tốn bao nhiêu thời gian, bao nhiêu tinh lực, bây giờ cũng mới chỉ là nhất phẩm trung vị luyện khí sư, về khoảng cách vị tuy nhiên chỉ có một bộ xa, nhưng thủy chung thực sự không đi ra, từ đầu đến cuối không có đảm lượng qua khiêu chiến nhất phẩm thượng vị luyện khí sư thí luyện. Nhất phẩm thượng vị luyện khí sư cũng phải cần luyện chế một thanh lục giai huyền binh, độ khó khăn độ cao, xa không phải luyện chế ngũ giai huyền binh có thể so sánh.

Bọn họ thanh này niên kỷ cũng không đảm khiêu chiến, nhưng mà trước mắt cái tuổi này không đến 20 tiểu quý, lại còn nói muốn thi lấy nhất phẩm thượng vị luyện khí sư tư cách, cái này thật sự là thật là làm cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Ở đây không ai dám tin tưởng, dù cho lời này là xuất từ Chương Từ Kiệt miệng, bởi vì này không khỏi cũng quá bất khả tư nghị.

Chương Từ Kiệt cũng minh bạch tâm tình mọi người cùng ý nghĩ, cười vỗ vỗ Lý Hàm Tuyết bả vai: "Người xem bọn hắc biểu lộ, ta muốn trong bọn họ chỉ sợ là không ai sẽ tin tưởng người có thể trở thành nhất phẩm thượng vị luyện khí sư, người đi dùng thực lực mình chứng minh cho bọn hắc nhìn xem, người có đây đủ tư cách trở thành một tên nhất phẩm thượng vị luyện khí sư, tuyệt đối không nên khiến ta thất vọng."

Lý Hàm Tuyết gật gật đầu, chậm rãi đi đến trung ương luyện khí đài, hai mắt nhắm lại, đem trọn cái luyện khí quá trình toàn bộ trong đầu diễn luyện một lần, bao quát chọn tài liệu, dung luyện, hình thành khí phôi, khai mở khí mạch, vẽ phác thảo bảng mạch năng lượng, lại đến sau cùng đánh bóng, cẩn thận tỉ mỉ.

Lượng lớn tin tức tại Lý Hàm Tuyết trong đầu điên cuồng phun trào, dạng này trí nhớ hoạt động tựa hồ không kém hơn một trận cùng giai võ giả giao chiến, nửa canh giờ trôi qua, Lý Hàm Tuyết vẫn như cũ nhắm hai mắt, tại suy tư luyện chế huyền binh quá trình.

"Hắn đang làm gì a?" Mọi người nghi hoặc không hiểu, "Đều đã qua lâu như vậy, còn chưa động thủ."

"Hắn không phải là luống cuống đi."

"Chương đại sư mang về tiểu tử này đến dựa vào không đáng tin cậy a? Đều đã lâu như vậy quá khứ."

Trong lúc nhất thời, tiếng chất vấn âm càng ngày càng nhiều.

Mà Chương Từ Kiệt lại liên tiếp gật đầu, đến hắc cảnh giới kia, tự nhiên minh bạch cấu tứ cùng động thủ đều là luyện khí không thể thiếu một vòng, có đôi khi cấu tứ muốn so động thủ quan trọng hơn, cấu tứ là điểm xuất phát, không có một cái nào chính xác điểm xuất phát, liền không khả năng đến chính xác mục đích. Cho nên không có hợp lý cấu tứ quy hoạch, liền không khả năng luyện chế ra tốt huyền binh tới.

"Đến là luyện còn chưa phải luyện a?" Có người bắt đầu không kiên nhẫn.

Thanh âm càng ngày càng ồn ào, mọi người đã bắt đầu ồn ào đứng lên.

Lúc này, Lý Hàm Tuyết đột nhiên trọn to hai mắt, bước nhanh đi đến chỗ ghế thiết bị trong kho hàng, động tác mau lẹ vô cùng, cấp tốc chọn lựa tốt chính mình muốn thiết bị.

"Luyện hóa thảo, thủy tâm lam, trắng nham xương, từ khoáng thạch. . ."

Mọi người xem xét, tất cả đều là một số luyện chế nhất giai huyền binh tài liệu cấp thấp.

Trong đám người có cái lão đầu cười lên ha ha, đối Chương Từ Kiệt cười nói: "Chương đại sư, ta vô ý mạo phạm ngài, thể nhưng là ngài mang về tiểu gia hỏa này, liền là một kẻ tay ngang đi, cái gì cũng đều không hiểu. Hắn tuyên có thể tất cả đều là tài liệu cấp thấp, nhiều nhất chỉ có thể luyện chế nhất giai huyền binh, luyện chế nhất giai huyền binh thể nhưng là liền luyện khí học đồ đều có thể dễ như trở bàn tay làm được sự tình, hắn luyện chế nhất giai huyền binh như thế nào thi đấu nhất phẩm thượng vị luyện khí sư tư cách?"

"Đúng a, hấn nếu là thực sự sẽ không, liền để hấn khác luyện, cũng tiết kiệm mọi người thời gian."

.Chương Tử Kiệt chau mày, thực hấn cũng xem không hiểu Lý Hàm Tuyết ý đồ, thế nhưng là lấy hấn đối Lý Hàm Tuyết hiểu biết, kẻ này tính cách cứng cỏi, tinh táo thông minh, can đảm can trọng, không thể lại làm ra không có nắm chắc sự tình tới.

"Các người an tĩnh chút , chờ kết quả đi ra, chẳng phải hết thầy chân tướng rõ ràng?".Chương Tử Kiệt quát, tất cả mọi người mười phần tôn kính.Chương Tử Kiệt, nên cũng không lại lăm mồm.

Lý Hàm Tuyết tuyển tài liệu tốt về sau, đem một đồng tài liệu để ở một bên, chạy đến luyện khí lò bên cạnh, đồng thời kéo ra bảy cái hỏa rương, đem bảy phần điều tốt phối liệu đổ vào khuôn đúc, để vào trong rương dung luyện, đại hỏa cháy hùng hực. Tại để vào tài liệu đồng thời, Lý Hàm Tuyết từ trong túi trữ vật lấy ra này còn sót lại nửa viên quế bạch thạch, lúc trước bị tiêu không cẩn rơi một góc, dấu răng cũng còn lưu ở phía trên.

Lý Hàm Tuyết đem quế bạch thạch gõ dưới một góc, để vào một cái tiểu hắc trong chén, lập tức đem quế bạch thạch đưa vào trong lò lửa.

Trộn vụn thiêu đốt gần mười canh giờ, tài liệu mới chậm rãi hòa tan mờ.

Mười canh giờ quá khứ, sở hữu luyện khí sư một cái không đi, tất cả đều ở lại đại sảnh bên trong, bọn họ là luyện khí sư, minh bạch luyện khí là một cực quá trình khá dài, muốn luyện chế một thanh lục giai huyền binh, mười canh giờ không đáng kể chút nào.

Lý Hàm Tuyết gấp tài liệu hòa tan đến không sai biệt lắm, lập tức xuất thủ, tay hấn cực nhanh, như là như gió cấp tốc đem bảy phần tài liệu lấy ra, xếp thành một hàng, bảy phần tài liệu khuôn đúc đã thành hình, tất cả đều là một thanh kiếm, nhan sắc khác nhau, bảy loại quang mang lấp lóe.

Lý Hàm Tuyết duỗi ra ngón tay, chân khí chậm rãi thăm dò vào, cẩn thận từng li từng tí mở ra một đầu khí mạch, một đầu khí mạch đối với hấn mà nói, đã là hạ bút thành văn sự tình, bảy chuỗi trong kiếm bảy đầu khí mạch, Lý Hàm Tuyết chỉ dùng nửa canh giờ liền hoàn thành.

"Tiếp xuống khó khăn nhất là băng mạch năng lượng vẽ phác thảo, muốn phải hoàn thành bảy chuỗi kiếm, nhất định phải khiến cho chúng nó đồng điệu, năng lượng hình thành một thể mới được."

Lý Hàm Tuyết cẩn thận nhớ lại khí đạo phần bên trong vẽ phác thảo băng mạch năng lượng chỗ có phương pháp, rốt cuộc tìm được một loại đồng điệu mạch kín họa pháp, ngay sau đó Lý Hàm Tuyết liền dùng chế biến tốt quế bạch thạch năng lượng dịch tại trên thân kiếm vẽ phác thảo băng mạch năng lượng, dùng một canh giờ, hoàn thành một thanh kiếm vẽ phác thảo.

Thanh thứ hai kiếm dùng một cái nửa canh giờ, thanh thứ ba kiếm dùng hai canh giờ.

Theo kiếm số lượng tăng nhiều, Lý Hàm Tuyết chỗ tốn thời gian càng ngày càng dài, trong kiếm băng mạch năng lượng không ngừng mà chấn động, cùng phía trước đã khắc họa hảo kiếm phát sinh cộng minh, rất khó khống chế.

Hai mươi canh giờ quá khứ, Lý Hàm Tuyết rốt cục buông lỏng một hơi, hấn đã đem bảy chuỗi huyền binh khí mạch cùng băng mạch năng lượng toàn bộ hoàn thành, bảy chuỗi mới tinh lóe sáng huyền binh đã hiện ra ở trước mặt mọi người.

Mọi người không khỏi buồn bực: "Cái này không phải liền là bảy chuỗi phổ thông nhất cấp huyền binh sao? Tiểu tử này đang làm gì a, cho dù hấn làm lại nhiều đem nhất cấp huyền binh, cũng là phí công, không có khả năng thu hoạch được nhất phẩm thượng vị luyện khí sư tư cách."

"Cũng khen người ta số học không tệ, coi là bảy chuỗi nhất giai huyền binh cộng lại tương đương thất giai huyền binh , có thể trực tiếp trở thành nhị phẩm luyện khí sư đây."

Lời này vừa ra, mọi người cười ha ha.

Lý Hàm Tuyết mỉm cười, cũng không mở miệng phản bác, chỉ là đem thất đạo chân khí rót vào bảy chuỗi huyền binh bên trong, cái này bảy chuỗi kiếm nhất thời bay lên không trung, hình thành một cái phòng ngự trận.

Đột nhiên, phanh một tiếng, bảy chuỗi kiếm toàn bộ từ không trung tán lạc xuống.

Lý Hàm Tuyết có chút thất vọng, tiếp được bên trong sáu thanh huyền binh, sau cùng một thanh huyền binh đã không chịu nổi năng lượng đồng điệu, trực tiếp đứt đoạn.

"Đáng tiếc, bảy tên trăm vẫn là quá phức tạp thâm ảo, ta hiện tại nhiều nhất chỉ có thể để sáu thanh huyền binh đồng điệu thành công. Nếu là toàn đều thành công, ta còn thực sự có thể trở thành nhị phẩm luyện khí sư."

Lý Hàm Tuyết lập tức ném đi, lại đem sáu thanh huyền binh ném lên trên trời, sáu thanh trường kiếm càng chuyển càng nhanh, khí tức càng ngày càng dày đặc, từng đạo từng đạo quang mang bắn ra, đánh vào chuyên môn dùng cho trắc thí huyền binh phẩm cấp hồi khí trên đá.

Nhất giai, nhị giai, tam giai, tứ giai, ngũ giai, lục giai!

Sáu đạo kim quang trong nháy mắt toàn sáng!

Mọi người nhìn nhau hãi nhiên, "Hấn vậy mà thật thành vì nhất phẩm thượng vị luyện khí sư."

.Chương Tử Kiệt cười ha ha nói: "Người cuối cùng sẽ cho người không tưởng tượng được kinh hi, nói cho ta biết người là tại sao có thể có thiên tài như thế ý nghĩ, dùng bảy chuỗi nhất giai huyền binh chế thành một thanh lục giai huyền binh, nếu không phải bảy chuỗi bên trong hủy một thanh, người thành nên sẽ còn cao hơn đi."

Lý Hàm Tuyết thành thật trả lời: "Không có hủy đi lời nói, ta hẳn là có thể thu hoạch được nhị phẩm luyện khí sư tư cách."

Nhị phẩm luyện khí sư 5 chữ to tựa như búa tạ, trực tiếp nện tại trong lòng mọi người, ép đến bọn hắn trái tim đều không nhảy.

Tiểu gia hỏa này nguyên lai không phải muốn thi lấy nhất phẩm thượng vị luyện khí sư tư cách, hẳn vậy mà ngay từ đầu cũng là chạy nhị phẩm luyện khí sư qua.

.Chương Tử Kiệt cười nói: "Ha-ha, người đã tâm thật đúng là không nhỏ a. Người luyện chế cái này huyền binh, thật sự là quá hiếm thấy, lại có loại tổ hợp này thức huyền binh, đơn giản chưa từng nghe thấy."

Lý Hàm Tuyết nói: "Đây không phải ta sáng ý, chỉ là vận bối thăm một lần loại này hệ thống huyền binh a."

"Nguyên lai là dạng này, bất quá có thể nhìn qua một lần liền luyện chế ra đến, loại thiên phú này cũng là vạn kim khó cầu, cái này yêu bài liền cho người, về sau cầm cái này yêu bài, luyện khí tông bắt luận cái gì phân bộ người đều có thể đi vào."

"Đa tạ."

Lý Hàm Tuyết cầm luyện khí tông nhất phẩm thượng vị luyện khí sư yêu bài, cùng Chương Tử Kiệt nhận phiếm vài câu về sau, liền hướng Thương lam học viện chạy trở về.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Nội viện

Từ luyện khí tông trở lại Thương lam học viện, tu chính hai ngày, ngày thứ ba cũng là đến Thương lam học viện nội viện báo đến thời gian.

"Xú tiểu tử, có nàng đầu cũng đừng cha, đến nội viện có thể tuyệt đối đừng đem sự phụ của mình cấp quên!" Mã Hoa Lang đứng ở Thương lam học viện cửa chính, xa xa nhìn qua Lý Hàm Tuyết, trong mắt có một tia nổi buồn cùng mong đợi, chỉ bất quá cái này ẩn tàng rất sâu, không người biết được.

Lý Hàm Tuyết đối Mã Hoa Lang phát tay hô lớn: "Mã Hoa Lang, người vĩnh viễn là lão sư ta."

"Xú tiểu tử, lại dám gọi thẳng lão tử tục danh." Mã Hoa Lang cười ha ha một tiếng, "Tiểu tử, nhớ kỹ cho ta, tiến nhập nội viện đừng đi khi dễ người, nhưng là càng không thể bị người khác khi dễ. Có người khi dễ người, đánh thắng được liền đánh, đánh không lại liền trở lại tìm ta, lão tử giúp người hả giận! Bất quá người đến cho ta biết rõ ràng, người nếu là đánh không lại người khác về tới tìm ta, ta sẽ trước đánh người một chầu, lại tìm người kia xuất khí."

Lý Hàm Tuyết xấu hổ cười nói: "Ta nhớ kỹ."

Xua tan Mã Hoa Lang, Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã, Hoa Lưu Vân, Trịnh Vũ Thông cùng Triệu Ninh bốn người cùng nhau đi tới Thương lam học viện nội viện.

Thương lam học viện nội viện tại phi hòa hành tinh một tòa núi lớn bên trong, năm người chân khí hộ thể, chạy vội gần nửa tháng mới tìm được nội viện đại sơn cửa vào.

"Dựa theo học viện cho địa đồ, hẳn là ngọn núi này đi." Triệu Ninh cầm trong tay tấm da dê đồ, thăm tra đối chiếu lấy tin tức.

Lý Hàm Tuyết giương mắt xem xét, chỉ thấy trước mắt dãy núi liên miên, lục ẩm nồng đậm, ở nơi này một mảnh nồng lục trong hải dương, không biết bao xa chỗ một tòa giữa sườn núi ở giữa, hai khóa cự đại hạt châu màu xanh lam như ẩn như hiện, khi thì giấu ở dãy núi ở giữa, khi thì lại hiện lên ở trước mắt

mọi người, trong hạt châu lộ ra đến mơ hồ có thể thấy được là chính là "Thương lam" hai chữ.

Tô Tiểu Nhã sợ hãi than nói: "Thật lớn bao châu!"

"Nếu như ta không có đoán sai lời nói, đây cũng là thương lam châu. Thương lam châu chính là nội viện tiền bối cao thủ dùng đại thần thông chế tạo ra bảo vật, không chỉ có thể che chở nội viện không nhận ngoại nhân quấy nhiễu, còn có thể thay đổi bên trong nội viện thiên địa nguyên khí, để võ giả lại càng dễ hấp thu chuyển đổi, tu vi đề bạt so ngoại giới cấp tốc gấp đôi, cái này hai hạt châu nếu như là thương lam châu lời nói, như vậy cũng liền mang ý nghĩa nội viện liền tại phía trước." Trịnh Vũ Thông nói ra.

Bình thường luôn luôn ổn trọng Trịnh Vũ Thông nhìn thấy thương lam châu, lúc này cũng bắt đầu có chút kích động lên, Triệu Ninh càng là mặt lộ nhảy cẫng chi sắc, chỉ có Hoa Lưu Vân hoàn toàn như trước đây địa mặt không biểu tình, cũng không nói chuyện, ngẫu nhiên lấy ánh mắt quét Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã liếc một chút, liền lại đem ánh mắt dời, trầm mặc tiến lên.

Tô Tiểu Nhã nói: "Hàm Tuyết ca ca, chúng ta đi nhanh đi."

"Ừm, việc này không nên chậm trễ, sớm một chút đến nội viện cũng tốt."

Năm người đi sau ba canh giờ, đi vào trong một khu rừng rậm rạp, phía trước là một bức tường đá, cao vút trong mây, mười phần bao la hùng vĩ.

Lúc này, một đầu hắc ảnh đột nhiên từ bên cạnh trong rừng cây chui ra, đó là cái người mặc trường sam màu xanh lam thanh niên, thanh niên tóc đen áo choàng, khoe miệng khe nhếch, trên mặt có một cổ uy nghiêm chi ý.

Thanh niên phủ giữa không trung, tới gần năm người về sau, mới chậm rãi rơi xuống đất, hai mắt thả ra lạnh lùng quang mang: "Các người là ai?"

Triệu Ninh kiến trạng, vội vàng nói: "Chúng ta là Thương lam học viện học sinh, thông qua nội viện tuyển bạt, hôm nay tới nội viện báo đến."

Thanh niên liếc Triệu Ninh liếc một chút, lập tức lại liếc nhìn ta bốn người, đón đến sau mở miệng nói: "Ta họ Quách, là phụ trách lần này tiếp các người người, đi theo ta."

Thanh niên ở phía trước bước nhanh hành tẩu, Lý Hàm Tuyết bốn người theo ở sau lưng, một tắc cũng không rời, vượt qua ba tòa núi cao, mặc vượt hai cái hạp cốc, lúc này đã mặt trời lặn cuối chân núi, chung quanh lâm mộc dày đặc, huyền thú tiếng hít thở giống như như gió, ở bên tai không ngừng mà gào thét, khiến cho người rừng mình.

"Quách sư huynh, đây là nơi nào?" Triệu Ninh nghi ngờ nói.

Thanh niên thẳng tắp nhìn qua phía trước, không chớp mắt nói ra: "Từ vọng cửa khẩu!"

"Chúng ta mục đích là nội viện, Quách sư huynh vì cái gì đem chúng ta mang đến nơi đây?" Trịnh Vũ Thông nói.

Thanh niên ánh mắt bên trong mang theo một tia quái dị, nhìn Trịnh Vũ Thông liếc một chút rồi nói ra: "Các người là tân nhân, không hiểu nội viện quy củ. Phàm là muốn tiến nhập nội viện, trừ thông qua phía trên tuyển bạt bên ngoài, tại tiến nhập nội viện trước đó còn muốn tiến hành một hạng trắc thí, cái kia chính là nhất định phải thông qua mảnh này từ vọng cửa khẩu."

Thanh niên chỉ về đằng trước một mảnh từ từ vô biên rừng rậm, từng khóa cao lớn vô cùng cổ mộc giống như chỉ chi ẩn núp huyền thú, dị thường âm u, trập trập gió lạnh thổi qua càng là làm cho người không rét mà run.

"Cái này chết vọng cửa khẩu một cộng năm tầng, mỗi một tầng cuối cùng một cái năng lượng bình chương, các người nhiệm vụ cũng là trong vòng một tháng, nương tựa theo thực lực mình, xông qua cái này năm tầng cửa khẩu. Chỉ có xông qua người mới có tư cách lưu tại nội viện, xông không qua người hết thấy không được đi vào nội viện." Thanh niên nâng tay phải lên, chỉ giữa không trung thương lam châu bên trong mấy cái như ẩn như hiện ánh sáng, "Các người có trông thấy được không, những ánh sáng đó tên là thương lam chi hoa."

"Thương lam chi hoa, này lại là cái gì?" Triệu Ninh nói.

"Người có thể hiểu như vậy, nó cũng là người tiến nhập nội viện thông hành chứng."

Lời này vừa ra, tất cả mọi người cảm thấy nghi hoặc.

Thanh niên tiếp tục nói: "Các người mỗi người ở trong học viện đều sẽ có được một đóa thương lam chi hoa, đại biểu cho này cá nhân thực lực, vận thế thậm chí hết thảy. Chỉ cần này đóa hoa tồn tại ở thương lam châu bên trong, đã nói lên người này bình an vô sự. Tương phản, nếu như thương lam chi hoa khô héo thậm chí vẫn lạc, liền mang ý nghĩa người kia từ vọng hoặc là mất đi nội viện học sinh tư cách. Các người muốn làm là, cũng là đang xông qua từ vọng cửa khẩu đồng thời, cam đoan thương lam chi hoa quang hoa bất diệt, chỉ có bảo đảm hai điểm này đồng thời làm đến, mới xem như một tên hợp cách nội viện học sinh."

Lý Hàm Tuyết hỏi: "Thế nào mới có thể để cho thương lam chi hoa quang mang bất diệt?"

Thanh niên cười nói: "Cái này rất đơn giản, từ vọng cửa khẩu mỗi một tầng cửa vào, đều sẽ một loại kỳ dị màu trắng thạch đầu, tên là nguyệt thạch, các người chỉ cần đem chân khí đánh vào bình chương phía trên, liền có thể tìm tới thuộc về mình nguyệt thạch, sau đó ở bên trong rót vào chính mình chân khí, những này nguyệt thạch sẽ tự động đem chân khí thông qua năng lượng trập rót vào thương lam chi hoa, chân khí tưới nhuận thương lam chi hoa,

dạng này liền có thể cam đoan thương lam chi hoa quang mang bất diệt."

"Vậy chúng ta làm sao biết chính mình thương lam chi hoa là này một đóa dâu?" Tô Tiểu Nhã nói.

"Các ngươi ném thử dụng tâm ý câu thông thương lam chi hoa, không bao lâu nữa, liền có thể cùng nó sinh ra liên hệ."

Thanh niên vỗ bên hông túi trữ vật, năm khối màu trắng thạch đầu bay ra ngoài, lơ lửng tại quanh người hắn.

"Đây chính là nguyệt thạch, các ngươi các lĩnh một cái, các ngươi chỉ cần đem chân khí đưa vào tháng trong đá là được."

Thanh niên tay bãi xuống, năm tháng thạch cấp tốc bay ra, Lý Hàm Tuyết bốn người tiếp nhận nguyệt thạch, nhao nhao hướng bên trong rót vào chân khí.

Chân khí rót vào nháy mắt, Lý Hàm Tuyết liền cảm nhận được thương lam châu bên trong một cái điểm sáng màu trắng cùng mình sinh ra một loại thần bí ràng buộc, Lý Hàm Tuyết xa xa nhìn lại, chỉ thấy cái kia ánh sáng hiện ra màu mực nụ hoa hình, tại chân khí gia trì dưới chậm rãi mở ra.

Mà Tô Tiểu Nhã thương lam chi hoa thì là hỏa hồng sắc, như cùng nàng tu hành công pháp một dạng, nhiệt liệt mà hoạt bát.

Thanh niên lại nói: "Các ngươi mỗi xông qua một tầng, tại tháng trong đá rót vào chân khí, liền sẽ để thương lam chi hoa nở rộ một bông hoa, nở rộ 5 cánh về sau liền mang ý nghĩa thuận lợi thông qua, đều hiểu sao?"

"Minh bạch."

"Cho các ngươi một cái nhắc nhở, lần này tới người cũng không chỉ các ngươi năm cái, các ngươi tự giải quyết cho tốt." Thanh niên vừa mới nói xong, người liền biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này đã màn đêm buông xuống, năm người chậm rãi đi vào tử vong cửa khẩu.

Triệu Ninh lộ ra mười phần cảnh giác, cẩn thận từng li từng tí nói ra: "Trong này ẩn nấp lấy rất nhiều khủng bố huyền thú, chúng ta trước khác đi loạn, chờ đến hừng đông lại đi đường không muộn."

Trịnh Vũ Thông gật đầu nói: "Không sai, cái này chết vong cửa khẩu không thể tầm thường so sánh, chỉ là huyền thú thô tức tự khiến người mười phần bất an, chúng ta năm người nhất định phải tề tâm hiệp lực, cùng nhau xông qua tử vong cửa khẩu."

Lúc này, này giờ không nói gì Hoa Lư Vân xoay người sang chỗ khác, lạnh lùng nói: "Tề tâm hiệp lực? Ta xem các ngươi bốn người tề tâm hiệp lực là được."

Triệu Ninh kinh ngạc nói: "Hoa Lư Vân, chẳng lẽ ngươi nghĩ từng người tự chiến? Cái này là tử vong cửa khẩu, nội viện nhập môn khảo hạch, tuyệt không đơn giản, ngươi tuy nhiên cường hãn, lẻ loi một mình xông qua tử vong cửa khẩu có lẽ không phải việc khó. Nhưng là bên người có đồng bạn chiếu ứng, dù sao cũng so một người lẻ loi trợ trợ tới có quan hệ tốt a."

"Đồng bạn?" Hoa Lư Vân nhàn nhạt quét Triệu Ninh liếc một chút, lộ ra băng lãnh ý cười: "Ta lúc nào luân lạc tới cần như ngươi loại này đồng bạn."

"Ngươi. . ." Triệu Ninh mắt tròn, trong lòng giận dữ, không dám phát tác.

Lý Hàm Tuyết thấy thế, nói ra: "Hoa Lư Vân, trong học viện chiến đã kết thúc. Tiểu nhã sự tình, nàng nói không muốn cùng ngươi so đo, ta cũng liền tha thứ ngươi. Hiện tại chúng ta cùng là Thương lam học viện học sinh, liền nên một lòng đoàn kết vượt qua cái này liên quan bản lại ân oán cá nhân."

Hoa Lư Vân hừ lạnh nói: "Lý Hàm Tuyết, ngươi đừng làm bộ làm tịch, ta là không thể nào cùng ngươi làm bạn. Bại trong tay ngươi bên trên là ta cả đời sỉ nhục, ta Hoa Lư Vân nhất định sẽ đòi lại."

Hoa Lư Vân nói vừa xong, liền tiến vào trong bóng đêm.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đản bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Chu thị tứ kiệt

Hoa Lư Vân sau khi đi, Triệu Ninh tiểu híp mắt lại đến, nhìn qua lư vân phương hướng rồi đi, lộ ra một tia cười lạnh: "Hắn khi chính mình vẫn là cái kia có ta vô địch Hoa Lư Vân sao? Ở nơi này từ vọng cửa khẩu bên trong, làm theo ý mình thuần túy liền là muốn chết. Học trưởng, người nói có đúng hay không?"

Triệu Ninh đối Lý Hàm Tuyết lộ ra vẻ nhin nọt chỉ sắc, Lý Hàm Tuyết nhìn Triệu Ninh liếc một chút, thần sắc bất biến, lập tức quay đầu nhìn qua Hoa Lư Vân phương hướng rồi đi, như có điều suy nghĩ.

"Chúng ta đêm nay tại nghỉ ngơi tại chỗ, ngày thứ hai lại đi xông tứ vọng cửa khẩu đệ nhất tầng." Lý Hàm Tuyết đề nghị, tất cả mọi người gật đầu tán thành, tứ vọng cửa khẩu ban đêm là kinh khủng nhất, thường thường có không bình thường hung mãnh huyền thú ẩn hiện, bên trong không thiếu một số cao giai huyền thú, lục giai, thất giai, thậm chí bát giai huyền thú đều sẽ xuất hiện, lấy Lý Hàm Tuyết thực lực bây giờ, phát huy toàn lực, cũng chỉ có thể đối phó một cái lục giai huyền thú, gặp được cao cấp hơn huyền thú, hắn cũng chỉ có chạy trốn phần, chớ nói chi là Triệu Ninh bọn người. Bởi vậy ban đêm lựa chọn nghỉ ngơi là một sáng suốt lựa chọn.

Mọi người từ trong túi trữ vật xuất ra chống lạnh quần áo, đem thân thể bao trùm, tựa ở dưới đại thụ nhắm mắt nghỉ ngơi.

Ngày thứ hai trời vừa sáng, mọi người liền lập tức đứng dậy đi đường.

Lý Hàm Tuyết tâm thần nhất động, nhìn qua xa xôi giữa không trung thương lam châu bên trong này đóa màu mực nọ hoa, đó chính là thuộc về hắn thương lam chi hoa, này đóa thương lam chi hoa đang dần động tới chân khí của hắn, trong cõi u minh chỉ dẫn lấy Lý Hàm Tuyết phương hướng đi tới.

Đồng dạng, Tô Tiểu Nhã ba người cũng cảm nhận được thương lam chi hoa triệu hoán, thần sắc trở nên nghiêm túc lên.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhanh chóng xuất phát đuổi tới nội viện, để tránh phức tạp."

Bốn người thân thể nhoáng một cái, chui vào trong rừng, bốn người như là trong rừng phi diều, tốc độ kinh người, thượng hạ bay tán loạn, một đường tiến lên. Qua mấy canh giờ, liệt dương đã chiếm cứ không trung, hướng khắp nơi rơi xuống nóng rực quang mang.

Bốn người này đều là Thương lam học viện tinh anh nhân tài, như thường lệ lý tới nói, đi đường loại chuyện nhỏ nhất này đối với bọn hắn tới nói như là uống nước ăn cơm một dạng đơn giản, thế nhưng là giờ phút này bốn người cái trán đều giăng đầy một tầng mồ hôi.

"Tứ vọng cửa khẩu quả nhiên không đơn giản, liền mặt trời gay gắt đều so bên ngoài mạnh lên gấp bội." Trịnh Vũ Thông thở dài.

Cái này chết vong cửa khẩu là trong nội viện thể hệ trước Đại Năng Lực Giả, dùng tự thân cường đại tu vi từ xa xôi quốc độ chuyển đến năm khối khu vực, làm tứ vọng cửa khẩu năm mảnh chiến trường, ghép lại với nhau. Cái này năm tầng tứ vọng cửa khẩu, vì cũng là đối tân sinh tiến hành khảo nghiệm, người hợp lệ thông qua, không hợp cách trực tiếp từ bỏ.

Lý Hàm Tuyết chân khí trong cơ thể hùng hậu, lấy chân khí của hắn lượng, coi như lại chạy ba ngày, chỉ sợ cũng sẽ không đối với hắn tạo thành quá đại ảnh hưởng. Mà Tô Tiểu Nhã tu luyện hóa thuộc tính công pháp, bản thân đối với viêm nhiệt có cực mạnh kháng tính, bởi vậy cũng lộ ra sóng nước không sợ hãi. Trái lại Trịnh Vũ Thông cùng Triệu Ninh hai người, đi qua nửa ngày chạy vội, khí tức đã có một tia hỗn loạn.

"Muốn dừng ngừng lại nghỉ ngơi một trận, sau đó tiếp lấy đi đường?" Lý Hàm Tuyết đề nghị.

Triệu Ninh bóc một thanh trên trán mồ hôi, nói: "Vậy liền nghỉ ngơi một trận lại đi đường đi."

Bốn người tại một khóa cự đại cổ mộc dưới bóng cây hóng mát, một bên điều chỉnh chính mình trạng thái, một bên trao đổi võ đạo một số trải nghiệm.

Triệu Ninh hào hứng bùng bùng phấn chấn, bắt đầu giảng thuật võ đạo lý luận, Trịnh Vũ Thông cũng là bên trong hảo thủ, hai người lập tức máy hát mở ra, Lý Hàm Tuyết chỉ là lắng lắng nghe hai người nghị luận, ngẫu nhiên phát biểu một đôi lời bình luận, hắn tu luyện là âm mạch, cùng dương mạch tu luyện chi pháp có rất nhiều khác biệt, nói quá nhiều sẽ chỉ bại lộ chính mình.

Đang Triệu Ninh thao thao bất tuyệt thời khắc, đột nhiên phía sau cổ mộc ầm ầm chấn động, mảng lớn lá cây như là mưa to đồng dạng rù xuống.

"Ài!"

Bốn người lập tức đứng dậy, ngẩng đầu cảnh giác nhìn chăm chăm cổ mộc tán cây chỗ.

"Xuyt, các người nhỏ giọng một chút! Lớn tiếng như vậy ta sẽ bị phát hiện."

Bốn người tập trung nhìn vào, chỉ thấy một cái vóc người cao to, mặt mũi thanh tú thiếu niên chính lấy một loại kỳ quái tư thế móc tại trên cành cây, giống như là một con sâu róm, chăm chú bám vào phía trên.

"Đoạn Đông Kiệt, hạn người ba giây đồng hồ bên trong rút cho ta xuống tới, hiện dưới mình đến trả có đường sống, nếu để cho ta đi mời người xuống tới, người cũng chỉ có một con đường, cái kia chính là từ lộ!"

Lúc này từ phía nam đột tiến bốn người, ba nam một nữ, ba cái nam đều là người tập võ, đáng người ti lệ cực giai, khí tức hùng hồn, Lý Hàm Tuyết nhìn

một cái, liền biết ba người này không phải hạng người bình thường. Mà một cái khác nữa, ước chừng mười tám tuổi tuổi chừng, người mặc tử sắc váy lụa, môi đỏ răng trắng, gâu gâu nước mực dính, nhưng là thần sắc lại hết sức lãnh đạm vô tình, nữ tử này khí tức cũng cực mạnh, xem xét chính là cao thủ. Bốn người đồng thời đến, thân hình nhất động, trong nháy mắt đem cổ mộc bốn phía đường đi đều hoàn toàn vây quanh.

Bốn người này đều là danh môn nhà giàu gia tộc họ Chu con gái, người xưng Chu thị tứ kiệt.

Lần này nội viện trừ tại Thương lam học viện lựa chọn nhân tài, càng là thu nạp phi hòa hành tinh ưu tú tinh anh, bên trong lấy Chu gia cùng vương gia hai con em đại gia tộc càng xuất sắc, Chu gia ra bốn người thanh niên tài tử, theo thứ tự là Chu Đào, Chu Hải, Chu Hiểu, Chu Vũ Thần.

Cổ mộc bên trên thiếu niên bốn người phải đi đường chặn đường, nhất thời lông mày dựng đứng, quát to: "Thật sự là gặp quý, ta Đoạn Đông Kiệt đến là đòi trước thiếu các người Chu gia bao nhiêu tiền, các người nếu như vậy không phân tốt xấu địa bao vây chặn giết ta!"

"Ta đếm một hai ba, đến ba người không xuống lời nói, ta trước hết phế người một cánh tay." Chu Đào đệ đệ Chu Hải, thân mang một thân màu đen trường sam, mở to hai mắt diện mục có chút dữ tợn.

Cổ mộc bên trên Đoạn Đông Kiệt nghe nói, mặt lộ vẻ cuồng quật chỉ sắc nói: "Chu thiếu gia, người trước hết nghe ta giải thích a, đừng nhúc nhích thô được không? Ta thật không có trộm các người minh lan ngọc, ta có thể hướng lên trời thề."

"Chu Hiểu tận mắt nhìn thấy, đồ, vật cũng là người lấy đi. Còn có thể là giả? Người đừng cho ta nói nhảm, mau xuống đây!" Chu Hải quát.

Khí đạo phần bên trên từng có ghi chép minh lan ngọc tư liệu, loại ngọc này cực kỳ hiếm thấy, bên trong ẩn chứa cực kì khủng bố năng lượng, chỉ cần vận dụng thỏa đáng, có thể nhẹ nhõm đánh giết một cái nhược vũ cảnh đỉnh phong cao thủ, thậm chí có thể trọng thương một cái không có phòng bị huyền vũ giả, có tốt như vậy đồ, vật, cũng khó trách Chu gia bốn người hội bao vây thiếu niên này, đổi lại là Lý Hàm Tuyết, khả năng cũng sẽ không dễ dàng để cho hắn chạy thoát.

Đoạn Đông Kiệt thờ dài một hơi, ủ rũ cuối đầu nói: "Ai, rơi vào các người Chu gia tứ kiệt trên tay, coi như ta họ Đoàn không may. Ta thật không có trộm các người đồ, vật, chúng ta nói trước, ta để cho các người soát người, nếu như các người không có ở trên người của ta lục soát minh lan ngọc, liền thả ta đi như thế nào?"

Chu Hải cả giận nói: "Người còn có mặt mũi cùng chúng ta cò kè mặc cả? Nhanh cút cho ta xuống tới, trước lục soát, có chuyện gì đằng sau lại nói."

"Chu thiếu gia, ta biết ngài là nổi danh không giữ chữ tín, ngài bộ này tư thế, ta Đoạn Đông Kiệt ngay cả có một trăm cái lá gan cũng không dám xuống dưới a." Đoạn Đông Kiệt trên mặt mặc dù có sợ hãi thần sắc, ngữ khí lại giống là yên tâm có chỗ dựa chắc, khiến cho người nhìn không thấu.

Lúc này, tuần Hải ca ca Chu Đào hơi hơi bước ra một bước, không giận tự uy: "Người xuống tới, đồ, vật không ở trên thân thể người ta tự nhiên không thương tổn người."

Đoạn Đông Kiệt cười hắc hắc: "Vẫn là làm ca ca có uy tín, nếu là Chu Đào thiếu gia lên tiếng, ta họ đoạn cũng sẽ không không thức thời."

Đoạn Đông Kiệt một cái xoay người từ trên cành cây nhảy đến trên nhánh cây, chân phải lại đột nhiên trượt đi, xoẹt một tiếng từ cổ mộc bên trên rơi xuống.

"A, cứu mạng, nhanh cứu mạng!"

Đoạn Đông Kiệt thân thể giống như khóa đạn pháo, phi tốc hướng dưới cây Triệu Ninh đập lên người qua, Triệu Ninh kiến trạng, trong tiếng hít thở, vận đủ chân khí hình thành một cái chân khí hộ trảo, đem Đoạn Đông Kiệt thân thể nắm ở phía trên.

Nhưng là Đoạn Đông Kiệt thân thể lại giống như là thiên cân trụ một dạng, trực tiếp đem Triệu Ninh chân khí hộ trảo đập ra, đổ vào Triệu Ninh trên thân, hai người lập tức vấp ngã xuống đất, cùng một chỗ ngã trên mặt đất.

Đoạn Đông Kiệt lao đảo thân thể, từ dưới đất đứng lên, một cái tay khoác lên Triệu Ninh bên hông, đem Triệu Ninh cũng nâng đỡ.

"Huynh đệ, liên lụy người, thật sự là không có ý tứ." Đoạn Đông Kiệt xin lỗi cười rộ lên.

Triệu Ninh lắc đầu cười nói: "Không có gì đáng ngại."

Đoạn Đông Kiệt vỗ vỗ Triệu Ninh bả vai, lập tức lộ ra một tia chịu chết sắc mặt, đi đến Chu gia tứ kiệt trước mặt, thân nhiên nói: "Tới đi, ta Đoạn Đông Kiệt thân thể chính không sợ bóng nghiêng, lục soát đi."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha, mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đàn bê

Chương 75: Nghịch chuyển quyết

"Hừ hừ, chúng ta bốn người một mực gắt gao đi theo phía sau ngươi, ngươi là không thể nào có cơ hội làm tay chân đem mình lan ngọc giấu đi. Ngươi chết định."

Chu Hải hắc hắc cười lạnh một tiếng, hai tay tại Đoạn Đông Kiệt thượng hạ tìm tòi, từ ở ngực sờ đến chân, theo thời gian một chút xú chuyển dời, Chu Hải sắc mặt càng ngày càng âm trầm, tại Đoạn Đông Kiệt trên thân hần trừ lục soát một thanh đoản kiếm cùng mấy cái tiểu sức phẩm bên ngoài, lại không khác đồ, vật.

"Đem túi trữ vật mở ra cho ta!"

"Chu thiếu gia, ngươi thật đúng là tâm tư tinh mịn, ngày sau tất thành đại khí a." Đoạn Đông Kiệt xu nịnh nói.

Mở ra túi trữ vật, cẩn thận một lần, Chu Hải vẫn không có phát hiện nửa điểm mình lan ngọc bóng dáng, Chu Hải sắc mặt nhất thời giống như chì nước một dạng hắc chìm, tay trái nhất quyền đem túi trữ vật oanh thành toái phiến, tay phải một phát bắt được Đoạn Đông Kiệt y phục, đem Đoạn Đông Kiệt thân thể nâng lên trước mặt, thần sắc vô cùng hung ác: "Đoạn Đông Kiệt, ngươi thiếu cho ta giờ trò gian! Nói, mình lan ngọc ở đâu?"

"Chu thiếu gia, ta không phải đã cho ngươi soát người sao? Chẳng những liên thân tử cho ngươi lục soát, ngay cả túi trữ vật đều cho ngươi đánh nát. Ca ca ngươi Chu Đào thể nhưng là đã đáp ứng ta, không có lục soát mình lan ngọc liền bỏ qua ta, các ngươi sao có thể lật lọng?" Đoạn Đông Kiệt ủy khuất nói.

"Tra hỏi ngươi ngươi liền thành thật trả lời là được, ngươi còn dám cho ta lăm miệng?"

Chu Hải thép cần răng một cái, cánh tay phải vung lên, chọt vỗ tại Đoạn Đông Kiệt trên cánh tay, một đạo huyết quang vẩy ra, một đầu sổng sờ sờ cánh tay bị Chu Hải cho kéo đứt, nhìn qua cái này máu tanh tràng diện, Tô Tiểu Nhã nhất thời sắc mặt hơi trắng bệch, mà Trịnh Vũ Thông, Triệu Ninh hai người thì là thần sắc nghiêm nghị, trở nên mười phần ngưng trọng.

Lý Hàm Tuyết nhú mày, nhìn chăm chú Đoạn Đông Kiệt, trong mắt vẻ nghi hoặc nồng nặc khó mà hóa giải.

"Có thể giấu diếm được mọi người con mắt, ra vẻ té ngã, trên thực tế lại là dễ như trở bàn tay địa hóa giải Triệu Ninh chân khí hộ trảo, theo ta được biết, có thể đạt tới loại cảnh giới này chỉ có Hoa Lưu Vân một người. Cái này Đoạn Đông Kiệt hiển nhiên có được không thua bởi Hoa Lưu Vân thực lực, thế nhưng là hần vậy mà lựa chọn tự đoạn một tay, cũng không cùng Chu Hải phát sinh xung đột, chẳng lẽ Chu gia tứ kiệt thật có đáng sợ như vậy? Không, tuyệt không phải như thế, Chu gia tứ kiệt khí tức đều tại ta cảm giác phạm vi bên trong, còn chưa trở thành huyền vũ giả, lấy Đoạn Đông Kiệt thực lực, dù cho đánh không lại cũng có thể chạy. Nhưng là hần lại lựa chọn tự đoạn một tay, hần đến muốn làm gì?"

Nghĩ đến chỗ này, thấy lạnh cả người đánh lên Lý Hàm Tuyết trong lòng.

Lúc này, Đoạn Đông Kiệt tiếng kêu thảm thiết truyền khắp khắp nơi, tê tâm liệt phế, bén nhon chói tai.

Chu Hải lộ ra tàn nhẫn ý cười, quát: "Ngươi đến nói hay không?"

"Chu thiếu gia, ta đã ăn ngay nói thật, đồ, vật thật không tại trên người của ta!" Đoạn Đông Kiệt phát ra gào nhẹ nói.

"Ngươi đã khẳng khái tìm chết, ta liền làm một lần người tốt, thành toàn ngươi!" Tuần trong Hải nhãn hàn mang lóe lên, một thanh đoản đao đã từ phía sau lưng quát ra.

"Dừng tay!" Triệu Ninh đã nhìn không được, thay Đoạn Đông Kiệt bênh vực kẻ yếu: "Vị huynh đài này, ngươi thù đoạn không khỏi quá độc ác một số đi, đều đã phế bỏ hần một cánh tay, ta xem không bằng tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, thả hần đi."

Chu Hải chậm rãi nghiêng đầu, kinh ngạc nhìn Triệu Ninh liếc một chút, Chu Hải gặp Triệu Ninh thân thể gầy yếu, cái trán rộng thùng thình, cái cằm bén nhon, hình dung cổ quái, ánh mắt lộ ra nồng đậm khinh miệt chi ý, khinh thường nói: "Từ đầu tới từ lão thử, ở chỗ này hô to gọi nhỏ? Ta Chu Hải làm việc, đến phiên như ngươi loại này tặc mi thử nhân gia hóa đến khoa tay múa chân sao?"

Triệu Ninh dung mạo từ nhỏ làm người chỗ lên án, trước kia đồng bọn thường thường bộ phim gọi hần là lão thử, đây là một thực là trong lòng hần một khối đau nhức, chờ hần tu vi có thành tựu về sau, loại tình huống này mới đến hoàn toàn nghịch chuyển, không ai còn dám gọi hần là lão thử.

Thế nhưng là giờ phút này Chu Hải vậy mà gặp mặt liền trực tiếp đâm bên trong hần chỗ đau, Triệu Ninh tức giận đến toàn thân phát run.

"Ngươi nói cái gì? Ngươi dám lặp lại lần nữa thử một chút?"

Chu Hải tiếng hừ lạnh cười nói: "Ta nói ngươi là tử lão thử, làm sao? Dung mạo ngươi giống như là một cái trong khe cống ngầm lão thử, chẳng lẽ ta có nói sai?"

Một bên Chu Hiểu nhẹ giọng cười nói: "Thật là rất giống."

Mà Chu Đào cùng Chu Vũ Thần hai người thì là không nói một lời, hai người đồng thời đưa ánh mắt tại Tô Tiểu Nhã cùng Lý Hàm Tuyết thân thể bên trên qua lại liếc nhìn, tựa hồ muốn đem hai người nhìn cái thông thấu.

"Có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục, ngươi đem ta chọc giận."

Triệu Ninh nổi giận gầm lên một tiếng, hùng hậu võ đạo chân khí phá thể ra, hình thành hai đạo mọc gai, hướng Chu Hải mặt mũi bất chợt tới qua.

Chu Hải đem Đoạn Đông Kiệt vút trên mặt đất, nương theo lấy hừ lạnh một tiếng, một cổ to lớn chân khí cùng Triệu Ninh chân khí đụng vào nhau, phát ra hô hô tiếng vang, tứ phía lá rụng cuốn ngược, nhánh cây răng rắc đứt gãy, hai người một kích này không phân sản sản nhau.

"Không nghĩ tới ngươi cái này tử lão thử còn có chút bản sự, bất quá gặp được ta, ngươi vẫn là quá non, phải trở về lại tu luyện mấy năm."

Chu Hải tay phải hướng phía trước một trào, sau này kéo một cái, hai cổ võ đạo chân khí nhất thời phát sinh biến hóa, Chu Hải giống như là tháo bỏ xuống sở hữu phòng ngự một dạng, Triệu Ninh chân khí trong nháy mắt trở nên thông suốt không trở ngại, trực tiếp hướng Chu Hải mặt mũi đánh tới.

"Đây là ngươi chính mình muốn chết, đừng trách ta vô tình." Triệu Ninh nặng nề mà phun một ngụm khí, thể nội năm viên khí đan điên cuồng vận chuyển, trong nháy mắt toàn thân đem gần một nửa chân khí rót vào một kích này tuyệt sát bên trong.

"Triệu Ninh, mau dừng tay! Trong này tất nhiên có trá."

Trịnh Vũ Thông thấy thế không ổn, vội vàng nhắc nhở Triệu Ninh, Chu Hải dám bỏ mặc Triệu Ninh dạng này công kích, khẳng định có chỗ ý lại, nếu không không có người sẽ làm loại chuyện ngu này.

"Muộn, chính ngươi chân khí vẫn là lưu cho chính ngươi đến nhắm nháp mới tốt nhất."

Chu Hải tại giữa không trung vẽ hai cái nửa vòng tròn, tại hai cái nửa vòng tròn một đen một trắng, lẫn nhau giao thể vận chuyển, tản ra một cỗ kỳ lạ vận luật.

"Cái này Triệu Ninh chỉ sợ không chết cũng tàn phế." Chu Hiểu khẽ cười nói.

Chu Vũ Thần gật gật đầu: "Chu Hải tại chúng ta trong bốn người tu là thấp nhất, nhưng là thiên phú lại là tối cao. Hắn là Chu gia một cái duy nhất có thể tu luyện nghịch chuyển quyết người, chỉ tiếc hắn bình thường cậy tài khinh người, không chịu nỗ lực cố gắng, thực lực ngược lại không bằng chúng ta. Nếu như hắn chịu nỗ lực lời nói, đợi một thời gian cũng sẽ không thua cho ba người chúng ta."

Chu Hiểu cười ha ha nói: "Như thế, bất quá tiểu hải chính là như vậy tính cách, ai cũng miễn cưỡng không tới. Bất quá vèn vèn là cái này nghịch chuyển quyết, đã đầy đủ để hắn tại thể hệ trẻ tuổi xưng hùng xưng bá, hấp thu người khác chân khí ngược lại công kích người khác, loại công pháp này thực sự có chút nghịch thiên."

Triệu Ninh chân khí trùng kích tại đen trắng trên vòng tròn, giống như là hư không tiêu thất một dạng, Triệu Ninh không khỏi quá sợ hãi: "Cái này đến là chuyện gì xảy ra?"

"Không cần phải gấp gáp, ta lập tức để ngươi thấy là chuyện gì xảy ra!"

Chu Hải hai tay vô cùng có quy luật địa ở giữa không trung tuần hoàn hóa tròn, đen trắng vòng tròn cấp tốc vận chuyển, đột nhiên oanh một tiếng, một cổ to lớn chân khí như là oanh minh đại pháo, trực tiếp hướng Triệu Ninh ở ngực oanh đến, như là kinh lôi, không kịp che tai.

Triệu Ninh mặt lộ vẻ sợ hãi, vội vàng连连 lùi mấy bước, ý đồ né tránh đạo này khủng bố chân khí, nhưng là đạo chân khí này lại như bóng với hình, mặc kệ Triệu Ninh hướng chỗ nào tránh, chân khí đều sẽ cùng theo ở đâu.

"Vô dụng, ngươi đừng có hy vọng đi, đây là ngươi chính mình chân khí, từ đâu tới đây về đi nơi nào, đây mới thực sự là nghịch chuyển chi đạo, chờ một chút ngươi chính là một cái chánh thức tử lão thử, ha ha ha. . ."

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn nổ tung, bốn phía bụi đất tung bay, gỗ vụn bay vút, qua một hồi lâu chung quanh mới chậm rãi khôi phục thư thái, Chu Hải cười ha ha nói: "Không biết tự lượng sức mình gia hòa, chết đi?"

Hắn tập trung nhìn vào, nhất thời biến sắc, lộ ra thần sắc kinh dị.

Triệu Ninh không có ngã xuống, mà chính là ổn ổn đương đương đứng ở nơi đó, ở trước mặt hắn xuất hiện một ánh mắt sắc bén như đao thiếu niên tóc đen, cái kia chính là Lý Hàm Tuyết.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Uy hiếp

Chu Đào ba người gặp Lý Hàm Tuyết tiện tay nhất kích, hóa giải Chu Hải nghịch chuyển quyết, không khỏi mặt lộ vẻ ra một tia vẻ nghiêm túc.

Chu Hiểu nói ra: "Tuy nói tiểu hải chỉ dùng năm thành công lực, có thể là có thể như thể hời hợt hóa giải tiểu hải nghịch chuyển quyết gia hỏa, đã có đã nhiều năm chưa từng gặp được a."

Chu Vũ Thần đôi mắt đẹp nhìn quanh, nhìn qua Lý Hàm Tuyết mặt lộ ra vẻ trầm tư, nói: "Hắn, rất mạnh. . ."

Mà một bên Chu Hải, gặp thủ đoạn mình bị hóa giải, tâm tình khó mà bình tĩnh.

"Cái này sao có thể, ta nghịch chuyển quyết từ chưa thất bại qua!" Chu Hải nhìn chăm chăm Triệu Ninh, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc cùng phẫn nộ, lập tức hất đem ánh mắt nhắm ngay Lý Hàm Tuyết, cả giận nói: "Là ngươi xuất thủ cứu hắn?"

Lý Hàm Tuyết nói: "Là ta không sai. Triệu Ninh là ta đồng bạn, các ngươi vừa mới bắt quá là miệng lưỡi chi tranh, cần gì phải vật lộn sống mái?"

Chu Hải lạnh hừ một tiếng: "Là cái kia tử lão thử không biết tự lượng sức mình thôi, ta bắt quá là còn lấy nhan sắc. Nếu như ngươi muốn chặn ngang một chân, lại ngăn cản ta lời nói, ta ngay cả ngươi cũng cùng một chỗ giáo huấn."

Chu Hải thần sắc tuy nhiên mười phần bá đạo, nhưng là tâm lý lại là có chút kiêng kỵ Lý Hàm Tuyết, nhưng mà có ca ca hắn Chu Đào ở bên cạnh hắn, hắn cũng liền không có cái gì có thể sợ.

"Đến đây dừng tay đi, chúng ta Thương lam học viện cùng các ngươi vốn không cừ oán, ta không muốn cùng các ngươi trở mặt." Lý Hàm Tuyết nói.

"Ngươi để cái kia tử lão thử nói xin lỗi ta, vấn đề này cứ như vậy tính toán." Lý Hàm Tuyết thông dong cùng bình tĩnh để Chu Hải có chỗ cõ kị.

"Muốn cho ta xin lỗi ngươi? Ngươi nằm mơ đi." Triệu Ninh quát.

"Không xin lỗi cũng được, ngươi đem minh lan ngọc bồi thường chúng ta, vấn đề này cũng có thể coi như thôi." Chu Hải nói.

Triệu Ninh mặt mũi tràn đầy phẫn uất, lỗ mũi hơi hơi mở rộng: "Dựa vào cái gì? Chính các ngươi đồ, vật ném, còn muốn ta đến bồi, đây là cái đạo lý gì?"

Chu Hải chỉ chỉ địa cái trước hồ nhỏ, nguyên lai nằm ở nơi đó Đoạn Đông Kiệt, lúc này đã biến mất không thấy gì nữa, tại các cao thủ trước mắt biến mất không còn tăm tích, vậy mà không có người chú ý tới! Cái này thật là khiến người kinh ngạc.

"Bởi vì cùng ngươi đánh nhau, dẫn đến Đoạn Đông Kiệt chạy, trách nhiệm này không khỏi ngươi tới gánh chịu do ai đến gánh chịu?" Chu Hải nói năng hùng hồn đầy lý lẽ.

"Bồi thường minh lan ngọc việc này không nói trước người nào chiếm lý, dù cho thật muốn bồi, chúng ta cũng không có khả năng xuất ra vật quý trọng như vậy. Huỳnh đài, ngươi yêu cầu có chút quá mức." Lý Hàm Tuyết nói.

"Vậy ngươi ý là, đã không thăm nghĩ xin lỗi, cũng không cần bồi thường? Liên muốn dạng này không công rồi đi? Ngươi cảm giác cho chúng ta hội đáp ứng không?" Chu Hải mặt lộ vẻ ngoan sắc.

Đối với dạng này cố tình gây sự người, Lý Hàm Tuyết mặc kệ không hỏi, xoay người đối Tô Tiểu Nhã ba có người nói: "Thời gian không còn sớm, chúng ta đi thôi."

Lý Hàm Tuyết vừa phóng ra nửa bước, đột nhiên tâm thần chấn động, nếu như bị gai nhọn, chỉ cảm thấy phía sau một cổ võ đạo chân khí bay thẳng cái ọt.

"Không biết sống chết." Lý Hàm Tuyết cười lạnh một tiếng, chính muốn xuất thủ, Chu Đào thân thể nhất động, vọt đến Chu Hải trước mặt, đem Chu Hải kéo trở về.

"Ca, người tại sao phải ngăn cản ta?"

Chu Đào nói: "Vị huynh đài này nói không sai, giữa chúng ta vốn không cừ oán, không cần thiết kết thù. Tiểu hải người lui xuống trước đi, vấn đề này giao cho đề ta giải quyết."

"Ca! Ta không muốn, gia hỏa này bắt kính với ta, ta nhất định phải tự mình giáo huấn hắn." Chu Hải bất mãn kêu to lên.

"Tiểu hải, người còn coi ta là người ca sao? Nhanh lui xuống cho ta."

Chu Đào một tiếng quát chói tai, tuấn trên mặt biển tuy có cực độ về không cam lòng, lại cũng chỉ có thể chậm rãi lui ra.

Tại Chu thị tứ kiệt bên trong, Chu Đào là biết điều nhất lớn nhất không thấy được một cái, nhưng là hắn lại là cường đại nhất một cái, không thể nghi ngờ. Chu Hải dám ở trước mặt bất kỳ người nào làm càn, thế nhưng là hắn không dám ở Chu Đào trước mặt có bất kỳ càn rỡ nào cử động, chỉ có thể tất cung tất kính, nghe lời răm rắp. Bởi vì hắn biết người ca ca này một khi điên cuồng lên, đó mới là trên cái thế giới này đáng sợ nhất người.

Chu Đào cùng Lý Hàm Tuyết liếc nhau, một trương lạnh lùng mặt lộ ra băng lãnh nụ cười: "Huynh đài quý danh, đến từ nơi nào?"

"Họ Lý, Thương lam học viện."

"Nguyên lai là ngoại viện tinh anh, theo ta được biết ngoại viện bên trong họ Lý tinh anh có thể đếm được trên đầu ngón tay, nổi danh nhất cũng là hai năm trước nhất thời làm người nhóm nói chuyện say sưa Lý Hàm Tuyết, hắn cũng coi là một nhân tài, chỉ tiếc là vậy mà nửa đường chết yểu, thật đáng buồn đáng tiếc. Không biết Lý huynh theo Lý Hàm Tuyết là quan hệ như thế nào?" Chu Đào nói.

"Cũng không quan hệ."

Chu Đào cười nói: "Lý huynh muốn có thể đi, chỉ bất quá cái họ này Triệu huynh đệ đến lưu lại, chúng ta còn có lời hỏi hắn."

Tò Tiểu Nhã, Trịnh Vũ Thông hai người không hiểu ra sao, không hiểu vì sao Chu Đào cũng phải lưu lại Triệu Ninh, ngay cả Triệu Ninh cũng không hiểu bên trong nguyên do.

Nhưng mà Lý Hàm Tuyết lại là trong nháy mắt bùng tình đại ngộ, Chu thị tứ kiệt một đường gặt gao đi theo Đoạn Đông Kiệt, Đoạn Đông Kiệt căn bản không có thời cơ giấu kín mình lan ngọc, Đoạn Đông Kiệt trên thân không có lục soát mình lan ngọc, trong túi trữ vật cũng không có, mình lan ngọc loại này năng lượng dư thừa đồ vật, càng là không thể nào nuốt vào trong bụng, nuốt vào trong bụng trực tiếp nổ thành tro bụi, không có người sẽ như vậy ngọc.

Như vậy duy nhất giải thích chỉ có thể có một loại, cái kia chính là Đoạn Đông Kiệt từ trên cây rơi xuống thời khắc, tại cùng Triệu Ninh phát sinh thân thể tiếp xúc trong nháy mắt, khai tỏ ánh sáng lan ngọc giấu ở Triệu Ninh trên thân, tuy nhiên Lý Hàm Tuyết không biết Đoạn Đông Kiệt đến dùng cái gì thủ pháp, không chỉ có giấu điếm được Triệu Ninh, càng là giấu điếm được ở đây một đám cao thủ.

Nhưng là Lý Hàm Tuyết có thể nhất định là, mình lan ngọc nhất định tại Triệu Ninh trên thân, mà lại Chu Đào cũng cùng hắn ôm đồng dạng ý nghĩ, cho nên Chu Đào mới sẽ muốn lưu lại Triệu Ninh.

Một khi tại Triệu Ninh trên thân tìm tới mình lan ngọc, giờ phút này Đoạn Đông Kiệt đã chạy trốn, như vậy sự tình gì đều tùy ý Chu thị tứ kiệt nói tính toán, sự tình đem sẽ trở nên vô cùng phiền phức.

Lý Hàm Tuyết ánh mắt chuyển động, cười nói: "Chu huynh, vấn đề này chỉ sợ làm không được. Triệu Ninh là ta học đệ, ta đây cái làm học trưởng, đi ra ngoài bên ngoài nếu không phải bảo hộ chính mình học đệ, trở lại học viện chẳng phải là muốn bị người đâm cột sống? Nếu là Triệu Ninh có sai lầm, ta lại nên tìm ai đi lý luận đâu? Cho nên, ta đây cái làm học trưởng, cho dù là bị tặc đến thịt nát xương tan, cũng không thể để chính mình học đệ nhận khuất nhục a."

Chu Đào cười ha ha: "Xem ra người học trưởng này cũng làm đến thật sự là không dễ dàng a, tiền bối nếu không phải giữ gìn hậu bối lợi ích, vậy còn gọi cái gì tiền bối, Lý huynh, ta thường thức loại người như người, ta cũng không lại làm khó người, các người đi thôi."

Nhìn lấy Lý Hàm Tuyết bốn người chậm rãi rời đi bóng lưng, Chu Đào mặt mũi tràn đầy hàn ý, hiểu biết Chu Đào người đều hiểu, đây là hắn phần nợ đến cực hạn biểu hiện.

"Ca, đến là chuyện gì để người tức giận như vậy?"

"Hắn dám uy hiếp ta!" Chu Đào nghiêng răng nghiêng lợi, thủ chương không ngừng mà vừa đi vừa về tích lũy năm, năm ra từng chuỗi kịch liệt khí bạo âm thanh.

"Cái kia họ Lý làm sao uy hiếp ca? Ta nghe không rõ." Chu Hải một mặt mờ mịt.

Chu Vũ Thần nhìn qua Lý Hàm Tuyết phương hướng rồi đi, chậm rãi nói: "Tại Đoạn Đông Kiệt trên thân không có tìm ra mình lan ngọc, như vậy mình lan ngọc nhất định tại cái kia họ Triệu nam tử trên thân, bởi vì Đoạn Đông Kiệt chỉ cùng hắn từng có thân thể tiếp xúc. Cái kia họ Lý nam tử hiển nhiên là biết việc này, mình lan ngọc tại Triệu Ninh trên thân, nếu là chúng ta cùng họ Lý nam tử công khai trở mặt, họ Lý nam tử nhất định trước tiên lợi dụng mình lan ngọc, như vậy rơi vào bất lợi nhất định là chúng ta Chu gia. Họ Lý nam tử chính là mình bạch điểm ấy, cho nên mới cùng Đào Ca cò kè mặc cả,

để Đào Ca thả bọn họ đi."

Chu Hải bừng tỉnh đại ngộ: "Nguyên lai là dạng này, mẹ mình lan ngọc nguyên lai tại Triệu Ninh trên thân, sớm biết liền sử xuất toàn lực đem hắn đánh chết."

"Minh lan ngọc là chúng ta Chu gia chi vật, quyết không thể rơi vào tay ngoại nhân!" Chu Đào trầm trọng nói, "bọn họ là Thương lam học viện học sinh, dọc đường tử vong cửa khẩu, chắc hẳn cũng giống như chúng ta phải xuyên qua cái này năm tầng cửa khẩu, phía trước là tử vong cửa khẩu đệ nhất tầng, khát máu rừng cây. Chúng ta nhất định phải đuổi tại người khác phía trước tìm tới nguyệt thạch, tranh thủ phía trước danh ngạch."

Chu Hiểu nói: "Này thu hồi minh lan ngọc sự tình nên làm cái gì?"

Chu Đào dùng một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép thần sắc nhìn lấy Chu Hải, nói ra: "Tiểu hải, minh lan ngọc là người mất, người tuy nhiên là đệ đệ ta, nhưng là ta không thể thiên vị người, người phạm phải khuyết điểm hẳn là từ chính người để đền bù. Bốn người bọn họ muốn đi vào tầng thứ hai, chỉ có hai con đường, một đầu chính là chúng ta đi thanh xà cốc, một con đường khác cũng là khát máu rừng cây. Chúng ta đi là thanh xà cốc, bọn họ nhất định không sẽ cùng chúng ta cùng một cái đường, bọn họ nhất định sẽ lựa chọn khát máu rừng cây. Khát máu rừng cây là cực kỳ hiểm ác khu vực, tiểu hải người nhất định phải nhập gia tùy tục, đây là huyết hồ châu, người tốt nhất lợi dụng, lấy sức một mình tiêu diệt bốn người bọn họ cũng không phải là không được sự tình. Tốt, ta cho người biết cứ như vậy nhiều, mau đi đi."

Chu Hải tiếp nhận Chu Đào trong tay huyết hồ châu, mặt lộ vẻ vui mừng: "Ta nhất định lập công chuộc tội, đoạt lại minh lan ngọc."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đần bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Khát máu ma đẳng

Bốn người đi ở khát máu rừng cây trên con đường này, trên đường đi rậm rạp bầy rập chông gai, phi trùng tảo thú cực kỳ thừa thốt, rậm rạp nồng đậm trong rừng tràn ngập nhân nhật huyết tinh chi khí.

Bốn người chính bước nhanh trong khi tiến lên, đột nhiên đỉnh đầu truyền đến một tiếng chói tai tiếng rít.

"Có người hướng chúng ta bên này bay tới." Tô Tiểu Nhã nói.

"Là Chu Hải!" Triệu Ninh ngửa đầu nhìn lên trời, lập tức phân biệt ra là Chu Hải thanh âm.

"Hắn tới nơi này làm gì?" Trịnh Vũ Thông lộ ra địch ý, "Hắn tựa hồ là lẻ loi một mình tới, muốn hay không bắt được hắn?"

"Xem trước một chút hắn đến muốn làm gì, làm tiếp định đoạt." Lý Hàm Tuyết nói.

Chu Hải từ giữa không trung chạy như bay tới, hô một tiếng rơi xuống đất, mang theo trận trận cuồng phong.

Chu Hải sắc mặt khó coi, nhìn chăm chăm Triệu Ninh quắc mắt nhìn trừng trừng nói: "Họ Triệu, mau đưa minh lan ngọc giao ra, ta biết minh lan ngọc khẳng định ở trên thân thể người!"

Triệu Ninh giận dữ: "Người ở đây nói vớ nói vẩn thứ gì, ta khi nào bắt các người minh lan ngọc?"

Chu Hải lạnh hừ lên: "Ca nói qua minh lan ngọc liền ở trên thân thể người, tuyệt đối không sai."

Triệu Ninh nói: "Ta làm việc quang minh lỗi lạc, tuyệt không có lấy các người đồ vật, không cần hung hăng càn quấy."

"Nhìn bộ dạng này người là quyết tâm không muốn giao ra minh lan ngọc, vậy cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt, ta trước hết là giết người lại lấy minh lan ngọc." Chu Hải mặt lộ vẻ tàn khốc.

"Người thật đúng là nói khoác mà không biết ngượng, người nghĩ lấy một địch bốn hay sao?" Trịnh Vũ Thông cũng có vẻ hơi phẫn nộ.

Chu Hải liếc Trịnh Vũ Thông liếc một chút, sau đó lại nhìn xem Lý Hàm Tuyết ba người, khỏe miệng lộ ra một tia mùi phản quý dị ý cười: "Ta nhìn ra được, bốn người các ngươi đều không phải là yếu ớt, lấy một địch bốn loại này vô cùng ngu xuẩn sự tình ngươi cho rằng bản thiếu gia sẽ làm? Đối phó các ngươi bốn thằng ngu, còn cần bản thiếu gia động dùng vũ lực sao? Giết các ngươi, cần bản không phí bản thiếu gia chút sức lực! Các ngươi cho ta xem cho rõ, các ngươi chung quanh là cái gì?"

Triệu Ninh ngắm nhìn bốn phía, chỉ thấy bốn phía tất cả đều là lục sắc thô to dây leo, dây leo bên trên sắc bén gai nhọn nghiêng nghiêng đâm ra, vô cùng sắc bén, như muốn đem thiên xuyên phá một dạng.

"Khát máu ma đẳng!" Triệu Ninh nhất thời sắc mặt tái nhợt, Trịnh Vũ Thông sắc mặt nặng nề.

Lý Hàm Tuyết cùng Tô Tiểu Nhã cũng là mặt sắc mặt ngưng trọng.

"Nguyên lai các ngươi cũng biết khát máu ma đẳng, đã như vậy, ta cũng không cùng các ngươi nhiều nói nhảm, hảo hảo thể hội một chút tử vong cửa khẩu đệ nhất trọng kinh khủng nhất thực vật, khát máu ma đẳng uy lực đi."

Chu Hải từ trong túi trữ vật lấy ra một cái lam sắc giọt nước, bay lên trên trời, dùng dao găm tại trên cánh tay mình vạch ra một đường vết rách, máu tươi liên miên rơi xuống, trong nháy mắt liền đem lam sắc giọt nước toàn bộ bao trùm, lam sắc giọt nước trong nháy mắt bị nhiễm thấu, hiện ra toàn thân trong suốt đỏ như máu, dưới ánh mặt trời hết sức chói mắt.

Cái này bảo châu màu xanh lam chính là Chu Đào cho Chu Hải huyết hồ châu.

"Hàm Tuyết ca ca, hẳn đây là đang làm cái gì?" Tô Tiểu Nhã nhíu mày nghi ngờ nói.

Lý Hàm Tuyết nhìn xem Chu Hải trong tay hồng sắc huyết hồ châu, lại nhìn xem bên người vậy được phiến khát máu ma đẳng, trong nháy mắt cảm thấy rung mình.

"Huyết hồ châu! Cấp sáu huyền binh, gặp máu hóa hồ, khát máu vô giả thiết yếu chi vật." Lý Hàm Tuyết từng chữ nói ra.

Chu Hải hơi kinh ngạc: "Ngươi ngược lại là kiến thức rộng rãi! Ngươi nhận biết vật này, liền biết mình tử kỳ cũng không xa."

Chu Hải ném ra huyết hồ châu, huyết hồ châu bay tới mọi người trên đỉnh đầu cao chừng cao mười trượng độ, lập tức một đạo chân khí bắn vào huyết hồ châu bên trong, răng rắc một tiếng, huyết hồ châu vỡ vụn.

Giới tử nạp tu di, huyết hồ châu sau khi vỡ vụn, như là sóng biển đồng dạng chất lỏng màu đỏ từ trên trời giáng xuống, xen lẫn vô cùng mùi hôi thối, cuộn cuộn đập xuống, ùn ùn kéo đến mà đến.

Mọi người nhất thời sắc mặt đại biến, khát máu ma đẳng nếu như cá mập một dạng, sẽ tự động công kích mang theo máu tanh mùi vị vật thể. Nếu là bị huyết thủy này nhiễm phải, như vậy cái này xa vời vô biên ma đẳng rừng cây sẽ đối bọn hắn phát động trí mạng nhất công kích, dù cho người mạnh hơn, cũng khó cùng lớn như vậy phiến rừng cây đối kháng.

"Đáng chết gia hỏa, nghĩ không ra hẳn vậy mà như thế tàn nhẫn! Muốn đem chúng ta một mẻ hốt gọn." Triệu Ninh nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Mọi người cẩn thận, khác khiến cái này dòng máu nhiễm đến, nếu không hậu quả khó mà lường được!" Lý Hàm Tuyết hét lớn.

Bốn người sắc mặt nghiêm túc, quanh thân lập tức bao vây lấy một tầng mỏng lung chân khí áo ngoài, chống cự lấy dòng máu cọ rửa.

Chu Hải đằng lên không trung, hư ngồi trên không trung lộ ra cười trên nỗi đau của người khác thần sắc: "Hừ, các ngươi coi là vận khí liền có thể tới mưa máu trùng kích? Quả thực là si tâm vọng tưởng. Máu này hồ châu chính là uống Huyết Ma tông bên trong một tên ma đạo võ tu một thân tinh huyết tinh luyện mà thành, đối tại bình thường vô giả chân khí có khủng bố xâm thực chi lực, các ngươi dù cho có thể đỡ nổi nhất thời, cũng là vô dụng, cuối cùng vẫn muốn chết. Hảo hảo gãy dựa đi, chờ các ngươi gãy dựa xong, ta lại đến thay các ngươi nhặt xác, ha ha ha. . ."

Đầy trời mưa máu cọ rửa mà xuống, cũng không lâu lắm, khát máu rừng cây mặt đất đã khắp bên trên một tầng một thước sâu dòng máu, khắp nơi trên đất khát máu ma đẳng tại mưa máu ăn mòn dưới, bắt đầu phát sinh cực quý dị biến hóa, ma đẳng như là trẻ sơ sinh, điên cuồng mút vào mưa máu bên trong chất dinh dưỡng, lớn mạnh tự thân, vốn chỉ là eo thô đường kính, cấp tốc bành trướng thành miệng giếng lớn nhỏ.

Vạn thiên đầu ma đẳng đồng thời cuồng vũ, trong lúc nhất thời che khuất bầu trời, máu vậy đầy trời, như là quần ma cuồng vũ, cảnh tượng dị thường đáng sợ.

Ma đẳng bên trên bén nhọn hắc thứ cũng phát sinh quý dị biến hóa, bén nhọn bộ phận trở nên đỏ như máu, tính chất cũng lập tức biến phải vô cùng mềm mại, giống như là từng đầu nhúc nhích cự địa lớn, đang không ngừng hấp thu trên mặt đất dòng máu chất dinh dưỡng, điên cuồng lớn mạnh.

Lúc này mưa máu vẫn như cũ càng không ngừng từ huyết hồ châu mãnh liệt ra, càng tuôn ra càng hung, Lý Hàm Tuyết bốn người phù không tam xích, thân ảnh linh động, phi tốc tránh né lấy đầy trời mà đến mưa máu.

Bốn người thân phận tuy nhiên xảo diệu, nhưng mà mưa máu ùn ùn kéo đến, cơ hồ không có góc chết, bốn người vẫn phải thời khắc đề phòng trên mặt đất điên cuồng mưa khát máu ma đẳng, có thể nói là như giẫm trên băng mỏng, một canh giờ trôi qua, Triệu Ninh đã đầu đầy mồ hôi, tâm thần xuất hiện thư giãn.

"Triệu Ninh, cẩn thận!" Trịnh Vũ Thông đột nhiên rống to một tiếng.

Đột nhiên một giọt mưa máu hướng Triệu Ninh bề ngoài phủ xuống, Triệu Ninh ngẩng đầu nhìn lên áp xuống tới mưa máu, nhất thời sắc mặt tái nhợt, phi tốc lướt ngang, tránh né cái này một giọt mưa máu.

Soạt!

"Đáng chết!" Triệu Ninh khí phù ở giữa không trung, cuối cùng vẫn là không có tránh thoát, khí tức đã hỗn loạn, toàn thân bị dòng máu nhiễm thấu.

Lúc này, chung quanh sở hữu cuồng vũ khát máu ma đẳng đột nhiên đứng im bất động, định tại nguyên chỗ, chậm rãi ngọ nguậy. Một giây sau, chúng nó lại giống như là điên cuồng một dạng, kịch liệt trập chuyển động thân thể, nhao nhao đem mục tiêu nhắm ngay Triệu Ninh, lấy Triệu Ninh làm tâm điểm, toàn bộ khát máu rừng cây sở hữu khát máu ma đẳng hình thành một cái nộ hoa.

Triệu Ninh kiến trạng, sắc mặt tái nhợt, thân thể cũng không khỏi run rẩy: "Vì sao lại dạng này?"

Một cây khát máu ma đẳng bay tới, Triệu Ninh kinh hãi, nghiêng người vội vàng né tránh. Ngay sau đó, ngàn ngàn vạn vạn căn khát máu ma đẳng đối với hắn phát động công kích. Vô luận hắn như thế nào di động, đó là huyết ma dây leo thủy chung lấy hắn làm tâm điểm mà động, Triệu Ninh trong lòng đau thương, cho dù là chấp cánh chi sở cũng bay không ra mảnh này khát máu rừng cây.

Trên không trung, Chu Hải lộ ra vẻ hưng phấn: "Rốt cục có người bị nhiễm lên mưa máu, nhân loại một khi nhiễm phải mưa máu, liền lại phát ra một cổ kỳ lạ khí tức, đối với ma đẳng tới nói ừng có trí mạng sức hấp dẫn, phương viên trăm dặm ma đẳng đều cùng lúc công kích một mục tiêu. Hiện tại người đối kháng chính là toàn bộ khát máu rừng cây sở hữu ma đẳng, đây là tình thế chắc chắn phải chết, ta ngược lại muốn xem xem người có khả năng bao lớn. Ha ha ha. . ."

Tô Tiểu Nhã mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng: "Hàm Tuyết ca ca, Triệu Ninh bị mưa máu nhiễm, làm sao bây giờ?"

"Trợ hắn thoát khỏi." Lý Hàm Tuyết không chút do dự nói ra.

Lúc này, mấy chục đầu khát máu ma đẳng quần quanh lấy Triệu Ninh, càng không ngừng công kích tới Triệu Ninh thân thể, Triệu Ninh rút ra phía sau lợi kiếm, điên cuồng đánh chém khát máu ma đẳng, loảng xoảng bang, như là rền sắt một dạng, phát ra sắt thép va chạm đáng sợ thanh âm.

"Vậy mà như thế cứng rắn."

Triệu Ninh lâm vào khổ chiến, công kích hắn ma đẳng càng ngày càng nhiều, hắn đã toàn thân đều là vết thương, thờ hồng hộc.

"A!"

Triệu Ninh đột nhiên kêu thảm một tiếng, một cây lớn chừng ngón cái khát máu ma đẳng tại một cái góc chết đột nhiên toát ra, chui vào Triệu Ninh cánh tay trái, chui vào một lát liền như là điên cuồng thủy diệt, dây leo làm cấp tốc bành trướng, một ống tiếp lấy một ống máu tươi bị hút đi.

"Triệu Ninh, đừng để nó tiến vào người trái tim! Nếu không hậu quả khó mà lường được!" Lý Hàm Tuyết hướng Triệu Ninh rống to, hắn còn chưa đuổi tới Triệu Ninh bên người, Triệu Ninh cũng đã gặp nạn.

Triệu Ninh cánh tay quần quanh lấy một loại nhàn nhạt huyết sắc khí tức, cánh tay bắt đầu cấp tốc khô héo, Triệu Ninh cắn răng một cái, huy kiếm đưa cánh tay chặt đứt.

Ma đẳng đem Triệu Ninh cánh tay kéo một phát, kéo vào trong rừng, chung quanh mấy ngàn đầu ma đẳng giống như là chó điên tranh ăn một dạng, cướp khối này huyết nhục, chỉ là trong nháy mắt, Triệu Ninh cánh tay ngay cả không còn sót cả xương.

Trịnh Vũ Thông nhìn sợ nỏ da gà: "Thật đáng sợ."

Tiêu hóa hết Triệu Ninh cánh tay về sau, khát máu ma đẳng tựa hồ còn không vừa lòng, bỗng nhiên đem đầu mâu lại đối chuẩn Triệu Ninh, điên cuồng nhúc nhích, như cùng nhân loại dạ dày một dạng, càng không ngừng phát ra kỳ quái tiếng vang.

Xùy một tiếng! Đột nhiên xảy ra dị biến.

Một đạo thanh âm quái dị vang lên, sở hữu khát máu ma đẳng đồng thời xuất kích, giống như vạn thiên giao long đồng thời chui ra thâm uyên, hướng Triệu Ninh gây thân thể nhỏ bé chui vào.

"Xong!" Đối mặt cái này đầy trời mà đến khát máu ma đẳng, Triệu Ninh nhất thời sắc mặt trắng bệch, cứu trợ nhãn quang nhìn về phía Lý Hàm Tuyết bên người, "Cứu ta!"

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Khổ chiến

Đối mặt cái này mịt mờ mệnh mỏng khát máu ma đặng, Triệu Ninh đã sinh không nổi bất kỳ kháng cự nào tâm tư, mấy chục đầu ma đặng đã dễ hấn một mồi, khó mà chống đỡ, càng đừng nói cái này đầy trời mà đến cuồng bạo ma đặng.

Đang lúc Triệu Ninh tuyệt vọng thời khắc, Lý Hàm Tuyết, Tô Tiểu Nhã, Trịnh Vũ Thông ba người đã chặt đứt trùng điệp ma đặng, đuổi tới Triệu Ninh bên người.

Lý Hàm Tuyết vịn trọng thương Triệu Ninh, hữu chưởng dán tại bộ ngực hấn, hướng trong cơ thể hấn rót vào chân khí, làm dịu thương thế hấn.

"Ngươi tạm được?" Lý Hàm Tuyết nói.

Triệu Ninh cười khổ một tiếng: "Tạm thời còn không chết."

Sở hữu ma đặng đồng thời công kích, vạn tiễn xuyên tâm một dạng, hướng một mục tiêu, bất luận là người nào nhìn, đều sẽ cảm giác đến tê cả da đầu.

Lý Hàm Tuyết trong mắt tinh quang lóe lên, một cổ nhàn nhạt son khí lưu màu đen tại quanh người hấn quần quanh, này khí lưu trong nháy mắt mở rộng, đem Tô Tiểu Nhã, Trịnh Vũ Thông cùng Triệu Ninh ba người dung nạp đi vào, hình thành một cái đường kính một trượng đại tiểu viên cầu.

"Đây là ta lĩnh vực, tại ta trong lĩnh vực, chỉ cần tu vi không phải cao hơn ta người, ta có thể cho hấn trăm phần trăm tốc độ gia trì, các ngươi cẩn thận, tuyệt đối đừng bị ma đặng đánh trúng. Lần này chúng ta Thương lam học viện người, một cái cũng không thể có mất!"

Vạn thiên khát máu ma đặng vô tình công tới, giống như chuẩn bị lực sắc cự đại ống thép, đột đột đột hướng bốn người cắm đến, Triệu Ninh đạt được Lý Hàm Tuyết hỗn độn lĩnh vực gia trì, mặt lộ vẻ vui mừng. Tốc độ đạt được kinh người đề bạt, đối mặt cơ hồ không có góc chết ma đặng công kích, Triệu Ninh lại tìm tới này vì diệu khe hở, luôn luôn tại lớn nhất mạo hiểm thời khắc khó khăn lắm né tránh ma đặng công kích.

Mà Tô Tiểu Nhã cùng Trịnh Vũ Thông hai người thực lực mạnh mẽ hơn Triệu Ninh, đạt được hỗn độn lĩnh vực gia trì về sau, như hổ thêm cánh, khát máu ma đặng căn bản không đụng tới bọn họ.

"Khá lắm, ta thấy cái gì? Ha-ha, ta vậy mà đụng phải một cái lĩnh vực cường giả? Gia hỏa này ta cảm thụ được hấn khí tức, tuy nhiên thâm trầm như biển, như ẩn như hiện, nhưng là xác thực thực sự có thể với cảm thụ được, cái này đủ để chứng minh hấn không là một huyền vũ giả. Chỉ cần ngươi không phải huyền vũ giả, ở nơi này phiền khát máu rừng cây, ngươi liền không khả năng đào tẩu!" Tuần biến ánh mắt lộ ra tham lam quang mang, "Gia hỏa này nhất định là nửa bước huyền vũ giả, chỉ có nửa bước huyền vũ giả mới có thể lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, một cái nửa bước huyền vũ giả trên thân nhất định có không ít bảo bối, chỉ cần hấn vừa chết, đồ vật tất cả đều là ta. Xem ra lần này liền lão thiên đều ở đây chiều cổ ta, ha ha ha. . ."

Khát máu ma đặng phảng phất ứng có vô cùng lực lượng, như điên địa công kích tới Triệu Ninh bọn họ, ở nơi này chật hẹp trong không gian, bốn người đều không thể tránh khỏi nhiễm phải dòng máu, hấp dẫn khát máu ma đặng cừ hận.

Hai canh giờ quá khứ, sắc trời dần dần hắc chìm, Triệu Ninh cùng Trịnh Vũ Thông trên mặt đều có vẻ mệt mỏi, nhưng mà Lý Hàm Tuyết thần sắc bất biến, hoàn toàn như trước đây địa tinh táo, nhưng là Tô Tiểu Nhã lại biết, trong bốn người tiêu hao lớn nhất nhất định là Lý Hàm Tuyết, Tô Tiểu Nhã cảm thụ được, Lý Hàm Tuyết lĩnh vực lực lượng gia trì đang cấp tốc suy yếu, từ vừa mới bắt đầu gấp đôi gia trì, đến bây giờ đã chỉ còn lại có năm mươi phần trăm gia trì.

Chống đỡ mờ lĩnh vực đồng thời cấp cho ba người lĩnh vực gia trì, mức tiêu hao này đối với một cái huyền vũ giả tới nói, đều là mười phần đáng sợ, chứ nói chi là còn không phải huyền vũ giả Lý Hàm Tuyết.

"Hàm Tuyết ca ca, ngươi không sao đi." Tô Tiểu Nhã mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

"Ta không sao." Lý Hàm Tuyết ngẩng đầu nhìn trên trời chậm chạp không chịu rời đi Chu Hải, khớp xương nắm đến răng rắc rung động.

"Lý Hàm Tuyết, ta cảm giác được, lực lượng ngươi suy yếu không ít, tiếp tục như vậy ngươi sớm muộn hội nhịn không được, đem lĩnh vực triệt hồi đi, chính mình lực lượng. Triệu Ninh liền để ta tới bảo hộ, ngươi lưu lại lực lượng đối phó Chu Hải." Trịnh Vũ Thông nói ra.

"Bất giác phải bắt vua trước, vậy liền theo như lời ngươi nói, chính các ngươi muốn vạn phần cẩn thận." Lý Hàm Tuyết cũng biết, một mực phòng ngự chỉ có thể miễn tính tử vong, muốn đánh vỡ cục diện chỉ có chủ động xuất kích.

Một trượng lớn nhỏ đen nhánh viên cầu biến mất không thấy gì nữa, Lý Hàm Tuyết co lại tiểu hỗn độn lĩnh vực, để hỗn độn lĩnh vực vừa vạn có thể qua

bao vây lấy thân thể của hắn, tại chính mình trong lĩnh vực, Lý Hàm Tuyết tốc độ vô pháp làm đến gia trì trăm phần trăm, nhiều nhất chỉ có thể gia trì phần trăm ba mươi, có thể cho dù là ba mươi phần trăm, cũng đầy đủ nhanh.

Lý Hàm Tuyết phi thân mà lên, y phục bay phát phới, dựng thẳng thành một đường thẳng, hướng Chu Hải phương hướng bay xông đi lên.

"Người tàn nhẫn như vậy, muốn làm cho chúng ta bốn người vào chỗ chết, ta tuyệt đối tha không người!"

"Tha không ta?" Chu Hải sắc mặt dữ tợn, cuồng tiếu không ngừng, "Người bây giờ đều đã tự thân khó đảm bảo, còn dám khẩu xuất cuồng ngôn! Khát máu ma đang, thay ta giết hắn."

Lý Hàm Tuyết bay bất chợt tới lên không trung, nhưng mà lúc này trên mặt đất những cái kia rắc rối khó gỡ khát máu ma đang cũng đi theo động, khát máu ma đang điên cuồng mở rộng, lấy đường vòng cung hình dáng hướng Lý Hàm Tuyết phương hướng vây quanh mà đi, giống như khủng bố thượng cổ huyền thú cắn vào con mồi.

Lý Hàm Tuyết tốc độ nhanh, khát máu ma đang tốc độ càng nhanh, Lý Hàm Tuyết sắp tiếp cận Chu Hải thời điểm, khát máu ma đang cũng đã đem hắn vây quanh, ngăn chặn sở hữu đường đi.

Chu Hải cười ha ha: "Xem ra người còn chưa xứng cùng ta động thủ."

"Chờ một lúc ta để người cười không nổi."

Lý Hàm Tuyết dưới thân thể chìm, quanh thân nhát nhát dòng khí màu xám bắt đầu trở nên nồng đậm, từng sợi đen đặc chi sắc bắt đầu hiển hiện, cùng lúc đó, những khí lưu này như là chung quanh khát máu ma đang một dạng, cấp tốc cuồng bạo, một cái một trạng lớn nhỏ xám đen lĩnh vực đã thành hình.

Thân ở hỗn độn lĩnh vực Lý Hàm Tuyết tốc độ đen rù xuống vai, ánh mắt băng lãnh, giống là một khối muôn đời không tan băng cứng, khiến cho người không rét mà run.

Chu Hải chạm đến Lý Hàm Tuyết ánh mắt, toàn thân lỗ chân lông nhất thời thít chặt, nhịp tim đập bắt đầu không tự chủ nhảy lên kịch liệt đứng lên.

"Hỗn trướng, ta vậy mà sinh sinh sợ hãi cảm giác! Gia hỏa này đến lai lịch gì? Lại để cho ta có loại đối mặt ca ca cảm giác. Bất quá, dù cho người mạnh hơn, cũng không có khả năng từ cuồng bạo khát máu ma đang vây công dưới thoát thân." Vừa nghĩ tới Lý Hàm Tuyết sẽ chết, chẳng biết tại sao, Chu Hải hưng phấn đến khó tự kiềm chế, "Họ Lý, hoàng tuyền địa ngục có người vị trí, tranh thủ thời gian đi xuống cho ta đi!"

"Ta vốn không muốn phức tạp, cùng các người Chu gia trở mặt, nhưng là người lại nhiều lần bức bách, đầu tiên là muốn đã thương Triệu Ninh, hiện tại lại hùng hổ dọa người, muốn làm cho chúng ta bốn người vào chỗ chết. Người đã chọc giận ta, người sẽ vì người hành vi nỗ lực đầy đủ đại giới."

Vừa mới nói xong, Lý Hàm Tuyết đã khởi hành, nhưng là lúc này mấy ngàn đầu khát máu ma đang giống như là từng đầu đại xà, điên cuồng cắn xé, càng không ngừng đụng vào hỗn độn lĩnh vực phía trên, những này ma đang còn chưa tiếp cận, liền đã bị Lý Hàm Tuyết đánh ra chân khí lưỡi dao sắc bén cho toàn bộ chặt đứt.

Khát máu ma đang đứt gãy trong nháy mắt, liền bị hắn ma đang hút dọn sạch, lập tức khô héo. Ngay sau đó, số lượng càng khủng bố hơn khát máu ma đang như là sóng biển một dạng hướng phía Lý Hàm Tuyết ồ ồ kéo đến mà đến.

Chu Hải ha-ha cười như điên: "Họ Lý, người tự vệ còn là cái vấn đề, còn muốn đụng đến ta? Khác si tâm vọng tưởng, những này khát máu ma đang ta xem người lấy cái gì để ngăn cản?"

Khát máu ma đang giống như là biển gầm từ trên cao nhào về phía mặt đất, đem Lý Hàm Tuyết bao phủ tại một mảnh xích hồng sắc bên trong, Chu Hải thấy thế, mặt lộ vẻ vẻ mừng như điên: "Chết đi." Nhưng mà hắn vui sướng không có kiên trì ba giây, liền bị sụp đổ.

Chỉ thấy ở nơi này phiên đồ thăm trong hải dương, đen nhánh viên cầu ở trên dưới lưu động, khi thì lặn xuống hải dương, khi thì vọt lên không trung, xóc nảy chân động, đập vào áp súc, nhưng chính là không có vỡ tan.

Thân ở hỗn độn trong lĩnh vực Lý Hàm Tuyết, lúc này toàn thân mồ hôi đầm đìa, trước đó giương mở lĩnh vực cho bốn người gia trì liền đã hao phí Lý Hàm Tuyết một phần ba lực lượng, mà bây giờ đối mặt ma đang điên cuồng công kích, Lý Hàm Tuyết tiêu hao càng là vô cùng kịch liệt.

"Những này ma đang khát máu như mạng, cực độ khát vọng người huyết dịch, mà lại cứng rắn vô cùng, trăm không hết giết không dứt, vô cùng vô tận. Tiếp tục như vậy, ta nhất định bị hao hết thể lực mà chết, ta phải nghĩ biện pháp."

Lý Hàm Tuyết một bên tránh né lấy khát máu ma đang công kích, một bên đau khổ trầm tư.

Xuy xuy hai tiếng, hai cây cực kỳ kiên duệ khát máu ma đang toàn thân màu trắng, đột phá Lý Hàm Tuyết phòng ngự, xẹt qua Lý Hàm Tuyết ở ngực, cạo sát ra hai đạo vết máu.

"Nghĩ không ra cái này ma đang hấp thu mưa máu, vậy mà tiến hóa ra hai đầu màu trắng dây leo, màu trắng dây leo uy lực có thể so với bình thường dây leo mạnh lên gấp mười lần, người chết kỳ ngay tại chỉ xích." Chu Hải khóe miệng ý cười càng ngày càng đậm.

Vết máu xuất hiện nháy mắt, hai cây màu trắng khát máu ma đang liền như là phát cuồng, gãy dựa thân thể, hướng Lý Hàm Tuyết thân thể chui vào.

"Hảo lợi hại ma đẳng!"

Lý Hàm Tuyết tay mát lạnh, hai tay đều xuất hiện, đem hai cây màu trắng ma đẳng một mực giữ tại lòng bàn tay, khát máu ma đẳng tựa hồ cảm nhận được mãnh liệt nguy cơ, điên cuồng giãy dụa, Lý Hàm Tuyết hai tay đi theo run rẩy kịch liệt.

"Cái này ma đẳng lực lượng vậy mà so với ta còn mạnh hơn, băng vân chương!"

Từng đợt khủng bố chấn động lực lượng thông qua Lý Hàm Tuyết hai tay, xuyên vào khát máu ma đẳng bên trong.

Dốc sức!

Khát máu ma đẳng bị Băng vân chương pháp Nội băng lực lượng trực tiếp đánh rách tả tơi, vỡ thành hai nửa bay xuống không trung.

"Cái này. . ." Chu Hải mắt lộ ra kinh hãi, "Lại bị người đánh nát."

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Chu Hải cái chết

"Nguyên lai tưởng rằng người là nô mạnh hết đà, nghĩ không ra người còn có dạng này lực lượng, bội phục bội phục!" Chu Hải cười ha ha một tiếng, "Nhưng là cái này vẫn cải biến không người tức đem tử vong kết cục."

"Thật sao?" Lý Hàm Tuyết cười lạnh một tiếng, từ trong túi trữ vật lấy ra một khóa màu xanh sẫm ngọc thạch, khối ngọc thạch này toàn thân bóng loáng, dưới ánh mặt trời hiện ra lãnh mang.

Lý Hàm Tuyết vừa xuất ra viên này ngọc thạch thời điểm, sở hữu khát máu ma đẳng giống như là gặp được thiên địch một dạng, phi tốc cuốn ngược, như là sóng biển một dạng, một lần sóng tiếp theo một lần sóng.

Chu Hải nhìn thấy viên này ngọc thạch trong nháy mắt, chấn kinh thất sắc, "Minh lan ngọc! Nó tại sao sẽ ở trên tay người?"

"Người đoán." Lý Hàm Tuyết cười nói.

"Ta đoán mẹ người, người cái này hồn đản thể mà gan dám lừa gạt chúng ta, nhưng chằm Chu gia bảo vật, người bây giờ lập tức liền đi chết đi cho ta."

Chu Hải vốn cho rằng minh lan ngọc giấu ở Triệu Ninh trên thân, nhưng chưa từng nghĩ là ở Lý Hàm Tuyết trên thân, thực lúc ấy Lý Hàm Tuyết cứu Triệu Ninh thời điểm, liền từ trên người hắn đem minh lan ngọc lấy đi, thứ này lưu tại Triệu Ninh trên thân chỉ có tai họa, không có bất kỳ cái gì có ích.

"Đem đồ vật còn tới!" Chu Hải giận tím mặt.

"Chính người tới bắt."

Lý Hàm Tuyết xoay người, cố ý không nhìn Chu Hải, tay phải chậm rãi buông ra, trong suốt sáng long lanh minh lan ngọc thuận thể hướng mặt đất rơi qua.

"Không!"

Chu Hải thấy thế, nhất thời tức giận, viên này minh lan ngọc với hắn mà nói ý nghĩa trọng đại, nếu như minh lan ngọc mất đi lời nói, hắn không có cách nào theo Chu Đào có cái bàn giao, Chu Đào một khi đem lửa giận trút xuống ở trên người hắn, này chính là vô cùng chuyện kinh khủng, dù cho Chu Hải là Chu Đào thân đệ đệ.

Chu Hải thân hình như thoi đưa, hướng minh lan ngọc rơi xuống phương hướng cấp tốc bay thấp.

Lý Hàm Tuyết lộ ra vẻ tươi cười, hỗn độn lĩnh vực tốc độ gia trì, trong nháy mắt tiếp được minh lan ngọc, khai tỏ ánh sáng lan ngọc gấp nắm trong tay, phù ở giữa không trung đối Chu Hải cười nói: "Người cuối cùng vẫn là xuống tới, ta nói qua người hội nỗ lực đầy đủ đại giới, hiện tại cũng là người trả giá đất bước đầu tiên."

"Người thật sự cho rằng ta đánh không lại người, mới mượn nhờ khát máu ma đẳng lực lượng sao? Ngu ngốc, hiện tại ta liền để người biết ta lợi hại."

Chu Hải cười lạnh một tiếng, rộng thùng thình lam y bay phát phối, giống như chỉ hùng ưng một dạng từ không trung bay nhào mà đến.

Một chương vỡ dưới, Lý Hàm Tuyết dụng quyền tấn công, oanh một tiếng, Lý Hàm Tuyết bị đánh lui mười trượng xa, sắc mặt có chút tái nhợt.

Chu Hải cười lạnh: "Không biết tự lượng sức mình!"

Lý Hàm Tuyết nhìn lấy có chút phát xanh quyền đầu, trên nắm tay còn lưu lại chưa từng tiêu tán một sợi chân khí, cái này một sợi chân khí là Lý Hàm Tuyết chính mình.

"Nghịch chuyển quyết quả nhiên lợi hại." Lý Hàm Tuyết bình tĩnh nói.

"Hiện tại biết lợi hại? Muộn."

Chu Hải hai tay luân động, ở trước ngực vạch ra một vòng tròn lớn, hắc bạch nhị sắc vàng sáng thành hình, Chu Hải lần nữa thi triển nghịch chuyển quyết.

Lý Hàm Tuyết nhất quyền tiếp lấy nhất quyền đánh phía Chu Hải, nhưng là mỗi một lần cũng bị phản bắn trở về, Lý Hàm Tuyết quyền đầu máu me đầm đìa, cánh tay cũng bị bắn ngược chân khí cắt chém ra mấy đầu lỗ hồng, máu tươi thấm thấu y phục.

"Nghịch chuyển quyết há lại như người loại này tạp nư có thể lý giải đến? Khác phí sức, chịu chết đi." Chu Hải càn rỡ cười to.

Lý Hàm Tuyết nhìn chằm chằm Chu Hải hai tay như có điều suy nghĩ, hần dần dần phát hiện Chu Hải mỗi lần thi triển nghịch chuyển quyết thời điểm, cũng sẽ ở trước ngực kết ấn, Lý Hàm Tuyết đột nhiên linh quang nhất thiểm, cười rộ lên: "Người nghịch chuyển quyết tuy nhiên lợi hại, nhưng lại có một nhược điểm trí mạng."

"Sắp chết đến nơi còn muốn cậy mạnh, thật là một cái buồn cười thật đáng buồn người. Nói cho người đi, nghịch chuyển quyết là chúng ta Chu gia thượng thừa bảo điển, tuyệt đối không thể có thể có nhược điểm." Chu Hải hét lớn.

Lý Hàm Tuyết mỉm cười: "Người không tin lời nói, ta hiện tại liền chứng minh cho người xem."

Lý Hàm Tuyết đâm ra một quyền, một quyền này mặc dù nhanh mà cương mãnh, nhưng là tại một cái huyền vũ giả xem ra, một quyền như vậy có thể nói là bình thân không có gì lạ, không đủ thành đạo.

Nhưng mà như vậy dạng nhất quyền, Chu Hải lại làm cho có vẻ hơi thất kinh.

"Đáng chết, hần lại nhưng bất động dùng chân khí! Cái này xuân tài muốn dùng thân thể lực lượng cùng ta cứng đối cứng sao?" Chu Hải bị bất đắc dĩ cùng Lý Hàm Tuyết cứng đối cứng đánh nhất quyền, lại bị Lý Hàm Tuyết đánh lui tam xích, xương tay răng rắc rung động, cánh tay một mực run rẩy không ngừng.

"Người!" Chu Hải nhìn chăm chặp Lý Hàm Tuyết, ánh mắt bên trong có khuất nhục, có hận ý, còn có hoảng sợ.

Hần không nghĩ tới, nghịch chuyển quyết duy nhất khuyết điểm, vậy mà thật bị Lý Hàm Tuyết cho nhìn thấu.

"Người nghịch chuyển quyết tuy nhiên lợi hại, nhưng là chỉ có thể nhằm vào một mực sử dụng chân khí võ giả, mới có bắn ngược hiệu quả. Ta dùng thân thể lực lượng công kích người, người liền vô pháp phán định ta lúc nào sẽ dùng chân khí, chờ đến ta dùng chân khí thời điểm, người đã tới không kịp sử xuất nghịch chuyển quyết, chỉ có thể động dụng chân khí bản thân cùng ta đón đánh. Như người loại này dựa vào mạnh đại công pháp thủ thắng võ giả, đối với chân khí bản thân tu luyện thường thường còn không bằng tầm thường võ giả, cho nên người tất bại." Lý Hàm Tuyết chậm rãi nói.

"Người hỗn đản này, người đã đem ta bức gấp, đây là người tự tìm, ra đi, cắt hồn đao!"

Chu Hải hữu chương vừa muốn tại túi trữ vật vỡ, lấy ra hần bảo bối, nhưng là lúc này Lý Hàm Tuyết lại thân thể lóe lên, biến mất giữa không trung, đột nhiên lại giống như quỷ mị xuất hiện sau lưng Chu Hải, Chu Hải nếu như lạnh đâm vào đống, thấy lạnh cả người lóe lên trong đầu, Chu Hải nhất thời hải hùng khiếp vía.

Không chút nghĩ ngợi, huyền binh không có thời gian lấy ra, ngay cả quay người thời gian đều không có, Chu Hải dùng tốc độ nhanh nhất điên cuồng hướng phía trước phi nhanh mấy chục trượng, thẳng đến phía sau cái kia đáng sợ hần ý sau khi biến mất, hần mới nhanh chóng xoay người lại, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra.

"Thật đáng sợ sát ý, nếu không phải ta chạy nhanh, chỉ sợ đã bị hần cho giết chết, mẹ lần này thật chẳng lẽ gây không nên dây vào người?"

Chu Hải nhanh chóng lấy ra cắt hồn đao, nắm tại trên lòng bàn tay về sau, mới thoáng cảm thấy an tâm một số.

Nhưng mà hần nhưng không có phát giác, lúc này bên cạnh hần đã bị một tầng sương mù màu đen cho hoàn toàn bao phủ.

"Hỗn độn lĩnh vực!"

Một đầu hắc ảnh từ u ám trong sương mù hiển hóa thân hình, người này tự nhiên là Lý Hàm Tuyết. Chu Hải giống như là một cái bị giẫm cái đuôi mèo một dạng, nhảy dựng lên: "Đáng chết, ta làm sao lại bị hấn lĩnh vực cho bao phủ lại? Xem ra hôm nay thật không là người chết chính là ta sống, cắt hồn đao, giết!"

Một thanh màu đen nhánh dài bốn thước tể đao từ Chu Hải trong tay hiện lên, xoát một tiếng thân đao đột nhiên mọc ra một trượng, đối Lý Hàm Tuyết con mắt vọt tới.

Phốc một tiếng!"Lý Hàm Tuyết" thân thể bị cắt hồn đao chém vỡ.

"Ha-ha, chết?" Chu Hải có chút hoài nghi mình con mắt, "Chỉ đơn giản như vậy?"

"Đương nhiên không có khả năng đơn giản như vậy."

Hắc vụ cuốn một cái, từ đó lại đi ra một bóng người, lộ ra loại kia trắng nõn gương mặt, đây không phải Lý Hàm Tuyết là ai? Chu Hải đánh nát chỉ là Lý Hàm Tuyết hỗn độn giả thân thể mà thôi, Lý Hàm Tuyết tự nhiên không có khả năng có việc.

"Chết đi cho ta!"

Cắt hồn đao điên cuồng đột phá, nhưng là vô luận cắt hồn đao tốc độ lại nhanh, đều không thể ám sát đến Lý Hàm Tuyết, bởi vì đây là thuộc về Lý Hàm Tuyết lĩnh vực.

Mấy chục lần đánh chém qua đi, Chu Hải thần sắc âm trầm, vô luận như thế nào hấn đều không đụng tới Lý Hàm Tuyết. Chu Hải trong lòng biết giấy giữa như thế nào đều là phí công, một cái không có lĩnh vực võ giả, lâm vào người khác lĩnh vực bên trong, cái kia chính là dẽ vào miệng cọp, không có khả năng có cơ hội đào tẩu, Chu Hải ánh mắt bên trong lộ ra tuyệt vọng cùng hã nhiên, chán nản nói: "Việc này là một đợt hiểu lầm, thả ta đi, ta cam đoan cũng không tiếp tục đến tìm phiền toái."

Lý Hàm Tuyết lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Hải, chậm rãi nói: "Người không cần lo lắng, ta sẽ nhường người đi, nhưng là trước khi đi người nhất định phải trả lời ta mấy vấn đề."

"Có vấn đề gì? Ta biết tất cả đều nói cho người, chỉ cần người có thể thả ta đi." Chu Hải trong giọng nói đã có cầu khẩn.

"Một, các người Chu thị tứ kiệt, thực lực như thế nào? Người nào mạnh nhất?"

"Chúng ta trong bốn người, ta yếu nhất. Đại ca thực lực mạnh nhất, đại ca đã là nửa bước huyền vũ giả, mà Chu Hiểu cùng Chu Vũ Thần thực lực khó phân trên dưới, đều đã lĩnh ngộ một số lĩnh vực lực lượng."

"Hai, người muốn làm sao đi? Ta nói là tiến địa ngục." Lý Hàm Tuyết bình thản trong giọng nói lộ ra một cỗ vô cùng lãnh khốc, đối đãi muốn giết hấn cùng bạn hấn người, Lý Hàm Tuyết xưa nay sẽ không có nửa điểm nhân từ.

Chu Hải nghe, nhất thời thất kinh, hai chân run rẩy, chỉ kém không có quỵ xuống đến: "Chỉ cần người thả ta đi, ta cái gì đều có thể đáp ứng người, ta không muốn chết, ta thật không muốn chết a!"

"Giết người chỉ đao cuối cùng giết chính mình, người dùng cây đao này giết ta, như vậy chết tại chính người đao hạ cũng coi là không oán không hối."

Vụt một tiếng, trường đao tới tay, Lý Hàm Tuyết nhẹ nhàng vung lên, một đạo tinh tế hồng sắc đường cong mở ra Chu Hải cổ, Chu Hải trừng lớn hai mắt, trong nháy mắt từ vong.

Tại Chu Hải từ vong trong nháy mắt, thanh xà cốc bên kia Chu Đào ba người, đột nhiên ngừng lại xuống bước chân, Chu Đào xuất ra một khối phù ấn, bên trong bao lấy bốn cái tiểu hỏa đoàn đột nhiên đập tắt một cái.

Chu Hiểu cùng Chu Vũ Thần phát giác được dị dạng, cấp tốc nương đến Chu Đào trước mặt, nhưng là một cỗ to lớn khí lưu trong nháy mắt đem bọn hấn đẩy lui tam xích.

"Đào Ca hấn là thế nào? Chưa bao giờ thấy qua hấn tức giận như thế." Chu Hiểu nghiêm túc nói.

Chu Vũ Thần sóng mắt lưu chuyển, tinh tế tương tượng, nhất thời sắc mặt trắng bệch: "Chẳng lẽ. . . Tiểu hã hấn gặp bất trắc?"

Hai người ngẩng đầu nhìn nội viện thương lam châu, bên trong một đóa màu vàng nhạt thương lam chi hoa, chính đang nhanh chóng âm đậm, mấy hơi thở qua đi, quang mang hoàn toàn tiêu tán.

Hai người thần sắc u ám: "Xem ra tiểu hã thật đã chết."

Chu Đào chân phải bỗng nhiên tại thanh xà thung lũng mặt thực sự một chân, bốn phía nước sông rung chuyển, trực tiếp tăng đứng lên cao một thước, Chu Đào ngửa mặt lên trời cười ha ha, âm thanh đột công kích khủng bố dị thường, phương viên trong vòng mười trượng sinh vật trong nháy mắt bạo thể mà chết, máu chảy thành sông, Chu Đào sắc mặt dữ tợn hướng thiên nộ rống: "Tiểu hã, ta nhất định phải để hại người người giết cả cừu tộc, tất cả đều

cho người chôn cùng!"

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Ma đằng hạt giống

Giết chết Chu Hải về sau, Lý Hàm Tuyết từ trong tay hắc đoạt lấy cái kia thanh cắt hồn đao, đem đao nắm trong tay, nhẹ nhàng ước lượng đứng lên.

"Đao này ngược lại là thẳng tiện tay." Lý Hàm Tuyết tay nắm lấy dài bốn thước cắt hồn đao, cây đao này toàn thân đen nhánh, thổi tóc cũng đứt, vô cùng sắc bén, thần kỳ nhất là nó vậy mà có thể biến hóa dài ngắn, Lý Hàm Tuyết đối cây đao này phi thường hài lòng.

Danh đao có linh, chỉ phải cẩn thận bồi dưỡng, đợi một thời gian các loại Lý Hàm Tuyết tu vi đầy đủ, liền có thể thanh đao dựng dựng ra khí linh tới.

"Cắt hồn đao đó là người chủ nhân đời trước cho tên người, hiện tại người theo ta, tự nhiên không thể dùng trước kia tên, từ nay về sau, người liền đặt tên là không đoạn, không chỗ nào không ngừng chi nhận."

Lý Hàm Tuyết khua tay không đoạn đao, dài nhỏ thân đao xoát một tiếng nhẹ nhàng đem Chu Hải trên thân túi trữ vật chọn xuống tới, Lý Hàm Tuyết mở ra xem, phát hiện bên trong có từng khóa trong suốt sáng long lanh huyền diệu, tản ra mê người lộng lẫy.

Dù cho Lý Hàm Tuyết nhìn cũng không khỏi có chút sững sờ: "Nhiều như vậy tăng khí đan!"

Cái này trong túi trữ vật nói ít đều có hai trăm khóa tăng khí đan, mà lại nhan sắc khác nhau, bên trong màu trắng nhiều nhất, hoàng sắc thứ hai, lục sắc có vẻ hơi thưa thớt, mà hồng sắc trân quý nhất, toàn bộ trong túi trữ vật chỉ có ba khóa.

Lý Hàm Tuyết đem tăng khí đan cất kỹ, một ngày kia khả năng sẽ dùng tới.

Lúc này Chu Hải thi thể đang tự do rơi xuống, Chu Hải thi thể còn chưa rơi xuống một trượng, liền đã bị chung quanh rục rịch khát máu ma đằng tiếp được, từng cây thô ống lớn chui vào Chu Hải thi thể, trong nháy mắt rút thành cây khô.

Lý Hàm Tuyết nhìn lấy Chu Hải thảm trạng, tự lẩm bẩm: "Cái này vốn là là người thay chúng ta thiết kế kết cục, nhưng người lại không nghĩ tới, kết cục này hội ứng nghiệm trên người mình đi."

Lý Hàm Tuyết quay người rời đi, hắc khai tỏ ánh sáng lan ngọc thả lại túi trữ vật về sau, khát máu ma đằng lại đối hắc phát động điên cuồng công kích, Lý Hàm Tuyết thân thể chớp động, qua lại dây leo bên trong, không đoạn đao dài nhỏ thân đao phi tốc cuốn lên, hình thành một trận hắc sắc gió xoáy, quyền ra một đầu thẳng tắp thông đạo.

"Hàm Tuyết ca ca thắng." Tô Tiểu Nhã xa xa nhìn lấy chạy nhanh đến Lý Hàm Tuyết, trên mặt nở rộ nụ cười, nàng chà chà cái trán mồ hôi, trên thân đã có không ít vết máu.

Một mực cùng khát máu ma đằng khổ chiến không nghỉ Triệu Ninh, Trịnh Vũ Thông cũng buông lỏng một hơi, Chu Hải cái này kẻ cầm đầu rốt cục bị Lý Hàm Tuyết cầm xuống, hiện tại chỉ cần tìm cơ hội thoát thân là được, không có Chu Hải ngăn cản, đem sẽ trở nên dễ dàng rất nhiều.

Lý Hàm Tuyết tay nắm lấy dài bốn thước không đoạn đao, cánh tay chấn động, không đoạn trong nháy mắt co lại thành khoảng hai thước đoản đao.

"Học trưởng, tình hình chiến đấu như thế nào?" Triệu Ninh thở hổn hển nói.

"Chu Hải đã bị ta giết chết."

Lý Hàm Tuyết từ trong túi trữ vật xuất ra minh lan ngọc, đem chuyện đã xảy ra theo mọi người giảng thuật một lần, Tô Tiểu Nhã ba người nghe bừng tỉnh đại ngộ, Triệu Ninh thì là sắc mặt có chút không vui.

"Chúng ta bây giờ đem Chu Hải giết, Chu thị tứ kiệt ta ba người tất nhiên sẽ không bỏ qua cho chúng ta, thực lực bọn hắc chỉ sợ so Chu Hải còn cường hãn hơn, chúng ta nên ứng đối ra sao bọn họ trả thù?" Trịnh Vũ Thông nói ra.

"Ba người này lực lượng xác thực mạnh hơn Chu Hải bên trên rất nhiều, Chu Đào là nửa bước huyền vũ giả, đối với lĩnh vực lĩnh ngộ chỉ sợ còn ở trên ta, mà Chu Hiểu cùng Chu Vũ Thần hai người cũng lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, tuyệt đối không dung khinh thị." Lý Hàm Tuyết vốn không muốn nói cho bọn hắn, Chu thị tứ kiệt thực lực chân chính, nhưng mà đây là bốn người sớm muộn muốn đối mặt cường địch, để Tô Tiểu Nhã ba người trước thời gian có chuẩn bị tâm lý cũng không có chỗ xấu, miễn cho đến lúc đó lâm vào người khác lĩnh vực bên trong, bị trong nháy mắt miểu sát.

"Ba người đều lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng?" Triệu Ninh hít một hơi lạnh khí, thần sắc càng thêm u ám, "Cái này nên làm thế nào cho phải? Chúng ta nơi này cũng chỉ có lý học trường cùng tôn học tỷ lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng, mà lại bọn họ còn có một nửa bước huyền vũ giả, chúng ta nên như thế nào chống lại bọn họ?"

Tô Tiểu Nhã sắc mặt cũng rất nặng nề, nàng hiện tại vừa mới lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng một chút da lông, biết rõ bước vào lĩnh vực cũng không có bước vào lĩnh vực giữa hai cái này khác biệt đến đến cỡ nào cự đại, ba cái lĩnh vực lực lượng cường giả đối với bọn hắn bốn người tiểu đội tới nói, mang đến áp lực có thể nói là cấp tai nạn.

"Chúng ta bây giờ việc cấp bách không phải cân nhắc nên như thế nào đối phó Chu thị ba người, Chu Hải mặc dù nhưng đã từ vong, nhưng là khát máu ma đảng cũng sẽ không đình chỉ đối với chúng ta công kích, chúng ta bây giờ nhiệm vụ là mau chóng chạy ra mảnh này đáng sợ địa phương." Lý Hàm Tuyết điềm ra trọng yếu nhất.

"Hàm Tuyết ca ca nói không sai, hiện đang lo lắng Chu thị tam kiệt sự tình không khỏi vì thời gian còn sớm, chúng ta bây giờ trước chạy đi suy nghĩ thêm hần sự tình." Tô Tiểu Nhã nói.

"Các người đi theo ta, cái này khát máu ma đảng tựa hồ đối với mình lan ngọc vô cùng kiêng kỵ."

Lý Hàm Tuyết khai tỏ ánh sáng lan ngọc hoành đề ở trước ngực, cùng Tô Tiểu Nhã ba người cẩn thận từng li từng tí đi ở thổ địa bên trên, những nơi đi qua, sở hữu khát máu ma đảng đều chậm rãi lui ra phía sau, tự động nhường đường.

"Xem ra chúng ta có thể thuận lợi chạy ra cái địa phương quỷ quái này." Triệu Ninh lộ ra nét mừng.

"Không tốt!"

Lý Hàm Tuyết kêu to lên, chỉ thấy toàn bộ khát máu rừng cây mặt đất bắt đầu kịch liệt rung động, ầm ầm rung động. Liên miên thành mảnh thổ địa bắt đầu băng liệt, đình trệ, chấp lên, sụp đổ.

Từng đầu rộng mấy chục thước khe rãnh ở trên mặt đất vỡ ra, sở hữu dòng máu đều hướng khe rãnh bên trong quán chú qua.

Rống!

Giống là tới từ địa ngục nô hồng, cự đại khe rãnh đột nhiên quang mang đại tác phẩm, đỏ sắc quang mang chiếu rọi khắp nơi, ở nơi này xích hồng sắc bên trong, từng sợi nhàn nhạt bạch mang cũng bắn ra.

Ngay sau đó, hai đầu vô cùng to lớn màu trắng ma đảng từ khe rãnh bên trong chui ra, mỗi một đầu đều giống như vắt ngang chân trời lưu vân, rộng lớn vô biên, ma đảng chui ra mặt đất trong nháy mắt, liền bắt đầu cấp tốc quán quanh xoay tròn, hình thành một vòng tròn, đường kính đạt một dặm, Lý Hàm Tuyết bốn người dù cho lại nhanh, cũng cũng không đủ thời gian chạy ra dây leo vây quanh, bốn người trong nháy mắt bị dây leo vòng ở trung ương, tối tăm không mặt trời.

Đối mặt cái này vô cùng to lớn ma đảng, Lý Hàm Tuyết trong lòng có vẻ kinh hoàng, nhưng là càng nhiều là hưng phấn cùng kích động, khí đạo phản bên trong chỗ ghi chép chánh thức khát máu ma đảng đã giương hiện ở trước mặt hắn, nếu như có thể hàng phục cái này hai đầu ma đảng, như vậy thực lực của hắn sẽ trong nháy mắt đạt được chất bay vọt, thành thực khát máu ma đảng thực lực có thể so với huyền vũ giả, mà cái này hai đầu ma đảng chỉ sợ cách thành thực cũng chỉ có cách xa một bước, chỉ cần tiến hành bồi dưỡng, nhất định có thể thành thực.

Ma đảng chính đang nhanh chóng thu nhỏ vòng vây, tựa hồ muốn đem bốn người ép thành bánh thịt.

"Học trường, bây giờ nên làm gì?" Triệu Ninh khổ não nói.

"Nhìn xem có thể hay không chém đứt chúng nó, đột phá ra ngoài."

Bốn người đem hết khả năng, đao kiếm chặt đâm, quyền chưởng oanh kích, thậm chí Tô Tiểu Nhã liền lĩnh vực lực lượng đều dùng tới, cũng khó có thể đối cái này to lớn ma đảng tạo thành thực chất tính thương tổn.

"Cái này ma đảng độ cứng đều gần sánh bằng thất giai huyền binh, chúng ta căn bản không chém nổi nó." Trịnh Vũ Thông gặn dừ nói.

Vòng vây càng ngày càng nhỏ, từ nguyên lai một dặm đường kính, cấp tốc giảm bớt thành nửa dặm đường kính.

Lý Hàm Tuyết vuốt ve trong tay mình lan ngọc, ánh mắt lộ ra một vòng vẻ kiên định, nói: "Chúng ta không thể ngồi chờ chết, hiện tại ta chỉ có thể sử dụng mình lan ngọc thử một chút, mình lan ngọc thạch danh xưng có thể đánh giết huyền vũ giả đáng sợ huyền binh, một khi dẫn bạo ta cũng không biết sẽ phát sinh cái gì, mọi người có thể có chuẩn bị tâm lý?"

Tô Tiểu Nhã gật đầu nói: "Hàm Tuyết ca ca, người cứ việc làm đi, cho dù chết, ta cũng sẽ không hối hận."

Trịnh Vũ Thông nói: "Lý Hàm Tuyết, buông tay làm đi, đừng có chỗ cớ kị, chúng ta tin tưởng ngươi."

Triệu Ninh cũng nói theo: "Không sai, cùng bị cái này ma đằng treo cổ, còn không bằng liều chết đánh cược một lần, có lẽ còn có cơ hội."

"Đã các ngươi nói như vậy, ta liền không khách khí. Sinh tử từ mệnh!"

Lý Hàm Tuyết bay lên trên trời, trong tay mình lan ngọc bỗng nhiên theo nhịp khát máu ma đằng bên trong, sau khi rơi xuống đất một đạo chân khí hướng mình lan ngọc kích bắn đi, đánh nát mình lan ngọc.

Ầm ầm, một tiếng kinh thiên động địa thanh âm vang vọng từ vọng cửa khẩu đệ nhất tầng, tất cả cao thủ nhao nhao bị kinh động.

Chu Đào chau mày: "Khủng bố như vậy thanh âm, nhất định là mình lan ngọc nổ tung."

Mất đi một cánh tay Đoạn Đông Kiệt lúc này chính giống như Tôn lão Phật một dạng, ngồi tại đá cứng bên trên, kỳ quái là giờ phút này cánh tay hẳn lại nhưng đã hoàn hảo như lúc ban đầu.

Đoạn Đông Kiệt nhìn qua nổ tung phương hướng, trong mắt có vẻ tiếc nuối: "Ta hoa tận tâm nghĩ đoạt này mình lan ngọc, không nghĩ tới sau cùng vậy mà hủy."

Cùng lúc đó, tham gia nội viện tử vong cửa khẩu trắc thí vương gia bốn người, vương tướng, vương quân, vương minh phong cùng trần thể phong, cũng nghe đến tiếng nổ mạnh, bọn họ chỉ là dừng lại một chút một chút, liền lại tiếp tục đi tới.

Mấy bác nhớ vote điểm 9- 10 chương truyện ở mỗi cuối chương nha , mình cần lắm những điểm vote như vậy để làm convert !!

Truyện cv by đàn bê

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81 chương gặp lại Đoạn Đông Kiệt

Chương 81 chương gặp lại Đoạn Đông Kiệt

Cự đại tiếng vang giống như tiếng sấm quá cảnh, từng con sóng liên tiếp, tựa hồ vĩnh viễn không có điểm dừng.

Cuối cùng, nửa nén hương thời gian đi qua, này đỉnh tai như óc tiếng vang tiêu tán ở phía xa lông mày thanh quân sơn bên trong.

Trần ai lạc địa, khát máu từng lâm đã hoàn toàn thay đổi bộ dáng, sở hữu thực vật đều biến mất không thấy, chỉ còn lại có một cái trụ lồi hỏ to, trong hố lớn ba cái thiếu niên cùng một thiếu nữ nằm rạp trên mặt đất, đầy người vết máu, vết thương chồng chất.

Tại bọn họ trên đỉnh đầu, lơ lửng một thanh kim sắc trường kiếm, tản ra nồng đậm quang mang, chiếu rọi tứ phương. Theo hạt bụi rơi xuống, cái này kim sắc trường kiếm quang mang dần dần tiêu tán, lập tức bịch một tiếng, vỡ đi ra, xoát xoát xoát hóa thành bảy chuôi trường kiếm, tản mát tại Lý Hàm Tuyết trên thân.

Lý Hàm Tuyết thu hồi bảy chuôi trường kiếm, lập tức đỡ dậy mặt mày xám xịt to tiểu nhĩ, "Tiểu nhĩ, ngươi không có gì đáng ngại a?"

"Ta chỉ là chịu một chút vết thương da thịt, không có gì đáng ngại."

Trịnh Vũ Thông cùng Triệu Ninh cũng lần lượt đứng lên, mình lan ngọc bạo tạc lực lượng xác thực vô cùng khủng bố, nổ tung thời khắc, nếu không phải Lý Hàm Tuyết trong lúc nguy cấp cảm thất danh trầm tế ra, hình thành lồng phòng ngự, ngăn cản bạo âm thanh xâm nhập, chỉ sợ bốn người sớm đã tại điểm la điện đi một trăm vòng.

Lý Hàm Tuyết nhìn chằm chằm trong tay quang trạch âm đậm thất danh trầm, sắc mặt toát ra nhàn nhạt đáng tiếc thần sắc.

Dù sao cái này thất danh trầm là có thể uy hiếp huyền vũ giả đáng sợ lợi khí, cũng là Lý Hàm Tuyết mạnh nhất bài, cứ như vậy hủy đi, thật sự là có chút đáng tiếc.

Nhưng là, nhân mạng nặng như bảo vật, vì là bảo mệnh, bất kỳ cái gì huyền binh cũng có thể từ bỏ.

"Chúng ta đi nhanh đi, tại đây phát sinh đại bạo tạc, tuyệt đối sẽ trở thành mọi người chú ý tiêu điểm, nếu là chu thị tam kiệt tìm đến, chúng ta bốn người trạng thái đều rất kém cỏi, rất có thể sẽ bị bọn họ một mẻ hốt gọn." Trịnh Vũ Thông tâm tư kín đáo.

"Chờ một chút, chờ một lát ta chỉ chốc lát."

Lý Hàm Tuyết thân thể lóe lên, biến mất tại nguyên chỗ, không biết đi phương nào.

Lý Hàm Tuyết chui vào theo vỡ vụn Ma Đăng rễ cây, chậm rãi hướng về nó căn nguyên tìm tòi đi qua, đi mấy chục mét sau khi cuối cùng tại một cái đồng đất bên trong phát hiện một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay màu đỏ sậm hình cầu tròn vật thể.

Cái này màu đỏ sậm viên cầu mặt ngoài gồ ghề, Lý Hàm Tuyết mừng rỡ trong lòng: "Nghĩ không ra thật có khát máu Ma Đăng chủng tử, khát máu Ma Đăng đại bộ phận lực lượng đều ẩn chứa đang trồng tử bên trong, hai đầu Ma Đăng tuy nhiên đã tử vong, nhưng là chỉ có có hạt giống, ta cũng có thể bồi dưỡng ra đồng dạng cường đại Ma Đăng đi ra."

Lý Hàm Tuyết trong lòng vui vẻ, cầm chủng tử thu nhập trong túi trữ vật.

"Chúng ta đi thôi." Lý Hàm Tuyết trở lại ba người bên người.

Bốn người hướng phía tử vong cửa khẩu tầng thứ nhất chung điểm, cũng chính là đệ nhị tầng cửa vào tiến lên.

Đi đến một mảnh bên trên bình nguyên, chỉ gặp đám đầu đi tới một cái vóc người cao to, khuôn mặt tuấn lãng, nhưng là khí chất lại có chút tên hèn mọn.

"Đoạn Đông Kiệt, là ngươi?" Lý Hàm Tuyết có chút giật mình.

"Làm khó lý huynh còn nhớ rõ ta Đoàn Đông Kiệt người tính danh, thật sự là có phúc ba đời." Đoàn Đông Kiệt lấy ánh mắt tại tô tiểu nhũ trên thân lung tung phiêu lai phiêu khứ.

"Tốt một cái Đoạn Đông Kiệt, lúc trước ta thấy ngươi đáng thương, thay ngươi bệnh vực kẻ yếu, nhưng là ngươi thể mà lang tâm cầu phở, đem mình lan ngọc giấu ở trên người của ta, nếu không phải học trường tuệ nhãn, ta liền bị ngươi cho hại chết." Triệu Ninh tức giận bất bình nói.

"Triệu huynh nói chỗ nào lời nói? Ta cũng là bất đắc dĩ, nếu có lựa chọn chỗ trốn lời nói, ta đương nhiên sẽ không lựa chọn để cho người khác làm kẻ thể mạng." Đoàn Đông Kiệt mặt lộ vẻ đáng chất, "Ta có ta nỗi khổ tâm, ta có một cái không đội trời chung cừ địch, hẳn tại ta khi còn bé, đem cả nhà của ta trên dưới tàn sát hầu như không còn, ta cái này mười mấy năm qua hận không thể ăn hân thịt, uống hân máu. Ta ngày nhớ đêm mong, liền ngóng trông có một ngày có thể thân thủ thù hận cừ địch, nhưng mà hân tu vi cực cao. Bắn vào ta thực lực, coi như lại tu luyện mười năm cũng chưa hẳn là đối thủ của hân, biết được chu thị tứ kiệt trong tay có một khối minh lan ngọc về sau, có thể đối với huyền vũ giả sinh ra uy hiếp, thế là ta liền không kịp chờ đợi muốn cầm tới ngọc, sau đó đi báo thù!"

"Báo thù thuộc về báo thù, thế nhưng là ngươi tại sao phải hãm hại ta?" Triệu Ninh ngữ khí có chút trở nên bằng phẳng.

"Lúc ấy chu thị tứ kiệt tất cả đều ở đây, ta nếu là không diễn kịch cầm đồ vật giấu ở trên người ngươi, tất nhiên sẽ bị bọn họ phát hiện. Ta đối phó Chu Đào một cái có lẽ còn có thể thoát thân, thế nhưng là bốn người bọn họ người toàn lực truy kích ta, ta căn bản đi không nổi, càng đánh không lại. Cho nên chỉ có ra hạ sách này, ủy khuất huynh đệ một, có nhiều chỗ đắc tội, kính xin triệu huynh thứ lỗi." Đoàn Đông Kiệt mặt mang áy náy.

"Ta cánh tay này làm sao đây?" Triệu Ninh lắc lắc bên trái trống rỗng tay áo.

Đoạn Đông Kiệt từ trong ngực mò ra ba khóa hắc sắc viên thuốc, nói: "Đây là sinh xương hoàn, ngươi một tháng phục dụng một khóa, ba tháng liền có thể lại dài ra tận thủ cánh tay tới."

"Thần kỳ như vậy?" Triệu Ninh khó có thể tin.

"Nếu là ngươi cánh tay vẫn còn, cũng có thể giống như ta, trong vòng một đêm liền khôi phục như lúc ban đầu." Đoàn Đông Kiệt lung lay chính mình cánh tay trái, lúc trước hân cánh tay trái cũng là bị Chu Hải kéo đứt, hiện tại vẫn hoàn hảo như lúc ban đầu.

Triệu Ninh không khỏi đại hi.

Lúc này, Lý Hàm Tuyết nhíu mày, nói: "Ngươi ở chỗ này đau khổ chờ đợi lâu ngày, ta không nghĩ sẽ chỉ là vì là nói với chúng ta những này a?"

Đoạn Đông Kiệt cười ha ha nói: "Lý huynh quả nhiên là người thông minh, Minh Nhân trước mặt không nói tiếng lóng, ta chờ các ngươi chính là vì hợp tác với các ngươi."

"Chúng ta tại sao phải hợp tác với ngươi?" Lý Hàm Tuyết nói.

"Bởi vì từ khi các ngươi giết chết Chu Hải về sau, chúng ta đã là trên cùng một con thuyền người." Đoàn Đông Kiệt sắc mặt nghiêm túc, "Ta cũng không gạt các ngươi, ta cừ địch là chu thị tứ kiệt tiền bối, là cái phi thường khủng bố nhân vật, thủ đoạn độc ác, tu vi thông thiên, với lại hân còn cực kỳ bao che khuyết điểm. Các ngươi giết hân hậu bối, lấy hân tính cách, tuyệt đối sẽ đem bọn ngươi nghiền xương thành tro."

"Chu Hải là ta giết, hấn nếu là muốn tìm người tính sổ sách, có thể hướng về phía ta tới." Lý Hàm Tuyết nói, "như lời người nói, người này có thù tất báo, như vậy tương lai chúng ta nhất định cũng sẽ phát sinh xung đột. Như vậy người muốn hợp tác với ta cái gì, với lại hợp tác với người ta có cái gì tốt nơi?"

"Chỉ cần người cùng ta hợp tác, chúng ta lực lượng sẽ tăng nhiều, ta cần người cùng ta đi giết người." Đoạn Đông Kiệt nói.

"Giết ai?" Lý Hàm Tuyết hỏi.

"Giết chu thị tam kiệt!"

"Mở cái gì trò đùa, bọn họ đều là lĩnh vực cường giả, chúng ta giết thế nào bọn họ?" Triệu Ninh nói ra.

"Ta, lý huynh, tăng thêm vị mỹ nữ kia, ba người chúng ta đối đầu ba người bọn họ, liền có bảy thành cơ hội đánh giết bọn họ." Đoạn Đông Kiệt thần tình nghiêm túc, không giống như là đang nói đùa. "Lý huynh thực lực không kém ta, ta ngăn chặn Chu Đào, lý huynh cùng vị mỹ nữ kia thừa cơ xuất thủ đánh giết Chu Hiểu cùng Chu Vũ Thần hai người, sau đó lại quay đầu ba người đối phó Chu Đào, Chu Đào dù cho dài ba đầu sáu tay, cũng không thể nào là ba người chúng ta đối thủ."

"Giết bọn hấn ta có cái gì tốt nơi?" Lý Hàm Tuyết nói.

"Gia tộc họ Chu đối với ba người này phi thường coi trọng, trước khi đi phân biệt cho ba người một loại phẩm chất cực cao lục giai huyền binh, cơ hồ có thể so với thất giai huyền binh, bên trong minh lan ngọc bị ta trộm ra, đã hủy ở lý huynh trên tay. Chắc hẳn lý huynh cũng hưởng qua lục giai huyền binh uy lực kinh khủng, mặt khác hai thanh vẫn còn ở trên người bọn họ, nếu là giết chết bọn hấn, đồ vật ta có thể không cần, toàn bộ thuộc về lý huynh."

"Giết người cướp của loại chuyện này, ta sẽ không suy nghĩ, tuy nhiên người có thể cùng ta cùng đi, xem như theo như nhu cầu. Nếu như đến lúc đó bọn họ đột đột bức bách, ta sẽ cân nhắc người đề nghị."

Đoạn Đông Kiệt lộ ra một nụ cười khổ, cái này Lý Hàm Tuyết thật sự là tinh khôn cũng, mời chính mình gia nhập bốn người tiểu tổ, đến một lần hạn chế Đoạn Đông Kiệt hoạt động, không cho Đoạn Đông Kiệt có cơ hội tiết lộ chính mình hành tung, thứ hai cũng mượn Đoạn Đông Kiệt thực lực, một khi gặp được chu thị ba người, cũng có thể đối với chu thị ba người hình thành hiệu quả chấn nhiếp, có thể nói nhất cử lưỡng tiện.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82 chương mai phục

Chương 82 chương mai phục

Lý Hàm Tuyết bốn người tiểu tổ lại gia nhập một người, Đoạn Đông Kiệt.

Năm người đi ra bị minh lan ngọc san thành bình địa khát máu từng lâm, năm người dùng nửa ngày thời gian khôi phục võ đạo chân khí, điều chỉnh thân thể của mình trạng thái sau khi một lần nữa lên đường.

Nhật mộ tây sơn, một loạt cao vút trong mây thương thiên đại thụ thẳng tắp đứng thẳng, những này cây cối tản ra nhàn nhạt lam sắc quang mang, nhìn thần bí mà thánh khiết, chúng nó như là một loạt cự nhân, thủ hộ lấy từ vong thể nhớ đệ nhị tầng cửa vào.

Một đám nhân ảnh tại dưới cây lớn lưu động, những người này dáng người thon dài, ánh mắt sắc bén bức người, như là một cái lộ ra một đoạn kiếm phong lợi nhận, lúc nào cũng có thể đá thương người tánh mạng.

Một nhóm người này hết thấy bảy người, sáu nam một nữ, bên trong ba người chính là chu thị tứ kiệt bên trong ba người, bây giờ đã thành chu thị tam kiệt, Chu Đào, Chu Hiểu, Chu Vũ Thần, mà đối thành bên ngoài bốn người thì là vương gia bốn cái thiên tài thiếu niên, Vương Tương, Vương Quân, Vương Minh Phong, Trần Thế Phong.

Chu gia cùng vương gia là hai đại tập võ thế gia, bình thường hai đại thế gia ưu tú con em ở giữa võ đạo giao lưu mười phần thường xuyên, Vương Tương bốn người cùng Chu Đào mấy người quan hệ có thể nói mười phần mật thiết.

Trần Thế Phong đi đến Chu Vũ Thần trước mặt, khẽ cười nói: "Thần muội, đã lâu không gặp, người trở nên càng thêm mỹ lệ làm rung động lòng người."

Trần Thế Phong là vương gia nhất được hải tử, vốn là vương gia một cái hạ nhân, hầu hạ vương gia một cái đích hệ tử đệ, trong gia tộc không có tiếng tăm gì mười hai năm, chưa từng có bất luận kẻ nào chú ý tới qua hần, nhưng là năm năm trước một trận gia tộc đệ tử giao đấu trên đại hội, Trần Thế Phong thay mình thiếu gia xuất chiến, lấy bụng võ cảnh cứu giai tu vi, đánh bại một tên nếu võ cảnh cao thủ, bởi vậy Nhất Chiến Thành Danh, bị gia tộc coi trọng.

Sau đó bị vương gia đặc biệt thu làm vương gia ngoại tính con em, từ đó về sau, hần có được tư nguyên không ngừng phong phú, tu vi càng là tiến triển cực nhanh. Năm năm trôi qua, hần đã có thể sánh vai trong gia tộc tối cao cấp cao thủ trẻ tuổi.

Chu gia nhìn trúng Trần Thế Phong thiên phú, đề nghị Lưỡng Đại Gia Tộc quan hệ thống gia, đem Chu Vũ Thần gả cho Trần Thế Phong.

Chu Vũ Thần nhàn nhạt liếc Trần Thế Phong liếc một chút, giọng nói vô cùng vì là bình thản: "Quá khen."

Trần Thế Phong trên mặt có một tia xấu hổ, chu gia hai năm trước liền đem Chu Vũ Thần gả cho hần, nhưng đến bây giờ, Chu Vũ Thần luôn luôn đối với Trần Thế Phong cũng là lãnh đạm, Trần Thế Phong trong lòng cực kỳ không vui, nhưng lại cũng không thể làm sao.

Trần Thế Phong xoay người, nhìn một chút Chu Đào, cười nói: "Đào ca, một năm không thấy, ngươi khí tức là càng ngày càng hư vô mờ mịt, ngươi bây giờ tu vi khoảng cách huyền võ cảnh chỉ sợ chỉ có khoảng cách nửa bước đi."

Chu Đào thần sắc lạnh lùng, chỉ là khẽ gật đầu, cũng không nói chuyện.

Vương Tương gặp Chu Đào lạnh lùng như vậy, mở miệng hỏi Chu Hiểu: "Chu Đào đây là làm sao? Giống như tâm tình rất kém cỏi."

Chu Hiểu thấp giọng nói: "Tiểu hải chết."

Vương Tương giật mình nói: "Cái gì? Tiểu hải hần chết?" Lập tức quét mắt một vòng mọi người, phát hiện Chu Hải thật không trong đám người, Vương Tương sắc mặt trầm xuống: "Là ai giết?"

Chu Hiểu thấp giọng nói: "Nếu như không ngoài dự liệu lời nói, hần là thương lam học viện bốn người kia bên trong một cái giết."

"Tiểu hải thực lực ta là phi thường hiểu biết, nghịch chuyển quyết đủ để cho hần tại bất luận cái gì nếu võ cảnh võ giả trước mặt tự vệ, nghĩ không ra hần lại sẽ bị người cho giết." Vương Tương tức hận nói, "Đối phương đến lại lịch gì? Chẳng lẽ lại là huyền vũ giả?"

Chu Hiểu nói: "Điều đó không có khả năng, bốn người bọn họ cũng là nếu võ giả, điểm ấy không hề nghi ngờ."

"Chỉ cần không phải huyền vũ giả, như vậy mọi chuyện đều tốt xử lý, bất được bọn họ, chém thành muôn mảnh, báo thù cho tiểu hải." Vương Tương trong mắt toát ra lệ khí.

"Chúng ta bây giờ thủ tại chỗ này, chính là vì chờ lấy bọn họ xuất hiện, bọn họ muốn đi vào tử vong cửa khẩu đệ nhị tầng, liền nhất định sẽ đi qua nơi đây." Chu Hiểu trong mắt cũng lộ ra nồng đậm sát khí...

Đi qua ba canh giờ bốn tẩu, Lý Hàm Tuyết năm người đi ra gần một trăm km, đi vào một tòa núi nhỏ bên trên, lúc này đã nhật mộ tây son, đôi mắt nhìn xa, chỉ gặp nơi xa một loạt cao vút trong mây thương thiên đại thụ thẳng tắp đứng thẳng, chỉnh chỉnh tề tề đổ lại tại phía trước, những thụ đó tất cả đều tản ra nhàn nhạt lam sắc quang mang.

"Nơi đó cũng là tử vong cửa khẩu đệ nhị tầng cửa vào à?" Triệu Ninh mở rộng một chút thân thể, thương thể đã cơ bản khôi phục, nhưng là đầu kia mắt đi cánh tay lại khó mà trong lúc nhất thời mịt mịt.

Trịnh Vũ Thông trên mặt lộ ra thoải mái biểu lộ: "Hần là không sai."

"Vậy chúng ta mau tới thôi, ở nơi đó liền có thể tìm tới thuộc về mình nguyệt thạch." Tô tiểu nhĩ nói.

Lúc này Đoạn Đông Kiệt lại dừng bước lại, đối mọi người lắc đầu, thần sắc hết sức nghiêm túc: "Mọi người trước tiên đừng đi qua, phía trước có người mai phục."

"Có người mai phục?" Triệu Ninh nhất thời lông tơ dựng đứng, cảnh giác nhìn xem bốn phía.

"Triệu huynh, ngươi yên tâm, tại đây không ai mai phục, ta nói là nơi đó." Đoạn Đông Kiệt chỉ về đằng trước một loạt lam sắc cây cối nói ra.

"Ta không có cảm nhận được bất cứ địch nhân nào khí tức, ngươi làm sao biết có người mai phục?" Lý Hàm Tuyết kinh ngạc nói, chân khí của hần lượng tại những người này là hùng hậu nhất, khí cảm cũng là linh mãnh nhất, ngay cả hần đều không có phát giác địch nhân mai phục, Đoạn Đông Kiệt thế mà phát hiện địch nhân, cái này thực sự làm cho người khó hiểu.

"Lý huynh có chỗ không biết, ta tại Chu Hiểu trên thân để vào một khóa thông thiên nhãn, bởi vậy ta trước đó mới có thể tránh thoát chu thị tứ kiệt trùng trùng điệp điệp truy kích, sống đến bây giờ. Nếu không ta chết sớm một trăm lần."

Lý Hàm Tuyết nhớ kỹ, tại khi đạo thiên đã từng nói qua thông thiên nhãn, thông thiên nhãn là lục giai huyền binh, là một loại công năng phi thường cường đại huyền binh, đặt ở trên người địch nhân có thể dò xét ra địch nhân phụ cận hết thảy tình huống, tuy nhiên cái này cần người sử dụng tu vi so với bị phóng ra người cao hơn không ít mới được.

Lý Hàm Tuyết nhìn chăm chăm Đoạn Đông Kiệt, đối với hắn thực lực có tân đánh giá, hắn thực lực tuyệt đối vượt xa Chu Hiểu, cơ bản có thể cùng Chu Đào sánh vai.

"Có bao nhiêu người mai phục?" Tô tiểu nhã hỏi.

"Bảy người. Chu thị tam kiệt, còn có vương gia bốn người, vương gia bốn người thực lực không kém gì chu thị tứ kiệt, với lại bọn họ cùng chu gia quan hệ rất tốt, bọn họ đã đợi tại tử vong cửa khẩu đệ nhị tầng cửa vào, chỉ cần chúng ta vừa xuất hiện, bọn họ liền sẽ vây công chúng ta." Đoạn Đông Kiệt nói.

"Chúng ta muốn thông qua tầng thứ nhất, nhất định phải vào tay nguyệt thạch, mà nguyệt thạch ngay tại đệ nhị tầng cửa vào, bọn họ nhất định sẽ tử thủ ở nơi đó. Chúng ta bây giờ nên làm cái gì?" Trịnh Vũ Thông nói.

Đoạn Đông Kiệt nói: "Hiện tại chỉ có một cái biện pháp, cái kia chính là cùng bọn hắn hao tổn, chờ bọn họ tiền tiến đi vào tử vong cửa khẩu đệ nhị tầng. Bọn họ bảy người cũng là lĩnh vực cường giả, muốn đối phó chúng ta năm người thực sự rất dễ dàng, chúng ta tuyệt đối không thể lỗ mắng, nếu không nhất định sẽ chết không nơi táng thân."

"Hiện tại cũng chỉ có thể dạng này." Lý Hàm Tuyết nói.

Chu gia vương gia tại đệ nhị tầng cửa vào trọn vẹn các loại ba ngày ba đêm, vẫn như cũ không thấy Lý Hàm Tuyết bọn người tới, mà Lý Hàm Tuyết cũng tại trên núi nhỏ quan vọng ba ngày ba đêm, phát hiện bảy người vẫn là không đi.

Thời gian chậm rãi chuyển dời, song phương cứ như vậy luôn luôn hao tổn bảy ngày.

Bảy người cuối cùng không có kiên nhẫn.

"Đào ca, chúng ta đợi bảy ngày, vẫn là không có nhìn thấy bọn họ? Chẳng lẽ bọn họ không chết được?" Chu Hiểu nói.

"Không có khả năng, thương lam châu bên trong thương lam chi hoa một đóa không ít, bọn họ tuyệt đối không có chết." Chu Đào nghiêng răng nghiêng lợi, hắn cuối cùng phát hiện một vấn đề, đối phương tựa hồ so với hắn có thể đợi, bởi vì còn chưa tiến nhập nội viện thì mỗi người thương lam chi hoa thọ mệnh đều là giống nhau, bảy ngày thời gian trôi qua, bọn họ bảy người thương lam chi hoa đều tiếp cận khô héo, lại không rút vào chân khí bọn họ liền sẽ mất đi tiến nhập nội viện tư cách. Với lại xông qua tử vong cửa khẩu thời gian cũng chỉ có một tháng, bọn họ đã hao không nổi.

Chu Đào thần sắc băng lãnh, hai tay nổi gân xanh, âm thanh trầm thấp vô cùng: "Không giống nhau, chúng ta sớm muộn sẽ cùng bọn họ gặp mặt, đến lúc đó sẽ chậm chậm giết vô bọn họ, báo tiểu hải huyết cừu."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83 chương vô tận

Chương 83 chương vô tận

"Bọn họ đi." Đoạn Đông Kiệt nhìn qua phía trước thương thiên xanh thụ, buông lỏng một hơi nói.

"Chúng ta thương lam chi hoa cũng nhanh khô héo, nhanh đi lấy ra chính mình nguyệt thạch, hướng về thương lam chi hoa bên trong rút vào chân khí." Lý Hàm Tuyết nói.

Năm người nhanh chóng chạy vội tới lam sắc dưới cây lớn, năm người vung tay lên, năm đạo chân khí từ ngón tay bắn ra, đối một loạt trước đại thụ màn ánh sáng màu xanh lam vọt tới.

Chân khí đánh vào màn ánh sáng màu xanh lam bên trên, như là một hòn đá rơi vào trong giếng cổ, tạo nên tầng tầng lam sắc sóng gợn, mùi thơm thanh tịnh mỹ lệ. Lập tức, một màn kinh người phát sinh, năm viên trong suốt như ngọc thạch đầu từ màn ánh sáng màu xanh lam chậm rãi trôi lên, lập tức xoát một tiếng, hóa thành năm đạo lưu quang, hướng về năm người lòng bàn tay kích xạ mà đến.

Năm người tiếp được nguyệt thạch về sau, lập tức hướng về nguyệt thạch bên trong rút vào võ đạo chân khí, thương lam châu bên trong này sắp khô héo năm đóa thương lam chi hoa mới dần dần khôi phục sinh cơ.

"Tử vong cửa khẩu đệ nhị tầng là vô tận, bên trong sẽ có phi thường cường đại huyền thú, với lại số lượng rất nhiều, các người nhất định phải cẩn thận một chút." Đoạn Đông Kiệt sắc mặt nghiêm túc nói.

"Nghĩ không ra Đoàn huynh đối với tử vong cửa khẩu như thế hiểu biết." Trịnh Vũ Thông nhìn chằm chằm Đoạn Đông Kiệt, nhú mày.

Đoạn Đông Kiệt tự giễu cười nói: "Nếu như không hiểu tử vong cửa khẩu, ta còn nói gì giết người Chu gia đây. Đi thôi, phía trước sẽ có càng gian nan đường."

Lý Hàm Tuyết ngẩng đầu nhìn màu lam nhạt thương thiên đại thụ, tại thân cây cùng thân cây ở giữa, cũng có một tầng màu lam nhạt hơi mỏng màn sáng, Lý Hàm Tuyết nâng lên chân phải, một chân bước qua đi, lập tức thân thể cũng chui vào màn sáng bên trong, hiện ra ở trước mắt là một cái hoàn toàn khác biệt hoàn toàn mới thế giới.

Trước mắt nhìn không thấy bờ tể tất cả đều là thanh thủy, thanh thủy phía dưới đen nhánh nước bùn khoảng cách mặt nước chỉ có một thước, trên mặt nước có hàng loạt lục sắc cỏ tươi, cũng có từng mảnh từng mảnh nổi nổi lục sắc liên điệp, mỗi một phiến liên điệp đều to lớn không gì so sánh được, có thể dung nạp gần trăm người đứng chân, mà liên điệp bên trên bạch sắc liên hoa cũng là vô cùng to lớn, như là cái thiên chén, tản mát ra từng trận nồng đậm hương khí.

"Phía trước làm như thế nào đi?" Lý Hàm Tuyết hỏi Đoạn Đông Kiệt.

Đoạn Đông Kiệt nói: "Chúng ta đến chếp gần nói, đuổi tại bảy người kia đến đệ tam tầng cửa vào trước đó tiến vào tử vong cửa khẩu đệ tam tầng."

"Tại đây tất cả đều là thủy vực, làm sao có khả năng còn có gần nói? Chẳng tấp không phải liền là khoảng cách ngắn nhất sao?" Triệu Ninh nhìn qua vô tận, sắc mặt có vẻ không tin.

Đoạn Đông Kiệt cười nói: "Triệu huynh người có chỗ không biết, cái này vô tận không có trong tưởng tượng của người đơn giản như vậy, nếu như người đi thẳng tấp, trên đường đi sẽ gặp được rất nhiều thực lực khủng bố huyền thú. Tại mảnh này đầm lầy bên trong, tu vi thấp nhất huyền thú, cũng là tứ giai huyền thú, đại bộ phận là ngũ giai huyền thú, lục giai huyền thú cũng số lượng cũng không ít, mà thất giai huyền thú đã có thể so với huyền vũ giả, tuy nói tại mảnh này vô tận bên trong cực kỳ hiếm thấy, nhưng là cũng không phải không có khả năng xuất hiện."

Triệu Ninh nghe xong, nhất thời liền không nói lời nói, lấy hấn thực lực bây giờ, một cái ngũ giai huyền thú còn có thể đối phó, nếu như hai ba con ngũ giai huyền thú đồng thời vây công hấn, hấn nhất định kiệt lực mà chết.

Đoạn Đông Kiệt thân thể nhảy lên, nhảy lên cự đại liên điệp bên trên, chân khí trong cơ thể bắn ra, từ liên hoa bên trên chặt xuống hai mảnh cự đại cánh hoa, sau đó lại đào lên một mảnh cự đại liên điệp, cầm liên điệp kinh mạch rút ra, sau đó dùng liên điệp kinh mạch cầm hai mảnh liên hoa khe hở cùng một chỗ, hình thành một cái thò hình tròn hình dáng thuyền nhỏ, tại thuyền nhỏ một bên mở một cái cửa nhỏ.

Mọi người nhao nhao kinh nghi nói: "Người làm đây là cái gì?"

Đoạn Đông Kiệt cầm cửa nhỏ mở ra, nói: "Đây là liên hoa thuyền. Mọi người mau vào đi, chúng ta năm người lấy chân khí ngự thuyền, tại dưới nước thông đạo chạy, tuy nhiên tốc độ so trên đất bằng tiến lên muốn chậm, nhưng là có thể tránh thoát huyền thú, tổn hao thời gian ngược lại ít, dạng này chúng ta liền có thể dùng tốc độ nhanh nhất đến tử vong cửa khẩu đệ tam tầng cửa vào."

Tò tiểu nhĩ nhìn thấy như thế tinh xảo thuyền nhỏ, trong mắt tỏa ánh sáng, tựa hồ cực kỳ ưa thích, lập tức liền chui đi vào liên hoa thuyền nhỏ bên trong.

Lý Hàm Tuyết mấy người cũng lần lượt tiến vào liên hoa thuyền nhỏ, năm người lấy chân khí thôi thúc liên hoa thuyền nhỏ, tại liên hoa thuyền nhỏ mặt ngoài hình thành một tầng chân khí lớp màng bên ngoài, liên hoa thuyền nhỏ chìm vào dưới nước về sau, hô một tiếng, liên hoa thuyền nhỏ khởi động, tốc độ không nhanh cũng không chậm, hướng tử vong cửa khẩu đệ tam tầng cửa vào chạy tới.

Theo Đoạn Đông Kiệt chỉ dẫn đường, năm người điều khiển liên hoa thuyền nhỏ tại dưới nước thông suốt, ngẫu nhiên gặp được mấy cái tứ giai huyền thú ngăn cản đường đi, đều bị năm người chân khí trực tiếp bắn chết. Liên hoa thuyền nhỏ chạy sắp tới một ngày thời gian, cuối cùng từ dưới mặt nước dần dần nổi lên mặt nước.

Cô! Cô! Cô!

Liên hoa thuyền nhỏ vừa nổi lên mặt nước, Lý Hàm Tuyết bọn người liền nghe đi ra bên ngoài một tiếng tiếp theo một tiếng kêu âm thanh, giống như là Thanh Oa gọi tiếng, nhưng là so với Thanh Oa gọi tiếng càng thêm có xuyên thấu lực, giống như là có một loại nào đó kỳ lạ lực lượng một dạng, liên tục cùng một chỗ, hình thành kỳ lạ vận luật, tạo thành một loại vô hình áp bách, loại này áp bách cầm liên hoa thuyền nhỏ dần dần đè dẹp.

"Đáng chết, phía trước cũng là đệ tam tầng cửa vào, làm sao hết lần này tới lần khác lúc này gặp được vô tận độc oa." Đoạn Đông Kiệt sắc mặt âm trầm.

Năm người từ liên hoa thuyền nhỏ từ phi thân mà ra, trôi nổi ở trên mặt nước, lúc này sắc trời đã tối, chỉ gặp thành quần kết đội cự đại tử sắc độc oa là lười, chiếm cứ phương viên mười dặm mỗi một tác mặt nước, những này tử sắc độc oa bên trong nhỏ nhất kích cỡ đều có cao một trượng, mà cái đầu lớn càng là có cao đến ba trượng, độc oa trên thân cự đại u cục thượng lưu lấy tử sắc nọc độc, nọc độc chảy vào trong nước, đi qua ban ngày mặt trời gay gắt bạo chiếu, đến ban đêm đã là một mảnh mờ mịt, giống như là hơi nước một dạng nổi giữa không trung.

"Đây chính là vô tận độc oa, những này tử khí cũng là chúng nó nọc độc bốc hơi đi ra độc khí, ngàn vạn không thể hít vào trong miệng, một khi hít vào lời nói, nếu vô giả một canh giờ bên trong nhất định toàn thân bất lực, ba canh giờ sau khi tu vi sẽ toàn bộ mất đi, nếu là trẻ giải độc, một thân tu vi sẽ

hoàn toàn phế bỏ." Đoạn Đông Kiệt nói.

Mọi người nghe xong, cũng là lạnh cả tim, đáng sợ như vậy độc bọn họ còn là lần đầu tiên nghe qua.

Đoạn Đông Kiệt lại nói: "Chỉ cần chúng ta không đi trêu chọc chúng nó, chúng nó là sẽ không tới tìm chúng ta phiền phức. Nếu như ta không có nhớ lắm lời nói, phía trước hẳn là có một cái tiểu hình cầu thang đá, bên trong có khắc trận pháp, lúc trước tiên bối học trưởng lưu lại, chuyên môn chống cự vô tận độc oa độc khí. Chúng ta chỉ cần tới đó, liền có thể ở nơi đó an toàn qua đêm. Vô tận độc oa bình thường đều là tại ban đêm hoạt động, cho nên chúng ta chỉ chờ tới lúc sắc trời sáng lên, những này độc oa liền sẽ tự động tán đi, đến lúc đó chúng ta liền có thể tiến vào tử vong cửa khẩu đệ tam tầng."

Lý Hàm Tuyết bọn người đi theo Đoạn Đông Kiệt, cẩn thận từng li từng tí xuyên việt sắp tới một đám con ếch nhóm, bọn họ không trêu chọc độc oa, những này độc oa tựa hồ đối với bọn họ cũng không có hứng thú. Năm người dừng bước lại, xa xa nhìn thấy loé lên một cái lấy bạch quang điểm.

Đi qua về sau, chỉ gặp mặt trước là một cái mặc sắc cầu thang đá, cầu thang đá có ba trượng lớn nhỏ, chậm rãi chuyển động, thượng diện có khắc nòng nọc hình dáng thần bí phong cách cổ xưa Trần Văn, Trần Văn chiếu sáng rạng rỡ, tại trong đêm phát ra trắng noãn quang mang.

Đoạn Đông Kiệt lộ ra vẻ vui mừng nói: "Đây chính là ta nói tới địa phương, chúng ta tới nay ngay ở chỗ này qua đêm."

Triệu Ninh đánh giá cầu thang đá, tấm tắc lấy làm kỳ lạ: "Cái này cầu thang đá quả nhiên thần kỳ, không dùng võ người thôi thúc, liền có thể tự động vận chuyển, chống cự độc khí, thật sự là thần kỳ."

Năm người lấy chân khí ngự thuyền, chạy một ngày, tiêu hao cũng không nhỏ, tất cả ngời xuống điều chỉnh trạng thái.

Bóng đêm đã hoàn toàn hắc chìm, cầu thang đá quang mang càng rõ ràng sáng, bốn phía thì tất cả đều là vô tận độc oa từng đôi đôi rùng rục mắt to, hết sức làm người ta sợ hãi.

Một tiếng tiếp theo một tiếng con ếch gọi tiếng liên tiếp, não nhiệt bên trong lại có vẻ mười phần tịch liêu, năm người đang muốn nhắm mắt nghỉ ngơi, đột nhiên quý dị âm thanh đánh vỡ cái này tịch liêu.

Cạch cạch cạch...

Cạch cạch cạch...

Đoạn Đông Kiệt đột nhiên mở hai mắt ra, từ trên bệ đá nhảy lên một cái, như lâm đại địch, thấp giọng kêu lên: "Bọn họ tới!"

"Là ai tới?" Triệu Ninh hỏi.

"Muốn giết chúng ta bảy người kia."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84 chương đại chiến

Chương 84 chương đại chiến

Tiếng bước chân dần dần rõ rệt, trùng trùng điệp điệp trong bóng đen đi ra bảy người, sáu nam một nữ, chính là chu thị tam kiệt cùng vương gia bốn người.

"Đào ca, người xem, là thương lam học viện những tên kia." Chu Hiểu chỉ Lý Hàm Tuyết bọn người, mặt lộ vẻ vui mừng.

"Đạp phá thiết hải vô mịch xứ, được đến không mất chút công phu." Chu Đào lộ ra một tia nhe răng cười: "Ta nói qua, các người cuối cùng sẽ rơi vào trong tay ta, tiểu hải, ta hiện tại liền báo thù cho người."

Chu Đào hay tay nâng lên, mũi chân ở trên mặt nước nhẹ nhàng điểm một cái, như là một cái phi yến một dạng, trượt hướng về Lý Hàm Tuyết bọn người chỗ hắc sắc cầu thang đá, hơn sáu người cũng là thân thể nhảy lên, theo sát sau khi.

Chu Đào rơi thân thể cầu thang đá, quét mắt một vòng Lý Hàm Tuyết năm người, bất thành linh nhìn thấy Lý Hàm Tuyết trên tay chuôi này hắc sắc lợi nhận, nhất thời quyền đầu nắm đến đỏ bưng: "Cắt hồn đao! Họ lý, tiểu hải nguyên lai là người hại chết."

Lý Hàm Tuyết hai mắt nhìn thẳng Chu Đào, mặt không đổi sắc, cười lạnh nói: "Không tệ, Chu Hải chính là ta giết."

"Người cái này cầu vật, người biết giết ta người Chu gia, cần bỏ ra cái dạng gì đại giới sao?" Chu Đào trong mắt toát ra cuộn cuộn sát khí.

Lý Hàm Tuyết cười nói: "Không biết."

"Tiểu hải một người chết, ta muốn các người năm người cứu tộc đều phải đi theo chôn cùng." Chu Đào hét lớn.

"Người ngay cả ta đều chưa hấn giết đến, muốn giết ta cứu tộc, không khỏi lời nói được quá sớm đi." Lý Hàm Tuyết cười lạnh không thôi.

"Người thật đúng là đem mình làm thành nhân vật, không biết trời cao đất rộng con ếch dưới đáy giếng. Thương lam học viện tại mỗi một giới nội viện tuyển bạt bên trong, cũng là lấy yếu nhất mà nổi tiếng, người có cái gì tư cách ở trước mặt ta kêu gào? Nếu không phải người dùng mình lan ngọc đem tiểu hải nổ chết, người cho rằng bằng các người năng lực, có thể giết chết tiểu hải sao?" Chu Đào giễu cợt nói.

"Thương lam học viện ngày xưa mỗi một giới đều yếu nhất, nhưng mà lúc này không giống ngày xưa, tình huống đã phát sinh biến hóa, người lại dùng trước kia nhãn quang xem thương lam học viện, loại người như người đây mới thực sự là con ếch dưới đáy giếng." Lý Hàm Tuyết nói.

"Ta lười nhác cùng người làm miệng lưỡi tranh, có bao nhiêu thực lực lấy ra để cho ta xem."

Chu Đào hét lớn một tiếng, nâng tay phải lên, đang muốn xuất thủ thời khắc, lúc này bên cạnh đi tới một người mặc áo đen thiếu niên, người này chính là Trần Thế Phong. Trần Thế Phong mặt mỉm cười, nhìn một chút Chu Đào bên người Chu Vũ Thần về sau, cười nói: "Đào ca, giống như vậy tạp nư mặt hàng, không nhọc người tới động thủ, để ta tới thay người thu thập đi, cho là hoạt động một chút gân cốt."

Chu Đào liếc Trần Thế Phong liếc một chút, trong lòng biết Trần Thế Phong muốn tại Chu Vũ Thần trước mặt biểu hiện một phen, cũng không phản đối: "Đừng đem hấn giết, ta còn muốn thật tốt giày vò hấn."

Trần Thế Phong mặt hướng Lý Hàm Tuyết, lộ ra vẻ mỉm cười, cái này mỉm cười bên trong tràn đầy hoàn toàn tự tin.

"Lý Hàm Tuyết, có ít người là các người những người này cả một đời cũng không thể đắc tội, nhưng mà các người lại không biết chết sống, chẳng những đắc tội, còn đem người cho giết, hiện tại người liền phải vì người ngu xuẩn trả giá đắt."

Trần Thế Phong chấp tay sau lưng, hướng về Lý Hàm Tuyết tiến lên trước một bước, nửa tháng hình sóng xung kích như là sấm rền một dạng, từ dưới đất lao ra, đánh úp về phía Lý Hàm Tuyết hai đầu gối.

"Thật mạnh chân khí! Tùy tiện đập mạnh, liền có thể phát ra đáng sợ như vậy trùng kích, học viện chúng ta bên trong năng lực có mấy người làm được?" Trình Vũ Thông sắc mặt ngưng trọng.

Triệu Ninh cũng là run lên trong lòng, "Gia hỏa này cảnh giới tuyệt đối tại nếu võ cảnh thất giai trở lên! Hơn nữa còn là lĩnh ngộ lĩnh vực lực lượng cường giả, tùy tiện Nhất Kích Chi Lực đều khủng bố như thế, cơ hồ so ra mà vượt ta chín thành công lực, đón lấy chúng ta chẳng lẽ muốn đối phó bảy cái dạng này gia hỏa?"

Triệu Ninh quét vương gia hơn ba người liếc một chút, xem bọn hấn thần sắc mười phần thoải mái, không khỏi phía sau hàn khí ứa ra, Vương gia nhân chỉ sợ từng cái cũng sẽ không yếu tại Trần Thế Phong, thậm chí càng càng mạnh.

"Thế phong tiểu tử này, vì là tại Chu Vũ Thần trước mặt biểu hiện, cũng là rất liều." Vương Tương một bên cười đáp.

Bên người Vương Quân thân hình cao lớn, hình dung lại có vẻ mười phần bi ối, một đôi mắt nhỏ quay tròn chuyển không ngừng.

Wương Quân nhìn chằm chằm Chu Vũ Thần ngực, cười hắc hắc nói: "Ta nếu là có một cái giống nàng như thế vị hôn thê, đừng nói ra sức khoe khoang, để cho ta làm cái gì đều được."

Wương Minh Phong cười ha ha nói: "Lời này của người có thể tuyệt đối đừng bị thế phong nghe được, hấn bây giờ đạt được lão đầu tử thưởng thức, như mặt trời ban trưa, tu vi tiến bộ đến càng lúc càng nhanh, người nếu là dám cùng hấn đoạt nữ nhân, lão đầu tử còn không lột người da."

"Tốt, các người hai cái cũng đừng nói đùa, nhìn xem thế phong thực lực đến tăng cường bao nhiêu." Vương Tương nói.

"Cái này còn cần xem sao? Cái kia gọi là Lý Hàm Tuyết chắc chắn thất bại." Vương Quân cười hắc hắc nói, ánh mắt lập tức lại đi tới tiểu nhĩ trên thân bò đi.

Trần Thế Phong chân khí đánh thẳng tới, Lý Hàm Tuyết thân thể hơi nghiêng về phía trước, chân phải nhân thể giẫm mạnh, một đạo hình bán nguyệt chân khí nhập vào cơ thể bắn ra, cùng Trần Thế Phong chân khí va chạm cùng một chỗ, sinh ra cự đại oanh minh, toàn bộ cầu thang đá đều đi theo khe chấn động đứng lên.

Lý Hàm Tuyết đứng ở tại chỗ, lông tóc không tổn hao gì.

Trần Thế Phong đồng tử khẽ nhếch, có chút ngoài ý muốn, "Người thế mà tiếp được ta chiêu thức, xem ra người không tính quá bao cò, còn tính là có chút bản sự, ta nhất định phải nghiêm túc một điểm."

Trần Thế Phong một bên gièm pha Lý Hàm Tuyết, một bên chú ý đến Chu Vũ Thần biểu hiện trên mặt, hi vọng ý trung nhân năng lượng chú ý mình, nhưng mà Chu Vũ Thần thần sắc lạnh lùng, không cảm con mắt nhìn hắn, ngược lại là luôn luôn đem tầm mắt đặt ở Lý Hàm Tuyết trên thân.

Trần Thế Phong không khỏi rất là tức giận.

"Đã ngươi bắt đầu nghiêm túc, vậy ta cũng hơi xuất ra một điểm bản sự." Lý Hàm Tuyết cố ý nói lời này chọc giận Trần Thế Phong, người tập võ kiên kỵ nhất đầu óc phát sốt, không đủ tỉnh táo, mà chọc giận bọn họ là để bọn hắn xúc động phạm sai lầm phương pháp nhanh nhất.

Một khi xúc động, liền có thể lộ ra sơ hở, như vậy chết kỳ liền không xa.

Trần Thế Phong vốn là vì là Chu Vũ Thần sự tình tức giận, Lý Hàm Tuyết một câu nói kia càng là hóa thượng kiều du, Trần Thế Phong đè nén trong lòng ngực nộ hỏa: "Tiểu tử, ngươi dám khẩu xuất cuồng ngôn, ta dạy cho ngươi chữ chết là như thế nào viết."

"Ha-ha, thế phong bị chọc giận, tiểu tử này muốn xong." Vương Minh Phong cười nói.

Trần Thế Phong rút ra phía sau trường kiếm, ám hồng thân kiếm, toàn thân trơn bóng như ngọc, một cổ nhàn nhạt mộc hương tùy phong phiêu tán.

"Thanh kiếm này gọi hồng phong, ta phải dùng thanh kiếm này chặt xuống ngươi đầu chó!"

Trường kiếm chậm rãi phù không, thân kiếm ong ong từ hót, Trần Thế Phong sau lưng vốn là không có vật gì, lúc này lại dần dần hiển hiện màu đỏ nhạt hạt tròn, những này hạt tròn càng ngày càng nhiều, nhanh chóng ngưng tụ thành hình, biến ảo trở thành phong diệp hình dáng.

Mảnh thứ nhất phong diệp ngưng tụ thành hình về sau, Trần Thế Phong sau lưng trong nháy mắt huyền hóa ra trăm ngàn phiến phong diệp, một cổ màu đỏ nhạt gió gào thét mà lên, hướng về tứ phía thổi đi, đỏ gió trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ cầu thang đá.

"Thế phong tiểu tử này là không cho đường sống a, lên cũng là giải phóng linh vực, đối diện tiểu tử kia ngay cả linh vực chỉ sợ cũng còn không biết là vì vật gì, không có gì bất ngờ xảy ra, vừa đối mặt liền bị thế phong đánh ngã." Vương Minh Phong cười ha ha.

Vương Tương cũng đi theo cười nói: "Thế phong tại Vương gia chúng ta đều coi là số một số hai thiên tài, hắn phong linh vực biến hóa ngàn vạn, cùng hắn kiếm pháp cực kỳ phù hợp, đừng nói là không có bước vào linh vực võ giả, coi như tiến vào linh vực ba bốn lớn tuổi tay, chỉ sợ cũng khó tại thế phong trong linh vực chiếm được nửa điểm tiện nghi."

"Cái này họ trần thế mà đem chính mình linh vực giải phóng ra ngoài, hàm tuyết ca ca tình cảnh không ổn." Tô tiểu nha nhìn thấy Trần Thế Phong đem linh vực giải phóng, thần sắc không khỏi nghiêm túc ba phần.

Đoạn Đông Kiệt cũng là sắc mặt ngưng trọng, Trần Thế Phong vừa lên tới liền sử xuất đòn sát thủ, không lưu chỗ trống, Lý Hàm Tuyết nếu là thắng hắn, không khác trực tiếp đắc tội vương gia, cùng vương gia liên tất nhiên có một trận ác chiến, nếu như thua, như vậy hậu quả càng là thiết tưởng không chịu nổi, đối với Lý Hàm Tuyết tới nói không khác là tiền thối lưỡng nan lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85 chương quét ngang

Chương 85 chương quét ngang

Trần Thế Phong hừ lạnh một tiếng, khinh miệt xem Lý Hàm Tuyết liếc một chút, hắn tay trái đi xuống nhấn một cái, tay phải đi lên đỉnh đầu, phong linh vực trong nháy mắt phát sinh biến hóa, màu đỏ sậm phong diệp vây quanh không trung nổi trường kiếm phi tốc xoay tròn, kiếm ảnh lưu động, xoát một tiếng, kiếm quang phóng lên tận trời, hồng sắc phong linh vực trực tiếp khuếch tán đến cầu thang đá biên giới, cầm tất cả mọi người bao phủ ở bên trong

Từng mảnh từng mảnh hồng sắc phong diệp khi thì là phong diệp bộ dáng, khi thì lại biến ảo thành đáng sợ lợi kiếm, phát ra ong ong tiếng kiếm reo, bén nhọn chói tai, bức nhân tâm thần.

Trần Thế Phong nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, nói ra: "Họ lý, ngươi đời này làm qua ngu xuẩn nhất sự tình, cũng là đem ta chọc giận, có cái gì đi ngôn thừa dịp ta vẫn không có động thủ, tranh thủ thời gian dấn dò, đừng trách ta không có cho ngươi cơ hội."

Lý Hàm Tuyết sống rất bình tĩnh như nước, trên mặt chẳng những không hề sợ hãi, ngược lại lộ ra vẻ tươi cười: "Ngươi có rảnh ở chỗ này nói mạnh

miệng, còn không bằng trước tiên đem ta đánh ngã, khi đó lại nói không muộn. Người bây giờ loại này bộ dáng, ngược lại để cho ta xem thường người, nhất định như là tôm tép nhãi nhép."

"Cái gì? Người lại dám kêu ta tôm tép nhãi nhép, ta muốn người mạng chó!"

Trần Thế Phong nhất thời nổi giận, tay áo dài vung lên, phong trong lĩnh vực hồng sắc phong bạo bốn phía tuôn ra, từng mảnh từng mảnh hồng sắc phong điệp biến thành lấy tính mạng người ta đáng sợ lợi nhận, từ ngàn vạn cái xảo trá góc độ hướng Lý Hàm Tuyết đâm tới, kiếm quang bao phủ, Lý Hàm Tuyết thân ảnh bị mảnh này kiếm quang trong nhảy mất nuốt hết.

"Chết đi cho ta!"

Trần Thế Phong hét lớn một tiếng, cái này một mảnh trong kiếm quang có gần ngàn thanh lợi kiếm hướng phía một cái vòng tròn tâm điên cuồng loạn chọc, chân khí khuấy động, năng lượng quá mức kịch liệt, một tiếng âm vang, mảnh này kiếm quang trực tiếp nổ tung, toàn bộ cầu thang đá bốn phía bị chiếu sáng giống như ban ngày một dạng thông minh.

"Hàm tuyết ca ca!" Tô tiểu nhĩ nhìn qua trung tâm vụ nổ, lo lắng kêu lên.

Chu Đào biến sắc: "Nguyên lai gia hỏa này vậy mà thật sự là Lý Hàm Tuyết."

Chu Đào luôn luôn đối với Lý Hàm Tuyết thân phận có chỗ hoài nghi, Lý Hàm Tuyết nói hần họ lý, thế nhưng là thương lam ngoại viện trong cao thủ họ lý, trừ Lý Hàm Tuyết bên ngoài, cơ hồ không có. Tô tiểu nhĩ như thế vừa gọi, Chu Đào nhất thời bừng tỉnh đại ngộ.

"Mỹ nữ, người hàm tuyết ca ca chỉ sợ đã hóa thành bột phấn, không có mấy cái người năng lượng tại thể phong chiều này ngàn phong chém xuống mạng sống." Vương Quân gặp tô tiểu nhĩ nhũ mây bộ dáng đầm đìa đáng yêu, trong lòng kích động, một cái tay hướng về tô tiểu Nhĩ Hương vai dựng đi, "Đi theo đám bọn hần là không có tiền đồ, người xem, người hàm tuyết ca ca đều để người cho giết, người không bằng đi theo ca ca ta đi, ta cam đoan không ai dám động tới người nữa sợ lộng."

Trần Thế Phong phong lĩnh vực dần dần tán đi, Lý Hàm Tuyết cũng từ nơi này trên bệ đá biến mất không thấy gì nữa, nhưng lại không có người chú ý tới, cái này cầu thang đá bốn phía này nồng đậm đen nhánh bên trong, từng sợi màu xám đang cuộn trào.

"Người dám đụng ta một chút, ta chém người cái tay này." Tô tiểu nhĩ vốn là tính tình ôn nhu như nước, nhưng là giờ phút này Lý Hàm Tuyết sống chết không rõ, nàng tâm tình vô cùng hồng бет, gặp phải Vương Quân đùa giỡn, trực tiếp trở mặt.

Vương Quân gặp tô tiểu nhĩ sinh khí bộ dáng, càng là tâm hoa nộ phóng, cười hắc hắc nói: "Không nghĩ tới vẫn là cái mạnh mẽ nữ nhi, ta thích."

Vương Quân đại thủ lần nữa hướng về tô tiểu nhĩ bả vai dựng đi, vậy mà lúc này cầu thang đá bốn phía khí lưu như là vậy mực một dạng, tràn vào đến, từng cái dòng khí màu xám bốn phía cuồng quẩn, tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ băng lãnh sát khí.

"Thật đáng sợ sát ý." Vương Tương không còn vui cười, sắc mặt biến đến nghiêm túc lên.

"Trong những người này đến tột cùng là ai? Lại có mạnh như thể lĩnh vực, đến là ai lĩnh vực!" Chu Đào quét mọi người liếc một chút, đem ánh mắt dừng lại tại tô tiểu nhĩ trên thân, "Chẳng lẽ lại là nàng?"

Hơn mấy người tuy nhiên đều không có cái gì động tác, bên trong trong bóng tối đã làm tốt phòng ngự, để phòng đánh lén.

Chỉ có Chu Vũ Thần thần sắc hoàn toàn như trước đây, lãnh lãnh đạm đạm, năng hơi hơi cúi đầu, ánh mắt rời rạc, không biết suy nghĩ cái gì.

Vương Quân cũng cảm nhận được cỗ này trong lĩnh vực đáng sợ sát ý, do dự một chút, vẫn là đem bàn tay hướng về tô tiểu nhĩ.

"Tiểu nhĩ đã cảnh cáo người, đã người không nhìn tiểu nhĩ nhắc nhở, cái tay này giữ lại cũng là dư thừa." Một tiếng băng lãnh vô tình âm thanh tại vương quân nhĩ bên cạnh ầm ầm rung động.

"Người nào, người là ai? Đi ra cho ta, đừng cho ta giả thần giả quỷ!"

Đầy trời sát ý bao phủ xuống, Vương Quân toàn thân một cái giật mình, vội vàng lui ra phía sau một trượng, thất kinh mà nhìn xem bốn phía, cái này đáng sợ sát ý cho hần một loại ảo giác, nếu là lại rời đi chậm nửa giây, hần sợ rằng sẽ lập tức đầu một nơi thân một nẻo.

"Ta tại sau lưng người." Đen nhánh bên trong, thanh âm kia lần nữa truyền đến.

Vương Quân bỗng nhiên về phía sau bãi xuống đầu, quả nhiên thấy từ hắc vụ bên trong nhanh chóng lóe ra một thân ảnh, cái này nhân thân tài thon dài, sắc mặt trắng nõn, một đôi mắt sắc bén băng lãnh.

"Lý Hàm Tuyết!" Vương Quân quá sợ hãi, đặng đặng đặng liền lùi lại ba bước, "Người không phải đã chết sao? Vì sao sẽ còn ở chỗ này?"

"Ta ở chỗ này là vì lấy tay người."

Một đạo đen nhánh ánh đao lướt qua, Vương Quân kinh hãi không thôi, vội vàng né tránh, hần hai mắt bất thành lĩnh trừng lớn, cánh tay phải bay lên giữa không trung, máu tươi tuôn ra, tiếng kêu thảm thiết tê tâm liệt phế.

"A... Tay ta, tay ta không!"

"Có nhiều thứ tay ngươi là không thể đựng." Lý Hàm Tuyết toàn thân hắc khí lượn lờ, chậm rãi đi đến Trần Thế Phong trước mặt.

"Lý Hàm Tuyết, nguyên lai ngươi còn chưa có chết."

Trần Thế Phong sắc mặt cực kỳ khó coi, Lý Hàm Tuyết chẳng những không chết, còn đem Vương Quân một cánh tay cho chém, nguyên lai trước đó cũng là không vui một trận.

"Đã ngươi một lần không chết, ta lại giết ngươi một lần." Trần Thế Phong gầm nhẹ một tiếng, chuẩn bị giải phóng lĩnh vực.

"Ngươi đã không có cơ hội."

Không đợi Trần Thế Phong lĩnh vực giải phóng, Lý Hàm Tuyết liền hóa thành hắc vụ, biến mất tại nguyên chỗ, ngay sau đó một đạo hắc ảnh lóe ra, nhát dao ánh dao màu đen hiện lên, Trần Thế Phong phản ứng cực kỳ nhạy bén, tại dao quang đâm vào bộ ngực hắc trong nháy mắt, vội vàng lách mình, hiểm hiểm tránh thoát.

Tại Trần Thế Phong tránh đi trong nháy mắt, một đạo hắc ảnh một vệt ánh sáng, liên tiếp năm đạo dao quang đi theo bỏ tới, tốc độ nhanh như kinh lôi, nhanh như thiểm điện. Trần Thế Phong liên tục nhanh chóng thối lui, tránh đi phía trước bốn đạo dao quang, cuối cùng đạo thứ năm dao quang đến, Trần Thế Phong né tránh không kịp, dao quang trực tiếp đâm vào hắc bụng.

Trần Thế Phong bùm lấy bụng, quỳ một gối xuống trên mặt đất, mất đi sở hữu khí lực, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, cái trán mồ hôi rơi như mưa, kịch liệt đau đớn để cho hắc khó mà chịu đựng, con mắt đảo một vòng ngất đi.

Lý Hàm Tuyết nhìn xem dưới chân nằm Trần Thế Phong, nhieu mây, sắc mặt hình như có một chút bất mãn: "Người này thực lực cũng không yếu, ta dùng sáu lần Thuần Bộ mới đánh tan hắc, nếu như ta có thể tu luyện thành hỗn độn lĩnh vực đệ tam trọng ảo nghĩa, thuần sát. Ta hắc là vừa đối mặt liền có thể đem hắc đánh bại."

Nhưng mà Lý Hàm Tuyết lại không biết, cái này cho ở đây tất cả mọi người mang đến bao lớn chấn kinh, Trần Thế Phong thực lực vương chu hai nhà người là lại quá là rõ ràng, nếu bàn về đơn đả độc đấu, hắc cùng Vương Tương Chu Đào hai người giao thủ, đều có thể chống nổi mấy chục hội hợp, mà bây giờ lại bị Lý Hàm Tuyết trong nháy mắt đánh bại, cái này gọi người như thế nào tin tưởng?

Vương Tương, Vương Minh Phong thần sắc buồn bực, Trần Thế Phong một chiêu bị đánh bại, Vương Quân bị phế sạch một cánh tay, đường đường vương gia bốn hùng bị một cái thương lam ngoài học viện đệ tử phế bỏ hai cái, không nề mặt.

Đoạn Đông Kiệt hai mắt tỏa ánh sáng, trong lòng trong bóng tối gọi tốt: "Cái này Lý Hàm Tuyết thật đúng là khiến ta giật mình, nhanh chóng quyết đoán, lập tức xử lý rơi vương gia hai người cao thủ, cứ như vậy, cùng bọn hắc chống lại cũng liền không phải không khả năng."

Triệu Ninh cùng Trịnh Vũ Thông thì là thấy ghen hờn nhìn trần trời, bọn họ tuy nhiên còn không có bước vào lĩnh vực cảnh giới, nhưng cũng có thể tưởng tượng, muốn đánh giết một cái Trần Thế Phong cao như vậy tay, chỉ dựa vào một chiêu liền muốn làm được, này phải cần mạnh cỡ nào thực lực.

Chu Vũ Thần một đôi đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Lý Hàm Tuyết, băng lãnh ánh mắt có biến hóa, lập tức lại hơi hơi cúi đầu xuống, như có điều suy nghĩ.

Mà lúc này Chu Đào, trong cơ thể nhiệt huyết đã sôi trào, nộ hỏa xen lẫn chiến ý, tại hắc hai mắt cháy hừng hực.

"Lý Hàm Tuyết, nguyên lai đệ đệ ta thật sự là chết tại trên tay ngươi, ngươi có loại thực lực này, khó trách tiểu hải sẽ ở trên tay ngươi vẫn lạc." Chu Đào từng bước một tới gần Lý Hàm Tuyết, "Giết đệ mồi thù không đội trời chung, đánh đi!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Âm Đại Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.